ΕΡΩΤΙΚΩΝ ΛΟΓΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

EROTICI SCRIPTORES GRAECI

RECOGNOVIT

RUDOLPHUS HERCHER

TOMUS PRIOR

PARTHENIUM ACHILLEM TATIUM IAMBLICHUM ANTONIUM DIOGENEM LONGUM XENOPHONTEM EPHESIUM CONTINENS

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MDCCCLVIII

TYPIS B. G. TEUBNERI.

VIRO CLARISSIMO

FRIDERICO DÜBNERO

S.

ADNOTATIO CRITICA

INDEX SIGLORUM

C = Cobet	*J* = Jacobs
d = Didotiana	*j* = Jacobsiana
F = Codex Florentinus	*L* = Legrand
H = Hirschig	*M* = Meineke
hr = Hercher	*P* = Codex Palatinus 398

Praeterea omnium manuscriptorum consensui signando literam *v* adhibui; singulis uncis a dextra illatis (]) lectionem Didotianam indicavi a me mutatam, binis ([ ]) emblemata, duplicatis ([[ ]]) verba invitis codicibus inserta; nuda denique virorum doctorum nomina adieci coniecturis: in qua re si forte bis terve Cobeti nomine abusus esse reperiar, non mea haec culpa est, sed Batavi editoris, qui in aperiendis lectionum suarum fontibus mirificam interdum negligentiam admisit. Caeterum nostrae editionis et Didotianae discrepantias pusillis quibusdam exceptis accurate proposui iisque eas correctiones adiunxi, quae citra codicum fidem iam ante me in verborum contextum receptae erant.

PARTHENIUS

Pag. 1 *ΝΙΚΑΕΩΣ* om. *P*, quem denuo contuli 2 ια *ΒΙΒΛΙΔΟC P* 3, 1 μάλιστά σοι *P* 2 ἀναλεξόμος *P:* corr. m. rec. 7 [[μηδὲ]] διὰ *C* 9 ἐννοηθῇς idem 12 Testium indiculos, quippe non ab ipso Parthenio, sed a vetere aliquo literatore confectos, in marginem reiiciendos esse scripsi in *Schneidewini* Philol. VII. p. 452 et *Jahnii* Annal. LXXI. p. 452. Contradixit *OSchneiderus* Nicandr. p. 28. At vix credibile est capitis undecimi indiculum ἱστορεῖ Ἀριστόκριτος περὶ Μιλήτου

καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος Καύνου κτίσει et eiusdem capitis haec *περὶ δὲ Καύνου καὶ Βυβλίδος τῶν Μιλήτου παίδων διαφόρως ἱστορεῖται. Νικαίνετος μὲν γάρ φησι — οἱ δὲ πλείους τὴν Βυβλίδα φασὶν — φασὶ δέ τινες καὶ* ab eodem scriptore originem traxisse. Alterum eiusmodi exemplum *Cobetus* apposuit VL. p. 203 13 Malim [[*πολλούς τε*]] *ἄλλους* ut p. 23, 29. Similiter *Phalar*. Epp. 19 *πᾶσάν τε τὴν ἄλλην ἀρετήν, πρὸς δὲ καὶ τὴν ἀνωτάτω σωφροσύνην*. Apud *Apollon*. Hist. Mir. 1 *καθάπερ ἄλλοι τε πολλοὶ εἰρήκασιν, ἔτι καὶ Θεόπομπος* scribendum est *ἔτι δὲ καὶ* 16 *τῷ καμάτῳ*] *τὸν κάματον hr*, v. p. 31, 4 19 *Αἰγιαλὸν Heyne: αἰβιαλὸν P* 4, 5 *ἐγίγνοντο*] *ἐγίνοντο P* 11 *Βύβαστον*] *Βύβασσον hr: βόβαστον P:* eadem manus correxit *βύβαστον* 9 [ ] *C* 10 *ἐς*: scribendum videtur *εἰς* hic et p. 9, 19. 11, 31. 14, 7. 17, 1. 32, 28. Plenior forma septuagies septies apud Parthenium est 13 *προετρέψατο καὶ ἐπειδὴ P:* crasin *H* reduxit hic et p. 10, 13. 22, 3. 4. 19. 23, 18. 26, 31 15 Malim [[*τὰ*]] *τοὐχ*. 18 Malis *μιγείη*, quam formam codex custodivit p. 21, 1. 23, 15. 29, 5. 24. 30, 24. 33, 24. Altera semel praeter nostrum locum legitur p. 30, 4 20 *οἷα Cornarius: οἱ* cum lacunula *P* | [ ] *C* 23 *ποιοίη C* 25 *ὁπότ' ἂν Cornarius: ὁπό ἂν P* 26 *αὐτοῦ P* 27 *Αἰγιαλὸς Heyne: αἰβιαλὸς P* 28 [[*ἐκ*]] ante *τῆς* inserebat *H* 29 *τὸν Λύρκον προσιεμένοις*] *τῷ Λύρκῳ προσθεμένοις hr*, v. *Charit*. V, 4 *ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων καὶ ὅσον μὲν ἦν σατραπικὸν Μιθριδάτῃ προσέθετο, Διονύσιος δὲ τὸ δημοτικὸν εἶχεν εὔνουν* 5, 1 *βάσιλος P* 4 a *ΦΙΛΙΤΑC P:* corr. *Gale* 4 *ἁλώμενος P* | Omissa malim *Σικελίαν καὶ* 6 *εἰς Bast: πρὸς P* 8 [[*δὲ*]] *hr* 11 *μονῇ Cornarius: μόνη P* | *ἡδομένῳ Leopardus: ἡδομένη P* 12 *κρύφα P* 16 *ἐναλινδουμένη Bast: ἀλινδουμένη P* | [[*δὴ*]] *hr*, v. p. 4, 28. 9, 18. 11, 3. 14, 11. 18, 20. 20, 17. 21, 15. 24, 17. 28, 10. 30, 15. 33, 1 22 *ἄλην P* 26 *ἐξένισε*] ita *Scaliger: ἐξένιζε P*, v. p. 11, 24 6, 6 *μὴ δὲ P* 7 *ἀπειργάσθαι. L: ἀπεργάσθαι P* 10 a *ΕΝ ΤΩι ΠΕΡΙΠΟΙΗΤΩι P: ἐν τῷ ι' περιπετειῶν ThBergk* in Diar. Antiq. 1845. p. 378. Cf. *OSchneider*. Nic. p. 27 17 „Lacunae signum posui cum *P* post *μηδαμᾶ*, erat post *φιλοφρ*.“

WESTERM. Post φιλ. *H* cum *C* ὤμοσε inserebat | μηδαμᾶι *P* 18 ἕξειν *C*: ἄξειν *P* 19 ἐρώη *P* 7, 4 βούλησίν * γε ἀφικόμενον] ἀφικομένων *Legrand*: γε iam *Heynius* tollendum viderat 11 εἶδεν *Passow*: ἴδεν *P* 12 a Λεοντίῳ *Gale*: ΛΕΟΝΤΙ *P* 17 ἀγομένοις ⟦καὶ φερομένοις⟧ *C* 20 ἀπαλλάξεσθαι *Cornarius*: ἀπαλλάξασθαι *P* 21 ἐλώφα *P* 24 παρὰ χρῆμα *P* 28 κατηγγυημένῳ nescio quis: κατεγγυημένῳ *P* 29 αὐτοῦ *P* 8, 6 ἐπαγομένου] ἐπαγαγομένου *hr* 7 ἵετο *P* 12 προϊδόμενος *Passow*: προειδόμενος *P* 14 Verba ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν glossator nisi fallor ad δι' ἣν αἰτίαν adscripserat 16 ᾤκισε *Gale* 18 Λευκοφρύνην *Heyne* 23 a Θεαγένης *Gale*: ΔΙΟΓΕΝΗC *P* | Scr. λέγεται ⟦δὲ⟧ καί, v. p. 16, 20. 20, 27. 21, 23. 24, 4. 15. 29, 26. 30, 10. 32, 28 | Σίθονα] Σίθωνα *M* hic et infra | ὁδομαντῶν *P* 24 τε *Legrand*: δὲ *P* 25 ⟦τὸ⟧ *hr* 27 ⟦τῆς⟧ *C* 28 ⟦καὶ⟧ *Cornarius* 30 ἰέναι ⟦ἑαυτῷ, ἐφ' ᾧ τε, εἰ μέν τις νικῴη ἀπιέναι⟧] ita *C*: *Meinekius* lacunam hisce explet: αὐτῷ, καὶ εἰ μὲν περιγένοιτο ὁ διαμαχόμενος, ἀπιέναι 9, 3 [ ] *M* | Scr. ἐπελελοίπει 4 ⟦γάμοις⟧ ἁρμόσασθαι *M* 10 ὀρρωίδει *P*: corr. *Bast* | σημῆναι *P* 11 αὐτὴν *L*: αὐτὸν *P* 12 κατεχεῖτο *C*: ἐχεῖτο *P* | ἕως ὅ[τε]] Uncos addidit *H*, qui mox post πρεσβύτης inseruit ἀνήρ: ἕως οὗ ὁ *hr*, cf. *Machon* ap. *Athen.* XIII. p. 583. *Alciphr.* III, 20. *Charit.* p. 66, 13 16 κρύφᾳ *P* 18 ἁρματηγῶν] ἁρματηγίων *M*, v. ad p. 23, 27 20 καὶ οἱ] καὶ delevit idem | περιερύησαν *P* 24 Aut hic scribendum νηήσας aut p. 15, 10 νήσας | ᾤετο συνεπισφάξειν] ita *P* a m. sec.: οιστεοσιν ἐπισφάξειν pr. *P*: latet οἷός τε ἦν (cf. p. 23, 10) vel potius οἷος ἦν ἐπικατασφάζειν, cf. X, 4 πρῶτον μὲν τὰς κύνας ἐπικατέσφαξε τῇ πυρᾷ. XXXI, 2 καὶ οὕτως μὴ ἀνιέμενον τοῦ πάθους ἐπικατασφάξαι αὐτόν. *Achill. Tat.* III, 16 ἐπικατασφάξων ἐμαυτὸν τῇ σορῷ. Συνεπισφάζω Thesauro eximendum 25 δὲ *P* a rec. m. in litura 27 καταραγέντος *P* 27 ἀρεσάμενος pr. *P* 10, 1 ἦν αὐτῷ] ἦν delendum vidit *Meinekius*, cf. p. 5, 1. 12, 29. 26, 23. 28, 19. 33, 2 4 Sepsi dittographiam 6 κελεύῃ *M*: κελεύοι *P* 8 ἐφρουρεῖτο a m. rec. additum in *P* 9 τοῦ *Gale*: του *P* 10 [ ] *C* 13 καὶ ἐπειδὴ *P* 15 Scr. κἂν τοῦδε, v. p. 7, 27. 22, 30 17 [ ] *C* | βιάζεσθαι] ita *C*: βίᾳ ἄγεσθαι *P*: βίᾳ

προσάγεσθαι hr, cf. *Thucyd.* VI, 54 *ὁ δὲ ἐρωτικῶς περιαλγήσας καὶ φοβηθεὶς τὴν Ἱππάρχου δύναμιν μὴ βίᾳ προσαγάγηται αὐτόν, ἐπιβουλεύει κατάλυσιν τῇ τυραννίδι* 19 *μὴ ἀντιλέγοντα κινδυνεύειν Scaliger* et *H* 21 *ἵετο P* 29 ⟦*τῶν*⟧ *γυναικῶν Schneider* **11**, 3 *εἷλεν L: ἀνεῖλεν P* 4 *ἐρύσαντο*] *ἐρρύσαντο hr* 6 *γυνὴ ἡ Ξάνθου P* 10 *δισχιλίους Passow: χιλίους P* 19 *παρὰ χρῆμα P* 20 *ἄλην* 21 *ἕνεκα καὶ P: καὶ* expunxit *Bastius* 29 *αὐτῷ P* 31 *ἀπετράπετο*] *ἀπετράποντο hr* **12**, 2 *ἐμπεδώσει*] ita *C*, qui tamen intacta reliquit *εἰ γὰρ αὐτῷ μὴ συνεργετήσειεν, ἀποσφάξειν αὐτὸν ἠπείλει* p. 7, 23. *οὐκ ἔφη πεισθήσεσθαι αὐτῷ, εἰ μὴ ὀμόσειεν ὑπηρετήσειν αὐτῇ ὅ τι ἂν βουληθῇ* p. 13, 7. *ὡς τῆς πράξεως ἐπὶ τέλος ἀχθησομένης, εἰ μὴ ἐκεῖνοι ἐνδοιασθεῖεν* p. 14, 1. *ὡς εἴ γε ἐντόνως ἅψαιντο τοῦ πολέμου, ῥᾳδίως ἐκπολιορκήσοντες τὰς ἐν αὐτῇ πόλεις* p. 26, 17: *ἐμπεδώσειε P* 5 *τινα*] *τὸν hr* 11 *ἡδονῆς*] *ἡδονὴν hr* 15 *ἀφίκοντο H: ἀφίκετο P* 23 *αὐτῷ P* 24 a ⟦*τῶν*⟧ *L* 24 *συνέβησαν*] *ἔβησαν hr* 27 *ἀποληφθεῖσα M* **13**, 3 *συνεχόμενος C: ἐνεχόμενος P* 5 *παραγιγνομένους*] *παραγινομένους P* 7 *ὑπηρετήσειν Gale: ὑπηρετήσειεν P* 11 [*καὶ*] *λαβομένη*] *καὶ* cum *Legrandio* delevi 13 *καθικετεύει Legrand: καθικετεύειν P* 14 *ὁ*] *ὁ* ⟦*δὲ*⟧ *M: ὁ* ⟦*μὲν οὖν*⟧ *Schneider* 18 *καὶ Ναξίοις*] *καὶ* eieci 21 *καὶ ἐν τῷ δὴ*] *κἂν τῷδε hr*, cf. p.192, 14 23 *ἐμφοροῦνται Lennep: εἰσφοροῦνται P* 24 ⟦*οὖν*⟧ *Schneider* 27 * *: *ἐπιστέλλει L*, qui et *σημαίνει* proposuit 28 ⟦*ὄντες*⟧ post *ἡγεμόνες* addit *H*, sed v. Thes. VII. p. 2561, B 32 *ἐνδοιασθῆναι Passow: ἐνδοιᾶσθαι P* **14**, 4 *πεισθήσοιτο*] ita *C*: sed v. p. 4, 18 *δι' ἔριδος μέντοι ἐγένοντο Ῥοιὼ τε καὶ Ἡμιθέα αἱ τοῦ Σταφύλου τίς αὐτῶν μιχθείη τῷ ξένῳ: πεισθείη P* 5 *νὺξ P* 6 *πᾶσι παραγίγνεσθαι*] *π. παραγίνεσθαι P*: expunxi dittographiam 7 *εἰσδεχομένων C*, v. p. 26, 2: *δεχομένων P* 13 *θεάσασθαι Gale: βιάσασθαι P* | *τινες hr*, v. Philol. VII. p. 455. not.: *τισιν P* 15 Malim *διὰ* ⟦*τὸ*⟧ *πλῆθος* | *ἐπιρριπτουμένων P* 19 ⟦*τῶν*⟧ *C* 21 *Λευκώνης εἰς ἐπιθυμίαν ἐλθὼν*] ita *H*, v. p. 20, 1 23 ⟦*καὶ*⟧ *M* 25 *μὴ δὲ διαλόγων P* 26 *γιγνόμενον*] *γινόμενον P* | *ἐς*] *εἰς P* **15**, 1 *κρύφα P* 7 *κατέλαβε C: κατελάβετο P* 8 *μεγάλῳ τε ἄχει*] *μεγάλου τε ἄχους hr* 10 *ἐπέθετο H: ἐνέ-*

θετο *P* 11 ἀποδυράμενος *C*: ἀποδυρόμενος *P* 13 βιβλί-
ει
δος *P* 18 λέγω *P* 21 Τραγασίην δὲ Κελαινοῦς ἥγετο παῖδα *AHecker* in Philol. 1850. p. 415 | Κελαινοῦς *Vossius*: κελαινέες *P* 23 δ' ἐραδαλῆς *P*: corr. idem 24 βιβλίδα *P* 25 βῆ δ' ἐπ' ἔραν Δίας *Vossius*: βῆ δὲ πέρην Δίας *Passow* atque ita *H* 26 Κράγον et ὑλιγενῆ *M*: ὑψιτενῆ sive ὑψιτενὲς *Hecker* 16, 1 βιβλίδα *P* 3 κακοῦ *C*: κακὸν *P*
Δ'
13 ἀηδονίδων *Heinsius*: ἀονίδων i. e. δ' ἀονίδων *P*: ἔκλαι' ἀδονίδων vel κλαῖεν ἄρ' ἀδονίδων *M* 14 πέρι *L*: περι *P* 23 ὑποκαιομένην *P*: corr. *H* 17, 7 a Ἀρητάδας *C*: ΔΕΚΤΑΔΑC *P* 15 εἷς *P* | Νηλειδῶν] Νειλειδῶν *M* 16 Verba inepte collocata ᾧ καθωμολόγητο glossam redolent | παρὰ χρῆμα *P* 19 μεταθεῖ *Schneider*: καταθεῖ *P* 20 ἀγόμενος] ἀγαγόμενος *hr* 22 ἀξιοῦσα] δόξασα *L* 25 καὶ τότε *P*: corr. idem 28 καλχίδα] χαλκίδα *Schneider* 18, 2 ἐνὶ *Gale*: ἐπὶ *P* | Νηλειδῶν] Νειλειδῶν *M* 5 ἐμηχανᾶιτο *P* 8 προσισχόμενος *P*: corr. *L* | Malim κακῶς φέρουσα: eodem modo Parthenius vitiatus esse videtur p. 31, 31, ubi praeferas φέρουσαν 12 τιθασὸν *M*: τιθασσὸν *P* 16 παρὰ χρῆμα *P* 17 καὶ ἄλλως δὲ formula in Thesauro frustra quaeritur. Videtur Parthenio peculiaris esse. Praeter hunc locum legitur p. 6, 1. 13. 26, 14 18 Φοβίος *M*: Φόβιος *P* 21 fort. ὧν καὶ Ἀλ. ὁ Αἰτ. μέμνηται ἐν τοῖσδε 22 Uncos adieci, v. *Jahnii* Annal. l. c. 24 Φόβιος *P* | Νηληιάδαο] Νειληιάδαο *M* 26 ἥξεται *P* 28 ἀσσηροῦ *P*: corr. *Gale* 19, 2 Πειρήνης *Valesius*: πετρήνης *P* 3 θηλήσει *Passow*: θελήσει *P* 5 ἔνι *P*: corr. *Heyne* 7 καθαψαμένης *P*: corr. *L* | ἀτέλεστα κομίσσαι] ἀθέμιστα τελέσσαι *Heyne* 9 θαλάσσῃ] θαλείης *MHaupt* 15 νῦν ὅ γ': νεῖον *Pierson*: νῦν ὅτ' *M* | καλὸν] κακὸν *Villoison* | ἠρικενοῦσον *P*: corr. *Pierson* 19 καὶ παισὶν idem 21 τότ' idem: τοι *P* 22 Νηλιάδαο] νειλιάδαο *P*: Νειλεΐδαο *Brunck* 25 Ἑλσαμενῆς *M* 31 σὺν τῷ: σχοῖνον? σχοίνῳ?
20, 1 περὶ] περὶ δὲ *P* | Δάφνης τάδε λέγεται] ita *H*: τάδε λέγεται Δάφνης *P* (Δάφνη pr. *P*), v. p. 14, 21 3 παρεσκευασμένη] ita *Passow*: παρασκευασαμένη *P* 4 κύνας *Legrand*: πυκνὰς *P* 8 Ἠλείαν] Ἠλιδίαν *M*: ἡλικίαν *P* | ἀλω-

μένης P | *Λεύκιππος Gale: εὔιππος P* 9 *πῶς P* 10 *γυναικείας ἀμπεχόνας P*: corr. *L* 12 *μεθίει Gale: μεθιεὶς P* | *ἀμφιπολοῦσα*] ita *C*: *ἀμφιπολεύουσα hr*, sed *Cobeti* correctionem adoptare praestabat: *ἀμφιπεσοῦσα P* 14 *καιόμενος P*: corr. *H* 21 *δὴ L*: *ἣ P* 22 *γίγνεται*] *γίνεται*

ι

P 22 *προειδομένη P* 27 b *Παλληνιακῶν* pro *Μιλησιακῶν Hecker* 27 *ὅδ' ὁ H*: *ὅδε P* **21**, 1 *ἔχειν*] *εἶχε L* 6 *διοιχομένη P* a correctore: fuerat *διοιχομένην* 11 [*ἐπεὶ*] *τὸν*] *ἐπεὶ* cum *Legrandio* delevi: mox cum eodem inserui ⟦*δὲ*⟧ 16 *καὶ* ante *τὴν* expungam 19 *γίγνεται*] *γίνεται P* 20 *Αἴθρας*] ita *H*: *αἴθρα P* 25 *φονικώτερον*] *φονικώτατον hr* 25 *τῆνδε P* 26 ⟦*πόθῳ*⟧ *Gale* 27 ⟦*μὲν*⟧ *M* **22**, 3 *καὶ ἐπειδὴ P* 4 *συνετέτακτο?* | *προεδήλωσεν P* 5 *λύχνα Gale*: *νύκτα P* 9 *αὐτὴν P* 10 *ὑποφαίνειν M*: *περιφαίνειν P* 13 *θέλοι Bast*: *λέγει P* 15 ⟦*ἐκ*⟧ *Koenius* 16 ⟦*καὶ*⟧ *hr* | *ὑπῄει L*: *ἐπῄει P* 19 *καὶ ἐπειδὴ P* 20 *ἐπάγοιτο*] *ἐπαγάγοιτο M* | *ποτὲ Heyne*: *τότε P* | *γένοιτο J*: *γεγένηται P* 21 *γὰρ*] ita *H*: *δὲ P* 25 *οἰκετῶν* sepsit *H* 27 *ἀναιρεῖ P*: corr. *L* 30 *νοῦ τε καὶ φρενῶν* suspecta *Hirschigio* **23**, 5 *Μιλήτου P* 8 *χρόνον* seclusit *H* 10 *ἐπεισέρχεται P*: corr. *L*: idem mox *πρῶτον*: *πρώτη P* 11 [ ] *C* | *ἐνεδίδου Heyne*: *ἐδίδου P* 12 *Ἑταιρεῖον*] *ἑταιρήιον P* 17 ⟦*δὴ*⟧ *hr*, v. ad p. 5, 16 18 *εἰς τὴν Νάξον* uncis inclusit *H* | *καὶ ἐπειδὴ P* 19 *ἐζήτει Gale*: *ἐξῄτει P* | *ἱκέτης P*: corr. *Legrand* | *προσεκαθίζετο* idem 23 ⟦*τοὺς*⟧ idem 25 *οἰκήτορες Passow*, quem erroris convincit *Diodorus* V, 50: *κήτορος οἱ P*, quod interim restitui: *οἱ Κήτορος ἐκ Θρᾴκης Heyne* 27 *ἐλήζοντο*] ita *H*, cui tamen tolerabile videbatur *ἠιόνος* p. 28, 14. Nimirum codicis lectio *ἐληίζοντο* non dedecet Parthenium, qui dixit *Ἑταιρήιον* v. 12. *νηήσας* p. 15, 10. *αὖτις* p. 22, 13. 23, 9. 33, 24 **24**, 1 *ἀλωέως P* 2 ⟦*τὴν*⟧ *hr* 5 *Μαιρὼ M*: malim *Πηρὼ* | *ὡρίωνα P* hic et infra 6 *παρὰ τοῦ πατρὸς αἰτεῖσθαι L* et *H* probabiliter, v. p. 14, 22 *παρὰ τῶν πατέρων αἰτησάμενος αὐτὴν* 12 *κατάξαι P* 13 *καὶ ἔνθα P*: *καὶ* delevit *Heyne* 16 *προσχεῖν P* 19 *καρτερῶς L*, cf. p. 29, 21: *κρατερῶς P* 20 *Πεισιδίκην τὴν τοῦ Μηθυμναίων βασιλέως L*, quod reiecto *Μηθυμναίων* probat *M* 24 *ἐγχειρεῖν H* recte, vide p. 13, 10 25 *παρ'*

αὐτίκα P 26 [[*τῆς*]] *Schneider* 28 Malim *μέμνηται* [[*δὲ*]] *τοῦ* 30 *ἐνθάδε*] *ἔνθα δὲ M* | *λάμπεδον P* 31 *ἐκ*: *καδ Gale* | *ἰθαγενέος*] *ἰθαιγενέος M* 25, 3 *ὑψιπύλου L*: *Ὑψιπύλου Gale* 4 *ἢ P* | *κούρῃ* — *πεισιδίκῃ P*: corr. *Heyne* 6 *θυέσκετο P*: corr. *Gale* 9 *μὲν* nescio quis: *μὰν P* | *Ἀχαϊκὸν*] *ἀχαικὸν P* 14 *εἶεν L*: *ἦεν P* 15 *ἔνι M*: *ἐν P* 17 *δὲ παγάσσετο P*: corr. *Cornarius* 24 *κύρος P* 26 *αὖτις τῷ Κροίσῳ*] ita *C*, sed v. *Herodot.* I, 77: *αὐτῆς τ. Κ. P*: scripsi *τοῦ Κροίσου* abiecto *αὐτῆς* | *διαλύσειν P*: corr. *L* 27 *αὐτοῦ* idem | *εἶχε*] *ἔχει* idem 26, 4 *γενομένων*] *γινομένων hr* | *κύρον P* 7 *κατορθώσας H*: *κατορθωσάμενος P* 9 *ἐπιτεταφμένου P* 11 *ἀποκροτάτῳ P*: corr. *Cornarius* 12 *ὑπεκάετο H*: *ὑπεκαίετο P* 15 *ἔθεσιν Gale*: *ἤθεσιν P* 17 *εἰ καὶ*] *εἴ γε hr* 19 *αὐτοῖς*] *αὐτῇ Gale* 21 *πόλεων Heyne*: *πολεμίων P* 22 *δ' ὁ H*: *δὲ P* 26 *προσηγγέλθη*] ita *Heyne*, quod retinendum erat: *προσηγγέλη P* 31 *καὶ ἐπειδὴ P* 27, 1 *ἐκκαιόμενος P* corr. ab antiqua manu: fuerat *ἐκκαόμενος* 2 *συρακούσσας P* 5 *ἀπεκτονέναι C* et *H* 9 *δ' ὁ H*: *δὲ P* 15 *Προναίας Wesseling* 18 *ἐκομίσθη*] ita *C*: *διεκομίσθη P*, v. p. 21, 20 *διεκόμισεν ἐπ' οἴκου* 20 *ταῦτα* sepsit *H* 21 *τῶν γενομένων P*: corr. *Schneider* 26 *προσάγεσθαι*] ita *C*: *προσαγαγέσθαι P* 28 *ἐνενόει τὸ P*: corr. *Bast* 28, 3 *ὑπὲρ*] ita *H*, quod servandum erat: *περὶ P* 5 *ἀπόλωλε*] ita *C*: *ἀπολώλει P*: scr. *ἀπωλώλει* 6 *ῥίψαι P* 9 *ἐπαγομένων*] *ἐπαγαγομένων hr* 11 *παρὰ χρῆμα P* 14 *κατοδυράμενος M*: *κατοδυρόμενος P* 15 *ἤριον M* 21 *οἰκίων Schneider*: *οἰκείων P* 24 *τοσοῦτόν τε*] *τε* delevit *Peerlkamp* 29, 3 a *τὰ* [[*δ'*]] *ἑξῆς Didoliana* 4 *Λάρισσαν*] *λάρισαν P* 8 *μεγάλως*] *μὲν* [[*τοῖς*]] *ἄλλοις hr* 10 *περιεχύθη L*: *περιεσχέθη P* 12 [[*ἑαυτὴν*]] *Goens* 13 *δὴ* pro codicis *δή τε Scaliger* et *H*: *δή τι Jacobs* ad *Philostr.* p. 455: probabilis huius loci emendatio nondum reperta | *δεξιὸς Gale* et *H* | *χρῆσθαι Scaliger* et *H* 15 *εἰς μὲν* [[*πόλιν*]] [*τὸν πολὺν ὅμιλον ἀνδρῶν*]] ita *H*, qui correctionem suam ex p. 20, 2 derivavit; vide tamen XXXV *ὁ δὲ πολὺς ὅμιλος πολὺ μᾶλλον ἐδικαίου αὐτὴν τεθνάναι* 19 *πειθομένου γὰρ αὐτοῦ συμβήσεται P*: corr. *L* 24 *αὐτῷ P*: corr. *Heyne* | *οὕτως* idem: *οὗτος P* 27 *ἁλώμενον P*

30, 4 Malim *εἰ μὴ πρ. αὐτῇ μιγείη*, etsi *Herodianus*

scripsit III, 5, 7 οὐδὲ γάρ τις αὐτῷ τῶν ἀπὸ τοῦ Σεσήρου ἀφικνουμένων ἄλλως προσῄει, εἰ μὴ πρότερον ἀποθέμενος ὅπερ περιέκειτο ξίφος στρατιωτικὸν ἐρευνηθῆναι μή τι φέροι ὑπὸ κόλπον 11 αἰσθανόμενος] αἰσθανόμενον *Heyne* 13 [ ] *H* 14 αὐτὴν *P* | λυπηρὰ] λυγρὰ *hr* 23 ταύτην *Abresch*: ταύτηι *P* 25 Scr. κἀκ τοῦδε, v. ad p. 10, 15 26 αὐτῶν *P* 31, 12 Ἠπειροῦς] ita *L*: ἠπείρου *P* 17 a Νεάνθης *Heyne*: ΝΕΑΝΘΟC *P* | Σιμίας *C*: CIMMIΑC *P* 17 δὲ καὶ] καὶ expunxit *M* 23 ἐχόμενον idem: σχόμενον *P* | αὐτῷ *P* 26 αὐτὴν ῥίψαι *P* 29b Lacunam indicavit *Passow* 32, 7 εἰς *Legrand* 8 ὄντε καί: ὃν τέκεν *Hecker*, sed v. *OSchneider*. Nicandr. p. 130 sq. 8 ὑποδμηθεὶς *P* 9 καλὸν *M* 12 κρύφα *P* 19 λαγχάνει *Heyne*: τυγχάνει *P* 25 ἄπταρος *P*: corr. *Cornarius* 33, 4 μόνην *P* | ἀπέστυγεν *P*: corr. *H* | πολλὰς *H* probabiliter, v. p. 15, 2. 10, quanquam quod idem addit in Annal. Philol. Class. et Sacr. 1855. No. 4 "nam femininum usurpatur de canibus venaticis," non utique verum est. Apud Longum certe venatum educuntur canes masculi, v. p. 270, 3. 5. 15, et sic saepius apud recentiores Graecos 11 παραγίγνεται] παραγίνεται *P* 12 ἡσυχάζειν — κατεχόμενον *P*: corr. *Heyne* 14 ἐθέλων [[ἐθέλουσαν]]] ita *Passow*: ἐθέλουσαν *L* 20 μάλα κακιζόμενος *Peerlkamp*: μαλακιζόμενος *P* | [[τῇ]] *C* 23 ἀποθνήσκει *P* 24 ἀνεχώρησεν? 25 ἁλωμένη *P* 26 [εἶτα] CIΓA *hr* | καὶ] τῷ *MHaupt* | προσιεμένη] προσημένη *L*

ACHILLES TATIUS

37, 4 δεξιὰ *C*: δεξιᾶ *v* 11 καὶ περιιὼν] καὶ om. *F(lorentinus)* 15 ἐνήχετο *C*: ἐπενήχετο *v* 21 συνέχεια] συμπλοκὴ *Monacensis*, cf. p. 46, 1 ἡ τῶν ἀνθέων συμπλοκὴ 23 [ ] [ ] *hr* 38, 5 τοῦ λειμῶνος τῆς γραφῆς] τῆς γρ. expunxi; eandem glossam deprehendere licebat p. 93, 29. 131, 15. 21 14 ἅπαν] πᾶν *Vat.* 15 ζῶσμα] ζῶμα *Villoison* 18 θάλασσαν] θάλατταν ante *j* 21 ὑπεράνω μικρὸν] μικρὸν ὑπεράνω *hr* 24 χροιὰ] scripsi χρόα 26

[[δὲ]] *hr* 30 [[ὁ]] *hr*, cf. p. 37, 15. 17. Recte p. 39, 3 ἡ παρθένος coll. p. 37, 16 39, 18 ἡ ante κάλυπτρα cum *Vat.* expunxi 21 δὲ δίκην ἐπεκάθητο] δίκην transposui 26 [[τὴν]] *hr* 40, 3 Scr. ὠγαθὲ | σου] σε *J* 4 ὄντα addidi cum *F* 8 καὶ ταυτὶ δὲ] καὶ ταῦτα δὴ *Vat.* 14 τοίνυν] μοι *Vat.* 15 τοιοῦτος ante τόπος cum *H* delevi | [ὑπάρχει] ἐρωτικῶν] ὑπάρχει om. *Vat.* 17 [ ] *hr* 27 [ ] *hr* 28 τὸ μέλλον ἀνθρώποις νύκτωρ πολλάκις λαλεῖν] πολλ. ἀ. τ. μ. ν. λ. ante *j* | [[τοῖς]] *hr* 41, 1 ἐξαίφνης ἀθρόον] ἐξαίφνης in marg. reieci 5 ἔννατον] ἔνατον *Mon.* 6 ποιῆσαι] ποιήσων id. 16 [ ] *hr* 18 Scribe ἐν τούτῳ δὲ ex more Achillis 23 Πάνθεια *C*: Πανθία *v* 25 δὲ] δὴ *Vat.* 28 θάλασσαν] θάλατταν *Vat.* 42, 1 ἐτύγχανε] ἔτυχε ante *j* 2 ἐπέτεινα] ἐνέτεινα *Mon.* 8 εἰς] ἐς *Mon.* 14 εἰς] ἐς *Paris.* 17 Scr. ἐξεπεπλήγμην 43, 5 εἰσέρχεται *C*: ἔρχεται *v* 7 ὑπολιγήνας] λιγήνας *GDindorf.* in Thes. s. v. cf. p. 58, 12 13 τῷ φυτῷ vel τοῦ φυτοῦ? 14 μᾶλλον ᾆσθὲν εἰς τέλος] εἰς τέλος om. *Vat.* ᾆσθὲν de meo expunxi 26 [ ] *hr* 28 προσώπων τῆς κόρης] τ. κ. πρ. ante *j* 44, 1 οὔθ'] οὐδὲ *J* 3 [[ἐν]] *C*: possis et νυκτὸς 10 ἀντιπεριάγοντα] ἀντιπερισπῶντα *hr* 23 ὡς adieci ex *Vat.* 26 τὸν δ' ὀφθαλμὸν] τοῖς δ' ὀφθαλμοῖς *hr* 27 ὑπείλιττον] ἐπίλλιζον *hr* | ἐμπεριπατήσας] περιπάτησας *hr* 45, 9 ὦ addidi ex *Vat.* 18 ἀποκναίεις *H* 23 διπλοῦν τὸ κακὸν] τὸ κακὸν διπλοῦν ante *j* 28 ἀπωθεῖσθαι *Salmasius*: ἀποθέσθαι *v* 31 ἵνα καὶ] καὶ om. ed. Salm. 46, 5 κακῶν] γυναικῶν *Göttling* 12 μουσικῆς γνώσεως] γνώσεως om. *Vat.* 14 [[ὁ]] ὅρμος *C* 15 Σθενοβοίας] Σθενεβοίας *Vat.* 18 [ ] *C* 20 [ ] *hr* 27 ἐπουράνιον] οὐράνιον ante *j* 30 τις ἂν εἴποι] εἴποι τις *Vat.* Scripsi ἂν εἴποι τις 47, 1 τὴν παρηγορίαν] τὴν om. *Vat.* 2 εὐτύχημα *C*: εὐτυχεῖν *v* recte 10 καὶ θεοῖς] καὶ om. *Vat.* 12 καὶ ἐν] κἂν *hr* 13 Post μιᾷ in codd. adduntur verba καὶ κατὰ σχολὴν τηρήσομεν, quae abieci ut glossema olim ad θεοῖς κἀμοὶ μελήσει adscriptum 20 πῶς πάθοιμι, πῶς ἴδοιμι] Horum verborum ordinem inverti; bene *Eustath.* Amor. III, 5 ταῦθ' ὡς ἐν κατόπτροις τοῖς ὀνείροις καὶ εἶδον καὶ ἔπαθον 22 συνίην *C* 48, 1 τὸ addidi ex *Vat.* 2 τηρουμένης] τῆς ἐρωμένης *Boden* 5 δὲ] δὲ καὶ *Coll. Hamb.* 7 τούτοις] ταῦτα

Mon. 13 ὀλίγον] γλυκίων *Göttling* 19 ἀνυσιμώτερον *Wyttenbach*: αἰδεσιμώτερον *v* 20 τιθασεύεται *C*: τιθασσεύεται *v*: post μαλαχθείη excidit ἄν 29 ἂν οὖν *C*: οὖν ἂν *v* 49, 17 [[τὴν]] *hr* | γνώμης] γνώμην *J* 23 προσελθὼν deleverim 26 [ ] *hr* 28 προσάγων] προσαγαγὼν *hr* 32 Post ἐστι expunxi σιωπῇ iam Jacobsio suspectum 50, 2 Lacunam *J* indicavit 5 αὐτὴν ἴδῃς] αὐτὴν om. *Vat.* 9 θέλῃς: ἀντέχῃ *J* 11 κἀγὼ δὲ] δὲ om. *Vat.* 13 γένηταί μοι] μοι γένηται ante *j* 14 γοῦν] οὖν *Commel.* 15 τὸ] μοι τὸ *v*
17 πρὸς τοῦτον τὸν γάμον: τοῦτον parenthesi inclusum in Didotiana: sed v. *Long.* III, 31 ἐγὼ δὲ σπεύδω μὲν καὶ αὐτὸς τὸν γάμον τοῦτον 21 δὲ καὶ] καὶ abest a *Commel.*
28 κρίνεται] κρίνει *hr* 29 κάομαι *H*: καίομαι *v* 31 τις *H*: παῖς *v* 51, 1 ὡς καὶ] καὶ delevi 4 οὖν] δὴ *Vat.* cf. p. 71, 17. 77, 15 7 τὰ πρῶτα μὲν] τὰ μὲν πρῶτα *Vat.*
12 ὄρθιος *Bergler*: ὄρθιον *v* 13 ἐνδακὼν *C*: δακὼν *v* 14 σιμώσας] γυρώσας *Vat.* 15 δι' ἀέρος] διαέριος *Vat.* cf. p. 75, 22 18 [ ] V. D. nescio quis 23 κατολισθάνων *C*: κατολισθαίνων *v* 26 [ὅμως] τῷ] ὅμως om. *F.* Ante τῆς *Salmasius* ὅλος inserebat 52, 1 αἱ cum *Vat.* delendum erat 7 ἰδὼν οὐδὲ] οὐδὲ om. *Thuan.* 11 σῶμα μὲν] μὲν expunxi 13 Scr. κἂν τούτῳ 16 πολυτάρακτον: vox corrupta 26 ψυχῇ καὶ σώματι] ψυχῆς καὶ σώματος *hr*, cf. II, 23 τρέμων τρόμον διπλοῦν, χαρᾶς ἅμα καὶ φόβου. VII, 5 νῦν δὲ τέθνηκα θάνατον διπλοῦν, ψυχῆς καὶ σώματος. *Long.* I, 31 δύο κινδύνους παρ' ἐλπίδα πᾶσαν διαφυγών, λῃστηρίου καὶ ναυαγίας | οὕτως] ὄντως *hr* 30 θύσω *C*: θύω *v* 53, 1 τῶν γάμων οὗτος] Inverso ordine *Guyet* 2 ἀνάψειν *C*: ἀνάψαι *v* 3 πονηρὰ] φθονερὰ *Vat.* 28 [[τοῦ]] *hr* 32 αἱ γείτονες] ἐγίνοντο *hr* 54, 1 τοιαύτη *C*: erat τοσαύτη 3 παρεπεφύκει] περιεπεφύκει *hr*: sequitur enim π ε ρ ι πυκάζουσα et π ε ρ ι πλοκαῖς 5 εἱλιχθεὶς] ἑλιχθεὶς *Vat.* 14 χροιὰν] χρόαν *hr* 19 [ἴων] καὶ] ἴων delendum vidit *J* 21 ὅμοιον] ὅμοιος *hr* | [[δὲ]] *hr* 22 χροιὰ] χρόα *hr* 28 καὶ addidi ex *Vat.*
55, 11 ἐπιστᾶσα κατ' αὐτὴν] καὶ αὐτὴν ut glossam in marginem relegavi. Ad eundem scholiastam refero καθ' αὑτὸν p. 61, 20 18 ταῶνα] ταῶν *hr* 29 ἑρπετῶν καὶ θηρῶν] καὶ θηρῶν omisi cum codd. nonn. 56, 1 ἴδῃ καὶ θίγῃ] καὶ θίγῃ expunxi 5 [[ἂν]] *C*: fortasse scribendum

κἂν μῦθον ἔλεγον τ. λ. εἶναι 11 εἴη] ἢ C | ὁ ἐραστὴς [ὁ ἄρρην]] Glossam signavit C 23 Σικελῇ] Σικελικῇ Vat. 24 ⟦τὸν⟧ hr 28 ⟦ἡ⟧ J 57, 2 ἕδνα v 4 ὁμοιογενέσι] ὁμογενέσι codd. nonn. 8 εἰς τὸν] τὸν, om. Mon. 11 ἐκ addidi ex Vat. 14 εἰς τὴν] articulum eieci | καθῆραι C: καθᾶραι v 16 ἠπειρώτης ἐραστὴς] Inverso ordine Coll. Hamb. 22 ταῦτα λέγων ἔβλεπον ἅμα τὴν κόρην] ἐνέβλεπον τῇ κόρῃ J: ego ἅμα transposui, cf. II, 28 ταῦτα ἅμα λέγουσα ἐπήδησεν ἔξω. VI, 1 ταῦτα ἅμα λέγουσα ἐσκεύασέ με ὡς ἑαυτήν. Vide etiam ad vol. II p. 94, 22 25 τῆς ex F adieci 30 εἱλίσσοντο] εἱλίττοντο F 58, 5 Quae post παρέσχεν in codd. leguntur delevi cum J. Sumta sunt ex II, 9. p. 64, 7 10 τοῦ] τὸ hr, v. p. 121, 29 εἷς γὰρ αὐτὴν διεῖργε στενωπὸς τὸ μὴ πᾶσαν νῆσον γενέσθαι 18 ἐρύθημα, κάλλος ἀστράπτον] Verba κάλλος ἀστράπτον numerosa oratione cincta nec cum praecedentibus γῆς κόσμος, φυτῶν ἀγλάισμα, ὀφθαλμὸς ἀνθέων, λειμῶνος ἐρύθημα nec cum sequentibus Ἔρωτος πνεῖ, Ἀφροδίτην προξενεῖ, εὐώδεσι φύλλοις κομᾷ, εὐκινήτοις πετάλοις κομᾷ forma sua concordant. Derivavit ea aliquis librarius ex p. 57, 24 | πνέει] πνεῖ hr 20 τὸ πέταλον] Ob proximum πετάλοις scripsi τὰ πέταλα 22 τῆς adieci ex F 24 Scr. ἐπέπαντο 59, 1 τὸν γὰρ J: γὰρ τὸν v 4 ἀνθρώποις [οὔπω παρ' αὐτοῖς]] Glossam C notavit 5 Βιβλίας] Βιβλίνης hr 6 ⟦τὸν⟧ hr 8 ἀνθρώπων] ἀμπέλων J 12 πατέρα, ὅσον Ἀττικὸν εἶναι δοκεῖν] Emblema expunxi 15 ἀμπέλιον] ἀμπέλινον ante j 16 [καὶ] ἐπαινεῖ] καὶ om. codd. nonn. 17 προπίνει C: προτείνει v 19 τὸ πορφυροῦν; πόθεν οὕτως εὗρες αἷμα γλυκύ;] Proximam sententiam οὐ γάρ ἐστιν ἐκεῖνο τὸ χαμαὶ ῥέον apte ad aquam, ineptissime ad sanguinem referri patet; itaque verba πόθεν οὕτως εὗρες αἷμα γλυκὺ expunxi itemque ea, quibus sanguinis iterum fit mentio versu 26. Glossatorem etiam sequentia arguunt p. 60, 1 τοῦτο μέν ἐστι τὸ ὕδωρ, ubi ne verbum quidem de sanguine 24 ἀνάπτει C: ἀναπνεῖ v 26 ὕδωρ· τοῦτό ἐστιν αἷμα βοτρύων] Delevi emblema 60, 2 ⟦οἶνος⟧ nescio quis 6 εἰς] ἐς F | πολυτελέστερα] πολυτελέστατα hr 10 ἀπὸ] ἀπ' αὐτοῦ Mon. | Scr. βότρυς 19 κάων C: καίων v 30 προυνόησεν [ἡ τύχη]] Extre-

mam vocem cum *Bergero* delevi, mox 61, 4 καὶ ante τὴν cum *J* 5 ὀφθαλμῶν] ὀμμάτων *Mon.* | μόνον a codd. quibusdam omissum *J* uncis inclusit, v. I, 17 οὐ μέχρις ὀρνίθων ἀλλὰ καὶ ἑρπετῶν καὶ φυτῶν 11 εἰς] ἐς *Vat.* 12 ἄτολμος [ὢν]] Emblema agnovit *C* 17 καταψεύδῃ] καταψεύσῃ *Mon.* 20 δύνασθαι καθ' ἑαυτὸν] Verba καθ' ἑαυτὸν olim ad κατ' ἐμαυτὸν adscripta postea alieno loco inserta fuere 62, 8 καὶ ὠχρίασά τε] τε eieci 9 ⟦δ'⟧ *hr* 14 σέ τίς μοι] ita *H*: reduxi codicum lectionem 23 ἐπιπτᾶσα *C*: ἱπτᾶσα *v* 28 αὐτὴν] αὐτὰ *hr* 32 περιέπτη] ita *C*: παρέπτη *v* 63, 1 λαμβάνω τὸ ἐνθύμιον] τ. ἐ. λ. *Vat.* 4 ποῦ *C*: ποῖ *v* 6 ἀνέθηκεν: fortasse ἀντέθηκεν 11 ἤδη] Frustra scripsi δή, v. p. 64, 18. *Charit.* p. 70, 14. 85, 19. 88, 14 13 [ὅτι] φιλῶ] Uncos *Salmasius* addidit 15 θαρσήσας] θαρρήσας *hr* 21 ἀγριάνῃς] ἀγριάνῃ *hr* 25 ἐν] Scribendum erat aut κἂν aut ἐν τούτῳ ⟦δὲ⟧: illud praetuli 30 [ ] *hr*: emblema ab eodem illo homine profectum, de quo dixi ad p. 86, 24. Verum et de τηρῶν ἡδονῆς dubitandum videtur 64, 4 ἡσθεὶς ἐκ *C*: ἡσθείσης *v* 13 προσέθηκεν *Boden*: προσέθιγεν *v* 14 ἐπιστολιμαῖον *C*: ἀποστολιμαῖον *v* 17 συμφύρας] ita *C*: συμφυράσας *v*: συμφρονήσας *J* 18 ἐνήλλαξεν] διήλλαξεν *Mon.* | τότε δὴ] ita *C*: restitue ἤδη codicum, v. ad p. 62, 11 19 ⟦κατὰ⟧ *C* | ταὐτὰ *H*: τὰ αὐτὰ *v* 20 Dittographiam uncis segregavi 22 προυπίνομεν *H*: προεπίνομεν *v* 25 οἶσθα] Hoc male mutavi 28 καὶ ταύτην] καὶ expunxi 65, 1 κατελέλειπτο] καταλέλειπτο libri plurimi, quod repudiare debebam, v. *LDindorf.* ad *DChrysost.* p. VIII | ὅτε τοῦ φωτὸς] τοῦ φωτὸς *Spitznerus* delendum esse intellexit 3 Adieci uncos; quanquam fuit fortasse πρόσειμι πρὸς αὐτὴν θρασύτερος γενόμενος ἐκ τῆς πρώτης προσβολῆς 7 ἐπὶ συγκείμενον ἔργον] ἀπὸ συγκειμένου λόγου *hr* 13 δὲ [καὶ]] καὶ om. *Vat.* 14 μοι *C*: με *v* 66, 6 οἷον] οἷαν *J* 11 ἐν κοίλῳ καὶ μυχῷ *Göttling* 16 περιρρέει] περιρρεῖ *hr* 26 τὴν εἰκόνα] τὸν οἶκον *hr*: similiter οἶκος μυρμήκων apud *Aelianum NA.* VI, 50 31 ⟦τὰ⟧ *hr* 67, 1 ⟦ἂν⟧ *C* 3 τὸν ἀνδρῶνα τῆς οἰκίας] Expunxi glossam: recte V, 23 ἄρτι δὲ κατακλιθέντων ἡμῶν θόρυβος πολὺς κατὰ τὸν ἀνδρῶνα ἀκούεται 12 Glossam *J* significavit 22 ταὐτὰ *Boden*: ταῦτα *v* |

ὑπὸ C: ἀπὸ v 24 *πρὶν ἤ*] *ἢ* om. *Vat.* 28 *ἄλλως*] *ἀδόλως hr*: cf. V, 14 *ἀγαπήσειν ἀδόλως* 68, 2 *δ' οὖν*] *δὴ Mon.* 5 *φθάσας ποιήσειε*] ita *C: φθάσας ποιήσει v: φθάσειεν ποιήσας hr*: nunc cum *Cobeto* facio 6 *ἔχειν τὴν*] *τὴν* expunxi | *ζημίαν C: βίαν v* 9 *ὑπεκκειμένης C: ἐκκειμένης v* | Scr. *ἐμεμαθήκει* 23 ⟦*καὶ*⟧ *hr* | ⟦*μὲν — ἕλκει*⟧ *C* 28 Malim *κάτω* 29 *κάτωθεν ἰσθμῷ*] Delevi dittographiam et inserui articulum 69, 1 *ἃ Salmasius: ὃ v* 2 *ἐλαίαν*] *ἐλαία Thuan.* 8 *Τύριος*] *Βυζάντιος J* 12 *τῆς Σικ.*] Expuli articulum, qui recte in proximis omissus ante *ποταμὸς Ἰβηρικὸς* et *λίμνη Λιβυκὴ* 14 *ἄνωθεν*] *ἄνω Salmasius* 19 *οὐδενὸς C: οὐδὲν v* 26 *τὸ* addidi ex *Vat.* 27 *ταύτῃ*] *αὐτῇ Mon.* | *κάτωθεν*] *κάτω F* 28 *χρυσίου*] *χρυσοῦ hr*, cf. v. 31. p. 70, 2. 4 30 *καὶ ἀνοίγουσι*] *ἀνοίγουσί τε Vat.* 31 *τὸν ἰχθὺν*] *τὸν* om. *Vat.* 70, 6 *γοῦν*] *οὖν* edd. ante *j* | *διαπράττεται Berger: διαπλάττεται v* 11 *ποικίλη*] *πολλὴ Vat.* 12 *κασσία*] *κασία hr* 16 *ἐκεράννυ C*, cf. p. 146, 25: *ἐκεράννυε v* 19 *χροιὰν*] *χρόαν hr* 20 *τὸν νῶτον*] *τὸ ν. hr* 26 *χροιὰ*] *χρόα hr* 27 *τοὺς — ἵππους*] ⟦*ἐν*⟧ *τοῖς — ἵπποις hr* 71, 13 *τὰς* cum edd. ante *j* restitui 18 ⟦*ἂν*⟧ *hr* | *δοκοίη Salmasius: δοκοῖεν* vel *δόκοιεν v* 25 *πειρατικὸς*] *πρακτικὸς Commel.* 29 *Ῥοδόπης*] *Ῥοδώπιδος Vat.* 32 [*καὶ*] *προσεδόκα*] *καὶ* a *VD Schaeferi* in suspicionem vocatum delevi 72, 4 *αὐτὸς*] *ὁ Thuan.* 8 *ἐφάνησαν C: ἦσαν v* 9 *εἶχον προλοχίσαντες*] *ἔτυχε προλοχίσας hr* 18 *ἐμβάντες*] *ἐπεμβάντες hr* 21 *ἔχουσι*] *ἄγουσι hr* 23 *ὑπήντησεν*] *ὑπηντίασεν Mon.* cf. p. 65, 14 30 *κατὰ τὰ προοιμία*] ita *F* barbare, reliqui *καλὰ τὰ προοίμια*, quod glossam sapit. V. ad p. 86, 24 | *ἐρωτικὸν*] *ἐρωτικώτερον hr*, cf. *Eustath.* Amor. IV, 22 *καί τι δρᾶν ἐπεχείρουν ἐρωτικώτερον*, quae verba redeunt VII, 4 73, 8 *στενωπὸς ὁδὸς ἐπὶ*] Extrema verba delevi 10 *ἐπέκειτο H: ἐκλείετο v* | *ταύτῃ*] *ταύτην* ante *j* 11 *ἐνδότερα*] *ἐνδοτέρω* ante eandem 12 *διειλήχεσαν C: διειλήφεσαν v* 14 *ταμιεῖον C: ταμεῖον v* 22 *Κλειώ τε*] *τε* cum *J* delevi et mox *καὶ* ante *τῆς* 23 *τῇ* [*κόρῃ*] *τέχνῃ*] Glossam *Salmasius* indagavit 74, 8 *δὲ*] *δὴ F* 19 *ἔκλαεν J: ἔκλαιεν* 25 *αὐτῷ*] *αὐτὸν hr* 26 *μου*] *με hr* 27 *τί οὖν ἀποθνήσκειν ἔτι ἔφη*] *τί οὖν ἔφη ἔτι ἀποθνήσκειν Thuan.* 75, 6 *ὡς καὶ*] *καὶ* om. *F*

10 ταὐτὰ] ita *H*: ταῦτα *v* 14 μοι] μου ante *j* 19 ⟦καὶ βέλους⟧ *hr* 21 μου] με *Cruceius* 28 ⟦καὶ⟧ *hr* 29 ἐμπηδῶν] ἐμπηδᾷ ante *j* 31 ἠγρίαινέ τε *C*: ἠγριαίνετο *v* 76, 1 ἐτίτρωσκε *J*: ἔτι πῶς καὶ vel similiter *v* 4 σκάζων] σκευάζων *Coll. Hamb.* 12 ἀράχνης] ἀράχνου *Vat.* 13 τὴν] τὸν id. 16 ἀράχνης] ἀράχνου id. 17 σοὶ *C*: σε *v* | τὰς] τοὺς *hr* 30 Κώνωψ] Κύκλωψ *Göttling* 31 ἅμα] καὶ ἅμα *Mon.* 77, 6 προσελθόντος] παρελθόντος *J* 11 ἀνατετέμνειν *C*: ἀνατεμεῖν *v* 22 ὑπὸ τοῦ] τοῦ deerat ante *j*
78, 4 ⟦δ'⟧ *hr* 9 ἐθάρσησεν] ἐθάρρησεν *hr* 12 ⟦ἄξιον⟧ *C* 17 Πάνθεια *C*: Πανθία *v* 19 ἠῶς] ἕως *J* 27 τοσούτῳ] τούτῳ ante *j*: scr. κἂν τ. 29 Dele apostrophum post πεπόνθαμεν 31 γὰρ] ita *H*: restitui οὖν. Similem Achillis in narrando negligentiam infra habes III, 14, ubi postquam scripsit καὶ ὁ στρατηγὸς διαλαβὼν ἡμῶν ἕκαστον ἐπυνθάνετο τίνες εἴημεν καὶ πῶς ληφθείημεν· διηγεῖτο δὲ ἄλλος ἄλλο τι, κἀγὼ τἀμὰ εἶπον. ἐπεὶ οὖν ἅπαντα ἔμαθεν ἐκέλευσεν ἀκολουθεῖν paucis interiectis addit haec: ποιεῖται δή με ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὁμοτράπεζον καὶ παρὰ τὸ δεῖπνον ἐπυνθάνετο τἀμὰ καὶ ἀκούων ἠλέει
79, 8 οὐδὲ] οὔτε *hr* 11 συμφεύγειν] ita *C*: συμφυγεῖν *v* 14 ἐμβάλλεσθαι *C*: ἐμβαλέσθαι *v* 17 Malim θελήσεις 18 [ ] *hr* 21 Πάνθεια *C*: Πανθία *v* 22 ἐκέλευεν] ἐκέλευσεν ante *j* 24 κατασκευὴν] συσκευὴν *Vat.* 25 ἐθάρσησε] ἐθάρρησε *hr* 30 ἀνεπήδησεν] ἐπήδησεν *hr* 80, 6 ἡ λύπη δὲ] ἡ δὲ λύπη *Mon.* 9 ἐπὶ σκοπῷ: ἐπίσκοπα *Salmasius*: idem mox καὶ ἐπιτυγχάνειν delendum censebat 12 λοιδορία] ita *Scaliger*: λοιδορίας *v* 18 βάλλοντα] τὸν β. ante *j* 22 σιγήσῃ] σιγάσῃ *hr* 25 Quae post πεφυσημέναι in codd. habentur verba τοσούτων οὖν ἡ Λευκίππη γεμισθεῖσα ῥημάτων οὐκ ἔφερε τὴν προσβολὴν in marginem reieci: librario debentur, cuius memoriae infixa haerebant supra lecta ἡ δὲ Λευκίππη — τῶν τῆς μητρὸς γεμισθεῖσα ῥημάτων 26 ἔτυχε πέμψαι με] με *C* de coniectura inseruit: ἔτυχον πέμψας *Vat.* 81, 4 ἀπέρριψα? 10 Πανθείᾳ *C*: Πανθίᾳ *v* 11 αὐτῆς] ἑαυτῆς ante *J* 15 θύραν] θήραν *Boden* | πρὸς τὸν] πρὸς om. *Thuan.* 16 ἐβεβλήκει] Augmentum male cum *Vat.* abieci. *J* malebat βάλλει | πώματι *C*: πόματι *v* 20 προΐμεν] προῆμεν *j* 23 τι ante δια-

κονησόμενος H de suo: sed v. VII, 9 *ἔπεμψεν εἰς τοὺς ἀγροὺς διακονησαμένην αὐτῇ* 24. 34 *παρῆμεν*] *παρῆμεν hr* 27 *ἐπελαύνομεν*] *ἐλαύνομεν hr* | *Σιδῶνα*] *Σιδῶνος hr* 29 *Βηρυτὸν*] *Βηρυτοῦ Coll. Hamb.* 82, 1 *ποῖ J*: *ποῦ v* 2. 5 *θάλασσαν*] *θάλατταν* ante *j* 6 *ἐπὶ*] *ἔτι Boden* 13 *νηὸς*] *νεὼς J* 15 *καλοῦντες, εὐφημοῦντες*] correxit *Guyet* 83, 2 *ηὐτυχοῦμεν*] *εὐτυχοῦμεν Thuaneus*: illud restitue 3 *δὲ* addidi ex codd. plerisque 7 *ἕλκειν — μετενέγκαι*] *ἕλκε — μετένεγκε Mon.* 8 *ἀνάξας*] ita *J* qui et *ἄξας*, quod praetuli: *ἀλλάξας v* 12 *ἐναγκυλισάμενος*] *ἐναγκυλησάμενος Salmasius* 15 Expunxi glossema 17 *περιέβαλε*] *περιέβαλλε Vat.* 19 *φονευσάσῃ μου*] *μου* om. *Vat.* 21 *παρελθὼν J*: *ἀπελθὼν v* 22 [[*μὲν*]] ante *οὐδὲν* malit *C* 23 *προσετίμησάν* idem: *προσετιμήσαντό v* 30 *τὸν Μενέλαον ἔγωγε*] *ἐγὼ τ. Μ.* ante *j* 84, 5 *νηὸς*] *νεὼς hr* 8 *ἢ τότε*] ita *C*, qua correctione huius loci perversitas non tollitur: *ἤτοι v* 13 *ὅ τι*] *εἴγε Wyttenbach* 15 *πώματι C*: *πόματι v* 18 [[*ἂν*]] *C* 19 Verba *καταλείπει γὰρ ἔτι διψῶντα* aliunde illata videntur 26 *καὶ τοῖς ἄλλοις*] *τοῖς ἄλλοις* expunxi 85, 1 *ὥσπερ τοῦ κάλλους οἱ χορηγοὶ θεαὶ*] Barbara horum verborum forma scholiastam monstrat 2 *κάλλει*] *σκήνει J* 9. 22 *οὐρανὸν C*: *οὐρανοὺς v* 25 *Σάτυρος*] *Σάτυρον Vat.* 27 *Ἥρα*] *Ἥβη Göttling* 28 *καὶ τὴν*] delevi *καὶ* 86, 1 *τυραννουμένῳ*] In textu meo typotheta de suo dedit *ἐσταυρουμένῳ*: debebat *ἐσταυρωμένῳ*, uti *J* suasit 11 *ὧν ὅσον εἰς γυναῖκας ὁμιλήσας*] *ὧν εἰς γυν. ὅσον ὁμιλῆσαι Vat.* Locus corruptus 14 *γυναιξὶ*] *γυναικὶ hr*, v. p. 87, 14 18 an *ἐγκειμένῳ*? 19 *ἐγγίζει*] Scripsi *ἐνστίζει*, nunc malim *στίζει*. V. *Eustath.* Amor. VI, 6 *σὺ δ' ἀφιλίας ἐρωτικῆς κριθήσῃ χάρισιν ἐρωτικαῖς κατηγορουμένη καὶ στίγμασι τούτοις, ἃ πάντ' ἐξ ἐμῶν καὶ χειρῶν καὶ χειλέων καθ' ὅλου φέρεις τοῦ σώματος* 24 Eieci glossema homini amatorio debitum ad quem et alia duo scholia referenda videntur p. 72, 30. 63, 30 29 *αὐτὸ τῆς*] ita *C*: *αὐτῆς τῆς v*: *αὐτῆς* cum *J* delevi 30 *γενομένη*] *γινομένη F* 87, 4 *τε*] *δὲ F* | *καὶ τὸ*] *καὶ* om. *Commel.* 7 *καὶ εἵλκυσεν αὐτὴν*] *ἑλκυσθεῖσα Mon.* 13 *ἡμῶν C*: *ἡμῖν v* 18 *φιλημάτων*: *ἐντριμμάτων J* 24 *αὐτῷ*] *αὐτοῖς hr* 25 *καὶ ἐν*] *καὶ* delevi 27 *ὑγρότητι*] *ὑγρότης hr* 28 *προσάλληλα*] *πρὸς ἄλληλα*

Thuan. 30 εἶναι μωρὰν] σινάμωρον *J* 32 [ ] *hr* 88, 9. 20. 21. 24 νηὸς] νεὼς *hr* 18 ἡμῶν ἀεὶ] ἀεὶ om. *Comm.* Malim δεῖν pro ἀεὶ 89, 1 νηὸς] νεὼς *hr* 3 ἧ] ὃ *Göttling* 4 ἠωρεῖτο] ἠώρητο codd. nonn. 8 ⟦ἐν⟧ *hr* 16 ἀπ' αὐτῆς: πάντη *J* 17 βροντᾷ] βροντῶν ⟦ὁ⟧ *hr*, cf. *Ann. Comn.* III, 8. p. 168, 2 ἐμυκᾶτο δὲ καὶ βροντῶν ὁ οὐρανὸς 30 [μέρος] τῆς] μέρος om. codd. plerique 31 παράδρομον] παραδραμὸν *Lobeck* 90, 6 πρὸς deleam 10. 17 νηὸς] νεὼς *hr* 19 ἐώθουν *C*: ὤθουν *v* 29 ἔσπευδεν] ἔσπευδον *Vat.* 30 ἐφέλκοντα] ἐφειλκοντό ⟦τε⟧ *hr*, v. 91, 15 ἔνθα δή τις ἀπὸ τῆς νεὼς νεανίσκος εὔρωστος λαμβάνεται τοῦ κάλω καὶ ἐφέλκεται τὴν ἐφολκίδα 91, 1 πολλοὶ] οἱ *hr* | καὶ ἐκ] καὶ om. *Vat.* 3 ἠμύνετο] ἠμύνοντο *hr* 8 κατέφερον *C*: κατεφέροντο *v* 9 ἐξωλίσθανον *C*: ἐξωλίσθαινον *v* 23 ἐπειρῶντο] ἐπηρῶντο *Vat.* 92, 13 ἱστοῦ *Salmasius*: ἱστίου *v* 19 ⟦τὸ⟧ *J* 20 μόνον ὑψούμενον] μόνον delevi cum *J* 30 Malim ἐπέπαυτο 32 θάλασσα] θάλαττα ante *j* 93, 16 ἐνεγέγραπτο] ita *Salmasius*: ἐγέγραπτο *v*: ἐπεγέγραπτο *hr* 29 αὐτόχθων ἡ γραφὴ] Expunxi ἡ γραφὴ (v. ad p. 38, 5) quod nihil nisi lemma est: tum scripsi αὐτόχθον cum *Coll. Hamb.* 94, 15 καὶ ἐοίκασιν] ἐοίκασι δὲ *Coll. Hamb.* 16 οὖν addidi ex *Mon.* 18 Ἀδώνιδι] Ἀιδωνεῖ *J* 19 ὁ χιτὼν uncis inclusit *C*, sed v. p. 206, 28 21 πτηνῶν] λεπτοΐνων *hr* | οἷον corruptum est 95, 7 καὶ ἐν] κἂν *hr* 24 ἀλλὰ suspectum 25 κεῖται] καθεῖται *hr*, v. p. 66, 24. *Aelian.* NA. IV, 39 | ἐπορύττειν] διορύττειν *hr*: ἐπορύττειν ex Thesauro removendum est 27 ἐρείδει] ἐπερείδει *hr* 32 τὸν σπασμὸν ὄρθιον ἀντιτείνει] τῷ σπασμῷ ὄρθιος ἀντιτείνεται *hr* 96, 4 ⟦καὶ⟧ *hr*, v. p. 95, 7 ἡ δὲ ἐστι φοβερὰ κἂν τοῖς χρώμασι — οὕτως ἀπειλεῖ κἂν τῇ γραφῇ 6 ⟦τὸ⟧ *hr* 10 Glossam deprehendit *Astius* 17 ἡμέρας] ita *C*: ἡμερῶν *v* 20 διὰ τοῦ Νείλου πλοῦν] διὰ τὸν τοῦ Νείλου πλοῦν libri ut videtur plurimi, unde διὰ τοῦ Νείλου τὸν πλοῦν *Göttling* 29 χροιὰν] χρόαν *hr* 97, 8 εἰς ex *Mon.* addidi | εἰς] ὡς ante *j* 14 κλάειν *C*: κλαίειν *v* | ἦρχον *Göttling*: ἦχον vel εἶδον *v* 18 ἠδικήκαμεν *C*: ἠδικήσαμεν *v* 21 ἐλέου *C*: ἐλέους *v* 23 τὸ γὰρ πονοῦν] τῷ γ. πονοῦντι *Vat.* 26 ὅρκους] λόγους *hr* 30 ἐξορχήσομαι] ita *H*: ὀρχήσομαι *v* 32 τὰ σὰ δὲ] τὰ δὲ σὰ *hr* 98, 5 ψέλια *Salmasius*: ψέλ-

λια v 12 κλάειν C: κλαίειν v 17 ἀπ' οἰδοῦντος] ἀπ' delevi | ἐξεκένωσεν] ἐκένωσεν hr 18 καὶ τὰ] καὶ hic et proximo versu ante τοὺς cum *Boissonadio* expunxi 27 ἡμέρα] ἠὼς codd. omnes praeter *F*: scripsi ἕως 30 [ ] *J* 99, 11 πάντες ὁπλῖται sepsit *H* 14 [ ] hr 16 πέλτας *VD Schaeferi*: πελτασταὶ v 18 βέλους] βώλου *mg. Angl.* 20 ἐστιν] εἰσιν ante *J* | [[αἱ]] hr 28 ἦν οὐδεὶς] Inverso ordine *Vat.*: ἦν seclusit *C* 100, 8 [πλείους] προσέρρεον] πλείους om. *F* 10 ἐν κύκλῳ] ἐν om. *F* | καὶ ἐν] κἂν hr 21 ᾔδειν] ἤμην *J*: nunc malim ἦν 27 [ ] hr 32 εἰς τὸν] τὸν *J* delevit 101, 1 [[εἰς]] VD nescio quis: sed in codd. lectione acquiescendum erat 15 περιχέαντες] καταχέαντες hr, nisi potius χέαντες ab Achille fuit 29 οἱ [[μὲν]] στρατιῶται *C* 102, 2 τοιοῦτόν τι] τὸ τοιοῦτον *Thuan.* unde scripsi τι τοιοῦτον, v. p. 77, 7. 102, 2. atque hoc ordine semper in fine periodi, velut p. 67, 3. 122, 1. Vide etiam ad *Charit.* p. 122, 19. τοιοῦτόν τι est p. 68, 11 3 Genuinum esse videtur δόξαν παρέσχεν ἀκινησίας, glossatoris ἐκ τῆς et ὡσεὶ λίθος γενομένη 8 αὐτοῖς *C*: αὐτοὺς v 9 ἐκέχωστο] κέχωστο *F*, quem iniuria secutus sum 12 [ὁρῶν] ἀνιαρῶς] ὁρῶν om. *Vat.* 14 πρόσειμι] πρόειμι hr 31 τὴν κνίσσαν [τὸ πῦρ]] τὸ πῦρ om. *Vat.* 32 χοὰς παρ' ἐμοῦ] παρ' ἐμοῦ χοὰς ante *j* 103, 1 ἄνω τὸ ξίφος] τὸ ξ. ἄνω *F* 2 ἐμαυτοῦ? 7 καὶ ante φίλους cum *C* delevi 9 ἐξεκώφωσε *Salmasius*: ἐξεκούφισε v 28 ἤνοιγεν] ἀνέῳγεν hr, v. ad p. 156, 30 104, 12 [[καὶ]] hr 13 Malim εἰς τἀρχαῖον, quod apud *Parthenium* est p. 10, 23: τἀληθὲς saepius apud Achillem, item τἀδελφοῦ 14 δέ] τε hr 19 [θεῶν]] Abieci uncos 20 ποῦ *J*: ποῖ v | τίνα *C*: τί v 29 ταύτην] ταύτῃ *J* 105, 2 ὅπως *C*: ὅμως v | ἔφασαν *F* recte 22 [ ] *Mitscherlich* 23 [[οὖν]] *C* | τε ante καὶ αὐτὸς cum eodem expunxi 29 τῷ ναυαγίῳ suspectum 106, 3 ὅσον οὐ πλείω] οὐ πλείω om. *mg. Angl.* 8 κατεδύετο] καταδύεται ante *j* 12 συναγωνιεῖται *C*: συναγωνίσεται v 18 [[ἂν]] hr 20 τῇ κόρῃ] τὴν κόρην *Vat.* 21 ζώσμασιν] ζώμασιν *id.* | ἐνδεδυμένην] ἐνδεδεμένῃ *J* 23 ὁ σίδηρος] ΌΛΟΚΛΗΡΩC hr 24 διὰ ταύτης] δι' αὐτῆς *J* | μέσην suspectum est 107, 4 καταβῆναι *C*: καταβαίνειν v | [[ἐν]] *C* 8 θήσομεν] θύσομεν *Angl.*

9 τὸ ἐντεῦθεν] ita *J*: τότε ἐντεῦθεν *v*: τοὐντεῦθεν *hr* 15 Expunxi καὶ χρηστῆς 19 ἤ τε] τε delevi et v. 22 μὲν ante πάντας 24 ἡ abesse malim **108**, 12 εἰ] ἦν *hr* | τι *C*: τις *v* | ἐμποδὼν *J*: ἐκποδὼν *v* 18 τῆς ψυχῆς *C*: τὴν ψυχὴν *v* 24 καθαρῆς] καθαρᾶς *hr* **109**, 3 ἄγω τ. *M*. ⟦πρὸς⟧ τὸν στρατηγὸν] ita *H*: ἄγω τ. *M*. τῷ στρατηγῷ *v*: προσάγω *J* 9 ⟦αἱ⟧ *C* 11 οὔπω] οὐδέπω *Vat*. cf. p. 190, 30 coll. 203, 1 17 τοὺς ante κατατρέχοντας cum *C* delevi 19 ἀνάγκαι] ἀνάγκην *J* | ἦσαν] εἶναι *hr* 24 ταὼν *C*: ταῶνα *v*: lege ταῶν et mox ταῶς | Delendum videtur ἐν κάλλει 26 ἐστεφάνωκε *J* 27 εὐφεγγὴς *C*: εὐφυὴς *v* **110**, 6 βύσας] ita *H*: εἰς *v*: κλείσας *J* 26 τε sepsit *C* **111**, 5 τι *C*: ἢ *v* 12 τῇ μὲν ἀναβολῇ *C*, quod retinendum erat 16 ναὸν] νεὼν *hr* 32 ἐν χηλῇ] εἰς χηλὴν *hr*, cf. p. 95, 11 ὥπλισται δὲ καὶ τὴν δεξιὰν διφυεῖ σιδήρῳ εἰς δρέπανον καὶ ξίφος ἐσχισμένῳ **112**, 2 Delevi glossam 7 ἵππος] συὸς *J* 13 lege ἵν' ἔχῃ cum editt. 17 δὲ ταύτῃ] ταύτῃ om. *Vat*. 20 καλάμῃ] καλάμοις *hr* 21 ἑστάναι] ἱστάναι *hr* 28 [ ] *hr* 29 τραχὺ] παχὺ *hr* **113**, 15 βιοῦν *C*: βίον *v* | αὐτὸν *C*: αὐτοῦ *v* 18 αὐτὸ] αὐτοῦ *hr* 20 ἀνθίσταται] ἀνίσταται *hr* 23 εὕρῃ *J*: εὑρήσει *v* | γὰρ adieci ex *Thuan*. 26 ἁδροτέρων] Scripsi ἀνθρωπείων, opponitur enim ὄψον ἐλέφαντος 29 Expunxi ἐλέφαντι **114**, 9 [ ] *C* 10 δὲ καὶ] καὶ om. codd. nonn. 12 πρῶτον *C*: πρῶτος *v* 14 ἐκδέχεται] ἀνέχεται *J* 23 χροιᾶς] χρόας *hr* 25 ⟦ἐκεῖ⟧ *J* | κλέπτει *C*: κλέπτον *v* 27 τὴν ἡδονὴν ἢ] τῆς ἢ ἡδονῆς *Paris*.: ἢ transposuit *J* **115**, 8 ἐξ *C*: δι' *v* 10 ἀνασωσούσης] ita *Guyet*: ἀνασώσεις *v* 11 παρέχῃς] ita *C*: θέλῃς *v*. Scripsi παράσχῃς 19 τε γὰρ] τε cum *J* delevi 27 ὀλίγην] ὀλίγων *hr* 31 δὲ: γὰρ? 32 τὶς ante στρατιώτης inserebat *C*: ego ex codd. nonn. δὲ adieci **116**, 3 ἀναμενῶ] ita *C*: μενῶ *v*: si praepositione opus, περιμενῶ praeoptaverim 4 μοι] μου *Thuan*. 7 ἰασόμενον] ita *C*: ἰώμενον *v*, cf. *Heliod*. III, 18 ὅπως ἂν οἰκειότερον ἔχουσα πρός με θαρραλεώτερον (adde τὸν) ἰώμενον προσίηται. *Liban*. Epist. 116 ἡ δὲ ἰωμένη τὴν λύπην κελεύει με γράψαι σοι. *Aesop*. Fab. 102 λύκος καταπιὼν ὀστοῦν περιῄει ζητῶν τὸν ἰώμενον 11 Malim Ἄρῃ vel Ἄρην 17 σκήπτεται *C*: σκέπτεται *v* 18 αὕτη γὰρ] ita *C*: ἡ γὰρ αὐτὴ *v*:

ἡ γὰρ γυνὴ FVFritzsche 29 *ἢ περιίδω J: ἤπερ εἰδῶ v* **117**, 10 *μοιχεύσεται*] ita *C: μοιχεύεται v: μεμοιχεύσεται hr* 13 [*καὶ*] *εἰς*] *καὶ* om. *Mon.* 15 *δὴ*] ita *H: δὲ v* 16 *τοῦτο*] *τότε J* 27 [ ] *C* 28 [*ἐπὶ*] *τὸ*] *ἐπὶ J* delendum vidit **118**, 4 *ἤλγησε*] *ἠλέησε Mon.* 11 *καὶ* ex *Vat.* addidi 16 *ναυαγίᾳ*] *ναυαγίαν J* 17 **: fortasse ⟦*ἵνα ληστηρίῳ περιπέσωμεν*⟧ 26 *δὲ* [*καὶ*]] uncos apposuit *H*: delevi *καὶ* **119**, 2 *πράγματα*] *προστάγματα hr* 14 *καὶ ἔλεγον βλέπων τὰ δεσμὰ*] ita *H: βλέπων ἔλεγον τὰ δεσμὰ v*: scripsi *βλ. τ. δ. ἔ.* 28 *τότε VD Schaeferi: τοῦτο v* **120**, 2 Expunxi dittographiam 3 *εἰς τοῦτο ῥέων*] *εἷς ὢν hr* | *Κερκάσωρος Wesseling: κέρας σύρος v* 7 Delevi glossam | *λυθῆναι C: λυθῇ v.* Malim o *δὲ εἷς ῥέων ὥσπερ ἦν πρὶν λ.* 20 *ἀποδημίας*] *ἐπιδημίας* ante *j* 22 *αὐτῷ*] *αὐτοῦ* ante *j* 27 *πελαγῶσαι*] *πελαγίσαι hr* **121**, 3 *πολὺς*] *πολὺ J: πηλὸς Lobeck* 4 *πελαγώσῃ*] *πελαγίσῃ Vat.* | *καὶ λίμνας*] *καὶ* expunxi 6 *δὲ*] *τε hr: J* malebat *τὸ* ⟦*μὲν*⟧ *ὕδωρ ἔχουσαι, τὸν δὲ π. τ. ὕδ.* 8 *πλεῖν C: πλέειν v* 14 *μέσαις*] ita *C: μέσαι v* 22 ⟦*καὶ*⟧ *τῶν νήσων κ. ἔχουσι*] ita *C: τῶν νήσων τινὲς κ. ἔχουσαι v* **122**, 7 *ἐπισυρεῖν C: ἐπισύρειν v* 11 *σφᾶς C: σφῶν v* 14 *περιδραμόντας*] *προδραμόντας hr* 18 *διδόναι δ'*] ita *C: ἐδίδοσαν δὲ v* 19 *τὸν σατράπην C: τὴν σατράπειαν v* 25 *οἴσομεν τὴν εἱμαρμένην* ⟦*ὡς*⟧ *ἐν κακοῖς J* 26 [*καὶ*] *τῆς*] *καὶ* om. *Mon.* **123**, 9 *χώματος, εἰς ὃ σαλεύεται*] *εἰς ὃ σαλ.* om. *Mon.* 11 *ταύτην*] *ταύτῃ J* 12 Expunxi dittographiam 21 ⟦*ὁ*⟧ *hr* 26 ⟦*τοῦ*⟧ *hr*, cf. V, 23 *ὑπ' ἐκπλήξεως τοῦ παραδόξου* 29 *ἐκκυλισθέντες*] *ἐγκυλισθέντες* ante *j* **124**, 3 *παντὸς*] *πάντῃ hr* 9 *καὶ ναυάγια*] *καὶ* delevi 20 *προπολουμένη*] ita *C: προπολουμένην v, ὀνειροπολουμένη Lobeck.* Medio usus est *Longus* III, 9 *ταῦτα ποιεῖν Χλόην ὀνειροπολούμενος* 21 *ἠὼς*] *ἕως J* 31 *διηγητὴς*] *ἐξηγητὴς hr*, cf. V, 4 *οἱ τῶν συμβόλων ἐξηγηταὶ* **125**, 1 *οὐκέτ' ἔστιν C: οὐκ ἔστιν v* 9 *ἔτυχε μὲν*] *ἔτυχεν Vat.* 16 *τύπτων τ'*] *τύπτω FVFritzsche* 18 *εἰπὸν J: εἶπον v*, quod restitue 32 *καὶ αὐτὸς*] *καὶ* om. *Vat.* **126**, 1 *λάβοι*] Scripsi *λάβῃ* eodem sensu quo *λήψεται*, cuiusmodi coniunctivus iterum habetur p. 138, 3. *Charit.* p. 41, 11. 12. 26. 86, 8. 88, 14 et saepius apud *Eustathium*, velut X, 23 *ὅσον δὲ ἐκ τύχης αἰχμάλωτον καὶ δοῦλόν ἐστι, καὶ*

οὕτω τῆς ἐλευθερίας ἡμᾶς ἀποδέξεται καὶ θάρσος λάβῃ κατὰ ψυχήν. Nunc tamen coniunctivos istos indignos Nostro et utroque loco futurum reponendum esse iudico 3 ὥς τε] ita *J*: ὥστε *v*: scripsi ὡς δὲ 4 καὶ δίχα] καὶ expunxi 5 κοιμηθήσεται] κοιμήσεται *hr* 7 ἀποθήσεται] ἀπωθήσεται *Thuan.* Scripsi ἀπώσεται, cf. *Eustath.* Amor. VI, 1 σὺ δ' οὐκέτι τὸν ὕπνον ἀπώσῃ τῶν ὀφθαλμῶν; 10 κοιμηθησόμενος] κοιμησόμενος *hr* 13 ῥαΐσειεν] ῥαΐσει *hr* frustra 16 ἀλήθευσον *C*: ἀληθεύσειαν *v* 17 ἐμοῦ *C*: μοι *v* 23 σωφρονήσεις *C*: σωφρονήσειας *v* 24 γνωριεῖς *C*: γνωρίσειας *v* 30 ἠὼς] ἕως *J* 127, 10 ὃ γὰρ ὁ] ὁ γὰρ ante *j* 10 [ἔχων] ἐζωσμένος] ἔχων cum edit. Bipont. male delevi, v. V, 24 ἔτυχον γὰρ αὐτὴν εἴσω τοῦ χιτωνίσκου προσδεδεμένην ἐκ τῶν τῆς ὀθόνης θυσάνων ἔχων 11 ὑπὸ] δὲ ὑπὸ ante *j* 17 παρεσκευαζόμεθα ⟦πρὸς⟧ τὸν ἐ. Ἀ. π.? 21 μισθῷ] μισθοῦ *hr* 29 πώματος *C*: πόματος *v* 128, 5 αὐτῶν *H*: αὐτοῦ *v* 6 Scr. τοῦ πότου 7 ἐκπωμάτων *Hüpeden*: πωμάτων *v* 10 εἰς] ἐς *Vat.* 18 καὶ τὴν] καὶ abieci 19 θηρίον [μέγα]] μέγα *J* delendum intellexit 21 πετραία] τεφραία *hr* 22 χροιὰ] χρόα *hr* | [ ] *hr*, nisi fortasse corrigendum ἡ μέλαινα 24 χερσαία χελώνη] χερσαίας χελώνης *Eustathius* 25 περίκειται] Scripsi ἐπίκειται, reliqua non expedio 129, 1 δειρὴν] δέρην *hr*, cf. p. 171, 32. 206, 19. 21 2 ἵππου] ita *H*: λοιποῦ *v* | βλοσυρώτερος τὰ ὄμματα] ita *H*: βλοσ. τὰ σώματα *Vat.*: βλοσυρωτέρα σώματος *J*, cf. I, 3 βλοσυραὶ παρειαὶ | πλέον] πλεῖστον *hr* 3 πᾶς] ita *H*: πᾶσα *v* 11 ἔργον αἱρεῖ] σπόρον φέρει ⟦τὸ⟧ *hr* 13 ⟦οὐκ⟧ *J* 21 δὴ] δὲ *hr* 130, 13 [ ] *C* 14 χωρήσει *C*: χωρήσειε *v* 16 πως [καὶ]] καὶ delendum vidit *C* 21 κατακερματισθεὶς? 23 Οὐρανίου *CB Hase*: οὐράνιον 25 στῆναι] στῆσαι *hr* 131, 1 λῃστήριον] ita *Scaliger*: λῃστῶν *v*. Inserui ⟦χεῖρα⟧: possis etiam λῃστὰς ὁμοτέχνους, v. II, 16 καὶ κελεύει λῃστὰς ἐπ' αὐτὴν συγκροτῆσαι 3 ξενίαν] ξένια *hr* 13 Πρόκνης] Φιλομήλας *hr* 15 Glossam expunxi hic et v. 21: v. ad p. 38, 5 19 ἐδείκνυε] ἐδείκνυ *hr* 22 Ἀφροδισίαν] ἀφροδίσιον *Mediol.* v. p. 140, 3. ad *Aelian. N.A.* p. 14, 33 23 ζῶσμα] ζῶμα *Thuan.* 25 ἐπ'] ἐπὶ τοὺς *v* 26 εἷλκεν *Scaliger*: ἔκλειεν *v* | ⟦ἐν⟧ *J* 132, 7 ἐδείκνυε] ἐδείκνυ *hr* |

γραφὴν] ῥοπὴν *J* 30 αὐτῷ] αὐτοῖς *Guyet* 133, 7 ἤνυσεν *Villoison*: ὤνησεν *v* 8 Scr. ηὕρηκε 18 ἐπελέληστο] ἐπιλέληστο *Venet.* 409. Restitue vulgatam 20 δρῶσαι] ἐρῶσαι *J*, cf. *Long.* III, 23 οὐκ ἐρῶν τυχεῖν ἀλλ' ἢ τοῦ μαθεῖν τίς ἐστιν ὁ λανθάνων μαθητὴς | ⟦αἵ⟧ *H*: idem v. 22 post πάσχειν inseruit ⟦οὐ⟧ 134, 8 Expunxi dittographiam 10 αὐτοῦ τοῦ] αὐτοῦ delevi 12 ἄλλος ⟦ἥλιος⟧] ἥλιος *H* inseruit: ego librorum ἄλλος cum ἥλιος commutavi 14 ἐπ' ἐσχάτῃ τῇ νήσῳ] ita *C*: ἐπ' ἐσχάτων τῆς νήσου *v*. malim ἐπὶ τῶν ἐσχάτων τῆς νήσου 20 μου] μοι *hr* 22 καὶ ἐγὼ] καὶ om. *Vat.* cf. p. 148, 3. 156, 21, unde simul apparet pro codicum scriptura ἤδη *Cobetum* recte reposuisse δὴ 29 ἑνὶ] ἑνὸς *hr*, v. p. 81, 25. 138, 9. 142, 12. 145, 6. 213, 7 135, 19 ἀνεκρούετο] ita *C*: ἐκρούετο *v*, cf. *Jacobsium* ad h. l. et *Aelian. NA.* III, 13 ὁ δὲ ἀναχωρεῖ καὶ κρούεται τὸ πτερὸν 136, 7 κάεται *C*: καίεται *v* 10 προσπτυξάμενος] περιπτυξάμενος *Mon.* 25 ᾧ] οὗ *hr*, v. p. 92, 10 δαίμων τις ἀγαθὸς περιέσωσεν ἡμῖν τῆς πρῴρας μέρος, ἔνθα παρακαθίσαντες κατὰ ῥοῦν ἐφερόμεθα τῆς θαλάσσης 28 ἐξερρίπισε] ἐξερρίπτησε *J* 30 Scr. ἤδη δὲ 32 ἐθέμην *J*: ἐδεόμην *v* 137, 9 δέομαί τε] τε expunxi | Ξενοδάμας *Salmasius*: Ξενεδάμας *v* 17 ⟦λέγειν⟧ *J* 19 Scr. εὗρον | οὐδὲ ὁ] οὐδὲ om. *Vat.* 25 ἦν οὖν] οὖν ἦν *hr* 138, 1 γὰρ [ἂν]] ἂν delevi cum *C* | δεῖ *J*: δεῖν *v* 2 ἀσμένως] ἄσμενοι *hr*, v. p. 93, 5. 119, 1. 127, 9. 191, 16 | ὅπου *J*: ὅποι *v* 3 ὦσιν] ita *C*: ὦσιν ὄντες *v* | ὅταν μάθωσι τὴν ἐγγύην [καὶ]] ὅταν de suo inseruit *J* idemque καὶ deletum maluit. Neutro opus, scribendum enim μαθήσονται, v. ad p. 126, 1 6 καὶ ὡς] ὡς delevi 8 Lacunam signavi 15 γάμος — πέμπεται] γάμους — πέμπει *hr* 22 σοι *C*: σου *v* 24 ⟦ἂν⟧ *C* 26 αὐτῷ *C*: αὐτοῦ *v* 28 ἐπεισέρχεται] ita *C*: erat ὑπεισέρχεται: εἰσέρχεται *Vat.* 31 καὶ τὰ] καὶ expunxi 139, 1 ἀκουέτω] ἀκουσάτω *Vat.* Infra καλεσάτω V, 17 | δὴ] δὲ *hr* 5 Μελίττην] Μελίτην *Vat.* quod semel moneo 6 θάλασσαν] θάλατταν ante *j* 9 δύο] τέτταρας *J* 15 ⟦ἔργον⟧ *C* 17 **: ⟦δίδωσι⟧ *C*: malim προξενεῖ 18 χάρισαι *Mitscherlich*: ἵδρυσαι *v* 21 παρέχῃ] παράσχῃ *hr*, v. II, 13 σὺ δ' ὅπως Ὀδυσσεὺς ἀγαθὸς γένῃ. VI, 1 ἀλλ' ὅπως μοι τῆς φυγῆς παράσχῃς τὴν ἀσφάλειαν. 7

ὅπως εἴπῃς τὰ εἰκότα περὶ ἐμοῦ, etsi suspicari licet hos coniunctivos librario deberi. Futurum post ὅπως bis custoditum est VI, 4 ἀλλ' ὅπως εὐτυχήσασα μὴ ἐπιλήσῃ μου. 13 καὶ ὅπως μηδὲν τούτων πρὸς Θέρσανδρον ἐρεῖς, quibus locis accedat VIII, 1 ταύτην ὅπως μοι φυλάξῃς, ubi *J* verissime corrigebat φυλάξεις 26 αὖθις διαλιπὼν] διαλιπὼν αὖθις *hr* 31 Scr. ἐμπίμπλησι 140, 4 χροιᾷ] χρόᾳ *hr* 13 ἐναπομάττεται] ἐναπομάττει *hr* 19 πολυτελὲς] πολυτελέστερον *J* 24 κοιμηθησόμενον] κοιμησόμενον *Mon.*

31 ποιήσεσθαι — ἀποφανεῖν *C*: ποιήσασθαι — ἀποφῆναι *v* 141, 2 Λευκίππῃ *J*: Λευκίππην vel Λευκίππης *v* 8 Expunxi καὶ οἷον ἐπὶ τοῖς ἀφανέσι ποιοῦσι νεκροῖς, quae verba a scholiasta ad κενοτάφιον adscripta esse perspicitur 14 τῆς addidi ex edd. ante *j* 142, 1 κάομαι *C*: καίομαι *v* 2 τῷ κοινῷ [[τὸ]] τοῦ ἔρωτος πῦρ] ita *Göttling* et *J*: τῷ κοινῷ τοῦ ἔρωτος πυρὶ *v*. Ego in verbis τοῦ ἔρωτος glossam tenere mihi videor sic supplendam: τὸ τοῦ ἔρωτος 4 περὶ] πρὸς *hr* 5 ἀνακαόμενον *C*: ἀνακαιόμενον *v* 19 καὶ τὸ] Expunxi καὶ 23 ἐν θαλάσσῃ] θάλασσα *hr* 24 οἰκειότερον] οἰκειοτάτη *hr* 26 γάμῳ fortasse aliunde irrepsit, id quod praepostera huius vocis sedes arguere videtur 143, 6 ᾄδειν *Hemsterhusius*: ἄγειν *v* 12 [[ἂν]] *hr* 19 μηδὲ] μὴ *Vat.* 144, 1 χοίνιξι nescio quis: σχοίνοισι *v* 5 ἐλευθέραν — νῦν: trimeter iambicus 7 [[καὶ]] ante λέγε inserebat *C* 11 [[μοι]] *C*

13 πάρασχε *Salmasius*: παρασχεῖν *v* 18 κατέξηνε *C*: κατέξανε *v* 27 τοιαῦτα] τίνα *J* 145, 2 ἀνέπαυσε τὴν *C*: ἀνέπαυσεν αὐτὴν *v* 4 ἀμφιάσαι] ἀμφιέσαι *hr*, ut est p. 159, 14 10 ἐπί τινι] ὑπό τινος *hr* 11 ἐπείγειν] ἐπείγεσθαι *hr* | ἐξανίσταμαι *H*: διανίσταμαι *v* 13 [ ] *C* 24 κἀγὼ τῷ ἑτέρῳ ἀνδρὶ] ita *C*: καὶ ἐγὼ τῶν ἑτέρων ἀνδρῶν *v*. καὶ ἐγὼ ἑτέρῳ ἀνδρὶ *J* 146, 4 καὶ τότε] Expunxi καὶ 5 γνωρίσειεν] ἐγνώρισεν *hr* 6 Sepsi dittographiam 10 πάντα *C*: πάντας *v* 11 [[ἂν]] *C* 12 [[τὴν]] *hr* 147, 3 ἄκων αὐτὴν] αὐτὴν delendum esse ex proximis verbis εἶπας γάρ, ἔφην, ὅτι καὶ ἔγημα patet 12 καὶ αὐτὸς] καὶ expunxi

23 δὴ] Haec particula in codd. parum eleganter post ἄρχομαι δὴ γράφειν infertur: scripsi δὲ 27 οὐ γενέσθαι *C*: συγγενέσθαι *v* 148, 1 ὑποδραμεῖν] ἐπιδραμεῖν *hr*: cf.

Nicand. Ther. 727 *βρύξαντος αἴδηλον ἐπέδραμεν ἀνέρι φρίκη* 2 *προοιμιάζομαι*] *προφασίζομαι hr* 3 *τὸ προοίμιον*] *τὴν πρόφασιν hr* 8 *θάλασσαν*] *θάλατταν* ante *J* 16 *συμπαθεῖν*] *παθεῖν hr* 22 *οἶσθα*] Male scripsi *οἶδας*: corrigendi potius Achillis loci, in quibus recentior haec forma legitur 29 *δεξιῶς*] *ἀξίως hr*, v. *Aesop.* Fab. 8: *χεῖρόν μοι ἐχρήσω* 30 *ἐπιλιπεῖν C*: *παραλιπεῖν v* 149, 1 *λέγειν* [*δίκαια τυγχάνειν*]] *δίκ. τυγχ.* om. *Vat.* 6 *ὦ φιλτάτη*] *ὦ* om. *Vat.* 10 [[*ἡ*]] *hr* 11 *ἢ*] [[*ἐμοὶ*]] *καὶ hr*, v. p. 165, 27 12 *ἀλλ' ἐμὲ*] *ἀλλά με J* 18 *σίδηρός τις ἢ ξύλον ἤ τι τῶν ἀναισθήτων*] *σιδηροῦς τις ἢ ξύλινος ἤ τ. τ. ἀ. Mediol.* Verba *ἤ τι τ. ἀναισθ.* in marg. reieci 150, 12 *ἥμεν*] *ἦμεν hr* 22 *ἔσπευσε*] *ἔσπευδε Vat.* 25 *ὠθεῖ C*: *ὤθει v* 28 *ἀράσσει*] *ῥάσσει Vat.* Restituenda vulgata 30 [[*ᾔδειν*]] *hr*: [[*εἰδὼς*]] *J* et *H* 31 *τι κακὸν*] *μανικὸν hr* 32 *ἔκαμεν*] *ἐκάμομεν Göttling* 151, 6 *με C*: *μου v* 12 Scr. *ηὗρεν* | *τὴν καρδίαν εὐθέως*] Inverso ordine *Vat.* 28 [[*καὶ*]] *J* 152, 10 *οὔτε γὰρ*] *οὐδὲ* omisso *γὰρ hr* 153, 1 *καλοῦ* dittographiam esse intellexit *J*, cf. *Lobeck.* Paralipp. p. 536 21 *ἀναμνήσθητι J*: *ἅμα μνήσθητι v* 26 *σοι κἀγὼ*] *κἀγὼ* om. *Vat.* 154, 9 *ἀπολέσειας C*: *ἀπολέσῃς v* 10 *μηδὲ J*: *μήτε v* 18 *τὰ εὐεργετήματα*] *τὴν εὐεργετήσασαν hr* 24 *ἂν Göttling*: *ἐὰν v* 27 *ἕνεκεν* sepsit *C*, sed v. *Porphyr.* ap. *Cyrill.* c. *Iulian.* V. p. 166, D *σωτηρίας χάριν ἕνεκα τοῦ ὅλου τοῦτο δρᾷ ὁ ἰατρός* 32 *ἡ* deleam 155, 2 *ἐξανιστάμενος*] *ἐξιστάμενος Vat.* 3 *δ' ἔμοιγε Göttling*: *δέ μοί γε v* 12 *κλάουσα C*: *κλαίουσα v* 27 *παράσχῃς J*: *παράσχοις v* 156, 1 *ὡς*] *ὅσα hr* 5 *Μελανθῷ ὁδοῦ*] *ὁδοῦ M. Thuan.* 6 *αὐταῖς ταῖς θύραις C*: *αὐτὰς τὰς θύρας v* 27 *αὐτὸς*] *οὗτος hr* 30 *ἤνοιξε*] *ἀνέῳξε hr*, v. p. 38, 24. 78, 24. 95, 26. 123, 9. 156, 30. 176, 24. Constanter apud Nostrum *ἀνέῳγμαι* et *ἀνεῴγμην*; semel *ἤνοιγε* quod correxi p. 103, 28 157, 1 Emblema expunxi 11 *θῆται C*: *θῇ v* 16 *εὐθὺς παρελθόντα*] *αὖθις ἐπανελθόντα J* 21 [[*τῆς*]] *C* 29 *οὗτος*] ita *C*: *αὐτὸς v*, cf. II, 10 *καὶ αὐτὸς ἦν ὁ ποιήσας τὸν ψόφον* 158, 1 *πάνυ τι*] *τι πάνυ hr*, v. p. 167, 8 5 Post *δέσποτα* delevi *καλήν*, *ἀλλά*, quod ex *καλὴν μάλα* natum arbitror 8 *διόπερ C*: *ὅπερ v* 9 *καταγελῴη J*: *καταγελᾷ v* 15 Malim *ὡς* [[*ἂν*]] *ὑπὸ σοὶ γένοιτο* 22 *περιελεῖν*] *περιελθεῖν*

hr 24 διάγων] ἐπαγαγὼν *hr* 159, 10 τεσσάρων] τεττάρων ante *j* 19 καιρὸν λαβὼν] λαβὼν κ. *Thuan.* 22 συνέρρεε] συνέρρει *hr* 24 ἀπάγει] ita *C*: ἄγει *v* 27 αἰτία] αἰκία *Salmasius* 32 εὐστοχοῦμεν *H*: εὐτυχοῦμεν *v* 160, 3 κακῶς sepsit *C*: sed v. *Alciphr.* fragm. 6 εἰ μὲν οὖν οὕτως ἔσχηκας μαλακῶς 21 τὴν addidi ex *Paris.* 23 Scr. ῥείτω 25 ἐνεπλήσθη *C*: ἐπλήσθη *v* 161, 1 [[λευκὸν]] *Berger* 3 εἱλούμενα] εἱλ. *Vat.* 11 [[γὰρ]] *H* 13 δάκρυον] δακρύον *J* 15 ῥέον δ'] δ' delevi 21 ἕως *J* 31 [[ἂν]] *hr* 162, 4 ἥκειν] ἧκε *Vat.* 8 τὴν Μελίττην ν. ἀποστείλασαν] ἡ Μελίτη ν. ἀποστείλασα *hr* 9 δεομένην] δεομένη *hr* 12 δὲ οὐκ] οὐκ om. *Mon.* 15 αὐτῆς *C*: αὐτῇ *v* 22 σύ· [[σὺ]] τῶν] ita *C*: ego [[σὺ]] ante τὸν μοιχὸν inserui 26 ἴδῃς *J*: ἴδοις *v* | στερρωτέροις] στερροτέροις *Vat.* 163, 6 που cum *Vat.* omittendum videtur 9 τιμῶμεν] Scribendum erat τιμήσωμεν, vide φέρε εἴπω p. 193, 19. 200, 21. φέρε ἐνδύσωμαι 168, 16. φέρε καταφιλήσω 135, 29. φέρε ἐπιθῶμεν 73, 1. Neque aliter φέρε εἴπατε p. 125, 28. φέρε πείσθητι 139, 18. φέρε ἀκούσατε 210, 10 | αὐτοῦ τὰ] αὐτῆς *J*: equidem αὐτοῦ expunxi 12 λέγουσα] ἔλεγον *hr* 14 Delevi emblema 15 [[σῆς]] *J* 21 Scr. ηὕρομεν 25 προσποιησαμένη *C*: προποιησαμένη *v* 28 θεραπαίνας] θεραπαινίδας codd. nonn. 29 [[μὴ]] *J* 164, 1 Corruptissimus locus, in quo nihil iuvat cum *C* ἂν supplere post αὐτὴν 2 ὡς uncis includebat *C* 6 ὑπολάβῃς *C*: ὑπολάβοις *v* 20 διαπνεῖ] διάττει *hr*, v. *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 743 23 κατέβαλε] κατέλαβε *hr* 25 [[καὶ]] *hr* 165, 4 παραπέμψας] προπέμψας *J* 5 καὶ addidi ex *Vat.* 12 κλάεις *H*: κλαίεις *v* 16 ἐμοὶ *C*: μοι *v* 17 τῷ ὄντι] τὰ ὄντα *hr* 26 [[ἔφη]] *hr* | [[μοι]] *J* 166, 3 πῶς *C*: ποῖ *v* 4 μετὰ] ὑπὸ *hr* 9 λαβοῦσα] λαβούσῃ *Vat.* 10 ὡς ἂν] ἂν om. codd. nonn. 15 σὲ *C*: σου *v* 18 ἐπὶ *J*: ἔτι *v* 25 εὐθὺς deleverim 167, 12 ἕνεκεν *C*: εἵνεκεν *v* 168, 2 [[ἄνερ]] *J*, v. *Nicet. Eugen.* I, 289 Χαρίκλεις ἄνερ, ἄνερ Χαρίκλεις 3 καὶ [[εἰ]]] ita *C*: κἂν *v*: scripsi κἂν [[εἰ]] 10 τῶν Τυρίων] τῶν om. *Vat.* 13 Πάνθεια *C*: Πανθία *v* 14 πιστεύσεις *C*: πιστεύσειας *v* 22 οἷα *J*: τί *v* 27 ἂν male sepsit *H*: idem est atque ἐὰν 29 ἐπ' αὐτὸν] ὑπ' αὐτοῦ *hr* 30 Post πολλῷ *C* supplebat [[γὰρ]]: ego cum *J* [[δὲ]] inserui 32 καὶ ex *Vat.* accessit 169, 6 οὐ θέ-

λει, σύμμαχον λαβὼν] ita *H*: *σύμμαχόν ὃ θέλει λαβὸν v* 9 [[*ἂν*]] *hr* | *κατακοῦσαι C*: *κατακούσας v* 11 *εὐαγωγότερον*] *ἐπαγωγότερον J* 14 Malim [[*δι'*]] *ὅλης τῆς νυκτὸς* 17 *γοῦν*] *δ' οὖν Mediol.* 28 *ἔκρυπτε*] *ἀπεκρούετο hr*, v. VII, 9 *τὸν γάμον ἀπεκρούετο* 29 *ἐγένετο*] *ἐγίνετο Mediol.* 31 *ὑποβάλλει*] *ὑποβαλὼν hr* | *τῇ μὲν C*: *τὴν μὲν v* 170, 1 *εἰς τὸν*] Expunxi *εἰς* 32 *ἀνώθει*] *ἀνεώθει hr* 4 *ἐμιμήσω*] *μιμῇ Commel.* 16 *καταλάβωσι C*: *καταλάβῃ v* 17 *μάχονται C*: *μάχεται v* 24 [] *J* 31 *ἀποβλύσῃ*] *ὑπερβλύσῃ hr* 171, 5 Malim *καταμαλάξειν* 10 *καὶ ὁ*] *καὶ* om. *Vat.* 12 *ἡνίας Wyttenbach*: *ἡδονὰς v* 15 *σοι καὶ*] *καὶ* om. *Paris.* 17 *ἀλλὰ καὶ*] *καὶ* om. *Vat.* 24 Malim *ἠδίκηκας* 31 *νῶτος*] *νῶτον Paris.* ex corr. 32 *καέτω C*: *καιέτω v* 172, 5 *σοι C*: *σου v* 6 [[*σὺ*]] *J* 11 *εἰμὶ*] Ita *J*: *εἰ v* 12 *ἐπεὶ*] *ἐγὼ hr* 13 *μοι CBHase*: *μου v* 18 *κἂν*] *ἂν J* 19 [[*καὶ*]] *hr*, cf. v. 11. 20. 21. 22 24 *καὶ φονεύει*] *καὶ* delevi: mox *ἤδη* suspectum est 27 [*καὶ*] *ἓν*] *καὶ J* eiiciendum vidit 29 *κατακάεται C*: *κατακαίεται v* 173, 9 *διαφθεῖραι*] ita *C*: verissime codd. *διαφθαρῆναι*, cf. *Xenoph. Eph.* II, 11 *καὶ παρεκάλει πραθῆναι. Aelian. NA.* VII, 48 *καὶ ἐδεῖτο ἐξαιρεθῆναι τὸν σκόλοπα. Phot.* Cod. 94. p. 78 a 37 *καὶ γράμμα κρύφιον γράφει τοῖς ὑποστρατήγοις, εἰ νίκη γένηται καὶ συλληφθῇ Σινωνίς, ἀναιρεθῆναι Ῥοδάνην* 14 Post *ἕνα C* supplebat *ὄντα* 20 [*τὸ*] *εὑρεθὲν*] Articulum cum *C* delevi 21 *φύγοιμι*] *φύγωμι hr* 174, 2 *τίνα*] *τί hr* 9 *ὧν* [*κατὰ νοῦν εἶχον· ὁ δ'*] *ᾤμωξεν*] *ὤμοζεν Vat.* unde *ᾤμωζεν* correxi: verba *κατὰ νοῦν εἶχον* om. *Paris.* 11 *ἀκρόασιν κακῶν*] Inverso ordine *Vat.* 12 *αὐτῷ τοῦτο*] *τοῦτο* expunxi: exempla, quibus *Jacobsius* pronomen demonstrativum tueri conatur, prorsus alius generis sunt 21 *ἐπορευόμην C*: *ἐποιούμην v* | *τὴν ἐπὶ τῆς Σμύρνης ὁδὸν*] In hac formula articulus nomini proprio non solet praefigi; itaque expunxi *τῆς* 30 *ἡμῖν C*: *ἡμᾶς v* 32 Ante *διανοεῖσθαι H* inserebat [[*τι*]] 175, 1 *ἐθέλοι C*: *ἐθέλει v* 15 fort. *ἐγείρω* [[*ἐμαυτὸν*]] 20 Scr. *ηὗρεν* 22 *τῷ ed. Salmas.*: *ᾧ v* | *δὴ C*: *ἔφη v* 176, 1 *δάκρυον*] *δάκρυα Vat.* 3 *ὑπελέλειπτο*] *ὑπολέλειπτο* ante *J*: illud restitue 9 *τοῦ φόνου C*: *τῷ φόνῳ v* | *ταῦτα ἤκουσα μόνα*] *τοῦτο ἤκουσα μόνον hr*, v. II, 37 *Ἀλκμήνῃ δὲ τοῦτο μόνον δῶρον ἀρκεῖ, ὅτι δι' αὐτὴν ἔκλεψεν ὁ Ζεὺς*

τρεῖς ὅλους ἡλίους. *Charit.* IV, 6. p. 82, 15 καὶ τοῦτο μόνον ἐμέμφετο βασιλεὺς Φαρνάκην, ὅτι οὐ προσέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοὔνομα τῆς γυναικός. V, 5. p. 93, 22 τοῦτο γὰρ μόνον ἔλιπέ μου ταῖς συμφοραῖς, εἰσελθεῖν εἰς δικαστήριον

12 ἐπῆλθε *C*: ἦλθε *v* 14 ἐπανίσταται] ὑπανίσταται *hr* 20 αἵματος *H*: τραύματος *v* 21 λαβὸν *C*: λαβὼν *v* 22 τοξεύσαντος λόγου] Inverso ordine ante *j* 26 [[δὲ]] *J* 30 κἀμοὶ] κἀμὲ *hr* 31 [τὰ] τοξεύματα] τὰ cum *J* expunxi

177, 2 τῶν κακῶν] τοῖς κακοῖς *J* 12 πῶς ἄρα] πᾶσα γὰρ *J* 29 Scr. ηὑρηκέναι 178, 6 [[ἂν]] *J* 10 [[μὲν]] *J* 12 [[ὁ ἐπὶ]] *VD Schaeferi* 18 κατῳκίσαντο] μετῳκίσαντο *hr* 22 ἡ Μελίττη *C*: τῆς Μελίττης *v*. Malim καὶ τῇ Μελίτῃ [[δὲ]] σπουδῇ [[τὰ]] πρὸς τὴν ἀ. παρεσκευάστο 179, 6 κἀμοὶ *J*: καί μοι *v* 8 ἀποφανεῖν *C*: ἀποφαίνειν 21 τίνα *C*: τί *v* 30 τἀνδρός? 180, 16 [[τῇ]] *hr* 25 πώποτε *C*: ποτε *v* 28 ἀποθανεῖν ἐθέλει νῦν] Typothetae sphalma: cum *Vat.* scribe νῦν ἐθέλει ἀποθανεῖν 29 μισοίη — φιλοίη] ita *C*, quem sequi debebam: μισοῖ — φιλοῖ *v* 32 ἀνῃρημένης *J*: ἐρωμένης *v* 181, 5 [[τι]] *Mitscherlich* 26 [[ἐν]] *Salmasius*: sed fort. pro ὁδῷ scribendum ὁδεύων 29 τοὔνομα *H*: τὸ ὄνομα *v* 31 ὑμῖν *C*: ὑμᾶς *v* 182, 11 [[δὲ]] *hr* 12 γὰρ ἂν] ἂν om. *Vat.* 14 ταύτην *C*: ταῦτα *v* | Scr. προυφέροντο 16 προστατῶν] παραστατῶν *Salmasius*

19 ἵππῳ] ἵππου *hr*, v. ad p. 134, 29 20 Expunxi dittographiam 22 αὐτῆς *C*: αὐτῇ *v* 26 ἵππῳ] ἵππου *hr*: ibidem typothetae errore σπυδῇ scriptum pro σπουδῇ | ἐξελαύνει] ἐλαύνει *Vat.* | [[τὴν]] *C* 183, 9 φωρᾶς] φωράσεως *J* | καταλεύετε] ita *H*, idemque τῷ δημίῳ uncis circumdedit: κελεύετε *v* 15 δοκῶ] δοκοῦσι *hr* | φόνον ἐργάσασθαι] ἐργ. φ. *Vat.* 20 εἰκότως ἂν] ἂν om. *Vat.* 21 οὐκ ἂν *C*: ἂν οὐκ *v* 184, 4 ἕξει *Göttling* 9 μὲν ἦσαν] Delevi μὲν 20 τηλικοῦτον *C*: τηλικοῦτο *v* 30 φόνον κατειπόντα] Inverso ordine *Mon.* 185, 11 δεῖν] δεῖ *hr* 24 αὐτῇ] αὐτὴν *Vat.* 25 ὑπεισέρχεται] Ita *C*: erat ἐπεισέρχεται: εἰσέρχεται *Vat.* 26 fort. πρὸς τὸ παρὸν τοῦ κινδύνου

27 [ ] *hr* | ἀποχρῆσθαι *C*: ἀποχρῆσαι *v* 186, 1 ταύτῃ *Salmasius*: ταύτην *v* 5 [[ἡ]] *J* 6 θεράπαινα *J*: θεράπαιναν *v* 8 ἐπίσχῃ] ἐπισχοίη *hr* 13 τ'] δ' *hr* 14 ἐπιτωθαζόντων] ita *H*: ἐκθειαζόντων *v* 20 τάχα] ταχὺ *hr* 23 κατέ-

νευσα] *ἔνευσα Mon.* 32 *ταύτην*] *αὐτὴν hr* 187, 11 *τῶν* adieci ex omnibus codd. 13 *ναοῦ*] *νεὼ hr* 23 *αὐτὴ C*: *αὐτὴν v* 30 *καὶ μόλις*] *καὶ* omittebatur ante *j* 188, 3 *καὶ ἐν*] *κἂν hr*: mox malim *παρῆσαν* 6 *ταὐτὰ*] ita *Salmasius*: *ταῦτα v* 13 *ἐνεγυήσατο C*: *ἐνηγγυήσατο* | *παράξειν H*: *παρέξειν v* 22 *εἱστήκειν αἰδοῖ τῇ πρὸς τ. Σ. κ. ἐ. καὶ ἅπαντα βλέπων εἰς τ. ἐ. πρόσωπον*] Ordinem horum verborum e *Jacobsii* sententia mutavi: ex *Vat.* scripsi *ἔβλεπον*, de meo *πάντα* 27 *τούτων*: *πάντων J* 189, 6 *φυλάξαις*] ita *J*: *φυλάξῃς v*: illud restitue, v. ad p. 139, 21 14 *ἐκ J*: *οἱ v* 23 *μάλ'*] ita *C*: *μαλακὸν v*: scripsi *μάλ' ἄκων*, v. p. 161, 31 *ὑπεκστήσομαι καὶ μάλα ἄκων*. Similiter *μάλα μόλις* p. 148, 26 28 *ποῖ J*: *ποῦ v* 190, 8 *μεμίανται μὲν*] *μὲν* delevi | Malim *τοὔδαφος*, uti est p. 150, 28 9 *ταῦτα C*: *τοῦτο v* 10 [ ] *hr* | *ὁ*] *οὐ CBHase* | *μόνος*] *μόνοις* ante *j* 11 *ναὸς*] *νεὼς hr* 14 ⟦*ἡ*⟧ *hr* 16 *φόνου*] *φασγάνου J* 17 *οὗτοι Salmasius*: *οὕτως v* 19 ⟦*ὅτι*⟧ *hr* | *αἰσχύνῃ*] ita *ed. Salmas.*: *αἰσχύνεται v* | *ποιεῖν*] ita *C*: *ποιῶν v* 20 *τε*] *δὲ* ante *j* 31 *ἑταίρας* sepsit *C* 191, 5 *διετεθείκειν*] Hoc restitue: *διατεθείκειν Vat.* 19 *τὸ*] *τὸν hr* | *ὅπερ*] *ὅστις hr* | *μῦθος*] *μῦθον* ⟦*σὺ*⟧ *hr* 22 ⟦*τῶν*⟧ *hr* 29. 30 *τὸ*] *καὶ* expunxi 32 *πρᾶγμα*] *δρᾶμα hr* 192, 2 *τὴν* ante *σωφροσ.* accessit ex *Vat.* 16 *εἰδὼς*] ita *C*: *ἑτέρως v*: *ἐρωτικῶς J* 193, 5 *ὁπότε H*: *εἴ ποτε v* | [*τὸ*] *κατὰ Λευκίππην ἐγεγόνει* [*δρᾶμα*]] Cancellos *H* apposuit: ego *ἐγεγόνειν* correxi deletis *τὸ* et *δρᾶμα*, cf. p. 192, 14 *κατὰ τὸν Σωσθένην καὶ Θέρσανδρον γενόμενος*. 208, 24 *ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν Φάρον ἐγεγόνει καὶ τοὺς λῃστὰς* 10 *γε* ex *mg. Angl.* accessit 12 *μῦθον εἰπὼν*] Posterius vocabulum dittographia est pariterque *ταύτῃ* post *τὸν* v. 19 21 *κάλαμοι*] *κάλαμος hr* 26 Post *καὶ H* inseruit ⟦*ὁ πρῶτος τοῦ δευτέρου*⟧: mox uncis circumdedit *ἐπὶ τῷ δευτέρῳ* et *τρίτος* 194, 8 [*ἐντὸς*]] Sepsit *H*: scripsi *ἐν τοῖς* ⟦*δακτύλοις*⟧ 9 *καὶ ὁ*] *καὶ* expunxi 16 ⟦*αὐτὸν*⟧ post *πότ' ἂν* inserebat *C* 17 *ἡ — καλῇ J*: *εἴη — καλὴ v* 20 Glossam in marg. relegavi 29 *τεθνηκέναι*] *τετμηκέναι J* 195, 9 *καί*, quod ante *συνήθως* legebatur, transposuit *C* 19 *ταμιεῖον*] *τεταμιευμένον hr* 196, 6 *προκλήσεως H*: *κλήσεως v* 11 *ξενοδόκῳ C*: *ξενοδόχῳ v* 16 *ἐπισταμένην*] *ἐπι-*

σταμένη hr 19 *μου C: μὲν v* 20 *πῶς C: ὡς v* 21 *καὶ ἀσπαζομένη] καὶ* delevi 32 Lege *προυγέγραπτο* **197, 2** Cum *J* corrige *εὐτρεπῶς* 4 *ἄρξωμαι C: ἄρξομαι v* 8 *τά τε γὰρ]* Expunxi *τε* 18 *[τῆς] ἀνομίας]* Articulum cum *C* eieci 24 Scr. *κἂν* 25 *καὶ φωνὴν] καὶ* om. *Vat.* 27 *ὧδε τῶν] ὧδε* om. *Coll. Hamb.* **198, 14** *μήθ'] μήδ' hr* 23 Scr. *παρηυδοκιμήσας* 24 Post *φονεὺς καὶ μοιχὸς Jacobsio* excidisse videbatur *οἴμοι φονεὺς* 26 *τὸν δεσπότην C: τοῦ δεσπότου v* **199, 1** *μέντοι: μὲν οὖν?* 5 *ἂν J: κἂν v* 8 ⟦*ἐν*⟧ *J* 12 *αὕτη J: αὐτῷ v* 13 *αὐτὸς] οὗτος Mon.* | *ἀποθάνῃ C: ἀποθάνοι v* 18 *ταμιεύομαι C: ταμιεύσομαι v* 28 *δεδαπάνηκε C: δεδαπανήκει v* 29 *δέδρακε] δεδόρκει hr* | *ὑπεκρίνατο] ὑπεκρίνετο hr* **200, 3** *προσηταιρίζετο δεχόμενος]* Scripsi *προσεταιριζόμενος* abiecto *δεχόμενος*, quod in codd. incerta sede vagatur 6 *πλῆκτρον]* ita *Salmasius: τὸ* addebat *J*. Ego de *σκάλευθρον* cogitabam, quae vox et rutabulum et membrum virile significat. Malis tamen substantivum reperiri, quod et palaestram sapiat et sensu obscoeno illo accipi possit. In proximis vix sana sunt *τοὺς μὲν νεανίσκους οἷς προσεπάλαιε*. Exspectes *καὶ πῶς τοῖς νεανίσκοις προσεπάλαιε* 9 [ ] *J* 17 *βλασφημῶν C: βλασφημεῖν v* | *ἄλλοθι]* ita *C:* erat *ἐν ἄλλῃ; ἐν* om. *Vat.* 31 *ἀλλὰ [καὶ]] καὶ* om. *Mon.* **201, 5** *ἐπανάστηθι] ὑπανάστηθι hr* 10 ⟦*ἂν*⟧ *C* | *πρὶν [ἢ]]* Uncos *C* adiecit: ego expunxi *ἤ*, quod codd. nonnulli ignorant 11 *οὐδ'] οὔτε hr* 20 *καὶ] ἦν* ⟦*γὰρ*⟧ *J* 21 *τολμήσειας C: τολμήσεις v* | *αἰτιᾶσθαι J: αἰτεῖσθαι v* 23 *ἀνέπεμψεν J: ἂν ἔπεμψεν v* 30 *γένηται] γένῃ Commel.* **202, 4** ⟦*τῆς*⟧ *J* 8 *τώμῷ C: τῷ 'μῷ v* 15 *ἔφη κωμῳδίας] κωμ. ἔ. Vat.* 18 *πέμψει] μέμψεις Vat.* 19 ⟦*εἰς*⟧ *hr* 26 *τὰ] τοῖς Vat.* 29 *καὶ τί] καὶ* delevi cum *J* **203, 2** *καὶ πρὸς] καὶ* om. *Vat.* 12. 21 Scr. *ηὗρεν* 19 *μοιχείας [καὶ αὔχημα]]* Verba *καὶ αὔχ.* emblema esse *Mitscherlichius* intellexit **204, 2** *ἀγώγιμον, ὡς φορτίον καλὸν ἐωνημένη [ἦλθε], μοιχὸν] καλὸν* pro librorum *κάλλος H:* uncos adiecit *J:* ego verba *ὡς φορτίον ἐωνημένη ἦλθε*, quae nescio quis ad *τὸ ἀγώγιμον κάλλος* adscripserat, margini reddidi, unde bipartita evaserant 9 *δὴ C: δὲ v* 11 *λόγων* ⟦*δεῖ*⟧] ita *C:* ⟦*δεῖ*⟧ *λόγων VD Schaeferi* 14 Emblema *J* agnovit 22 *ναὸν] νεὼν*

hr 205, 2 *αὐτῇ Salmasius: αὐτὴν v* 4 *καὶ*] *παρ' hr* | *ὧν λέγεις, καὶ ὧν*] ὃν λ. καιρὸν *J* 206, 7 [[ὁ]] *hr* 17 Post κρίσις *H* lacunam indicavit: at nihil deest, v. p. 56, 7 *ὁ δὲ λόγος*. 131, 29 *τὸ δὲ λοιπὸν τῆς εἰκόνος*. *Aelian.* NA. I, 57 *καὶ ὁ τρόπος* coll. II, 42. III, 18 | *ἐγγράψασα J: ἐγγράψας v* 20 *ὀργίζεται*] *ὀργᾷ hr*, cf. *Heliod.* II, 28 *ὀργᾷ τε ὁ Νεῖλος καὶ ποταμὸς εἶναι οὐκ ἀνέχεται* 23 *εἰς τὴν*] *τὴν* om. *Vat.* 24 *τῇ δὲ C: ἐπὶ δὲ τῇ v* 27 *ἐστόλιστο C: ἐστολίσατο v* | [[*τῇ*]] *C* 28 [[ὁ]] *hr*, cf. III, 7 *ποδήρης ὁ χιτών, λευκὸς ὁ χιτὼν* 207, 6 *κἂν*] *ἂν hr* 10 *ψεύσῃς*] ita *Didotiana: ψεύσῃ v* 19 *οὕτως*] *οὕτω Vat.* 22 *διαυγὴς J: δι' αὐτῆς v* 24 *μήτε*] *μηδὲ hr* 208, 3 *καταμηνύσοντα C: καταμηνύσειν v* 8 *γενόμενοι*] *περιγενόμενοι J* 20 *προτέραν*] *προτεραίαν hr* 22 Expunxi *μᾶλλον* 28 *ἐνδεῖ J: ἐνδέει v* 209, 2 Delevi dittographiam 4 *ὑποτείνουσαν — τινι*] *ὑποπίνουσαν — σύν τινι* ante *j* 11 *ὄψεσθε*] *ὄψοισθε hr* 16 *εἶδον J: εἶχον v* 210, 3 *τις*] *εἷς J* 11 *ἀκρύσητε*] ita *C: ἀκούσατε v*, cf. ad p. 163, 9 13 *ἀσύμβολος ὢ VD* in *Passovii* Lex. s. v. *ἀσυμβολέω: ἀσυμβολήσω v* 16 [*ἂν*] *λέγοις*] *ἂν* cum *C* delevi 21 Eieci copulam a *Jacobsio* ante *προσπεσὼν* insertam quae nihil adiuvat turbatam sententiarum continuationem 211, 2. 6 *τἆλλα H: τὰ ἄλλα v* 9 *ἐξίστατο?* 212, 2 Scr. *προυβάλοντο* 6 [[*καὶ*]] *J* 213, 11 Scr. *ηὕρομεν* 16 Ante *διελθεῖν Jacobsio* excidisse videbatur *ἦρι* vel *θέρει*

IAMBLICHUS

Iamblichi fragmentis vel Suidae auctoritate vel virorum doctorum probabili coniectura ad illum referendis octo adieci adhuc *ἀδέσποτα*, in editione mea numeris 5 8 10 12 13 14 20 27 insignita.

217, 15 *οὐκ οὖσα μὲν πλατεῖα Küster: οὖσα μὴ πλ. Hemsterhusius:* rectius scribes *οὖσα μὲν οὐ πλατεῖα* 17 *διάκοιλον*] *διάκενον Photius* 18 *ἐκπεφωλεύκεισαν*] *ἐμπεφωλεύκεισαν Hemst.* 21 *οὔτε ἀπὸ ἀκανθῶν*] *οὐδὲ ἀπὸ ἀνθέων hr* 24 Hoc fragmentum ampliare debebam ex v. *Θυραυλεῖν· ὡς ἂν θηρώσης κόρης καὶ θυραυλούσης τρεφο-*

μένη μὲν ὄμβροις, τινασσομένη δὲ ἀνέμοις κόμη πολλὴ ἦν καὶ βαθεῖα 218, 4 ⟦*διὰ*⟧ *μικρῶν κερματίων Hemst.* 22 *ὁ δὲ ἔπινε τοῦ ποταμοῦ ἀκούσιος Toup: Passovius* satis habuit delere *ποτὸν* 219, 1 *ἐπάνιον* pro *σπάνιον Bernhardy: τὸ* delet *Toupius:* pro *τὸ τῆς Bekkerus τῆς τε*

220, 1 In margine errore typothetae numerus appositus, qui versui 4 adscribendus erat. Hinc reliquorum numerorum orta confusio est, quam facile corriges 2 [ ] *hr* | *τὸ* abesse mavult *Bernhardy* 221, 9 *ὑπόκροτον*] *ἐπίκροτον hr* 12 *κἂν τοῖς*] ita *H: καὶ τ. v* 16 *νόμῳ γάμου H* transposuit post *καὶ δὴ καὶ* 222, 13 *γίγνεται*] ita *H* hic et infra: *γίνεται v* 35 *διαναστήσαντος*] *ἐξαναστήσαντος hr* 225, 9 *Ὄηρον Casaubonus: οὔκρον v* 21 *Δάμα*] ita *H*, uti est p. 224, 1: *Δάμας v* 227, 6 *αὔλειον Chardon de la Rochette: αὔλιον v* 25 Malim *τῷ δημίῳ* et *εἰς δήμιον*

229, 12 *ἔθη*] ita *H: ἔθιμά v* 31 *ἐθίσας εἵλκυσεν*] ita edd.: *ἑλκύσας εἴθισεν Venet.*

ANTONIUS DIOGENES

233, 33 *Μυρτοῖ Scaliger: μύρτῳ v* 234, 6 *ἐθεάσατο*] ita *H: θεάσοιτο v: θεάσαιτο Passow* 10 [*ἐξ*] *H* 11 Accuratius haec excerpsit *Porphyrius* in Vita Pythag. 10 *ἀπήγγειλεν*] ita *H: ἀπήγγελλεν v* 21 *ἀπέλαυσαν*] ita *H: ἀπήλαυσαν v* 24 *τοὺς ἐκεῖ*] ita *H*, qui haec verba vulgo post *ἔριδος* lecta huc transposuit: restitui codicum scripturam *τοὺς ἐκεῖσε* 26 *ἐκεῖ*] ita *H: ἐκεῖσε v* 235, 22 *τίνυντες*] ita *H: τίννυντες v* 26 *Ζαμόλξιδι*] ita *H: Ζαμόλξι v* 30 *κατ' ἴχνη*] ita *H: μετ' ἴχνια v* 236, 11 *κατανοῆσαι*] ita *H: κατανοήσοι v:* scripsi *κατανοήσειε* 237, 4 *πεπραχότας*] *πεπραγότας hr* 8 *ταύτας Ἐρασινίδην Ἀθηναῖον*] ita *H* ex *Veneto*, cuius lectionem relinquere debebam 16 *δ' οὖν Bekker* 20 Antonii testes fictos esse dixi in commentatione de *Ptolemaeo Chenno* p. 13; aetatem eius testigi in *Jahnii* Annal. LXXVII. p. 177 22 ⟦*τῶν*⟧ idem 36 *λιθίνους*] *λιθίνας* idem 37 *τριάκοντα*] *τριήκοντα v:* mutavit *H*, qui tamen p. 238, 3 *τριήκοντα* dedit pro codicum *λ'* 238, 7 *τοίχῳ*] ita *H: τοῖχον v* | ⟦*ἐκ*⟧ *κυπαρίττου H*

12 *κυπαριττίνας Bekker: κυπαριττίνους v* 49 *ὁ Διογένης Ἀντώνιος*] ita *H* cum *Veneto: Διογένης ὁ Ἀντώνιος* edd.

LONGUS

241, 20 *μέχρις*] *μέχρι Paris.* 3 242, 1 *Μυτιλήνη Seiler* hic et infra: *Μιτυλήνη v* 3 *θαλάσσης*] Restitui *ττ*, cui correctioni fidem facient exempla apud Seilerum p. XXIX: easdem consonas invitis codicibus induxi 242, 8. 250, 28. 261, 22. 262, 1. 269, 2. 319, 19 4 *νομίσειας* [[*ἂν*]] *C: νομίσεις v* 5 *ἀλλὰ* eiecit *Schaeferus:* in margine dele *ἣν* | *τῆς Μυτιλήνης* expunxi cum *C* 9 *ἠϊόνι ἐκτεταμένη ψάμμου μαλθακῆς*] Scripsi *ἠόνι ἐκτεταμένη, ψάμμῳ μαλθακῇ*, Longi consuetudinem secutus, qui dixit *εἰκόνα γραφὴν ἱστορίαν ἔρωτος* p. 242, 2. *ἐκ τῶν πλησίον ἀγρῶν ἐξ ἄλλων ποιμνίων* p. 246, 23. *εἰς τὴν γῆν εἰς τὰς τῆς ἄκρας πέτρας ἐξεβράσθη* p. 299, 28 19 Verba [[*τὸ βρέφος*]] *Hirschigius* hortante *Schaefero* post *πατοῦσα* inseruit; transposui post *περιβεβηκυῖαν* 24 *χλανίδιον*] Cum vulgata restitui *χλαμύδιον*, quod patet aptius cum gladiolo copulari quam laenulam; chlamydem et gladium iunxit etiam *Achilles Tat.* p. 106, 1 27 *ἔπειτα δ'*] *δ' Schaefero* debetur, sed Longus pariter atque Aelianus nunquam dixit *ἔπειτα δὲ* vel *εἶτα δὲ* 243, 4 [[*αἱ*]] *αἶγες*] *αἱ* male idem *Schaeferus* inseruit | *πάντα*] ita *Courier: ὅδε πάντα v:* correxit *Seiler* 8 *νομίζουσι H: ἐπονομάζουσι v* 9. 12 *τοὔνομα H: τὸ ὄνομα v* 20 *ἐκ δὲ τῆς*] *δὲ τῆς* om. *F* 21 *ὕδωρ ἀναβλύζον*] Inverso ordine *F* 23 *μαλακῆς*] *μαλθακῆς hr*, v. p. 242, 9. 13. 246, 15. 248, 19 29 *προτέραν*] *πρότερον hr*, v. p. 246, 30. 259, 10. 269, 23: eandem formam *Courierius* Longo restituit p. 269, 23, ego 243, 29. 294, 29 244, 2 *ἀκλαυστὶ*] *ἀκλαυτὶ Urs.* 7 *σπάργανα* in marginem relegavi 8 *καὶ περισκελίδες*] *καὶ* om. *F* 19 *ἅτε*] ita *H: ὥστε v: ὥσπερ Villoison* 23 *ἐξεφαίνετο*] *ἐνεφαίνετο hr* 24 Ante *τοσούτων C* inserebat [[*ἑτέρων*]] 25 *ἀποδεόντοιν*] *ἀποδεόντων Seiler* 245, 4 *εἰ ποιμένες ἔσοιντο καὶ οὗτοι*] ita *Courier: οἱ ποιμένες εἰ ἔσοιντο καὶ οὗτοι αἰπόλοι* codd. plurimi: *οἱ ποιμένες εἰ ἔσοιντο καὶ αἰπόλοι F.* Scripsi *εἰ ποιμένες ἔσονται οἱ*: *εἰ* enim particula cum opta-

tivo futuri post ἄχθεσθαι κλάειν θρηνεῖν apud Longum inaudita; dixit ita *Synesius* Epist. 4. p. 165, B ἐγὼ δὲ ἔκλαον, ὡς οἶδεν ὁ Ξένιος, οὐκ εἰ τεθνηξοίμην, ἀλλ' εἰ ὁ Θρᾷξ ἀποστέροιτο. Apud *Eustathium* Amor. III, 1 nunc legitur τὸν ἀσπαζόμενον τὸν ζωγράφον εἰ τὸ ῥόδον βδελύσσεται, erat βδελύξοιτο 6 δι' ἣν] διὸ *Urs*. 14 Expunxi ποιμαίνειν, natum illud ex sequenti ΔЄΙ ·ΝЄΜЄΙΝ | ἄγειν] ἐξάγειν *hr* 19 ἀναφέρουσα] ἄγουσα *Urs*. Scripsi ἀνάγουσα, quod et *Pausaniae* restituendum VI, 20, 8 ἐς τὸν Ἀλκάθουν ἀγόντων τὴν αἰτίαν 26 αἱ μέλιτται] Articulus expungendus erat ob sententiarum aequabilitatem studiose a Nostro captatam, quae mirum est quod nondum adverterit criticos. Periit eadem in proximis, ubi edd. et plerique codices τὰς λόχμας κατῆδον ὄρνιθες: at recuperatur Florentini ope, qui haec habet: ἐβόμβουν εἰς τοὺς λειμῶνας αἱ ἀγέλαι, εἰς δὲ λόχμας κατῆδον ὄρνιθες. Scribendum enim ἐν ταῖς λόχμαις κατῆδον ὄρνιθες, unde simul Longo barbaram constructionem κατᾴδειν τινὸς eximimus frustra a Schaefero defensam. Addam alios nonnullos locos, in quibus parallelismi istius cognitione putidam sophistae elegantiam instaurare licuit. Veluti καὶ particulam adieci p. 254, 1. 258, 27. 264, 2, abieci 244, 8. 246, 1. 252, 8. 267, 17, itemque sustuli πολλάκις 249, 16. ἐλυποῦντο 255, 14. καὶ ἑτέρπου 309, 8. Porro 309, 5 ex verbis ἀφίξεται τὸ ἦρ et ἔσται τὸ θέρος facile intelligitur, recte Florentinum omittere ἀλλὰ et futurum deesse et articulum ante μετόπωρον. Iure etiam mihi videor transposuisse Δάφνιδι 283, 6 et κατὰ βυθοῦ 276, 24. Huc denique pertinent quae dixi ad p. 264, 12. 280, 2 28 οἱ δ'] ita *Courier*: οἱ *v* 246, 1 καὶ τὰς] καὶ expunxi 4 προσέφερον] ita *C*: ἐπέφερον *v*, v. p. 250, 16. 263, 17. *Eustath.* Amor. VIII, 1 11 ἀνθέρικας] ἀνθερίκους (ας) *F* 12 ἐξ ἕλους *Courier*: ἐξελθοῦσα *v* 15 ἀλλήλους] ἐπαλλήλους *hr* 16 συρίζειν] συρίττειν *hr*, quam formam Longo reddidi p. 259, 27. 281, 26. 282, 18. 296, 24. 301, 1. 306, 9. Vide p. 248, 25. 29. 256, 21. 26. 263, 21. 265, 12. 278, 16. 281, 21. 282, 27. 297, 5. 326, 11 17 καί ποτε δὲ] καὶ delevi 19 αἶγας *Schaefer*: ἀγέλας *v* 23 πολλάκις: πολλὰ *Urs*. Neutrum satis-

facit 247, 3 *γὰρ καὶ*] *καὶ* abieci 10 *καὶ τὴν καλαύροπα*] ita *Courier*: *ξύλον καὶ τὴν καλαύροπα* vel *ξύλῳ τήν καλαύροπα* codd. *Jacobsius καὶ τὴν καλαύροπα* in marginem reiiciebat 13 ⟦*τοῦ*⟧ *hr*, v. p. 246, 28 15 ⟦*τὸ*⟧ *χρήσασθαι* *Valckenaer*: *χρησάμενον C*: codicum lectio bene habet, v. *Charit*. V, 5 *τοῦτο γάρ, φησί, μόνον ἔλιπέ μου ταῖς συμφοραῖς, εἰσελθεῖν εἰς δικαστήριον* 18 *πρὸς Courier*: *εἰς v* 248, 1 *ἐπεσκοποῦντο*] *ἐπεσκόπουν hr*, v. p. 248, 26. 261, 16. 279, 16. 311, 26 3 *νέμεσθαι*] ita *H*: *νομῆς v* 4 *ὑπὸ Courier*: *ἐπὶ v* 6 *οὐδὲν* sepsit *H* 8 *δὴ Schaefer*: *δὲ v* 12 *παραστὰς* nescio quis: *προστὰς F* 16 ⟦*καὶ*⟧ ⟦*τότε*⟧ *C* 18 *καὶ τὰ*] delevi *καὶ* et v. 20 *μὲν* post *τότε* 26 *αἶγας Courier*: *ἀγέλας F* 28 *καὶ τὴν*] *καὶ* abieci cum *Seilero* 249, 6 *κατεῖχε*] ita *H*, ut videtur: *εἶχε F* 9 *ἔκλαεν C*: *ἔκλαιεν F* 11 *τοιαῦτα H*: *τοσαῦτα F* 15 *κάομαι C*: *καίομαι F* 16 Expunxi *πολλάκις*, v. ad p. 245, 26 25 *καὶ οὐδὲ*] *καὶ* delevi 29 *φθεγγομένη Courier*: *φλεγομένη F* | *πρὸ τοῦ ἄντρου C*, atque ita fortasse *F*: *παρὰ τὰ ἄντρα Courieriana* 250, 3 *τοῦ ἔρωτος τοὔνομα*] ita *H*: *τοῦ ἔρωτος ὄνομα F*: *τὸ ἔρωτος ὄνομα Courier* 5 Interpolatoris manum prodit locus quem verba *καὶ τὸν τράγον* occupant 6 *καὶ τὰ ὀνόματα*] *καὶ τοὔνομα Courier*, horum verborum ordine praeter necessitatem mutato 12 *καλάμους — δεδεμένους*] *καλάμων — δεδεμένων hr*, v. II, 35 *ὄργανον αὐλῶν μεγάλων* 16 *πᾶσαν ἡμέραν C*: *πάσας ἡμέρας F* 17 *μῆλα ὀπωρινὰ Collatio Furiae*, v. *Cobeti* VL. p. 175 18 *ἐκόμησε F*: corr. *Courier* 19 *ὀρείων* idem: *ὀρίων F* 20 *λαμβάνουσα μὲν*] *μὲν* delevi 21 *αὐτὴ*] *αὐτὰ hr* 23 *αὐτὸν Courier*: *αὐτὴν F* 28 * * : ⟦*οὖν ἐγὼ*⟧ *C* et *H* 30 *καί* ⟦*με*⟧ *ἔθρεψε*] ita *Courier* 251, 11 *ὁ τυρὸς*] Articulum delevi 12 *γλυκὺς*] ita *H*: *λευκὸς F* 13 *μέλας Courier*: *μέγας F* 15 ⟦*καὶ*⟧ *Passow* | *πυρρὸς Courier*: *πυρὸς F* 19 ⟦*καὶ*⟧ *C* 20 *καὶ* ⟦*σὺ*⟧] ita *H*: *καὶ* ⟦*ὡς*⟧ *Seiler* 24 Scr. *θερμῆναι* 28 ⟦*οὐ*⟧ *κατεῖχε*] ita *Courier* 29 *ἐρυθήματος C*: *ἐρυθήματι F* 30 *ἐπίμπλατο*] *ἐνεπίμπλατο F*: ceterum male *Courier ἐρυθήματι* *ε ὐ θ ὺ ς* *ἐπίμπλατο*, Longus enim *εὐθὺς* adverbium mediae sententiae nunquam interiecit; bis in eius fronte posuit 31 *ἔθραυσεν F*: corr. *Courier* 32 *μεγάλοι* idem: *μεγάλη F* 252, 5 *τοῦ* [*ἂν*]]

Uncos apposuit nescio quis: delevi particulam 7 *περιττοτέρα Courier: περιττωτέρα F* 8 *ἔρριπτο καὶ ἡ*] *καὶ* expunxi 9 *πρὸς C: εἰς F* 10 *μόνος* scholiastae debetur | *ἀπ' Courier: ἐπ' F* 20 *τοὔνομα H: τὸ ὄνομα v* 28 *γευσάμενος?* 30 *πλησίον*: hanc vocem iniuria in suspicionem vocavi 253, 4 *λαμβάνει*] *λαμβάνοι Vat.* 11 *καὶ δείσας* *μὴ φωραθεὶς ποτε*] *καὶ δείσας καὶ φοραθεὶς μήποτε F: φωραθεὶς* cum *C* expunxi 22 *ὑπὲρ*] ita *H: πρὸ v*, cf. I, 29 *πρὸ τῶν βοῶν μαχόμενον*. Thes. Did. V. p. 626, B. VI. p. 1610, B 254, 9 *ἐπιφύλακες*] Vox nihili: *ἐπὶ φυλακὴν F*, unde scripsi *ἐπὶ φυλακῇ* 10 *οἷα*] *οἷα Columbanius* 16 [[*τοῦ*]] *hr* 24 Expunxi verba *ἵν' ἦσαν τῶν ὀδόντων αἱ ἐμβολαί*, quae glossator adscripserat ad *ἐπέπασαν* | *διαμασησάμενοι H: διαμασσησάμενοι v* 255, 1 Delevi *φασὶν* 14 Emblema *Cobetus* indicavit, v. ad p. 245, 26 15 *ἔθελόν*] *ἤθελόν hr* 18 *ἦν Courier: οὖν v* 27 *δὲ καὶ*] *καὶ* eieci 30 *ἐπὶ πολὺ μὲν πόνον εἶχε*] ita *Wyttenbach: ἐπὶ πολὺν μὲν χρόνον εἶχε* codd.: inserui [[*πράγματα*]], v. I, 22 *κάματον πολὺν ἔσχον τὰς αἶγας καὶ τὰς οἷς συλλέγοντες* 256, 9 *ἐπ'*] *ἐς hr*: illud restitue | *ἀθροῦν*] *ἄθρουν C* 26 *τὸ C: κατὰ τὸ v* 30 [*κρύφα*] *ἠρέμα*] *κρύφα Struvius* delendum vidit | *οἷον Courier: οἷοι v* 257, 2 *λόχμαι*] *ὄχναι hr* 7 *παταγοῦσι H: παίουσι v* 20 *μέγα ἀνεβόησεν*] *μέγα ἐβόησεν hr*, cf. v. 14. p. 237, 30. 278, 21. 287, 26. 316, 31. 317, 1. 324, 3 (male *F μέγα ἐκβοᾷ*) eandemque formulam requiro p. 324, 22 25 *τότε Villoison: ποτε v* 29 *ἦν οὕτω, παρθένε, παρθένος καλὴ C*, qui in VL. p. 178 alteram coniecturam proposuit hanc *ἦν οὕτω* [[*δὴ*]] *παρθένε π. κ.: ἦν παρθένε παρθένος οὕτω καλὴ F* 30 *πολλὰς οὕτως*] Expunxi dittographiam 258, 7 *ἡδεῖαν*] *ἡδίονα C* 13 *ὡς ἡ παρθένος — ἐκείνη*] ita *Courier: ὡς παρθένον — ἐκείνην v* 17 * *: [[*ἤδη περκάζοντος*]] *Bernard* 18 *ὡς μὴ δοκοῖεν*] *ὡς ἂν δ. F. Vat.* unde effeci *ὡς ἂν μὴ δοκοῖεν*, v. *Achill. Tat.* VIII, 7 *ὡς ἂν μὴ φορτικοὶ δοκοίημεν εἶναι τῷ ξενοδόκῳ* coll. *Aelian.* VH. II, 23. IX, 42. NA. VI, 51 24 *παρὰ C: περὶ v* | *θάλασσαν*] *θάλατταν Juntina* 27 *κρεῖττον*] *καὶ κρεῖττον edd. vett.* et *Seileriana* | *μηδὲν*] ita *C: μηδὲν μηδὲ v: μηδὲν μήτε hr* 28 *μηδὲ*] *μήτε hr* 31

ταῖς χερσὶν om. *F* probante *Cobeto* VL. p. 179. Sed tum potius exspectes *ταῖς κώπαις ἐμβαλόντες*, ut Homerum imitatus fuerit Longus. Vulgatam satis tuetur *Arrianus* Cyneg. XIII, 3 *ᾠὸν ἐμβαλόντα εἰς τὴν χεῖρα* 259, 9 *φερομένου*] *χεομένου F*, v. I, 4 *ἐκ πηγῆς ὕδωρ ἀναβλύζον ῥεῖθρον ἐποίει χεόμενον*. III, 21 *χεομένης τῆς φωνῆς εἰς πολὺν ἀέρα* | *ἰδὼν δέ γε*] ita *H Courierii* commentum amplexus: nimirum constat *γε* particulam a Longo nonnisi in *καίτοιγε* et *ὅγε* admissam esse. Angustioribus etiam finibus *Apollodorus* continetur, in cuius Bibliotheca semel legitur *γε* III, 15, 1, quod fortasse librariis tribuendum 12 *ὑπὲρ*] ita *H*: *πρὸ v*, v. ad p. 253, 22 13 *ἅμα καὶ*] ita *C*: *καὶ σοὶ v* 16 *ποι*] *που hr* 18 *σὲ δὲ Δάφνις*] *Δ. δὲ σὲ F* 24 [[*καὶ*]] *Δόρκων μὲν*] ita *C*: scripsi *Δόρκων μὲν* [[*δὴ*]] 25 Expunxi glossam 27 *ὡς ἐδύνατο μέγιστον C*: *μέγιστον ὡς ἐδύνατο v* 29 *θάλασσαν*] *θάλατταν Juntina*

260, 1 *θαλάσσης*] *θαλάττης Junt.* 5 [[*τὰ*]] *hr*, v. p. 258, 20 8 *καυματώδους Bernard*: *καύματος v* 17 *μόνων C*: *μόνον v* 18 *αὖ τῶν*] ita *Courier* inscite: abstinuit Longus *αὖ* particulâ, nisi quod semel dixit *αὖ πάλιν* II, 2. Vulgatam *Seilerus* bene tuitus est 21 *θαλάσσης*] *θαλάττης Juntina* 22 *καὶ σώζεται μὲν δὴ*] ita *Courier* ex *F* praeter Longi consuetudinem, qui saepissime dixit *μὲν δή*, nunquam *καὶ — μὲν δή*: *ἐκσώζεται μὲν δὴ* reliqui codices 24 *ναυαγίας C*: *ναυαγίου v* 261, 1 *ἐπένησαν Schaefer*: *ἐπέθεσαν v* 2 *αὐτῶν C*: *αὐτῷ v* 3 *βότρυας*] *βότρυς hr* 12 *οὐδὲ*] *οὐδὲν C* 13 *ἄνθη τε*] *τε* expunxi | Dittographiam *Passovius* significavit 19 *γοῦν*] *οὖν hr* 21 [[*ποίμνια*]] *hr* 26 *αὐτὸ v*: corr. *Courier* 28 *αὐτὸ*] ita *H* ex *F*: *αὐτὸν v* 29 *πρότερον Courier*: *προτέραις v* 262, 11 *φέροι?* 12 *τῶν προβάτων καὶ τῶν αἰγῶν*] *τῶν αἰγῶν καὶ τῶν προβάτων F*, quo ordine sexies praeterea Longus usus est, v. p. 248, 3. 263, 21. 266, 12. 273, 28. 274, 9. 275, 10. Bis caprae ovibus postponuntur 254, 9. 274, 17 12 *ἀλλήλοις*] *ἄλλοις C* 18 [[*ἡ*]] *C* 23 *γενέσει*] *γενέσεως hr* 263, 4 *ηὔχοντο*] Hoc male mutavi ex edd. vett. hic et v. 6 6 [ ] *hr* 7 *τοῦ τρυγητοῦ*] *τὸν τρυγητὸν* ante *d*. 10 *τετρύγηντο*] *ἐτετρύγηντο hr* 15 *ἀεί τε*] Expunxi *τε* 19 *τούτων C*: *τοῦτο* vel *τούτου* codd. 32

[[ἔργον]] post *χειρῶν* supplebat *C* | *νέμων C: νέμειν v*

264, 2 [[καὶ]] *hr* 12 ὥσπερ] ὡς *hr*, v. II, 7 ἐβόων ὡς παιόμενος, ἐσιώπων ὡς νεκρούμενος, εἰς ποταμοὺς ἐνέβαινον ὡς καόμενος. 26 ἀλλ' οὐκ ἔτερπεν ὡς σύριγξ, ἐφόβει δὲ τοὺς ἀκούοντας ὡς σάλπιγξ. 37 ἐσύρισε γοερὸν ως ἐρῶν, ἐρωτικὸν ὡς πείθων, ἀνακλητικὸν ὡς ἐπιζητῶν. Semel legitur ὡς — ὡς — καθάπερ III, 20 μήτε βοῆσαι θέλων αὐτὴν ὡς πρὸς πολέμιον μήτε δακρῦσαι ὡς ἀλγοῦσαν μήτε αἱμαχθῆναι καθάπερ πεφονευμένην, ubi Longo dignius videtur esse ὡς πεφονευμένην, neque enim codicum lectionem tuearis hisce ἤλγει τὴν καρδίαν ὡς ἐσθιομένην ὑπὸ φαρμάκων, καὶ αὐτῷ τὸ πνεῦμα ποτὲ μὲν λάβρον ἐξέπνει, καθάπερ τινὸς διώκοντος αὐτόν, ποτὲ δὲ ἐξέλειπε, καθάπερ ἐκδαπανηθὲν ἐν ταῖς πρότερον ἐπιδρομαῖς I, 32, cuius loci longe diversa ratio est | καὶ ξανθὸς] καὶ delevi 22 τὸ] ita *C: τι v* 265, 2 ὅμοιος] ὁμοίως *Brunck*; idem v. 4 φθόνος pro librorum πόνος 7 [[δ']] ἐγὼ] Particulam adversativam *Courierio* debitam eieci 10 χρόνου cum *Boissonadio* delevi 30 Absurdis verbis καὶ τῶν ὤμων in marginem reiectis parallelismum Longi reficere licuit: videntur illa e dittographia nata esse, in *Paris.* 1 enim pro καὶ legitur ἐκ 266, 13 τὰ φυτὰ ταῦτα] Longum aut τὰ φυτὰ πάντα decebat aut τὰ ἄνθη ταῦτα Ἔρωτος ἔργα, τὰ φυτὰ ταῦτα τούτου ποιήματα. Illud praetuli 29 συγκατακλιθῆναι] συγκατακλινῆναι *C*

267, 1 [ ] *C* 3 λύπης *Huetius: λύττης v* | νύκτωρ ἐπανελθόντες] ita *Courier*: inverso ordine *v* 5 [[ἀλγοῦμεν. τροφῆς]] *Courier* 7 τοῦτο μέν γε] ita idem: τοῦτο μὲν καὶ *F*: *Seilerus* expunxit καί, μὲν ego 10 ἠρῶμεν] ita *C*: ἐρῶμεν *v* 11 [[γὰρ]] *hr* | μὲν] μὴ *J* 12 Lacunam indicavi 15. 17 [ ] *hr* 21 περιπλοκὴν] περιβολὴν *F*, v. p. 266, 29

22 καρτερήσομεν *DHeinsius*: μαρτυρήσομεν *v* 26 ἐφίλησαν μὲν] μὲν om. *F*. Mox καὶ ante περιέβαλλον lectum transposui ante ὃ μήπω, v. p. 269, 27 καὶ (ὡμολόγει γὰρ οὐδεὶς τὴν κλοπὴν) ὀλίγα μεμψάμενοι τοὺς ξενοδόκους παρέπλεον coll. p. 248, 20. 250, 22 27 περιέβαλον *Jungermann*: περιέβαλλον *v* 28 Verisimile est, verba ἀποδυθέντες κατακλιθῆναι, quibus res supra decantata repetitur, a sciolo adiecta esse et Longum hic non minus

concise scripsisse quam p. 268, 13 ubi est τὸ δὲ τρίτον φάρμακον ἐβράδυνε. Uncos addidi 29 παρθένῳ — νέῳ αἰπόλῳ *C*: παρθένων — νέων αἰπόλων *v* 32 κατεφιλήσαμεν] ἐφιλήσαμεν *F* 268, 1 ἔσχομεν *C*: σχέδον codd. Nunc tamen sententiam comparans, cui verba καὶ οὐδὲν πλέον σχέδον respondent, vocem σχέδον tolli quam corrigi malim 2 κατακλιθῆναι] συγκατακλιθῆναι *Seiler*, quod ϑ litera mutata recepi 3 ⟦οὖν⟧ καὶ] οὖν a *Courierio* profectum expunxi | ἔσται] ἐστι *F* 6 καὶ ὅσα δὲ] δὲ eieci 16 στελέχει *C*: στελέχους *v* 19 στόμασι] σώμασι *Wyttenbach* | ⟦δὲ⟧ *hr* 20 προσβολὴν] περιβολὴν ante *Cour*. cf. vv. 12. 19 28 καὶ adieci ex edd. vett. 269, 2 περιέπλεον] παρέπλεον *hr*, cf. v. 6 6 ἐνηβῆσαι *Valckenaer*: ἐνηκῆσαι *v* 7 προσορμιζόμενοι] ita *C*: ἐνορμιζόμενοι *v* 21 ⟦δὲ⟧ δὴ] ita *d*: particulas illas Longus semel iunxit, v. II, 2 28 στάδια] σταδίους *Vat*. recte, cf. p. 284, 14

270, 1 εἰς] ὡς ante *d*, v. I, 5 δεσμὸν ῥάβδου χλωρᾶς λυγίσας ὅμοιον βρόχῳ 9 δέδετο] ἐδέδετο *hr*: idem augmentum reduxi p. 272, 20. 277, 4. 30. 281, 8. 294, 12. 308, 24 | ἀπέφαγον: κατέφαγον *C*: nempe utrumque dici potuit. Legitur κατέφαγον III, 27. κατεσθίουσι p. 271, 7. ἀπέφαγον p. 271, 24 19 οἱ δ' οὖν οὐκ ὀλίγων κτημάτων [Μηθυμναῖοι] στερόμενοι] Uncos adiecit *C*: ego δ' delevi et transposui Μηθυμναῖοι 24 πρώτους γε] ita *C*: πρώτους τε *v*, v. ad p. 259, 9: expunxi τε 29 ταὐτὰ] ita *C*: ταῦτα *v*

271, 1 ⟦ἅτε⟧ *C* 10 κυνῶν] Canes quum venatum eductae essent e navi (cf c. 13. 14), non poterant perire in ea. Correxi σκευῶν, v. *Apollon*. *Tyan*. Epist. 3 ἄγων φορτίδα μεστὴν ἀργυρίου, χρυσίου, σκευῶν παντοδαπῶν, ἐσθήτων ποικίλων. *Xenoph*. *Eph*. V, 9 πολλὴ δὲ ἐσθήτων ὕπαρξις καὶ σκευῶν πολυτέλεια 272, 3 λέγων quod in codd. post Μηθυμναίοις infertur transposuit *C* 4 ⟦τοὺς⟧ *C* | Μηθυμναίους *Villoison*: Μηθυμναίοις *v* 7 ὡσεὶ ψᾶρες καὶ κολοιοὶ] ita *H*, quem miror non sollicitasse duo illa ὥσπερ αἶγα ἢ πρόβατον et ὥσπερ κύνες ἢ λύκοι p. 273, 21. 296, 31. Homerum a Longo expressum esse, dudum ab editoribus animadversum est, v. Il. XVII, 755 ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἠὲ κολοιῶν 9 ἐτρέψαντο *C*: ἔτρεψαν *v* 15 κἂν *Le Fevre*: καὶ *v* 16 ξυμίτου *Oudendorp*: ξυμή-

του v 17 *τό τε H: τότε v* | *ἀνακτησόμενον Courier: ἀνακτησαμένη v:* restant tamen in quibus haereas 25 *προσκαταγέλαστοι*] *πρὸς καταγέλαστοι* VD in Thes. Did. VI. p. 1939, A 30 *τῶν πρώτων οἰκιῶν παρ' αὐτοῖς*] Horum verborum ordinem immutavi 32 *τῷ δὲ στρατηγῷ — καθελκύσαντι*] Restitui accusativum cum vulgata 273, 11 [[*οὖν*]] *hr* 15 *κοίλῳ Koen: ξύλῳ* 23 *ἐγίγνωσκον*] *ἐγίνωσκον F* apud *Cobetum* VL. p. 179 274, 8 [[*ὅλην*]] post *ἀγέλην* inserebat *C:* sed abstinuit Longus hoc adiectivo: bis dixit *ὅλως*, v. p. 254, 14. 311, 9 9 *ἀποδεροῦσι — ἀποθύσουσι C: ἀποδέρουσι — ἀποθύουσι v* 10 *ὄμμασιν*] ita *Courier: ποσὶν v* 12 *λιπεργάτης*] *λιπερνίτης Schaefer:* scripsi *λιπερνήτης* | *ἐσόμενος*] *γενόμενος hr* 23 Cum *Wyttenbachio* malim *ἐλεούσαις*, uti alibi Longus loquitur 28 [[*καὶ*]] *Schaefer* | *τοῖς πεδίοις*] Expunxi *τοῖς*. Mox post *οὐδὲν* in libris et edd. habetur *καὶ τοῖς προβατίοις τοῦ Λάμωνος*, quae verba recte delenda censebat *Schaeferus*. Interpolatorem arguit Lamo pro Dryante nominatus et *προβατίοις* deminutivum, quali nunquam usus est Longus, frequentissime Graeculi 275, 1 *καὶ τὸν Πᾶνα*] *καὶ* om. *F* 6 *ἄπεισι*] *ἔπεισι Schaefer* 14 [[*ἐκ*]] ante *τῶν ὕπνων* supplebat *H* 18 *τραγοσκελές, κερασφόρον*] *κερασφ. τραγ. F* 32 *τῇ καταδρομῇ τοὺς στρατιώτας*] *τοὺς στρ. τ. κατ. hr* 276, 14 *κἂν σχήματι ἔκειτο νεκροῦ*] ita *C: καὶ σχῆμά τις ἔκειτο νεκροῦ μιμούμενον Val.*, *μιμούμενος Villoison* 15 *εἶναι*] ita *Courier*, quem sequi debebam: *ὁρᾶν v* 18 *ἡ* ex *F* adieci 23 *κατὰ βυθοῦ πειρωμένων ἀναφέρειν*] *πειρ. ἀναφ. κ. β. hr*, v. ad p. 245, 26 26 Verba *ἐξ ἁλὸς* in codd. post *τὰς ναῦς* leguntur: transposuit *Schaeferus*, v. II, 29 28 *ὑπὲρ Courier: ὑπὸ v* 277, 6 *αὐτῷ*] ita *C: αὐτὸς v* 19 *Χλόης καὶ τὰς αἶγας καὶ τὰ πρόβατα*] Ex c. 20 constat cum Chloë oves eius et Daphnidis capras in Methymnaeorum navem abreptas esse. Mire igitur hoc loco inter greges Chloës eiusque oves caprasque distinguitur: neque *ἀγέλαι* aliorum pastorum esse possunt greges, hi enim in nave relinquuntur (v. cap. 29). Aut igitur copula post *Χλόης* expungenda, aut abiicienda verba *καὶ τὰς αἶγας καὶ τὰ πρόβατα*, aut corrigendum *ἀποδώσεις καὶ τὰς αἶγας Χλόης καὶ*

τὰ πρόβατα. In vetere enim codice per dittographiam scriptum esse potuit *καὶ τὰς αἶγας Χλόης καὶ τὰς αἶγας καὶ τὰ πρόβατα*, unde aliquis effecerit id quod nunc in codd. legitur*). Equidem alteram rationem praetuli 29 *κἀκείνη δὲ*] Delevi *δὲ* 278, 3 *οὐκ ἐξολισθαίνοντα*] *ἐξολισθάνοντα* omisso *οὐκ* *C* 11 *ἐνεχομένων*] *ἐχομένων* *FVat.* | *εὐφημούντων* *H*: *ἀνευφημούντων* 22 *Χλόη καὶ*] Delevi *καὶ* 23 *λιποθυμήσας* *C*: *λειποθυμήσας* *v* 30 *συρίσματα*] *συρίγματα* *hr*, v. p. 281, 18 32 [[*καὶ*]] inserui, v. I, 9 *πάντα ἤκμαζεν ἄνθη, τὰ ἐν δρυμοῖς, τὰ ἐν λειμῶσι καὶ ὅσα ὄρεια.* 31 *ἡ δὲ διηγεῖται αὐτῷ πάντα, τὸν δρόμον τὸν ἐπὶ τὸν Δόρκωνα, τὸ παίδευμα τῶν βοῶν, πῶς κελευσθείη συρίσαι, καὶ ὅτι τέθνηκε Δόρκων.* Eandem particulam supplevi p. 298, 19. 318, 19 279, 5 *κομιοῦσαν* *C*: *κομίσουσαν* *v* 13 *γλεύκους ἀπέσπεισε*[*μεστὸν*]] Uncos addidit *C*: transposui *μεστὸν* et ex *F* scripsi *ἐπέσπεισε* 22 *ἐπισπείσαντες*] *ἀποσπείσαντες* *hr* 25 *αὐτοῖς κέρασιν*] ita *H*: *κέρασιν αὐτοῖς* *v* 29 [[*ὁ*]] *hr* 30 *κατακλιθέντες*] *κατακλινέντες* *C* 31 *Φιλητᾶς ὁ βουκόλος* *Schaefer*, v. p. 271, 31: *ὁ βουκόλος Φιλητᾶς* *F*: *ὁ Φιλητᾶς βουκόλος* reliqui. Possis etiam *ὁ Φιλητᾶς ὁ βουκόλος*, ut est p. 320, 4 280, 2 *λευκὸν δὲ*] ita *H* ex *Vat.*: *λευκὸν παιδίον* vulgo, v. *Achill. Tat.* VIII, 13 *ποδήρης ὁ χιτών, ὀθόνης ὁ χιτὼν* 20 [[*οὖν*]] *hr* 25 *ἀρχαῖον*] ita *Koen*: *ὄργανον* *v* 31 *δέξασθαι* *v*: corr. *C*, qui mox excidisse vidit [[*τὸν*]] et [[*ὄντα*]] 281, 1 *πρὸς* *C*: *ἐς* *v* 5 *καὶ τοὺς*] *καὶ* delevit *Seiler* 13 *πρώτην* *C*: *πρῶτον* *v* 14 *ὄρθιος*] *ὀρθὸς* *C*, v. p. 287, 30. 291, 24 15 *εὔπνοι* *C*: *εὔπνοοι* 21 *οἷον* *C*: *ὅσον* *v* 282, 4 *κινεῖ*] ita *C*: *φιλεῖ* *v*: *F. ἐπ' ὄρχησιν καλεῖ* 19 *γενομένης*] ita *C*: *γεγενημένης* *v*: *ἐπιγινομένης* *hr* | [[*δὲ*]] *C* 20 *συνάγουσα*] *συνᾴδουσα* *Le Fevre* 283, 2 *μετ'* *C*: *κατ'* *v* 6 *Δάφνιδι* quod in codd. et edd. post *Χλόη* legitur cum *Jungermanno* transposui. Vide ad p. 245, 26 6 *στέρξειν*] *ἕξειν* *hr* 23 *κἂν ἕτερον δὲ*] *δὲ* expunxi 24 *ἀποκτενεῖν* *Mollius*: *ἀποκτείνειν* *v* | *κόρη καὶ λέγουσα*] ita *H*: *κόρη καὶ νέμουσα* *v*. Delevi *καὶ λέγουσα* cum *C* 284, 1 *κατάπλουν*] *ἐπίπλουν* *F* 5 *τὰ ὅπλα*] Articulus bene omittebatur ante *d* 12 [[*ἦγεν*]] *C* 21 *κατὰ*

---

*) De *αἶγες* et *ἀγέλαι* confusis vide *Seilerum* p. 176

γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν] ita *H* ex *F*: erat καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. v. *Charit.* VII, 5 τῆς δ' αὐτῆς ἡμέρας καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἡ μάχη συνήφθη 28 fortasse καὶ μηδὲν ἀδικήσαντα ex formula, v. *Charit.* I, 9. IV, 7. V, 2. VIII, 1. Eodem verborum ordine constanter Aelianus 30 ⟦οὖσαν⟧ post κερδαλεωτέραν inseri volebat *C* 285, 8 κατεχωσμένοις] Vox monstruosa a *Courierio* procusa: κατακλωμένοις *v*: κατεσκελετευμένοις *hr* 12 ἔκρεκον] ita *Courier*: ἔπλεκον *v* 13 παγίδας] ita *C*: πάγας *v* 25 ἠρινὴν *Valckenaer*: εἰρινὴν *Paris.* 1 27 συνήσθιον *C*: ἤσθιον *v* 32 ἅμα τε: καὶ ἅμα *F*, sed v. p. 301, 13 287, 1 κατέκειντο] ita *C*, quem audire debebam: κατεκέκλειντο *v* 2 ⟦ἐπ'⟧ *C* | αἰσίοις *Mollius*: erat αἴσιον 4 πιθανώτερον] πιθανώτατον *hr* 12 πανταχοῦ σιωπῇ] In *F* quum scriptum sit πταίων δὴ πανταχοῦ σιωπῇ τὰ θηραθέντα συλλαβὼν ὥρμητο ἀπιέναι vocem σιωπῇ transposui post διανοηθεὶς καί. Praeterea inserui ⟦ἔφη⟧ 19 διῄρητο] ita *H*: διῃρεῖτο *v* 22 ἁρπασάμενος] Saltem ἁρπάσας dicendum erat ut in proximo versu. Scripsi ἀράμενος, v. p. 270, 22. 275, 22. 292, 30. 293, 9. 312, 25. *Achill. Tat.* p. 91, 2 23 δὲ καὶ κατὰ] καὶ om. *F* 27 καὶ ⟦χειρὶ⟧ λαβόμενος ἦγεν ἔσω] ⟦χειρὶ⟧ *Courier* soloece: ἦγεν ἔσω λαβόμενος *v*, quem ordinem mutavit *H*. Scribendum videtur καὶ ἦγεν ἔσω ⟦τῆς χειρὸς⟧ λαβόμενος 288, 5 αὐτῶν βρόχοις *C*: βρόχοις αὐτῶν *v* 6 Malim καὶ ἐκέλευον ⟦μὲν⟧ ἐσθίειν 8 καὶ ante τῇ ex *F* adieci 17 τοιοῦτον γηροτρόφον] τοιούτου γηροτρόφου vulgo 289, 14 τίς — γίνομαι] ita *Villoison*: τί — γένωμαι *v* 15 ἐν ἐκείνῳ τῷ ἄντρῳ] ita *C*: εἰς ἐκεῖνο τὸ ἄντρον *v*: lacunam signavi, excidisse enim videtur εἰσελθοῦσα, v. p. 283, 5 21 μοι] με vulgo 27 Ἴακχον ᾄσαντες] ita *C*: ἰακχάσαντες *v* | προέπεμπον] προὔπεμπον *hr* 290, 1 κάθαρὸν μείνῃ φίλημα] φίλημα καθαρὸν μείνῃ vulgo 12 τε καὶ] δὲ καὶ *hr* 15 ⟦οὖν⟧ *hr* 16 ἔπινον] ita *Villoison* pro codicum lectione τινῶν, male in pronomine vitium quaerens, v. I, 19 πρόσεισιν αὐτῷ μετὰ τυρίσκων τινῶν γεννικῶν. II, 8 τυρούς τινας παρ' αὐτῶν καὶ ἔριφον ἤδη κεράστην λαβών. 18 τυροῦ τμῆμά τι δίδωσι φαγεῖν. 32 στεφανίσκους τινὰς τῷ Πᾶνι κομίζων καὶ βότρυς. III, 20 κἀκ τῆς πήρας προκο-

μίσασα ἄρτους τινὰς ἔδωκε φαγεῖν. 29 *εὑρὼν πυρούς τινας ἀλωνοτριβοῦντα*: ego asteriscos apposui. *Jungermanno ἔλαβον* excidisse videbatur post *νέον* 17 *τούτου*] ita *Courier*: *τοῦτο v* 24 *αὐτοὺς* delevit *H* 25 *κατεδίωκόν τε*] ita *Courier*: *καταδιώκοντες v* 26 *ἐγίγνοντο*] *ἐγίνοντο* vulgo 27 *διωγμοὶ*] ita *C*: *διώγματα v* 30 [[*ἂν*]] *Brunck* 291, 11 *συγκατακλιθῆναι*] *συγκατακλινῆναι C* 12 *γὰρ δὴ*] *δὴ* om. *F*: ex sequenti *δὴ* natum videtur 16 *ἔγνω*] *ἔγνω καὶ F*, unde *C* fecit *ἔγνωκε*. Quam correctionem citius me arripuisse inde perspicitur, quod Longus etsi bis dixit *ἐγνωκώς*, perfecto tamen finito prorsus abstinuit. At saepissime adhibuit aoristum, qui et nostro loco ex reliquis libris restituendus est 23 *τὰς οἶς καὶ τοὺς κριοὺς*] ita *Courier*: *καὶ τοὺς κριοὺς καὶ τὰς οἶς F*: simili ordine Longus III, 21 *ἰδίᾳ μὲν τῶν κωπῶν τὸν ἦχον, ἰδίᾳ δὲ τὴν φωνὴν τῶν ναυτῶν* 25 *πηδήσαντες*] *ἐπιπηδήσαντες C* 26 *σὺ δέ γ' ἐμὲ*] ita *C*, v. ad p. 259, 9: *σὺ δέ με v* | *συγκατακλιθῆναι*] *συγκατακλινῆναι C* 29 *ἕνεκα* sepsit *H*

292, 4 *τοὔνομα H*: *τὸ ὄνομα v* 24 *ὡς παρὰ τὴν γυναῖκα ἐκείνην τὴν τίκτουσαν ἀπιοῦσα*] ita *Courier*: pro *ἐκείνην* codices *λαβήν*. Secutus sum *Heinsium πάλιν* corrigentem, nisi quod hanc vocem post *ὡς* inserui. Rectius fortasse post *τίκτουσαν* inseruissem 25 *ἵν'*] ita *Courier*: *ἐν ᾗ F*: *ὑφ' ᾗ Wyttenbach*: *ἔνθα hr* | *ἐκάθηντο*] ita *C*: *ἐκάθητο F*, cui proprium est *καθέζεσθαι* corrumpere in *καθῆσθαι*, ut p. 273, 32. 286, 27; *ἐκαθέζετο* edd. ante *d*. Scripsi *ἐκαθέζοντο* 293, 1 *συνεισελθὼν Passow*: *εἰσελθὼν v* 13 *καὶ τοῦτο*] *καὶ* delevi 16 *περιβολὴ*] *περιβολαὶ hr*: recte infra *φιλήματος καὶ περιβολῆς* III, 20. *τὰ φιλήματα καὶ αἱ περιβολαὶ* IV, 6 17 *ἀλλὰ*] *ἄλλα Jungermann* 20 [[*τῶν*]] *hr* 22 *τε*] ita *Courier*: *δὲ v* 294, 1 *εἶχε Scaliger*: *ἔχει v* 4 *κατεκλίθη*] *κατεκλίνη C* 19 *ῥεύσεται C*: *κείσεται v* 22 *βοᾷ — δακρύῃ*] *βοήσῃ — δακρύσῃ* vulgo 29 *προτέρας*] *πρότερον hr*, v. ad p. 243, 29 32 *καθάπερ*: lege *ὡς*, v. ad p. 264, 12 295, 9 *κἂν Le Fevre*: *καὶ v*

16 *ἰχθῦς τῶν πετραίων*] *τῶν πετραίων* vulgo recte omissum 21 *τῆς ἐκείνου φωνῆς*] *τῇ ἐκείνου φωνῇ hr* 27 *κελευστῶν C*: *κελευσμάτων v* 29 *φθεγγομένων Courier*: *λεγομένων v* 296, 2 Post *ἤρξατο H* cum *Courierio* [[*ἐκείνη*]]

inserebat 9 *γῆν*] *ὕλην* vulgo | *ὑπέστρεφε*] *ἐπεστρέφετο hr* 13 *παρέπλει C: παραπλεῖν* 19 *Μελίαι Jungermann: Μελικαὶ v* 21 *μὲν*] *μὲν ὡς* vulgo | *δὲ*] *δὲ ὡς* vulgo 297, 1 [[*ἡ*]] ante *Γῇ* et [[*ταῖς*]] ante *Νύμφαις* inserebat *C* 12 *γινομένη d: γιγνομένη* et *γενομένη* codd. 19 *ὀπώρας*] *ὀπώραν hr* 20 *συγκατεκλίθησαν*] *συγκατεκλίνησαν C* 23 *πολλάκις*] ita *Coraës: πολλὰ v* 25 *πυνθάνεσθαι*] *πυθέσθαι* vulgo 29 *οἱ δὲ* [[*πολλὰ*]] *ἐπηγγέλλοντο* [[*καὶ*]] *μεγάλα*] ita *C* 298, 1 *ἀπολεῖ*] ita *C:* at futurorum *ἐλῶ, καλῶ, ὀλῶ* nullum in Longi libris vestigium est: *ἀπολέσει v* 8 [[*ἐννοήσας*]] *Villoison* 10 *αὐτὸν*] ita *C: αὐτοὺς v* | *εὐδαίμονα*] *εὐδαίμονας* vulgo 18 *σπεύδουσα πρὸς τὸν γάμον*] Delevi *πρός*, v. III, 31 *ἐγὼ δὲ σπεύδω μὲν καὶ αὐτὸς τὸν γάμον.* IV, 7 *σπεύδων τὸν γάμον* 19 [[*καὶ*]] *hr*, v. ad p. 278, 32 | *ὡς* post *ἀλλ'* sepsit *C* 22 *νεμούσης*] *συννεμούσης hr* 27 *πλούσιος, ἀλλ' οὐδ' ἐλεύθερος, εἰ καὶ πλούσιος*] Delevi scholion Florentini 28 *ἐλπίδα μόνον*] *μόνον* ante *αὐτοῦ* transposui, quanquam rectius fortasse post *ἓν* legetur 299, 7 *τολμήσῃ C: τολμήσει v* 12 Expunxi emblema | *δὴ C: δὲ v* 300, 3 *οὐδεὶς οὖν*] ita *F: δι' ὃν οὐδεὶς οὐδὲ* reliqui: abieci *οὐδὲ* 6 [[*εἶναι*]] post *δόξαι* inserebat *C* 15 [[*ὁ*]] *hr* 301, 15 *ἐλπίδας*] ita *C: ἐλπίδα v* 21 *ταχὺς*] *ταχὺ hr* | *πρὸς*] *παρὰ* vulgo 27 *αἰτίαν*] *ἀφορίαν hr: σπάνιν C* VL. p. 181 30 *συντετράφθαι Jungermann: συντέτραπται v* 302, 1 *συγκαθεύδειν*] *καθεύδειν* vulgo 3 [[*οὖν*]] *hr* 14 *γέρων τε Courier: γέροντες F* 15 *ἡγοίμην τὸ*] ita *C: ᾤμην Courier: ὡς μὴ v* 16 Expunxi glossam 23 *φιλούντων*] ita *C: φιλείτωσαν v* 26 [[*καὶ*]] *hr* 303, 7 *εἶεν*] ita *Courier: ἐὰν v* 22 [[*δὲ*]] *hr* 28 [[*τῆς*]] ante *γῆς* addidi cum *Villoisono* 32 *ἐπέκειτο*] ita *Courier: ἐπέτετο v: ἐλέλειπτο hr* 304, 7 *ὁρμηθεῖσα*] *ὀργισθεῖσα Schaefer* 8 *ἐξίκετο*] *ἐφίκετο hr* 14 *ἐπικείμενον*] ita *Courier: κείμενον v* 16 *ὁμοίους ἔχετε τοὺς μάρτυρας*] ita *C* probabiliter:

ως

erat *ὁμοίως* (*ὁμοίους Urs. ὁμοιους Vat.*) *ἔχομεν τοὺς σοὺς μάρτυρας* (*συμμάρτυρας Paris.* 3) 25 *εἴσπλους*] *ἐπίπλους hr* 305, 2 *τὸν*] *τὴν Vat.* 13 [[*τὰ*]] *hr* 19 *θριγκὸς C: θριγγὸς v* | *καὶ ταῦτα μέντοι*] Expunxi *καὶ* 24 Scr. *ἀνθέων* 28 *μετοπώρου τρυφὴ καὶ κατὰ πᾶσαν ὥραν ὀπώρα*

v: corr. *Hinlopen* 306, 6 *ἐνῆσαν*] ita *H*: *ἦσαν v*: *ἐπῆσαν hr* 9 [ ] *hr* | *ὅμοιος Jungermann*: *ὅμοιον v* 14 [[*ἣν*]] *J* 18 [*που*], *πάντως κἀκείνας*] *που* particulam *Schaeferus* eiici iussit; scribendum erat *πάντως που κἀκείνας*, v. III, 26 *πάντως δέ που κἀκείνη φιλεῖ σε* 19 *χρόνου*] ita *C*: *μακροῦ v* | *ἐπαινεθησόμενος hr*, v. Philol. VII. p. 287: *ἐπαινηθησόμενος v* 21 *ἥρπασε Schaefer*: *ἥρπαζε v* 24 *ἄγων*] *ἐξάγων hr*, v. I, 28 *ἡ γὰρ Χλόη βραδύτερον ὡς κόρη τὰ πρόβατα ἐξῆγε τοῦ Λάμωνος* 307, 1 *ἐκείναις Huetius*: erat *ἐκείνοις* 4 *ἐκέλευσεν*] ita *Courier*: *ἐκέλευεν v* 5 *παραμένειν v*: corr. *C* 7 **: [[*ἐπειγούσης*]] vel [[*ἑστώσης*]] *hr* 19 *ὀψίγονον*: *Cobetus* VL. p. 181 malebat *ἀρτίγονον*: at Longus dicere solet *ἀρτιγέννητος*. Neque omnino de vulgata est quod dubites, v. *Theocrit.* 24, 31 24 *κἀκείνην Villoison*: *κἀκείνη v* 25 *ὄρος*] *οἷς Hinlopen* 26 *πρότερον Schaefer*: *πρῶτον v* 27 *τοὔνομα H*: *τὸ ὄνομα v* 308, 2 *προσγίγνεται*] ita *d*: *προσγίνεται* vulgo 8 *ποιήσειε*] *ποιήσει Seiler* 18 [[*ἂν*]] *C* 21 *ἐλάσας*] *ἐάσας C* 22 Abieci emblema 23 *φοβούμενοι*] ita *F*: *πτοούμενοι* reliqui, v. p. 255, 4 29 *ὅμοιαι*] ita *C*: *ὅμοιον v* | *οὖν C*: *γὰρ v* 309, 5 Indicavi lacunam et inserui [[*τὸ*]] | *ἀλλὰ τάδε*] *ἀλλὰ* om. *F*, v. ad p. 245, 26 7 *εἰς ἃ*] ita *d*: *καὶ* omisso *εἰς* codd.: *ἃ* pro *καὶ J* 8 *πολλάκις καὶ ἐτέρπου*] ita *d* nescio unde: *π. κ. ἐτερπόμην F*. Delevi scholion Florentini, quod sententiarum numerum corrumpit 8 *πῶς πῶς*] vulgo alterum *πῶς* omittitur 10 [[*τινος*]] [*μίας*]] ita *d* 15 Restitue *ηὔχετο* 18 *καὶ ἤδη*] *καὶ δὴ hr* | *ἀπήγγειλεν*] ita *C*: *ἀπήγγελλεν v* 20 *πρόεισι*] *πρόσεισι hr*, v. IV, 13 *προσῄει γὰρ ὁ Διονυσοφάνης* 21 *ὑπὲρ*] *περὶ F* 310, 3 *ἀνθῶν*] *ἀνθέων hr* 7 *ηὔχοντο* reducendum est 12 *ἥδιστος* [*οἶνος*]] ita *H*: *κάλλιστος οἶνος* codd.: ego verba *Λέσβιος*, *ποθῆναι κάλλιστος οἶνος* glossatori tribuo 21 *διέγνω*] *ἔγνω C*, v. *Villois.* ad III, 20 25 *μαλθάσσων*] *μαλθάξων hr* 29 *εἶχε Juntina*: *εἶδε v* 31 *παρασχεῖν* [[*ἐδεῖτο*]]] ita *Schaeferus*: ego lacunam indicasse satis habui 311, 1 *τὰς αἶγας*] Articulum omisi cum edd. ante *d* 4 *οἷος C*: *οἷός τε v* 29 *ἀνθῶν*] *ἀνθέων hr* 31 *ἀφήσειν*] *θήσειν hr*, v. p. 298, 11. 299, 5. 310, 27 312, 18 *δὴ*] *δὲ Vat.* 21 *χιτῶνα χλαῖναν*] *χ. καὶ χλ.* vulgo

23 *καὶ ἐκ*] *κἀκ hr* 27 *κατεκλίθησαν*] *κατεκλίνησαν C* 313, 6 *ἀστυκῆς*] *ἀστικῆς hr* 23 *ἐκείνῳ v*: corr. *Villoison* 25 *σοὶ*] *σὲ* idem 28 *καλεῖς*] ita *C*: *καλέσεις v* 32 *λύττης* vere *Schaeferus*: Longo obversabatur locus *Platonis* in Legg. VIII. p. 839, a, quem *Cobetus* indicavit VL. p. 181 314, 1 *κομιεῖν C*: *κομίσειν v* 2 [ ] *hr* 3 [ ] *hr* | *προάγειν*] ita *C*: *προαγαγεῖν v* 5 *συγκατακλιθῆναι*] *συγκατακλινῆναι C* 8 *ἀσωτείοις*] ita *C*: *τῶν ἀσώτων συμποσίοις v* 11 *ὅτῳ*] ita *C*: *οἵῳ v* 20 *γλυκέα Villoison*: *λευκὰ v* 24 *ὁ τῶν ὅλων βασιλεὺς*] *ὁ Ζεὺς* vulgo, quod praestat propter membrorum parallelismum 26 *καὶ ὅτι*] ita *C*, cuius correctionem abiecto *καὶ* assumsi: *εἰ καὶ F*: *εἰ καὶ ἔτι* reliqui codices

315, 4 *ἐκείνῳ*] *κἀκείνῳ* vulgo 7 *προσκαλεσάμενος*] *προκαλεσάμενος hr* 9 *ἔρρει μοι* ⟦*Δάφνις*⟧ *καὶ τὰ*] *ἔρρει μοι* ** ⟦*καὶ*⟧ *αἱ αἶγες καὶ τὰ Cobetus* VL. p. 181. *Δάφνις Hirschigius* inseruit, eiecit *αἱ αἶγες*: *ἔρημοι δὲ αἱ αἶγες καὶ τὰ v* 11 *αὐλίῳ HStephanus*: *αὐλείῳ v* 17 ⟦*καὶ*⟧ *hr* 21 *ἀστυκὰ*] *ἀστικὰ hr* 23 *εὐηγελλίζετο*] *εὐηγγελίζετο Schaefer*

32 *τοῦτον*] ita *C*: *τοῦτο τὸ παιδίον v*, v. IV, 24 *καὶ γενόμενον ἐπὶ πᾶσι τοῦτο τὸ παιδίον ἐξέθηκα*. 36 *τοῦτο τὸ παιδίον ἐξέθηκας* 316, 5 *ὁμολογῷ*] *ὁμόλογα, ὦ hr* 12 Malim *ὁ μὲν* ⟦*οὖν*⟧ 19 *ὤμνυ*] ita *C*: *ὤμνυε v* 20 *εἴ τι ψεύδεται*] ita *H*, cuius coniecturam aliud agens admisi; scribendum *εἰ ψεύδεται* cum *F*: *εἰ διαψεύδεται* reliqui | *παρακαθημένης Valckenaer*: *καθημένης v* 23 *ἔπλασεν*] *ἔπλασσεν* vulgo 25 *μήτρας* vel *μήτρως* ante *Huetium*

28 *κομιοῦσα C*: *κομίσουσα v* 30 *χλανίδιον*] ita *C*: *χλαμύδιον v*, v. ad p. 242, 24 317, 1 ⟦*ὦ*⟧ *φίλαι*] Interiectionem addidit *C* 4 *ἀλλὰ ταῦτα*] *ἀλλ'* ⟦*αὐτὰ*⟧ *ταῦτα Courier* 16 *ἀπωλώλει C*: *ἀπολώλει v* 20 *ἴασι*] *ἐπίασι hr* 23 *μόλις* ⟦*οὖν*⟧] *οὖν* inseruit *C* | *τοὺς ὅρκους*] ita *C*: *τὸν ὅρκον v* 31 *πιστεύεται*] *πιστοῦται hr* 318, 5 *ἐγένετο C*: *ἐγίνετο v* 17 *χρημάτων* ⟦*γ'*⟧ *ἕνεκα*] *γ'* a *Cobeto* illatum expuli, v. ad p. 259, 9 19 ⟦*καὶ*⟧ *hr*, v. ad p. 278, 32 24 *ταῦτα* cum vulgata adieci 26 *ἐνταυθί C*: *ἐνταυθοῖ v*

27 *ἡδὺ πάντες ἐξεγέλασαν*] ita *F Vat.*: verius reliqui *ἡδὺ π. ἐγέλασαν*, cf. p. 296, 14. 314, 29. Vide etiam ad p. 257, 20 319, 3 *εὑρέθη*: an *ἐτέθη*? 15 ⟦*δὲ*⟧ *hr* | *πλαγίαυλον*] ita *C*: *πλάγιον αὐλὸν v*, cf. I, 4 *αὐλοὶ πλάγιοι*

27 Post *κλάουσα* in codd. legitur *τὰ πρόβατα νέμουσα, λέγουσα*, quae verba *Hirschig* tacite omisit. Ego *τὰ πρόβατα νέμουσα* in margine collocavi, retinui *λέγουσα* **320**, 6 *αὐτὴν* malim transponi post *γαμήσοντος* 12 [[*τῆς*]] *hr* 15 * *: [[*κατεφίλουν αὐτὴν*]] *C*: [[*ἤκουον Χλόης λαλούσης*]] *hr* 24 *εἰσαγαγόντα*] ita *C*: *εἰσάγοντα v* **321**, 18 *ἀνέθρεψεν C*: *ἀνέτρεφεν v* 19 [[*καὶ*]] *hr*, v. Philol. VII. p. 281 23 *ἂν*] *ἵν' hr* 30 [[*τὰ*]] [[*τὰ*]] *C* **322**, 6 *πλέον Villoison*: *πλεῖον v* 15 *ἰδίᾳ*] *ἰδίας Schaefer* 21 [[*δὲ*]] post *ἐστεφάνωσε* inserebat *C* 28 *ἐνσκευασάμενοι*] *συσκευασάμενοι hr* 32 *ἐλεύθερον* [[*εἶναι αὐτόν τε καὶ*]] *τὴν*] ita *H*: *ἐλευθέραν τὴν v* **323**, 9 *ἐκφαίνουσα Coraes*: *ἐκφέρουσα v* 10 *γάρ*: *δὲ ἄρα?* 18 *ἤδη Courier*: *εἰ δὴ v* 29 [[*ὁ*]] *Schaefer* 31 *σκεύους ἀργυροῦ C*: *σκεῦος ἀργυροῦν v* 32 *ἐνδέξια Brunck*: *ἐν δεξιᾷ v* | *ἐδείκνυ*] ita *H*: *ἐδείκνυε v* **324**, 2 *διὰ γῆρας* interpolatoris esse videtur 4 *ἄρά γε*] ita *Courier*: v. ad p. 259, 9 5 *μόνα Schaefer*: *μὲν ἃ v* 18 *οὐδὲ Schaefer*: *οὔτε v* 19 *οἱ θεοὶ ὥσπερ H*: *ὥσπερ οἱ θεοὶ v* 25 *Νυμφῶν*] *θεῶν* vulgo, v. p. 245, 9. 303, 1. 318, 11 **325**, 18 [[*Φιλητᾶς*]] *Boden* 27 *ἀστυκοῖς*] *ἀστικοῖς hr* 30 *καὶ ταῦτα*] *κατὰ ταυτὰ hr* 31 *ποιμενικὸν εἶχον*] Scripsi *ποιμενικῶς* cum *Courierio*, *διῆγον* de meo **326**, 2 *ἄρρεν μὲν*] *μὲν* om. *F* 3 [[*αἰγὶ*]] *Jungermann* 5 Eieci glossam, quae orationis continuitatem male interrumpebat. *Hirschig* ex Courierii sententia edi iusserat *οὕτως αὐτοὶ κἀνταῦθα συνεγήρασαν* 7 *πίτυος οἰκεῖν*] *οἰκεῖν* om. *F* 8 *Πανὸς Στρατιώτου C*: *Πᾶνα Στρατιώτην v* 9 *καὶ* post *ὕστερον* ex *F* addidi 14 Verba *οὐχ ὑμέναιον ᾄδοντες* deleta malim 16 *συγκατακλιθέντες*] *συγκατακλινέντες C*

XENOPHON EPHESIUS

329, 3 *ἐπιχωρίας*] *ἐπιχωρίου hr*, v. p. 330, 12. 14. 360, 19. 376, 31 4 *δή τι*] ita *Hemsterhusius*: *δέ τι F*: delevi *δὲ* | Glossam indicavit *Hirschigius* 9 *κιθάρα*] *θήρα Peerlkamp*: *καὶ θήρα δὲ* minus recte *J*, quum Xenophon particulas *καὶ — δὲ* ignoraverit 14 *ἤδη τινες* seclusit *H* 15 Restitue *προσηύξαντο* 16 *μέγα C*: *μεγάλα F* 22 *ὅ τι εἴη κάλλος*] ita *H*: *ὅτι ἐνὶ καλὸς αὐτὸς F*: *ὅτι εἷς*

καλὸς αὐτὸς Cocchius 330, 1 *ὡς οὐδὲν*] Expunxi *ὡς* 2 *οὔ* * *τις*] In codice inter *οὔ* et *τις* lacunula duarum vel trium literarum est: delevi *οὐ* 4 Post *καλλίονα* in cod. adduntur *καὶ κάλλει σώματος καὶ δυνάμει*, quae in marginem proieci 5 *ἁβροκόμας F* 6 *καλὸν ἐφαίνετο Peerlk.*: *κατεφαίνετο F* 7 *μηνιᾷ*] *μηνίει hr*, v. p. 372, 6 11 *ἐπ' ἁβροκόμην F*: corr. *Locella* 20 [[*ἐν*]] idem 24 * *τὰ μὲν*] ita edd.: *ὧδε F* 26 [*οὕτως*] *H*: sed v. p. 396, 10 29 *ὑπερεβάλλετο Locella*: *ὑπερεβάλετο F* 30 *τεσσαρακαίδεκα*] ita *Locella*, cui obtemperare debebam, v. *LDindorf.* in Thes. Gr. s. v.; *τεσσαρεσκαίδεκα F* 331, 2 *συνεβάλλετο Cocchius*: *συνεβάλετο F* 5 Delevi *ἐσθὴς* et *ὅπλα* v. 8: apparet lemmata in Xenophontis orationem introducta fuisse 13 *περιπεποιημένην*] ita *Hemsterh.*, cuius invento nihil proficitur: codex corrupte *περιποιημένην* 16 Malim *καὶ ὡς μὲν* 22 *ὑπὸ Palairet*: *ἀπὸ F* 26 [[*τὰ*]] *πρῶτα J* 332, 7 [[*μὲν*]] post *Ἄνθεια* inserebat *C* 8 [[*τοῦ*]] *C* 16 *ἐνέδωκε*] ita *C*: *ἐδεδώκει F* 19 [[*καὶ*]] *hr* 23 *ἐγεγόνεσαν J*: *ἐγεγόνεισαν F* 24 *ἀνεκαίετο Hemst.*: *ἐνεκαίετο F*: scribe *ἀνεκάετο* 30 [[*ὁ*]] *hr* 333, 2 *ἐγὼ Passow*: *ἔτι F* 3 *γεννικὸς Locella*: *γενικὸς F* 4 Sepsi dittographiam 7 *κρατήσεις C*: *κρατήσει F* 9 *ἀντιπίπτοντα*] *ἀντιτείνοντα hr* 12 *ἄσωτον σὸν*] *σῶσον τὸν Hemst.*: *ἀλλὰ σῶσον τὸν J*: [[*σὺ δὲ*]] *σῶσον τὸν hr* 19 *ἐνενοεῖτο*] *ἐνενόει hr*, v. p. 338, 3. 350, 26. 351, 9. 353, 29. 354, 30. 355, 4. 356, 9. 359, 23. 369, 10. 378, 14. 379, 12. 381, 21. 22. 23. 382, 14. 384, 4 23 *ἡ C*: *ὦ F* 25 *ἐπ' ἁβροκόμη F* 29 *πάντα*] *τἀμὰ J* 31 [[*τῆς*]] *C* 334, 9 *τἀληθὲς H*: *τὸ ἀληθὲς F* 11 *προσεύχετο Abresch*: *προσείχετο F*: lege *προσηύχετο* 13 Scr. *ταὐτὰ* 15 [[*εἰς*]] *Locella*; nunc praefero *ἐνεώρων δὲ ἅπασαι Ἁβροκόμῃ* 21 *καταπεπτώκει C*: *καταπέπτωκεν F* 25 *ἡ* in codice est: dele uncos | *περὶ J*: *καὶ περὶ F* | *καθειστήκεσαν C*: *καθειστήκεισαν F* 27 *εἰς τέλος*] *τέλος* [[*δ'*]] *hr* 32 *προσεποιοῦντο Hemst.*: *προσεποίουν F* 335, 4 *ἀνεκαίετο*] *ἀνεκάετο hr* 7 [[*δὲ*]] *Palairet* 8 *θεοῦ C*: *θεοὺς F* 11 *ἀπ' C*: *ἀπὸν F* 13 *ταὐτὰ Hemst.*: *ταῦτα F* 14 *ἐν μέτρῳ*] ita *H*: *ἐμμέτρως F* 15 [[*δ'*]] *hr* 19 *λῃστοδίωκτοι Hemst.* 20 *δεσμὰ Cocchius*: *δεινὰ F* 22 *ποταμοῦ ἱεροῦ Locella*: *π. δίου J* | *Ἴσιδι Cocchius*: *ἴσιδι F* 30 *τῆς θεοῦ*

Abresch: malim οὔτε τίς ἢ ἐκ τοῦ θεῶν ἡ βοήθεια, nimirum Ἴσιδι v. 22 non magis quam *Νείλου* Xenophontis esse videtur. 31 βουλευομένοις] βουλευσαμένοις *hr*, v. p. 366, 1. Aoristum etiam Longo reddiderim p. 321, 6
336, 1 βουλομένου *C*: βουλευομένου *F* 7 τὴν γυναῖκα Ἄνθειαν] ita *d*: vulgo τὴν deest. Expunxi Ἄνθειαν 11 μετὰ ταῦτα] κατὰ ταὐτὰ *Abresch* 13 καὶ *H*: ἢ *F* 18 ἐκτετέλεστο] ἐξετετέλεστο *hr*: idem augmentum restitui p. 334, 21. 364, 20. 367, 31. 370, 10 21 εἰσάγοντες κατέκλινον] εἰσαγαγόντες κατέκλιναν *J* 22 ⟦οὕτως⟧ *C* 337, 1 χλαινίδα] ita *Hemst.*: χλαμύδα *F*: scripsi χλανίδα 2 ἐπ'] ὑπ' *Peerlk.*: malim ὑπὸ ταύτῃ τῇ σκηνῇ 6 ἀλλήλοις *F*: corr. *Locella* 8 Delevi ἡδόμενοι: adscripserat aliquis ad ὑφ' ἡδονῆς παρειμένοι 17 ὑπάρξαι] ὑπάρξει *hr* 26 πῶμα *C*: πόμα *F* 27 [τὸ] *C* 29 εἰποῦσα δ'] ita *d* nescio unde: δ' vulgo recte omittitur, v. p. 337, 17. 351, 31. 366, 3. 367, 16 coll. p. 363, 2. 370, 20 338, 2 ἀνελάμβανε *Cocchius*: ἀνελάμβανον *F* 3 An ἐνενόει? | Sepsi διὰ τῶν χειλέων ob sequens διὰ τοῦ φιλήματος 8 τοτὲ μὲν σοβαροὶ *C*: ποτὲ σοβαροὶ μὲν *F* 17 Glossam expunxi | ἀπέλαυον *C*: ἀπήλαυον *F* 18 ⟦τῆς⟧ *C* 21 Expunxi ἀλλήλων
22 χρόνῳ *Hemst.*: χρόνων *F* | καλῶν] καλῶς *hr*, v. *Alciphr.* III, 50 καλῶς, ὦ θεοί, καλῶς ἀπολαύσομεν τῆς πλησμονῆς. *Theod. Prodr.* Amor. VI. p. 265 καλῶς ἀπηλαύσατε τοῦ θυγατρίου 25 οὐδ' *Tresling*: ἀλλ' οὐδ' *F* 29 παραμυθήσασθαι] παραμυθήσεσθαι *hr* 339, 3 ἀναγωγὴν *Hemst.*: ἀγωγὴν *F* | ἐνεβάλλοντο] ἐνέβαλλετο *hr*
5 Exspectes πολλὴ δὲ ἡ τῶν σιτίων ἀφθονία (v. p. 363, 27) vel ὑπερβάλλουσα δὲ ἡ τῶν σ. ἀ. 12 ⟦πλῆθος⟧ *C* 13 παραπεμπόντων] παραπέμπον *hr*, v. 341, 30. 397, 6. 399, 6 | ....: In codice lacuna quatuor literarum est: ⟦ξένων⟧ *C* 18 Scr. ταὐτὰ 22 τῆς γῆς πολλὴ καὶ τῶν ἐν τῇ νηὶ συμμιγὴς] τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν τῇ νηὶ πολλὴ ⟦καὶ⟧ συμμιγὴς *hr*
24 φύσαντες] ita *C*: φύντες *F*, v. Thes. Did. VIII. p. 1178, A 26 Delevi μέγα, quod ex proximo Μεγαμήδης originem duxit | ἐγκαταλιπόντες] ἐγκαταλείποντες *hr* | τοὔνομα *C*: τὸ ὄνομα *F* 340, 3 ⟦τι⟧ *Tresling* | ⟦ἢ⟧ τοῦτο εὖ] ita *C*: τοῦτο μὲν *F* 9 ἀλλήλους *F*: corr. *Cocchius* | ἅμα νοοῦντες] ita *Hight*: ἀνανοοῦντες *F*: scripsi ἅμα ἐννοοῦν-

τες 24 εἴη] ἢ *Passow* 25 Malim σὺ μὲν ὡς 27 [[ἂν]] *Hemst.* 28 ταῦτα] τοῦτο *hr* 30 κατ' ἐμοῦ σκέψῃ] καὶ γάμου σκέψομαι *Arntzen* 31 τέ] γέ *hr* 341, 13 δ'] δὴ *hr* 17 σιωπῶν *Salvinius*: λυπῶν *F* | ἄλλοι] ἀλλ' οἱ *J* 18 Expunxi ἐκ τῶν, v. *Lucian.* Lapith. 7 καὶ ὅλως θεοῦ ἐπιδημία τὸ πρᾶγμα ἦν Ἴων ὁ θαυμαστὸς συμπαρὼν | προσεποιοῦντο: προσεύχοντο *Hemst.*: προσεπιτνοῦντο *Elsner* 19 τοὔνομα *C*: τὸ ὄνομα *F* 20 αὐτοὺς ante *Locellam* 24 εἰς ὑπόμνημα.ἐπίγραμμα] ἐπίγρ. εἰς ὑπόμν. *hr*: nunc non dubito quin vox ἐπίγραμμα irrepserit ex margine, in quo lemmatis instar adscripta fuerit 27 Ἄνθεια] Ἀνθία vulgo 342, 1 ἀσμένοις *C*: ἄσμενος *F* 4 [[ἦν]] *hr* |· ὁ πλοῦς] Delevi articulum 6 ἐν τούτῳ, quod post πότος legebatur, post Ἁβροκόμῃ transposui. Quam sedem ipse Xenophon tuebitur V, 10, 6 ὁ δὲ Λεύκων ἐν τούτῳ καὶ ἡ Ῥόδη διατρίβοντες ἐν Ῥόδῳ ἀνάθημα ἀνατεθείκεσαν. III, 5 ὁ δ' ἐν τούτῳ πολλὰ καταθρηνεῖ 9 καίειν] κάειν *hr* 11 τὸ] τι *Palairet* 16 * *: [[παρὰ τῶν ἐν]] *C* 25 Lege τοῖς περὶ [[τὸν]] Ἁβροκόμην, v. ad p. 347, 22 29 Delevi emblema cum *Palaireto*, cf. v. 14 343, 4 προστρέχουσι *Locella*: περιτρέχουσι *F* 9 [[τῆς]] post αὐτῆς inserebat *C* 12 παύσασθαι] ita *H*: φείσασθαι *F* 17 ἠδύνατο] ἐδύνατο *F* 24 ἐπιδεῖν] ita *C*: ἰδεῖν *F* 30 ποῖ με καταλείψεις] τίνι με καταλείπεις *hr*, v. *Charit.* III, 5 τίνι με καταλείπεις, ὦ τέκνον, ἡμιθνῆτα πρεσβύτην; Nunc malim τῷ με καταλείπεις; quod a codicis lectione proxime abest 344, 3 δὲ καὶ] καὶ recte deest in edd. ante *Locellam* 6 διανύσοντες *F* 14 καὶ σφοδρὸν] καὶ delevi 15 ἐξέκαιε] ἐξέκαε
ω
hr 16 πλῷ *Hemst.*: πόν *F* 26 τοὔνομα *C*: τὸ ὄνομα *F* 29 παρὰ] ita *H*: περὶ *F* 30 σφοδρὸν *Hemst.*: φοβερὸν *F*

345, 3 ὧν ἐκτησάμεθα [[μετὰ]] πόνων] ita *Peerlkamp*: sed v. *Jacobsium* ad *Achill. Tat.* p. 880. *Alciphr.* III, 53 τῶν πόνων ἀπέλαυον. *Theophyl. Sim.* Ep. 61 καὶ ὁ μύρμηξ ἐν τοῖς λαγόσι τῆς γῆς τοὺς πόνους εἶχεν ἑστίασιν ἐπιτήδειον 5 ἔπειθεν] ἔπειCεν *hr* 6 ταῦτα] ταὐτὰ *Hemst.* 7 πόνους] λόγους idem | πείθειν idem: πείθει *F* 9 [ ] *hr* 17 [[σε]] *hr* 19 τῇ ψυχῇ ante *Hemst.* 21 γοῦν] ita *C*, sed nusquam Xenophon hac particula usus est: γὰρ *F* 28

αὕτη Cocchius: *αὐτὴ F* | *οὐδεμία Hemst.*: *οὐδεμιᾶς F* **346**, 2 *ἠὕρισκεν F*, quod restitue | *ἐδάκρυε C*: *ἐδάκρυσε F* 10 Fortasse *ὑπέσχετο δὲ καὶ γάμον νόμιμον πεισθείσῃ καὶ περιουσίαν*, ut *πολλὰ χρήματα* extremae voci tanquam glossema adscriptum fuerit 19 *ἔκλαιον*] *ἔκλαον hr* 22 *βαρβάρῳ C*: *βαρβάρων F* 23 *πειρ. ὕβρει παραδοθέντες Hemst.*: *πειρ. ὕβρει παραδ. πειρατῶν F* **347**, 9 *γε*] ita *C*: *τι F*: indicavi lacunam, quam voce ⟦*ἀναμνησθῆναι*⟧ supplet *Hemst.* 11 *ἐλπίζει?* | ⟦*καὶ*⟧ *hr*
14 *μήθ'*] *μηδ' F* | *ὑπομείναιμι Hemst.*: *ἐπιμείναιμι F* 18 *τούτῳ C*: *τούτοις* vulgo 19 *πυθόμενος Erfurdt*: *ἡγούμενος F* 22 *τοὺς περὶ Ἀβροκόμην*] Inserui ⟦*τὸν*⟧ idemque faciendum erat p. 342, 25: neque enim Xenophon articulum ante nomen proprium in hac formula omittere solet, v. p. 342, 28. 347, 25. 27. 348, 8. 357, 27. 369, 28. 371, 6. 11. 17. 373, 15. 378, 15. 382, 6. 22. 383, 1. 4. 397, 8. 15
24 ⟦*οὖν*⟧ *C* 26 [ ] *Mitscherlich* **348**, 12 *Ἀβροκόμου*] *Ἀνθείας hr* 15 Scr. *ποιήσειε* 18 *ἀνεκαλεῖτο*] *ἀνεκάετο hr*
24 *συμβαλέσθαι — συμβαλλομένῃ*] *συλλαβέσθαι — συλλαβομένῃ Mitscherlich* 30 *τό τε*] *τε* expunxi **349**, 1 *Μαντοῦς* edd.: *Μαντὼ F* 2 *ἐξ ἔρωτος Hemst.*: *ἐξαιρέτως F* 8 *τύχῃ*] *τύχοι Passow* | *ἐργάσασθαι* ante *Hemst.* 11 *ἐνεπλήσθη C*: *ἐπλήσθη F* 17 ⟦*ἔφη*⟧ post *ποιοῦμεν* inseri vult *Locella* 19 *Ἀβροκόμη* edd.: *ἀβροκόμα F* 22 *περΐδης F* 23 *ὀργῇ* edd.: *αὐτῇ F* 25 *ἀναβλέψας*] *ἀποβλέψας hr*
32 *τρόχους Peerlkamp* **350**, 3 ⟦*καὶ*⟧ *hr* | ⟦*τῆς*⟧ *hr* 4 *προσφθέγξασθαί*] *φθέγξασθαι hr* · 8 *ψ.* [*καὶ*] *τῆς*] *καὶ* delevit *Hemst.* | *ἑαυτὸν*] *σεαυτὸν hr* 17 *γραμματεῖον*] ita *C*: *γραμμάτιον F*: *γραμματίδιον hr*, v. p. 354, 13 21 *ἐρῶ C*: *ἐρᾷ F* 22 *περιίδῃς Passow*: *παρίδῃς F* 24 *συνοικῆσαι* et mox *ἑαυτῆς* ante *Hemst.* 27 [*κοινωνοὶ*] *C* 28 ⟦*καὶ*⟧ *Peerlkamp* **351**, 1 *γράφει H*: *ἐγγράφει F* 2 ⟦*τοιάδε*⟧ *Locella*, v. p. 350, 18. 41, 20. 5 *οὔτ'*] *οὐδ' hr* 9 *καὶ ζηλοτυπίαν*] Delevi *καὶ* | *τιμωρήσαιτο*] *τιμωρήσεται hr*, v. p. 385, 22. 391, 2. coll. 355, 4. 356, 9 11 *καὶ δὴ καὶ*] Delevi *καὶ* posterius
20 *τολμημάτων C*: *τετολμημένων F* **352**, 1 ....: in *F* spatium quatuor literarum: sec. manus inseruit *βάσανοι*, idemque in margine adscriptum; ⟦*πληγαὶ*⟧ *C* 3 Expunxi dittographiam 17 *Ἄνθεια δὲ πᾶσα πένθος*

ἦν? 21 προὔπεμψεν C: προέπεμψεν F 22 τε τὰς Βαβυλωνίους] Delevi articulum et scripsi Βαβυλωνίας cum edd. ante *Locellam*, v. p. 336, 24 30 ἄγομαι: ἐκδίδομαι *Hemst.*: fortasse παραδίδομαι, v. p. 358, 21 353, 2 μενῶ σὲ ante *Hemst.* 6 ἔκλαιεν] ἔκλαεν *hr* 7 Malim Θεμιστοῖ 12 [[ὁ]] *C* 15 Λυκομήδη] Λυκομήδην *hr* 18 τὸν] αὐτὸν *Abresch* 22 κατεκέκλειστο *C*: κατέκλειστο *F* 25 καὶ τὴν] καὶ delevi: ceterum malim τῇ Ῥόδῃ 27 τοῦ *Cocchius*: μοῦ *F* 28 [[ὡς]] *C* Sed fort. scribendum πόρρω ποι, v. p. 353, 28. 356, 16 | Συρίων] Σύρων *hr* 29 συνουσιάζειν: cf. *Lobeck.* ad *Soph.* Ai. p. 384, 10 31 τιμωρήσεσθαι *C*: τιμωρήσασθαι *F* 354, 2 προσέταττε] προσέταξε *hr* 5 **: ἁγνὴν supplebat *Hemsterhusius*, ἄχραντον *Palairetus*: possis etiam παρθένον vel καθαρὰν 17 ὄψιν *C*: ὄψεις *F* 19 θάρσει] θάρρει *hr* 23 an σὺ δὲ μή [[μοι]] μνησικακήσῃς? 24 ἠδίκηκα? 26 τἀληθὲς *C*: τὸ ἀληθὲς *F* 30 δεῖ *C*: δὲ *F* 355, 1 ἢ — ἢ *H*: καὶ — καὶ *F* 4 ὁπότε] ὅπως *Palairet*, v. ad p. 351, 9 7 An εἶχε διὰ πάσης ἐπιμελείας? 16 συγκρύψαντι] συγκύψαντι *J* 20 περιάξομαι] περιάγομαι *Peerlk.* 21 [[τοῦ]] *hr* | [[περὶ]] *Palairet* 31 ἀνεκώκυσε] ἀνεκώκυε *hr* 356, 3 ὡς] ὃς *Hemst.* 11 ἀποκτεῖναι] ἀποκτείνων *hr* 16 ποι *C*: που *F* | [[ὅπως]] μὴ *C* 17 Expunxi dittographiam: indicavit *Peerlkamp* 27 σανίσι] ita *C*: σανίδι *F* 357, 1 Glossam agnovit *C* 5 παρὰ *C*: ὑπὸ *F* 11 Delevi πάλιν 16 διέτριψεν? In proximis *Koenius* coniicit κατάγεται δὴ παρὰ τὸν Λάμπωνα τὸν αἰπόλον (immo παρὰ τῷ Λάμπωνι τῷ αἰπόλῳ), ᾧ πρὸς 20 τοὔνομα *C*: τὸ ὄνομα *F* 21 ὅτι edd. ante *Locellam*: ὅτι καὶ *F* 22 παρ' αὐτοῦ] ita *C*: περὶ αὐτοῦ *F*: περὶ αὐτὴν *Hemst.* 25 Aut αὐτὸν scribendum aut αὐτῷ 26 Κιλικίαν] Κιλικίας ed. Vindob. a. 1793 28 ἔμειναν] ἔμεινον *hr* | τῇ *Locella*: τὸ *F* 30 Ἄρεος *C*: ἄρεως *F* | ξύλα] σῦλα *Peerlkamp* 358, 3 καὶ deleam 7 κρεμᾶν *C*: κρεμνᾶν *F* 10 τῶν τὰ πρῶτα *C*: τὰ πρῶτα τῶν *F* 11 ὁ Περίλαος in codice et edd. post λῃσταῖς collocatum sepserat *Hirschig*, ego transposui; ita p. 329, 2 Λυκομήδης ὄνομα. Τούτῳ τῷ Λυκομήδει. 372, 20 Ἄραξος τοὔνομα. Οὗτος ὁ Ἄραξος — Κυνὼ τοὔνομα. Αὕτη ἡ Κυνώ. 379, 1 Ἀμφίνομον (adde τοὔνομα). Οὗτος ὁ Ἀμφίνομος. 380, 5 παρὰ ἀνδρὶ Αἰγιαλεῖ πρεσβύτῃ,

ἀλιεῖ τὴν τέχνην. Οὗτος ὁ Αἰγιαλεὺς 12 πάντας τ'] τ' eieci 16 μεγάλην ante *Hemst.* 18 αὐτὸν *Locella:* αὐτῷ *F* 26 ποιήσειε *C:* ποιήσει *F* 27 πολλῷ *C:* πολλὰ *F* 359, 3 [[οὐ]] *Abresch* | πόρρω] ita *H:* πρὸ πολλοῦ *F*, v. Thes. Did. VI. p. 1610, D. Apud *Polyaen.* VIII, 23, 3 οὐ πρὸ πολλοῦ ὁ Καῖσαρ ἐστρατοπεδεύσατο non erat cur *Hertleinius* scriberet οὐκ ἀπὸ πολλοῦ. Ceterum οὐ πρὸ πολλοῦ inter formulas est Xenophonti frequentatas, v. p. 362, 20. 381, 9 4 ἀπεπλάνητο] ita *Hemst.:* ἀπεπεπλάνητο *hr* | [καὶ αὐτὸς] *H* 6 φιλοφρονεῖταί τε καὶ *d* nescio unde 9 ἀδικουμένου *Locella:* ἀδικουμένη *F:* malim ἠδικημένου 11 τὸν Πόντον· ἐκεῖ λέγονται γὰρ] ita *H:* τὸν ἐκεῖ Πόντον· λέγονται γὰρ *F:* malim τὸν Πόντον· ἐκεῖ γὰρ λέγονται 18 τὸν ἵππον] ita *Salvinius:* τοὺς ἵππους *F* 19 [[καὶ]] *hr* 360, 8 ἐδέετο] ἐδεῖτο *Passow* 9 διηγήσεσθαι *C:* διηγήσασθαι *F* 10 διηγεῖται *C:* ἐξηγεῖται *F* 15 Expunxi dittographiam, v. p. 380, 17 νέος δὲ ὢν ἠράσθην κόρης πολίτιδος Θελξινόης τοὔνομα 19 [[οὖν]] *hr* 23 ὁδοποιεῖ *Schaefer:* ὁδοιπορεῖ *F* 24 ἐδυνήθημεν] ἠδυνήθημεν *F* 26 Expunxi ἀλλήλοις 361, 1 ὅς ἐπὶ] Delevi ὅς addidique colon post φρονῶν 2 ἐπιβὰς εὐθὺς] εὐθὺς ἐ. *hr:* tum malim τῆς Περίνθου 7 **: δῶρα supplebat *Hemsterhusius*, λόγους *Peerlkamp* 8 ἀδύνατον: ἀνήνυτον *J;* fortasse ἀνόνητον 10 ἥττονα] ita *C:* ἐλάττονα *F*, v. Thes. Did. III. p. 690, B 14 εἰς] ἐς *F* 18 γὰρ *H:* δὲ *F* | [[δ']] *hr* 21 ἀργύριον *C:* ἄργυρον *F* 27 [[τῆς]] *hr* 29 διηνύετο *C:* διήνυστο *F* 362, 1 αὐτῷ] αὐτὸν *hr* 5 Malim [[καὶ]] ἀφελὼν 10 τόδε [[σῆμ']] edd.: τῷδ' *F* 11 αὖ] ita *Salvinius:* οὐ *F;* οὐ φατὸν ἐκ θανάτοιο παθὼν ἱεροῖο πολίτου, Ἐς βάθος Αἰγαίης ἄνθος κλυτὸν ὁππότε δαίμων *J* 18 ἐγενόμην? | τὸ τελευταῖον] τὸ expunxi morem Xenophontis secutus 22 ἑαυτοῦ] σεαυτοῦ *hr* 363, 1 ἀπολήψει *H:* ἀπολήψῃ *F*, quod revocandum, nam secundam per ει elatam Eroticorum Graecorum codices nonnisi in βούλει οἴει ὄψει praebent 5 Delevi dittographiam 15 ποῦ] ποῖ *hr* 18 αὐτοῦ] αὐτῆς *hr*, v. p. 343, 9 μὴ πρὸς αὐτῆς θαλάσσης. 369, 4 ναὶ πρὸς θεῶν αὐτῶν | σε *Peerlk.:* σου *F* 24 ἐλεύσωνται ante *Hemst.* 26 καὶ ἱερεῖα *Abresch:* ἱερεῖα καὶ *F* 364, 1 ὅθ' pro ὃν *C:* defenditur pronomen

Philostrati Iunioris loco in Imagg. IX. p. 12, 6 καὶ σχῆμα δέδωκεν ὁ χρόνος ἴδιον, ὃν ἕκαστος ἀπώλετο σφῶν. Similiter *Herodianus* II, 9, 5 κατὰ γὰρ τὸν καιρὸν ὃν ἀπηγγέλη Περτίναξ παραλαβὼν τὴν ἀρχήν, ὁ Σεβῆρος ἐς ὕπνον κατηνέχθη. Sed requiro ἐλήφθη 4 ναυαγίᾳ *C*: ναυαγίῳ *F* 11 ἐφιλοφρονεῖτό τε *Hemst.*: ἐφιλοφρόνει τοτε *F* 12 **: ἔλεγε supplet *Locella* 19 γὰρ *C*: ἄρα *F* 21 ἐκτετέλεστο] ἐξετετέλεστο *hr* 23 αὐτοῖς] αὐτῷ *hr* 26 ἐνενοεῖτο] ἐνενόει *hr*, v. ad p. 333, 19 30 ὥς] ἥτις *hr* 31 γὰρ *C*: γε *F* 365, 2 [[ἡ]] *C* 6 [[ἂν]] *C* 12 θεὰν] θεὸν *Palairet*, v. p. 340, 32. 393, 5. 399, 14 | συμπράξειν *C*: συμπρᾶξαι *F* 19 ἀποδρᾶσαν *C*: ἀποδράσασαν *F* 23 τὸν ὅρκον] τοὺς ὅρκους *hr*, ita enim constanter Xenophon 31 Malim Μεγαμήδην, ut supra Λυκομήδην est p. 334, 21. 335, 2 366, 2 [[καὶ]] *Hemst.* | [λέγε] *C* 11 [[μὲν]] *hr* 16 [[μὲν]] *Abresch* 17 μήτε idem: μὴ *F* 19 αὐτὸν *Hemst.*: αὐτῷ *F* 25 ἐξάγοντες] ita *Peerlk.*: ἐξαίροντες *F*: ἐξάξοντες *hr* | ἄκουσα μὲν] μὲν delevi 27 οἰκεῖοι edd.: οἶκοι *F* 30 ἥδετο *Hemst.*: ἤγετο *F* 367, 6 δὲ] γὰρ *hr* 8 αὐτὴ ante *Hemst.* 31 [[οὖν]] *hr* | περιβεβλήκει] περιεβεβλήκει *hr* 368, 2 [[μὲν]] *hr* 9 [[καὶ]] *hr* 10 ἀνήγετο] ita *H*: ἤγετο *F* 11 Malim ὅτι τὸ φάρμακον μὴ θανάσιμον ἦν 13 Delevi dittographiam 16 ἔνεστιν ἐν *Meineke* Anal. Alex. p. 337 frustra, neque enim Xenophon γε particula abstinuit, v. p. 329, 23. 340, 31. 355, 22, 360, 22 17 [[ἂν]] *C* 18 οὐδ' εἰς *C*: οὐδ' ἂν εἰς *F* 369, 9 πλοίῳ] πλῷ *Locella*: πλοῒ *Passow* 10 πάλιν dittographia est: expunxi 16 ἔνθα δὴ] ita *Hemst.*: ἐνθάδε *F*: scripsi ἔνθα 17 Post ταῦτα excidisse videtur λέγουσα 19 ὀλίγαις] πολλαῖς *LDindorf.* ad Thucyd. VII, 74 21 [[ἀνενεγκοῦσαν]] *hr*: rectius inseruissem ἀναλαβόντες (Anthiam), v. *Charit.* I, 13 ἵνα καὶ ἐκ τῆς θαλάσσης αὐτοὺς ἀναλάβητε. Male *Bastius* ἀναλαβοῦσαν, quum ἀναλαμβάνω apud Xenophontem intransitive intelligi nequeat 23 [[τὴν]] *hr* 370, 1 ἔκλαιε] ἔκλαε *hr* | προσιοῦσι δὲ τοῦ τόπου] προϊόντος δὲ τοῦ πότου *Peerlk.* 2 ὁ κύριος] εὐκαίρως *J* 3 καί τις] καὶ delevit idem 6 Malim τῶν τὰ πρῶτα [[ἐκεῖ]] δυναμένων, v. p. 360, 13. 29. 380, 16 9 ἔπειθεν] ἔπειCεν *hr* 10 ἐκτετέλεστο] ἐξετετέλεστο *hr* 17 **: μόλις supplet *Peerlkamp* 22 [[τῇ]] *J* 28 περιερ-

ρήξατο *C*: περιέρρηξε *F* 371, 1 καὶ τῆς] καὶ delevit *Hemst.* 2 [ ] *hr* 3 μέχρις οὗ] ita *C*: μέχρι που *F**): scripsi μέχρι οὗ, v. p. 382, 28 7 [[τῆς]] *C* 8 Ante Ἀνθείας adde τῆς, quod in Passoviana typothetarum incuria excidit 9 καὶ δὴ καὶ] Alterum καὶ eieci 12 πάντα *J* 14 [[ἐλπίζων]] nescio quis 17 Ἀλεξάνδρειαν] Ἀλεξανδρείας *hr* 18 ἀπαλλαχθῆναι] Ex consuetudine Nostri scribendum erat ἀπαλλαγῆναι 28 τοὔνομα *C*: τὸ ὄνομα *F* 32 καὶ εὐθὺς] Expunxi καὶ 372, 2 σκήπτεται edd.: σκέπτεται *F* 4 μέχρις] μέχρι *hr*, v. p. 382, 28 5 Fort. ἔτι χρόνον ἐνιαυτοῦ λείπεσθαι 12 ἐμπίπτει] ἐκπίπτει *Hemst.* 13 Παραιτόνιον idem 18 κἀνταῦθα *C*: καὶ ἐνταῦθα *F* 20 τοὔνομα *C*: τὸ ὄνομα *F* 28 ἕξειν *C*: ἔχειν *F* 31 ἤδη· τέλος δὲ *Abresch*: τέλος δὲ ἤδη *F*: malim τὴν πολλάκις ἤδη ἀδικήσασαν αὐτὸν σωφροσύνην 373, 5 συγκατακλιθῆναι *C*: συγκατακλιθήσεσθαι *F* 16 τὴν ἐπὶ *Hemst.*: ἐπὶ τὴν *F* | Συρίαν] Συρίας *hr* | εἰ] ὃ *Hemst.* 21 [[εἰ]] *Hemst.* 23 ἀναλαβόντες idem: erat λαβόντες | τὴν edd.: τῆς *F* | [[ἐπὶ]] *Hemst.* 26 Πηλούσιον] Πηλουσίου *hr* 27 Ἑρμούπολιν] Ἑρμοῦ πόλιν *hr* 374, 6 Ταῦα pro ταῦτα *Hemsterhusius*, quae coniectura refellitur particulis μὲν δή, quibus non novi aliquid adiicitur, sed respiciuntur quae praecedunt 6 Λεοντῶ] Λεόντων *hr* 7 τὰς πολλὰς] αἱ πολλαὶ *Abresch*. Nunc malim ὧν τὰς πολλὰς ἀφανεῖς [[ἐποίησαν]], v. p. 377, 15. De re cf. p. 373, 17 13 ἄντρα] ita *Hemst.*: ὄντα *F*: πάντα *Peerlk.* 16 θ'] δὲ *hr* 20 ὑπὸ *C*: ἀπὸ *F* 24 [[τὸ]] *hr*, ut est v. 30. p. 375, 3 27 τοῖς *Locella*: τῆς *F* 29 μενοῦντος *C*: μένοντος *F* | ἀποβλέψας] ἀναβλέψας *hr* 375, 1 ἀδικῶ *Abresch*: ἀδικεῖ *F* 6 σῆς ἐνταῦθα. Ηὔξατο] σῆς. Ταῦτα ηὔξατο *Locella*, v. p. 376, 20. In textu nostro pro εὔξατο reducendum ηὔξατο 9 ἐρεισμένος] ἐρηρεισμένος *hr* 14 ἐκβολὰς *Locella*: ἐμβολὰς *F* | [ ] *H* 376, 9 χρυσοῦ *Locella*: χρυσίου *F* 10 καὶ] καὶ τὴν edd. ante *d* 12 ηὔχετο restitue hic et p. 376, 12. 20. 390, 27. ηὕρισκεν 389, 12 19 ταῦτα] τοῦτο *hr* 21 διεληλύθεσαν *C*: διεληλύθεισαν *F* | ἐνέ-

*) *Theod. Prodr.* Amor. VIII. p. 357 πλὴν ἀλλ' ἕως που λῆξιν ὁ θρῆνος λάβῃ

βαινον C: ἐνεβαίνοντο F 25 *ληφθέντα Hemst.: λειφθέντα F* 27 *ᾔει*] *ἤγετο hr* 31 *ἐπιχώριος C: ἐπιχώριον F* | *καὶ* ante *τοὔνομα* (ita *C: τὸ ὄνομα F*) expunxi, v. ad p. 358, 11 377, 8 ⟦*ὡς*⟧ *H* | *μαθεῖν* delevit idem, v. p. 395, 3 15 *τε* ⟦*ὢν*⟧ *καί?* 18 *τῷ Ἱπποθόῳ*] *τοῦ Ἱπποθόου Hemst.* 23 *μεῖναι*] *μενῶ Hemst.* 378, 3 *ὑπενεγκοῦσα*] *κατενεγκοῦσα hr*, quod operae truncarunt 6 *φόβον μὲν*] *μὲν* delevi 11 *μένειν οὖν*] *οὖν μένειν hr* 26 *ἐν τούτῳ*] *ἐκ τούτου hr*, v. p. 379, 8 29 *καὶ οἱ κύνες· οἱ κύνες δ' ἦσαν*] ita *Peerlk.: καὶ οἱ κύνες δὲ ἦσαν F: καὶ οἱ κύνες ἦσαν δ' Abresch* 30 *τά* ⟦*τ'*⟧ *ἄλλα*] ita *C: καὶ τὰ ἄλλα F: καὶ τἆλλα hr* 379, 2 ⟦*τοὔνομα*⟧ *Abresch*, v. ad p. 358, 11 4 *ἐπενόει*] *ἐνενόει hr* 5 *πλεῖον*] *πλέον hr* 6 *ἐνοχλήσουσι C: ἐνοχλήσωσι F* 7 *ἐνέβαλε*] *ἐνέβαλλε hr* 9 *οὐδέν τι Palairet: οὐδὲν ἔτι F* 14 *συγκαθειργμένοι Hemst.: καθειργμένοι F* 25 ⟦*ἀπ*⟧ *Hemst.* 27 *τοῦ μὲν*] Delevi *μὲν* 380, 3 *εἴ τι περὶ Ἀνθείας πύθοιτο C: ἔτι περὶ Ἀ. εἴ τι πύθοιτο F* 4 *μὲν πλησίον*] Delevi *μὲν* 11 *κατ' αὐτὸν*] *καθ' αὐτὸν Passow* 16 *ἐχόντων Locella: εἶχον Peerlk.* 17 Delevi verba *ἐν τοῖς ἐφήβοις καταλελεγμένος* derivata illa ex versu 24. Cf. p. 360, 16 18 *ἀντήρα*] ita edd.: *ἀντερᾶ F* 20 *ὁδηγοῦντος H: ὁδηγοῦντο F* | ⟦*τοῦ*⟧ *hr* | *ἀπελαύσαμεν H: ἀπηλαύσαμεν F* 23 *ἕξειν*] ita edd.: *ἥξειν F: στέρξειν hr*. De obiecto omisso v. p. 382, 31 381, 2 *οὖν* in cod. et edd. post *ἐξελθόντες* lectum transposui post *αὐτῇ* 7 ⟦*ἐν*⟧ *ἀπορίᾳ*] ita vulgo, sed v. p. 389, 8 *ἀπορίᾳ δὲ τῶν ἐπιτηδείων*. 393, 19 *ἀπορίᾳ μὲν τῶν κατὰ τὴν Ἄνθειαν, ἀπορίᾳ δὲ τῶν ἐπιτηδείων* 13 *δείκνυσι*] ita edd.: *δεικνύει F* 14 ⟦*δὲ*⟧ *Hemst.* 26 *ἀνευρήσω Abresch: ἂν εὑρήσω F* 30 *θάλασσαν d* nescio unde 382, 23 *Ἀρείαν Hemst.: ὄρειον F* | *καλουμένην* edd.: *κακουμένην F* 27 *σεμνὴν*] *ἢ μὴν Abresch* 32 *δὲ*] *δὴ F* 383, 1 *μέχρι ἂν d*: erat *μέχρις ἂν* 9 In codice lacuna quinque vel sex literarum capax 13 *ἀπ' Αἰθιοπίας Hemst.: ἐπ' Αἰθιοπίαν F* 14 *τούτους* ante *Palairetum* 25 *ἀναγομένῳ πλοίῳ*] *ἀναγομένου πλοίου hr* 31 *ἐκκαθῆραι Locella: ἐκ καθᾶραι F* 384, 2 *μηνύσειαν Hemst.: μηνύσῃ F* 4 *μέχρις*] *μέχρι hr* 15 *γυνὴ Cocchius: συγγενὴς F* 17 *τ. δὲ κατῄεσαν εἰς Ἀλεξάνδρειαν· ὡς δὲ ἐγένοντο ἐν Μ. ἐπεχ. F*: corr. *Peerlk.* 20 ⟦*καὶ*⟧ *Locella:*

nunc in vulgata aequiesco, v. p. 393, 32 · 26 *βιάσεσθαι*] ita *C*: *βιάσασθαι F* 27 *μηδὲ Passow*: *ἂν δὲ F* ex collatione Osanni 32 *καὶ ἐπειδὴ*] *κἀπειδὴ hr* | Aptius videtur *τισὶν* ut est p. 361, 3. 386, 27. Sed recte *τρισὶ* legitur p. 344, 7 385, 3 *μαντεύει*] *μαντεύεται hr* 4 [[*τι*]] ante *δεηθῇ* supplebat *H* 5 *περὶ τὸν νεὼν*] ita *H*: *περὶ τοῦ νεὼ F*: *πρὸ τοῦ νεὼ Locella*, cf. v. 15 7 *ἑκάστῳ*] ita *C*: *ἕκαστα F*. *Aelianus* NA. XI, 10. p. 190, 44 de eadem re: *παῖδες δὲ ἐπίπνοοι γενόμενοι σὺν τῷ ῥυθμῷ αὐτὰ ἕκαστα προλέγουσιν* 15 [[*οἱ*]] *hr* 22 *αὐτὴν Locella*: *αὐτῆς F* 386, 2 *ὑβριεῖς C*: *ὑβρίσεις F* 8 *κλαίουσα*] *κλάουσα hr* 16 *ἅμα* iam *Peerlkampio* suspectum uncis inclusi: videtur ex *ἀλλ'* (cf. v. 14) natum esse 32 *Ταυρομένειον* et p. 390, 16 *Ταυρομενείῳ* ante *Locellam* 387, 2 *ὡς Hemst.*: erat *ἕως* 3 *μηδὲ* — *μηδὲ*] *μήτε* — *μήτε hr* 21 *τ' οὐ*] *τε* expunxi 25 *μέχρις*] *μέχρι hr* 30 *μέγα C*: erat *μεγάλα* 388, 4 *σωφροσύνην τετηρημένην*] *τετηρ. σωφρ. hr* 8 *τε C*: *γε F* 16 *ἦγεν Hemst.*: *ἧκεν F* 27 *ἀπέφυγον*] *ἀπέφευγον hr* 28 *πολλῷ C*: *πολλὴν F* 389, 2 *γάρ*: an *δέ*? 8 *Νουκέριον Cocchius*: *μουκέριον F* 9 *ποιήσει*] *ποιήσειε hr* 10 *αὕτη H*: *αὐτὴ F* 12 Restitue *ηὕρισκεν* 20 [[*σέ*]] *τε*] ita *C*: *σε* pro *τε Hemst.* | *συγκαταβιώσασθαι F*: corr. *C* 21 *ἂν τῶν δεινῶν H*: *ἄμεινον F* 22 [[*ὁ*]] *H* 25 *οὔτε* ante *Palairetum* 390, 5 [[*ἡ*]] *C* 9 *ἀπολέσθαι C*: *ἀπολεῖσθαι F* | [[*μὲν*]] *Abresch* 10 [[*καὶ*]] post *δὲ* supplebat *H* 16 *ἐν τῷ* edd.: *ει..ω F* duobus literis detritis 22 *δὲ τῶν*] *τῶν* expunxi 27 Restitue *ηὔχετο* 31 *ἐν Σικελίᾳ C*: *εἰς Σικελίαν F*: malim *μειράκιον ἐκ Σικελίας τῶν εὖ γεγονότων* 391, 2 *ἐνενοεῖτο*] ita *H*: *ἐνενόει* vulgo, v. ad p. 333, 19 16 *θαρσοῦσα*] *θαρροῦσα hr* | Expunxi verba *ἐν ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ*, quae patet nihil esse nisi variam lectionem verborum *ἐν ἐκείνῃ τῇ γῇ* 23 Scr. *τἀμὰ* 24 *πεπόνθαμεν*] ita edd. Pluralem vix defendas Xenophontis verbis *σωφρονεῖν εἰθίσμεθα* (386, 18), in quibus trimetri frustum agnoscere mihi videor: *πέπονθα μὲν F*, quod qui probavit *Hirschigius*, praetervidit *μὲν* particulam ita iterari non posse: correxi *πέπονθα*, ut erat versu 20 392, 2 *ἀντιδιηγεῖτο*] Vox *Cobeto* debita, quam lexica ignorant: *Florentini* lectio *ἀπεξηγεῖτο* ex duplici lectione *ἀφηγεῖτο* et *ἐξηγεῖτο* conflata videtur. Scripsi

διηγεῖτο, quanquam non minus bene correxeris *ἀφηγεῖτο* 10 *τέλος*] ita *d*: *τέλεον F*: *τελευταῖον Hemst.* 11 *ποιήσειε C*: *ποιήσει* vulgo 26 *ἐπιτυγχάνει Hemst.*: *ἐπιφθάνει F*: malim *πλοίου ἀναγομένου*, v. p. 371, 13 27 *Σικελίαν*] *Σικελίας hr* 31 *πυθέσθαι*] *πεύϹεσθαι hr* 32 *ἀναγόμενος*] *ἀναγαγόμενος hr* 393, 1 An *τὴν ἐπὶ Σικελίας ἔρχεται?* 16 *τῇ Ἀνθείᾳ*] *τῇ* om. *F* 17 *ἐπένεγκαι*] *ἐπένεγκον hr*. Nunc malim *ἐπένεγκε* et p. 393, 2 *ἐπενεγκὼν* 19 *τῇ κατὰ*] *τῶν κατὰ Passow* 394, 4 *αὕτη* edd.: *αὐτὴ F* 8 *ἐφίσταται*] *ἐφίστανται hr*, v. p. 395, 15. 396, 21 26 *τῶν δεσποτῶν*] *τοῦ δεσπότου Abresch* 395, 7 *ἀσμένως*] *ἄσμενος hr*, v. p. 344, 28. 367, 14. 380, 8 8 *παράγεται*] *κατάγεται Hemst.* 9 *τοὔνομα C*: *τὸ ὄνομα F* | *πλησίον δὲ*] *δὲ* delevi 22 *γενομένη Locella*: *γενομένην F* 396, 12 *ἐγνώριζον*] *ἐγνώριζεν hr*, neque enim huc facit *ἦλθον τὸ πλῆθος*, v. p. 332, 3 13 *πρότερον?* v. ad p. 397, 20 19 *πλοὸς Passow*: *πλοὺς F*: malim *πλοῦ* 25 *ἔρωτα*] *ἅμα τὰ Locella*, v. p. 339, 15 28 Corrige *εἴησαν* sive *εἶεν*, v. *Charit.* VIII, 6 *τίνες εἴησαν* 29 *ἑαυτῶν*] ita *C*: *ἑαυτοῖς* vulgo 397, 1 *θάρσει*] *θάρρει hr* 9 *ἐξέμαθεν*] ita *Locella*: *ἔμαθεν F* 10 "*τὸ δε... μηδέπω ἀβροκόμη*, desunt 3 litt.: *μὴ* non prorsus certum est, videtur *τι* antepositum, itaque legendum *ὅτι μηδ.*" *Hirschig.* In codd. *ὅτι* dudum exstat. Ceterum *τὸ δὲ* ⟦*ἐλύπει*⟧ *ὅτι Passow*: possis etiam supplere *ἠνία* 12 *παρὰ C*: *ὑπό F* 14 *ἔθει Passow*: *ἔθεε F* 20 Malim *τῶν πρότερον*, v. p. 395, 20 25 *ἐξαναστάντες H*: *διαναστάντες F* 30 Fortasse *ἄγουσιν* ⟦*οἱ*⟧ *περὶ τὸν Λεύκωνα* 398, 4 *παρεξέτεινε*] *παρεξέτεινον Hemst.* 24 *ἔμεινα?* 29 Malim *τὴν μόλις ἡμῖν ηὑρημένην ἡμέραν ποθεινὴν* 31 Malim *ἀπείληφας* 399, 1 Glossam agnovit *J* 3 ⟦*τῆς*⟧ *C* 13 ⟦*τε*⟧ *C* | *ἐνέθεσαν*] *ἀνέθεσαν hr* 14 *τὴν γραφὴν*] Scripsi *γραφῇ*, v. *Herodian.* III, 9, 12 *τὰς μάχας τε καὶ τὰς νίκας δημοσίαις ἀνέθηκε γραφαῖς.* VII, 2, 8 *ταύτην τὴν μάχην γραφῆναι κελεύσας μεγίσταις εἰκόσιν ἀνέθηκε πρὸ τοῦ βουλευτηρίου* 18 *ἄξοντες*] ita *C*: *ἕξοντες F*: *ἄγοντες hr* 22 *καὶ ἤδη*] *καὶ δὴ hr* | *κατὰ Λέσβον μέγαν γενόμενον*] *μέγαν κατὰ Λέσβον γενόμενος hr*: cf. v. 16 *τάφους μεγάλους*

Rudolstadii d. X. m. Martii a. MDCCCLVIII

RUDOLPHUS HERCHER

ΠΑΡΘΕΝΙΟΥ ΝΙΚΑΕΩΣ

ΠΕΡΙ ΕΡΩΤΙΚΩΝ ΠΑΘΗΜΑΤΩΝ

Ταῦτα ἐν τῷδε τῷ συγγράμματι περιέχεται·

ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ ΚΟΡΝΗΛΙΩι ΓΑΛΛΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

Μάλιστα σοὶ δοκῶν ἁρμόττειν, Κορνήλιε Γάλλε, τὴν ἄθροισιν τῶν ἐρωτικῶν παθημάτων, ἀναλεξάμενος ὡς ὅτι μάλιστα ἐν βραχυτάτοις ἀπέσταλκα. Τὰ γὰρ παρά τισι τῶν ποιητῶν κείμενα, τούτων μὴ αὐτοτελῶς λελεγμένων, κατανοήσεις ἐκ τῶνδε τὰ πλεῖστα, αὐτῷ τε σοὶ παρέσται εἰς ἔπη καὶ ἐλεγείας ἀνάγειν τὰ μάλιστα ἐξ αὐτῶν ἁρμόδια διὰ τὸ μὴ παρεῖναι τὸ περιττὸν αὐτοῖς, ὃ δὴ σὺ μετέρχῃ, χεῖρον περὶ αὐτῶν ἐνενοήθης· οἱονεὶ γὰρ ὑπομνηματίων τρόπον αὐτὰ συνελεξάμεθα, καὶ σοὶ νυνὶ τὴν χρῆσιν ὁμοίαν, ὡς ἔοικε, παρέξεται.

---

1 [a] *Ἁρπασθείσης Ἰοῦς τῆς Ἀργείας ὑπὸ λῃστῶν, ὁ*)e Lyrco *πατὴρ αὐτῆς Ἴναχος μαστῆράς τε καὶ ἐρευνητὰς ἄλλους καθῆκεν, ἐν δὲ αὐτοῖς Λύρκον τὸν Φορωνέως, ὃς μάλα πολλὴν γῆν ἐπιδραμὼν καὶ πολλὴν θάλασσαν περαιωθείς, τέλος, ὡς οὐχ εὕρισκεν, ἀπεῖπε τὸν κάματον· καὶ εἰς μὲν Ἄργος δεδοικὼς τὸν Ἴναχον οὐ μάλα τι κατῄει, ἀφικόμενος δὲ εἰς Καῦνον πρὸς Αἰγιαλὸν γαμεῖ αὐτοῦ τὴν θυγατέρα Εἰλεβίην· ἔφασαν γὰρ τὴν κόρην ἰδοῦσαν τὸν Λύρκον εἰς ἔρωτα*

---

a In margine Palatini: *ἡ ἱστορία παρὰ Νικαινέτῳ ἐν τῷ Λύρκῳ καὶ Ἀπολλωνίῳ Ῥοδίῳ Καύνῳ*

ἐλθεῖν καὶ πολλὰ τοῦ πατρὸς δεηθῆναι κατασχεῖν
αὐτόν· ὁ δὲ τῆς τε βασιλείας μοῖραν οὐκ ἐλαχίστην
ἀποδασάμενος καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαργμάτων γαμ-
βρὸν εἶχεν. Χρόνου δὲ πολλοῦ προϊόντος ὡς τῷ 2
Λύρκῳ παῖδες οὐκ ἐγίνοντο, ἦλθεν εἰς Διδυμέως
χρησόμενος περὶ γονῆς τέκνων· καὶ αὐτῷ θεσπίζει
ὁ θεὸς παῖδας φύσειν, ᾗ ἂν ἐκ τοῦ ναοῦ χωρισθεὶς
πρώτῃ συγγένηται· ὁ δὲ μάλα γεγηθὼς ἠπείγετο
πρὸς τὴν γυναῖκα πειθόμενος κατὰ νοῦν [ἂν] αὐτῷ
χωρήσειν τὸ μαντεῖον. Ἐπεὶ δὲ πλέων ἀφίκετο ἐς 3
Βύβασσον πρὸς Στάφυλον τὸν Διονύσου, μάλα φι-
λοφρόνως ἐκεῖνος αὐτὸν ὑποδεχόμενος εἰς πολὺν
οἶνον προυτρέψατο, κἀπειδὴ πολλῇ μέθῃ παρεῖτο,
συγκατέκλινεν αὐτῷ Ἡμιθέαν τὴν θυγατέρα. Ταῦτα
δὲ ἐποίει προπεπυσμένος τὸ τοῦ χρηστηρίου καὶ βου-
λόμενος ἐκ ταύτης αὐτῷ παῖδας γενέσθαι. Δι' ἔρι- 4
δος μέντοι ἐγένοντο Ῥοιώ τε καὶ Ἡμιθέα αἱ τοῦ Στα-
φύλου τίς αὐτῶν μιχθείη τῷ ξένῳ· τοσοῦτος ἀμ-
φοτέρας κατέσχε πόθος. Λύρκος δὲ ἐπιγνοὺς τῇ
ὑστεραίᾳ οἷα ἐδεδράκει [καὶ] τὴν Ἡμιθέαν ὁρῶν συγ-
κατακεκλιμένην ἐδυσφόρει τε καὶ πολλὰ κατεμέμφετο
τὸν Στάφυλον, ὡς ἀπατεῶνα γενόμενον αὐτοῦ·
ὕστερον δέ, μηδὲν ἔχων ὅ τι ποιῇ, περιελόμενος τὴν
ζώνην δίδωσι τῇ κόρῃ κελεύων ἡβήσαντι τῷ παιδὶ
φυλάττειν, ὅπως ἔχῃ γνώρισμα, ὁπόταν ἀφίκοιτο
πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς Καῦνον, καὶ ἐξέπλευσεν.
Αἰγιαλὸς δὲ ὡς ᾔσθετο τά τε κατὰ τὸ χρηστήριον καὶ 5
τὴν Ἡμιθέαν, ἤλαυνεν τῆς γῆς αὐτόν. Ἔνθα δὴ
μάχη συνεχὴς ἦν τοῖς τε τῷ Λύρκῳ προσθεμένοις
καὶ τοῖς τὰ Αἰγιαλοῦ φρονοῦσι· μάλιστα δὲ συνερ-
γὸς ἐγίνετο Εἰλεβίη· οὐ γὰρ ἀπεῖπεν τὸν Λύρκον.
Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνδρωθεὶς ὁ ἐξ Ἡμιθέας καὶ Λύρ- 6

κου (Βασίλος αὐτῷ ὄνομα) ἦλθεν εἰς τὴν Καυνίαν, καὶ αὐτὸν γνωρίσας ὁ Λύρκος ἤδη γηραιὸς ὢν ἡγεμόνα καθίστησι τῶν σφετέρων λαῶν.

2 [a] De Polymela Ὀδυσσεὺς ἀλώμενος περὶ Σικελίαν καὶ τὴν Τυρρηνῶν καὶ τὴν Σικελῶν θάλασσαν ἀφίκετο πρὸς Αἰόλον εἰς Μελιγουνίδα νῆσον, ὃς αὐτὸν κατὰ κλέος σοφίας τεθηπὼς ἐν πολλῇ φροντίδι εἶχεν· τὰ [[δὲ]] περὶ Τροίας ἅλωσιν καὶ ὃν τρόπον αὐτοῖς ἐσκεδάσθησαν αἱ νῆες κομιζομένοις ἀπὸ τῆς Ἰλίου διεπυνθάνετο, ξενίζων τε αὐτὸν πολὺν χρόνον διῆγε.

2 Τῷ δ' ἄρα καὶ αὐτῷ ἦν ἡ μονὴ ἡδομένῳ· Πολυμήλη γάρ, τῶν Αἰολίδων τις, ἐρασθεῖσα αὐτοῦ κρύφα συνῆν. Ὡς δὲ τοὺς ἀνέμους ἐγκεκλεισμένους παραλαβὼν ἀπέπλευσεν, ἡ κόρη φωρᾶταί τινα τῶν Τρωϊκῶν λαφύρων ἔχουσα καὶ τούτοις μετὰ πολλῶν δα-

3 κρύων ἐναλινδουμένη. Ἔνθα [[δὴ]] ὁ Αἰόλος τὸν μὲν Ὀδυσσέα καίπερ οὐ παρόντα ἐκάκισεν, τὴν δὲ Πολυμήλην ἐν νῷ ἔσχεν τίσασθαι. Ἔτυχεν δὲ αὐτῆς ἠρασμένος ὁ ἀδελφὸς Διώρης, ὃς αὐτὴν παραιτεῖταί τε καὶ πείθει τὸν πατέρα αὐτῷ συνοικίσαι.

3 [b] De Euippe Οὐ μόνον δὲ Ὀδυσσεὺς περὶ Αἰόλον ἐξήμαρτεν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἄλην, ὡς τοὺς μνηστῆρας ἐφόνευσεν, εἰς Ἤπειρον ἐλθὼν χρηστηρίων τινῶν ἕνεκα τὴν Τυρίμμα θυγατέρα ἔφθειρεν Εὐίππην, ὃς αὐτὸν οἰκείως τε ὑπεδέξατο καὶ μετὰ πάσης προθυμίας ἐξένιζε. Παῖς δὲ αὐτῷ γίνεται ἐκ ταύτης Εὐρύαλος.

2 Τοῦτον ἡ μήτηρ, ἐπεὶ εἰς ἥβην ἦλθεν, ἀποπέμπεται εἰς Ἰθάκην, συμβόλαιά τινα δοῦσα ἐν δέλτῳ κατεσφραγισμένα. Τοῦ δὲ Ὀδυσσέως κατὰ τύχην τότε μὴ

---

a ἱστορεῖ Φιλητᾶς Ἑρμῇ

b ἱστορεῖ Σοφοκλῆς Εὐρυάλῳ

*παρόντος, Πηνελόπη καταμαθοῦσα ταῦτα καὶ ἄλλως
δὲ προπεπυσμένη τὸν τῆς Εὐίππης ἔρωτα, πείθει
τὸν Ὀδυσσέα παραγενόμενον, πρὶν ἢ γνῶναί τι τού-
των ὡς ἔχει, κατακτεῖναι τὸν Εὐρύαλον ὡς ἐπιβου-
λεύοντα αὐτῷ. Καὶ Ὀδυσσεὺς μὲν διὰ τὸ μὴ ἐγκρα-* 4
*τὴς φῦναι μηδὲ ἄλλως ἐπιεικὴς αὐτόχειρ τοῦ παιδὸς
ἐγένετο, καὶ οὐ μετὰ πολὺν χρόνον ἢ τόδε ἀπεργά-
σθαι πρὸς τῆς αὐτὸς αὑτοῦ γενεᾶς τρωθεὶς ἀκάνθῃ
θαλασσίας τρυγόνος ἐτελεύτησεν.*

Ἀλέξανδρος ὁ Πριάμου βουκολῶν κατὰ τὴν Ἴδην 4[a]
ἠράσθη τῆς Κεβρῆνος θυγατρὸς Οἰνώνης· λέγε- De Oenone
*ται δὲ ταύτην ἔκ του θεῶν κατεχομένην θεσπίζειν
περὶ τῶν μελλόντων, καὶ ἄλλως δὲ ἐπὶ συνέσει φρε-
νῶν ἐπὶ μέγα διαβεβοῆσθαι. Ὁ οὖν Ἀλέξανδρος αὐ-* 2
*τὴν ἀγαγόμενος παρὰ τοῦ πατρὸς εἰς τὴν Ἴδην, ὅπου
αὐτῷ οἱ σταθμοὶ ἦσαν, εἶχε γυναῖκα, καὶ αὐτῇ φιλο-
φρονούμενος μηδαμὰ * * προλείψειν, ἐν περισσοτέρᾳ
τε τιμῇ ἕξειν· ἡ δὲ συνιέναι μὲν ἔφασκεν εἰς τὸ παρὸν
ὡς δὴ πάνυ αὐτῆς ἐρῴη, χρόνον μέντοι τινὰ γενή-
σεσθαι, ἐν ᾧ ἀπαλλάξας αὐτὴν εἰς τὴν Εὐρώπην πε-
ραιωθήσεται, κἀκεῖ πτοηθεὶς ἐπὶ γυναικὶ ξένῃ πόλε-
μον ἐπάξεται τοῖς οἰκείοις· ἐξηγεῖτο δὲ ὡς δεῖ αὐτὸν* 3
*ἐν τῷ πολέμῳ τρωθῆναι, καὶ ὅτι οὐδεὶς αὐτὸν οἷός
τε ἔσται ὑγιῆ ποιῆσαι ἢ αὐτή· ἑκάστοτε δὲ ἐπιλεγο-
μένης αὐτῆς, ἐκεῖνος οὐκ εἴα μεμνῆσθαι. Χρόνου
δὲ προϊόντος ἐπειδὴ Ἑλένην ἔγημεν, ἡ μὲν Οἰνώνη
μεμφομένη τῶν πραχθέντων τὸν Ἀλέξανδρον εἰς
Κεβρῆνα, ὅθενπερ ἦν γένος, ἀπεχώρησεν· ὁ δέ,
παρήκοντος ἤδη τοῦ πολέμου, διατοξευόμενος Φιλο-
κτήτῃ τιτρώσκεται. Ἐν νῷ δὲ λαβὼν τὸ τῆς Οἰνώνης* 4

---

a *ἱστορεῖ Νίκανδρος ἐν τῷ περὶ ποιητῶν καὶ Κεφάλων ὁ Γεργίθιος ἐν Τρωικοῖς*

ἔπος, ὅτε ἔφατο αὐτὸν πρὸς αὐτῆς μόνης οἷόν τε εἶ-
ναι ἰαθῆναι, κήρυκα πέμπει δεησόμενον, ὅπως ἐπει-
χθεῖσα ἀκέσηταί τε αὐτὸν καὶ τῶν παροιχομένων λή-
θην ποιήσηται, ἅτε δὴ κατὰ θεῶν βούλησιν ἀφικο-
μένων· ἡ δὲ αὐθαδέστερον ἀπεκρίνατο ὡς χρὴ παρ'
Ἑλένην αὐτὸν ἰέναι κἀκείνης δεῖσθαι, αὐτὴ δὲ μάλι-
5 στα ἠπείγετο ἔνθα δὴ ἐπέπυστο κεῖσθαι αὐτόν. Τοῦ
δὲ κήρυκος τὰ λεχθέντα παρὰ τῆς Οἰνώνης θᾶττον
ἀπαγγείλαντος, ἀθυμήσας ὁ Ἀλέξανδρος ἐξέπνευσεν,
Οἰνώνη δὲ ἐπεὶ νέκυν ἤδη κατὰ γῆς κείμενον ἐλθοῦσα
εἶδεν, ἀνῴμωξέν τε καὶ πολλὰ κατολοφυραμένη διε-
χρήσατο ἑαυτήν.

5 [a] Λεύκιππος δέ, Ξανθίου παῖς, γένος τῶν ἀπὸ
De Leucippo Βελλεροφόντου, διαφέρων ἰσχύι μάλιστα τῶν
καθ' ἑαυτόν, ἤσκει τὰ πολεμικά. Διὸ πολὺς ἦν λόγος
περὶ αὐτοῦ παρά τε Λυκίοις καὶ τοῖς προσεχέσι τού-
τοις, ἅτε δὴ ἀγομένοις καὶ πᾶν ὁτιοῦν δυσχερὲς πά-
2 σχουσιν. Οὗτος κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης εἰς ἔρωτα
ἀφικόμενος τῆς ἀδελφῆς, τέως μὲν ἐκαρτέρει, οἰόμε-
νος ῥᾷστα ἀπαλλάξεσθαι τῆς νόσου· ἐπεὶ μέντοι χρό-
νου διαγενομένου οὐδὲ ἐπ' ὀλίγον ἐλώφα τὸ πάθος,
ἀνακοινοῦται τῇ μητρὶ καὶ πολλὰ καθικέτευε, μὴ
περιιδεῖν αὐτὸν ἀπολλύμενον· εἰ γὰρ αὐτῷ μὴ συν-
3 εργήσειεν, ἀποσφάξειν αὐτὸν ἠπείλει. Τῆς δὲ παρα-
χρῆμα τὴν ἐπιθυμίαν φαμένης τελέσειν, ῥᾴων ἤδη
γέγονεν· ἀνακαλεσαμένη δὲ τὴν κόρην συγκατακλί-
νει τἀδελφῷ, κἀκ τούτου συνῆσαν οὐ μάλα τινὰ δε-
δοικότες, ἕως τις ἐξαγγέλλει τῷ κατηγγυημένῳ τὴν
4 κόρην μνηστῆρι. Ὁ δὲ τόν τε αὐτοῦ πατέρα παρα-
λαβὼν καί τινας τῶν προσηκόντων, πρόσεισι τῷ Ξαν-

---

a ἱστορεῖ Ἑρμησιάναξ Λεοντίῳ

θίῳ καὶ τὴν πρᾶξιν καταμηνύει, μὴ δηλῶν τοὔνομα
τοῦ Λευκίππου. Ξάνθιος δὲ δυσφορῶν ἐπὶ τοῖς
προσηγγελμένοις πολλὴν σπουδὴν ἐτίθετο φωρᾶσαι
τὸν φθορέα, καὶ διεκελεύσατο τῷ μηνυτῇ, ὁπότε ἴδοι
συνόντας, αὐτῷ δηλῶσαι· τοῦ δὲ ἑτοίμως ὑπακού- 5
σαντος καὶ αὐτίκα τὸν πρεσβύτην ἐπαγαγομένου τῷ
θαλάμῳ, ἡ παῖς, αἰφνιδίου ψόφου γενηθέντος, ἵετο
διὰ θυρῶν, οἰομένη λήσεσθαι τὸν ἐπιόντα· καὶ αὐ-
τὴν ὁ πατὴρ ὑπολαβὼν εἶναι τὸν φθορέα πατάξας
μαχαίρᾳ καταβάλλει. Τῆς δὲ περιωδύνου γενομένης 6
καὶ ἀνακραγούσης, ὁ Λεύκιππος ἐπαμύνων αὐτῇ καὶ
διὰ τὸ ἐκπεπλῆχθαι μὴ προϊδόμενος ὅστις ἦν, κα-
τακτείνει τὸν πατέρα. Δι' ἣν αἰτίαν ἀπολιπὼν τὴν
οἰκίαν Θετταλοῖς ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν εἰς Κρήτην
ἡγήσατο, κἀκεῖθεν ἐξελαθεὶς ὑπὸ τῶν προσοίκων εἰς
τὴν Ἐφεσίαν ἀφίκετο, ἔνθα χωρίον ᾤκησε τὸ Κρητι-
ναῖον ἐπικληθέν. Τοῦ δὲ Λευκίππου τούτου λέγεται 7
τὴν Μανδρολύτου θυγατέρα Λευκοφρύην ἐρασθεῖ-
σαν προδοῦναι τὴν πόλιν τοῖς πολεμίοις, ὧν ἐτύγ-
χανεν ἡγούμενος ὁ Λεύκιππος, ἑλομένων αὐτὸν κα-
τὰ θεοπρόπιον τῶν δεκατευθέντων ἐκ Φερῶν ὑπ'
Ἀδμήτου.

Λέγεται καὶ Σίθωνα τὸν Ὀδομάντων βασιλέα γεν- 6 (a)
νῆσαι θυγατέρα Παλλήνην καλήν τε καὶ ἐπίχα- De Pallene
ριν, καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ πλεῖστον χωρῆσαι [[τὸ]] κλέος
αὐτῆς, φοιτᾶν τε μνηστῆρας οὐ μόνον ἀπ' αὐτῆς
[[τῆς]] Θρᾴκης, ἀλλὰ καὶ ἔτι πρόσωθέν τινας, ἀπό τε
Ἰλλυρίδος [[καὶ]] τῶν ἐπὶ Τανάιδος ποταμοῦ κατῳκη-
μένων· τὸν δὲ Σίθωνα πρῶτον μὲν κελεύειν τοὺς
ἀφικνουμένους μνηστῆρας πρὸς μάχην ἰέναι * * τὴν

---

a ἱστορεῖ Θεαγένης καὶ Ἡγήσιππος ἐν Παλληνιακοῖς

*κόρην ἔχοντα, εἰ δὲ ἥττων φανείη, τεθνάναι, τούτῳ
2 τε τῷ τρόπῳ πάνυ συχνοὺς ἀνῃρήκει. Μετὰ δὲ ὡς
αὐτόν [τε] ἡ πλείων ἰσχὺς ἐπιλελοίπει, ἔγνωστό τε
αὐτῷ τὴν κόρην ἁρμόσασθαι, δύο μνηστῆρας ἀφιγ-
μένους, Δρύαντά τε καὶ Κλεῖτον, ἐκέλευεν, ἄθλου
προκειμένου τῆς κόρης, ἀλλήλοις διαμάχεσθαι, καὶ
τὸν μὲν τεθνάναι, τὸν δὲ περιγενόμενον τήν τε βα-
3 σιλείαν καὶ τὴν παῖδα ἔχειν. Τῆς δὲ ἀφωρισμένης
ἡμέρας παρούσης, ἡ Παλλήνη (ἔτυχε γὰρ ἐρῶσα τοῦ
Κλείτου) πάνυ ὠρρώδει περὶ αὐτοῦ, καὶ σημῆναι
μὲν οὐκ ἐτόλμα τινὶ τῶν ἀμφ' αὐτήν, δάκρυα δὲ
πολλὰ κατεχεῖτο τῶν παρειῶν αὐτῆς, ἕως οὗ ὁ τρο-
φεὺς αὐτῆς πρεσβύτης ἀναπυνθανόμενος καὶ ἐπι-
γνοὺς τὸ πάθος τῇ μὲν θαρρεῖν παρεκελεύσατο, ὡς
4 ᾗ βούλεται, ταύτῃ τοῦ πράγματος χωρήσοντος· αὐ-
τὸς δὲ κρύφα ὑπέρχεται τὸν ἡνίοχον τοῦ Δρύαντος,
καὶ αὐτῷ χρυσὸν πολὺν ὁμολογήσας πείθει διὰ τῶν
ἁρματηλίων τροχῶν μὴ διεῖναι τὰς περόνας. Ἔνθα
δὴ ὡς ἐς μάχην ἐξῄεσαν καὶ ἤλαυνεν ὁ Δρύας ἐπὶ
τὸν Κλεῖτον, οἱ τροχοὶ περιερρύησαν αὐτῷ τῶν ἁρ-
μάτων· καὶ οὕτως πεσόντα αὐτὸν ἐπιδραμὼν ὁ Κλεῖ-
5 τος ἀναιρεῖ. Αἰσθόμενος δὲ ὁ Σίθων τόν τε ἔρωτα
καὶ τὴν ἐπιβουλὴν τῆς θυγατρός, μάλα μεγάλην πυ-
ρὰν νήσας καὶ ἐπιθεὶς τὸν Δρύαντα οἷος ἦν ἐπικα-
τασφάζειν καὶ τὴν Παλλήνην· φαντάσματος δὲ θείου
γενομένου καὶ ἐξαπιναίως ὕδατος ἐξ οὐρανοῦ πολλοῦ
καταρραγέντος, μετέγνω τε καὶ γάμοις ἀρεσάμενος
τὸν παρόντα Θρᾳκῶν ὅμιλον ἐφίησι τῷ Κλείτῳ τὴν
κόρην ἄγεσθαι.*

7 [a] *Ἐν δὲ τῇ Ἰταλῇ Ἡρακλείᾳ παιδὸς διαφόρου τὴν*

---

a *ἱστορεῖ Φανίας ὁ Ἐρέσιος*

De Hipparino

ὄψιν (Ἱππαρῖνος αὐτῷ ὄνομα) τῶν πάνυ δοκίμων Ἀντιλέων ἠράσθη, ὃς πολλὰ μηχανώμενος οὐδαμῇ δυνατὸς ἦν αὐτὸν ἁρμόσασθαι. περὶ δὲ γυμνάσια διατρίβοντι [πολλὰ] τῷ παιδὶ προσρυεὶς ἔφη τοσοῦτον αὐτοῦ πόθον ἔχειν, ὥστε πάντα πόνον ἀνατλῆναι, καὶ ὅ τι ἂν κελεύῃ μηδενὸς αὐτὸν ἁμαρτήσεσθαι. 2 Ὁ δὲ ἄρα κατειρωνευόμενος προσέταξεν αὐτῷ ἀπό τινος ἐρυμνοῦ χωρίου, ὃ μάλιστα ἐφρουρεῖτο ὑπὸ τοῦ τῶν Ἡρακλεωτῶν τυράννου, τὸν κώδωνα κατακομίσαι, πειθόμενος μὴ [ἂν] ποτε τελέσειν αὐτὸν τόνδε τὸν ἆθλον. Ἀντιλέων δὲ κρύφα τὸ φρούριον ὑπελθὼν καὶ λοχήσας τὸν φύλακα τοῦ κώδωνος κατακαίνει, κἀπειδὴ ἀφίκετο πρὸς τὸ μειράκιον ἐπιτελέσας τὴν ὑπόσχεσιν, ἐν πολλῇ αὐτῷ εὐνοίᾳ ἐγένετο, καὶ ἐκ τοῦδε μάλιστα ἀλλήλους ἐφίλουν. 3 Ἐπεὶ δὲ ὁ τύραννος τῆς ὥρας ἐγλίχετο τοῦ παιδὸς καὶ οἷός [τε] ἦν αὐτὸν βίᾳ προσάγεσθαι, δυσανασχετήσας ὁ Ἀντιλέων ἐκείνῳ μὲν παρεκελεύσατο μὴ ἀντιλέγειν κινδυνεύειν, αὐτὸς δὲ οἴκοθεν ἐξιόντα τὸν τύραννον προσδραμὼν ἀνεῖλεν· καὶ τοῦτο δράσας δρόμῳ ἵετο καὶ διέφυγεν ἄν, εἰ μὴ προβάτοις συνδεδεμένοις ἀμφιπεσὼν ἐχειρώθη. 4 Διὸ τῆς πόλεως εἰς τἀρχαῖον ἀποκαταστάσης, ἀμφοτέροις παρὰ τοῖς Ἡρακλεώταις ἐτέθησαν εἰκόνες χαλκαῖ, καὶ νόμος ἐγράφη, μηδένα ἐλαύνειν τοῦ λοιποῦ πρόβατα συνδεδεμένα.

8 (a) De Herippe

Ὅτε δὲ οἱ Γαλάται κατέδραμον τὴν Ἰωνίαν καὶ τὰς πόλεις ἐπόρθουν, ἐν Μιλήτῳ Θεσμοφορίων ὄντων καὶ συνηθροισμένων γυναικῶν ἐν τῷ

---

a ἱστορεῖ Ἀριστόδημος ὁ Νυσαεὺς ἐν α' Ἱστοριῶν περὶ τούτων, πλὴν ὅτι τὰ ὀνόματα ὑπαλλάττει, ἀντὶ Ἡρίππης καλῶν Γυθυμίαν, τὸν δὲ βάρβαρον Καυάραν

ἱερῷ, ὃ βραχὺ τῆς πόλεως ἀπέχει, ἀποσπασθέν τι
μέρος τοῦ βαρβαρικοῦ διῆλθεν εἰς τὴν Μιλησίαν
2 καὶ ἐξαπιναίως ἐπιδραμὸν εἷλεν τὰς γυναῖκας. Ἔνθα
δὴ τὰς μὲν ἐρρύσαντο πολὺ ἀργύριόν τε καὶ χρυσίον
ἀντιδόντες, τινὲς δὲ τῶν βαρβάρων αὐταῖς οἰκειω-
θέντων ἀπήχθησαν, ἐν δὲ αὐταῖς καὶ Ἡρίππη, γυνὴ
Ξάνθου, ἀνδρὸς ἐν Μιλήτῳ πάνυ δοκίμου γένους τε
3 τοῦ πρώτου, παιδίον ἀπολιποῦσα διετές. Ταύτης
πολὺν πόθον ἔχων ὁ Ξάνθος ἐξηργυρίσατο μέρος τῶν
ὑπαργμάτων, καὶ κατασκευασάμενος χρυσοῦς δισχι-
λίους τὸ μὲν πρῶτον εἰς Ἰταλίαν ἐπεραιώθη, ἐντεῦ-
θεν δὲ ὑπὸ ἰδιοξένων τινῶν κομιζόμενος εἰς Μασσα-
λίαν ἀφικνεῖται κἀκεῖθεν εἰς τὴν Κελτικήν· καὶ
προσελθὼν τῇ οἰκίᾳ, ἔνθα αὐτοῦ συνῆν ἡ γυνὴ ἀν-
δρὶ τῶν μάλιστα παρὰ Κελτοῖς δοξαζομένων, ὑποδο-
4 χῆς ἐδεῖτο τυχεῖν. Τῶν δὲ διὰ φιλοξενίαν ἑτοίμως
αὐτὸν ὑποδεξαμένων, εἰσελθὼν ὁρᾷ τὴν γυναῖκα,
καὶ αὐτὸν ἐκείνη τὼ χεῖρε ἀμφιβαλοῦσα μάλα φιλο-
φρόνως προσηγάγετο. Παραχρῆμα δὲ τοῦ Κελτοῦ
παραγενομένου, διεξῆλθεν αὐτῷ τήν τε ἄλην τἀν-
δρὸς ἡ Ἡρίππη, καὶ ὡς αὐτῆς ἕνεκα ἥκοι λύτρα κα-
ταθησόμενος· ὁ δὲ ἠγάσθη τῆς ψυχῆς τὸν Ξάνθον,
καὶ αὐτίκα συνουσίαν ποιησάμενος τῶν μάλιστα
5 προσηκόντων ἐξένιζεν αὐτόν. παρατείνοντος δὲ τοῦ
πότου, τὴν γυναῖκα συγκατακλίνει αὐτῷ καὶ δι' ἑρ-
μηνέως ἐπυνθάνετο πηλίκην οὐσίαν εἴη κεκτημένος
τὴν σύμπασαν· τοῦ δὲ εἰς ἀριθμὸν χιλίων χρυσῶν
φήσαντος, ὁ βάρβαρος εἰς τέσσαρα μέρη κατανέμειν
αὐτὸν ἐκέλευε, καὶ τὰ μὲν τρία ὑπεξαιρεῖσθαι αὑτῷ,
γυναικί, παιδίῳ, τὸ δὲ τέταρτον ἀπολείπειν ἄποινα
6 τῆς γυναικός. Ὡς δὲ ἐς κοῖτόν ποτε ἀπετράποντο,
πολλὰ κατεμέμφετο τὸν Ξάνθον ἡ γυνὴ διὰ τὸ μὴ

ἔχοντα τοσοῦτο χρυσίον ὑποσχέσθαι τῷ βαρβάρῳ,
κινδυνεύσειν τε αὐτόν, εἰ μὴ ἐμπεδώσειε τὴν ἐπαγ-
γελίαν· τοῦ δὲ φήσαντος ἐν ταῖς κρηπῖσι τῶν παί-
δων καὶ ἄλλους τινὰς χιλίους χρυσοῦς κεκρύφθαι
διὰ τὸ μὴ ἐλπίζειν ἐπιεικῆ τὸν βάρβαρον καταλήψε-
σθαι, δεήσειν δὲ πολλῶν λύτρων, ἡ γυνὴ τῇ ὑστε-
ραίᾳ τῷ Κελτῷ καταμηνύει τὸ πλῆθος τοῦ χρυσοῦ καὶ
παρεκελεύετο κτεῖναι τὸν Ξάνθον, φάσκουσα πολὺ
μᾶλλον αἱρεῖσθαι αὐτὸν τῆς τε πατρίδος καὶ τοῦ
παιδίου, τὸν μὲν γὰρ Ξάνθον παντάπασιν ἀποστυ-
γεῖν. Τῷ δὲ ἄρα οὐ πρὸς ἡδονὴν ἦν τὰ λεχθέντα, ἐν 7
νῷ δὲ εἶχεν αὐτὴν τίσασθαι. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ξάνθος
ἐσπούδαζεν ἀπιέναι, μάλα φιλοφρόνως προὔπεμπεν
ὁ Κελτὸς ἐπαγόμενος καὶ τὴν Ἡρίππην. ὡς δὲ ἐπὶ
τοὺς ὅρους τῆς Κελτῶν χώρας ἀφίκοντο, θυσίαν ὁ
βάρβαρος ἔφη τελέσαι βούλεσθαι πρὶν αὐτοὺς ἀπ'
ἀλλήλων χωρισθῆναι, καὶ κομισθέντος ἱερείου, τὴν
Ἡρίππην ἐκέλευεν ἀντιλαβέσθαι· τῆς δὲ κατασχού- 8
σης, ὡς καὶ ἄλλοτε σύνηθες αὐτῇ, ἐπανατεινάμενος
τὸ ξίφος καθικνεῖται καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀφαιρεῖ,
τῷ τε Ξάνθῳ παρεκελεύετο μὴ δυσφορεῖν, ἐξαγγεί-
λας τὴν ἐπιβουλὴν αὐτῆς, ἐπέτρεπέ τε τὸ χρυσίον
ἅπαν κομίζειν αὐτῷ.

Καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐπὶ Ναξίους Μιλήσιοι ἔβησαν 9 [a]
σὺν ἐπικούροις καὶ τεῖχος πρὸ τῆς πόλεως ἐνοι- De Polycrite
κοδομησάμενοι τήν τε χώραν ἔτεμνον καὶ καθείρ-
ξαντες τοὺς Ναξίους ἐφρούρουν, τότε παρθένος ἀπο-
λειφθεῖσα κατά τινα δαίμονα ἐν Δηλίῳ ἱερῷ, ὃ
πλησίον τῆς πόλεως κεῖται, (Πολυκρίτη ὄνομα αὐτῇ)

---

a ἡ ἱστορία αὕτη ἐλήφθη ἐκ τῆς α' Ἀνδρίσκου Ναξιακῶν· γράφει περὶ αὐτῆς καὶ Θεόφραστος ἐν τῷ δ' [[τῶν]] Πρὸς τοὺς καιρούς

*τὸν τῶν Ἐρυθραίων ἡγεμόνα Διόγνητον εἷλεν, ὃς
οἰκείαν δύναμιν ἔχων συνεμάχει τοῖς Μιλησίοις.
2 Πολλῷ δὲ συνεχόμενος πόθῳ διεπέμπετο πρὸς αὐτήν·
οὐ γὰρ δή γε θεμιτὸν ἦν ἱκέτιν οὖσαν ἐν τῷ ἱερῷ
βιάζεσθαι· ἡ δ' ἕως μέν τινος οὐ προσίετο τοὺς πα-
ραγινομένους· ἐπεὶ μέντοι πολὺς ἐνέκειτο, οὐκ ἔφη
πεισθήσεσθαι αὐτῷ, εἰ μὴ ὀμόσειεν ὑπηρετήσειν
3 αὐτῇ ὅ τι ἂν βουληθῇ. Ὁ δὲ Διόγνητος οὐδὲν ὑπο-
τοπήσας τοιόνδε μάλα προθύμως ὤμοσεν Ἄρτεμιν
χαριεῖσθαι αὐτῇ ὅ τι ἂν προαιρῆται· κατομοσαμέ-
νου δὲ ἐκείνου, λαβομένη τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἡ Πολυ-
κρίτη μιμνήσκεται περὶ προδοσίας τοῦ χωρίου, καὶ
πολλὰ καθικετεύει αὐτήν τε οἰκτείρειν καὶ τὰς συμ-
4 φορὰς τῆς πόλεως. Ὁ ⟦δὲ⟧ Διόγνητος ἀκούσας τοῦ
λόγου ἐκτός τε ἐγένετο αὑτοῦ καὶ σπασάμενος τὴν
μάχαιραν ὥρμησεν διεργάσασθαι τὴν κόρην. Ἐν νῷ
μέντοι λαβὼν τὸ εὔγνωμον αὐτῆς καὶ ἅμα ὑπ' ἔρωτος
κρατούμενος (ἔδει γάρ, ὡς ἔοικε, Ναξίοις μεταβο-
λὴν γενέσθαι τῶν παρόντων κακῶν) τότε μὲν οὐδὲν
ἀπεκρίνατο, βουλευόμενος τί ποιητέον εἴη· τῇ δ'
5 ὑστεραίᾳ καθωμολογήσατο προδώσειν. κἀν τῷδε
τοῖς Μιλησίοις ἑορτὴ μετὰ τρίτην ἡμέραν Θαργήλια
ἐπῄει, ἐν ᾗ πολύν τε ἄκρατον ἐμφοροῦνται καὶ τὰ
πλείστου ἄξια καταναλίσκουσι· τότε ⟦οὖν⟧ παρε-
σκευάζετο προδιδόναι τὸ χωρίον· καὶ εὐθέως διὰ τῆς
Πολυκρίτης ἐνθέμενος εἰς ἄρτον μολυβδίνην ἐπιστο-
λὴν * * τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῆς (ἐτύγχανον δὲ ἄρα τῆς
πόλεως ἡγεμόνες οὗτοι) ὅπως εἰς ἐκείνην τὴν νύκτα
παρασκευασάμενοι ἥκωσιν· σημεῖον δὲ αὐτοῖς ἀνα-
6 σχήσειν αὐτὸς ἔφη λαμπτῆρα. Καὶ ἡ Πολυκρίτη δὲ
τῷ κομίζοντι τὸν ἄρτον φράζειν ἐκέλευε τοῖς ἀδελφοῖς
μὴ ἐνδοιασθῆναι, ὡς τῆς πράξεως ἐπὶ τέλος ἀχθησο-*

μένης, εἰ μὴ ἐκεῖνοι ἐνδοιασθεῖεν. Τοῦ δὲ ἀγγέλου
ταχέως εἰς τὴν πόλιν ἐλθόντος, Πολυκλῆς, ὁ τῆς Πο-
λυκρίτης ἀδελφός, ἐν πολλῇ φροντίδι ἐγίνετο εἴτε
πεισθείη τοῖς ἐπεσταλμένοις εἴτε μή· τέλος δέ, ὡς 7
ἐδόκει πᾶσι πείθεσθαι καὶ νὺξ ἐπῆλθεν, ἐν ᾗ προσε-
τέτακτο παραγίνεσθαι, πολλὰ κατευξάμενοι τοῖς θεοῖς,
εἰσδεχομένων αὐτοὺς τῶν ἀμφὶ Διόγνητον, ἐσπίπτου-
σιν εἰς τὸ τεῖχος τῶν Μιλησίων οἱ μέν τινες κατὰ τὴν
ἀνεῳγμένην πυλίδα, οἱ δὲ καὶ τὸ τεῖχος ὑπερελθόν-
τες, ἀθρόοι τε ἐντὸς γενόμενοι κατέκαινον τοὺς Μι-
λησίους. ἔνθα δὴ κατ' ἄγνοιαν ἀποθνήσκει καὶ
Διόγνητος. Τῇ δὲ ἐπιούσῃ οἱ Νάξιοι πάντες πολὺν 8
πόθον εἶχον θεάσασθαι τὴν κόρην· καὶ οἱ μέν τινες
αὐτὴν μίτραις ἀνέδουν, οἱ δὲ ζώναις, αἷς βαρηθεῖσα
ἡ παῖς διὰ πλῆθος τῶν ἐπιρριπτουμένων ἀπεπνίγη.
Καὶ αὐτὴν δημοσίᾳ θάπτουσιν ἐν τῷ πεδίῳ, πάντα
ἑκατὸν ἐναγίσαντες αὐτῇ· φασὶ δέ τινες καὶ Διόγνη-
τον ἐν τῷ αὐτῷ καῆναι, ἐν ᾧ καὶ ἡ παῖς, σπουδα-
σάντων [[τῶν]] Ναξίων.

Ἐν δὲ Θεσσαλίᾳ Κυάνιππος, υἱὸς Φάρακος, μάλα 10[a]
καλῆς παιδὸς εἰς ἐπιθυμίαν Λευκώνης ἐλθών, De Leucone
παρὰ τῶν πατέρων αἰτησάμενος αὐτὴν ἠγάγετο γυ-
ναῖκα. Ἦν δὲ φιλοκύνηγος· [[καὶ]] μεθ' ἡμέραν μὲν
ἐπί τε λέοντας καὶ κάπρους ἐφέρετο, νύκτωρ δὲ
κατῄει πάνυ κεκμηκὼς πρὸς τὴν κόρην, ὥστε μηδὲ
διὰ λόγων ἔσθ' ὅτε γινόμενον αὐτῇ εἰς βαθὺν ὕπνον
καταφέρεσθαι. Ἡ δὲ ἄρα ὑπό τε ἀνίας καὶ ἀλγη- 2
δόνων συνεχομένη ἐν πολλῇ ἀμηχανίᾳ ἦν σπουδήν τε
ἐποιεῖτο κατοπτεῦσαι τὸν Κυάνιππον, ὅ τι ποιῶν
ἥδοιτο τῇ κατ' ὄρος διαίτῃ· αὐτίκα δὲ εἰς γόνυ ζω-

a υ ο

σαμένη κρύφα τῶν θεραπαινίδων εἰς τὴν ὕλην κατα-
3 δύνει. Αἱ δὲ τοῦ Κυανίππου κύνες ἐδίωκον μὲν
ἔλαφον, οὖσαι δὲ οὐ πάνυ κτίλοι, ἅτε δὴ ἐκ πολλοῦ
ἠγριωμέναι, ὡς ὠσφρήσαντο τῆς κόρης, ἐπηνέχθη-
σαν αὐτῇ, καὶ μηδενὸς παρόντος πᾶσαν διεσπάραξαν.
καὶ ἡ μὲν διὰ πόθον ἀνδρὸς κουριδίου ταύτῃ τέλος
4 ἔσχε· Κυάνιππος δέ, ὡς ἐπελθὼν κατέλαβε λελω-
βημένην τὴν Λευκώνην, μεγάλου τε ἄχους ἐπληρώθη,
καὶ ἀνακαλεσάμενος τοὺς ἀμφ' αὐτόν, ἐκείνην μὲν
πυρὰν νήσας ἐπέθετο, αὐτὸς δὲ πρῶτον μὲν τὰς
κύνας ἐπικατέσφαξε τῇ πυρᾷ, ἔπειτα δὲ πολλὰ ἀπο-
δυράμενος τὴν παῖδα διεχρήσατο ἑαυτόν.

11[a] Περὶ δὲ Καύνου καὶ Βυβλίδος, τῶν Μιλήτου
De Byblide παίδων, διαφόρως ἱστορεῖται. Νικαίνετος μὲν
γάρ φησι τὸν Καῦνον ἐρασθέντα τῆς ἀδελφῆς, ὡς
οὐκ ἔληγε τοῦ πάθους, ἀπολιπεῖν τὴν οἰκίαν καὶ
ὁδεύσαντα πόρρω τῆς οἰκείας χώρας πόλιν τε κτίσαι
καὶ τοὺς ἀπεσκεδασμένους τότε Ἴωνας ἐνοικίσαι· λέ-
γει δὲ ἔπεσι τοῖσδε·

αὐτὰρ ὅ γε προτέρωσε κιὼν Οἰκούσιον ἄστυ
κτίσσατο, Τραγασίῃ δὲ Κελαινοῦς εἴχετο παιδί,
ἥ οἱ Καῦνον ἔτικτεν ἀεὶ φιλέοντα θέμιστας·
γείνατο δὲ ῥαδαλῆς ἐναλίγκιον ἀρκεύθοισι
Βυβλίδα, τῆς ἤτοι ἀέκων ἠράσσατο Καῦνος.
βῆ δὲ φερένδιος φεύγων ὀφιώδεα Κύπρον
καὶ Κάπρος ὑλιγενὲς καὶ Κάρια ἱρὰ λοετρά·
ἔνθ' ἤτοι πτολίεθρον ἐδείματο πρῶτος Ἰώνων.
αὐτὴ δὲ γνωτή, ὀλολυγόνος οἶτον ἔχουσα,
Βυβλὶς ἀποπρὸ πυλῶν Καύνου ὠδύρατο νόστον.

---

a ἱστορεῖ Ἀριστόκριτος περὶ Μιλήτου καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος Καύνου κτίσει

οἱ δὲ πλείους τὴν Βυβλίδα φασὶν ἐρασθεῖσαν τοῦ Καύνου λόγους αὐτῷ προσφέρειν καὶ δεῖσθαι μὴ περιιδεῖν αὐτὴν εἰς πᾶν κακοῦ προελθοῦσαν· ἀποστυγήσαντα δὲ οὕτως τὸν Καῦνον περαιωθῆναι εἰς τὴν τότε ὑπὸ Λελέγων κατεχομένην γῆν, ἔνθα κρήνη Ἐχενηΐς, πόλιν τε κτίσαι τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν Καῦνον· τὴν δὲ ἄρα ὑπὸ τοῦ πάθους μὴ ἀνιεμένην, πρὸς δὲ καὶ δοκοῦσαν αἰτίαν γεγονέναι Καύνῳ τῆς ἀπαλλαγῆς, ἀναψαμένην ἀπό τινος δρυὸς τὴν μίτραν ἐνθεῖναι τὸν τράχηλον. λέγεται δὲ καὶ παρ' ἡμῖν οὕτως· 2

ἡ δ' ὅτε δὴ ὀλοοῖο κασιγνήτου νόον ἔγνω,
κλαῖεν ἀηδονίδων θαμινώτερον, αἵτ' ἐνὶ βήσσῃς
Σιθονίῳ κούρῳ πέρι μυρίον αἰάζουσιν·
καί ῥα κατὰ στυφελοῖο σαρωνίδος αὐτίκα μίτρην
ἁψαμένη, δειρὴν ἐνεθήκατο, ταὶ δ' ἐπ' ἐκείνῃ
βεύδεα παρθενικαὶ Μιλησίδες ἐρρήξαντο.

φασὶ δέ τινες καὶ ἀπὸ τῶν δακρύων κρήνην ῥυῆναι ἰδίᾳ τὴν καλουμένην Βυβλίδα.

Λέγεται δὲ καὶ Κίρκης, πρὸς ἣν Ὀδυσσεὺς ἦλθε, 12[a]
Δαύνιόν τινα Κάλχον ἐρασθέντα τήν τε βασιλείαν ἐπιτρέπειν τὴν Δαυνίων αὐτῇ καὶ ἄλλα πολλὰ μειλίγματα παρέχεσθαι· τὴν δὲ ὑποκαομένην Ὀδυσσέως (τότε γὰρ ἐτύγχανε παρών) ἀποστυγεῖν τε αὐτὸν καὶ κωλύειν ἐπιβαίνειν τῆς νήσου. De Calcho
Ἐπεὶ μέντοι οὐκ ἀνίει φοιτῶν καὶ διὰ στόμα ἔχων τὴν Κίρκην, μάλα ἀχθεσθεῖσα ὑπέρχεται αὐτόν, καὶ αὐτίκα εἰσκαλεσαμένη τράπεζαν αὐτῷ παντοδαπῆς θοίνης πλήσασα παρατίθησιν· ἦν δ' ἄρα φαρμάκων ἀνάπλεω τὰ ἐδέσματα, φαγών τε ὁ Κάλχος εὐθέως παραπλὴξ 2

a ὑ ὁ

γίνεται, καὶ αὐτὸν ἤλασεν ἐς συφεούς. Ἐπεὶ μέντοι μετὰ χρόνον Δαύνιος στρατὸς ἐπῄει τῇ νήσῳ ζήτησιν ποιούμενος τοῦ Κάλχου, μεθίησιν αὐτόν, πρότερον ὁρκίοις καταδησαμένη, μὴ ἀφίξεσθαί ποτε εἰς τὴν νῆσον μήτε μνηστείας μήτε ἄλλου του χάριν.

13[a] De Harpalyce

Κλύμενος δὲ ὁ Τελέως ἐν Ἄργει γήμας Ἐπικάστην γεννᾷ παῖδας ἄρρενας μὲν Ἴδαν καὶ Θήραγρον, θυγατέρα δὲ Ἁρπαλύκην πολύ τι τῶν ἡλίκων
2 θηλειῶν κάλλει διαφέρουσαν. Ταύτης εἰς ἔρωτα ἐλθὼν χρόνον μέν τινα ἐκαρτέρει καὶ περιῆν τοῦ παθήματος· ὡς δὲ πολὺ μᾶλλον αὐτὸν ὑπέρρει τὸ νόσημα, τότε διὰ τῆς τροφοῦ κατεργασάμενος τὴν
3 κόρην λαθραίως αὐτῇ συνῆλθεν. Ἐπεὶ μέντοι γάμου καιρὸς ἦν καὶ παρῆν Ἀλάστωρ, εἷς τῶν Νειλειδῶν, ἀξόμενος αὐτήν, ᾧ καθωμολόγητο, παραχρῆμα μὲν ἐνεχείρισε, πάνυ λαμπροὺς γάμους δαίσας· μεταγνοὺς δὲ οὐ πολὺ ὕστερον διὰ τὸ ἔκφρων εἶναι μεταθεῖ τὸν Ἀλάστορα, καὶ περὶ μέσην ὁδὸν αὐτῶν ἤδη ὄντων, ἀφαιρεῖται τὴν κόρην, ἀγαγόμενός τε εἰς
4 Ἄργος ἀναφανδὸν αὐτῇ ἐμίσγετο. Ἡ δὲ δεινὰ καὶ ἔκνομα πρὸς τοῦ πατρὸς δόξασα πεπονθέναι τὸν νεώτερον ἀδελφὸν κατακόπτει, καί τινος ἑορτῆς καὶ θυσίας παρ' Ἀργείοις τελουμένης, ἐν ᾗ δημοσίᾳ πάντες εὐωχοῦνται, τότε σκευάσασα τὰ κρέα τοῦ
5 παιδὸς παρατίθησι τῷ πατρί. Καὶ ταῦτα δράσασα αὐτὴ μὲν εὐξαμένη θεοῖς ἐξ ἀνθρώπων ἀπαλλαγῆναι μεταβάλλει τὴν ὄψιν εἰς χαλκίδα ὄρνιν· Κλύμενος δέ, ὡς ἔννοιαν ἔλαβε τῶν συμφορῶν, διαχρῆται ἑαυτόν.

---

a ἱστορεῖ Εὐφορίων Θρᾳκὶ καὶ Ἀρητάδας

'Εκ δὲ Ἁλικαρνασσοῦ παῖς Ἀνθεὺς ἐκ βασιλείου 14[a]
γένους ὡμήρευσε παρὰ Φοβίῳ, ἑνὶ τῶν Νειλει- De Antheo
δῶν, τότε κρατοῦντι Μιλησίων. Τούτου Κλεόβοια,
ἥν τινες Φιλαίχμην ἐκάλεσαν, τοῦ Φοβίου γυνή, ἐρα-
σθεῖσα πολλὰ ἐμηχανᾶτο εἰς τὸ προσαγαγέσθαι τὸν
παῖδα· ὡς δὲ ἐκεῖνος ἀπεωθεῖτο, ποτὲ μὲν φάσκων
ὀρρωδεῖν μὴ κατάδηλος γένοιτο, ποτὲ δὲ Δία Ξένιον
καὶ κοινὴν τράπεζαν προϊσχόμενος, ἡ Κλεόβοια κα-
κῶς φερομένη ἐν νῷ εἶχε τίσασθαι αὐτόν, ἀνηλεῆ τε
καὶ ὑπέραυχον ἀποκαλουμένη. Ἔνθα δὴ χρόνου 2
προϊόντος τοῦ μὲν ἔρωτος ἀπηλλάχθαι προσεποιήθη,
πέρδικα δὲ τιθασὸν εἰς βαθὺ φρέαρ κατασοβήσασα
ἐδεῖτο τοῦ Ἀνθέως ὅπως κατελθὼν ἀνέλοιτο αὐτόν.
τοῦ δὲ ἑτοίμως ὑπακούσαντος διὰ τὸ μηδὲν ὑφορᾶ-
σθαι, ἡ Κλεόβοια ἐπισείει στιβαρὸν αὐτῷ πέτρον· καὶ
ὁ μὲν παραχρῆμα ἐτεθνήκει, ἡ δὲ ἄρα ἐννοηθεῖσα ὡς
δεινὸν ἔργον δεδράκοι, καὶ ἄλλως δὲ καομένη σφο-
δρῷ ἔρωτι τοῦ παιδός, ἀναρτᾷ ἑαυτήν. Φοβίος μέν- 3
τοι διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ὡς ἐναγὴς παρεχώρησε
Φρυγίῳ τῆς ἀρχῆς. Ἔφασαν δέ τινες οὐ πέρδικα,
σκεῦος δὲ χρυσοῦν εἰς τὸ φρέαρ βεβλῆσθαι, ὡς καὶ
Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς μέμνηται ἐν τοῖσδε [ἐν Ἀπόλ-
λωνι]·

παῖς Ἱπποκλῆος Φοβίος Νειληιάδαο
  ἔσται ἰθαιγενέων γνήσιος ἐκ πατέρων·
τῷ δ' ἄλοχος μνηστὴ δόμον ἵξεται, ἧς ἔτι νύμφης
  ἠλάκατ' ἐν θαλάμοις καλὸν ἑλισσομένης
Ἀσσησοῦ βασιλῆος ἐλεύσεται ἔκγονος Ἀνθεύς,
  ὅρκι' ὁμηρείης πίστ' ἐπιβωσάμενος,

---

a ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης καὶ οἱ τὰ Μιλησιακά

πρωθήβης, ἔαρος θαλερώτερος (οὐδὲ Μελίσσῳ
Πειρήνης τοιόνδ' ἀλφεσίβοιον ὕδωρ
θηλήσει μέγαν υἱόν, ἀφ' οὗ μέγα χάρμα Κορίνθῳ
ἔσται καὶ βριαροῖς ἄλγεα Βακχιάδαις),
'Ανθεὺς Ἑρμείῃ ταχινῷ φίλος, ᾧ ἔπι νύμφη
μαινὰς ἄφαρ σχήσει τὸν λιθόλευστον ἔρων·
καί ἑ καθαψαμένη γούνων ἀθέμιστα τελέσσαι
πείσει· ὁ δὲ Ζῆνα Ξείνιον αἰδόμενος
σπονδάς τ' ἐν Φοβίου καὶ ἅλα ξυνεῶνα θαλείης
κρήναις καὶ ποταμοῖς νίψετ' ἀεικὲς ἔπος·
ἡ δ' ὅταν ἀρνῆται μελεὸν γάμον ἀγλαὸς 'Ανθεύς,
δὴ τότε οἱ τεύξει μητιόεντα δόλον,
μύθοις ἐξαπαφοῦσα· λόγος δέ οἱ ἔσσεται οὗτος·
"γαυλός μοι χρύσεος· φρείατος ἐκ μυχάτου
νῦν ὅ γ' ἀνελκόμενος διὰ μὲν κακὸν ἤρικεν οὖσον,
αὐτὸς δ' ἐς Νύμφας ᾤχετ' ἐφυδριάδας·
πρὸς σὲ θεῶν, ἀλλ' εἴ μοι, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἀκούω
ῥηιδίην οἶμον τοῦδ' ἔμεναι στομίου,
ἰθύσας ἀνέλοιο, τότ' ἂν μέγα φίλτατος εἴης."
ὧδε μὲν ἡ Φοβίου Νειλιάδαο δάμαρ
φθέγξεθ'· ὁ δ' οὐ φρασθεὶς ἀπὸ μὲν Λελεγήιον εἷμα
μητρὸς ἑῆς ἔργον θήσεται Ἑλλαμενῆς·
αὐτὸς δὲ σπεύδων κοῖλον καταβήσεται ἄγκος
φρείατος· ἡ δ' ἐπί οἱ λιρὰ νοεῦσα γυνὴ
ἀμφοτέραις χείρεσσι μυλακρίδα λᾶαν ἐνήσει·
καὶ τόθ' ὁ μὲν ξείνων πολλὸν ἀποτμότατος
ἠρίον ὀγκώσει τὸ μεμορμένον, ἡ δ' ὑπὸ δειρὴν
ἀψαμένη σὺν τῷ βήσεται εἰς 'Αΐδην.

Περὶ δὲ τῆς Ἀμύκλα θυγατρὸς τάδε λέγεται Δά- 15[a] De Daphne
φνης· αὕτη τὸ μὲν ἅπαν εἰς πόλιν οὐ κατῄει, οὐδ' ἀνεμίσγετο ταῖς λοιπαῖς παρθένοις· παρασκευασαμένη δὲ κύνας ἐθήρευεν ἔστιν ὅτε καὶ ἐν τῇ Λακωνικῇ καὶ ἐπιφοιτῶσα εἰς τὰ λοιπὰ τῆς Πελοποννήσου ὄρη· δι' ἣν αἰτίαν μάλα καταθύμιος ἦν Ἀρτέμιδι, καὶ αὐτὴν εὔστοχα βάλλειν ἐποίει. Ταύτης περὶ τὴν 2
Ἠλιδίαν ἀλωμένης Λεύκιππος, Οἰνομάου παῖς, εἰς ἐπιθυμίαν ἦλθε, καὶ τὸ μὲν ἄλλως πως αὐτῆς πειρᾶσθαι ἀπέγνω, ἀμφιεσάμενος δὲ γυναικείας ἀμπεχόνας καὶ ὁμοιωθεὶς κόρῃ συνεθήρα αὐτῇ. Ἔτυχε δέ πως 3
αὐτῇ κατὰ νοῦν γενόμενος, οὐ μεθίει τε αὐτὸν ἀμφιπολεύουσά τε καὶ ἐξηρτημένη πᾶσαν ὥραν. Ἀπόλλων δὲ καὶ αὐτὸς τῆς παιδὸς πόθῳ καόμενος, ὀργῇ τε καὶ φθόνῳ εἴχετο τοῦ Λευκίππου συνόντος, καὶ ἐπὶ νοῦν αὐτῇ βάλλει σὺν ταῖς λοιπαῖς παρθένοις ἐπὶ κρήνην ἐλθούσαις λούεσθαι. Ἔνθα δὴ ὡς ἀφικόμεναι ἀπεδι- 4
δύσκοντο καὶ ἑώρων τὸν Λεύκιππον μὴ βουλόμενον, περιέρρηξαν αὐτόν· μαθοῦσαι δὲ τὴν ἀπάτην καὶ ὡς ἐπεβούλευεν αὐταῖς, πᾶσαι μεθίεσαν εἰς αὐτὸν τὰς αἰχμάς. Καὶ ὁ μὲν δὴ κατὰ θεῶν βούλησιν ἀφανὴς 5
γίνεται, Ἀπόλλωνα δὲ Δάφνη ἐπ' αὐτὴν ἰόντα προϊδομένη, μάλα ἐρρωμένως ἔφευγεν· ὡς δὲ συνεδιώκετο, παρὰ Διὸς αἰτεῖται ἐξ ἀνθρώπων ἀπαλλαγῆναι, καὶ αὐτήν φασι γενέσθαι τὸ δένδρον τὸ ἐπικληθὲν ἀπ' ἐκείνης δάφνην.

Ἐλέχθη δὲ καὶ περὶ Λαοδίκης ὅδ' ὁ λόγος, ὡς 16[b] De Laodice
ἄρα παραγενομένων ἐπὶ Ἑλένης ἀπαίτησιν Διο-

---

a *ἡ ἱστορία παρὰ Διοδώρῳ τῷ Ἐλαΐτῃ ἐν ἐλεγείαις καὶ Φυλάρχῳ ἐν ιε'*

b *ἱστορεῖ Ἡγήσιππος Μιλησιακῶν α'*

μήδους καὶ Ἀκάμαντος πολλὴν ἐπιθυμίαν εἶχεν μιγῆναι παντάπασι νέῳ ὄντι Ἀκάμαντι· καὶ μέχρι μέν τινος ὑπ᾽ αἰδοῦς κατέχεσθαι, ὕστερον δὲ νικωμένην ὑπὸ τοῦ πάθους ἀνακοινώσασθαι Περσέως γυναικὶ (Φιλοβίη αὐτῇ ὄνομα) παρακαλεῖν τε αὐτὴν ὅσον οὐκ
2 *ἤδη διοιχομένῃ ἀρήγειν αὐτῇ. Κατοικτείρουσα δὲ τὴν συμφορὰν τῆς κόρης δεῖται τοῦ Περσέως ὅπως συνεργὸς αὐτῇ γένηται, ἐκέλευέ τε ξενίαν καὶ φιλότητα τίθεσθαι πρὸς τὸν Ἀκάμαντα. Περσεὺς δὲ τὸ μὲν καὶ τῇ γυναικὶ βουλόμενος ἁρμόδιος εἶναι, τὸ δὲ καὶ τὴν Λαοδίκην οἰκτείρων, πάσῃ μηχανῇ τὸν Ἀκάμαντα εἰς Δάρδανον ἀφικέσθαι πείθει (καθίστατο γὰρ ὕπαρχος τοῦ χωρίου), ἦλθε [[δὲ]] καὶ Λαοδίκη ὡς εἰς ἑορτήν τινα σὺν ἄλλαις τῶν Τρῳάδων ἔτι παρθέ-*
3 *νος οὖσα. Ἔνθα δὴ παντοδαπὴν θοίνην ἑτοιμασάμενος συγκατακλίνει καὶ τὴν Λαοδίκην αὐτῷ, φάμενος μίαν εἶναι τῶν τοῦ βασιλέως παλλακίδων. Καὶ Λαοδίκη μὲν οὕτως ἐξέπλησε τὴν ἐπιθυμίαν, χρόνου δὲ προϊόντος γίνεται τῷ Ἀκάμαντι υἱὸς Μούνιτος ὃν ὑπ᾽ Αἴθρᾳ τραφέντα μετὰ Τροίας ἅλωσιν διεκόμισεν ἐπ᾽ οἴκου· καὶ αὐτὸν θηρεύοντα ἐν Ὀλύνθῳ τῆς Θρᾴκης ὄφις ἀνεῖλεν.*

17 De Periandri matre

Λέγεται δὲ καὶ Περίανδρον τὸν Κορίνθιον τὴν μὲν ἀρχὴν ἐπιεικῆ τε καὶ πρᾶον εἶναι, ὕστερον δὲ φονικώτατον γενέσθαι δι᾽ αἰτίαν τήνδε. ἡ μήτηρ αὐτοῦ κομιδῇ νέου πολλῷ [[πόθῳ]] κατείχετο, καὶ τέως [[μὲν]] ἀνεπίμπλατο τῆς ἐπιθυμίας περιπλεκομένη τῷ παιδί· προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου τὸ πάθος ἐπὶ μεῖζον ηὔξετο, καὶ κατέχειν τὴν νόσον οὐκέτι οἵα τε ἦν, ἕως ἀποτολμήσασα προσφέρει λόγους τῷ παιδὶ ὡς αὐτοῦ γυνή τις ἐρῴη τῶν πάνυ καλῶν, παρεκάλει τε αὐτὸν
2 *μὴ περιορᾶν αὐτὴν περαιτέρω καταξαινομένην. Ὁ*

*δὲ τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἔφη φθερεῖν ἐξευγμένην γυ-
ναῖκα ὑπό τε νόμων καὶ ἐθῶν, λιπαρῶς δὲ προσκει-
μένης τῆς μητρὸς συγκατατίθεται. Κἀπειδὴ νὺξ
ἐπῆλθεν, εἰς ἣν ἐτέτακτο τῷ παιδί, προυδήλωσεν
αὐτῷ μήτε λύχνα φαίνειν ἐν τῷ θαλάμῳ, μήτε ἀνάγ-
κην αὐτῇ ἐπάγειν πρὸς τὸ διαλεχθῆναί τι· ἐπι-
προσθεῖσθαι γὰρ αὐτὴν ὑπ' αἰδοῦς. Καθομολογησα-* 3
*μένου δὲ τοῦ Περιάνδρου πάντα ποιήσειν κατὰ τὴν
ὑφήγησιν τῆς μητρός, ὡς ὅτι κράτιστα αὐτὴν ἀσκή-
σασα εἰσέρχεται παρὰ τὸν παῖδα, καὶ πρὶν ἢ ὑπο-
φαίνειν ἕω λαθραίως ἔξεισιν. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀνα-* 4
*πυνθανομένης αὐτῆς εἰ κατὰ νοῦν αὐτῷ γένοιτο καὶ
εἰ αὖτις θέλοι αὐτὴν παρ' αὐτὸν ἀφικέσθαι, ὁ Πε-
ρίανδρος σπουδάζειν τε ἔφη καὶ ἡσθῆναι οὐ μετρίως.
Ὡς δὲ* ⟦*ἐκ*⟧ *τούτου οὐκ ἀνίει φοιτῶσα πρὸς τὸν παῖδα
καί τις* ⟦*καὶ*⟧ *ἔρως ὑπῄει τὸν Περίανδρον, ἤδη σπου-
δὴν ἐτίθετο γνωρίσαι τὴν ἄνθρωπον ἥτις ἦν. Καὶ* 5
*ἕως μέν τινος ἐδεῖτο τῆς μητρὸς ἐξικετεῦσαι ἐκείνην
ὅπως τε εἰς λόγους αὐτῷ ἀφίκοιτο κἀπειδὴ εἰς πο-
λὺν πόθον ἐπαγάγοιτο αὐτόν, δήλη ποτὲ γένοιτο·
νυνὶ δὲ παντάπασι πρᾶγμα ἄγνωμον πάσχειν διὰ τὸ
μὴ ἐφίεσθαι αὐτῷ καθορᾶν τὴν ἐκ πολλοῦ χρόνου
συνοῦσαν αὐτῷ· ἐπεὶ δὲ ἡ μήτηρ ἀπεῖργεν αἰτιωμένη
τὴν αἰσχύνην τῆς γυναικός, κελεύει τινὰ τῶν ἀμφ'
αὐτὸν οἰκετῶν λύχνα κατακρύψαι. Τῆς δὲ κατὰ τὸ* 6
*σύνηθες ἀφικομένης καὶ μελλούσης κατακλίνεσθαι,
ἀναδραμὼν ὁ Περίανδρος ἀναίρει τὸ φῶς, καὶ κατι-
δὼν τὴν μητέρα ὥρμησεν ἐπὶ τὸ διεργάσασθαι αὐ-
τήν· κατασχεθεὶς δὲ ὑπό τινος δαιμονίου φαντάσμα-
τος ἀπετράπετο, κἀκ τούτου παραπλὴξ ἦν νοῦ τε καὶ
φρενῶν κατέσκηψέ τε εἰς ὠμότητα καὶ πολλοὺς ἀπέ-*

σφαξε τῶν πολιτῶν· ἡ δὲ μήτηρ πολλὰ κατολοφυραμένη τὸν ἑαυτῆς δαίμονα, ἀνεῖλεν ἑαυτήν.

18[a] De Neaera Ὑψικρέων δὲ Μιλήσιος καὶ Προμέδων Νάξιος μάλιστα φίλω ἤστην. Ἀφικομένου οὖν ποτε Προμέδοντος εἰς Μίλητον, θατέρου λέγεται τὴν γυναῖκα Νέαιραν ἐρασθῆναι αὐτοῦ. Καὶ παρόντος μὲν τοῦ Ὑψικρέοντος μὴ τολμᾶν αὐτὴν διαλέγεσθαι τῷ
2 ξένῳ· μετὰ δὲ χρόνον ὡς ὁ μὲν Ὑψικρέων ἐτύγχανεν ἀποδημῶν, ὁ δὲ αὖτις ἀφίκετο, νύκτωρ αὐτοῦ κοιμωμένου ὑπεισέρχεται ἡ Νέαιρα καὶ πρῶτον μὲν οἷα [τε] ἦν πείθειν αὐτόν· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος οὐκ ἐνεδίδου, Δία τε Ἑταιρήιον καὶ Ξένιον αἰδούμενος, προσέταξεν ἡ Νέαιρα ταῖς θεραπαίναις ἀποκλεῖσαι τὸν θάλαμον, καὶ οὕτως, πολλὰ ἐπαγωγὰ ποιούσης,
3 ἠναγκάσθη μιγῆναι αὐτῇ· τῇ μέντοι ὑστεραίᾳ δεινὸν ἡγησάμενος εἶναι τὸ πραχθὲν ᾤχετο πλέων ἐπὶ τῆς Νάξου. ἔνθα ⟦δὴ⟧ καὶ ἡ Νέαιρα δείσασα τὸν Ὑψικρέοντα διέπλευσεν εἰς τὴν Νάξον· κἀπειδὴ αὐτὴν ἐζήτει ὁ Ὑψικρέων, ἱκέτις προσκαθίζετο ἐπὶ τῆς
4 ἑστίας τῆς ἐν τῷ Πρυτανείῳ. Οἱ δὲ Νάξιοι λιπαροῦντι τῷ Ὑψικρέοντι ἐκδώσειν μὲν οὐκ ἔφασαν, ἐκέλευον μέντοι πείσαντα αὐτὴν ἄγεσθαι· δόξας δὲ ὁ Ὑψικρέων ἀσεβεῖσθαι, πείθει ⟦τοὺς⟧ Μιλησίους πολεμεῖν τοῖς Ναξίοις.

19[b] De Pancrato Σκέλλις τε καὶ Κασσαμενὸς κήτορος οἱ Θρᾴκης ὁρμήσαντες ἀπὸ νήσου τῆς πρότερον μὲν Στρογγύλης, ὕστερον δὲ Νάξου κληθείσης, ἐληίζοντο μὲν τήν τε Πελοπόννησον καὶ τὰς πέριξ νήσους, προσσχόντες δὲ Θεσσαλίᾳ πολλάς τε ἄλλας γυναῖκας κατέ-

---

a ἱστορεῖ Θεόφραστος ἐν α΄ τῶν Πρὸς τοὺς καιρούς

b ἱστορεῖ Ἀνδρίσκος ἐν Ναξιακῶν β΄

συραν, ἐν δὲ καὶ τὴν Ἀλωέως γυναῖκα Ἰφιμέδην καὶ
[[τὴν]] θυγατέρα αὐτῆς Παγκρατώ· ἧς ἀμφότεροι εἰς
ἔρωτα ἀφικόμενοι ἀλλήλους κατέκτειναν.

Λέγεται δὲ καὶ Οἰνοπίωνος καὶ Νύμφης Ἑλίκης 20
Αἱρὼ κόρην γενέσθαι· ταύτης δὲ Ὠρίωνα τὸν De Haero
Ὑριέως ἐρασθέντα παρ' αὐτοῦ παραιτεῖσθαι τὴν κό-
ρην, καὶ διὰ ταύτην τήν τε νῆσον ἐξημερῶσαι τότε
θηρίων ἀνάπλεων οὖσαν, λείαν τε πολλὴν περιε-
λαύνοντα τῶν προσχώρων ἕδνα διδόναι. Τοῦ μέντοι 2
Οἰνοπίωνος ἑκάστοτε ὑπερτιθεμένου τὸν γάμον διὰ
τὸ ἀποστυγεῖν αὐτῷ γαμβρὸν τοιοῦτον γενέσθαι, ὑπὸ
μέθης ἔκφρονα γενόμενον τὸν Ὠρίωνα κατᾶξαι τὸν
θάλαμον, ἔνθα ἡ παῖς ἐκοιμᾶτο, καὶ βιαζόμενον ἐκ-
καῆναι τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπὸ τοῦ Οἰνοπίωνος.

Λέγεται δὲ καὶ ὅτε Ἀχιλλεὺς πλέων τὰς προσεχεῖς 21
τῇ ἠπείρῳ νήσους ἐπόρθει, προσσχεῖν αὐτὸν De Pisidice
Λέσβῳ. Ἔνθα δὴ καθ' ἑκάστην τῶν πόλεων αὐτὸν
ἐπιόντα κεραΐζειν. Ὡς δὲ οἱ Μήθυμναν οἰκοῦντες 2
μάλα καρτερῶς ἀντεῖχον, καὶ ἐν πολλῇ ἀμηχανίᾳ ἦν
διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἑλεῖν τὴν πόλιν, Πεισιδίκην τινὰ
Μηθυμναίαν, τοῦ βασιλέως θυγατέρα, θεασαμένην
ἀπὸ τοῦ τείχους τὸν Ἀχιλλέα ἐρασθῆναι αὐτοῦ, καὶ
οὕτως τὴν τροφὸν διαπεμψαμένην ὑπισχνεῖσθαι
ἐγχειρίσειν αὐτῷ τὴν πόλιν, εἴ γε μέλλοι αὐτὴν
γυναῖκα ἕξειν. Ὁ δὲ τὸ μὲν παραυτίκα καθωμολο- 3
γήσατο· ἐπεὶ μέντοι ἐγκρατὴς [[τῆς]] πόλεως ἐγένετο,
νεμεσήσας ἐπὶ τῷ δρασθέντι, προὐτρέψατο τοὺς στρα-
τιώτας καταλεῦσαι τὴν κόρην. Μέμνηται τοῦ πάθους 4
τοῦδε καὶ ὁ τὴν Λέσβου κτίσιν ποιήσας ἐν τοῖσδε·

ἔνθα δὲ Πηλείδης κατὰ μὲν κτάνε Λάμπετον ἥρω,
ἐκ δ' Ἱκετάονα πέφνεν, ἰθαιγενέος Λεπετύμνου

υἱέα Μηθύμνης τε, καὶ ἀλκηέστατον ἄλλων,
αὐτοκασίγνητον Ἑλικάονος, ἔνδοθι πάτρης
τηλίκον ὑψίπυλον. θαλερὴ δέ μιν ἄασε Κύπρις.
ἡ γὰρ ἐπ' Αἰακίδῃ κούρης φρένας ἐπτοίησε
Πεισιδίκης, ὅτε τόν γε μετὰ προμάχοισιν Ἀχαιῶν
χάρμῃ ἀγαλλόμενον θηέσκετο, πολλὰ δ' ἐς ὑγρὴν
ἠέρα χεῖρας ἔτεινεν ἐελδομένη φιλότητος.

5 εἶτα μικρὸν ὑποβάς

δέκτο μὲν αὐτίκα λαὸν Ἀχαιικὸν ἔνδοθι πάτρης
παρθενική, κληῖδας ὑποχλίσσασα πυλάων,
ἔτλη δ' οἷσιν ἰδέσθαι ἐν ὀφθαλμοῖσι τοκῆας
χαλκῷ ἐληλαμένους καὶ δούλια δεσμὰ γυναικῶν
ἑλκομένων ἐπὶ νῆας ὑποσχεσίῃς Ἀχιλῆος,
ὄφρα νυὸς γλαυκῆς Θέτιδος πέλοι, ὄφρα οἱ εἶεν
πενθεροὶ Αἰακίδαι, Φθίῃ δ' ἔνι δώματα ναίοι
ἀνδρὸς ἀριστῆος πινυτὴ δάμαρ· οὐ δ' ὅ γ' ἔμελλε
τὰ ῥέξειν, ὀλοῷ δ' ἐπαγάσσατο πατρίδος οἴτῳ·
ἔνθ' ἥ γ' αἰνότατον γάμον εἴσιδε Πηλείδαο
Ἀργείων ὑπὸ χερσὶ δυσάμμορος, οἵ μιν ἔπεφνον
πανσυδίῃ θαμινῇσιν ἀράσσοντες λιθάδεσσιν.

22[a] De Nanide Ἔφασαν δέ τινες καὶ τὴν Σαρδίων ἀκρόπολιν ὑπὸ Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως ἁλῶναι προδούσης τῆς Κροίσου θυγατρὸς Νανίδος. Ἐπειδὴ γὰρ ἐπολιόρκει Σάρδεις Κῦρος καὶ οὐδὲν αὐτῷ εἰς ἅλωσιν τῆς πόλεως προὔβαινεν, ἐν πολλῷ τε δέει ἦν μὴ ἀθροισθὲν τὸ συμμαχικὸν τοῦ Κροίσου διαλύσειεν αὐτῷ τὴν στρατιάν, τότε τὴν παρθένον ταύτην ἔχει λόγος περὶ προδοσίας συνθεμένην τῷ Κύρῳ, εἰ κατὰ

a ἡ ἱστορία παρὰ Λικυμνίῳ τῷ Χίῳ μελοποιῷ καὶ Ἑρμησιάνακτι

νόμους Περσῶν ἕξει γυναῖκα αὐτήν, κατὰ τὴν ἄκραν, μηδενὸς φυλάσσοντος δι' ὀχυρότητα τοῦ χωρίου, εἰσδέχεσθαι τοὺς πολεμίους, συνεργῶν αὐτῇ καὶ ἄλλων τινῶν γινομένων· τὸν μέντοι Κῦρον μὴ ἐμπεδῶσαι αὐτῇ τὴν ὑπόσχεσιν.

Κλεώνυμος ὁ Λακεδαιμόνιος, βασιλείου γένους 23
ὢν καὶ πολλὰ κατορθώσας Λακεδαιμονίοις, ἔγημε De Chilonide
Χειλωνίδα προσήκουσαν αὐτῷ κατὰ γένος. Ταύτῃ σφοδρῶς ἐπιτεταμένου τοῦ Κλεωνύμου καὶ τὸν ἔρωτα οὐκ ἠρέμα φέροντος, τοῦ μὲν κατηλόγει, πᾶσα δὲ ἐνέκειτο Ἀκροτάτῳ, τῷ τοῦ βασιλέως υἱεῖ· καὶ 2
γὰρ ὁ μειρακίσκος αὐτῆς ἀναφανδὸν ὑπεκάετο, ὥστε πάντας ἀνὰ στόμα ἔχειν τὴν ὁμιλίαν αὐτῶν. Δι' ἣν αἰτίαν δυσανασχετήσας ὁ Κλεώνυμος καὶ ἄλλως δὲ οὐκ ἀρεσκόμενος τοῖς Λακεδαιμονίοις ἔθεσιν, ἐπεραιώθη πρὸς Πύρρον εἰς Ἤπειρον καὶ αὐτὸν ἀναπείθει πειρᾶσθαι τῆς Πελοποννήσου, ὡς εἴ γε ἐντόνως ἅψαιντο τοῦ πολέμου, ῥᾳδίως ἐκπολιορκήσοντες τὰς ἐν αὐτῇ πόλεις· ἔφη δὲ καὶ αὐτῷ τι ἤδη προδιειργάσθαι, ὥστε καὶ στάσιν ἐγγενέσθαι τισὶ τῶν πόλεων.

Ἱππαρῖνος δ' ὁ Συρακοσίων τύραννος εἰς ἐπι- 24
θυμίαν ἀφίκετο πάνυ καλοῦ παιδός· Ἀχαιὸς αὐ- De Hipparino
τῷ ὄνομα. Τοῦτον ἐξαλλάγμασι πολλοῖς ὑπαγόμενος πείθει τὴν οἰκίαν ἀπολιπόντα σὺν αὐτῷ μένειν· χρόνου δὲ προϊόντος, ὡς πολεμίων τις ἔφοδος προσηγγέλη πρός τι τῶν ὑπ' ἐκείνου κατεχομένων χωρίων, καὶ ἔδει κατὰ τάχος βοηθεῖν, ἐξορμῶν ὁ Ἱππαρῖνος παρεκελεύσατο τῷ παιδί, εἴ τις ἐντὸς τῆς αὐλῆς βιάζοιτο, κατακαίνειν αὐτὸν τῇ σπάθῃ, ἣν ἐτύγχανεν αὐτῷ κεχαρισμένος. Κἀπειδὴ συμβαλὼν τοῖς πολεμίοις 2
κατὰ κράτος αὐτοὺς εἷλεν, ἐπὶ πολὺν οἶνον ἐτράπετο

καὶ συνουσίαν· ἐκκαόμενος δὲ ὑπὸ μέθης καὶ πόθου τοῦ παιδὸς ἀφίππευσεν εἰς τὰς Συρακούσας, καὶ παραγενόμενος ἐπὶ τὴν οἰκίαν, ἔνθα τῷ παιδὶ παρεκελεύσατο μένειν, ὃς μὲν ἦν οὐκ ἐδήλου, θετταλίζων δὲ τῇ φωνῇ τὸν Ἱππαρῖνον ἔφησεν ἀπεκτονηκέναι· ὁ δὲ παῖς διαγανακτήσας, σκότους ὄντος παίει καιρίαν τὸν Ἱππαρῖνον· ὁ δὲ τρεῖς ἡμέρας ἐπιβιοὺς καὶ τοῦ φόνου τὸν Ἀχαιὸν ἀπολύσας ἐτελεύτησεν.

25[a] Φάυλλος δ' ὁ τύραννος ἠράσθη τῆς Ἀρίστωνος
De Phayllo γυναικός, ὃς Οἰταίων προστάτης ἦν· οὗτος δια-
πεμπόμενος πρὸς αὐτὴν χρυσόν τε πολὺν καὶ ἄργυ-
ρον ἐπηγγέλλετο δώσειν, εἴ τέ τινος ἄλλου δέοιτο
2 φράζειν ἐκέλευεν ὡς οὐχ ἁμαρτησομένην. Τὴν δ'
ἄρα πολὺς εἶχε πόθος ὅρμου τοῦ τότε κειμένου ἐν τῷ
τῆς Προνοίας Ἀθηνᾶς ἱερῷ, ὃν εἶχε λόγος Ἐριφύλης
3 γεγονέναι, ἠξίου τε ταύτης τῆς δωρεᾶς τυχεῖν. Φάυλ-
λος δὲ τά τε ἄλλα κατασύρων ἐκ Δελφῶν ἀναθήματα
ἀναιρεῖται καὶ τὸν ὅρμον· ἐπεὶ δὲ διεκομίσθη εἰς οἶ-
κον τὸν Ἀρίστωνος, χρόνον μέν τινα ἐφόρει αὐτὸν
ἡ γυνὴ μάλα περίπυστος οὖσα, μετὰ δὲ ταῦτα παρα-
πλήσιον αὐτῇ πάθος συνέβη τῷ περὶ τὴν Ἐριφύλην
4 γενομένῳ. Ὁ γὰρ νεώτερος τῶν υἱῶν αὐτῆς μανεὶς
τὴν οἰκίαν ὑφῆψε, καὶ τήν τε μητέρα καὶ τὰ πολλὰ
τῶν κτημάτων κατέφλεξε.

26[b] Ἐν Λέσβῳ παιδὸς Ἀπριάτης Τράμβηλος ὁ Τελα-
De Apriate μῶνος ἐρασθεὶς πολλὰ ἐποιεῖτο εἰς τὸ προσαγα-
γέσθαι τὴν κόρην· ὡς δὲ ἐκείνη οὐ πάνυ ἐνεδίδου,
ἐνενοεῖτο δόλῳ καὶ ἀπάτῃ περιγενέσθαι αὐτῆς. Πο-
ρευομένην οὖν ποτε σὺν θεραπαινιδίοις ἐπί τι τῶν

---

a ἱστορεῖ Φύλαρχος

b ἱστορεῖ Εὐφορίων Θρᾳκί

πατρῴων χωρίων, ὃ πλησίον τῆς θαλάσσης ἔκειτο,
λοχήσας εἷλεν. Ὡς δὲ ἐκείνη πολὺ μᾶλλον ἀπεμάχετο
περὶ τῆς παρθενίας, ὀργισθεὶς Τράμβηλος ἔρριψεν
αὐτὴν εἰς τὴν θάλασσαν· ἐτύγχανεν δὲ ἀγχιβαθὴς
οὖσα. Καὶ ἡ μὲν ἄρα οὕτως ἀπολώλει· τινὲς μέντοι [a]
ἔφασαν διωκομένην ἑαυτὴν ῥῖψαι. Τράμβηλον δὲ οὐ 3
πολὺ μετέπειτα τίσις ἐλάμβανεν ἐκ θεῶν· ἐπειδὴ γὰρ
Ἀχιλλεὺς ἐκ τῆς Λέσβου πολλὴν λείαν ἀποτεμόμενος
ἤγαγεν, οὗτος, ἐπαγαγομένων αὐτὸν τῶν ἐγχωρίων
βοηθόν, συνίσταται αὐτῷ. Ἔνθα δὴ πληγεὶς εἰς τὰ 4
στέρνα παραχρῆμα πίπτει· ἀγάμενος δὲ τῆς ἀλκῆς
αὐτὸν Ἀχιλλεὺς ἔτι ἔμπνουν ἀνέκρινεν ὅστις τε ἦν
καὶ ὁπόθεν· ἐπεὶ δὲ ἔγνω παῖδα Τελαμῶνος ὄντα,
πολλὰ κατοδυράμενος ἐπὶ τῆς ἠιόνος μέγα χῶμα
ἔχωσε. Τοῦτο ἔτι νῦν ἡρῷον Τραμβήλου καλεῖται.

Ἔχει δὲ λόγος καὶ Ἀλκινόην, τὴν Πολύβου μὲν 27[b]
τοῦ Κορινθίου θυγατέρα, γυναῖκα δὲ Ἀμφιλό- De Alcinoe
χου τοῦ Δρύαντος, κατὰ μῆνιν Ἀθηνᾶς ἐπιμανῆναι
ξένῳ Σαμίῳ· Ξάνθος αὐτῷ ὄνομα. Ἐπὶ μισθῷ γὰρ 2
αὐτὴν ἀγαγομένην χερνῆτιν γυναῖκα Νικάνδρην καὶ
ἐργασαμένην ἐνιαυτὸν ὕστερον ἐκ τῶν οἰκίων ἐλάσαι,
μὴ ἐντελῆ τὸν μισθὸν ἀποδοῦσαν· τὴν δὲ ἀράσασθαι
πολλὰ Ἀθηνᾷ τίσασθαι αὐτὴν ἀντ' ἀδίκου στερήσεως·
ὅθεν εἰς τοσοῦτον ἐλθεῖν, ὥστε ἀπολιπεῖν οἶκόν τε
καὶ παῖδας ἤδη γεγονότας, συνεκπλεῦσαί τε τῷ Ξάν-
θῳ· γενομένην δὲ κατὰ μέσον πόρον ἔννοιαν λαβεῖν 3
τῶν εἰργασμένων, καὶ αὐτίκα πολλά τε δάκρυα
προΐεσθαι καὶ ἀνακαλεῖν ὁτὲ μὲν ἄνδρα κουρίδιον,
ὁτὲ δὲ τοὺς παῖδας· τέλος δὲ πολλὰ τοῦ Ξάνθου παρ-

---

a γρ Ἀριστόκριτος ἐν τοῖς περὶ Μιλήτου

b ἱστορεῖ Μοιρὼ ἐν ταῖς Ἀραῖς

ηγοροῦντος καὶ φαμένου γυναῖκα ἕξειν, μὴ πειθομένην ῥῖψαι ἑαυτὴν εἰς θάλασσαν.

28[a] De Clite Διαφόρως δὲ ἱστορεῖται περὶ Κυζίκου τοῦ Αἰνέου· οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν ἔφασαν ἁρμοσάμενον Λάρισαν τὴν Πιάσου, ᾗ ὁ πατὴρ ἐμίγη πρὸ γάμου, μαχόμενον ἀποθανεῖν· τινὲς δὲ προσφάτως γήμαντα Κλείτην συμβαλεῖν δι' ἄγνοιαν τοῖς μετὰ Ἰάσονος ἐπὶ τῆς Ἀργοῦς πλέουσι, καὶ οὕτως πεσόντα πᾶσι μὲν [[τοῖς]] ἄλλοις ἀλγεινὸν πόθον ἐμβαλεῖν, ἐξόχως δὲ τῇ Κλείτῃ· ἰδοῦσα γὰρ αὐτὸν ἐρριμμένον, περιεχύθη καὶ πολλὰ κατωδύρατο, νύκτωρ δὲ λαθοῦσα τὰς θεραπαινίδας ἀπό τινος δένδρου ἀνήρτησεν [[ἑαυτήν]].

29[b] De Daphnide Ἐν Σικελίᾳ δὲ Δάφνις Ἑρμοῦ παῖς ἐγένετο, σύριγγι δή τε δεξιῶς χρήσασθαι καὶ τὴν ἰδέαν ἐκπρεπής. Οὗτος εἰς μὲν τὸν πολὺν ὅμιλον ἀνδρῶν οὐ κατῄει, βουκολῶν δὲ κατὰ τὴν Αἴτνην χείματός τε καὶ θέρους ἠγραύλει. Τούτου λέγουσιν Ἐχεναΐδα Νύμφην ἐρασθεῖσαν παρακελεύσασθαι αὐτῷ γυναικὶ μὴ πλησιάζειν· μὴ πειθομένῳ γὰρ αὐτῷ συμβήσε-
2 σθαι τὰς ὄψεις ἀποβαλεῖν. Ὁ δὲ χρόνον μέν τινα καρτερῶς ἀντεῖχεν καίπερ οὐκ ὀλίγων ἐπιμαινομένων αὐτῷ· ὕστερον δὲ μία τῶν κατὰ τὴν Σικελίαν βασιλίδων οἴνῳ πολλῷ δηλησαμένη αὐτὸν ἤγαγεν εἰς ἐπιθυμίαν αὐτῇ μιγῆναι· καὶ οὕτως ἐκ τοῦδε ὁμοίως Θαμύρᾳ τῷ Θρᾳκὶ δι' ἀφροσύνην ἐπεπήρωτο.

30[c] De Celtine Λέγεται δὲ καὶ Ἡρακλέα, ὅτε ἀπ' Ἐρυθείας τὰς Γηρυόνου βοῦς ἤγαγεν, ἀλώμενον διὰ τῆς Κελ-

---

a ἱστορεῖ Εὐφορίων Ἀπολλοδώρῳ, τὰ ἑξῆς Ἀπολλώνιος Ἀργοναυτικῶν α'

b ἱστορεῖ Τίμαιος Σικελικοῖς

c $\overset{\upsilon}{\text{ο}}$

τῶν χώρας ἀφικέσθαι παρὰ Βρεταννόν· τῷ δὲ ἄρα ὑπάρχειν θυγατέρα, Κελτίνην ὄνομα. Ταύτην δὲ ἐρασθεῖσαν τοῦ Ἡρακλέους κατακρύψαι τὰς βοῦς, μὴ θέλειν τε ἀποδοῦναι, εἰ μὴ πρότερον αὐτῇ μιχθῆναι· τὸν δὲ Ἡρακλέα τὸ μέν τι καὶ τὰς βοῦς ἐπειγόμενον ἀνασώσασθαι, πολὺ μᾶλλον μέντοι τὸ κάλλος ἐκπλαγέντα τῆς κόρης συγγενέσθαι αὐτῇ, καὶ αὐτοῖς χρόνου περιήκοντος γενέσθαι παῖδα Κελτόν, ἀφ' οὗ δὴ Κελτοὶ προσηγορεύθησαν.

31[a] De Dimoeta

Λέγεται δὲ καὶ Διμοίτην ἁρμόσασθαι μὲν Τροιζῆνος τἀδελφοῦ θυγατέρα Εὐῶπιν· αἰσθανόμενον δὲ συνοῦσαν αὐτὴν διὰ σφοδρὸν ἔρωτα τἀδελφῷ, δηλῶσαι τῷ Τροιζῆνι· τὴν δὲ διὰ [τὸ] δέος καὶ αἰσχύνην ἀναρτῆσαι αὑτήν, πολλὰ πρότερον λυγρὰ καταρασαμένην τῷ αἰτίῳ τῆς συμφορᾶς. 2 Ἔνθα δὴ τὸν Διμοίτην μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἐπιτυχεῖν γυναικὶ μάλα καλῇ τὴν ὄψιν ὑπὸ τῶν κυμάτων ἐκβεβλημένῃ καὶ αὐτῆς εἰς ἐπιθυμίαν ἐλθόντα συνεῖναι· ὡς δὲ ἤδη ἐνεδίδου τὸ σῶμα διὰ μῆκος χρόνου, χῶσαι αὐτῇ μέγαν τάφον, καὶ οὕτως μὴ ἀνιέμενον τοῦ πάθους ἐπικατασφάξαι αὑτόν.

32[b] De Anthippe

Παρὰ δὲ Χάοσι μειρακίσκος τις τῶν πάνυ δοκίμων Ἀνθίππης ἠράσθη. Ταύτην ὑπελθὼν πάσῃ μηχανῇ πείθει αὐτῷ συμμιγῆναι· ἡ δὲ ἄρα καὶ αὐτὴ οὐκ ἐκτὸς ἦν τοῦ πρὸς τὸν παῖδα πόθου· καὶ ἐκ τοῦδε λανθάνοντες τοὺς αὑτῶν γονεῖς ἐξεπίμπλασαν τὴν ἐπιθυμίαν. 2 Ἑορτῆς δέ ποτε τοῖς Χάοσι δημοτελοῦς ἀγομένης καὶ πάντων εὐωχουμένων, ἀποσκεδασθέντες εἴς τινα δρυμὸν κατειλήθησαν. Ἔτυχε δὲ ἄρα ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς Κίχυρος πάρδαλιν διώ-

a ἱστορεῖ Φύλαρχος

b $\overset{υ}{ο}$

κων, ἧς συνελαθείσης εἰς ἐκεῖνον τὸν δρυμὸν ἀφίη-
σιν ἐπ' αὐτὴν τὸν ἄκοντα. Καὶ τῆς μὲν ἁμαρτάνει,
3 τυγχάνει δὲ τῆς παιδός· ὑπολαβὼν δὲ τὸ θηρίον κα-
ταβεβληκέναι ἐγγυτέρω τὸν ἵππον προσελαύνει· καὶ
καταμαθὼν τὸ μειράκιον ἐπὶ τοῦ τραύματος τῆς παι-
δὸς ἔχον τὼ χεῖρε ἐκτός τε φρενῶν ἐγένετο καὶ περι-
δινηθεὶς ἀπολισθάνει τοῦ ἵππου εἰς χωρίον ἀπόκρη-
4 μνον καὶ πετρῶδες. Ἔνθα δὴ ὁ μὲν ἐτεθνήκει, οἱ δὲ
Χάονες, τιμῶντες τὸν βασιλέα, κατὰ τὸν αὐτὸν
τόπον τείχη περιεβάλοντο καὶ τὴν πόλιν ἐκάλεσαν
5 Κίχυρον. Φασὶ δέ τινες τὸν δρυμὸν ἐκεῖνον εἶναι
τῆς Ἐχίονος θυγατρὸς Ἠπείρου, ἣν μεταναστᾶσαν ἐκ
Βοιωτίας βαδίζειν μεθ' Ἁρμονίας καὶ Κάδμου, φερο-
μένην τὰ Πενθέως λείψανα, ἀποθανοῦσαν δὲ περὶ
τὸν δρυμὸν τόνδε ταφῆναι· διὸ καὶ τὴν γῆν Ἤπειρον
ἀπὸ ταύτης ὀνομασθῆναι.

33[a] Διαφόρως δὲ τοῖς πολλοῖς ἱστορεῖται καὶ τὰ Νιό-
De Assaone βης. Οὐ γὰρ Ταντάλου φασὶν αὐτὴν γενέσθαι,
ἀλλ' Ἀσσάονος μὲν θυγατέρα, Φιλόττου δὲ γυναῖκα·
εἰς ἔριν δὲ ἀφικομένην Λητοῖ περὶ καλλιτεκνίας ὑπο-
σχεῖν τίσιν τοιάνδε· τὸν μὲν Φίλοττον ἐν κυνηγίᾳ
διαφθαρῆναι, τὸν δὲ Ἀσσάονα τῆς θυγατρὸς πόθῳ
2 ἐχόμενον αὐτὴν αὐτῷ γήμασθαι· μὴ ἐνδιδούσης δὲ
τῆς Νιόβης, τοὺς παῖδας αὐτῆς εἰς εὐωχίαν καλέσαν-
τα καταπρῆσαι. Καὶ τὴν μὲν διὰ ταύτην τὴν συμφο-
ρὰν ἀπὸ πέτρας ὑψηλοτάτης αὐτὴν ῥῖψαι, ἔννοιαν δὲ
λαβόντα τῶν σφετέρων ἁμαρτημάτων διαχρήσασθαι
τὸν Ἀσσάονα ἑαυτόν.

34[b] Ἐκ δὲ Οἰνώνης καὶ Ἀλεξάνδρου παῖς ἐγένετο

---

a ἱστορεῖ Ξάνθος Λυδιακοῖς καὶ Νεάνθης β' καὶ Σιμίας ὁ Ῥόδιος

b ἱστορεῖ Ἑλλάνικος Τρωικῶν ** καὶ Κεφάλων ὁ Γεργίθιος

Κόρυθος. Οὗτος ἐπίκουρος ἀφικόμενος εἰς Ἴλιον Ἑλένης ἠράσθη, καὶ αὐτὸν ἐκείνη μάλα φιλοφρόνως ὑπεδέχετο· ἦν δὲ τὴν ἰδέαν κράτιστος· φωράσας δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἀνεῖλεν. Νίκανδρος μέντοι τὸν Κό- 2
ρυθον οὐκ Οἰνώνης, ἀλλὰ Ἑλένης καὶ Ἀλεξάνδρου φησὶν γενέσθαι, λέγων ἐν τούτοις·

De Corytho

ἠρία τ' εἰν Ἀΐδαο κατοιχομένου Κορύθοιο,
ὅντε καὶ ἁρπακτοῖσιν ὑποδμηθεῖσ' ὑμεναίοις
Τυνδαρίς, αἶν' ἀχέουσα, κακὸν γόνον ἤρατο βούτεω.

Ἐν δὲ Κρήτῃ ἠράσθη Λύκαστος τῆς Κύδωνος 35[a]
θυγατρὸς Εὐλιμένης, ἣν ὁ πατὴρ Ἀπτέρῳ καθωμολόγητο πρωτεύοντι τότε Κρητῶν· ταύτῃ κρύφα συνὼν ἐλελήθει. Ὡς δὲ τῶν Κρητικῶν τινες πόλεων ἐπισυνέστησαν Κύδωνι καὶ πολὺ περιῆσαν, πέμπει τοὺς πευσομένους εἰς θεοῦ, ὅ τι ἂν ποιῶν κρατήσειεν τῶν πολεμίων. Καὶ αὐτῷ θεσπίζεται τοῖς ἐγ- 2
χωρίοις ἥρωσι σφαγιάσαι παρθένον. Ἀκούσας δὲ τοῦ χρηστηρίου Κύδων διεκλήρου τὰς παρθένους πάσας, καὶ κατὰ δαίμονα ἡ θυγάτηρ λαγχάνει. Λύ- 3
καστος δὲ δείσας περὶ αὐτῆς μηνύει τὴν φθορὰν καὶ ὡς ἐκ πολλοῦ χρόνου συνείη αὐτῇ· ὁ δὲ πολὺς ὅμιλος πολὺ μᾶλλον ἐδικαίου αὐτὴν τεθνάναι. Ἐπειδὴ 4
δὲ ἐσφαγιάσθη, ὁ Κύδων τὸν ἱερέα κελεύει αὐτῆς διατεμεῖν τὸ ἐπομφάλιον, καὶ οὕτως εὑρέθη ἔγκυος. Ἄπτερος δὲ δόξας ὑπὸ Λυκάστου δεινὰ πεπονθέναι λοχήσας αὐτὸν ἀνεῖλε καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ἔφυγε πρὸς Ξάνθον εἰς Τέρμερα.

De Eulimene

Λέγεται δὲ καὶ Ῥῆσον, πρὶν ἐς Τροίαν ἐπίκου- 36[b]
ρον ἐλθεῖν, ἐπὶ πολλὴν γῆν ἰέναι προσαγόμενόν

De Arganthone

---

a ἱστορεῖ Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανὸς Βιθυνιακῶν α'
b ῦ

τε καὶ δασμὸν ἐπιτιθέντα. Ἔνθα δὴ καὶ εἰς Κίον
ἀφικέσθαι κατὰ κλέος γυναικὸς καλῆς· Ἀργανθώνη
2 αὐτῇ ὄνομα. Αὕτη τὴν μὲν κατ' οἶκον δίαιταν καὶ
μονὴν ἀπεστύγει, ἀθροισαμένη δὲ κύνας πολλοὺς
ἐθήρευεν οὐ μάλα τινὰ προσιεμένη. Ἐλθὼν οὖν ὁ
Ῥῆσος εἰς τόνδε τὸν χῶρον βίᾳ μὲν αὐτὴν οὐκ ἦγεν,
ἔφη δὲ θέλειν αὐτῇ συγκυνηγεῖν· καὶ αὐτὸς γὰρ
ὁμοίως ἐκείνῃ τὴν πρὸς ἀνθρώπους ὁμιλίαν ἐχθαί-
ρειν· ἡ δὲ ταῦτα λέξαντος ἐκείνου κατήνεσε πειθο-
3 μένη αὐτὸν ἀληθῆ λέγειν. Χρόνου δὲ πολλοῦ δια-
γενομένου εἰς πολὺν ἔρωτα παραγίνεται τοῦ Ῥήσου·
καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχάζει αἰδοῖ κατεχομένη· ἐπει-
δὴ δὲ σφοδρότερον ἐγίνετο τὸ πάθος, ἀπετόλμησεν
εἰς λόγους ἐλθεῖν αὐτῷ, καὶ οὕτως ἐθέλων αὐτὴν
4 ἐκεῖνος ἠγάγετο γυναῖκα. Ὕστερον δέ, πολέμου γε-
νομένου τοῖς Τρωσί, μετῄεσαν αὐτὸν οἱ βασιλεῖς
ἐπίκουρον· ἡ δὲ Ἀργανθώνη, εἴτε καὶ δι' ἔρωτα,
ὃς πολὺς ὑπῆν αὐτῇ, εἴτε καὶ ἄλλως καταμαντευο-
5 μένη τὸ μέλλον, βαδίζειν αὐτὸν οὐκ εἴα. Ῥῆσος δὲ
μάλα κακιζόμενος ἐπὶ [[τῇ]] μονῇ οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλὰ
ἦλθεν εἰς Τροίαν καὶ μαχόμενος ἐπὶ ποταμῷ τῷ νῦν
ἀπ' ἐκείνου Ῥήσῳ καλουμένῳ, πληγεὶς ὑπὸ Διομή-
6 δους ἀποθνήσκει. Ἡ δὲ ὡς ᾔσθετο τεθνηκότος αὐ-
τοῦ, αὖτις ἀπεχώρησεν εἰς τὸν τόπον, ἔνθα ἐμίγη
πρῶτον αὐτῷ, καὶ περὶ αὐτὸν ἀλωμένη θαμὰ ἐβόα
τοὔνομα τοῦ Ῥήσου· τέλος δὲ σῖγα τῷ ποταμῷ προσ-
ημένη διὰ λύπην ἐξ ἀνθρώπων ἀπηλλάγη.

Παρθενίου Νικαέως
περὶ ἐρωτικῶν παθημάτων
τέλος

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΤΑΤΙΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ
ΛΕΥΚΙΠΠΗΝ ΚΑΙ ΚΛΕΙΤΟΦΩΝΤΑ
ΛΟΓΟΙ ΟΚΤΩ

A

Σιδὼν ἐπὶ θαλάττῃ πόλις, Ἀσσυρίων ἡ θά-
λασσα, μήτηρ Φοινίκων ἡ πόλις, Θηβαίων ὁ δῆμος
πατήρ· δίδυμος λιμὴν ἐν κόλπῳ πλατύς, ἠρέμα κλείων
τὸ πέλαγος. Ἧι γὰρ ὁ κόλπος κατὰ πλευρὰν ἐπὶ δεξιὰ
κοιλαίνεται, στόμα δεύτερον ὀρώρυκται, καὶ τὸ ὕδωρ
αὖθις εἰσρεῖ, καὶ γίνεται τοῦ λιμένος ἄλλος λιμήν,
ὡς χειμάζειν μὲν ταύτῃ τὰς ὁλκάδας ἐν γαλήνῃ, θερί-
2 ζειν δὲ τοῦ λιμένος ἐς τὸ προκόλπιον. Ἐνταῦθα
ἥκων ἐκ πολλοῦ χειμῶνος σῶστρα ἔθυον ἐμαυτοῦ τῇ
τῶν Φοινίκων θεᾷ· Ἀστάρτην αὐτὴν οἱ Σιδώνιοι
καλοῦσι. Περιιὼν οὖν καὶ τὴν ἄλλην πόλιν καὶ περι-
σκοπῶν τὰ ἀναθήματα, ὁρῶ γραφὴν ἀνακειμένην
γῆς ἅμα καὶ θαλάττης. Εὐρώπης ἡ γραφή, Φοι-
3 νίκων ἡ θάλασσα, Σιδῶνος ἡ γῆ. Ἐν τῇ γῇ λειμὼν
καὶ χορὸς παρθένων· ἐν τῇ θαλάττῃ ταῦρος ἐνήχετο,
καὶ τοῖς νώτοις καλὴ παρθένος ἐπεκάθητο, ἐπὶ Κρή-
την τῷ ταύρῳ πλέουσα. Ἐκόμα πολλοῖς ἄνθεσιν ὁ
λειμών, δένδρων αὐτοῖς ἀνεμέμικτο φάλαγξ καὶ φυ-
τῶν· συνεχῆ τὰ δένδρα, συνηρεφῆ τὰ πέταλα· συνῆ-
πτον οἱ πτόρθοι τὰ φύλλα, καὶ ἐγίνετο τοῖς ἄνθεσιν
4 ὄροφος ἡ τῶν φύλλων συμπλοκή. Ἔγραψεν ὁ τεχνί-
της ὑπὸ τὰ πέταλα καὶ τὴν σκιάν, καὶ ὁ ἥλιος ἠρέμα
[τοῦ λειμῶνος] κάτω [σποράδην] διέρρει, ὅσον τὸ συν-
ηρεφὲς τῆς τῶν φύλλων κόμης ἀνέῳξεν ὁ γραφεύς.

Ὅλον ἐτείχιζε τὸν λειμῶνα περιβολή, εἴσω δὲ τοῦ τῶν 5
ὀρόφων στεφανώματος ὁ λειμὼν ἐκάθητο· αἱ δὲ πρα-
σιαὶ τῶν ἀνθέων ὑπὸ τὰ πέταλα τῶν φυτῶν στοιχη-
δὸν ἐπεφύκεσαν, νάρκισσος καὶ ῥόδα καὶ μύρριναι·
ὕδωρ δὲ κατὰ μέσον ἔρρει τοῦ λειμῶνος, τὸ μὲν ἀνα-
βλύζον κάτωθεν ἀπὸ τῆς γῆς, τὸ δὲ τοῖς ἄνθεσι καὶ
τοῖς φυτοῖς περιχεόμενον. Ὀχετηγός τις ἐγέγραπτο δί- 6
κελλαν κατέχων καὶ περὶ μίαν ἀμάραν κεκυφὼς καὶ
ἀνοίγων τὴν ὁδὸν τῷ ῥεύματι. Ἐν δὲ τῷ τοῦ λει-
μῶνος τέλει πρὸς ταῖς ἐπὶ θάλατταν τῆς γῆς ἐκβολαῖς
τὰς παρθένους ἔταξεν ὁ τεχνίτης. Τὸ σχῆμα ταῖς 7
παρθένοις καὶ χαρᾶς καὶ φόβου· στέφανοι περὶ τοῖς
μετώποις δεδεμένοι· κόμαι κατὰ τῶν ὤμων λελυμέ-
ναι· τὸ σκέλος πᾶν γεγυμνωμέναι, τὸ μὲν ἄνω τοῦ
χιτῶνος, τὸ δὲ κάτω τοῦ πεδίλου, τὸ γὰρ ζῶμα
μέχρι γόνατος ἀνεῖλκε τὸν χιτῶνα· τὸ πρόσωπον
ὠχραί, σεσηρυῖαι τὰς παρειάς, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνοί-
ξασαι πρὸς τὴν θάλατταν, μικρὸν ὑποκεχηνυῖαι τὸ
στόμα, ὥσπερ ἀφήσειν ὑπὸ φόβου μέλλουσαι καὶ
βοήν· τὰς χεῖρας ὡς ἐπὶ τὸν βοῦν ὤρεγον. Ἐπέβαι- 8
νον ἄκρας τῆς θαλάττης, ὅσον μικρὸν ὑπεράνω τῶν
ταρσῶν ὑπερέχειν τὸ κῦμα· ἐῴκεσαν δὲ βούλεσθαι
μὲν ὡς ἐπὶ τὸν ταῦρον δραμεῖν, φοβεῖσθαι δὲ τῇ
θαλάττῃ προσελθεῖν. Τῆς δὲ θαλάττης ἡ χρόα δι-
πλῆ· τὸ μὲν γὰρ πρὸς τὴν γῆν ὑπέρυθρον, κυάνεον
δὲ τὸ πρὸς τὸ πέλαγος. Ἀφρὸς [[δὲ]] ἐπεποίητο καὶ πέ- 9
τραι καὶ κύματα· αἱ πέτραι τῆς γῆς ὑπερβεβλημέναι,
ὁ ἀφρὸς περιλευκαίνων τὰς πέτρας, τὸ κῦμα κορυφού-
μενον καὶ περὶ τὰς πέτρας λυόμενον εἰς τοὺς ἀφρούς.
[[Ὁ]] ταῦρος ἐν μέσῃ τῇ θαλάττῃ ἐγέγραπτο τοῖς κύμα-

5 Post λειμῶνος codices addunt: τῆς γραφῆς

σιν ἐποχούμενος, ὡς ὄρους ἀναβαίνοντος τοῦ κύμα-
τος ἔνθα καμπτόμενον τοῦ βοὸς κυρτοῦται τὸ σκέ-
10 *λος. Ἡ παρθένος μέσοις ἐπεκάθητο τοῖς νώτοις τοῦ*
βοός, οὐ περιβάδην, ἀλλὰ κατὰ πλευράν, ἐπὶ δεξιὰ
συμβᾶσα τὼ πόδε, τῇ λαιᾷ τοῦ κέρως ἐχομένη, ὥσπερ
ἡνίοχος χαλινοῦ· καὶ γὰρ ὁ βοῦς ἐπέστραπτο ταύτῃ
μᾶλλον πρὸς τὸ τῆς χειρὸς ἕλκον ἡνιοχούμενος. Χι-
τὼν ἀμφὶ τὰ στέρνα τῆς παρθένου μέχρις αἰδοῦς·
τοὐντεῦθεν ἐπεκάλυπτε χλαῖνα τὰ κάτω τοῦ σώμα-
τος· λευκὸς ὁ χιτών, ἡ χλαῖνα πορφυρᾶ, τὸ δὲ σῶμα
11 *διὰ τῆς ἐσθῆτος ὑπεφαίνετο. Βαθὺς ὀμφαλός, γα-*
στὴρ τεταμένη, λαπάρα στενή· τὸ στενὸν εἰς ἰξὺν
καταβαῖνον ηὐρύνετο. Μαζοὶ τῶν στέρνων ἠρέμα
προκύπτοντες· ἡ συνάγουσα ζώνη τὸν χιτῶνα καὶ
τοὺς μαζοὺς ἔκλειε, καὶ ἐγίνετο τοῦ σώματος κάτο-
12 *πτρον ὁ χιτών. Αἱ χεῖρες ἄμφω διετέταντο, ἡ μὲν*
ἐπὶ κέρας, ἡ δὲ ἐπ᾽ οὐράν· ἤρτητο δὲ ἀμφοῖν ἑκατέ-
ρωθεν ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν καλύπτρα κύκλῳ τῶν
νώτων ἐμπεπετασμένη. Ὁ δὲ κόλπος τοῦ πέπλου πάν-
τοθεν ἐτέτατο κυρτούμενος· καὶ ἦν οὗτος ἄνεμος τοῦ
ζωγράφου. Ἡ δὲ ἐπεκάθητο τῷ ταύρῳ δίκην πλεού-
13 *σης νεώς, ὥσπερ ἱστίῳ τῷ πέπλῳ χρωμένη. Περὶ δὲ*
τὸν βοῦν ὠρχοῦντο δελφῖνες, ἔπαιζον Ἔρωτες· εἶπες
ἂν αὐτῶν γεγράφθαι καὶ τὰ κινήματα. Ἔρως εἷλκε
τὸν βοῦν· Ἔρως, μικρὸν παιδίον, ἡπλώκει τὸ πτε-
ρόν, ἤρτητο [τὴν] φαρέτραν, ἐκράτει τὸ πῦρ· ἐπέ-
στραπτο δὲ ὡς ἐπὶ τὸν Δία καὶ ὑπεμειδία, ὥσπερ
αὐτοῦ καταγελῶν ὅτι δι᾽ αὐτὸν γέγονε βοῦς.
2 *Ἐγὼ δὲ καὶ τἆλλα μὲν ἐπῄνουν τῆς γραφῆς, ἅτε*
δὲ ὢν ἐρωτικὸς περιεργότερον ἔβλεπον τὸν ἄγοντα
τὸν βοῦν Ἔρωτα καὶ "οἷον" εἶπον "ἄρχει βρέφος οὐ-
ρανοῦ καὶ γῆς καὶ θαλάττης." Ταῦτά μου λέγοντος

νεανίσκος καὶ αὐτὸς παρεστὼς "ἐγὼ ταῦτ' ἂν ἐδεί-
κνυν" ἔφη "τοσαύτας ὕβρεις ἐξ ἔρωτος παθών." "Καὶ 2
τί πέπονθας" εἶπον, "ὦγαθέ; καὶ γὰρ ὁρῶ σε τὴν
ὄψιν οὐ μακρὰν ὄντα τῆς τοῦ θεοῦ τελετῆς." "Σμῆ-
νος ἀνεγείρεις" εἶπε "λόγων· τὰ γὰρ ἐμὰ μύθοις
ἔοικε." "Μὴ κατοκνήσῃς, ὦ βέλτιστε" ἔφην, "πρὸς
τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ἔρωτος αὐτοῦ, ταύτῃ μᾶλλον ἥσειν,
εἰ καὶ μύθοις ἔοικε." Καὶ ταῦτα δὴ λέγων δεξιοῦμαί τε 3
αὐτὸν καὶ ἐπί τινος ἄλσους ἄγω γείτονος, ἔνθα πλά-
τανοι μὲν ἐπεφύκεσαν πολλαὶ καὶ πυκναί, παρέρρει
δὲ ὕδωρ ψυχρόν τε καὶ διαυγές, οἷον ἀπὸ χιόνος ἄρτι
λυθείσης ἔρχεται. Καθίσας οὖν αὐτὸν ἐπί τινος
θώκου χαμαιζήλου καὶ αὐτὸς παρακαθισάμενος "ὥρα
μοι" ἔφην "τῆς τῶν λόγων ἀκροάσεως· πάντως δ'
ὁ τόπος ἡδὺς καὶ μύθων ἄξιος ἐρωτικῶν."

Ὁ δ' ἄρχεται τοῦ λέγειν ὧδε "ἐμοὶ Φοινίκη γέ- 3
νος, Τύρος [ἡ] πατρίς, ὄνομα Κλειτοφῶν, πατὴρ
Ἱππίας, ἀδελφὸς πατρὸς Σώστρατος, οὐ πάντα δὲ
ἀδελφός, ἀλλ' ὅσον ἀμφοῖν εἷς πατήρ· αἱ γὰρ μητέ-
ρες τῷ μὲν ἦν Βυζαντία, τῷ δὲ ἐμῷ πατρὶ Τυρία.
Ὁ μὲν οὖν τὸν πάντα χρόνον εἶχεν ἐν Βυζαντίῳ· πο-
λὺς γὰρ ὁ τῆς μητρὸς κλῆρος ἦν αὐτῷ· ὁ δὲ ἐμὸς
πατὴρ ἐν Τύρῳ κατῴκει. Τὴν δὲ μητέρα οὐκ οἶδα τὴν 2
ἐμήν· ἐπὶ νηπίῳ γάρ μοι τέθνηκεν. Ἐδέησεν οὖν
τῷ πατρὶ γυναικὸς ἑτέρας, ἐξ ἧς ἀδελφή μοι Καλλι-
γόνη γίνεται. Καὶ ἐδόκει μὲν τῷ πατρὶ συνάψαι
[μᾶλλον] ἡμᾶς γάμῳ· αἱ δὲ Μοῖραι τῶν ἀνθρώπων
κρείττονες ἄλλην ἐτήρουν μοι γυναῖκα. Φιλεῖ δὲ τὸ
δαιμόνιον πολλάκις ⟦τοῖς⟧ ἀνθρώποις τὸ μέλλον νύ-
κτωρ λαλεῖν οὐχ ἵνα φυλάξωνται μὴ παθεῖν (οὐ γὰρ
εἱμαρμένης δύνανται κρατεῖν), ἀλλ' ἵνα κουφότερον

3 πάσχοντες φέρωσι. Τὸ μετὰ τῆς στρωμνῆς τὸν ἀγ-
δόκητον ἐκπλήσσει τὴν ψυχῆλοις ἔβλεπον τὴν κόρην
κατεβάπτισε, τὸ δὲ πρὸ τοῦ πάτην θέαν· τοῦτο γὰρ
προκατηνάλωσε κατὰ μικρὸν μελ ἀπὸ τοῦ δείπνου,
θους τὴν ἀκμήν. Ἐπεὶ γὰρ εἶχον νος, τοῦ πατρὸς
τοῖς δέκα, καὶ παρεσκεύαζεν ὁ πατὴρ ἔξας ταῖς χερσὶ
4 σων τοὺς γάμους, ἤρχετο τοῦ δράματος ἡ ήνας ὑποψι-
ἐδόκουν συμφῦναι τῇ παρθένῳ τὰ κάτω μὲν τῷ πλή-
ὀμφαλοῦ, δύο δὲ ἐντεῦθεν τὰ ἄνω σώματα· θαρίσας
ται δέ μοι γυνὴ φοβερὰ καὶ μεγάλη, τὸ πρόσ μεμ-
ἀγρία, ὀφθαλμὸς ἐν αἵματι, βλοσυραὶ παρειαί, ὄφκαὶ
αἱ κόμαι· ἅρπην ἐκράτει τῇ δεξιᾷ, δᾷδα τῇ λαιᾷ
Ἐπιπεσοῦσα οὖν μοι θυμῷ καὶ ἀνατείνασα τὴν ἅρ-
πην καταφέρει τῆς ἰξύος, ἔνθα τῶν δύο σωμάτων
ἦσαν αἱ συμβολαί, καὶ ἀποκόπτει μου τὴν παρθένον.
5 Περιδεὴς οὖν ἀναθορὼν [ἐκ τοῦ δείματος] φράζω μὲν
πρὸς οὐδένα, κατ' ἐμαυτὸν δὲ πονηρὰ ἐσκεπτόμην.

Ἐν δὲ τούτῳ συμβαίνει τοιάδε. Ἦν ἀδελφός, ὥς ἔφην, τοῦ πατρὸς Σώστρατος. Παρὰ τούτου τις ἔρχεται κομίζων ἐπιστολὰς ἀπὸ Βυζαντίου, καὶ ἦν τὰ γεγραμμένα τοιάδε·

Ἱππίᾳ τῷ ἀδελφῷ χαίρειν Σώστρατος.

6 Ἥκουσι πρὸς σὲ θυγάτηρ ἐμὴ Λευκίππη καὶ Πάνθεια γυνή· πόλεμος γὰρ περιλαμβάνει Βυζαντίους Θρᾳκικός. Σῶζε δή μοι τὰ φίλτατα τοῦ γένους μέχρι τῆς τοῦ πολέμου τύχης.

4 Ταῦτα ὁ πατὴρ ἀναγνοὺς ἀναπηδᾷ καὶ ἐπὶ τὴν θάλατταν ἐκτρέχει καὶ μικρὸν ὕστερον αὖθις ἐπανῆκεν. Εἵποντο δὲ αὐτῷ κατόπιν πολὺ πλῆθος οἰκετῶν καὶ θεραπαινίδων, ἃς συνεκπέμψας ὁ Σώστρατος

1 post γάρ· ἐξαίφνης

νεανίσκος καὶ αὐτὸς παι… …ν γυνὴ μεγάλη
κυνυ" ἔφη "τοσαύτας … …α τοὺς ὀφθαλ- 2
τί πέπονθας" εἶπον … …ς ἐκφαίνεταί
ὄψιν οὐ μακρὰν ὄ… …θαλμοὺς τῷ
νος ἀνεγείρεις" … …ὶ ταύρῳ γε- 3
ἔοικε." "Μὴ … …ονῇ· κόμη
τοῦ Διὸς κα… …, τὸ μέλαν
εἰ καὶ μύ… …σον ἐφοι-
αὐτὸν … …τὸν ἐλέ-
ταν… …ὤων ἄν-
δε… …ειν τῶν
πωλώλειν· 4
…κους καὶ διὰ τῶν
…ψυχὴν καταρρεῖ· ὀφθαλμὸς γὰρ
…ωτικῷ τραύματι. Πάντα δέ με εἶχεν ὁμοῦ, 5

ἔπαινος, ἔκπληξις, τρόμος, αἰδώς, ἀναίδεια· ἐπῄνουν τὸ μέγεθος, ἐκπεπλήγμην τὸ κάλλος, ἔτρεμον τὴν καρδίαν, ἔβλεπον ἀναιδῶς, ᾐδούμην ἁλῶναι· τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς ἀφέλκειν μὲν ἀπὸ τῆς κόρης ἐβιαζόμην, οἱ δὲ οὐκ ἤθελον, ἀλλ' ἀνθεῖλκον ἑαυτοὺς ἐκεῖ τῷ τοῦ κάλλους ἑλκόμενοι πείσματι, καὶ τέλος ἐνίκησαν.

Αἱ μὲν δὴ κατήγοντο πρὸς ἡμᾶς, καὶ αὐταῖς ὁ 5
πατὴρ μέρος τι τῆς οἰκίας ἀποτεμόμενος εὐτρεπίζει δεῖπνον. Καὶ ἐπεὶ καιρὸς ἦν, συνεπίνομεν κατὰ δύο τὰς κλίνας διαλαχόντες, οὕτω γὰρ ἔταξεν ὁ πατήρ· αὐτὸς κἀγὼ τὴν μέσην, αἱ μητέρες αἱ δύο τὴν ἐν ἀριστερᾷ, τὴν δεξιὰν εἶχον αἱ παρθένοι. Ἐγὼ δὲ ὡς 2
ταύτην ἤκουσα τὴν εὐταξίαν, μικροῦ προσελθὼν κατεφίλησα τὸν πατέρα, ὅτι μοι κατ' ὀφθαλμοὺς ἀνέκλινε τὴν παρθένον. Τί μὲν οὖν ἔφαγον, μὰ τοὺς 3
θεούς, ἔγωγε οὐκ ᾔδειν, ἐῴκειν γὰρ τοῖς ἐν ὀνείροις

ἐσθίουσιν· ἐρείσας δὲ κατὰ τῆς στρωμνῆς τὸν ἀγ-
κῶνα καὶ ἐγκλίνας ἐμαυτόν, ὅλοις ἔβλεπον τὴν κόρην
τοῖς προσώποις, κλέπτων ἅμα τὴν θέαν· τοῦτο γάρ
4 μοι ἦν τὸ δεῖπνον. Ὡς δὲ ἦμεν ἀπὸ τοῦ δείπνου,
παῖς εἰσέρχεται κιθάραν ἁρμοσάμενος, τοῦ πατρὸς
οἰκέτης, καὶ ψιλαῖς τὸ πρῶτον διατινάξας ταῖς χερσὶ
τὰς χορδὰς ἔκρουε καί τι κρουμάτιον λιγήνας ὑποψι-
θυρίζουσι τοῖς δακτύλοις, μετὰ τοῦτο ἤδη τῷ πλή-
κτρῳ τὰς χορδὰς ἔκρουε, καὶ ὀλίγον ὅσον κιθαρίσας
5 συνῇδε τοῖς κρούμασι. Τὸ δὲ ᾆσμα ἦν Ἀπόλλων μεμ-
φόμενος τὴν Δάφνην φεύγουσαν καὶ διώκων ἅμα καὶ
μέλλων καταλαμβάνειν καὶ γινομένη φυτὸν ἡ κόρη
καὶ Ἀπόλλων τὸ φυτὸν στεφανούμενος. Τοῦτό μοι
6 μᾶλλον τὴν ψυχὴν ἐξέκαυσεν· ὑπέκκαυμα γὰρ ἐπι-
θυμίας λόγος ἐρωτικός· κἂν εἰς σωφροσύνην τις
ἑαυτὸν νουθετῇ, τῷ παραδείγματι πρὸς τὴν μίμησιν
ἐρεθίζεται, μάλισθ' ὅταν ἐκ τοῦ κρείττονος ᾖ τὸ πα-
ράδειγμα· ἡ γὰρ ὧν ἁμαρτάνει τις αἰδὼς τῷ τοῦ
7 βελτίονος ἀξιώματι παρρησία γίνεται. Καὶ ταῦτα
πρὸς ἐμαυτὸν ἔλεγον "ἰδοὺ καὶ Ἀπόλλων ἐρᾷ, κἀκεῖ-
νος παρθένου, καὶ ἐρῶν οὐκ αἰσχύνεται, ἀλλὰ διώ-
κει τὴν παρθένον· σὺ δὲ ὀκνεῖς καὶ αἰδῇ καὶ ἀκαίρως
σωφρονεῖς; μὴ κρείττων εἶ τοῦ θεοῦ;"
6 Ὡς δὲ ἦν ἑσπέρα, πρότεραι μὲν πρὸς ὕπνον
ἐτράπησαν αἱ γυναῖκες, μικρὸν δὲ ὕστερον καὶ ἡμεῖς,
οἱ μὲν [δὴ] ἄλλοι τῇ γαστρὶ μετρήσαντες τὴν ἡδονήν,
ἐγὼ δὲ τὴν εὐωχίαν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς φέρων, τῶν
τε τῆς κόρης προσώπων γεμισθεὶς καὶ ἀκράτῳ θεά-
ματι καὶ μέχρι κόρου προελθὼν ἀπῆλθον μεθύων
2 ἔρωτι. Ὡς δὲ εἰς τὸ δωμάτιον παρῆλθον, ἔνθα μοι

---

14 post μᾶλλον: ᾆσθέν

καθεύδειν ἔθος ἦν, οὐδὲ ὕπνου τυχεῖν ἠδυνάμην.
Ἔστι μὲν γὰρ φύσει καὶ τἆλλα νοσήματα καὶ τὰ τοῦ
σώματος τραύματα [[ἐν]] νυκτὶ χαλεπώτερα, καὶ
ἐπανίσταται μᾶλλον ἡμῖν ἡσυχάζουσι καὶ ἐρεθίζει τὰς
ἀλγηδόνας· ὅταν γὰρ ἀναπαύηται τὸ σῶμα, τότε 3
σχολάζει τὸ ἕλκος νοσεῖν· τὰ δὲ τῆς ψυχῆς τραύματα
μὴ κινουμένου τοῦ σώματος, πολὺ μᾶλλον ὀδυνᾷ.
Ἐν ἡμέρᾳ μὲν γὰρ ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτα πολλῆς γεμι-
ζόμενα περιεργίας ἐπικουφίζει τῆς νόσου τὴν ἀκμήν,
ἀντιπερισπῶντα τὴν ψυχὴν τῆς εἰς τὸ πονεῖν σχολῆς·
ἐὰν δὲ ἡσυχίᾳ τὸ σῶμα πεδηθῇ, καθ' ἑαυτὴν ἡ ψυχὴ
γενομένη τῷ κακῷ κυμαίνεται. Πάντα γὰρ ἐξεγείρε- 4
ται τότε τὰ τέως κοιμώμενα· τοῖς πενθοῦσιν αἱ λῦ-
παι, τοῖς μεριμνῶσιν αἱ φροντίδες, τοῖς κινδυνεύ-
ουσιν οἱ φόβοι, τοῖς ἐρῶσι τὸ πῦρ. Περὶ δὲ τὴν
ἕω μόλις ἐλεήσας μέ τις ὕπνος ἀνέπαυσεν ὀλίγον.
Ἀλλ' οὐδὲ τότε μου τῆς ψυχῆς ἀπελθεῖν ἤθελεν 5
ἡ κόρη· πάντα γὰρ ἦν μοι Λευκίππη τὰ ἐνύπνια·
διελεγόμην αὐτῇ, συνέπαιζον, συνεδείπνουν, ἡπτό-
μην, πλείονα εἶχον ἀγαθὰ τῆς ἡμέρας. Καὶ γὰρ
κατεφίλησα, καὶ ἦν τὸ φίλημα ἀληθινόν· ὥστ' ἐπει-
δή με ἤγειρεν ὁ οἰκέτης, ἐλοιδορούμην αὐτῷ τῆς
ἀκαιρίας, ὡς ἀπολέσας ὄνειρον οὕτω γλυκύν. Ἀνα- 6
στὰς οὖν ἐβάδιζον ἐξεπίτηδες εἴσω τῆς οἰκίας κατὰ
πρόσωπον τῆς κόρης βιβλίον ἅμα κρατῶν, καὶ ἐγκε-
κυφὼς ἀνεγίνωσκον· τοῖς δὲ ὀφθαλμοῖς, εἰ κατὰ τὰς
θύρας γενοίμην, ἐπίλλιζον κάτωθεν, καί τινας περι-
πατήσας διαύλους καὶ ἐποχετευσάμενος ἐκ τῆς θέας
ἔρωτα σαφῶς ἀπῄειν ἔχων τὴν ψυχὴν κακῶς. Καὶ
ταῦτά μοι τριῶν ἡμερῶν ἐπυρσεύετο.

Ἦν δέ μοι Κλεινίας ἀνεψιός, ὀρφανὸς καὶ νέος, 7
δύο ἀναβεβηκὼς ἔτη τῆς ἡλικίας τῆς ἐμῆς, ἔρωτι τετε-

λεσμένος· μειρακίου δὲ ὁ ἔρως ἦν. Οὕτω δ' εἶχε
φιλοτιμίας πρὸς αὐτό, ὥστε καὶ ἵππον πριάμενος,
ἐπεὶ θεασάμενον τὸ μειράκιον ἐπῄνεσεν, εὐθὺς ἐχα-
2 ρίσατο φέρων αὐτῷ τὸν ἵππον. Ἔσκωπτον οὖν αὐτὸν
ἀεὶ τῆς ἀμεριμνίας, ὅτι σχολάζει φιλεῖν καὶ δοῦλός
ἐστιν ἐρωτικῆς ἡδονῆς· ὁ δέ μοι μειδιῶν καὶ τὴν
κεφαλὴν ἐπισείων ἔλεγεν "ἔσῃ ποτὲ καὶ σύ μοι δοῦ-
3 λος ταχύ." Πρὸς τοῦτον ἀπιὼν καὶ ἀσπασάμενος καὶ
παρακαθισάμενος "ἔδωκα" ἔφην "ὦ Κλεινία, σοι
δίκην τῶν σκωμμάτων· δοῦλος γέγονα κἀγώ." Ἀνα-
κροτήσας οὖν τὰς χεῖρας ἐξεγέλασε καὶ ἀναστὰς κατ-
εφίλησέ μου τὸ πρόσωπον ἐμφαῖνον ἐρωτικὴν ἀγρυ-
πνίαν, καὶ "ἐρᾷς" εἶπεν "ἐρᾷς ἀληθῶς· οἱ ὀφθαλ-
μοί σου λέγουσιν." Ἄρτι δὲ λέγοντος αὐτοῦ Χαρικλῆς
εἰστρέχει (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ μειρακίῳ) τεθο-
4 ρυβημένος "οἴχομαί σοι" λέγων "Κλεινία." Καὶ
συνεστέναξεν ὁ Κλεινίας, ὥσπερ ἐκ τῆς ἐκείνου ψυ-
χῆς κρεμάμενος, καὶ τῇ φωνῇ τρέμων "ἀποκτενεῖς"
εἶπε "σιωπῶν· τί σε λυπεῖ; τίνι δεῖ μάχεσθαι;" Καὶ
ὁ Χαρικλῆς "γάμον" εἶπεν "ὁ πατήρ μοι προξενεῖ,
καὶ γάμον ἀμόρφου κόρης, ἵνα διπλῷ συνοικῶ κακῷ·
πονηρὸν μὲν γὰρ γυνή, κἂν εὔμορφος ᾖ· ἐὰν δὲ καὶ
5 ἀμορφίαν δυστυχῇ, τὸ κακὸν διπλοῦν. Ἀλλὰ πρὸς
τὸν πλοῦτον ὁ πατὴρ ἀποβλέπων σπουδάζει τὸ κῆδος·
ἐκδίδομαι ὁ δυστυχὴς τοῖς ἐκείνης χρήμασιν, ἵνα
γήμω πωλούμενος."
8 Ὡς οὖν ταῦτα ἤκουσεν ὁ Κλεινίας, ὠχρίασεν.
Ἐπιπαρώξυνεν οὖν τὸ μειράκιον ἀπωθεῖσθαι τὸν γά-
μον, τὸ τῶν γυναικῶν γένος λοιδορῶν. "Γάμον"
εἶπεν "ἤδη σοι δίδωσιν ὁ πατήρ; τί γὰρ ἠδίκηκας,
2 ἵνα πεδηθῇς; Οὐκ ἀκούεις τοῦ Διὸς λέγοντος

'τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ᾧ κεν ἅπαντες
τέρπωνται κατὰ θυμόν, ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες;'

Αὕτη γυναικῶν ἡδονή, καὶ ἔοικε τῇ τῶν Σειρήνων
φύσει· κἀκεῖναι γὰρ ἡδονῇ φονεύουσιν ᾠδῆς. Ἔστι 3
δέ σοι συνιέναι τὸ μέγεθος τοῦ κακοῦ καὶ ἀπ' αὐτῆς
τῆς τοῦ γάμου παρασκευῆς. Βόμβος αὐλῶν, δικλί-
δων κτύπος, πυρσῶν δᾳδουχία. Ἐρεῖ τις ἰδὼν το-
σοῦτον κυδοιμόν· ''Ἀτυχὴς ὁ μέλλων γαμεῖν· ἐπὶ
πόλεμον, δοκῶ μοι, πέμπεται.' Ἀλλ' εἰ μὲν ἰδιώ- 4
της ἦσθα μουσικῆς, ἠγνόεις ἂν τὰ τῶν γυναικῶν
δράματα· νῦν δὲ κἂν ἄλλοις λέγοις ὅσων ἐνέπλησαν
μύθων γυναῖκες τὴν σκηνήν. Ὅρμος Ἐριφύλης, Φι-
λομήλας ἡ τράπεζα, Σθενεβοίας ἡ διαβολή, Ἀερόπης
ἡ κλοπή, Πρόκνης ἡ σφαγή. Ἂν τὸ Χρυσηίδος κάλ- 5
λος Ἀγαμέμνων ποθῇ, λοιμὸν τοῖς Ἕλλησι ποιεῖ· ἂν
τὸ Βρισηίδος κάλλος Ἀχιλλεὺς [ποθῇ], πένθος αὐτῷ
προξενεῖ· ἐὰν ἔχῃ γυναῖκα Κανδαύλης καλήν, φο-
νεύει Κανδαύλην ἡ γυνή. Τὸ μὲν [γὰρ] Ἑλένης τῶν 6
γάμων πῦρ ἀνῆψε κατὰ τῆς Τροίας ἄλλο πῦρ, ὁ δὲ
Πηνελόπης γάμος τῆς σώφρονος πόσους νυμφίους
ἀπώλεσεν; Ἀπέκτεινεν Ἱππόλυτον φιλοῦσα Φαίδρα,
Κλυταιμνήστρα δὲ Ἀγαμέμνονα μὴ φιλοῦσα. Ὦ 7
πάντα τολμῶσαι γυναῖκες· κἂν φιλῶσι, φονεύου-
σι· κἂν μὴ φιλῶσι, φονεύουσιν. Ἀγαμέμνονα ἔδει
φονευθῆναι τὸν καλόν, οὗ κάλλος οὐράνιον ἦν,

ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνῳ·

καὶ ταύτην ἀπέκοψεν, ὦ Ζεῦ, τὴν κεφαλὴν γυνή.
Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν εὐμόρφων ἂν εἴποι τις γυ- 8
ναικῶν, ἔνθα καὶ μέτριον τὸ ἀτύχημα· τὸ γὰρ κάλ-

λος ἔχει παρηγορίαν τῶν κακῶν, καὶ τοῦτ᾽ ἔστιν ἐν
ἀτυχήμασιν εὐτύχημα· εἰ δὲ μηδὲ εὔμορφος, ὡς φῄς,
ἡ συμφορὰ διπλῆ. Καὶ πῶς ἄν τις ἀνάσχοιτο, καὶ
9 ταῦτα μειράκιον οὕτω καλόν; Μή, πρὸς θεῶν, Χαρί-
κλεις, μήπω μοι δοῦλος γένῃ, μηδὲ τὸ ἄνθος πρὸ
καιροῦ τῆς ἥβης ἀπολέσῃς. Πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις καὶ
τοῦτ᾽ ἔστι τοῦ γάμου τὸ ἀτύχημα· μαραίνει τὴν
ἀκμήν. Μή, δέομαι, Χαρίκλεις, μήπω μοι μαραν-
θῇς· μὴ παραδῷς εὔμορφον τρυγῆσαι ῥόδον ἀμόρφῳ
10 γεωργῷ." Καὶ ὁ Χαρικλῆς "ταῦτα μὲν" ἔφη "θεοῖς
κἀμοὶ μελήσει· καὶ γὰρ εἰς τὴν προθεσμίαν τῶν γά-
μων χρόνος ἐστὶν ἡμερῶν, πολλὰ δ᾽ ἂν γένοιτο κἂν
11 νυκτὶ μιᾷ. Τὸ δὲ νῦν ἔχον ἐφ᾽ ἱππασίαν ἄπειμι. Ἐξ
ὅτου γάρ μοι τὸν ἵππον ἐχαρίσω τὸν καλόν, οὔπω σου
τῶν δώρων ἀπέλαυσα. Ἐπικουφιεῖ δέ μοι τὸ γυμνά-
σιον τῆς ψυχῆς τὸ λυπούμενον." Ὁ μὲν οὖν ἀπῄει
τὴν τελευταίαν ὁδόν, ὕστατα καὶ πρῶτα μελλήσων
ἱππάζεσθαι.

9 Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν Κλεινίαν καταλέγω μου τὸ
δρᾶμα πῶς ἐγένετο· πῶς ἴδοιμι, πῶς πάθοιμι, τὴν
καταγωγήν, τὸ δεῖπνον, τὸ κάλλος τῆς κόρης. Τε-
λευτῶν δὲ τῷ λόγῳ συνίειν ἀσχημονῶν "οὐ φέρω"
λέγων "Κλεινία, τὴν ἀνίαν· ὅλος γάρ μοι προσέπε-
σεν ὁ ἔρως, καὶ αὐτόν μου διώκει τὸν ὕπνον τῶν
2 ὀμμάτων· πάντοτε Λευκίππην φαντάζομαι. Οὐ γέ-
γονεν ἄλλῳ τινὶ τοιοῦτον ἀτύχημα· τὸ γὰρ κακόν μοι
καὶ συνοικεῖ." Καὶ ὁ Κλεινίας "ληρεῖς" εἶπεν "οὕτως
εἰς ἔρωτα εὐτυχῶν. Οὐ γὰρ ἐπ᾽ ἀλλοτρίας θύρας
ἐλθεῖν σε δεῖ οὐδὲ διάκονον παρακαλεῖν· αὐτήν σοι
δέδωκε τὴν ἐρωμένην ἡ τύχη καὶ φέρουσα ἔνδον

---

13 post μιᾷ: καὶ κατὰ σχολὴν τηρήσομεν

ἵδρυσεν. Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἐραστῇ καὶ τὸ βλέμμα μόνον 3
ἤρκεσε τῆς ἐρωμένης παρθένου, καὶ μέγιστον τοῦτο
ἀγαθὸν νενόμικεν ἐραστὴς ἐὰν καὶ μέχρι τῶν ὀμμά-
των εὐτυχῇ, οἱ δὲ εὐδαιμονέστεροι τῶν ἐραστῶν ἂν
τύχωσι κἂν ῥήματος μόνον· σὺ δὲ καὶ βλέπεις ἀεὶ
καὶ ἀκούεις ἀεὶ καὶ συνδειπνεῖς καὶ συμπίνεις. Καὶ 4
ταῦτα εὐτυχῶν ἐγκαλεῖς; ἀχάριστος εἶ πρὸς ἔρωτος
δωρεάν. Οὐκ οἶδας οἷόν ἐστιν ἐρωμένη βλεπομένη·
μείζονα τῶν ἔργων ἔχει τὴν ἡδονήν. Ὀφθαλμοὶ γὰρ
ἀλλήλοις ἀντανακλώμενοι ἀπομάττουσιν ὡς ἐν κατό-
πτρῳ τῶν σωμάτων τὰ εἴδωλα, ἡ δὲ τοῦ κάλλους
ἀπορροὴ δι᾽ αὐτῶν εἰς τὴν ψυχὴν καταρρέουσα ἔχει
τινὰ μίξιν ἐν ἀποστάσει· καὶ γλυκίων ἐστὶ τῆς τῶν 5
σωμάτων μίξεως· καινὴ γάρ ἐστι σωμάτων συμ-
πλοκή. Ἐγὼ δέ σοι καὶ τὸ ἔργον ἔσεσθαι ταχὺ μαν-
τεύομαι· μέγιστον γάρ ἐστιν ἐφόδιον εἰς πειθὼ
συνεχὴς πρὸς ἐρωμένην ὁμιλία. Ὀφθαλμὸς γὰρ φι-
λίας πρόξενος καὶ τὸ σύνηθες τῆς κοινωνίας εἰς χάριν
ἀνυσιμώτερον. Εἰ γὰρ τὰ ἄγρια τῶν θηρίων συν- 6
ηθείᾳ τιθασεύεται, πολὺ μᾶλλον ταύτῃ μαλαχθείη
καὶ γυνή. Ἔχει δέ τι πρὸς παρθένον ἐπαγωγὸν ἡλι-
κιώτης ἐρῶν· τὸ δὲ ἐν ὥρᾳ τῆς ἀκμῆς ἐπεῖγον εἰς
τὴν φύσιν καὶ τὸ συνειδὸς τοῦ φιλεῖσθαι τίκτει πολ-
λάκις ἀντέρωτα. Θέλει γὰρ ἑκάστη τῶν παρθένων
εἶναι καλὴ καὶ φιλουμένη χαίρει καὶ ἐπαινεῖ τῆς
μαρτυρίας τὸν φιλοῦντα· κἂν μὴ φιλήσῃ τις αὐτήν,
οὔπω πεπίστευκεν εἶναι καλή. Ἓν οὖν σοι παραινῶ 7
μόνον, ἐρᾶσθαι πιστευσάτω, καὶ ταχέως σε μιμήσε-
ται.” “Πῶς ἂν οὖν” εἶπον “γένοιτο τοῦτο τὸ μάν-
τευμα; δός μοι τὰς ἀφορμάς· σὺ γὰρ ἀρχαιότερος μύ-
στης ἐμοῦ καὶ συνηθέστερος ἤδη τῇ τελετῇ τοῦ θεοῦ.

Τί λέγω; τί ποιῶ; πῶς ἂν τύχοιμι τῆς ἐρωμένης; Οὐκ οἶδα γὰρ τὰς ὁδούς."

10 "Μηδὲν" εἶπεν ὁ Κλεινίας "πρὸς ταῦτα ζήτει παρ' ἄλλου μαθεῖν· αὐτοδίδακτος γάρ ἐστιν ὁ θεὸς σοφιστής. Ὥσπερ γὰρ τὰ ἀρτίτοκα τῶν βρεφῶν οὐδεὶς διδάσκει τὴν τροφήν (αὐτόματα γὰρ ἐκμανθάνει καὶ οἶδεν ἐν τοῖς μαζοῖς οὖσαν αὐτοῖς τὴν τράπεζαν), οὕτω καὶ νεανίσκος ἔρωτος πρωτοκύμων οὐ δεῖται
2 διδασκαλίας πρὸς τὸν τοκετόν. Ἐὰν γὰρ ἡ ὠδὶς παραγένηται καὶ ἐνστῇ τῆς ἀνάγκης ἡ προθεσμία, μηδὲν πλανηθείς, κἂν πρωτοκύμων ᾖς, εὑρήσεις τεκεῖν ὑπ' αὐτοῦ μαιωθεὶς τοῦ θεοῦ. Ὅσα δ' ἐστὶ κοινὰ καὶ μὴ τῆς εὐκαίρου τύχης δεόμενα, ταῦτα ἀκούσας μάθε. Μηδὲν μὲν εἴπῃς πρὸς τὴν παρθένον ἀφροδί-
3 σιον, τὸ δὲ ἔργον ζήτει πῶς γένηται σιωπῇ. Παῖς γὰρ καὶ παρθένος ὅμοιοι μὲν εἰς αἰδῶ· πρὸς δὲ τὴν τῆς Ἀφροδίτης χάριν κἂν [[τὴν]] γνώμην ἔχωσιν, ἃ πάσχουσιν ἀκούειν οὐ θέλουσι· τὴν γὰρ αἰσχύνην κεῖσθαι
4 νομίζουσιν ἐν τοῖς ῥήμασι. Γυναῖκας μὲν γὰρ εὐφραίνει καὶ τὰ ῥήματα· παρθένος δὲ τοὺς μὲν ἔξωθεν ἀκροβολισμοὺς τῶν ἐραστῶν εἰς πεῖραν φέρει καὶ ἄφνω συντίθεται τοῖς νεύμασιν· ἐὰν δὲ αἰτήσῃς τὸ ἔργον προσελθών, ἐκπλήξεις αὐτῆς τὰ ὦτα τῇ φωνῇ, καὶ ἐρυθριᾷ καὶ μισεῖ τὸ ῥῆμα καὶ λοιδορεῖσθαι δοκεῖ· κἂν ὑποσχέσθαι θέλῃ τὴν χάριν, αἰσχύνεται· τότε γὰρ πάσχειν νομίζει τὸ ἔργον, ὅτε [μᾶλλον] τὴν
5 πεῖραν ἐκ τῆς τῶν λόγων ἡδονῆς ἀκούει. Ἐὰν δὲ τὴν πεῖραν προσαγαγὼν τὴν ἄλλην καὶ εὐάγωγον αὐτὴν παρασκευάσας ἡδέως ἤδη προσέρχῃ, σιώπα μὲν οὖν τὰ πολλὰ ὡς ἐν μυστηρίῳ, φίλησον δὲ προσελθὼν ἠρέμα· τὸ γὰρ ἐραστοῦ φίλημα πρὸς ἐρωμένην θέλουσαν μὲν παρέχειν αἴτησίς ἐστι, πρὸς

νεανίσκος καὶ αὐτὸς παρεστὼς "ἐγὼ ταῦτ' ἂν ἐδεί-
κνυν" ἔφη "τοσαύτας ὕβρεις ἐξ ἔρωτος παθών." "Καὶ 2
τί πέπονθας" εἶπον, "ὦγαθέ; καὶ γὰρ ὁρῶ σε τὴν
ὄψιν οὐ μακρὰν ὄντα τῆς τοῦ θεοῦ τελετῆς." "Σμῆ-
νος ἀνεγείρεις" εἶπε "λόγων· τὰ γὰρ ἐμὰ μύθοις
ἔοικε." "Μὴ κατοκνήσῃς, ὦ βέλτιστε" ἔφην, "πρὸς
τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ἔρωτος αὐτοῦ, ταύτῃ μᾶλλον ἥσειν,
εἰ καὶ μύθοις ἔοικε." Καὶ ταῦτα δὴ λέγων δεξιοῦμαί τε 3
αὐτὸν καὶ ἐπί τινος ἄλσους ἄγω γείτονος, ἔνθα πλά-
τανοι μὲν ἐπεφύκεσαν πολλαὶ καὶ πυκναί, παρέρρει
δὲ ὕδωρ ψυχρόν τε καὶ διαυγές, οἷον ἀπὸ χιόνος ἄρτι
λυθείσης ἔρχεται. Καθίσας οὖν αὐτὸν ἐπί τινος
θώκου χαμαιζήλου καὶ αὐτὸς παρακαθισάμενος "ὥρα
μοι" ἔφην "τῆς τῶν λόγων ἀκροάσεως· πάντως δ'
ὁ τόπος ἡδὺς καὶ μύθων ἄξιος ἐρωτικῶν."

Ὁ δ' ἄρχεται τοῦ λέγειν ὧδε "ἐμοὶ Φοινίκη γέ- 3
νος, Τύρος [ἡ] πατρίς, ὄνομα Κλειτοφῶν, πατὴρ
Ἱππίας, ἀδελφὸς πατρὸς Σώστρατος, οὐ πάντα δὲ
ἀδελφός, ἀλλ' ὅσον ἀμφοῖν εἷς πατήρ· αἱ γὰρ μητέ-
ρες τῷ μὲν ἦν Βυζαντία, τῷ δὲ ἐμῷ πατρὶ Τυρία.
Ὁ μὲν οὖν τὸν πάντα χρόνον εἶχεν ἐν Βυζαντίῳ· πο-
λὺς γὰρ ὁ τῆς μητρὸς κλῆρος ἦν αὐτῷ· ὁ δὲ ἐμὸς
πατὴρ ἐν Τύρῳ κατῴκει. Τὴν δὲ μητέρα οὐκ οἶδα τὴν 2
ἐμήν· ἐπὶ νηπίῳ γάρ μοι τέθνηκεν. Ἐδέησεν οὖν
τῷ πατρὶ γυναικὸς ἑτέρας, ἐξ ἧς ἀδελφή μοι Καλλι-
γόνη γίνεται. Καὶ ἐδόκει μὲν τῷ πατρὶ συνάψαι
[μᾶλλον] ἡμᾶς γάμῳ· αἱ δὲ Μοῖραι τῶν ἀνθρώπων
κρείττονες ἄλλην ἐτήρουν μοι γυναῖκα. Φιλεῖ δὲ τὸ
δαιμόνιον πολλάκις [[τοῖς]] ἀνθρώποις τὸ μέλλον νύ-
κτωρ λαλεῖν οὐχ ἵνα φυλάξωνται μὴ παθεῖν (οὐ γὰρ
εἱμαρμένης δύνανται κρατεῖν), ἀλλ' ἵνα κουφότερον

3 πάσχοντες φέρωσι. Τὸ μὲν γὰρ ἀθρόον καὶ ἀπροσ-
δόκητον ἐκπλήσσει τὴν ψυχὴν ἄφνω προσπεσὸν καὶ
κατεβάπτισε, τὸ δὲ πρὸ τοῦ παθεῖν προσδοκώμενον
προκατηνάλωσε κατὰ μικρὸν μελετώμενον τοῦ πά-
θους τὴν ἀκμήν. Ἐπεὶ γὰρ εἶχον ἔνατον ἔτος ἐπὶ
τοῖς δέκα, καὶ παρεσκεύαζεν ὁ πατὴρ εἰς νέωτα ποιή-
4 σων τοὺς γάμους, ἤρχετο τοῦ δράματος ἡ τύχη. Ὄναρ
ἐδόκουν συμφῦναι τῇ παρθένῳ τὰ κάτω μέρη μέχρις
ὀμφαλοῦ, δύο δὲ ἐντεῦθεν τὰ ἄνω σώματα· ἐφίστα-
ται δέ μοι γυνὴ φοβερὰ καὶ μεγάλη, τὸ πρόσωπον
ἀγρία, ὀφθαλμὸς ἐν αἵματι, βλοσυραὶ παρειαί, ὄφεις
αἱ κόμαι· ἅρπην ἐκράτει τῇ δεξιᾷ, δᾷδα τῇ λαιᾷ.
Ἐπιπεσοῦσα οὖν μοι θυμῷ καὶ ἀνατείνασα τὴν ἅρ-
πην καταφέρει τῆς ἰξύος, ἔνθα τῶν δύο σωμάτων
ἦσαν αἱ συμβολαί, καὶ ἀποκόπτει μου τὴν παρθένον.
5 Περιδεὴς οὖν ἀναθορὼν [ἐκ τοῦ δείματος] φράζω μὲν
πρὸς οὐδένα, κατ' ἐμαυτὸν δὲ πονηρὰ ἐσκεπτόμην.

Ἐν δὲ τούτῳ συμβαίνει τοιάδε. Ἦν ἀδελφός, ὡς ἔφην, τοῦ πατρὸς Σώστρατος. Παρὰ τούτου τις ἔρχεται κομίζων ἐπιστολὰς ἀπὸ Βυζαντίου, καὶ ἦν τὰ γεγραμμένα τοιάδε·

Ἱππίᾳ τῷ ἀδελφῷ χαίρειν Σώστρατος.

6 Ἥκουσι πρὸς σὲ θυγάτηρ ἐμὴ Λευκίππη καὶ Πάνθεια γυνή· πόλεμος γὰρ περιλαμβάνει Βυζαντίους Θρᾳκικός. Σῶζε δή μοι τὰ φίλτατα τοῦ γένους μέχρι τῆς τοῦ πολέμου τύχης.

4 Ταῦτα ὁ πατὴρ ἀναγνοὺς ἀναπηδᾷ καὶ ἐπὶ τὴν θάλατταν ἐκτρέχει καὶ μικρὸν ὕστερον αὖθις ἐπανῆκεν. Εἵποντο δὲ αὐτῷ κατόπιν πολὺ πλῆθος οἰκετῶν καὶ θεραπαινίδων, ἃς συνεκπέμψας ὁ Σώστρατος

---

1 post γάρ· ἐξαίφνης

ἔτυχε ταῖς γυναιξίν· ἐν μέσοις δὲ ἦν γυνὴ μεγάλη
καὶ πλουσία τῇ στολῇ. Ὡς δὲ ἐνέτεινα τοὺς ὀφθαλ- 2
μοὺς ἐπ' αὐτήν, ἐν ἀριστερᾷ παρθένος ἐκφαίνεταί
μοι, καὶ καταστράπτει μου τοὺς ὀφθαλμοὺς τῷ
προσώπῳ. Τοιαύτην εἶδον ἐγώ ποτε ἐπὶ ταύρῳ γε- 3
γραμμένην Σελήνην· ὄμμα γοργὸν ἐν ἡδονῇ· κόμη
ξανθή, τὸ ξανθὸν οὖλον· ὀφρὺς μέλαινα, τὸ μέλαν
ἄκρατον· λευκὴ παρειά, τὸ λευκὸν ἐς μέσον ἐφοι-
νίσσετο καὶ ἐμιμεῖτο πορφύραν, οἵαν εἰς τὸν ἐλέ-
φαντα Λυδία βάπτει γυνή· τὸ στόμα ῥόδων ἄν-
θος ἦν, ὅταν ἄρχηται τὸ ῥόδον ἀνοίγειν τῶν
φύλλων τὰ χείλη. Ὡς δὲ εἶδον, εὐθὺς ἀπωλώλειν· 4
κάλλος γὰρ ὀξύτερον τιτρώσκει βέλους καὶ διὰ τῶν
ὀφθαλμῶν ἐς τὴν ψυχὴν καταρρεῖ· ὀφθαλμὸς γὰρ
ὁδὸς ἐρωτικῷ τραύματι. Πάντα δέ με εἶχεν ὁμοῦ, 5
ἔπαινος, ἔκπληξις, τρόμος, αἰδώς, ἀναίδεια· ἐπῄνουν
τὸ μέγεθος, ἐκπεπλήγμην τὸ κάλλος, ἔτρεμον τὴν
καρδίαν, ἔβλεπον ἀναιδῶς, ᾐδούμην ἁλῶναι· τοὺς
δὲ ὀφθαλμοὺς ἀφέλκειν μὲν ἀπὸ τῆς κόρης ἐβιαζό-
μην, οἱ δὲ οὐκ ἤθελον, ἀλλ' ἀνθεῖλκον ἑαυτοὺς
ἐκεῖ τῷ τοῦ κάλλους ἑλκόμενοι πείσματι, καὶ τέλος
ἐνίκησαν.

Αἱ μὲν δὴ κατήγοντο πρὸς ἡμᾶς, καὶ αὐταῖς ὁ 5
πατὴρ μέρος τι τῆς οἰκίας ἀποτεμόμενος εὐτρεπίζει
δεῖπνον. Καὶ ἐπεὶ καιρὸς ἦν, συνεπίνομεν κατὰ δύο
τὰς κλίνας διαλαχόντες, οὕτω γὰρ ἔταξεν ὁ πατήρ·
αὐτὸς κἀγὼ τὴν μέσην, αἱ μητέρες αἱ δύο τὴν ἐν ἀρι-
στερᾷ, τὴν δεξιὰν εἶχον αἱ παρθένοι. Ἐγὼ δὲ ὡς 2
ταύτην ἤκουσα τὴν εὐταξίαν, μικροῦ προσελθὼν
κατεφίλησα τὸν πατέρα, ὅτι μοι κατ' ὀφθαλμοὺς ἀνέ-
κλινε τὴν παρθένον. Τί μὲν οὖν ἔφαγον, μὰ τοὺς 3
θεούς, ἔγωγε οὐκ ᾔδειν, ἐῴκειν γὰρ τοῖς ἐν ὀνείροις

ἐσθίουσιν· ἐρείσας δὲ κατὰ τῆς στρωμνῆς τὸν ἀγ-
κῶνα καὶ ἐγκλίνας ἐμαυτόν, ὅλοις ἔβλεπον τὴν κόρην
τοῖς προσώποις, κλέπτων ἅμα τὴν θέαν· τοῦτο γάρ
4 μοι ἦν τὸ δεῖπνον. Ὡς δὲ ἦμεν ἀπὸ τοῦ δείπνου,
παῖς εἰσέρχεται κιθάραν ἁρμοσάμενος, τοῦ πατρὸς
οἰκέτης, καὶ ψιλαῖς τὸ πρῶτον διατινάξας ταῖς χερσὶ
τὰς χορδὰς ἔκρουε καί τι κρουμάτιον λιγήνας ὑποψι-
θυρίζουσι τοῖς δακτύλοις, μετὰ τοῦτο ἤδη τῷ πλή-
κτρῳ τὰς χορδὰς ἔκρουε, καὶ ὀλίγον ὅσον κιθαρίσας
5 συνῇδε τοῖς κρούμασι. Τὸ δὲ ᾆσμα ἦν Ἀπόλλων μεμ-
φόμενος τὴν Δάφνην φεύγουσαν καὶ διώκων ἅμα καὶ
μέλλων καταλαμβάνειν καὶ γινομένη φυτὸν ἡ κόρη
καὶ Ἀπόλλων τὸ φυτὸν στεφανούμενος. Τοῦτό μοι
6 μᾶλλον τὴν ψυχὴν ἐξέκαυσεν· ὑπέκκαυμα γὰρ ἐπι-
θυμίας λόγος ἐρωτικός· κἂν εἰς σωφροσύνην τις
ἑαυτὸν νουθετῇ, τῷ παραδείγματι πρὸς τὴν μίμησιν
ἐρεθίζεται, μάλισθ' ὅταν ἐκ τοῦ κρείττονος ᾖ τὸ πα-
ράδειγμα· ἡ γὰρ ὧν ἁμαρτάνει τις αἰδὼς τῷ τοῦ
7 βελτίονος ἀξιώματι παρρησία γίνεται. Καὶ ταῦτα
πρὸς ἐμαυτὸν ἔλεγον "ἰδοὺ καὶ Ἀπόλλων ἐρᾷ, κἀκεῖ-
νος παρθένου, καὶ ἐρῶν οὐκ αἰσχύνεται, ἀλλὰ διώ-
κει τὴν παρθένον· σὺ δὲ ὀκνεῖς καὶ αἰδῇ καὶ ἀκαίρως
σωφρονεῖς; μὴ κρείττων εἶ τοῦ θεοῦ;"

6 Ὡς δὲ ἦν ἑσπέρα, πρότεραι μὲν πρὸς ὕπνον
ἐτράπησαν αἱ γυναῖκες, μικρὸν δὲ ὕστερον καὶ ἡμεῖς,
οἱ μὲν [δὴ] ἄλλοι τῇ γαστρὶ μετρήσαντες τὴν ἡδονήν,
ἐγὼ δὲ τὴν εὐωχίαν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς φέρων, τῶν
τε τῆς κόρης προσώπων γεμισθεὶς καὶ ἀκράτῳ θεά-
ματι καὶ μέχρι κόρου προελθὼν ἀπῆλθον μεθύων
2 ἔρωτι. Ὡς δὲ εἰς τὸ δωμάτιον παρῆλθον, ἔνθα μοι

---

14 post μᾶλλον: ᾆσθέν

καθεύδειν ἔθος ἦν, οὐδὲ ὕπνου τυχεῖν ἠδυνάμην.
Ἔστι μὲν γὰρ φύσει καὶ τἆλλα νοσήματα καὶ τὰ τοῦ
σώματος τραύματα ⟦ἐν⟧ νυκτὶ χαλεπώτερα, καὶ
ἐπανίσταται μᾶλλον ἡμῖν ἡσυχάζουσι καὶ ἐρεθίζει τὰς
ἀλγηδόνας· ὅταν γὰρ ἀναπαύηται τὸ σῶμα, τότε 3
σχολάζει τὸ ἕλκος νοσεῖν· τὰ δὲ τῆς ψυχῆς τραύματα
μὴ κινουμένου τοῦ σώματος, πολὺ μᾶλλον ὀδυνᾷ.
Ἐν ἡμέρᾳ μὲν γὰρ ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτα πολλῆς γεμι-
ζόμενα περιεργίας ἐπικουφίζει τῆς νόσου τὴν ἀκμήν,
ἀντιπερισπῶντα τὴν ψυχὴν τῆς εἰς τὸ πονεῖν σχολῆς·
ἐὰν δὲ ἡσυχίᾳ τὸ σῶμα πεδηθῇ, καθ' ἑαυτὴν ἡ ψυχὴ
γενομένη τῷ κακῷ κυμαίνεται. Πάντα γὰρ ἐξεγείρε- 4
ται τότε τὰ τέως κοιμώμενα· τοῖς πενθοῦσιν αἱ λῦ-
παι, τοῖς μεριμνῶσιν αἱ φροντίδες, τοῖς κινδυνεύ-
ουσιν οἱ φόβοι, τοῖς ἐρῶσι τὸ πῦρ. Περὶ δὲ τὴν
ἕω μόλις ἐλεήσας μέ τις ὕπνος ἀνέπαυσεν ὀλίγον.
Ἀλλ' οὐδὲ τότε μου τῆς ψυχῆς ἀπελθεῖν ἤθελεν 5
ἡ κόρη· πάντα γὰρ ἦν μοι Λευκίππη τὰ ἐνύπνια·
διελεγόμην αὐτῇ, συνέπαιζον, συνεδείπνουν, ἡπτό-
μην, πλείονα εἶχον ἀγαθὰ τῆς ἡμέρας. Καὶ γὰρ
κατεφίλησα, καὶ ἦν τὸ φίλημα ἀληθινόν· ὥστ' ἐπει-
δή με ἤγειρεν ὁ οἰκέτης, ἐλοιδορούμην αὐτῷ τῆς
ἀκαιρίας, ὡς ἀπολέσας ὄνειρον οὕτω γλυκύν. Ἀνα- 6
στὰς οὖν ἐβάδιζον ἐξεπίτηδες εἴσω τῆς οἰκίας κατὰ
πρόσωπον τῆς κόρης βιβλίον ἅμα κρατῶν, καὶ ἐγκε-
κυφὼς ἀνεγίνωσκον· τοῖς δὲ ὀφθαλμοῖς, εἰ κατὰ τὰς
θύρας γενοίμην, ἐπίλλιζον κάτωθεν, καί τινας περι-
πατήσας διαύλους καὶ ἐποχετευσάμενος ἐκ τῆς θέας
ἔρωτα σαφῶς ἀπῄειν ἔχων τὴν ψυχὴν κακῶς. Καὶ
ταῦτά μοι τριῶν ἡμερῶν ἐπυρσεύετο.

Ἦν δέ μοι Κλεινίας ἀνεψιός, ὀρφανὸς καὶ νέος, 7
δύο ἀναβεβηκὼς ἔτη τῆς ἡλικίας τῆς ἐμῆς, ἔρωτι τετε-

λεσμένος· μειρακίου δὲ ὁ ἔρως ἦν. Οὕτω δ' εἶχε
φιλοτιμίας πρὸς αὐτό, ὥστε καὶ ἵππον πριάμενος,
ἐπεὶ θεασάμενον τὸ μειράκιον ἐπῄνεσεν, εὐθὺς ἐχα-
2 ρίσατο φέρων αὐτῷ τὸν ἵππον. Ἔσκωπτον οὖν αὐτὸν
ἀεὶ τῆς ἀμεριμνίας, ὅτι σχολάζει φιλεῖν καὶ δοῦλός
ἐστιν ἐρωτικῆς ἡδονῆς· ὁ δέ μοι μειδιῶν καὶ τὴν
κεφαλὴν ἐπισείων ἔλεγεν "ἔσῃ ποτὲ καὶ σύ μοι δοῦ-
3 λος ταχύ." Πρὸς τοῦτον ἀπιὼν καὶ ἀσπασάμενος καὶ
παρακαθισάμενος "ἔδωκα" ἔφην "ὦ Κλεινία, σοι
δίκην τῶν σκωμμάτων· δοῦλος γέγονα κἀγώ." Ἀνα-
κροτήσας οὖν τὰς χεῖρας ἐξεγέλασε καὶ ἀναστὰς κατ-
εφίλησέ μου τὸ πρόσωπον ἐμφαῖνον ἐρωτικὴν ἀγρυ-
πνίαν, καὶ "ἐρᾷς" εἶπεν "ἐρᾷς ἀληθῶς· οἱ ὀφθαλ-
μοί σου λέγουσιν." Ἄρτι δὲ λέγοντος αὐτοῦ Χαρικλῆς
εἰστρέχει (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ μειρακίῳ) τεθο-
4 ρυβημένος "οἴχομαί σοι" λέγων "Κλεινία." Καὶ
συνεστέναξεν ὁ Κλεινίας, ὥσπερ ἐκ τῆς ἐκείνου ψυ-
χῆς κρεμάμενος, καὶ τῇ φωνῇ τρέμων "ἀποκτενεῖς"
εἶπε "σιωπῶν· τί σε λυπεῖ; τίνι δεῖ μάχεσθαι;" Καὶ
ὁ Χαρικλῆς "γάμον" εἶπεν "ὁ πατήρ μοι προξενεῖ,
καὶ γάμον ἀμόρφου κόρης, ἵνα διπλῷ συνοικῶ κακῷ·
πονηρὸν μὲν γὰρ γυνή, κἂν εὔμορφος ᾖ· ἐὰν δὲ καὶ
5 ἀμορφίαν δυστυχῇ, τὸ κακὸν διπλοῦν. Ἀλλὰ πρὸς
τὸν πλοῦτον ὁ πατὴρ ἀποβλέπων σπουδάζει τὸ κῆδος·
ἐκδίδομαι ὁ δυστυχὴς τοῖς ἐκείνης χρήμασιν, ἵνα
γήμω πωλούμενος."

8 Ὡς οὖν ταῦτα ἤκουσεν ὁ Κλεινίας, ὠχρίασεν.
Ἐπιπαρώξυνεν οὖν τὸ μειράκιον ἀπωθεῖσθαι τὸν γά-
μον, τὸ τῶν γυναικῶν γένος λοιδορῶν. "Γάμον"
εἶπεν "ἤδη σοι δίδωσιν ὁ πατήρ; τί γὰρ ἠδίκηκας,
2 ἵνα πεδηθῇς; Οὐκ ἀκούεις τοῦ Διὸς λέγοντος

'τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ᾧ κεν ἅπαντες
τέρπωνται κατὰ θυμόν, ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες;'

Αὕτη γυναικῶν ἡδονή, καὶ ἔοικε τῇ τῶν Σειρήνων
φύσει· κἀκεῖναι γὰρ ἡδονῇ φονεύουσιν ᾠδῆς. Ἔστι 3
δέ σοι συνιέναι τὸ μέγεθος τοῦ κακοῦ καὶ ἀπ' αὐτῆς
τῆς τοῦ γάμου παρασκευῆς. Βόμβος αὐλῶν, δικλί-
δων κτύπος, πυρσῶν δᾳδουχία. Ἐρεῖ τις ἰδὼν το-
σοῦτον κυδοιμόν· ''Ἀτυχὴς ὁ μέλλων γαμεῖν· ἐπὶ
πόλεμον, δοκῶ μοι, πέμπεται.' Ἀλλ' εἰ μὲν ἰδιώ- 4
της ἦσθα μουσικῆς, ἠγνόεις ἂν τὰ τῶν γυναικῶν
δράματα· νῦν δὲ κἂν ἄλλοις λέγοις ὅσων ἐνέπλησαν
μύθων γυναῖκες τὴν σκηνήν. Ὅρμος Ἐριφύλης, Φι-
λομήλας ἡ τράπεζα, Σθενεβοίας ἡ διαβολή, Ἀερόπης
ἡ κλοπή, Πρόκνης ἡ σφαγή. Ἂν τὸ Χρυσηίδος κάλ- 5
λος Ἀγαμέμνων ποθῇ, λοιμὸν τοῖς Ἕλλησι ποιεῖ· ἂν
τὸ Βρισηίδος κάλλος Ἀχιλλεὺς [ποθῇ], πένθος αὑτῷ
προξενεῖ· ἐὰν ἔχῃ γυναῖκα Κανδαύλης καλήν, φο-
νεύει Κανδαύλην ἡ γυνή. Τὸ μὲν [γὰρ] Ἑλένης τῶν 6
γάμων πῦρ ἀνῆψε κατὰ τῆς Τροίας ἄλλο πῦρ, ὁ δὲ
Πηνελόπης γάμος τῆς σώφρονος πόσους νυμφίους
ἀπώλεσεν; Ἀπέκτεινεν Ἱππόλυτον φιλοῦσα Φαίδρα,
Κλυταιμνήστρα δὲ Ἀγαμέμνονα μὴ φιλοῦσα. Ὦ 7
πάντα τολμῶσαι γυναῖκες· κἂν φιλῶσι, φονεύου-
σι· κἂν μὴ φιλῶσι, φονεύουσιν. Ἀγαμέμνονα ἔδει
φονευθῆναι τὸν καλόν, οὗ κάλλος οὐράνιον ἦν,

ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνῳ·

καὶ ταύτην ἀπέκοψεν, ὦ Ζεῦ, τὴν κεφαλὴν γυνή.
Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν εὐμόρφων ἂν εἴποι τις γυ- 8
ναικῶν, ἔνθα καὶ μέτριον τὸ ἀτύχημα· τὸ γὰρ κάλ-

λος ἔχει παρηγορίαν τῶν κακῶν, καὶ τοῦτ' ἔστιν ἐν
ἀτυχήμασιν εὐτύχημα· εἰ δὲ μηδὲ εὔμορφος, ὡς φῄς,
ἡ συμφορὰ διπλῆ. Καὶ πῶς ἄν τις ἀνάσχοιτο, καὶ
9 ταῦτα μειράκιον οὕτω καλόν; Μή, πρὸς θεῶν, Χαρί-
κλεις, μήπω μοι δοῦλος γένῃ, μηδὲ τὸ ἄνθος πρὸ
καιροῦ τῆς ἥβης ἀπολέσῃς. Πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις καὶ
τοῦτ' ἔστι τοῦ γάμου τὸ ἀτύχημα· μαραίνει τὴν
ἀκμήν. Μή, δέομαι, Χαρίκλεις, μήπω μοι μαραν-
θῇς· μὴ παραδῷς εὔμορφον τρυγῆσαι ῥόδον ἀμόρφῳ
10 γεωργῷ." Καὶ ὁ Χαρικλῆς "ταῦτα μὲν" ἔφη "θεοῖς
κἀμοὶ μελήσει· καὶ γὰρ εἰς τὴν προθεσμίαν τῶν γά-
μων χρόνος ἐστὶν ἡμερῶν, πολλὰ δ' ἂν γένοιτο κἂν
11 νυκτὶ μιᾷ. Τὸ δὲ νῦν ἔχον ἐφ' ἱππασίαν ἄπειμι. Ἐξ
ὅτου γάρ μοι τὸν ἵππον ἐχαρίσω τὸν καλόν, οὔπω σου
τῶν δώρων ἀπέλαυσα. Ἐπικουφιεῖ δέ μοι τὸ γυμνά-
σιον τῆς ψυχῆς τὸ λυπούμενον." Ὁ μὲν οὖν ἀπῄει
τὴν τελευταίαν ὁδόν, ὕστατα καὶ πρῶτα μελλήσων
ἱππάζεσθαι.

9 Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν Κλεινίαν καταλέγω μου τὸ
δρᾶμα πῶς ἐγένετο· πῶς ἴδοιμι, πῶς πάθοιμι, τὴν
καταγωγήν, τὸ δεῖπνον, τὸ κάλλος τῆς κόρης. Τε-
λευτῶν δὲ τῷ λόγῳ συνιεὶν ἀσχημονῶν "οὐ φέρω"
λέγων "Κλεινία, τὴν ἀνίαν· ὅλος γάρ μοι προσέπε-
σεν ὁ ἔρως, καὶ αὐτόν μου διώκει τὸν ὕπνον τῶν
2 ὀμμάτων· πάντοτε Λευκίππην φαντάζομαι. Οὐ γέ-
γονεν ἄλλῳ τινὶ τοιοῦτον ἀτύχημα· τὸ γὰρ κακόν μοι
καὶ συνοικεῖ." Καὶ ὁ Κλεινίας "ληρεῖς" εἶπεν "οὕτως
εἰς ἔρωτα εὐτυχῶν. Οὐ γὰρ ἐπ' ἀλλοτρίας θύρας
ἐλθεῖν σε δεῖ οὐδὲ διάκονον παρακαλεῖν· αὐτήν σοι
δέδωκε τὴν ἐρωμένην ἡ τύχη καὶ φέρουσα ἔνδον

13 post μιᾷ: καὶ κατὰ σχολὴν τηρήσομεν

ξενίζει ταῖς γυναιξίν· ἐν μέσοις δὲ ἦν γυνὴ μεγάλη
καὶ πλουσία τῇ στολῇ. Ὡς δὲ ἐνέτεινα τοὺς ὀφθαλ- 2
μοὺς ἐπ' αὐτήν, ἐν ἀριστερᾷ παρθένος ἐκφαίνεταί
μοι, καὶ καταστράπτει μου τοὺς ὀφθαλμοὺς τῷ
προσώπῳ. Τοιαύτην εἶδον ἐγώ ποτε ἐπὶ ταύρῳ γε- 3
γραμμένην Σελήνην· ὄμμα γοργὸν ἐν ἡδονῇ· κόμη
ξανθή, τὸ ξανθὸν οὖλον· ὀφρὺς μέλαινα, τὸ μέλαν
ἄκρατον· λευκὴ παρειά, τὸ λευκὸν ἐς μέσον ἐφοι-
νίσσετο καὶ ἐμιμεῖτο πορφύραν, οἵαν εἰς τὸν ἐλέ-
φαντα Λυδία βάπτει γυνή· τὸ στόμα ῥόδων ἄν-
θος ἦν, ὅταν ἄρχηται τὸ ῥόδον ἀνοίγειν τῶν
φύλλων τὰ χείλη. Ὡς δὲ εἶδον, εὐθὺς ἀπωλώλειν· 4
κάλλος γὰρ ὀξύτερον τιτρώσκει βέλους καὶ διὰ τῶν
ὀφθαλμῶν ἐς τὴν ψυχὴν καταρρεῖ· ὀφθαλμὸς γὰρ
ὁδὸς ἐρωτικῷ τραύματι. Πάντα δέ με εἶχεν ὁμοῦ, 5
ἔπαινος, ἔκπληξις, τρόμος, αἰδώς, ἀναίδεια· ἐπῄνουν
τὸ μέγεθος, ἐκπεπλήγμην τὸ κάλλος, ἔτρεμον τὴν
καρδίαν, ἔβλεπον ἀναιδῶς, ᾐδούμην ἁλῶναι· τοὺς
δὲ ὀφθαλμοὺς ἀφέλκειν μὲν ἀπὸ τῆς κόρης ἐβιαζό-
μην, οἱ δὲ οὐκ ἤθελον, ἀλλ' ἀνθεῖλκον ἑαυτοὺς
ἐκεῖ τῷ τοῦ κάλλους ἑλκόμενοι πείσματι, καὶ τέλος
ἐνίκησαν.

Αἱ μὲν δὴ κατήγοντο πρὸς ἡμᾶς, καὶ αὐταῖς ὁ 5
πατὴρ μέρος τι τῆς οἰκίας ἀποτεμόμενος εὐτρεπίζει
δεῖπνον. Καὶ ἐπεὶ καιρὸς ἦν, συνεπίνομεν κατὰ δύο
τὰς κλίνας διαλαχόντες, οὕτω γὰρ ἔταξεν ὁ πατήρ·
αὐτὸς κἀγὼ τὴν μέσην, αἱ μητέρες αἱ δύο τὴν ἐν ἀρι-
στερᾷ, τὴν δεξιὰν εἶχον αἱ παρθένοι. Ἐγὼ δὲ ὡς 2
ταύτην ἤκουσα τὴν εὐταξίαν, μικροῦ προσελθὼν
κατεφίλησα τὸν πατέρα, ὅτι μοι κατ' ὀφθαλμοὺς ἀνέ-
κλινε τὴν παρθένον. Τί μὲν οὖν ἔφαγον, μὰ τοὺς 3
θεούς, ἔγωγε οὐκ ᾔδειν, ἐῴκειν γὰρ τοῖς ἐν ὀνείροις

ἐσθίουσιν· ἐρείσας δὲ κατὰ τῆς στρωμνῆς τὸν ἀγ-
κῶνα καὶ ἐγκλίνας ἐμαυτόν, ὅλοις ἔβλεπον τὴν κόρην
τοῖς προσώποις, κλέπτων ἅμα τὴν θέαν· τοῦτο γάρ
4 μοι ἦν τὸ δεῖπνον. Ὡς δὲ ἦμεν ἀπὸ τοῦ δείπνου,
παῖς εἰσέρχεται κιθάραν ἁρμοσάμενος, τοῦ πατρὸς
οἰκέτης, καὶ ψιλαῖς τὸ πρῶτον διατινάξας ταῖς χερσὶ
τὰς χορδὰς ἔκρουε καί τι κρουμάτιον λιγήνας ὑποψι-
θυρίζουσι τοῖς δακτύλοις, μετὰ τοῦτο ἤδη τῷ πλή-
κτρῳ τὰς χορδὰς ἔκρουε, καὶ ὀλίγον ὅσον κιθαρίσας
5 συνῇδε τοῖς κρούμασι. Τὸ δὲ ᾆσμα ἦν Ἀπόλλων μεμ-
φόμενος τὴν Δάφνην φεύγουσαν καὶ διώκων ἅμα καὶ
μέλλων καταλαμβάνειν καὶ γινομένη φυτὸν ἡ κόρη
καὶ Ἀπόλλων τὸ φυτὸν στεφανούμενος. Τοῦτό μοι
6 μᾶλλον τὴν ψυχὴν ἐξέκαυσεν· ὑπέκκαυμα γὰρ ἐπι-
θυμίας λόγος ἐρωτικός· κἂν εἰς σωφροσύνην τις
ἑαυτὸν νουθετῇ, τῷ παραδείγματι πρὸς τὴν μίμησιν
ἐρεθίζεται, μάλισθ' ὅταν ἐκ τοῦ κρείττονος ᾖ τὸ πα-
ράδειγμα· ἡ γὰρ ὧν ἁμαρτάνει τις αἰδὼς τῷ τοῦ
7 βελτίονος ἀξιώματι παρρησία γίνεται. Καὶ ταῦτα
πρὸς ἐμαυτὸν ἔλεγον "ἰδοὺ καὶ Ἀπόλλων ἐρᾷ, κἀκεῖ-
νος παρθένου, καὶ ἐρῶν οὐκ αἰσχύνεται, ἀλλὰ διώ-
κει τὴν παρθένον· σὺ δὲ ὀκνεῖς καὶ αἰδῇ καὶ ἀκαίρως
σωφρονεῖς; μὴ κρείττων εἶ τοῦ θεοῦ;"
6 Ὡς δὲ ἦν ἑσπέρα, πρότεραι μὲν πρὸς ὕπνον
ἐτράπησαν αἱ γυναῖκες, μικρὸν δὲ ὕστερον καὶ ἡμεῖς,
οἱ μὲν [δὴ] ἄλλοι τῇ γαστρὶ μετρήσαντες τὴν ἡδονήν,
ἐγὼ δὲ τὴν εὐωχίαν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς φέρων, τῶν
τε τῆς κόρης προσώπων γεμισθεὶς καὶ ἀκράτῳ θεά-
ματι καὶ μέχρι κόρου προελθὼν ἀπῆλθον μεθύων
2 ἔρωτι. Ὡς δὲ εἰς τὸ δωμάτιον παρῆλθον, ἔνθα μοι

---

14 post μᾶλλον: ᾄσθέν

καθεύδειν ἔθος ἦν, οὐδὲ ὕπνου τυχεῖν ἠδυνάμην.
Ἔστι μὲν γὰρ φύσει καὶ τἄλλα νοσήματα καὶ τὰ τοῦ
σώματος τραύματα [[ἐν]] νυκτὶ χαλεπώτερα, καὶ
ἐπανίσταται μᾶλλον ἡμῖν ἡσυχάζουσι καὶ ἐρεθίζει τὰς
ἀλγηδόνας· ὅταν γὰρ ἀναπαύηται τὸ σῶμα, τότε 3
σχολάζει τὸ ἕλκος νοσεῖν· τὰ δὲ τῆς ψυχῆς τραύματα
μὴ κινουμένου τοῦ σώματος, πολὺ μᾶλλον ὀδυνᾷ.
Ἐν ἡμέρᾳ μὲν γὰρ ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτα πολλῆς γεμι-
ζόμενα περιεργίας ἐπικουφίζει τῆς νόσου τὴν ἀκμήν,
ἀντιπερισπῶντα τὴν ψυχὴν τῆς εἰς τὸ πονεῖν σχολῆς·
ἐὰν δὲ ἡσυχίᾳ τὸ σῶμα πεδηθῇ, καθ' ἑαυτὴν ἡ ψυχὴ
γενομένη τῷ κακῷ κυμαίνεται. Πάντα γὰρ ἐξεγείρε- 4
ται τότε τὰ τέως κοιμώμενα· τοῖς πενθοῦσιν αἱ λῦ-
παι, τοῖς μεριμνῶσιν αἱ φροντίδες, τοῖς κινδυνεύ-
ουσιν οἱ φόβοι, τοῖς ἐρῶσι τὸ πῦρ. Περὶ δὲ τὴν
ἕω μόλις ἐλεήσας μέ τις ὕπνος ἀνέπαυσεν ὀλίγον.
Ἀλλ' οὐδὲ τότε μου τῆς ψυχῆς ἀπελθεῖν ἤθελεν 5
ἡ κόρη· πάντα γὰρ ἦν μοι Λευκίππη τὰ ἐνύπνια·
διελεγόμην αὐτῇ, συνέπαιζον, συνεδείπνουν, ἡπτό-
μην, πλείονα εἶχον ἀγαθὰ τῆς ἡμέρας. Καὶ γὰρ
κατεφίλησα, καὶ ἦν τὸ φίλημα ἀληθινόν· ὥστ' ἐπει-
δή με ἤγειρεν ὁ οἰκέτης, ἐλοιδορούμην αὐτῷ τῆς
ἀκαιρίας, ὡς ἀπολέσας ὄνειρον οὕτω γλυκύν. Ἀνα- 6
στὰς οὖν ἐβάδιζον ἐξεπίτηδες εἴσω τῆς οἰκίας κατὰ
πρόσωπον τῆς κόρης βιβλίον ἅμα κρατῶν, καὶ ἐγκε-
κυφὼς ἀνεγίνωσκον· τοῖς δὲ ὀφθαλμοῖς, εἰ κατὰ τὰς
θύρας γενοίμην, ἐπίλλιζον κάτωθεν, καί τινας περι-
πατήσας διαύλους καὶ ἐποχετευσάμενος ἐκ τῆς θέας
ἔρωτα σαφῶς ἀπῄειν ἔχων τὴν ψυχὴν κακῶς. Καὶ
ταῦτά μοι τριῶν ἡμερῶν ἐπυρσεύετο.

Ἦν δέ μοι Κλεινίας ἀνεψιός, ὀρφανὸς καὶ νέος, 7
δύο ἀναβεβηκὼς ἔτη τῆς ἡλικίας τῆς ἐμῆς, ἔρωτι τετε-

λεσμένος· μειρακίου δὲ ὁ ἔρως ἦν. Οὕτω δ' εἶχε
φιλοτιμίας πρὸς αὐτό, ὥστε καὶ ἵππον πριάμενος,
ἐπεὶ θεασάμενον τὸ μειράκιον ἐπῄνεσεν, εὐθὺς ἐχα-
2 ρίσατο φέρων αὐτῷ τὸν ἵππον. Ἔσκωπτον οὖν αὐτὸν
ἀεὶ τῆς ἀμεριμνίας, ὅτι σχολάζει φιλεῖν καὶ δοῦλός
ἐστιν ἐρωτικῆς ἡδονῆς· ὁ δέ μοι μειδιῶν καὶ τὴν
κεφαλὴν ἐπισείων ἔλεγεν "ἔσῃ ποτὲ καὶ σύ μοι δοῦ-
3 λος ταχύ." Πρὸς τοῦτον ἀπιὼν καὶ ἀσπασάμενος καὶ
παρακαθισάμενος "ἔδωκα" ἔφην "ὦ Κλεινία, σοι
δίκην τῶν σκωμμάτων· δοῦλος γέγονα κἀγώ." Ἀνα-
κροτήσας οὖν τὰς χεῖρας ἐξεγέλασε καὶ ἀναστὰς κατ-
εφίλησέ μου τὸ πρόσωπον ἐμφαῖνον ἐρωτικὴν ἀγρυ-
πνίαν, καὶ "ἐρᾷς" εἶπεν "ἐρᾷς ἀληθῶς· οἱ ὀφθαλ-
μοί σου λέγουσιν." Ἄρτι δὲ λέγοντος αὐτοῦ Χαρικλῆς
εἰστρέχει (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ μειρακίῳ) τεθο-
4 ρυβημένος "οἴχομαί σοι" λέγων "Κλεινία." Καὶ
συνεστέναξεν ὁ Κλεινίας, ὥσπερ ἐκ τῆς ἐκείνου ψυ-
χῆς κρεμάμενος, καὶ τῇ φωνῇ τρέμων "ἀποκτενεῖς"
εἶπε "σιωπῶν· τί σε λυπεῖ; τίνι δεῖ μάχεσθαι;" Καὶ
ὁ Χαρικλῆς "γάμον" εἶπεν "ὁ πατήρ μοι προξενεῖ,
καὶ γάμον ἀμόρφου κόρης, ἵνα διπλῷ συνοικῶ κακῷ·
πονηρὸν μὲν γὰρ γυνή, κἂν εὔμορφος ᾖ· ἐὰν δὲ καὶ
5 ἀμορφίαν δυστυχῇ, τὸ κακὸν διπλοῦν. Ἀλλὰ πρὸς
τὸν πλοῦτον ὁ πατὴρ ἀποβλέπων σπουδάζει τὸ κῆδος·
ἐκδίδομαι ὁ δυστυχὴς τοῖς ἐκείνης χρήμασιν, ἵνα
γήμω πωλούμενος."
8 Ὡς οὖν ταῦτα ἤκουσεν ὁ Κλεινίας, ὠχρίασεν.
Ἐπιπαρώξυνεν οὖν τὸ μειράκιον ἀπωθεῖσθαι τὸν γά-
μον, τὸ τῶν γυναικῶν γένος λοιδορῶν. "Γάμον"
εἶπεν "ἤδη σοι δίδωσιν ὁ πατήρ; τί γὰρ ἠδίκηκας,
2 ἵνα πεδηθῇς; Οὐκ ἀκούεις τοῦ Διὸς λέγοντος

‘τοῖς δ’ ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ᾧ κεν ἅπαντες
τέρπωνται κατὰ θυμόν, ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες;’

Αὕτη γυναικῶν ἡδονή, καὶ ἔοικε τῇ τῶν Σειρήνων
φύσει· κἀκεῖναι γὰρ ἡδονῇ φονεύουσιν ᾠδῆς. Ἔστι 3
δέ σοι συνιέναι τὸ μέγεθος τοῦ κακοῦ καὶ ἀπ’ αὐτῆς
τῆς τοῦ γάμου παρασκευῆς. Βόμβος αὐλῶν, δικλί-
δων κτύπος, πυρσῶν δᾳδουχία. Ἐρεῖ τις ἰδὼν το-
σοῦτον κυδοιμόν· ‘Ἀτυχὴς ὁ μέλλων γαμεῖν· ἐπὶ
πόλεμον, δοκῶ μοι, πέμπεται.’ Ἀλλ’ εἰ μὲν ἰδιώ- 4
της ἦσθα μουσικῆς, ἠγνόεις ἂν τὰ τῶν γυναικῶν
δράματα· νῦν δὲ κἂν ἄλλοις λέγοις ὅσων ἐνέπλησαν
μύθων γυναῖκες τὴν σκηνήν. Ὅρμος Ἐριφύλης, Φι-
λομήλας ἡ τράπεζα, Σθενεβοίας ἡ διαβολή, Ἀερόπης
ἡ κλοπή, Πρόκνης ἡ σφαγή. Ἂν τὸ Χρυσηίδος κάλ- 5
λος Ἀγαμέμνων ποθῇ, λοιμὸν τοῖς Ἕλλησι ποιεῖ· ἂν
τὸ Βρισηίδος κάλλος Ἀχιλλεὺς [ποθῇ], πένθος αὑτῷ
προξενεῖ· ἐὰν ἔχῃ γυναῖκα Κανδαύλης καλήν, φο-
νεύει Κανδαύλην ἡ γυνή. Τὸ μὲν [γὰρ] Ἑλένης τῶν 6
γάμων πῦρ ἀνῆψε κατὰ τῆς Τροίας ἄλλο πῦρ, ὁ δὲ
Πηνελόπης γάμος τῆς σώφρονος πόσους νυμφίους
ἀπώλεσεν; Ἀπέκτεινεν Ἱππόλυτον φιλοῦσα Φαίδρα,
Κλυταιμνήστρα δὲ Ἀγαμέμνονα μὴ φιλοῦσα. Ὦ 7
πάντα τολμῶσαι γυναῖκες· κἂν φιλῶσι, φονεύου-
σι· κἂν μὴ φιλῶσι, φονεύουσιν. Ἀγαμέμνονα ἔδει
φονευθῆναι τὸν καλόν, οὗ κάλλος οὐράνιον ἦν,

ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνῳ·

καὶ ταύτην ἀπέκοψεν, ὦ Ζεῦ, τὴν κεφαλὴν γυνή.
Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν εὐμόρφων ἂν εἴποι τις γυ- 8
ναικῶν, ἔνθα καὶ μέτριον τὸ ἀτύχημα· τὸ γὰρ κάλ-

λος ἔχει παρηγορίαν τῶν κακῶν, καὶ τοῦτ' ἔστιν ἐν
ἀτυχήμασιν εὐτύχημα· εἰ δὲ μηδὲ εὔμορφος, ὡς φῄς,
ἡ συμφορὰ διπλῆ. Καὶ πῶς ἄν τις ἀνάσχοιτο, καὶ
9 ταῦτα μειράκιον οὕτω καλόν; Μή, πρὸς θεῶν, Χαρί-
κλεις, μήπω μοι δοῦλος γένῃ, μηδὲ τὸ ἄνθος πρὸ
καιροῦ τῆς ἥβης ἀπολέσῃς. Πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις καὶ
τοῦτ' ἔστι τοῦ γάμου τὸ ἀτύχημα· μαραίνει τὴν
ἀκμήν. Μή, δέομαι, Χαρίκλεις, μήπω μοι μαραν-
θῇς· μὴ παραδῷς εὔμορφον τρυγῆσαι ῥόδον ἀμόρφῳ
10 γεωργῷ." Καὶ ὁ Χαρικλῆς "ταῦτα μὲν" ἔφη "θεοῖς
κἀμοὶ μελήσει· καὶ γὰρ εἰς τὴν προθεσμίαν τῶν γά-
μων χρόνος ἐστὶν ἡμερῶν, πολλὰ δ' ἂν γένοιτο κἂν
11 νυκτὶ μιᾷ. Τὸ δὲ νῦν ἔχον ἐφ' ἱππασίαν ἄπειμι. Ἐξ
ὅτου γάρ μοι τὸν ἵππον ἐχαρίσω τὸν καλόν, οὔπω σου
τῶν δώρων ἀπέλαυσα. Ἐπικουφιεῖ δέ μοι τὸ γυμνά-
σιον τῆς ψυχῆς τὸ λυπούμενον." Ὁ μὲν οὖν ἀπῄει
τὴν τελευταίαν ὁδόν, ὕστατα καὶ πρῶτα μελλήσων
ἱππάζεσθαι.

9 Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν Κλεινίαν καταλέγω μου τὸ
δρᾶμα πῶς ἐγένετο· πῶς ἴδοιμι, πῶς πάθοιμι, τὴν
καταγωγήν, τὸ δεῖπνον, τὸ κάλλος τῆς κόρης. Τε-
λευτῶν δὲ τῷ λόγῳ συνίειν ἀσχημονῶν "οὐ φέρω"
λέγων "Κλεινία, τὴν ἀνίαν· ὅλος γάρ μοι προσέπε-
σεν ὁ ἔρως, καὶ αὐτόν μου διώκει τὸν ὕπνον τῶν
2 ὀμμάτων· πάντοτε Λευκίππην φαντάζομαι. Οὐ γέ-
γονεν ἄλλῳ τινὶ τοιοῦτον ἀτύχημα· τὸ γὰρ κακόν μοι
καὶ συνοικεῖ." Καὶ ὁ Κλεινίας "ληρεῖς" εἶπεν "οὕτως
εἰς ἔρωτα εὐτυχῶν. Οὐ γὰρ ἐπ' ἀλλοτρίας θύρας
ἐλθεῖν σε δεῖ οὐδὲ διάκονον παρακαλεῖν· αὐτήν σοι
δέδωκε τὴν ἐρωμένην ἡ τύχη καὶ φέρουσα ἔνδον

---

13 post μιᾷ: καὶ κατὰ σχολὴν τηρήσομεν

ἔτυχε ταῖς γυναιξίν· ἐν μέσοις δὲ ἦν γυνὴ μεγάλη
καὶ πλουσία τῇ στολῇ. Ὡς δὲ ἐνέτεινα τοὺς ὀφθαλ- 2
μοὺς ἐπ' αὐτήν, ἐν ἀριστερᾷ παρθένος ἐκφαίνεταί
μοι, καὶ καταστράπτει μου τοὺς ὀφθαλμοὺς τῷ
προσώπῳ. Τοιαύτην εἶδον ἐγώ ποτε ἐπὶ ταύρῳ γε- 3
γραμμένην Σελήνην· ὄμμα γοργὸν ἐν ἡδονῇ· κόμη
ξανθή, τὸ ξανθὸν οὖλον· ὀφρὺς μέλαινα, τὸ μέλαν
ἄκρατον· λευκὴ παρειά, τὸ λευκὸν ἐς μέσον ἐφοι-
νίσσετο καὶ ἐμιμεῖτο πορφύραν, οἵαν εἰς τὸν ἐλέ-
φαντα Λυδία βάπτει γυνή· τὸ στόμα ῥόδων ἄν-
θος ἦν, ὅταν ἄρχηται τὸ ῥόδον ἀνοίγειν τῶν
φύλλων τὰ χείλη. Ὡς δὲ εἶδον, εὐθὺς ἀπωλώλειν· 4
κάλλος γὰρ ὀξύτερον τιτρώσκει βέλους καὶ διὰ τῶν
ὀφθαλμῶν ἐς τὴν ψυχὴν καταρρεῖ· ὀφθαλμὸς γὰρ
ὁδὸς ἐρωτικῷ τραύματι. Πάντα δέ με εἶχεν ὁμοῦ, 5
ἔπαινος, ἔκπληξις, τρόμος, αἰδώς, ἀναίδεια· ἐπῄνουν
τὸ μέγεθος, ἐκπεπλήγμην τὸ κάλλος, ἔτρεμον τὴν
καρδίαν, ἔβλεπον ἀναιδῶς, ᾐδούμην ἁλῶναι· τοὺς
δὲ ὀφθαλμοὺς ἀφέλκειν μὲν ἀπὸ τῆς κόρης ἐβιαζό-
μην, οἱ δὲ οὐκ ἤθελον, ἀλλ' ἀνθεῖλκον ἑαυτοὺς
ἐκεῖ τῷ τοῦ κάλλους ἑλκόμενοι πείσματι, καὶ τέλος
ἐνίκησαν.

Αἱ μὲν δὴ κατήγοντο πρὸς ἡμᾶς, καὶ αὐταῖς ὁ 5
πατὴρ μέρος τι τῆς οἰκίας ἀποτεμόμενος εὐτρεπίζει
δεῖπνον. Καὶ ἐπεὶ καιρὸς ἦν, συνεπίνομεν κατὰ δύο
τὰς κλίνας διαλαχόντες, οὕτω γὰρ ἔταξεν ὁ πατήρ·
αὐτὸς κἀγὼ τὴν μέσην, αἱ μητέρες αἱ δύο τὴν ἐν ἀρι-
στερᾷ, τὴν δεξιὰν εἶχον αἱ παρθένοι. Ἐγὼ δὲ ὡς 2
ταύτην ἤκουσα τὴν εὐταξίαν, μικροῦ προσελθὼν
κατεφίλησα τὸν πατέρα, ὅτι μοι κατ' ὀφθαλμοὺς ἀνέ-
κλινε τὴν παρθένον. Τί μὲν οὖν ἔφαγον, μὰ τοὺς 3
θεούς, ἔγωγε οὐκ ᾔδειν, ἐῴκειν γὰρ τοῖς ἐν ὀνείροις

ἐσθίουσιν· ἐρείσας δὲ κατὰ τῆς στρωμνῆς τὸν ἀγ-
κῶνα καὶ ἐγκλίνας ἐμαυτόν, ὅλοις ἔβλεπον τὴν κόρην
τοῖς προσώποις, κλέπτων ἅμα τὴν θέαν· τοῦτο γάρ
4 μοι ἦν τὸ δεῖπνον. Ὡς δὲ ἦμεν ἀπὸ τοῦ δείπνου,
παῖς εἰσέρχεται κιθάραν ἁρμοσάμενος, τοῦ πατρὸς
οἰκέτης, καὶ ψιλαῖς τὸ πρῶτον διατινάξας ταῖς χερσὶ
τὰς χορδὰς ἔκρουε καί τι κρουμάτιον λιγήνας ὑποψι-
θυρίζουσι τοῖς δακτύλοις, μετὰ τοῦτο ἤδη τῷ πλή-
κτρῳ τὰς χορδὰς ἔκρουε, καὶ ὀλίγον ὅσον κιθαρίσας
5 συνῇδε τοῖς κρούμασι. Τὸ δὲ ᾆσμα ἦν Ἀπόλλων μεμ-
φόμενος τὴν Δάφνην φεύγουσαν καὶ διώκων ἅμα καὶ
μέλλων καταλαμβάνειν καὶ γινομένη φυτὸν ἡ κόρη
καὶ Ἀπόλλων τὸ φυτὸν στεφανούμενος. Τοῦτό μοι
6 μᾶλλον τὴν ψυχὴν ἐξέκαυσεν· ὑπέκκαυμα γὰρ ἐπι-
θυμίας λόγος ἐρωτικός· κἂν εἰς σωφροσύνην τις
ἑαυτὸν νουθετῇ, τῷ παραδείγματι πρὸς τὴν μίμησιν
ἐρεθίζεται, μάλισθ᾽ ὅταν ἐκ τοῦ κρείττονος ᾖ τὸ πα-
ράδειγμα· ἡ γὰρ ὧν ἁμαρτάνει τις αἰδὼς τῷ τοῦ
7 βελτίονος ἀξιώματι παρρησία γίνεται. Καὶ ταῦτα
πρὸς ἐμαυτὸν ἔλεγον "ἰδοὺ καὶ Ἀπόλλων ἐρᾷ, κἀκεῖ-
νος παρθένου, καὶ ἐρῶν οὐκ αἰσχύνεται, ἀλλὰ διώ-
κει τὴν παρθένον· σὺ δὲ ὀκνεῖς καὶ αἰδῇ καὶ ἀκαίρως
σωφρονεῖς; μὴ κρείττων εἶ τοῦ θεοῦ;"
6 Ὡς δὲ ἦν ἑσπέρα, πρότεραι μὲν πρὸς ὕπνον
ἐτράπησαν αἱ γυναῖκες, μικρὸν δὲ ὕστερον καὶ ἡμεῖς,
οἱ μὲν [δὴ] ἄλλοι τῇ γαστρὶ μετρήσαντες τὴν ἡδονήν,
ἐγὼ δὲ τὴν εὐωχίαν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς φέρων, τῶν
τε τῆς κόρης προσώπων γεμισθεὶς καὶ ἀκράτῳ θεά-
ματι καὶ μέχρι κόρου προελθὼν ἀπῆλθον μεθύων
2 ἔρωτι. Ὡς δὲ εἰς τὸ δωμάτιον παρῆλθον, ἔνθα μοι

14 post μᾶλλον: ᾀσθέν

καθεύδειν ἔθος ἦν, οὐδὲ ὕπνου τυχεῖν ἠδυνάμην.
Ἔστι μὲν γὰρ φύσει καὶ τἄλλα νοσήματα καὶ τὰ τοῦ
σώματος τραύματα [ἐν] νυκτὶ χαλεπώτερα, καὶ
ἐπανίσταται μᾶλλον ἡμῖν ἡσυχάζουσι καὶ ἐρεθίζει τὰς
ἀλγηδόνας· ὅταν γὰρ ἀναπαύηται τὸ σῶμα, τότε 3
σχολάζει τὸ ἕλκος νοσεῖν· τὰ δὲ τῆς ψυχῆς τραύματα
μὴ κινουμένου τοῦ σώματος, πολὺ μᾶλλον ὀδυνᾷ.
Ἐν ἡμέρᾳ μὲν γὰρ ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτα πολλῆς γεμι-
ζόμενα περιεργίας ἐπικουφίζει τῆς νόσου τὴν ἀκμήν,
ἀντιπερισπῶντα τὴν ψυχὴν τῆς εἰς τὸ πονεῖν σχολῆς·
ἐὰν δὲ ἡσυχίᾳ τὸ σῶμα πεδηθῇ, καθ' ἑαυτὴν ἡ ψυχὴ
γενομένη τῷ κακῷ κυμαίνεται. Πάντα γὰρ ἐξεγείρε- 4
ται τότε τὰ τέως κοιμώμενα· τοῖς πενθοῦσιν αἱ λῦ-
παι, τοῖς μεριμνῶσιν αἱ φροντίδες, τοῖς κινδυνεύ-
ουσιν οἱ φόβοι, τοῖς ἐρῶσι τὸ πῦρ. Περὶ δὲ τὴν
ἕω μόλις ἐλεήσας μέ τις ὕπνος ἀνέπαυσεν ὀλίγον.
Ἀλλ' οὐδὲ τότε μου τῆς ψυχῆς ἀπελθεῖν ἤθελεν 5
ἡ κόρη· πάντα γὰρ ἦν μοι Λευκίππη τὰ ἐνύπνια·
διελεγόμην αὐτῇ, συνέπαιζον, συνεδείπνουν, ἡπτό-
μην, πλείονα εἶχον ἀγαθὰ τῆς ἡμέρας. Καὶ γὰρ
κατεφίλησα, καὶ ἦν τὸ φίλημα ἀληθινόν· ὥστ' ἐπει-
δή με ἤγειρεν ὁ οἰκέτης, ἐλοιδορούμην αὐτῷ τῆς
ἀκαιρίας, ὡς ἀπολέσας ὄνειρον οὕτω γλυκύν. Ἀνα- 6
στὰς οὖν ἐβάδιζον ἐξεπίτηδες εἴσω τῆς οἰκίας κατὰ
πρόσωπον τῆς κόρης βιβλίον ἅμα κρατῶν, καὶ ἐγκε-
κυφὼς ἀνεγίνωσκον· τοῖς δὲ ὀφθαλμοῖς, εἰ κατὰ τὰς
θύρας γενοίμην, ἐπίλλιζον κάτωθεν, καί τινας περι-
πατήσας διαύλους καὶ ἐποχετευσάμενος ἐκ τῆς θέας
ἔρωτα σαφῶς ἀπῄειν ἔχων τὴν ψυχὴν κακῶς. Καὶ
ταῦτά μοι τριῶν ἡμερῶν ἐπυρσεύετο.

Ἦν δέ μοι Κλεινίας ἀνεψιός, ὀρφανὸς καὶ νέος, 7
δύο ἀναβεβηκὼς ἔτη τῆς ἡλικίας τῆς ἐμῆς, ἔρωτι τετε-

λεσμένος· μειρακίου δὲ ὁ ἔρως ἦν. Οὕτω δ' εἶχε
φιλοτιμίας πρὸς αὐτό, ὥστε καὶ ἵππον πριάμενος,
ἐπεὶ θεασάμενον τὸ μειράκιον ἐπῄνεσεν, εὐθὺς ἐχα-
2 ρίσατο φέρων αὐτῷ τὸν ἵππον. Ἔσκωπτον οὖν αὐτὸν
ἀεὶ τῆς ἀμεριμνίας, ὅτι σχολάζει φιλεῖν καὶ δοῦλός
ἐστιν ἐρωτικῆς ἡδονῆς· ὁ δέ μοι μειδιῶν καὶ τὴν
κεφαλὴν ἐπισείων ἔλεγεν "ἔσῃ ποτὲ καὶ σύ μοι δοῦ-
3 λος ταχύ." Πρὸς τοῦτον ἀπιὼν καὶ ἀσπασάμενος καὶ
παρακαθισάμενος "ἔδωκα" ἔφην "ὦ Κλεινία, σοι
δίκην τῶν σκωμμάτων· δοῦλος γέγονα κἀγώ." Ἀνα-
κροτήσας οὖν τὰς χεῖρας ἐξεγέλασε καὶ ἀναστὰς κατ-
εφίλησέ μου τὸ πρόσωπον ἐμφαῖνον ἐρωτικὴν ἀγρυ-
πνίαν, καὶ "ἐρᾷς" εἶπεν "ἐρᾷς ἀληθῶς· οἱ ὀφθαλ-
μοί σου λέγουσιν." Ἄρτι δὲ λέγοντος αὐτοῦ Χαρικλῆς
εἰστρέχει (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ μειρακίῳ) τεθο-
4 ρυβημένος "οἴχομαί σοι" λέγων "Κλεινία." Καὶ
συνεστέναξεν ὁ Κλεινίας, ὥσπερ ἐκ τῆς ἐκείνου ψυ-
χῆς κρεμάμενος, καὶ τῇ φωνῇ τρέμων "ἀποκτενεῖς"
εἶπε "σιωπῶν· τί σε λυπεῖ; τίνι δεῖ μάχεσθαι;" Καὶ
ὁ Χαρικλῆς "γάμον" εἶπεν "ὁ πατήρ μοι προξενεῖ,
καὶ γάμον ἀμόρφου κόρης, ἵνα διπλῷ συνοικῶ κακῷ·
πονηρὸν μὲν γὰρ γυνή, κἂν εὔμορφος ᾖ· ἐὰν δὲ καὶ
5 ἀμορφίαν δυστυχῇ, τὸ κακὸν διπλοῦν. Ἀλλὰ πρὸς
τὸν πλοῦτον ὁ πατὴρ ἀποβλέπων σπουδάζει τὸ κῆδος·
ἐκδίδομαι ὁ δυστυχὴς τοῖς ἐκείνης χρήμασιν, ἵνα
γήμω πωλούμενος."
8 Ὡς οὖν ταῦτα ἤκουσεν ὁ Κλεινίας, ὠχρίασεν.
Ἐπιπαρώξυνεν οὖν τὸ μειράκιον ἀπωθεῖσθαι τὸν γά-
μον, τὸ τῶν γυναικῶν γένος λοιδορῶν. "Γάμον"
εἶπεν "ἤδη σοι δίδωσιν ὁ πατήρ; τί γὰρ ἠδίκηκας,
2 ἵνα πεδηθῇς; Οὐκ ἀκούεις τοῦ Διὸς λέγοντος

ʽτοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ᾧ κεν ἅπαντες
τέρπωνται κατὰ θυμόν, ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες;'

Αὕτη γυναικῶν ἡδονή, καὶ ἔοικε τῇ τῶν Σειρήνων
φύσει· κἀκεῖναι γὰρ ἡδονῇ φονεύουσιν ᾠδῆς. Ἔστι 3
δέ σοι συνιέναι τὸ μέγεθος τοῦ κακοῦ καὶ ἀπ' αὐτῆς
τῆς τοῦ γάμου παρασκευῆς. Βόμβος αὐλῶν, δικλί-
δων κτύπος, πυρσῶν δᾳδουχία. Ἐρεῖ τις ἰδὼν το-
σοῦτον κυδοιμόν· ʽἈτυχὴς ὁ μέλλων γαμεῖν· ἐπὶ
πόλεμον, δοκῶ μοι, πέμπεται.' Ἀλλ' εἰ μὲν ἰδιώ- 4
της ἦσθα μουσικῆς, ἠγνόεις ἂν τὰ τῶν γυναικῶν
δράματα· νῦν δὲ κἂν ἄλλοις λέγοις ὅσων ἐνέπλησαν
μύθων γυναῖκες τὴν σκηνήν. Ὅρμος Ἐριφύλης, Φι-
λομήλας ἡ τράπεζα, Σθενεβοίας ἡ διαβολή, Ἀερόπης
ἡ κλοπή, Πρόκνης ἡ σφαγή. Ἂν τὸ Χρυσηίδος κάλ- 5
λος Ἀγαμέμνων ποθῇ, λοιμὸν τοῖς Ἕλλησι ποιεῖ· ἂν
τὸ Βρισηίδος κάλλος Ἀχιλλεὺς [ποθῇ], πένθος αὑτῷ
προξενεῖ· ἐὰν ἔχῃ γυναῖκα Κανδαύλης καλήν, φο-
νεύει Κανδαύλην ἡ γυνή. Τὸ μὲν [γὰρ] Ἑλένης τῶν 6
γάμων πῦρ ἀνῆψε κατὰ τῆς Τροίας ἄλλο πῦρ, ὁ δὲ
Πηνελόπης γάμος τῆς σώφρονος πόσους νυμφίους
ἀπώλεσεν; Ἀπέκτεινεν Ἱππόλυτον φιλοῦσα Φαίδρα,
Κλυταιμνήστρα δὲ Ἀγαμέμνονα μὴ φιλοῦσα. Ὦ 7
πάντα τολμῶσαι γυναῖκες· κἂν φιλῶσι, φονεύου-
σι· κἂν μὴ φιλῶσι, φονεύουσιν. Ἀγαμέμνονα ἔδει
φονευθῆναι τὸν καλόν, οὗ κάλλος οὐράνιον ἦν,

ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνῳ·

καὶ ταύτην ἀπέκοψεν, ὦ Ζεῦ, τὴν κεφαλὴν γυνή.
Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν εὐμόρφων ἂν εἴποι τις γυ- 8
ναικῶν, ἔνθα καὶ μέτριον τὸ ἀτύχημα· τὸ γὰρ κάλ-

λος ἔχει παρηγορίαν τῶν κακῶν, καὶ τοῦτ' ἔστιν ἐν
ἀτυχήμασιν εὐτύχημα· εἰ δὲ μηδὲ εὔμορφος, ὡς φής,
ἡ συμφορὰ διπλῆ. Καὶ πῶς ἄν τις ἀνάσχοιτο, καὶ
9 ταῦτα μειράκιον οὕτω καλόν; Μή, πρὸς θεῶν, Χαρί-
κλεις, μήπω μοι δοῦλος γένῃ, μηδὲ τὸ ἄνθος πρὸ
καιροῦ τῆς ἥβης ἀπολέσῃς. Πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις καὶ
τοῦτ' ἔστι τοῦ γάμου τὸ ἀτύχημα· μαραίνει τὴν
ἀκμήν. Μή, δέομαι, Χαρίκλεις, μήπω μοι μαραν-
θῇς· μὴ παραδῷς εὔμορφον τρυγῆσαι ῥόδον ἀμόρφῳ
10 γεωργῷ." Καὶ ὁ Χαρικλῆς "ταῦτα μὲν" ἔφη "θεοῖς
κἀμοὶ μελήσει· καὶ γὰρ εἰς τὴν προθεσμίαν τῶν γά-
μων χρόνος ἐστὶν ἡμερῶν, πολλὰ δ' ἂν γένοιτο κἂν
11 νυκτὶ μιᾷ. Τὸ δὲ νῦν ἔχον ἐφ' ἱππασίαν ἄπειμι. Ἐξ
ὅτου γάρ μοι τὸν ἵππον ἐχαρίσω τὸν καλόν, οὔπω σου
τῶν δώρων ἀπέλαυσα. Ἐπικουφιεῖ δέ μοι τὸ γυμνά-
σιον τῆς ψυχῆς τὸ λυπούμενον." Ὁ μὲν οὖν ἀπῄει
τὴν τελευταίαν ὁδόν, ὕστατα καὶ πρῶτα μελλήσων
ἱππάζεσθαι.

9 Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν Κλεινίαν καταλέγω μου τὸ
δρᾶμα πῶς ἐγένετο· πῶς ἴδοιμι, πῶς πάθοιμι, τὴν
καταγωγήν, τὸ δεῖπνον, τὸ κάλλος τῆς κόρης. Τε-
λευτῶν δὲ τῷ λόγῳ συνίειν ἀσχημονῶν "οὐ φέρω"
λέγων "Κλεινία, τὴν ἀνίαν· ὅλος γάρ μοι προσέπε-
σεν ὁ ἔρως, καὶ αὐτόν μου διώκει τὸν ὕπνον τῶν
2 ὀμμάτων· πάντοτε Λευκίππην φαντάζομαι. Οὐ γέ-
γονεν ἄλλῳ τινὶ τοιοῦτον ἀτύχημα· τὸ γὰρ κακόν μοι
καὶ συνοικεῖ." Καὶ ὁ Κλεινίας "ληρεῖς" εἶπεν "οὕτως
εἰς ἔρωτα εὐτυχῶν. Οὐ γὰρ ἐπ' ἀλλοτρίας θύρας
ἐλθεῖν σε δεῖ οὐδὲ διάκονον παρακαλεῖν· αὐτήν σοι
δέδωκε τὴν ἐρωμένην ἡ τύχη καὶ φέρουσα ἔνδον

---

13 post μιᾷ: καὶ κατὰ σχολὴν τηρήσομεν

ἵδρυσεν. Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἐραστῇ καὶ τὸ βλέμμα μόνον 3
ἤρκεσε τῆς ἐρωμένης παρθένου, καὶ μέγιστον τοῦτο
ἀγαθὸν νενόμικεν ἐραστὴς ἐὰν καὶ μέχρι τῶν ὀμμά-
των εὐτυχῇ, οἱ δὲ εὐδαιμονέστεροι τῶν ἐραστῶν ἂν
τύχωσι κἂν ῥήματος μόνον· σὺ δὲ καὶ βλέπεις ἀεὶ
καὶ ἀκούεις ἀεὶ καὶ συνδειπνεῖς καὶ συμπίνεις. Καὶ 4
ταῦτα εὐτυχῶν ἐγκαλεῖς; ἀχάριστος εἶ πρὸς ἔρωτος
δωρεάν. Οὐκ οἶδας οἷόν ἐστιν ἐρωμένη βλεπομένη·
μείζονα τῶν ἔργων ἔχει τὴν ἡδονήν. Ὀφθαλμοὶ γὰρ
ἀλλήλοις ἀντανακλώμενοι ἀπομάττουσιν ὡς ἐν κατό-
πτρῳ τῶν σωμάτων τὰ εἴδωλα, ἡ δὲ τοῦ κάλλους
ἀπορροὴ δι' αὐτῶν εἰς τὴν ψυχὴν καταρρέουσα ἔχει
τινὰ μίξιν ἐν ἀποστάσει· καὶ γλυκίων ἐστὶ τῆς τῶν 5
σωμάτων μίξεως· καινὴ γάρ ἐστι σωμάτων συμ-
πλοκή. Ἐγὼ δέ σοι καὶ τὸ ἔργον ἔσεσθαι ταχὺ μαν-
τεύομαι· μέγιστον γάρ ἐστιν ἐφόδιον εἰς πειθὼ
συνεχὴς πρὸς ἐρωμένην ὁμιλία. Ὀφθαλμὸς γὰρ φι-
λίας πρόξενος καὶ τὸ σύνηθες τῆς κοινωνίας εἰς χάριν
ἀνυσιμώτερον. Εἰ γὰρ τὰ ἄγρια τῶν θηρίων συν- 6
ηθείᾳ τιθασεύεται, πολὺ μᾶλλον ταύτῃ μαλαχθείη
καὶ γυνή. Ἔχει δέ τι πρὸς παρθένον ἐπαγωγὸν ἡλι-
κιώτης ἐρῶν· τὸ δὲ ἐν ὥρᾳ τῆς ἀκμῆς ἐπεῖγον εἰς
τὴν φύσιν καὶ τὸ συνειδὸς τοῦ φιλεῖσθαι τίκτει πολ-
λάκις ἀντέρωτα. Θέλει γὰρ ἑκάστη τῶν παρθένων
εἶναι καλὴ καὶ φιλουμένη χαίρει καὶ ἐπαινεῖ τῆς
μαρτυρίας τὸν φιλοῦντα· κἂν μὴ φιλήσῃ τις αὐτήν,
οὔπω πεπίστευκεν εἶναι καλή. Ἓν οὖν σοι παραινῶ 7
μόνον, ἐρᾶσθαι πιστευσάτω, καὶ ταχέως σε μιμήσε-
ται." "Πῶς ἂν οὖν" εἶπον "γένοιτο τοῦτο τὸ μάν-
τευμα; δός μοι τὰς ἀφορμάς· σὺ γὰρ ἀρχαιότερος μύ-
στης ἐμοῦ καὶ συνηθέστερος ἤδη τῇ τελετῇ τοῦ θεοῦ.

Τί λέγω; τί ποιῶ; πῶς ἂν τύχοιμι τῆς ἐρωμένης;
Οὐκ οἶδα γὰρ τὰς ὁδούς."
10 "Μηδὲν" εἶπεν ὁ Κλεινίας "πρὸς ταῦτα ζήτει
παρ' ἄλλου μαθεῖν· αὐτοδίδακτος γάρ ἐστιν ὁ θεὸς
σοφιστής. Ὥσπερ γὰρ τὰ ἀρτίτοκα τῶν βρεφῶν οὐ-
δεὶς διδάσκει τὴν τροφήν (αὐτόματα γὰρ ἐκμανθάνει
καὶ οἶδεν ἐν τοῖς μαζοῖς οὖσαν αὐτοῖς τὴν τράπεζαν),
οὕτω καὶ νεανίσκος ἔρωτος πρωτοκύμων οὐ δεῖται
2 διδασκαλίας πρὸς τὸν τοκετόν. Ἐὰν γὰρ ἡ ὠδὶς πα-
ραγένηται καὶ ἐνστῇ τῆς ἀνάγκης ἡ προθεσμία, μη-
δὲν πλανηθείς, κἂν πρωτοκύμων ᾖς, εὑρήσεις τεκεῖν
ὑπ' αὐτοῦ μαιωθεὶς τοῦ θεοῦ. Ὅσα δ' ἐστὶ κοινὰ
καὶ μὴ τῆς εὐκαίρου τύχης δεόμενα, ταῦτα ἀκούσας
μάθε. Μηδὲν μὲν εἴπῃς πρὸς τὴν παρθένον ἀφροδί-
3 σιον, τὸ δὲ ἔργον ζήτει πῶς γένηται σιωπῇ. Παῖς γὰρ
καὶ παρθένος ὅμοιοι μὲν εἰς αἰδῶ· πρὸς δὲ τὴν τῆς
Ἀφροδίτης χάριν κἂν [[τὴν]] γνώμην ἔχωσιν, ἃ πάσχου-
σιν ἀκούειν οὐ θέλουσι· τὴν γὰρ αἰσχύνην κεῖσθαι
4 νομίζουσιν ἐν τοῖς ῥήμασι. Γυναῖκας μὲν γὰρ εὐ-
φραίνει καὶ τὰ ῥήματα· παρθένος δὲ τοὺς μὲν ἔξωθεν
ἀκροβολισμοὺς τῶν ἐραστῶν εἰς πεῖραν φέρει καὶ
ἄφνω συντίθεται τοῖς νεύμασιν· ἐὰν δὲ αἰτήσῃς τὸ
ἔργον προσελθών, ἐκπλήξεις αὐτῆς τὰ ὦτα τῇ φωνῇ,
καὶ ἐρυθριᾷ καὶ μισεῖ τὸ ῥῆμα καὶ λοιδορεῖσθαι δο-
κεῖ κἂν ὑποσχέσθαι θέλῃ τὴν χάριν, αἰσχύνεται·
τότε γὰρ πάσχειν νομίζει τὸ ἔργον, ὅτε [μᾶλλον] τὴν
5 πεῖραν ἐκ τῆς τῶν λόγων ἡδονῆς ἀκούει. Ἐὰν δὲ
τὴν πεῖραν προσαγαγὼν τὴν ἄλλην καὶ εὐάγωγον
αὐτὴν παρασκευάσας ἡδέως ἤδη προσέρχῃ, σιώπα μὲν
οὖν τὰ πολλὰ ὡς ἐν μυστηρίῳ, φίλησον δὲ προσελ-
θὼν ἠρέμα· τὸ γὰρ ἐραστοῦ φίλημα πρὸς ἐρω-
μένην θέλουσαν μὲν παρέχειν αἴτησίς ἐστι, πρὸς

ἀπειθοῦσαν δὲ ἱκετηρία. Κἂν μὲν προσῇ τις συνθήκη 6
τῆς πράξεως * * πολλάκις δὲ καὶ ἑκοῦσαι πρὸς τὸ
ἔργον ἐρχόμεναι θέλουσι βιάζεσθαι δοκεῖν, ἵνα τῇ
δόξῃ τῆς ἀνάγκης ἀποτρέπωνται τῆς αἰσχύνης τὸ
ἑκούσιον. Μὴ τοίνυν ὀκνήσῃς, ἐὰν ἀνθισταμένην
ἴδῃς, ἀλλ' ἐπιτήρει πῶς ἀνθίσταται· σοφίας γὰρ
κἀνταῦθα δεῖ. Κἂν μὲν προσκαρτερῇ, ἐπίσχες τὴν 7
βίαν· οὔπω γὰρ πείθεται· ἐὰν δὲ μαλθακώτερον
ἤδη θέλῃς, χορήγησον τὴν ὑπόκρισιν, μὴ ἀπολέσῃς
σου τὸ δρᾶμα."

Κἀγὼ "μεγάλα μὲν" ἔφην "ἐφόδιά μοι δέδωκας 11
καὶ εὔχομαι τυχεῖν, Κλεινία· φοβοῦμαι δ' ὅμως μὴ
κακῶν μοι γένηται τὸ εὐτύχημα μειζόνων ἀρχὴ καὶ
ἐπιτρίψῃ με πρὸς ἔρωτα πλείονα. Ἂν οὖν αὐξηθῇ
μοι τὸ δεινόν, τί δράσω; γαμεῖν μὲν οὐκ ἂν δυ- 2
ναίμην· ἄλλῃ γὰρ δέδομαι παρθένῳ· ἐπίκειται δέ
μοι πρὸς τοῦτον τὸν γάμον ὁ πατὴρ δίκαια αἰτῶν,
οὐ ξένην, οὐδὲ αἰσχρὰν γῆμαι κόρην, οὐδ' ὡς Χαρι-
κλέα πλούτῳ με πωλεῖ, ἀλλ' αὐτοῦ μοι δίδωσι θυγα-
τέρα, καλὴν μέν, ὦ θεοί, πρὶν Λευκίππην ἰδεῖν,
νῦν δὲ πρὸς τὸ κάλλος αὐτῆς τυφλώττω καὶ πρὸς
Λευκίππην μόνην τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχω. Ἐν μεθορίῳ 3
κεῖμαι δύο ἐναντίων· Ἔρως ἀνταγωνίζεται καὶ πατήρ.
Ὁ μὲν ἕστηκεν αἰδοῖ κρατῶν, ὁ δὲ κάθηται πυρπο-
λῶν. Πῶς κρίνω τὴν δίκην; ἀνάγκη μάχεται καὶ
φύσις, καὶ θέλω μὲν σοὶ δικάσαι, πάτερ, ἀλλ' ἀντί-
δικον ἔχω χαλεπώτερον. Βασανίζει τὸν δικαστήν,
ἕστηκε μετὰ βελῶν, κρίνει μετὰ πυρός. Ἂν ἀπει-
θήσω, πάτερ, αὐτῷ, κάομαι τῷ πυρί."

Ἡμεῖς μὲν οὖν ταῦτα ἐφιλοσοφοῦμεν περὶ τοῦ 12
θεοῦ· ἐξαίφνης δέ τις εἰστρέχει τῶν τοῦ Χαρικλέους
οἰκετῶν, ἔχων ἐπὶ τοῦ προσώπου τὴν ἀγγελίαν τοῦ

κακοῦ, ὡς τὸν Κλεινίαν εὐθὺς ἀνακραγεῖν θεα-
σάμενον "κακόν τι γέγονε Χαρικλεῖ." Ἅμα δὲ αὐ-
τοῦ λέγοντος συνεξεφώνησεν ὁ οἰκέτης "τέθνηκε
2 Χαρικλῆς." Τὸν μὲν δὴ Κλεινίαν πρὸς τὴν ἀγγελίαν
ἀφῆκεν ἡ φωνὴ καὶ ἔμεινεν ἀκίνητος, ὥσπερ τυφῶνι
βεβλημένος τῷ λόγῳ· ὁ δὲ οἰκέτης διηγεῖται "ἐπὶ
τὸν ἵππον τὸν σὸν ἐκάθισεν, ὦ Κλεινία, ὃς τὰ μὲν
πρῶτα ἤλαυνεν ἠρέμα· δύο δὲ ἢ τρεῖς δρόμους πε-
ριελθὼν τὴν ἱππασίαν ἐπέσχε καὶ τὸν ἵππον ἱδροῦντα
3 κατέψα καθήμενος, τοῦ ῥυτῆρος ἀμελήσας. Ἀπομάτ-
τοντος δὲ τῆς ἕδρας τοὺς ἱδρῶτας ψόφος κατόπιν
γίνεται, καὶ ὁ ἵππος ἐκταραχθεὶς πηδᾷ ὄρθιος ἀρ-
θεὶς καὶ ἀλογίστως ἐφέρετο. Τὸν γὰρ χαλινὸν ἐνδα-
κὼν καὶ τὸν αὐχένα γυρώσας φρίξας τε τὴν κόμην,
οἰστρηθεὶς τῷ φόβῳ διαέριος ἵπτατο. Τῶν δὲ ποδῶν
οἱ μὲν ἔμπροσθεν ἥλλοντο, οἱ δὲ ὄπισθεν τοὺς ἔμ-
προσθεν ἐπειγόμενοι φθάσαι τὸν δρόμον ἐπέσπευ-
4 δον, [διώκοντες τὸν ἵππον.] Ὁ δὲ ἵππος τῇ τῶν ποδῶν
κυρτούμενος ἁμίλλῃ, ἄνω τε καὶ κάτω πηδῶν πρὸς
τὴν ἑκατέρων σπουδὴν δίκην νεὼς χειμαζομένης τοῖς
νώτοις ἐκυμαίνετο. Ὁ δὲ κακοδαίμων Χαρικλῆς ὑπὸ
τοῦ τῆς ἱππείας ταλαντευόμενος κύματος ἐκ τῆς
ἕδρας ἐσφαιρίζετο, ποτὲ μὲν ἐπ' οὐρὰν κατολισθάνων,
ποτὲ δὲ ἐπὶ τράχηλον κυβιστῶν· ὁ δὲ τοῦ κλύδωνος
5 ἐπίεζεν αὐτὸν χειμών. Τῶν δὲ ῥυτήρων οὐκέτι
κρατεῖν δυνάμενος, δοὺς δὲ ἑαυτὸν τῷ τοῦ δρόμου
πνεύματι, τῆς τύχης ἦν. Ὁ δὲ ἵππος ῥύμῃ θέων
ἐκτρέπεται τῆς λεωφόρου καὶ ἐς ὕλην ἐπήδησε καὶ
εὐθὺς τὸν ἄθλιον Χαρικλέα περιρρήγνυσι δένδρῳ.
Ὁ δὲ ὡς ἀπὸ μηχανῆς προσαραχθεὶς ἐκκρούεται μὲν
τῆς ἕδρας, ὑπὸ δὲ τῶν τοῦ δένδρου κλάδων τὸ
πρόσωπον αἰσχύνεται καὶ τοσούτοις περιδρύπτεται

τραύμασιν, ὅσαι τῶν κλάδων ἦσαν αἱ αἰχμαί. Οἱ 6
δὲ ῥυτῆρες αὐτῷ περιδεθέντες οὐκ ἤθελον ἀφεῖναι
τὸ σῶμα, ἀλλ' ἀνθεῖλκον αὐτὸ περισύροντες θανά-
του τρίβον. Ὁ δὲ ἵππος ἔτι μᾶλλον ἐκταραχθεὶς
τῷ πτώματι καὶ ἐμποδιζόμενος εἰς τὸν δρόμον τῷ
σώματι κατεπάτει τὸν ἄθλιον, ἐκλακτίζων τὸν
δεσμὸν τῆς φυγῆς· ὥστε οὐκ ἂν αὐτόν τις ἰδὼν
γνωρίσειε."

Ταῦτα μὲν οὖν ἀκούων ὁ Κλεινίας ἐσίγα τινὰ 13
χρόνον ὑπ' ἐκπλήξεως, μεταξὺ δὲ νήψας ἐκ τοῦ κα-
κοῦ διωλύγιον ἐκώκυσε καὶ ἐκδραμεῖν ἐπὶ τὸ σῶμα
ἠπείγετο· ἐπηκολούθουν δὲ κἀγώ, παρηγορῶν ὡς
ἠδυνάμην. Καὶ ἐν τούτῳ φοράδην Χαρικλῆς ἐκομί- 2
ζετο, θέαμα οἴκτιστον καὶ ἐλεεινόν· ὅλος γὰρ τραῦμα
ἦν, ὥστε μηδένα τῶν παρόντων κατασχεῖν τὰ δά-
κρυα. Ἐξῆρχε δὲ τοῦ θρήνου ὁ πατὴρ πολυτάρακτον
βοῶν "οἷος ἀπ' ἐμοῦ προελθὼν οἷος ἐπανέρχῃ μοι,
τέκνον; ὢ πονηρῶν ἱππασμάτων. Οὐδὲ κοινῷ μοι
θανάτῳ τέθνηκας· οὐδ' εὐσχήμων φαίνῃ νεκρός.
Τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις τῶν ἀποθανόντων κἂν ἴχνος τῶν 3
γνωρισμάτων διασῴζεται· κἂν τὸ ἄνθος τις τῶν
προσώπων ἀπολέσῃ, τηρεῖ τὸ εἴδωλον καὶ παρηγορεῖ
τὸ λυπούμενον καθεύδοντα μιμούμενος· τὴν μὲν γὰρ
ψυχὴν ἐξεῖλεν ὁ θάνατος, ἐν δὲ τῷ σώματι τηρεῖ τὸν
ἄνθρωπον. Σοῦ δὲ ὁμοῦ καὶ ταῦτα διέφθειρεν ἡ 4
τύχη, καί μοι τέθνηκας θάνατον διπλοῦν, ψυχῆς
καὶ σώματος. Οὕτως σου τέθνηκε καὶ τῆς εἰκόνος ἡ
σκιά· ἡ μὲν γὰρ ψυχή σου πέφευγεν, οὐχ εὑρίσκω
δέ σε οὐδὲ ἐν τῷ σώματι. Πότε μοι, τέκνον, γαμεῖς; 5
πότε σου θύσω τοὺς γάμους, ἱππεῦ καὶ νυμφίε· νυμ-
φίε μὲν ἀτελής, ἱππεῦ δὲ δυστυχής. Τάφος μέν σοι,
τέκνον, ὁ θάλαμος, γάμος δὲ ὁ θάνατος, θρῆνος δὲ

ὁ ὑμέναιος· ὁ δὲ κωκυτὸς οὗτος τῶν γάμων ᾠδαί.
6 Ἄλλο σοι, τέκνον, προσεδόκων πῦρ ἀνάψειν· ἀλλὰ
τοῦτο μὲν ἔσβεσεν ἡ φθονερὰ τύχη μετὰ σοῦ· ἀνάπτει
δέ σοι δᾷδας κακῶν. Ὦ πονηρᾶς ταύτης δᾳδουχίας.
Ἡ νυμφική σοι δᾳδουχία ταφὴ γίνεται."
14 Ταῦτα μὲν οὖν οὕτως ἐκώκυεν ὁ πατήρ· ἑτέρω-
θεν δὲ καθ' αὑτὸν ὁ Κλεινίας· καὶ ἦν θρήνων
ἅμιλλα, ἐραστοῦ καὶ πατρός. "Ἐγώ μου τὸν δεσπότην
ἀπολώλεκα. Τί γὰρ αὐτῷ τοιοῦτον δῶρον ἐχαριζό-
μην; φιάλη γὰρ οὐκ ἦν χρυσῆ, ἵν' ἐσπένδετο πίνων
2 καὶ ἐχρῆτό μου τῷ δώρῳ τρυφῶν; Ἐγὼ δὲ ὁ κακο-
δαίμων ἐχαριζόμην θηρίον μειρακίῳ καλῷ, ἐκαλλώ-
πιζον δὲ καὶ τὸ πονηρὸν θηρίον προστερνιδίοις, προ-
μετωπιδίοις, φαλάροις ἀργυροῖς, χρυσαῖς ἡνίαις.
Οἴμοι Χαρίκλεις· ἐκόσμησά σου τὸν φονέα χρυσῷ.
Ἵππε πάντων θηρίων ἀγριώτατε, πονηρὲ καὶ ἀχά-
3 ριστε καὶ ἀναίσθητε κάλλους. Ὁ μὲν κατέψα σου τοὺς
ἱδρῶτας καὶ τροφὰς ἐπηγγέλλετο πλείονας καὶ ἐπῄνει
τὸν δρόμον, σὺ δὲ ἀπέκτεινας ἐπαινούμενος. Οὐχ
ἥδου προσαπτομένου σου τοιούτου σώματος, οὐκ ἦν
σοι τοιοῦτος ἱππεὺς τρυφή, ἀλλ' ἔρριψας, ἄστοργε,
τὸ κάλλος χαμαί. Οἴμοι δυστυχής· ἐγώ σοι τὸν φονέα,
τὸν ἀνδροφόνον ἐωνησάμην."
15 Μετὰ δὲ τὴν ταφὴν εὐθὺς ἔσπευδον ἐπὶ τὴν κό-
ρην· ἡ δὲ ἦν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς οἰκίας. Ὁ δὲ
παράδεισος ἄλσος ἦν, μέγα τι χρῆμα πρὸς ὀφθαλμῶν
ἡδονήν· καὶ περὶ τὸ ἄλσος τειχίον ἦν αὔταρκες εἰς
ὕψος καὶ ἑκάστη πλευρὰ ⟦τοῦ⟧ τειχίου (τέσσαρες δὲ
ἦσαν πλευραὶ) κατάστεγος ὑπὸ χορῷ κιόνων· ὑπὸ δὲ
τοῖς κίοσιν ἔνδον ἦν ἡ τῶν δένδρων πανήγυρις.
2 Ἔθαλλον οἱ κλάδοι, συνέπιπτον ἀλλήλοις ἄλλος ἐπ' ἄλ-
λον, ἐγίνοντο τῶν πετάλων περιπλοκαί, τῶν φύλλων

περιβολαί, τῶν καρπῶν συμπλοκαί· τοιαύτη τις ἦν
ὁμιλία τῶν φυτῶν. Ἐνίοις δὲ τῶν δένδρων τῶν ἁδρο- 3
τέρων κιττὸς καὶ σμῖλαξ περιεπεφύκει, ἡ μὲν ἐξηρ-
τημένη πλατάνου καὶ περιπυκάζουσα ῥαδινῇ τῇ κόμῃ·
ὁ δὲ κιττὸς περὶ πεύκην ἑλιχθεὶς ᾠκειοῦτο τὸ δέν-
δρον ταῖς περιπλοκαῖς, καὶ ἐγίνετο τῷ κιττῷ ὄχημα
τὸ φυτόν, στέφανος δὲ ὁ κιττὸς τοῦ φυτοῦ. Ἄμ- 4
πελοι δὲ ἑκατέρωθεν τοῦ δένδρου καλάμοις ἐποχού-
μεναι τοῖς φύλλοις ἔθαλλον, καὶ ὁ καρπὸς ὡραίαν
εἶχε τὴν ἄνθην καὶ διὰ τῆς ὀπῆς τῶν καλάμων ἐξε-
κρέματο καὶ ἦν βόστρυχος τοῦ φυτοῦ· τῶν δὲ φύλ-
λων ἄνωθεν αἰωρουμένων ὑφ' ἡλίῳ πρὸς ἄνεμον
συμμιγεῖ ὠχρὰν ἐμάρμαιρεν ἡ γῆ τὴν σκιάν. Τὰ δὲ 5
ἄνθη ποικίλην ἔχοντα τὴν χρόαν ἐν μέρει συνεξέ-
*φαινε τὸ κάλλος, καὶ ἦν τοῦτο τῆς γῆς πορφύρα * **
καὶ νάρκισσος καὶ ῥόδον. Μία μὲν τῷ ῥόδῳ καὶ τῷ
ναρκίσσῳ ἡ κάλυξ ὅσον εἰς περιγραφήν, καὶ ἦν φιάλη
τοῦ φυτοῦ· ἡ χρόα δὲ τῶν περὶ τὴν κάλυκα φύλ-
λων ἐσχισμένων τῷ ῥόδῳ μὲν αἵματος ὁμοῦ καὶ γά-
λακτος, τὸ κάτω τοῦ φύλλου, καὶ ὁ νάρκισσος ἦν τὸ
πᾶν ὅμοιος τῷ κάτω τοῦ ῥόδου. Τῷ [[δὲ]] ἴῳ κάλυξ 6
μὲν οὐδαμοῦ, χρόα δὲ οἵαν ἡ τῆς θαλάσσης ἀστρά-
πτει γαλήνη. Ἐν μέσοις δὲ τοῖς ἄνθεσι πηγὴ ἀνέ-
βλυζε καὶ περιεγέγραπτο τετράγωνος χαράδρα χει-
ροποίητος τῷ ῥεύματι. Τὸ δὲ ὕδωρ τῶν ἀνθέων ἦν
κάτοπτρον, ὡς δοκεῖν τὸ ἄλσος εἶναι διπλοῦν, τὸ
μὲν τῆς ἀληθείας, τὸ δὲ τῆς σκιᾶς. Ὄρνιθες δὲ οἱ 7
μὲν χειροήθεις περὶ τὸ ἄλσος ἐνέμοντο καὶ οὓς ἐκο-
λάκευον αἱ τῶν ἀνθρώπων τροφαί· οἱ δὲ ἐλεύθερον
ἔχοντες τὸ πτερὸν περὶ τὰς τῶν δένδρων κορυφὰς
ἔπαιζον· οἱ μὲν ᾄδοντες τὰ ὀρνίθων ᾄσματα, οἱ δὲ
τῇ τῶν πτερῶν ἀγλαϊζόμενοι στολῇ. Οἱ ᾠδοὶ δὲ τέτ- 8

τιγες καὶ χελιδόνες· οἱ μὲν τὴν Ἠοῦς ᾄδοντες εὐνήν, αἱ δὲ τὴν Τηρέως τράπεζαν· οἱ δὲ χειροήθεις ταῶς καὶ κύκνος καὶ ψιττακός· ὁ κύκνος περὶ τὰς τῶν ὑδάτων πίδακας νεμόμενος, ὁ ψιττακὸς ἐν οἰκίσκῳ περὶ δένδρον κρεμάμενος, ὁ ταῶς τοῖς ἄνθεσιν ἐπισύρων τὸ πτερόν. Ἀντέλαμπε δὲ ἡ τῶν ἀνθέων θέα τῇ τῶν ὀρνίθων χρόᾳ καὶ ἦν ἄνθη πτερῶν.

16 Βουλόμενος οὖν εὐάγωγον τὴν κόρην εἰς ἔρω-
τα παρασκευάσαι, λόγων πρὸς τὸν Σάτυρον ἠρχό-
μην, ἀπὸ τοῦ ὄρνιθος λαβὼν τὴν εὐκαιρίαν. Διαβαδί-
ζουσα γὰρ ἔτυχεν ἅμα τῇ Κλειοῖ καὶ ἐπιστᾶσα τῷ ταῷ.
2 Ἔτυχε γὰρ τύχῃ τινὶ συμβὰν τότε τὸν ὄρνιν ἀναπτε-
ρῶσαι τὸ κάλλος καὶ τὸ θέατρον ἐπιδεικνύναι τῶν
πτερῶν. "Τοῦτο μέντοι οὐκ ἄνευ τέχνης ὁ ὄρνις"
ἔφην "ποιεῖ· ἀλλ' ἔστι γὰρ ἐρωτικός. Ὅταν γὰρ
ἐπαγαγέσθαι θέλῃ τὴν ἐρωμένην, τότε οὕτως καλ-
3 λωπίζεται. Ὁρᾷς ἐκείνην τὴν τῆς πλατάνου πλη-
σίον;" δείξας θήλειαν ταῶν "ταύτῃ νῦν οὗτος τὸ
κάλλος ἐπιδείκνυται λειμῶνα πτερῶν. Ὁ δὲ τοῦ ταῶ
λειμὼν εὐανθέστερος· πεφύτευται γὰρ αὐτῷ καὶ
χρυσὸς ἐν τοῖς πτεροῖς, κύκλῳ δὲ τὸ ἁλουργὲς τὸν
χρυσὸν περιθεῖ τὸν ἴσον κύκλον, καὶ ἔστιν ὀφθαλ-
μὸς ἐν τῷ πτερῷ."

17 Καὶ ὁ Σάτυρος συνεὶς τοῦ λόγου μου τὴν ὑπό-
θεσιν, ἵνα μοι μᾶλλον εἴη περὶ τούτου λέγειν, "ἦ
γὰρ ὁ ἔρως" ἔφη "τοσαύτην ἔχει τὴν ἰσχύν, ὡς καὶ
μέχρις ὀρνίθων πέμπειν τὸ πῦρ;" "Οὐ μέχρις ὀρνί-
θων" ἔφην, "τοῦτο γὰρ οὐ θαυμαστόν, ἐπεὶ καὶ αὐ-
τὸς ἔχει πτερόν, ἀλλὰ καὶ ἑρπετῶν καὶ φυτῶν, ἐγὼ
2 δὲ δοκῶ [μοι], καὶ λίθων. Ἐρᾷ γοῦν ἡ Μαγνησία

---

11 post ταῷ: κατ' αὐτήν

λίθος τοῦ σιδήρου· κἂν μόνον ἴδῃ, πρὸς αὐτὴν εἵλ-
κυσεν, ὥσπερ ἐρωτικόν τι ἔνδον ἔχουσα. Καὶ μή τι
τοῦτό ἐστιν ἐρώσης λίθου καὶ ἐρωμένου σιδήρου
φίλημα;

Περὶ δὲ τῶν φυτῶν λέγουσι παῖδες σοφῶν· καὶ 3
μῦθον ἔλεγον [[ἂν]] τὸν λόγον εἶναι, εἰ μὴ καὶ παῖδες
ἔλεγον γεωργῶν. Ὁ δὲ λόγος· ἄλλο μὲν ἄλλου φυ-
τὸν ἐρᾶν, τῷ δὲ φοίνικι τὸν ἔρωτα μᾶλλον ἐνοχλεῖν·
λέγουσι δὲ τὸν μὲν ἄρρενα τῶν φοινίκων, τὸν δὲ θῆ-
λυν. Ὁ ἄρρην οὖν τοῦ θήλεος ἐρᾷ· κἂν ὁ θῆλυς 4
ἀπῳκισμένος ᾖ τῇ τῆς φυτείας στάσει, ὁ ἐραστὴς
αὐαίνεται. Συνίησιν οὖν ὁ γεωργὸς τὴν λύπην τοῦ
φυτοῦ, καὶ εἰς τὴν τοῦ χωρίου περιωπὴν ἀνελθὼν
ἐφορᾷ ποῖ νένευκε· κλίνεται γὰρ εἰς τὸ ἐρώμενον·
καὶ μαθὼν θεραπεύει τοῦ φυτοῦ τὴν νόσον· πτόρ- 5
θον γὰρ τοῦ θήλεος φοίνικος λαβὼν εἰς τὴν τοῦ
ἄρρενος καρδίαν ἐντίθησι. Καὶ ἀνέψυξε μὲν τὴν ψυ-
χὴν τοῦ φυτοῦ, τὸ δὲ σῶμα ἀποθνῆσκον πάλιν ἀνε-
ζωπύρησε καὶ ἐξανέστη, χαῖρον ἐπὶ τῇ τῆς ἐρωμένης
συμπλοκῇ. Καὶ τοῦτό ἐστι γάμος φυτῶν.

Γίνεται δὲ καὶ γάμος ἄλλος ὑδάτων διαπόντιος, 18
καὶ ἔστιν ὁ μὲν ἐραστὴς ποταμὸς Ἠλεῖος, ἡ δὲ ἐρω-
μένη κρήνη Σικελική. Διὰ γὰρ τῆς θαλάττης ὁ πο-
ταμὸς ὡς διὰ πεδίου τρέχει. Ἡ δὲ οὐκ ἀφανίζει [[τὸν]] 2
γλυκὺν ἐραστὴν ἁλμυρῷ κύματι, σχίζεται δὲ αὐτῷ
ῥέοντι, καὶ τὸ σχίσμα τῆς θαλάττης χαράδρα τῷ πο-
ταμῷ γίνεται· καὶ ἐπὶ τὴν Ἀρέθουσαν οὕτω τὸν Ἀλ-
φειὸν νυμφοστολεῖ. Ὅταν οὖν ᾖ [[ἡ]] τῶν Ὀλυμπίων
ἑορτή, πολλοὶ μὲν εἰς τὰς δίνας τοῦ ποταμοῦ καθιᾶ-

---

1 post ἴδῃ: καὶ θίγῃ

11 post ἐραστής: ὁ ἄρρην

σιν ἄλλος ἄλλα δῶρα· ὁ δὲ Διόνυσον Τύριοι νομίζου-
κομίζει καὶ ταῦτά ἐστιν ἕδνα π... μῦθον ᾄδουσι· καὶ
3 Γίνεται δὲ καὶ ἐν τοῖς ἑρπετοῖς... οἶνον οὐκ εἶναί
στήριον, οὐ τοῖς ὁμογενέσι μόνον πρὸς ... ἀνθοσμίαν,
καὶ τοῖς ἀλλοφύλοις. Ὁ ἔχις ὁ τῆς γῆς ὄφ...νος τὸν
σμύραιναν οἰστρεῖ· ἡ δὲ σμύραινά ἐστιν ἄλλος ... τὸν
θαλάσσιος, εἰς μὲν τὴν μορφὴν ὄφις, εἰς δὲ τὴν
4 χρῆσιν ἰχθύς. Ὅταν οὖν εἰς γάμον ἐθέλωσιν ἀλλή-
λοις συνελθεῖν, ὁ μὲν εἰς τὸν αἰγιαλὸν ἐλθὼν συρί-
ζει πρὸς τὴν θάλασσαν τῇ σμυραίνῃ σύμβολον, ἡ δὲ
γνωρίζει τὸ σύνθημα καὶ ἐκ τῶν κυμάτων ἀναδύεται.
Ἀλλ' οὐκ εὐθέως πρὸς τὸν νυμφίον ἐξέρχεται (οἶδε
γὰρ ὅτι θάνατον ἐν τοῖς ὀδοῦσι φέρει), ἀλλ' ἄνεισιν
εἰς πέτραν καὶ περιμένει τὸν νυμφίον καθῆραι τὸ
5 στόμα. Ἑστᾶσιν οὖν ἀμφότεροι πρὸς ἀλλήλους βλέ-
ποντες, ὁ μὲν ἐραστὴς ἠπειρώτης, ἡ δ' ἐρωμένη νη-
σιῶτις. Ὅταν οὖν ὁ ἐραστὴς ἐξεμέσῃ τῆς νύμφης τὸν
φόβον, ἡ δὲ ἐρριμμένον ἴδῃ τὸν θάνατον χαμαί, τότε
καταβαίνει τῆς πέτρας καὶ εἰς τὴν ἤπειρον ἐξέρχεται
καὶ τὸν ἐραστὴν περιπτύσσεται καὶ οὐκέτι φοβεῖται
τὰ φιλήματα."

19 Ταῦτα ἅμα λέγων ἐνέβλεπον τῇ κόρῃ πῶς ἔχει
πρὸς τὴν ἀκρόασιν τὴν ἐρωτικήν· ἡ δὲ ὑπεσήμαι-
νεν οὐκ ἀηδῶς ἀκούειν. Τὸ δὲ κάλλος ἀστράπτον
τοῦ ταῶ ἧττον ἐδόκει μοι τοῦ τῆς Λευκίππης εἶναι
προσώπου. Τὸ γὰρ τοῦ σώματος κάλλος αὐτῆς πρὸς
τὰ τοῦ λειμῶνος ἤριζεν ἄνθη· ναρκίσσου μὲν τὸ
πρόσωπον ἔστιλβε χρόαν, ῥόδον δὲ ἀνέτελλεν ἐκ τῆς
παρειᾶς, ἴον δὲ ἡ τῶν ὀφθαλμῶν ἐμάρμαιρεν αὐγή,
αἱ δὲ κόμαι βοστρυχούμεναι μᾶλλον εἱλίττοντο κιτ-
2 τοῦ. Τοιοῦτος ἦν Λευκίππης ἐπὶ τῶν προσώπων ὁ
λειμών. Ἡ μὲν οὖν μετὰ μικρὸν ἀπιοῦσα ᾤχετο· τῆς

λίθος τοῦ σιδήρου· κἂν μ… …μοὶ δὲ ἐδόκει
κυσεν, ὥσπερ ἐρωτικ… …ν ἐπαφῆκέ μου
τοῦτό ἐστιν ἐρῶ… …ῦμεν ἐγώ τε καὶ 3
φίλημα; …υθολογίας, ὁ δὲ

Περὶ…
μῦθο…
ἐ…

…ντες ἐπὶ τὸ δωμάτιον 1
ἐβαν… …σόμενοι δῆθεν τῶν κι-
θαρισμάτων …ην ἐμαυτοῦ κἂν ἐπ' ὀλί-
γον κρατεῖν τὸ μὴ ου… …κόρην. Ἡ δὲ πρῶτον μὲν ᾖσεν Ὁμήρου τὴν πρὸς τὸν λέοντα τοῦ συὸς μάχην· ἔπειτα δέ τι καὶ τῆς ἁπαλῆς μούσης ἐλίγαινε· ῥόδον γὰρ ἐπῄνει τὸ ᾆσμα. Εἴ τις τὰς καμπὰς τῆς ᾠδῆς 2 περιελὼν ψιλὸν ἔλεγεν ἁρμονίας τὸν λόγον, οὕτως ἂν εἶχεν ὅ λόγος· Εἰ τοῖς ἄνθεσιν ἤθελεν ὁ Ζεὺς ἐπιθεῖναι βασιλέα, τὸ ῥόδον ἂν τῶν ἀνθέων ἐβασίλευε. Γῆς ἐστι κόσμος, φυτῶν ἀγλάισμα, ὀφθαλμὸς ἀνθέων, λειμῶνος ἐρύθημα. Ἔρωτος πνεῖ, Ἀφροδί- 3 την προξενεῖ, εὐώδεσι φύλλοις κομᾷ, εὐκινήτοις πετάλοις τρυφᾷ, τὰ πέταλα τῷ Ζεφύρῳ γελᾷ. Ἡ μὲν ταῦτα ᾖδεν· ἐγὼ δὲ ἐδόκουν τὸ ῥόδον ἐπὶ τῶν χειλέων αὐτῆς ἰδεῖν, ὡς εἴ τις τῆς κάλυκος τὸ περιφερὲς εἰς τὴν τοῦ στόματος ἔκλεισε μορφήν.

Καὶ ἄρτι πέπαυτο τῶν κιθαρισμάτων καὶ πάλιν 2 τοῦ δείπνου καιρὸς ἦν. Ἦν γὰρ ἑορτὴ προτρυγαίου

---

5 post παρέσχε: καὶ μετὰ μικρὸν τοῦ δείπνου καιρὸς ἦν καὶ πάλιν ὁμοίως συνεπίνομεν

18 post ἐρύθημα: κάλλος ἀστράπτον

Διονύσου τότε. Τὸν γὰρ Διόνυσον Τύριοι νομίζου-
2 σιν ἑαυτῶν, ἐπεὶ καὶ τὸν Κάδμου μῦθον ᾄδουσι· καὶ
τῆς ἑορτῆς διηγοῦνται πατέρα μῦθον, οἶνον οὐκ εἶναί
ποτε παρ' ἀνθρώποις, οὐ τὸν μέλανα τὸν ἀνθοσμίαν,
οὐ τὸν τῆς Βιβλίνης ἀμπέλου, οὐ τὸν Μάρωνος τὸν
Θρᾴκιον, οὐ [[τὸν]] Χῖον τὸν ἐκ Λακαίνης, οὐ τὸν
Ἰκάρου τὸν νησιώτην, ἀλλὰ τούτους μὲν ἅπαντας
ἀποίκους εἶναι Τυρίων ἀμπέλων, τὴν δὲ πρώτην
3 παρ' αὐτοῖς φῦναι τῶν οἴνων μητέρα. Εἶναι γὰρ
ἐκεῖ φιλόξενόν τινα βουκόλον, οἷον τὸν Ἰκάριον Ἀθη-
ναῖοι λέγουσι, καὶ τοῦτον ἐνταῦθα τοῦ μύθου γενέ-
σθαι πατέρα. Ἐπὶ τοῦτον ἧκεν ὁ Διόνυσος τὸν βου-
κόλον, ὁ δὲ αὐτῷ παρατίθησιν ὅσα γῆ φέρει καὶ
ἅμαξα βοῶν· ποτὸν δὲ ἦν παρ' αὐτοῖς οἷον καὶ ὁ
4 βοῦς ἔπινεν· οὔπω γὰρ τὸ ἀμπέλινον ἦν. Ὁ Διόνυσος
ἐπαινεῖ τῆς φιλοφροσύνης τὸν βουκόλον καὶ αὐτῷ
προπίνει κύλικα φιλοτησίαν· τὸ δὲ ποτὸν οἶνος ἦν.
Ὁ δὲ πιὼν ὑφ' ἡδονῆς βακχεύεται καὶ λέγει πρὸς τὸν
θεὸν "πόθεν, ὦ ξένε, σοὶ τὸ ὕδωρ τοῦτο τὸ πορφυ-
5 ροῦν; οὐ γάρ ἐστιν ἐκεῖνο τὸ χαμαὶ ῥέον. Τὸ μὲν
γὰρ εἰς τὰ στέρνα καταβαίνει καὶ λεπτὴν ἔχει τὴν
ἡδονήν· τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τοῦ στόματος τὰς ῥῖνας
εὐφραίνει καὶ θιγόντι μὲν ψυχρόν ἐστιν, εἰς τὴν
γαστέρα δὲ καταθορὸν ἀνάπτει κάτωθεν πῦρ ἡδο-
νῆς." Καὶ ὁ Διόνυσος ἔφη "τοῦτό ἐστιν ὀπώρας
6 ὕδωρ." Ἄγει πρὸς τὴν ἄμπελον ὁ θεὸς τὸν βουκόλον,
καὶ τῶν βοτρύων λαβὼν ἅμα καὶ θλίβων καὶ δεικνὺς

---

4 post ἀνθρώποις: οὔπω παρ' αὐτοῖς
12 post πατέρα: ὅσον Ἀττικὸν εἶναι δοκεῖν
20 post πορφυροῦν: πόθεν οὕτως εὗρες αἷμα γλυκύ;
26 post ὕδωρ: ταῦτό ἐστιν αἷμα βοτρύων

τὴν ἄμπελον "τοῦτο μέν ἐστιν" ἔφη "τὸ ὕδωρ,
τοῦτο δὲ ἡ πηγή." Ὁ μὲν οὖν [[οἶνος]] οὕτως ἐς ἀν-
θρώπους παρῆλθεν, ὡς ὁ Τυρίων λόγος, ἑορτὴν δὲ
ἄγουσιν ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐκείνῳ τῷ θεῷ.

Φιλοτιμούμενος οὖν ὁ πατὴρ τά τ' ἄλλα παρα- 3
σκευάσας ἐς τὸ δεῖπνον ἔτυχε πολυτελέστατα καὶ κρα-
τῆρα παρέθηκε τὸν ἱερὸν τοῦ θεοῦ, μετὰ τὸν Γλαύ-
κου τοῦ Χίου δεύτερον. Ὑάλου μὲν τὸ πᾶν ἔργον 2
ὀρωρυγμένης· κύκλῳ δὲ αὐτὸν ἄμπελοι περιέστεφον
ἀπ' αὐτοῦ τοῦ κρατῆρος πεφυτευμέναι· οἱ δὲ βότρυες
πάντη περικρεμάμενοι· ὄμφαξ μὲν αὐτῶν ἕκαστος
ὅσον ἦν κενὸς ὁ κρατήρ· ἐὰν δὲ ἐγχέῃς οἶνον, κατὰ
μικρὸν ὁ βότρυς ὑποπερκάζεται καὶ σταφυλὴν τὴν
ὄμφακα ποιεῖ· Διόνυσός τε ἐντετύπωται τῶν βο-
τρύων, ἵνα τὴν ἄμπελον γεωργῇ.

Τοῦ δὲ πότου προϊόντος ἤδη καὶ ἀναισχύντως ἐς 3
αὐτὴν ἑώρων. Ἔρως δὲ καὶ Διόνυσος, δύο βίαιοι
θεοί, ψυχὴν κατασχόντες, ἐκμαίνουσιν εἰς ἀναισχυν-
τίαν, ὁ μὲν κάων αὐτὴν τῷ συνήθει πυρί, ὁ δὲ τὸν
οἶνον ὑπέκκαυμα φέρων· οἶνος γὰρ ἔρωτος τροφή.
Ἤδη δὲ καὶ αὐτὴ περιεργότερον εἰς ἐμὲ βλέπειν
ἐθρασύνετο. Καὶ ταῦτα μὲν ἡμῖν ἡμερῶν ἐπράττετο
δέκα· καὶ πλέον τῶν ὀμμάτων ἐκερδαίνομεν ἢ ἐτολ-
μῶμεν οὐδέν.

Κοινοῦμαι δὴ τῷ Σατύρῳ τὸ πᾶν καὶ συμπράτ- 4
τειν ἠξίουν· ὁ δὲ ἔλεγε καὶ αὐτὸς μὲν ἐγνωκέναι,
πρὶν παρ' ἐμοῦ μαθεῖν, ὀκνεῖν δὲ ἐλέγχειν βουλόμε-
νον λαθεῖν. Ὁ γὰρ μετὰ κλοπῆς ἐρῶν ἂν ἐλεγχθῇ
πρός τινος, ὡς ὀνειδίζοντα τὸν ἐλέγξαντα μισεῖ. "Ἤδη 2
δὲ" ἔφη "καὶ τὸ αὐτόματον ἡμῶν προὐνόησεν. Ἡ

30 post προὐνόησεν: ἡ τύχη

γὰρ τὸν θάλαμον αὐτῆς πεπιστευμένη Κλειὼ κεκοι-
νώνηκέ μοι καὶ ἔχει πρός με ὡς ἐραστήν. Ταύτην
παρασκευάσω κατὰ μικρὸν πρὸς ἡμᾶς οὕτως ἔχειν,
3 ὡς καὶ συναίρεσθαι πρὸς τὸ ἔργον. Δεῖ δέ σε τὴν
κόρην μὴ μέχρι τῶν ὀμμάτων [μόνον] πειρᾶν, ἀλλὰ
καὶ ῥῆμα δριμύτερον εἰπεῖν. Τότε δὲ πρόσαγε τὴν
4 δευτέραν μηχανήν. Θίγε χειρός, θλῖψον δάκτυλον,
θλίβων στέναξον. Ἢν δὲ ταῦτά σου ποιοῦντος καρ-
τερῇ καὶ προσίηται, σὸν ἔργον ἤδη δέσποινάν τε
καλεῖν καὶ φιλῆσαι τράχηλον." "Πιθανῶς μὲν" ἔφην
"νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, ἐς τὸ ἔργον παιδοτριβεῖς· δέδοικα
δὲ μὴ ἄτολμος καὶ δειλὸς ἔρωτος ἀθλητὴς γένωμαι."
5 "Ἔρως, ὦ γενναῖε" ἔφη "δειλίας οὐκ ἀνέχεται. Ὁρᾷς
αὐτοῦ τὸ σχῆμα ὡς ἔστι στρατιωτικόν; τόξα καὶ φα-
ρέτρα καὶ βέλη καὶ πῦρ, ἀνδρεῖα πάντα καὶ τόλμης
γέμοντα. Τοιοῦτον οὖν ἐν σεαυτῷ θεὸν ἔχων δειλὸς
6 εἶ καὶ φοβῇ; Ὅρα μὴ καταψεύσῃ τοῦ θεοῦ. Ἀρχὴν
δέ σοι ἐγὼ παρέξω. Τὴν Κλειὼ γὰρ ἀπάξω μάλιστα
ὅταν ἐπιτήδειον ἴδω καιρὸν τοῦ σε τῇ παρθένῳ δύνα-
σθαι συνεῖναι μόνῃ."

5 Ταῦτα εἰπὼν ἐχώρησεν ἔξω τῶν θυρῶν· ἐγὼ δὲ
κατ' ἐμαυτὸν γενόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ Σατύρου παρο-
ξυνθείς, ᾔσκουν ἐμαυτὸν εἰς εὐτολμίαν πρὸς τὴν
παρθένον. "Μέχρι τίνος, ἄνανδρε, σιγᾷς; τί δὲ δει-
λὸς εἶ στρατιώτης ἀνδρείου θεοῦ; τὴν κόρην προσελ-
2 θεῖν σοὶ περιμένεις;" Εἶτα προσετίθην "τί γάρ, ὦ
κακόδαιμον, οὐ σωφρονεῖς; τί δὲ οὐκ ἐρᾷς ὧν σε
δεῖ; παρθένον ἔνδον ἔχεις ἄλλην καλήν· ταύτης ἔρα,
ταύτην βλέπε, ταύτην ἔξεστί σοι γαμεῖν." Ἐδόκουν
πεπεῖσθαι· κάτωθεν δὲ ὥσπερ ἐκ τῆς καρδίας ὁ ἔρως

---

20 post δύνασθαι: καθ' αὐτόν

ἀντεφθέγγετο "ναί, τολμηρέ, κατ' ἐμοῦ στρατεύῃ
καὶ ἀντιπαρατάττῃ; ἵπταμαι καὶ τοξεύω καὶ φλέγω·
πῶς δυνήσῃ με φυγεῖν; Ἂν φυλάξῃ μου τὸ τόξον,
οὐκ ἔχεις φυλάξασθαι τὸ πῦρ· ἂν δὲ κατασβέσῃς
σωφροσύνῃ τὴν φλόγα, αὐτῷ σε καταλήψομαι τῷ
πτερῷ."

Ταῦτα διαλεγόμενος ἔλαθον ἐπιστὰς ἀπροοράτως 6
τῇ κόρῃ καὶ ὠχρίασα ἰδὼν ἐξαίφνης, εἶτ' ἐφοινίχθην·
μόνη δ' ἦν καὶ οὐδὲ ἡ Κλειὼ συμπαρῆν· ὅμως [[δ']]
οὖν, ὡς ἂν τεθορυβημένος οὐκ ἔχων τί εἴπω "χαῖρε"
ἔφην "δέσποινα." Ἡ δὲ μειδιάσασα γλυκὺ καὶ ἐμφα- 2
νίσασα διὰ τοῦ γέλωτος ὅτι συνῆκε πῶς εἶπον τὸ
'χαῖρε δέσποινα,' εἶπεν "ἐγὼ σή; μὴ τοῦτ' εἴπῃς."
"Καὶ μὴν πέπρακέ μέ τίς σοι θεῶν, ὥσπερ καὶ τὸν
Ἡρακλέα τῇ Ὀμφάλῃ." "Τὸν Ἑρμῆν λέγεις; τούτῳ 3
τὴν πρᾶσιν ἐκέλευσεν ὁ Ζεύς," καὶ ἅμα ἐγέλασε.
"Ποῖον Ἑρμῆν; τί ληρεῖς" εἶπον "εἰδυῖα σαφῶς ὃ
λέγω;" Ὡς δὲ περιέπλεκον λόγους ἐκ λόγων, τὸ αὐ-
τόματόν μοι συνήργησεν.

Ἔτυχε τῇ προτεραίᾳ ταύτης ἡμέρᾳ περὶ μεσημ- 7
βρίαν ἡ παῖς ψάλλουσα κιθάρᾳ, ἐπιπαρῆν δὲ αὐτῇ
καὶ ἡ Κλειὼ καὶ παρεκάθητο, διεβάδιζον δὲ ἐγώ·
καί τις ἐξαίφνης μέλιττά ποθεν ἐπιπτᾶσα τῆς Κλειοῦς
ἐπάταξε τὴν χεῖρα. Καὶ ἡ μὲν ἀνέκραγεν, ἡ δὲ παῖς 2
ἀναθοροῦσα καὶ καταθεμένη τὴν κιθάραν κατενόει
τὴν πληγὴν καὶ ἅμα παρῄνει λέγουσα μηδὲν ἄχθε-
σθαι· παύσειν γὰρ αὐτὴν τῆς ἀλγηδόνος δύο ἐπᾴσα-
σαν ῥήματα· διδαχθῆναι γὰρ αὐτὰ ὑπό τινος Αἰγυ-
πτίας εἰς πληγὰς σφηκῶν καὶ μελιττῶν. Καὶ ἅμα 3
ἐπῇδε, καὶ ἔλεγεν ἡ Κλειὼ μετὰ μικρὸν ῥᾴων γεγο-
νέναι. Τότε οὖν κατὰ τύχην μέλιττά τις ἢ σφὴξ περι-
βομβήσασα κύκλῳ μου τὸ πρόσωπον παρέπτη· κἀγὼ

τὸ ἐνθύμιον λαμβάνω ... ας οὖν ὅτε τὸ πολὺ τῆς αὐ-
4 προσώποις προσεποιούμην ... θρασύτερος γενόμενος
δὲ παῖς προσελθοῦσα εἷλκε τὴν ... σβολῆς, ὥσπερ στρα-
ποῦ ἐπατάχθην· κἀγὼ "κατὰ το... λέμου καταπεφρο-
"ἀλλὰ τί οὐκ ἐπᾴδεις, φιλτάτη;" Ἡ δ... ά με θαρρεῖν,
καὶ ἀνέθηκεν, ὡς ἐπᾴσουσα, τὸ στόμα, ... πών, ἀλλ'
5 θύριζεν, ἐπιπολῆς ψαύουσά μου τῶν χειλέων. ... υθεὶς
κατεφίλουν σιωπῇ, κλέπτων τῶν φιλημάτων ... τι
ψόφον, ἡ δὲ ἀνοίγουσα καὶ κλείουσα τῶν χειλέων τὴν συμβολήν, τῷ τῆς ἐπῳδῆς ψιθυρίσματι φιλήματα ἐποίει τὴν ἐπῳδήν. Κἀγὼ τότε δὴ περιβαλὼν φανερῶς κατεφίλουν, ἡ δὲ διασχοῦσα "τί ποιεῖς;" ἔφη. "καὶ σὺ κατεπᾴδεις;" "Τὴν ἐπῳδὸν" εἶπον "φιλῶ, ὅτι
6 μου τὴν ὀδύνην ἰάσω." Ὡς δὲ συνῆκεν ὃ λέγω καὶ ἐμειδίασε, θαρρήσας εἶπον "οἴμοι, φιλτάτη, πάλιν τέτρωμαι χαλεπώτερον· ἐπὶ γὰρ τὴν καρδίαν κατέρρευσε τὸ τραῦμα καὶ ζητεῖ σου τὴν ἐπῳδήν. Ἦ που καὶ σὺ μέλιτταν ἐπὶ τοῦ στόματος φέρεις· καὶ γὰρ μέλιτος γέμεις, καὶ τιτρώσκει σου τὰ φιλήματα.
7 Ἀλλὰ δέομαι, κατέπᾳσον αὖθις καὶ μὴ ταχὺ τὴν ἐπῳδὴν παραδράμῃς, μὴ πάλιν ἀγριάνῃ τὸ τραῦμα." Καὶ ἅμα λέγων τὴν χεῖρα βιαιότερον περιέβαλλον καὶ ἐφίλουν ἐλευθερώτερον· ἡ δὲ ἠνείχετο, κωλύουσα δῆθεν.

8 Κἀν τούτῳ πόρρωθεν ἰδόντες προσιοῦσαν τὴν θεράπαιναν διελύθημεν, ἐγὼ μὲν ἄκων καὶ λυπούμενος, ἡ δ' οὐκ οἶδ' ὅπως. Ῥᾷων οὖν ἐγεγόνειν καὶ μεστὸς ἐλπίδων, ᾐσθόμην δὲ ἐπικαθημένου μοι τοῦ φιλήματος ὥσπερ σώματος, καὶ ἐφύλαττον ἀκριβῶς ὡς θησαυρὸν τὸ φίλημα τηρῶν ἡδονῆς, [ὃ πρῶ-
2 τόν ἐστιν ἐραστῇ γλυκύ.] Καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ καλλίστου τῶν τοῦ σώματος ὀργάνων τίκτεται· στόμα γὰρ

ἀντεφθέγγετο "ναί, τολμης… …Αἱ γὰρ τῶν
καὶ ἀντιπαρατάττῃ; ἵπ… …πουσι κατὰ
πῶς δυνήσῃ με φυ… …ς ψυχὰς πρὸς
οὐκ ἔχεις φυλά… …ρον ἡσθεὶς ἐκ 3
σωφροσύνῃ … …ὅτι μηδὲν ἐρί-
πτερῶ."

Τ… …, πάλιν ὁμοίως 9
τῇ… …ρος ἡμῖν καί τι
…κπώματα καὶ τὸ
… δὲ ἐκείνης ἐμοὶ
…μασάμενος ὤρεγεν.
… ἐκπώματος, ἔνθα 2
τὸ χεῖλος … …ηκεν, ἐναρμοσάμε-
νος ἔπινον, ἐπιστο… …ὸ φίλημα ποιῶν, καὶ
ἅμα κατεφίλουν τὸ ἔκπωμα. …ς δὲ εἶδεν ἡ παρθένος, 3
συνῆκεν ὅτι τοῦ χείλους αὐτῆς καταφιλῶ καὶ τὴν σκιάν. Ἀλλ' ὅγε Σάτυρος συμφρονήσας πάλιν τὰ ἐκπώματα διήλλαξεν ἡμῖν. Τότε δὴ καὶ τὴν κόρην εἶδον τὰ ἐμὰ μιμουμένην καὶ [κατὰ] ταὐτὰ πίνουσαν καὶ ἔχαιρον [ἤδη] πλέον. Καὶ τρίτον ἐγένετο τοῦτο καὶ τέταρτον καὶ τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας οὕτως ἀλλήλοις προὐπίνομεν τὰ φιλήματα.

10 Μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον ὁ Σάτυρός μοι προσελθὼν ἔφη "νῦν μὲν ἀνδρίζεσθαι καιρός. Ἡ γὰρ μήτηρ τῆς κόρης, ὡς οἶδας, μαλακίζεται καὶ καθ' αὑτὴν ἀναπαύεται· μόνη δὲ ἡ παῖς βαδιεῖται κατὰ τὰ εἰθισμένα τῆς Κλειοῦς ἑπομένης, πρὶν ἐπὶ τὸν ὕπνον τραπῆναι. Ἐγὼ δέ σοι ταύτην ἀπάξω διαλεγόμενος." Ταῦτα 2
εἰπὼν τῇ Κλειοῖ μὲν αὐτός, ἐγὼ δὲ τῇ παιδὶ διαλαχόντες ἐφηδρεύομεν. Καὶ οὕτως ἐγένετο. Ἀπεσπάσθη καὶ ἡ Κλειώ, ἡ δὲ παρθένος ἐν τῷ περιπάτῳ

3 καταλέλειπτο. Ἐπιτηρήσας οὖν ὅτε τὸ πολὺ τῆς αὐ-
γῆς ἐμαραίνετο, πρόσειμι θρασύτερος γενόμενος
[πρὸς αὐτὴν] ἐκ τῆς πρώτης προσβολῆς, ὥσπερ στρα-
τιώτης ἤδη νενικηκὼς καὶ τοῦ πολέμου καταπεφρο-
νηκώς· πολλὰ γὰρ ἦν τὰ τότε ὁπλίζοντά με θαρρεῖν,
οἶνος, ἔρως, ἐλπίς, ἐρημία· καὶ οὐδὲν εἰπών, ἀλλ'
ὡς ἀπὸ συγκειμένου λόγου, ὡς εἶχον, περιχυθεὶς
4 τὴν κόρην κατεφίλουν. Ὡς δὲ καὶ ἐπεχείρουν τι
προὔργου ποιεῖν, ψόφος τις ἡμῶν κατόπιν γίνεται·
καὶ ταραχθέντες ἀνεπηδήσαμεν. Καὶ ἡ μὲν ἐπέκεινα
τρέπεται τὴν ἐπὶ τὸ δωμάτιον αὐτῆς, ἐγὼ δὲ ἐπὶ θά-
τερα, σφόδρα ἀνιώμενος, ἔργον οὕτω καλὸν ἀπολέ-
5 σας, καὶ τὸν ψόφον λοιδορῶν. Ἐν τούτῳ δὲ ὁ Σά-
τυρος ὑπαντιάζει μοι φαιδρῷ τῷ προσώπῳ· καθορᾶν
γάρ μοι ἐδόκει ὅσα ἐπράττομεν, ὑπό τινι τῶν δέν-
δρων λοχῶν μή τις ἡμῖν ἐπέλθῃ· καὶ αὐτὸς ἦν ὁ
ποιήσας τὸν ψόφον, προσιόντα θεασάμενός τινα.
11 Ὀλίγων δὲ ἡμερῶν διελθουσῶν, ὁ πατήρ μοι
τοὺς γάμους συνεκρότει θᾶττον ἢ διεγνώκει. Ἐνύ-
πνια γὰρ αὐτὸν διετάραττε πολλά. Ἔδοξεν ἄγειν
ἡμῶν τοὺς γάμους, ἤδη δὲ ἅψαντος αὐτοῦ τὰς δᾷδας
ἀποσβεσθῆναι τὸ πῦρ * * ᾗ καὶ μᾶλλον ἠπείγετο
2 συναγαγεῖν ἡμᾶς. Τοῦτο δὲ εἰς τὴν ὑστεραίαν παρε-
σκευάζετο. Ἐώνητο δὲ τῇ κόρῃ τὰ πρὸς τὸν γάμον·
περιδέραιον μὲν λίθων ποικίλων, ἐσθῆτα δὲ τὸ πᾶν
μὲν πορφυρᾶν, ἔνθα δὲ ταῖς ἄλλαις ἐσθῆσιν ἡ χώρα
τῆς πορφύρας, ἐκεῖ χρυσὸς ἦν. Ἤριζον δὲ πρὸς ἀλ-
3 λήλους οἱ λίθοι. Ὑάκινθος μὲν ῥόδον ἦν ἐν λίθῳ·
'μέθυστος δὲ ἐπορφύρετο τοῦ χρυσοῦ πλησίον· ἐν
μέσῳ δὲ τρεῖς ἦσαν λίθοι, τὴν χρόαν ἐπάλληλοι·

---

1 post ὅτε: τοῦ φωτός

περιβολαί, τῶν καρπῶν συμπλοκαί· τοιαύτη τις ἦν
ὁμιλία τῶν φυτῶν. Ἐνίοις δὲ τῶν δένδρων τῶν ἁδρο- 3
τέρων κιττὸς καὶ σμῖλαξ περιεπεφύκει, ἡ μὲν ἐξηρ-
τημένη πλατάνου καὶ περιπυκάζουσα ῥαδινῇ τῇ κόμῃ·
ὁ δὲ κιττὸς περὶ πεύκην ἑλιχθεὶς ᾠκειοῦτο τὸ δέν-
δρον ταῖς περιπλοκαῖς, καὶ ἐγίνετο τῷ κιττῷ ὄχημα
τὸ φυτόν, στέφανος δὲ ὁ κιττὸς τοῦ φυτοῦ. Ἄμ- 4
πελοι δὲ ἑκατέρωθεν τοῦ δένδρου καλάμοις ἐποχού-
μεναι τοῖς φύλλοις ἔθαλλον, καὶ ὁ καρπὸς ὡραίαν
εἶχε τὴν ἄνθην καὶ διὰ τῆς ὀπῆς τῶν καλάμων ἐξε-
κρέματο καὶ ἦν βόστρυχος τοῦ φυτοῦ· τῶν δὲ φύλ-
λων ἄνωθεν αἰωρουμένων ὑφ' ἡλίῳ πρὸς ἄνεμον
συμμιγεῖ ὠχρὰν ἐμάρμαιρεν ἡ γῆ τὴν σκιάν. Τὰ δὲ 5
ἄνθη ποικίλην ἔχοντα τὴν χρόαν ἐν μέρει συνεξέ-
φαινε τὸ κάλλος, καὶ ἦν τοῦτο τῆς γῆς πορφύρα * *
καὶ νάρκισσος καὶ ῥόδον. Μία μὲν τῷ ῥόδῳ καὶ τῷ
ναρκίσσῳ ἡ κάλυξ ὅσον εἰς περιγραφήν, καὶ ἦν φιάλη
τοῦ φυτοῦ· ἡ χρόα δὲ τῶν περὶ τὴν κάλυκα φύλ-
λων ἐσχισμένων τῷ ῥόδῳ μὲν αἵματος ὁμοῦ καὶ γά-
λακτος, τὸ κάτω τοῦ φύλλου, καὶ ὁ νάρκισσος ἦν τὸ
πᾶν ὅμοιος τῷ κάτω τοῦ ῥόδου. Τῷ [[δὲ]] ἴῳ κάλυξ 6
μὲν οὐδαμοῦ, χρόα δὲ οἵαν ἡ τῆς θαλάσσης ἀστρά-
πτει γαλήνη. Ἐν μέσοις δὲ τοῖς ἄνθεσι πηγὴ ἀνέ-
βλυζε καὶ περιεγέγραπτο τετράγωνος χαράδρα χει-
ροποίητος τῷ ῥεύματι. Τὸ δὲ ὕδωρ τῶν ἀνθέων ἦν
κάτοπτρον, ὡς δοκεῖν τὸ ἄλσος εἶναι διπλοῦν, τὸ
μὲν τῆς ἀληθείας, τὸ δὲ τῆς σκιᾶς. Ὄρνιθες δὲ οἱ 7
μὲν χειροήθεις περὶ τὸ ἄλσος ἐνέμοντο καὶ οὓς ἐκο-
λάκευον αἱ τῶν ἀνθρώπων τροφαί· οἱ δὲ ἐλεύθερον
ἔχοντες τὸ πτερὸν περὶ τὰς τῶν δένδρων κορυφὰς
ἔπαιζον· οἱ μὲν ᾄδοντες τὰ ὀρνίθων ᾄσματα, οἱ δὲ
τῇ τῶν πτερῶν ἀγλαϊζόμενοι στολῇ. Οἱ ᾠδοὶ δὲ τέτ- 8

τιγες καὶ χελιδόνες· οἱ μὲν τὴν Ἠοῦς ᾄδοντες εὐνήν,
αἱ δὲ τὴν Τηρέως τράπεζαν· οἱ δὲ χειροήθεις ταῶς
καὶ κύκνος καὶ ψιττακός· ὁ κύκνος περὶ τὰς τῶν ὑδά-
των πίδακας νεμόμενος, ὁ ψιττακὸς ἐν οἰκίσκῳ περὶ
δένδρον κρεμάμενος, ὁ ταῶς τοῖς ἄνθεσιν ἐπισύρων
τὸ πτερόν. Ἀντέλαμπε δὲ ἡ τῶν ἀνθέων θέα τῇ τῶν
ὀρνίθων χρόᾳ καὶ ἦν ἄνθη πτερῶν.

16 Βουλόμενος οὖν εὐάγωγον τὴν κόρην εἰς ἔρω-
τα παρασκευάσαι, λόγων πρὸς τὸν Σάτυρον ἠρχό-
μην, ἀπὸ τοῦ ὄρνιθος λαβὼν τὴν εὐκαιρίαν. Διαβαδί-
ζουσα γὰρ ἔτυχεν ἅμα τῇ Κλειοῖ καὶ ἐπιστᾶσα τῷ ταῷ.
2 Ἔτυχε γὰρ τύχῃ τινὶ συμβὰν τότε τὸν ὄρνιν ἀναπτε-
ρῶσαι τὸ κάλλος καὶ τὸ θέατρον ἐπιδεικνύναι τῶν
πτερῶν. "Τοῦτο μέντοι οὐκ ἄνευ τέχνης ὁ ὄρνις"
ἔφην "ποιεῖ· ἀλλ' ἔστι γὰρ ἐρωτικός. Ὅταν γὰρ
ἐπαγαγέσθαι θέλῃ τὴν ἐρωμένην, τότε οὕτως καλ-
3 λωπίζεται. Ὁρᾷς ἐκείνην τὴν τῆς πλατάνου πλη-
σίον;" δείξας θήλειαν ταῶν "ταύτῃ νῦν οὗτος τὸ
κάλλος ἐπιδείκνυται λειμῶνα πτερῶν. Ὁ δὲ τοῦ ταῶ
λειμὼν εὐανθέστερος· πεφύτευται γὰρ αὐτῷ καὶ
χρυσὸς ἐν τοῖς πτεροῖς, κύκλῳ δὲ τὸ ἁλουργὲς τὸν
χρυσὸν περιθεῖ τὸν ἴσον κύκλον, καὶ ἔστιν ὀφθαλ-
μὸς ἐν τῷ πτερῷ."

17 Καὶ ὁ Σάτυρος συνεὶς τοῦ λόγου μου τὴν ὑπό-
θεσιν, ἵνα μοι μᾶλλον εἴη περὶ τούτου λέγειν, "ἦ
γὰρ ὁ ἔρως" ἔφη "τοσαύτην ἔχει τὴν ἰσχύν, ὡς καὶ
μέχρις ὀρνίθων πέμπειν τὸ πῦρ;" "Οὐ μέχρις ὀρνί-
θων" ἔφην, "τοῦτο γὰρ οὐ θαυμαστόν, ἐπεὶ καὶ αὐ-
τὸς ἔχει πτερόν, ἀλλὰ καὶ ἑρπετῶν καὶ φυτῶν, ἐγὼ
2 δὲ δοκῶ [μοι], καὶ λίθων. Ἐρᾷ γοῦν ἡ Μαγνησία

---

11 post ταῷ: κατ' αὐτήν

λίθος τοῦ σιδήρου· κἂν μόνον ἴδῃ, πρὸς αὑτὴν εἵλ-
κυσεν, ὥσπερ ἐρωτικόν τι ἔνδον ἔχουσα. Καὶ μή τι
τοῦτό ἐστιν ἐρώσης λίθου καὶ ἐρωμένου σιδήρου
φίλημα;

Περὶ δὲ τῶν φυτῶν λέγουσι παῖδες σοφῶν· καὶ 3
μῦθον ἔλεγον [[ἂν]] τὸν λόγον εἶναι, εἰ μὴ καὶ παῖδες
ἔλεγον γεωργῶν. Ὁ δὲ λόγος· ἄλλο μὲν ἄλλου φυ-
τὸν ἐρᾶν, τῷ δὲ φοίνικι τὸν ἔρωτα μᾶλλον ἐνοχλεῖν·
λέγουσι δὲ τὸν μὲν ἄρρενα τῶν φοινίκων, τὸν δὲ θῆ-
λυν. Ὁ ἄρρην οὖν τοῦ θήλεος ἐρᾷ· κἂν ὁ θῆλυς 4
ἀπῳκισμένος ᾖ τῇ τῆς φυτείας στάσει, ὁ ἐραστὴς
αὑαίνεται. Συνίησιν οὖν ὁ γεωργὸς τὴν λύπην τοῦ
φυτοῦ, καὶ εἰς τὴν τοῦ χωρίου περιωπὴν ἀνελθὼν
ἐφορᾷ ποῖ νένευκε· κλίνεται γὰρ εἰς τὸ ἐρώμενον·
καὶ μαθὼν θεραπεύει τοῦ φυτοῦ τὴν νόσον· πτόρ- 5
θον γὰρ τοῦ θήλεος φοίνικος λαβὼν εἰς τὴν τοῦ
ἄρρενος καρδίαν ἐντίθησι. Καὶ ἀνέψυξε μὲν τὴν ψυ-
χὴν τοῦ φυτοῦ, τὸ δὲ σῶμα ἀποθνῆσκον πάλιν ἀνε-
ζωπύρησέ καὶ ἐξανέστη, χαῖρον ἐπὶ τῇ τῆς ἐρωμένης
συμπλοκῇ. Καὶ τοῦτό ἐστι γάμος φυτῶν.

Γίνεται δὲ καὶ γάμος ἄλλος ὑδάτων διαπόντιος, 18
καὶ ἔστιν ὁ μὲν ἐραστὴς ποταμὸς Ἠλεῖος, ἡ δὲ ἐρω-
μένη κρήνη Σικελική. Διὰ γὰρ τῆς θαλάττης ὁ πο-
ταμὸς ὡς διὰ πεδίου τρέχει. Ἡ δὲ οὐκ ἀφανίζει [[τὸν]] 2
γλυκὺν ἐραστὴν ἁλμυρῷ κύματι, σχίζεται δὲ αὐτῷ
ῥέοντι, καὶ τὸ σχίσμα τῆς θαλάττης χαράδρα τῷ πο-
ταμῷ γίνεται· καὶ ἐπὶ τὴν Ἀρέθουσαν οὕτω τὸν Ἀλ-
φειὸν νυμφοστολεῖ. Ὅταν οὖν ᾖ [[ἡ]] τῶν Ὀλυμπίων
ἑορτή, πολλοὶ μὲν εἰς τὰς δίνας τοῦ ποταμοῦ καθιᾶ-

---

1 post *ἴδῃ*: *καὶ θίγῃ*

11 post *ἐραστής*: *ὁ ἄρρην*

σιν ἄλλος ἄλλα δῶρα· ὁ δὲ εὐθὺς πρὸς τὴν ἐρωμένην
κομίζει καὶ ταῦτά ἐστιν ἕδνα ποταμοῦ.
3 Γίνεται δὲ καὶ ἐν τοῖς ἑρπετοῖς ἄλλο ἔρωτος μυ-
στήριον, οὐ τοῖς ὁμογενέσι μόνον πρὸς ἄλληλα, ἀλλὰ
καὶ τοῖς ἀλλοφύλοις. Ὁ ἔχις ὁ τῆς γῆς ὄφις εἰς τὴν
σμύραιναν οἰστρεῖ· ἡ δὲ σμύραινά ἐστιν ἄλλος ὄφις
θαλάσσιος, εἰς μὲν τὴν μορφὴν ὄφις, εἰς δὲ τὴν
4 χρῆσιν ἰχθύς. Ὅταν οὖν εἰς γάμον ἐθέλωσιν ἀλλή-
λοις συνελθεῖν, ὁ μὲν εἰς τὸν αἰγιαλὸν ἐλθὼν συρί-
ζει πρὸς τὴν θάλασσαν τῇ σμυραίνῃ σύμβολον, ἡ δὲ
γνωρίζει τὸ σύνθημα καὶ ἐκ τῶν κυμάτων ἀναδύεται.
Ἀλλ' οὐκ εὐθέως πρὸς τὸν νυμφίον ἐξέρχεται (οἶδε
γὰρ ὅτι θάνατον ἐν τοῖς ὀδοῦσι φέρει), ἀλλ' ἄνεισιν
εἰς πέτραν καὶ περιμένει τὸν νυμφίον καθῆραι τὸ
5 στόμα. Ἑστᾶσιν οὖν ἀμφότεροι πρὸς ἀλλήλους βλέ-
ποντες, ὁ μὲν ἐραστὴς ἠπειρώτης, ἡ δ' ἐρωμένη νη-
σιῶτις. Ὅταν οὖν ὁ ἐραστὴς ἐξεμέσῃ τῆς νύμφης τὸν
φόβον, ἡ δὲ ἐρριμμένον ἴδῃ τὸν θάνατον χαμαί, τότε
καταβαίνει τῆς πέτρας καὶ εἰς τὴν ἤπειρον ἐξέρχεται
καὶ τὸν ἐραστὴν περιπτύσσεται καὶ οὐκέτι φοβεῖται
τὰ φιλήματα."
19 Ταῦτα ἅμα λέγων ἐνέβλεπον τῇ κόρῃ πῶς ἔχει
πρὸς τὴν ἀκρόασιν τὴν ἐρωτικήν· ἡ δὲ ὑπεσήμαι-
νεν οὐκ ἀηδῶς ἀκούειν. Τὸ δὲ κάλλος ἀστράπτον
τοῦ ταῶ ἧττον ἐδόκει μοι τοῦ τῆς Λευκίππης εἶναι
προσώπου. Τὸ γὰρ τοῦ σώματος κάλλος αὐτῆς πρὸς
τὰ τοῦ λειμῶνος ἤριζεν ἄνθη· ναρκίσσου μὲν τὸ
πρόσωπον ἔστιλβε χρόαν, ῥόδον δὲ ἀνέτελλεν ἐκ τῆς
παρειᾶς, ἴον δὲ ἡ τῶν ὀφθαλμῶν ἐμάρμαιρεν αὐγή,
αἱ δὲ κόμαι βοστρυχούμεναι μᾶλλον εἱλίττοντο κιτ-
2 τοῦ. Τοιοῦτος ἦν Λευκίππης ἐπὶ τῶν προσώπων ὁ
λειμών. Ἡ μὲν οὖν μετὰ μικρὸν ἀπιοῦσα ᾤχετο· τῆς

γὰρ κιθάρας αὐτὴν ὁ καιρὸς ἐκάλει· ἐμοὶ δὲ ἐδόκει
παρεῖναι, ἀπελθοῦσα γὰρ τὴν μορφὴν ἐπαφῆκέ μου
τοῖς ὀφθαλμοῖς. Ἑαυτοὺς οὖν ἐπῃνοῦμεν ἐγώ τε καὶ 3
ὁ Σάτυρος· ἐγὼ μὲν ἐμαυτὸν τῆς μυθολογίας, ὁ δὲ
ὅτι μοι τὰς ἀφορμὰς παρέσχεν.

B

Ἅμα δὲ ἑαυτοὺς ἐπαινοῦντες ἐπὶ τὸ δωμάτιον 1
ἐβαδίζομεν τῆς κόρης, ἀκροασόμενοι δῆθεν τῶν κι-
θαρισμάτων· οὐ γὰρ ἠδυνάμην ἐμαυτοῦ κἂν ἐπ' ὀλί-
γον κρατεῖν τὸ μὴ ὁρᾶν τὴν κόρην. Ἡ δὲ πρῶτον μὲν
ᾖσεν Ὁμήρου τὴν πρὸς τὸν λέοντα τοῦ συὸς μάχην·
ἔπειτα δέ τι καὶ τῆς ἁπαλῆς μούσης ἐλίγαινε· ῥόδον
γὰρ ἐπῄνει τὸ ᾆσμα. Εἴ τις τὰς καμπὰς τῆς ᾠδῆς 2
περιελὼν ψιλὸν ἔλεγεν ἁρμονίας τὸν λόγον, οὕτως
ἂν εἶχεν ὁ λόγος· Εἰ τοῖς ἄνθεσιν ἤθελεν ὁ Ζεὺς
ἐπιθεῖναι βασιλέα, τὸ ῥόδον ἂν τῶν ἀνθέων ἐβασί-
λευε. Γῆς ἐστι κόσμος, φυτῶν ἀγλάισμα, ὀφθαλμὸς
ἀνθέων, λειμῶνος ἐρύθημα. Ἔρωτος πνεῖ, Ἀφροδί- 3
την προξενεῖ, εὐώδεσι φύλλοις κομᾷ, εὐκινήτοις πε-
τάλοις τρυφᾷ, τὰ πέταλα τῷ Ζεφύρῳ γελᾷ.' Ἡ μὲν
ταῦτα ᾖδεν· ἐγὼ δὲ ἐδόκουν τὸ ῥόδον ἐπὶ τῶν χει-
λέων αὐτῆς ἰδεῖν, ὡς εἴ τις τῆς κάλυκος τὸ περιφερὲς
εἰς τὴν τοῦ στόματος ἔκλεισε μορφήν.

Καὶ ἄρτι πέπαυτο τῶν κιθαρισμάτων καὶ πάλιν 2
τοῦ δείπνου καιρὸς ἦν. Ἦν γὰρ ἑορτὴ προτρυγαίου

---

5 post παρέσχε: καὶ μετὰ μικρὸν τοῦ δείπνου καιρὸς ἦν καὶ πάλιν ὁμοίως συνεπίνομεν

18 post ἐρύθημα: κάλλος ἀστράπτον

Διονύσου τότε. Τὸν γὰρ Διόνυσον Τύριοι νομίζου-
2 *σιν ἑαυτῶν, ἐπεὶ καὶ τὸν Κάδμου μῦθον ᾄδουσι· καὶ*
τῆς ἑορτῆς διηγοῦνται πατέρα μῦθον, οἶνον οὐκ εἶναί
ποτε παρ' ἀνθρώποις, οὐ τὸν μέλανα τὸν ἀνθοσμίαν,
οὐ τὸν τῆς Βιβλίνης ἀμπέλου, οὐ τὸν Μάρωνος τὸν
Θρᾴκιον, οὐ ⟦*τὸν*⟧ *Χῖον τὸν ἐκ Λακαίνης, οὐ τὸν*
Ἰκάρου τὸν νησιώτην, ἀλλὰ τούτους μὲν ἅπαντας
ἀποίκους εἶναι Τυρίων ἀμπέλων, τὴν δὲ πρώτην
3 *παρ' αὐτοῖς φῦναι τῶν οἴνων μητέρα. Εἶναι γὰρ*
ἐκεῖ φιλόξενόν τινα βουκόλον, οἷον τὸν Ἰκάριον Ἀθη-
ναῖοι λέγουσι, καὶ τοῦτον ἐνταῦθα τοῦ μύθου γενέ-
σθαι πατέρα. Ἐπὶ τοῦτον ἧκεν ὁ Διόνυσος τὸν βου-
κόλον, ὁ δὲ αὐτῷ παρατίθησιν ὅσα γῆ φέρει καὶ
ἅμαξα βοῶν· ποτὸν δὲ ἦν παρ' αὐτοῖς οἷον καὶ ὁ
4 *βοῦς ἔπινεν· οὔπω γὰρ τὸ ἀμπέλινον ἦν. Ὁ Διόνυσος*
ἐπαινεῖ τῆς φιλοφροσύνης τὸν βουκόλον καὶ αὐτῷ
προπίνει κύλικα φιλοτησίαν· τὸ δὲ ποτὸν οἶνος ἦν.
Ὁ δὲ πιὼν ὑφ' ἡδονῆς βακχεύεται καὶ λέγει πρὸς τὸν
θεὸν "πόθεν, ὦ ξένε, σοὶ τὸ ὕδωρ τοῦτο τὸ πορφυ-
5 *ροῦν; οὐ γάρ ἐστιν ἐκεῖνο τὸ χαμαὶ ῥέον. Τὸ μὲν*
γὰρ εἰς τὰ στέρνα καταβαίνει καὶ λεπτὴν ἔχει τὴν
ἡδονήν· τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τοῦ στόματος τὰς ῥῖνας
εὐφραίνει καὶ θιγόντι μὲν ψυχρόν ἐστιν, εἰς τὴν
γαστέρα δὲ καταθορὸν ἀνάπτει κάτωθεν πῦρ ἡδο-
νῆς." Καὶ ὁ Διόνυσος ἔφη "τοῦτό ἐστιν ὀπώρας
6 *ὕδωρ." Ἄγει πρὸς τὴν ἄμπελον ὁ θεὸς τὸν βουκόλον,*
καὶ τῶν βοτρύων λαβὼν ἅμα καὶ θλίβων καὶ δεικνὺς

---

4 post *ἀνθρώποις*: *οὔπω παρ' αὐτοῖς*

12 post *πατέρα*: *ὅσον Ἀττικὸν εἶναι δοκεῖν*

20 post *πορφυροῦν*: *πόθεν οὕτως εὗρες αἷμα γλυκύ;*

26 post *ὕδωρ*: *ταῦτό ἐστιν αἷμα βοτρύων*

τὴν ἄμπελον "τοῦτο μέν ἐστιν" ἔφη "τὸ ὕδωρ,
τοῦτο δὲ ἡ πηγή." Ὁ μὲν οὖν [[οἶνος]] οὕτως ἐς ἀν-
θρώπους παρῆλθεν, ὡς ὁ Τυρίων λόγος, ἑορτὴν δὲ
ἄγουσιν ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐκείνῳ τῷ θεῷ.

Φιλοτιμούμενος οὖν ὁ πατὴρ τά τ' ἄλλα παρα- 3
σκευάσας ἐς τὸ δεῖπνον ἔτυχε πολυτελέστατα καὶ κρα-
τῆρα παρέθηκε τὸν ἱερὸν τοῦ θεοῦ, μετὰ τὸν Γλαύ-
κου τοῦ Χίου δεύτερον. Ὑάλου μὲν τὸ πᾶν ἔργον 2
ὀρωρυγμένης· κύκλῳ δὲ αὐτὸν ἄμπελοι περιέστεφον
ἀπ' αὐτοῦ τοῦ κρατῆρος πεφυτευμέναι· οἱ δὲ βότρυες
πάντη περικρεμάμενοι· ὄμφαξ μὲν αὐτῶν ἕκαστος
ὅσον ἦν κενὸς ὁ κρατήρ· ἐὰν δὲ ἐγχέῃς οἶνον, κατὰ
μικρὸν ὁ βότρυς ὑποπερκάζεται καὶ σταφυλὴν τὴν
ὄμφακα ποιεῖ· Διόνυσός τε ἐντετύπωται τῶν βο-
τρύων, ἵνα τὴν ἄμπελον γεωργῇ.

Τοῦ δὲ πότου προϊόντος ἤδη καὶ ἀναισχύντως ἐς 3
αὐτὴν ἑώρων. Ἔρως δὲ καὶ Διόνυσος, δύο βίαιοι
θεοί, ψυχὴν κατασχόντες, ἐκμαίνουσιν εἰς ἀναισχυν-
τίαν, ὁ μὲν κάων αὐτὴν τῷ συνήθει πυρί, ὁ δὲ τὸν
οἶνον ὑπέκκαυμα φέρων· οἶνος γὰρ ἔρωτος τροφή.
Ἤδη δὲ καὶ αὐτὴ περιεργότερον εἰς ἐμὲ βλέπειν
ἐθρασύνετο. Καὶ ταῦτα μὲν ἡμῖν ἡμερῶν ἐπράττετο
δέκα· καὶ πλέον τῶν ὀμμάτων ἐκερδαίνομεν ἢ ἐτολ-
μῶμεν οὐδέν.

Κοινοῦμαι δὴ τῷ Σατύρῳ τὸ πᾶν καὶ συμπράτ- 4
τειν ἠξίουν· ὁ δὲ ἔλεγε καὶ αὐτὸς μὲν ἐγνωκέναι,
πρὶν παρ' ἐμοῦ μαθεῖν, ὀκνεῖν δὲ ἐλέγχειν βουλόμε-
νον λαθεῖν. Ὁ γὰρ μετὰ κλοπῆς ἐρῶν ἂν ἐλεγχθῇ
πρός τινος, ὡς ὀνειδίζοντα τὸν ἐλέγξαντα μισεῖ. "Ἤδη 2
δὲ" ἔφη "καὶ τὸ αὐτόματον ἡμῶν προὐνόησεν. Ἡ

---

30 post προὐνόησεν: ἡ τύχη

γὰρ τὸν θάλαμον αὐτῆς πεπιστευμένη Κλειὼ κεκοι-
νώνηκέ μοι καὶ ἔχει πρός με ὡς ἐραστήν. Ταύτην
παρασκευάσω κατὰ μικρὸν πρὸς ἡμᾶς οὕτως ἔχειν,
3 ὡς καὶ συναίρεσθαι πρὸς τὸ ἔργον. Δεῖ δέ σε τὴν
κόρην μὴ μέχρι τῶν ὀμμάτων [μόνον] πειρᾶν, ἀλλὰ
καὶ ῥῆμα δριμύτερον εἰπεῖν. Τότε δὲ πρόσαγε τὴν
4 δευτέραν μηχανήν. Θίγε χειρός, θλῖψον δάκτυλον,
θλίβων στέναξον. Ἢν δὲ ταῦτά σου ποιοῦντος καρ-
τερῇ καὶ προσίηται, σὸν ἔργον ἤδη δέσποινάν τε
καλεῖν καὶ φιλῆσαι τράχηλον." "Πιθανῶς μὲν" ἔφην
"νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, ἐς τὸ ἔργον παιδοτριβεῖς· δέδοικα
δὲ μὴ ἄτολμος καὶ δειλὸς ἔρωτος ἀθλητὴς γένωμαι."
5 "Ἔρως, ὦ γενναῖε" ἔφη "δειλίας οὐκ ἀνέχεται. Ὁρᾷς
αὐτοῦ τὸ σχῆμα ὥς ἐστι στρατιωτικόν; τόξα καὶ φα-
ρέτρα καὶ βέλη καὶ πῦρ, ἀνδρεῖα πάντα καὶ τόλμης
γέμοντα. Τοιοῦτον οὖν ἐν σεαυτῷ θεὸν ἔχων δειλὸς
6 εἶ καὶ φοβῇ; Ὅρα μὴ καταψεύσῃ τοῦ θεοῦ. Ἀρχὴν
δέ σοι ἐγὼ παρέξω. Τὴν Κλειὼ γὰρ ἀπάξω μάλιστα
ὅταν ἐπιτήδειον ἴδω καιρὸν τοῦ σε τῇ παρθένῳ δύνα-
σθαι συνεῖναι μόνῃ."

5 Ταῦτα εἰπὼν ἐχώρησεν ἔξω τῶν θυρῶν· ἐγὼ δὲ
κατ' ἐμαυτὸν γενόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ Σατύρου παρο-
ξυνθείς, ἤσκουν ἐμαυτὸν εἰς εὐτολμίαν πρὸς τὴν
παρθένον. "Μέχρι τίνος, ἄνανδρε, σιγᾷς; τί δὲ δει-
λὸς εἶ στρατιώτης ἀνδρείου θεοῦ; τὴν κόρην προσελ-
2 θεῖν σοι περιμένεις;" Εἶτα προσετίθην "τί γάρ, ὦ
κακόδαιμον, οὐ σωφρονεῖς; τί δὲ οὐκ ἐρᾷς ὧν σε
δεῖ; παρθένον ἔνδον ἔχεις ἄλλην καλήν· ταύτης ἔρα,
ταύτην βλέπε, ταύτην ἔξεστί σοι γαμεῖν." Ἐδόκουν
πεπεῖσθαι· κάτωθεν δὲ ὥσπερ ἐκ τῆς καρδίας ὁ ἔρως

20 post δύνασθαι: καθ' αὐτόν

ἀντεφθέγγετο "ναί, τολμηρέ, κατ' ἐμοῦ στρατεύῃ καὶ ἀντιπαρατάττῃ; ἵπταμαι καὶ τοξεύω καὶ φλέγω· πῶς δυνήσῃ με φυγεῖν; Ἂν φυλάξῃ μου τὸ τόξον, οὐκ ἔχεις φυλάξασθαι τὸ πῦρ· ἂν δὲ κατασβέσῃς σωφροσύνῃ τὴν φλόγα, αὐτῷ σε καταλήψομαι τῷ πτερῷ."

Ταῦτα διαλεγόμενος ἔλαθον ἐπιστὰς ἀπροοράτως 6
τῇ κόρῃ καὶ ὠχρίασα ἰδὼν ἐξαίφνης, εἶτ' ἐφοινίχθην· μόνη δ' ἦν καὶ οὐδὲ ἡ Κλειὼ συμπαρῆν· ὅμως [δ'] οὖν, ὡς ἂν τεθορυβημένος οὐκ ἔχων τί εἴπω "χαῖρε" ἔφην "δέσποινα." Ἡ δὲ μειδιάσασα γλυκὺ καὶ ἐμφα- 2
νίσασα διὰ τοῦ γέλωτος ὅτι συνῆκε πῶς εἶπον τὸ 'χαῖρε δέσποινα,' εἶπεν "ἐγὼ σή; μὴ τοῦτ' εἴπῃς." "Καὶ μὴν πέπρακέ μέ τίς σοι θεῶν, ὥσπερ καὶ τὸν Ἡρακλέα τῇ Ὀμφάλῃ." "Τὸν Ἑρμῆν λέγεις; τούτῳ 3
τὴν πρᾶσιν ἐκέλευσεν ὁ Ζεύς," καὶ ἅμα ἐγέλασε. "Ποῖον Ἑρμῆν; τί ληρεῖς" εἶπον "εἰδυῖα σαφῶς ὃ λέγω;" Ὡς δὲ περιέπλεκον λόγους ἐκ λόγων, τὸ αὐτόματόν μοι συνήργησεν.

Ἔτυχε τῇ προτεραίᾳ ταύτης ἡμέρᾳ περὶ μεσημ- 7
βρίαν ἡ παῖς ψάλλουσα κιθάρᾳ, ἐπιπαρῆν δὲ αὐτῇ καὶ ἡ Κλειὼ καὶ παρεκάθητο, διεβάδιζον δὲ ἐγώ· καί τις ἐξαίφνης μέλιττά ποθεν ἐπιπτᾶσα τῆς Κλειοῦς ἐπάταξε τὴν χεῖρα. Καὶ ἡ μὲν ἀνέκραγεν, ἡ δὲ παῖς 2
ἀναθοροῦσα καὶ καταθεμένη τὴν κιθάραν κατενόει τὴν πληγὴν καὶ ἅμα παρῄνει λέγουσα μηδὲν ἄχθεσθαι· παύσειν γὰρ αὐτὴν τῆς ἀλγηδόνος δύο ἐπᾴσασαν ῥήματα· διδαχθῆναι γὰρ αὐτὰ ὑπό τινος Αἰγυπτίας εἰς πληγὰς σφηκῶν καὶ μελιττῶν. Καὶ ἅμα 3
ἐπῇδε, καὶ ἔλεγεν ἡ Κλειὼ μετὰ μικρὸν ῥᾴων γεγονέναι. Τότε οὖν κατὰ τύχην μέλιττά τις ἢ σφὴξ περιβομβήσασα κύκλῳ μου τὸ πρόσωπον παρέπτη· κἀγὼ

τὸ ἐνθύμιον λαμβάνω καὶ τὴν χεῖρα ἐπιβαλὼν τοῖς
4 προσώποις προσεποιούμην πεπλῆχθαι καὶ ἀλγεῖν. Ἡ
δὲ παῖς προσελθοῦσα εἷλκε τὴν χεῖρα καὶ ἐπυνθάνετο
ποῦ ἐπατάχθην· κἀγὼ "κατὰ τοῦ χείλους" ἔφην·
"ἀλλὰ τί οὐκ ἐπᾴδεις, φιλτάτη;" Ἡ δὲ προσῆλθέ τε
καὶ ἀνέθηκεν, ὡς ἐπᾴσουσα, τὸ στόμα, καί τι ἐψι-
5 θύριζεν, ἐπιπολῆς ψαύουσά μου τῶν χειλέων. Κἀγὼ
κατεφίλουν σιωπῇ, κλέπτων τῶν φιλημάτων τὸν
ψόφον, ἡ δὲ ἀνοίγουσα καὶ κλείουσα τῶν χειλέων
τὴν συμβολήν, τῷ τῆς ἐπῳδῆς ψιθυρίσματι φιλήματα
ἐποίει τὴν ἐπῳδήν. Κἀγὼ τότε δὴ περιβαλὼν φα-
νερῶς κατεφίλουν, ἡ δὲ διασχοῦσα "τί ποιεῖς;" ἔφη.
"καὶ σὺ κατεπᾴδεις;" "Τὴν ἐπῳδὸν" εἶπον "φιλῶ, ὅτι
6 μου τὴν ὀδύνην ἰάσω." Ὡς δὲ συνῆκεν ὃ λέγω καὶ
ἐμειδίασε, θαρρήσας εἶπον "οἴμοι, φιλτάτη, πάλιν
τέτρωμαι χαλεπώτερον· ἐπὶ γὰρ τὴν καρδίαν κατέρ-
ρευσε τὸ τραῦμα καὶ ζητεῖ σου τὴν ἐπῳδήν. Ἦ που
καὶ σὺ μέλιτταν ἐπὶ τοῦ στόματος φέρεις· καὶ γὰρ
μέλιτος γέμεις, καὶ τιτρώσκει σου τὰ φιλήματα.
7 Ἀλλὰ δέομαι, κατέπασον αὖθις καὶ μὴ ταχὺ τὴν ἐπῳ-
δὴν παραδράμῃς, μὴ πάλιν ἀγριάνῃ τὸ τραῦμα." Καὶ
ἅμα λέγων τὴν χεῖρα βιαιότερον περιέβαλλον καὶ
ἐφίλουν ἐλευθερώτερον· ἡ δὲ ἠνείχετο, κωλύουσα
δῆθεν.

8 Κἂν τούτῳ πόρρωθεν ἰδόντες προσιοῦσαν τὴν
θεράπαιναν διελύθημεν, ἐγὼ μὲν ἄκων καὶ λυπού-
μενος, ἡ δ' οὐκ οἶδ' ὅπως. Ῥᾴων οὖν ἐγεγόνειν καὶ
μεστὸς ἐλπίδων, ᾐσθόμην δὲ ἐπικαθημένου μοι τοῦ
φιλήματος ὥσπερ σώματος, καὶ ἐφύλαττον ἀκρι-
βῶς ὡς θησαυρὸν τὸ φίλημα τηρῶν ἡδονῆς, [ὃ πρῶ-
2 τόν ἐστιν ἐραστῇ γλυκύ.] Καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ καλλί-
στου τῶν τοῦ σώματος ὀργάνων τίκτεται· στόμα γὰρ

ἀ[illegible] [illegible] ψυχῆς σκιά. Αἱ γὰρ τῶν [illegible]νάμεναι καταπέμπουσι κατὰ [illegible]ονὴν καὶ ἕλκουσι τὰς ψυχὰς πρὸς [illegible] οὐκ οἶδα δὲ οὕτω πρότερον ἡσθεὶς ἐκ 3 [illegible] καὶ τότε πρῶτον ἔμαθον ὅτι μηδὲν ἐρί- [illegible] ἡδονὴν φιλήματι ἐρωτικῷ.

Ἐπειδὴ δὲ τοῦ δείπνου καιρὸς ἦν, πάλιν ὁμοίως 9 συνεπίνομεν· ᾠνοχόει δὲ ὁ Σάτυρος ἡμῖν καί τι ποιεῖ ἐρωτικόν. Διαλλάσσει τὰ ἐκπώματα καὶ τὸ μὲν ἐμὸν τῇ κόρῃ προστίθησι, τὸ δὲ ἐκείνης ἐμοὶ καὶ ἐγχέων ἀμφοτέροις καὶ ἐγκερασάμενος ὤρεγεν. Ἐγὼ δὲ ἐπιτηρήσας τὸ μέρος τοῦ ἐκπώματος, ἔνθα 2 τὸ χεῖλος ἡ κόρη πίνουσα προσέθηκεν, ἐναρμοσάμενος ἔπινον, ἐπιστολιμαῖον τοῦτο φίλημα ποιῶν, καὶ ἅμα κατεφίλουν τὸ ἔκπωμα. Ὡς δὲ εἶδεν ἡ παρθένος, 3 συνῆκεν ὅτι τοῦ χείλους αὐτῆς καταφιλῶ καὶ τὴν σκιάν. Ἀλλ' ὅγε Σάτυρος συμφρονήσας πάλιν τὰ ἐκπώματα διήλλαξεν ἡμῖν. Τότε δὴ καὶ τὴν κόρην εἶδον τὰ ἐμὰ μιμουμένην καὶ ⟦κατὰ⟧ ταὐτὰ πίνουσαν καὶ ἔχαιρον [ἤδη] πλέον. Καὶ τρίτον ἐγένετο τοῦτο καὶ τέταρτον καὶ τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας οὕτως ἀλλήλοις προὐπίνομεν τὰ φιλήματα.

Μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον ὁ Σάτυρός μοι προσελθὼν 10 ἔφη "νῦν μὲν ἀνδρίζεσθαι καιρός. Ἡ γὰρ μήτηρ τῆς κόρης, ὡς οἶδας, μαλακίζεται καὶ καθ' αὑτὴν ἀναπαύεται· μόνη δὲ ἡ παῖς βαδιεῖται κατὰ τὰ εἰθισμένα τῆς Κλειοῦς ἑπομένης, πρὶν ἐπὶ τὸν ὕπνον τραπῆναι. Ἐγὼ δέ σοι ταύτην ἀπάξω διαλεγόμενος." Ταῦτα 2 εἰπὼν τῇ Κλειοῖ μὲν αὐτός, ἐγὼ δὲ τῇ παιδὶ διαλαχόντες ἐφηδρεύομεν. Καὶ οὕτως ἐγένετο. Ἀπεσπάσθη καὶ ἡ Κλειώ, ἡ δὲ παρθένος ἐν τῷ περιπάτῳ

3 κατελέλειπτο. Ἐπιτηρήσας οὖν ὅτε τὸ πολὺ τῆς αὐ-
γῆς ἐμαραίνετο, πρόσειμι θρασύτερος γενόμενος
[πρὸς αὐτὴν] ἐκ τῆς πρώτης προσβολῆς, ὥσπερ στρα-
τιώτης ἤδη νενικηκὼς καὶ τοῦ πολέμου καταπεφρο-
νηκώς· πολλὰ γὰρ ἦν τὰ τότε ὁπλίζοντά με θαρρεῖν,
οἶνος, ἔρως, ἐλπίς, ἐρημία· καὶ οὐδὲν εἰπών, ἀλλ'
ὡς ἀπὸ συγκειμένου λόγου, ὡς εἶχον, περιχυθεὶς
4 τὴν κόρην κατεφίλουν. Ὡς δὲ καὶ ἐπεχείρουν τι
προὔργου ποιεῖν, ψόφος τις ἡμῶν κατόπιν γίνεται·
καὶ ταραχθέντες ἀνεπηδήσαμεν. Καὶ ἡ μὲν ἐπέκεινα
τρέπεται τὴν ἐπὶ τὸ δωμάτιον αὐτῆς, ἐγὼ δὲ ἐπὶ θά-
τερα, σφόδρα ἀνιώμενος, ἔργον οὕτω καλὸν ἀπολέ-
5 σας, καὶ τὸν ψόφον λοιδορῶν. Ἐν τούτῳ δὲ ὁ Σά-
τυρος ὑπαντιάζει μοι φαιδρῷ τῷ προσώπῳ· καθορᾶν
γάρ μοι ἐδόκει ὅσα ἐπράττομεν, ὑπό τινι τῶν δέν-
δρων λοχῶν μή τις ἡμῖν ἐπέλθῃ· καὶ αὐτὸς ἦν ὁ
ποιήσας τὸν ψόφον, προσιόντα θεασάμενός τινα.
11 Ὀλίγων δὲ ἡμερῶν διελθουσῶν, ὁ πατήρ μοι
τοὺς γάμους συνεκρότει θᾶττον ἢ διεγνώκει. Ἐνύ-
πνια γὰρ αὐτὸν διετάραττε πολλά. Ἔδοξεν ἄγειν
ἡμῶν τοὺς γάμους, ἤδη δὲ ἅψαντος αὐτοῦ τὰς δᾷδας
ἀποσβεσθῆναι τὸ πῦρ ** ᾗ καὶ μᾶλλον ἠπείγετο
2 συναγαγεῖν ἡμᾶς. Τοῦτο δὲ εἰς τὴν ὑστεραίαν παρε-
σκευάζετο. Ἐώνητο δὲ τῇ κόρῃ τὰ πρὸς τὸν γάμον·
περιδέραιον μὲν λίθων ποικίλων, ἐσθῆτα δὲ τὸ πᾶν
μὲν πορφυρᾶν, ἔνθα δὲ ταῖς ἄλλαις ἐσθῆσιν ἡ χώρα
τῆς πορφύρας, ἐκεῖ χρυσὸς ἦν. Ἤριζον δὲ πρὸς ἀλ-
3 λήλους οἱ λίθοι. Ὑάκινθος μὲν ῥόδον ἦν ἐν λίθῳ·
'μέθυστος δὲ ἐπορφύρετο τοῦ χρυσοῦ πλησίον· ἐν
μέσῳ δὲ τρεῖς ἦσαν λίθοι, τὴν χρόαν ἐπάλληλοι·

1 post ὅτε: τοῦ φωτός

συγκείμενοι δὲ ἦσαν οἱ τρεῖς· μέλαινα μὲν ἡ κρηπὶς
τοῦ λίθου, τὸ δὲ μέσον σῶμα λευκὸν τῷ μέλανι συνε-
φαίνετο, ἑξῆς δὲ τῷ λευκῷ τὸ λοιπὸν ἐπυρρία κορυ-
φούμενον· ὁ λίθος δὲ τῷ χρυσῷ στεφανούμενος,
ὀφθαλμὸν ἐμιμεῖτο χρυσοῦν. Τῆς δὲ ἐσθῆτος οὐ 4
πάρεργον εἶχεν ἡ πορφύρα τὴν βαφήν, ἀλλ' οἵαν μυ-
θολογοῦσι Τύριοι τοῦ ποιμένος εὑρεῖν τὸν κύνα, ᾗ
καὶ μέχρι τούτου βάπτουσιν Ἀφροδίτης τὸν πέπλον.
Ἦν γὰρ χρόνος ὅτε τῆς πορφύρας ὁ κόσμος ἀνθρώ-
ποις ἀπόρρητος ἦν· μικρὸς δὲ αὐτὴν ἐκάλυπτε κόχλος
ἐγκύκλῳ μυχῷ. Ἁλιεὺς ἀγρεύει τὴν ἄγραν ταύτην· 5
καὶ ὁ μὲν ἰχθὺν προσεδόκησεν, ὡς δὲ εἶδε τοῦ κόχλου
τὴν τραχύτητα, ἐλοιδόρει τὴν ἄγραν καὶ ἔρριψεν ὡς
θαλάσσης σκύβαλον. Εὑρίσκει δὲ κύων τὸ ἕρμαιον
καὶ καταθραύει τοῖς ὀδοῦσι, καὶ τῷ στόματι τοῦ κυ-
νὸς περιρρεῖ τοῦ ἄνθους τὸ αἷμα καὶ βάπτει τὸ αἷμα
τὴν γένυν καὶ ὑφαίνει τοῖς χείλεσι τὴν πορφύραν.
Ὁ ποιμὴν ὁρᾷ τὰ χείλη τοῦ κυνὸς ᾑμαγμένα καὶ 6
τραῦμα νομίσας τὴν βαφὴν πρόσεισι καὶ ἀπέπλυνε
τῇ θαλάσσῃ, καὶ τὸ αἷμα λαμπρότερον ἐπορφύρετο·
ὡς δὲ καὶ ταῖς χερσὶν ἔθιγε, τὴν πορφύραν εἶχε καὶ
ἡ χείρ. Συνῆκεν οὖν τοῦ κόχλου τὴν φύσιν ὁ ποι- 7
μήν, ὅτι φάρμακον ἔχει κάλλους πεφυτευμένον· καὶ
λαβὼν μαλλὸν ἐρίου καθῆκεν εἰς τὸν χηραμὸν αὐτοῦ
τὸ ἔριον, ζητῶν τοῦ κόχλου τὰ μυστήρια· τὸ δὲ κατὰ
τὴν γένυν τοῦ κυνὸς ᾑμάσσετο· καὶ τότε τὸν οἶκον
τῆς πορφύρας ἐδιδάσκετο. Λαβὼν δή τινας λίθους 8
περιθραύει τὸ τεῖχος τοῦ φαρμάκου καὶ τὸ ἄδυτον
ἀνοίγει τῆς πορφύρας, καὶ θησαυρὸν εὑρίσκει
βαφῆς.

Ἔθυεν οὖν τότε ὁ πατὴρ [[τὰ]] προτέλεια τῶν γά- 12
μων. Ὡς δὲ ἤκουσα, ἀπωλώλειν καὶ ἐζήτουν μηχα-

νήν, δι' ἧς [[ἂν]] ἀναβαλέσθαι δυναίμην τὸν γάμον.
Σκοποῦντος δέ μου θόρυβος ἐξαίφνης γίνεται κατὰ
2 τὸν ἀνδρῶνα· ἐγεγόνει δέ τι τοιοῦτον. Ἐπειδὴ θυ-
σάμενος ὁ πατὴρ ἔτυχε καὶ τὰ θύματα ἐπέκειτο τοῖς
βωμοῖς, ἀετὸς ἄνωθεν καταπτὰς ἁρπάζει τὸ ἱερεῖον·
σοβούντων δὲ πλέον οὐδὲν ἦν, ὁ γὰρ ὄρνις ᾤχετο
φέρων τὴν ἄγραν. Ἐδόκει τοίνυν οὐκ ἀγαθὸν εἶναι.
Καὶ δὴ ἐπέσχον ἐκείνην τὴν ἡμέραν τοὺς γάμους·
καλεσάμενος δὲ μάντεις ὁ πατὴρ καὶ τερατοσκόπους
3 τὸν οἰωνὸν διηγεῖται. Οἱ δὲ ἔφασαν δεῖν καλλιερῆ-
σαι Ξενίῳ Διὶ νυκτὸς μεσούσης ἐπὶ θάλασσαν ἥκον-
τας· ὁ γὰρ ὄρνις ἔτυχεν ἱπτάμενος ἐκεῖ. Ἐγὼ δὲ
ταῦτα ὡς ἐγένετο τὸν ἀετὸν ὑπερεπῄνουν καὶ δικαίως
ἔλεγον ἁπάντων ὀρνίθων εἶναι βασιλέα· οὐκ εἰς μα-
κρὰν δὲ ἀπέβη τοῦ τέρατος τὸ ἔργον.
13 Νεανίσκος ἦν Βυζάντιος, ὄνομα Καλλισθένης,
ὀρφανὸς καὶ πλούσιος, ἄσωτος δὲ καὶ πολυτελής.
Οὗτος ἀκούων τῷ Σωστράτῳ θυγατέρα εἶναι καλήν,
ἰδὼν δὲ οὐδέποτε, ἤθελεν αὐτῷ ταύτην γενέσθαι
γυναῖκα. Καὶ ἦν ἐξ ἀκοῆς ἐραστής· τοσαύτη γὰρ τοῖς
ἀκολάστοις ὕβρις, ὡς καὶ τοῖς ὠσὶν εἰς ἔρωτα τρυ-
φᾶν καὶ ταὐτὰ πάσχειν ὑπὸ ῥημάτων, ἃ τῇ ψυχῇ τρω-
2 θέντες διακονοῦσιν ὀφθαλμοί. Προσελθὼν οὖν τῷ
Σωστράτῳ πρὶν τὸν πόλεμον τοῖς Βυζαντίοις ἐπιπε-
σεῖν, ᾐτεῖτο τὴν κόρην· ὁ δὲ βδελυττόμενος αὐτοῦ τοῦ
βίου τὴν ἀκολασίαν ἠρνήσατο. Θυμὸς ἴσχει τὸν Καλ-
λισθένην καὶ ἠτιμάσθαι νομίσαντα ὑπὸ τοῦ Σωστρά-
του καὶ ἀδόλως ἐρῶντα· ἀναπλάττων γὰρ ἑαυτῷ τῆς

---

3 post ἀνδρῶνα: τῆς οἰκίας

12 post ἐκεῖ: τὸ δὲ ἔργον εὐθὺς ἀπέβη· τὸν γὰρ ἀετὸν ἀναπτάντα ἐπὶ τὴν θάλασσαν συνέβη φανῆναι οὐκέτι

παιδὸς τὸ κάλλος καὶ φανταζόμενος τὰ ἀόρατα ἔλαθε
σφόδρα κακῶς διακείμενος. Ἐπιβουλεύει δὴ καὶ τὸν 3
Σώστρατον ἀμύνασθαι τῆς ὕβρεως καὶ αὑτῷ τὴν
ἐπιθυμίαν τελέσαι· νόμου γὰρ ὄντος Βυζαντίοις,
εἴ τις ἁρπάσας παρθένον φθάσειεν ποιήσας γυναῖκα,
γάμον ἔχειν ζημίαν, προσεῖχε τούτῳ τῷ νόμῳ. Καὶ
ὁ μὲν ἐζήτει καιρὸν πρὸς τὸ ἔργον.

Ἐν τούτῳ δὲ τοῦ πολέμου περιστάντος καὶ τῆς 14
παιδὸς εἰς ἡμᾶς ὑπεκκειμένης μεμαθήκει μὲν ἕκαστα
τούτων, οὐδὲν δὲ ἧττον τῆς ἐπιβουλῆς εἴχετο· καὶ
τοιοῦτό τι αὐτῷ συνήργησε. Χρησμὸν ἴσχουσιν οἱ
Βυζάντιοι τοιόνδε

Νῆσός τις πόλις ἐστὶ φυτώνυμον αἷμα λαχοῦσα,
ἰσθμὸν ὁμοῦ καὶ πορθμὸν ἐπ' ἠπείροιο φέρουσα.
ἔνθ' Ἥφαιστος ἔχων χαίρει γλαυκῶπιν Ἀθήνην
κεῖθι θυηπολίην σε φέρειν κέλομαι Ἡρακλεῖ.

Ἀπορούντων δὲ αὐτῶν τί λέγει τὸ μάντευμα, Σώ- 2
στρατος (τοῦ πολέμου γάρ, ὡς ἔφην, στρατηγὸς ἦν
οὗτος) "ὥρα πέμπειν ἡμᾶς θυσίαν εἰς Τύρον" εἶπεν
"Ἡρακλεῖ· τὰ γὰρ τοῦ χρησμοῦ ἐστι πάντ' ἐνταῦθα.
Φυτώνυμον γὰρ ὁ θεὸς εἶπεν αὐτήν, ἐπεὶ Φοινί-
κων ἡ νῆσος, ὁ δὲ φοίνιξ φυτόν. Ἐρίζει δὲ περὶ ταύ-
της γῆ καὶ θάλασσα, [[καὶ]] ἕλκει [[μὲν ἡ θάλασσα,
ἕλκει]] δὲ ἡ γῆ, ἡ δὲ εἰς ἀμφότερα αὐτὴν ἥρμοσε. Καὶ 3
γὰρ ἐν θαλάσσῃ κάθηται καὶ οὐκ ἀφῆκε τὴν γῆν·
συνδεῖ γὰρ αὐτὴν πρὸς τὴν ἤπειρον στενὸς αὐχήν,
καὶ ἔστιν ὥσπερ τῆς νήσου τράχηλος. Οὐκ ἐρρίζωται 4
δὲ κατὰ τῆς θαλάσσης, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὑπορρεῖ κάτω-
θεν, ὑπόκειται δὲ πορθμὸς [[τῷ]] ἰσθμῷ· καὶ γίνεται
τὸ θέαμα καινόν, πόλις ἐν θαλάσσῃ καὶ νῆσος ἐν γῇ.
Ἀθηνᾶν δὲ Ἥφαιστος ἔχει· εἰς τὴν ἐλαίαν

ἠνίξατο καὶ τὸ πῦρ, ἃ παρ' ἡμῖν ἀλλήλοις συνοικεῖ.
Τὸ δὲ χωρίον ἱερὸν ἐν περιβόλῳ· ἐλαία μὲν ἀναθάλ-
λει φαιδροῖς τοῖς κλάδοις, πεφύτευται δὲ σὺν αὐτῇ
τὸ πῦρ καὶ ἀνάπτει περὶ τοὺς πτόρθους πολλὴν τὴν
φλόγα· ἡ δὲ τοῦ πυρὸς αἰθάλη τὸ φυτὸν γεωργεῖ.
6 Αὕτη πυρὸς φιλία καὶ φυτοῦ· οὕτως οὐ φεύγει τὸν
Ἥφαιστον Ἀθηνᾶ." Καὶ ὁ Χαιρεφῶν συστράτηγος ὢν
τοῦ Σωστράτου μείζων, ἐπεὶ πατρόθεν ἦν Βυζάντιος,
ἐκθειάζων αὐτὸν "πάντα μὲν τὸν χρησμὸν" εἶπεν
"ἐξηγήσω καλῶς· μὴ μέντοι θαύμαζε τὴν τοῦ πυρὸς
7 μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ ὕδατος φύσιν. Ἐθεασάμην
γὰρ ἐγὼ τοιαῦτα μυστήρια. Τὸ γοῦν Σικελικῆς πηγῆς
ὕδωρ κεκερασμένον ἔχει πῦρ· καὶ φλόγα μὲν ὄψει
κάτωθεν ἀπ' αὐτῆς ἀλλομένην ἄνω· θιγόντι δέ σοι
τὸ ὕδωρ ψυχρόν ἐστιν οἷόνπερ χιών, καὶ οὔτε τὸ πῦρ
ὑπὸ τοῦ ὕδατος κατασβέννυται οὔτε τὸ ὕδωρ ὑπὸ τοῦ
πυρὸς φλέγεται, ἀλλ' ὕδατός εἰσιν ἐν τῇ κρήνῃ καὶ
8 πυρὸς σπονδαί. Ἐπεὶ καὶ ποταμὸς Ἰβηρικός, εἰ μὲν
ἴδοις αὐτὸν εὐθύς, οὐδενὸς ἄλλου κρείττων ἐστὶ πο-
ταμοῦ· ἢν δὲ ἀκοῦσαι θέλῃς τοῦ ὕδατος λαλοῦντος,
μικρὸν ἀνάμεινον ἐκπετάσας τὰ ὦτα. Ἐὰν γὰρ ὀλίγος
ἄνεμος εἰς τὰς δίνας ἐμπέσῃ, τὸ μὲν ὕδωρ ὡς χορδὴ
κρούεται, τὸ δὲ πνεῦμα τοῦ ὕδατος πλῆκτρον γίνεται,
9 τὸ ῥεῦμα δὲ ὡς κιθάρα λαλεῖ. Ἀλλὰ καὶ λίμνη Λι-
βυκὴ μιμεῖται γῆν Ἰνδικήν, καὶ ἴσασιν αὐτῆς τὸ
ἀπόρρητον αἱ Λιβύων παρθένοι, ὅτι τὸ ὕδωρ ἔχει
πλούσιον. Ὁ δὲ πλοῦτος αὐτῇ κάτω τεταμίευται τῇ
τῶν ὑδάτων ἰλύϊ δεδεμένος, καὶ ἔστιν ἐκεῖ χρυσοῦ
πηγή. Κοντὸν οὖν εἰς τὸ ὕδωρ βαπτίζουσι πίσσῃ
πεφαρμαγμένον, ἀνοίγουσί τε τοῦ ποταμοῦ τὰ κλεῖ-
10 θρα. Ὁ δὲ κοντὸς πρὸς τὸν χρυσὸν οἷον πρὸς ἰχθὺν
ἄγκιστρον γίνεται, ἀγρεύει γὰρ αὐτόν· ἡ δὲ πίσσα

τὴν ἄμπελον "τοῦτο μέν ἐστιν" ἔφη "τὸ ὕδωρ, τοῦτο δὲ ἡ πηγή." Ὁ μὲν οὖν [οἶνος] οὕτως ἐς ἀνθρώπους παρῆλθεν, ὡς ὁ Τυρίων λόγος, ἑορτὴν δὲ ἄγουσιν ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐκείνῳ τῷ θεῷ.

Φιλοτιμούμενος οὖν ὁ πατὴρ τά τ' ἄλλα παρα- 3
σκευάσας ἐς τὸ δεῖπνον ἔτυχε πολυτελέστατα καὶ κρατῆρα παρέθηκε τὸν ἱερὸν τοῦ θεοῦ, μετὰ τὸν Γλαύκου τοῦ Χίου δεύτερον. Ὑάλου μὲν τὸ πᾶν ἔργον 2
ὀρωρυγμένης· κύκλῳ δὲ αὐτὸν ἄμπελοι περιέστεφον ἀπ' αὐτοῦ τοῦ κρατῆρος πεφυτευμέναι· οἱ δὲ βότρυες πάντῃ περικρεμάμενοι· ὄμφαξ μὲν αὐτῶν ἕκαστος ὅσον ἦν κενὸς ὁ κρατήρ· ἐὰν δὲ ἐγχέῃς οἶνον, κατὰ μικρὸν ὁ βότρυς ὑποπερκάζεται καὶ σταφυλὴν τὴν ὄμφακα ποιεῖ· Διόνυσός τε ἐντετύπωται τῶν βοτρύων, ἵνα τὴν ἄμπελον γεωργῇ.

Τοῦ δὲ πότου προϊόντος ἤδη καὶ ἀναισχύντως ἐς 3
αὐτὴν ἑώρων. Ἔρως δὲ καὶ Διόνυσος, δύο βίαιοι θεοί, ψυχὴν κατασχόντες, ἐκμαίνουσιν εἰς ἀναισχυντίαν, ὁ μὲν κάων αὐτὴν τῷ συνήθει πυρί, ὁ δὲ τὸν οἶνον ὑπέκκαυμα φέρων· οἶνος γὰρ ἔρωτος τροφή. Ἤδη δὲ καὶ αὐτὴ περιεργότερον εἰς ἐμὲ βλέπειν ἐθρασύνετο. Καὶ ταῦτα μὲν ἡμῖν ἡμερῶν ἐπράττετο δέκα· καὶ πλέον τῶν ὀμμάτων ἐκερδαίνομεν ἢ ἐτολμῶμεν οὐδέν.

Κοινοῦμαι δὴ τῷ Σατύρῳ τὸ πᾶν καὶ συμπράτ- 4
τειν ἠξίουν· ὁ δὲ ἔλεγε καὶ αὐτὸς μὲν ἐγνωκέναι, πρὶν παρ' ἐμοῦ μαθεῖν, ὀκνεῖν δὲ ἐλέγχειν βουλόμενον λαθεῖν. Ὁ γὰρ μετὰ κλοπῆς ἐρῶν ἂν ἐλεγχθῇ πρός τινος, ὡς ὀνειδίζοντα τὸν ἐλέγξαντα μισεῖ. "Ἤδη 2
δὲ" ἔφη "καὶ τὸ αὐτόματον ἡμῶν προὐνόησεν. Ἡ

30 post προὐνόησεν: ἡ τύχη

γὰρ τὸν θάλαμον αὐτῆς πεπιστευμένη Κλειὼ κεκοι-
νώνηκέ μοι καὶ ἔχει πρός με ὡς ἐραστήν. Ταύτην
παρασκευάσω κατὰ μικρὸν πρὸς ἡμᾶς οὕτως ἔχειν,
3 ὡς καὶ συναίρεσθαι πρὸς τὸ ἔργον. Δεῖ δέ σε τὴν
κόρην μὴ μέχρι τῶν ὀμμάτων [μόνον] πειρᾶν, ἀλλὰ
καὶ ῥῆμα δριμύτερον εἰπεῖν. Τότε δὲ πρόσαγε τὴν
4 δευτέραν μηχανήν. Θίγε χειρός, θλῖψον δάκτυλον,
θλίβων στέναξον. Ἢν δὲ ταῦτά σου ποιοῦντος καρ-
τερῇ καὶ προσίηται, σὸν ἔργον ἤδη δέσποινάν τε
καλεῖν καὶ φιλῆσαι τράχηλον." "Πιθανῶς μὲν" ἔφην
"νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, ἐς τὸ ἔργον παιδοτριβεῖς· δέδοικα
δὲ μὴ ἄτολμος καὶ δειλὸς ἔρωτος ἀθλητὴς γένωμαι."
5 "Ἔρως, ὦ γενναῖε" ἔφη "δειλίας οὐκ ἀνέχεται. Ὁρᾷς
αὐτοῦ τὸ σχῆμα ὡς ἐστι στρατιωτικόν; τόξα καὶ φα-
ρέτρα καὶ βέλη καὶ πῦρ, ἀνδρεῖα πάντα καὶ τόλμης
γέμοντα. Τοιοῦτον οὖν ἐν σεαυτῷ θεὸν ἔχων δειλὸς
6 εἶ καὶ φοβῇ; Ὅρα μὴ καταψεύσῃ τοῦ θεοῦ. Ἀρχὴν
δέ σοι ἐγὼ παρέξω. Τὴν Κλειὼ γὰρ ἀπάξω μάλιστα
ὅταν ἐπιτήδειον ἴδω καιρὸν τοῦ σε τῇ παρθένῳ δύνα-
σθαι συνεῖναι μόνῃ."
5 Ταῦτα εἰπὼν ἐχώρησεν ἔξω τῶν θυρῶν· ἐγὼ δὲ
κατ' ἐμαυτὸν γενόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ Σατύρου παρο-
ξυνθείς, ἤσκουν ἐμαυτὸν εἰς εὐτολμίαν πρὸς τὴν
παρθένον. "Μέχρι τίνος, ἄνανδρε, σιγᾷς; τί δὲ δει-
λὸς εἶ στρατιώτης ἀνδρείου θεοῦ; τὴν κόρην προσελ-
2 θεῖν σοὶ περιμένεις;" Εἶτα προσετίθην "τί γάρ, ὦ
κακόδαιμον, οὐ σωφρονεῖς; τί δὲ οὐκ ἐρᾷς ὧν σε
δεῖ; παρθένον ἔνδον ἔχεις ἄλλην καλήν· ταύτης ἔρα,
ταύτην βλέπε, ταύτην ἔξεστί σοι γαμεῖν." Ἐδόκουν
πεπεῖσθαι· κάτωθεν δὲ ὥσπερ ἐκ τῆς καρδίας ὁ ἔρως

---

20 post δύνασθαι: καθ' αὐτόν

ἀντεφθέγγετο "ναί, τολμηρέ, κατ' ἐμοῦ στρατεύῃ
καὶ ἀντιπαρατάττῃ; ἵπταμαι καὶ τοξεύω καὶ φλέγω·
πῶς δυνήσῃ με φυγεῖν; Ἂν φυλάξῃ μου τὸ τόξον,
οὐκ ἔχεις φυλάξασθαι τὸ πῦρ· ἂν δὲ κατασβέσῃς
σωφροσύνῃ τὴν φλόγα, αὐτῷ σε καταλήψομαι τῷ
πτερῷ."

Ταῦτα διαλεγόμενος ἔλαθον ἐπιστὰς ἀπροοράτως 6
τῇ κόρῃ καὶ ὠχρίασα ἰδὼν ἐξαίφνης, εἶτ' ἐφοινίχθην·
μόνη δ' ἦν καὶ οὐδὲ ἡ Κλειὼ συμπαρῆν· ὅμως [δ']
οὖν, ὡς ἂν τεθορυβημένος οὐκ ἔχων τί εἴπω "χαῖρε"
ἔφην "δέσποινα." Ἡ δὲ μειδιάσασα γλυκὺ καὶ ἐμφα- 2
νίσασα διὰ τοῦ γέλωτος ὅτι συνῆκε πῶς εἶπον τὸ
'χαῖρε δέσποινα,' εἶπεν "ἐγὼ σή; μὴ τοῦτ' εἴπῃς."
"Καὶ μὴν πέπρακέ μέ τίς σοι θεῶν, ὥσπερ καὶ τὸν
Ἡρακλέα τῇ Ὀμφάλῃ." "Τὸν Ἑρμῆν λέγεις; τούτῳ 3
τὴν πρᾶσιν ἐκέλευσεν ὁ Ζεύς," καὶ ἅμα ἐγέλασε.
"Ποῖον Ἑρμῆν; τί ληρεῖς" εἶπον "εἰδυῖα σαφῶς ὃ
λέγω;" Ὡς δὲ περιέπλεκον λόγους ἐκ λόγων, τὸ αὐ-
τόματόν μοι συνήργησεν.

Ἔτυχε τῇ προτεραίᾳ ταύτης ἡμέρᾳ περὶ μεσημ- 7
βρίαν ἡ παῖς ψάλλουσα κιθάρᾳ, ἐπιπαρῆν δὲ αὐτῇ
καὶ ἡ Κλειὼ καὶ παρεκάθητο, διεβάδιζον δὲ ἐγώ·
καί τις ἐξαίφνης μέλιττά ποθεν ἐπιπτᾶσα τῆς Κλειοῦς
ἐπάταξε τὴν χεῖρα. Καὶ ἡ μὲν ἀνέκραγεν, ἡ δὲ παῖς 2
ἀναθοροῦσα καὶ καταθεμένη τὴν κιθάραν κατενόει
τὴν πληγὴν καὶ ἅμα παρῄνει λέγουσα μηδὲν ἄχθε-
σθαι· παύσειν γὰρ αὐτὴν τῆς ἀλγηδόνος δύο ἐπᾴσα-
σαν ῥήματα· διδαχθῆναι γὰρ αὐτὰ ὑπό τινος Αἰγυ-
πτίας εἰς πληγὰς σφηκῶν καὶ μελιττῶν. Καὶ ἅμα 3
ἐπῇδε, καὶ ἔλεγεν ἡ Κλειὼ μετὰ μικρὸν ῥᾴων γεγο-
νέναι. Τότε οὖν κατὰ τύχην μέλιττά τις ἢ σφὴξ περι-
βομβήσασα κύκλῳ μου τὸ πρόσωπον παρέπτη· κἀγὼ

τὸ ἐνθύμιον λαμβάνω καὶ τὴν χεῖρα ἐπιβαλὼν τοῖς
4 προσώποις προσεποιούμην πεπλῆχθαι καὶ ἀλγεῖν. Ἡ
δὲ παῖς προσελθοῦσα εἷλκε τὴν χεῖρα καὶ ἐπυνθάνετο
ποῦ ἐπατάχθην· κἀγὼ "κατὰ τοῦ χείλους" ἔφην·
"ἀλλὰ τί οὐκ ἐπᾴδεις, φιλτάτη;" Ἡ δὲ προσῆλθέ τε
καὶ ἀνέθηκεν, ὡς ἐπᾴσουσα, τὸ στόμα, καί τι ἐψι-
5 θύριζεν, ἐπιπολῆς ψαύουσά μου τῶν χειλέων. Κἀγὼ
κατεφίλουν σιωπῇ, κλέπτων τῶν φιλημάτων τὸν
ψόφον, ἡ δὲ ἀνοίγουσα καὶ κλείουσα τῶν χειλέων
τὴν συμβολήν, τῷ τῆς ἐπῳδῆς ψιθυρίσματι φιλήματα
ἐποίει τὴν ἐπῳδήν. Κἀγὼ τότε δὴ περιβαλὼν φα-
νερῶς κατεφίλουν, ἡ δὲ διασχοῦσα "τί ποιεῖς;" ἔφη.
"καὶ σὺ κατεπᾴδεις;" "Τὴν ἐπῳδὸν" εἶπον "φιλῶ, ὅτι
6 μου τὴν ὀδύνην ἰάσω." Ὡς δὲ συνῆκεν ὃ λέγω καὶ
ἐμειδίασε, θαρρήσας εἶπον "οἴμοι, φιλτάτη, πάλιν
τέτρωμαι χαλεπώτερον· ἐπὶ γὰρ τὴν καρδίαν κατέρ-
ρευσε τὸ τραῦμα καὶ ζητεῖ σου τὴν ἐπῳδήν. Ἦ που
καὶ σὺ μέλιτταν ἐπὶ τοῦ στόματος φέρεις· καὶ γὰρ
μέλιτος γέμεις, καὶ τιτρώσκει σου τὰ φιλήματα.
7 Ἀλλὰ δέομαι, κατέπᾳσον αὖθις καὶ μὴ ταχὺ τὴν ἐπῳ-
δὴν παραδράμῃς, μὴ πάλιν ἀγριάνῃ τὸ τραῦμα." Καὶ
ἅμα λέγων τὴν χεῖρα βιαιότερον περιέβαλλον καὶ
ἐφίλουν ἐλευθερώτερον· ἡ δὲ ἠνείχετο, κωλύουσα
δῆθεν.
8 Κἀν τούτῳ πόρρωθεν ἰδόντες προσιοῦσαν τὴν
θεράπαιναν διελύθημεν, ἐγὼ μὲν ἄκων καὶ λυπού-
μενος, ἡ δ' οὐκ οἶδ' ὅπως. Ῥᾴων οὖν ἐγεγόνειν καὶ
μεστὸς ἐλπίδων, ᾐσθόμην δὲ ἐπικαθημένου μοι τοῦ
φιλήματος ὥσπερ σώματος, καὶ ἐφύλαττον ἀκρι-
βῶς ὡς θησαυρὸν τὸ φίλημα τηρῶν ἡδονῆς, [ὃ πρῶ-
2 τόν ἐστιν ἐραστῇ γλυκύ.] Καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ καλλί-
στου τῶν τοῦ σώματος ὀργάνων τίκτεται· στόμα γὰρ

φωνῆς ὄργανον· φωνὴ δὲ ψυχῆς σκιά. Αἱ γὰρ τῶν στομάτων συμβολαὶ κιρνάμεναι καταπέμπουσι κατὰ τῶν στέρνων τὴν ἡδονὴν καὶ ἕλκουσι τὰς ψυχὰς πρὸς τὰ φιλήματα. Οὐκ οἶδα δὲ οὕτω πρότερον ἡσθεὶς ἐκ 3 τῆς καρδίας· καὶ τότε πρῶτον ἔμαθον ὅτι μηδὲν ἐρίζει πρὸς ἡδονὴν φιλήματι ἐρωτικῷ.

Ἐπειδὴ δὲ τοῦ δείπνου καιρὸς ἦν, πάλιν ὁμοίως 9 συνεπίνομεν· ᾠνοχόει δὲ ὁ Σάτυρος ἡμῖν καί τι ποιεῖ ἐρωτικόν. Διαλλάσσει τὰ ἐκπώματα καὶ τὸ μὲν ἐμὸν τῇ κόρῃ προστίθησι, τὸ δὲ ἐκείνης ἐμοὶ καὶ ἐγχέων ἀμφοτέροις καὶ ἐγκερασάμενος ὤρεγεν. Ἐγὼ δὲ ἐπιτηρήσας τὸ μέρος τοῦ ἐκπώματος, ἔνθα 2 τὸ χεῖλος ἡ κόρη πίνουσα προσέθηκεν, ἐναρμοσάμενος ἔπινον, ἐπιστολιμαῖον τοῦτο φίλημα ποιῶν, καὶ ἅμα κατεφίλουν τὸ ἔκπωμα. Ὡς δὲ εἶδεν ἡ παρθένος, 3 συνῆκεν ὅτι τοῦ χείλους αὐτῆς καταφιλῶ καὶ τὴν σκιάν. Ἀλλ' ὅγε Σάτυρος συμφρονήσας πάλιν τὰ ἐκπώματα διήλλαξεν ἡμῖν. Τότε δὴ καὶ τὴν κόρην εἶδον τὰ ἐμὰ μιμουμένην καὶ ⟦κατὰ⟧ ταὐτὰ πίνουσαν καὶ ἔχαιρον [ἤδη] πλέον. Καὶ τρίτον ἐγένετο τοῦτο καὶ τέταρτον καὶ τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας οὕτως ἀλλήλοις προὐπίνομεν τὰ φιλήματα.

Μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον ὁ Σάτυρός μοι προσελθὼν 10 ἔφη "νῦν μὲν ἀνδρίζεσθαι καιρός. Ἡ γὰρ μήτηρ τῆς κόρης, ὡς οἶδας, μαλακίζεται καὶ καθ' αὑτὴν ἀναπαύεται· μόνη δὲ ἡ παῖς βαδιεῖται κατὰ τὰ εἰθισμένα τῆς Κλειοῦς ἑπομένης, πρὶν ἐπὶ τὸν ὕπνον τραπῆναι. Ἐγὼ δέ σοι ταύτην ἀπάξω διαλεγόμενος." Ταῦτα 2 εἰπὼν τῇ Κλειοῖ μὲν αὐτός, ἐγὼ δὲ τῇ παιδὶ διαλαχόντες ἐφηδρεύομεν. Καὶ οὕτως ἐγένετο. Ἀπεσπάσθη καὶ ἡ Κλειώ, ἡ δὲ παρθένος ἐν τῷ περιπάτῳ

3 καταλέλειπτο. Ἐπιτηρήσας οὖν ὅτε τὸ πολὺ τῆς αὐ-
γῆς ἐμαραίνετο, πρόσειμι θρασύτερος γενόμενος
[πρὸς αὐτὴν] ἐκ τῆς πρώτης προσβολῆς, ὥσπερ στρα-
τιώτης ἤδη νενικηκὼς καὶ τοῦ πολέμου καταπεφρο-
νηκώς· πολλὰ γὰρ ἦν τὰ τότε ὁπλίζοντά με θαρρεῖν,
οἶνος, ἔρως, ἐλπίς, ἐρημία· καὶ οὐδὲν εἰπών, ἀλλ'
ὡς ἀπὸ συγκειμένου λόγου, ὡς εἶχον, περιχυθεὶς
4 τὴν κόρην κατεφίλουν. Ὡς δὲ καὶ ἐπεχείρουν τι
προὔργου ποιεῖν, ψόφος τις ἡμῶν κατόπιν γίνεται·
καὶ ταραχθέντες ἀνεπηδήσαμεν. Καὶ ἡ μὲν ἐπέκεινα
τρέπεται τὴν ἐπὶ τὸ δωμάτιον αὐτῆς, ἐγὼ δὲ ἐπὶ θά-
τερα, σφόδρα ἀνιώμενος, ἔργον οὕτω καλὸν ἀπολέ-
5 σας, καὶ τὸν ψόφον λοιδορῶν. Ἐν τούτῳ δὲ ὁ Σά-
τυρος ὑπαντιάζει μοι φαιδρῷ τῷ προσώπῳ· καθορᾶν
γάρ μοι ἐδόκει ὅσα ἐπράττομεν, ὑπό τινι τῶν δέν-
δρων λοχῶν μή τις ἡμῖν ἐπέλθῃ· καὶ αὐτὸς ἦν ὁ
ποιήσας τὸν ψόφον, προσιόντα θεασάμενός τινα.

11 Ὀλίγων δὲ ἡμερῶν διελθουσῶν, ὁ πατήρ μοι
τοὺς γάμους συνεκρότει θᾶττον ἢ διεγνώκει. Ἐνύ-
πνια γὰρ αὐτὸν διετάραττε πολλά. Ἔδοξεν ἄγειν
ἡμῶν τοὺς γάμους, ἤδη δὲ ἅψαντος αὐτοῦ τὰς δᾷδας
ἀποσβεσθῆναι τὸ πῦρ * * ᾗ καὶ μᾶλλον ἠπείγετο
2 συναγαγεῖν ἡμᾶς. Τοῦτο δὲ εἰς τὴν ὑστεραίαν παρε-
σκευάζετο. Ἐώνητο δὲ τῇ κόρῃ τὰ πρὸς τὸν γάμον·
περιδέραιον μὲν λίθων ποικίλων, ἐσθῆτα δὲ τὸ πᾶν
μὲν πορφυρᾶν, ἔνθα δὲ ταῖς ἄλλαις ἐσθῆσιν ἡ χώρα
τῆς πορφύρας, ἐκεῖ χρυσὸς ἦν. Ἤριζον δὲ πρὸς ἀλ-
3 λήλους οἱ λίθοι. Ὑάκινθος μὲν ῥόδον ἦν ἐν λίθῳ·
'μέθυστος δὲ ἐπορφύρετο τοῦ χρυσοῦ πλησίον· ἐν
μέσῳ δὲ τρεῖς ἦσαν λίθοι, τὴν χρόαν ἐπάλληλοι·

1 post ὅτε: τοῦ φωτός

συγκείμενοι δὲ ἦσαν οἱ τρεῖς· μέλαινα μὲν ἡ κρηπὶς
τοῦ λίθου, τὸ δὲ μέσον σῶμα λευκὸν τῷ μέλανι συνε-
φαίνετο, ἑξῆς δὲ τῷ λευκῷ τὸ λοιπὸν ἐπυρρία κορυ-
φούμενον· ὁ λίθος δὲ τῷ χρυσῷ στεφανούμενος,
ὀφθαλμὸν ἐμιμεῖτο χρυσοῦν. Τῆς δὲ ἐσθῆτος οὐ 4
πάρεργον εἶχεν ἡ πορφύρα τὴν βαφήν, ἀλλ' οἵαν μυ-
θολογοῦσι Τύριοι τοῦ ποιμένος εὑρεῖν τὸν κύνα, ᾗ
καὶ μέχρι τούτου βάπτουσιν Ἀφροδίτης τὸν πέπλον.
Ἦν γὰρ χρόνος ὅτε τῆς πορφύρας ὁ κόσμος ἀνθρώ-
ποις ἀπόρρητος ἦν· μικρὸς δὲ αὐτὴν ἐκάλυπτε κόχλος
ἐγκύκλῳ μυχῷ. Ἁλιεὺς ἀγρεύει τὴν ἄγραν ταύτην· 5
καὶ ὁ μὲν ἰχθὺν προσεδόκησεν, ὡς δὲ εἶδε τοῦ κόχλου
τὴν τραχύτητα, ἐλοιδόρει τὴν ἄγραν καὶ ἔρριψεν ὡς
θαλάσσης σκύβαλον. Εὑρίσκει δὲ κύων τὸ ἕρμαιον
καὶ καταθραύει τοῖς ὀδοῦσι, καὶ τῷ στόματι τοῦ κυ-
νὸς περιρρεῖ τοῦ ἄνθους τὸ αἷμα καὶ βάπτει τὸ αἷμα
τὴν γένυν καὶ ὑφαίνει τοῖς χείλεσι τὴν πορφύραν.
Ὁ ποιμὴν ὁρᾷ τὰ χείλη τοῦ κυνὸς ᾑμαγμένα καὶ 6
τραῦμα νομίσας τὴν βαφὴν πρόσεισι καὶ ἀπέπλυνε
τῇ θαλάσσῃ, καὶ τὸ αἷμα λαμπρότερον ἐπορφύρετο·
ὡς δὲ καὶ ταῖς χερσὶν ἔθιγε, τὴν πορφύραν εἶχε καὶ
ἡ χείρ. Συνῆκεν οὖν τοῦ κόχλου τὴν φύσιν ὁ ποι- 7
μήν, ὅτι φάρμακον ἔχει κάλλους πεφυτευμένον· καὶ
λαβὼν μαλλὸν ἐρίου καθῆκεν εἰς τὸν χηραμὸν αὐτοῦ
τὸ ἔριον, ζητῶν τοῦ κόχλου τὰ μυστήρια· τὸ δὲ κατὰ
τὴν γένυν τοῦ κυνὸς ᾑμάσσετο· καὶ τότε τὸν οἶκον
τῆς πορφύρας ἐδιδάσκετο. Λαβὼν δή τινας λίθους 8
περιθραύει τὸ τεῖχος τοῦ φαρμάκου καὶ τὸ ἄδυτον
ἀνοίγει τῆς πορφύρας, καὶ θησαυρὸν εὑρίσκει
βαφῆς.

Ἔθυεν οὖν τότε ὁ πατὴρ [[τὰ]] προτέλεια τῶν γά- 12
μων. Ὡς δὲ ἤκουσα, ἀπωλώλειν καὶ ἐζήτουν μηχα-

νήν, δι' ἧς [ἂν] ἀναβαλέσθαι δυναίμην τὸν γάμον.
Σκοποῦντος δέ μου θόρυβος ἐξαίφνης γίνεται κατὰ
2 τὸν ἀνδρῶνα· ἐγεγόνει δέ τι τοιοῦτον. Ἐπειδὴ θυ-
σάμενος ὁ πατὴρ ἔτυχε καὶ τὰ θύματα ἐπέκειτο τοῖς
βωμοῖς, ἀετὸς ἄνωθεν καταπτὰς ἁρπάζει τὸ ἱερεῖον·
σοβούντων δὲ πλέον οὐδὲν ἦν, ὁ γὰρ ὄρνις ᾤχετο
φέρων τὴν ἄγραν. Ἐδόκει τοίνυν οὐκ ἀγαθὸν εἶναι.
Καὶ δὴ ἐπέσχον ἐκείνην τὴν ἡμέραν τοὺς γάμους·
καλεσάμενος δὲ μάντεις ὁ πατὴρ καὶ τερατοσκόπους
3 τὸν οἰωνὸν διηγεῖται. Οἱ δὲ ἔφασαν δεῖν καλλιερῆ-
σαι Ξενίῳ Διὶ νυκτὸς μεσούσης ἐπὶ θάλασσαν ἥκον-
τας· ὁ γὰρ ὄρνις ἔτυχεν ἱπτάμενος ἐκεῖ. Ἐγὼ δὲ
ταῦτα ὡς ἐγένετο τὸν ἀετὸν ὑπερεπῄνουν καὶ δικαίως
ἔλεγον ἁπάντων ὀρνίθων εἶναι βασιλέα· οὐκ εἰς μα-
κρὰν δὲ ἀπέβη τοῦ τέρατος τὸ ἔργον.

13 Νεανίσκος ἦν Βυζάντιος, ὄνομα Καλλισθένης,
ὀρφανὸς καὶ πλούσιος, ἄσωτος δὲ καὶ πολυτελής.
Οὗτος ἀκούων τῷ Σωστράτῳ θυγατέρα εἶναι καλήν,
ἰδὼν δὲ οὐδέποτε, ἤθελεν αὐτῷ ταύτην γενέσθαι
γυναῖκα. Καὶ ἦν ἐξ ἀκοῆς ἐραστής· τοσαύτη γὰρ τοῖς
ἀκολάστοις ὕβρις, ὡς καὶ τοῖς ὠσὶν εἰς ἔρωτα τρυ-
φᾶν καὶ ταὐτὰ πάσχειν ὑπὸ ῥημάτων, ἃ τῇ ψυχῇ τρω-
2 θέντες διακονοῦσιν ὀφθαλμοί. Προσελθὼν οὖν τῷ
Σωστράτῳ πρὶν τὸν πόλεμον τοῖς Βυζαντίοις ἐπιπε-
σεῖν, ᾐτεῖτο τὴν κόρην· ὁ δὲ βδελυττόμενος αὐτοῦ τοῦ
βίου τὴν ἀκολασίαν ἠρνήσατο. Θυμὸς ἴσχει τὸν Καλ-
λισθένην καὶ ἠτιμάσθαι νομίσαντα ὑπὸ τοῦ Σωστρά-
του καὶ ἀδόλως ἐρῶντα· ἀναπλάττων γὰρ ἑαυτῷ τῆς

---

3 post ἀνδρῶνα: τῆς οἰκίας

12 post ἐκεῖ: τὸ δὲ ἔργον εὐθὺς ἀπέβη· τὸν γὰρ ἀετὸν ἀναπτάντα ἐπὶ τὴν θάλασσαν συνέβη φανῆναι οὐκέτι

παιδὸς τὸ κάλλος καὶ φανταζόμενος τὰ ἀόρατα ἔλαθε
σφόδρα κακῶς διακείμενος. Ἐπιβουλεύει δὴ καὶ τὸν 3
Σώστρατον ἀμύνασθαι τῆς ὕβρεως καὶ αὑτῷ τὴν
ἐπιθυμίαν τελέσαι· νόμου γὰρ ὄντος Βυζαντίοις,
εἴ τις ἁρπάσας παρθένον φθάσειεν ποιήσας γυναῖκα,
γάμον ἔχειν ζημίαν, προσεῖχε τούτῳ τῷ νόμῳ. Καὶ
ὁ μὲν ἐζήτει καιρὸν πρὸς τὸ ἔργον.

Ἐν τούτῳ δὲ τοῦ πολέμου περιστάντος καὶ τῆς 14
παιδὸς εἰς ἡμᾶς ὑπεκκειμένης μεμαθήκει μὲν ἕκαστα
τούτων, οὐδὲν δὲ ἧττον τῆς ἐπιβουλῆς εἴχετο· καὶ
τοιοῦτό τι αὐτῷ συνήργησε. Χρησμὸν ἴσχουσιν οἱ
Βυζάντιοι τοιόνδε

Νῆσός τις πόλις ἐστὶ φυτώνυμον αἷμα λαχοῦσα,
ἰσθμὸν ὁμοῦ καὶ πορθμὸν ἐπ' ἠπείροιο φέρουσα.
ἔνθ' Ἥφαιστος ἔχων χαίρει γλαυκῶπιν Ἀθήνην
κεῖθι θυηπολίην σε φέρειν κέλομαι Ἡρακλεῖ.

Ἀπορούντων δὲ αὐτῶν τί λέγει τὸ μάντευμα, Σώ- 2
στρατος (τοῦ πολέμου γάρ, ὡς ἔφην, στρατηγὸς ἦν
οὗτος) "ὥρα πέμπειν ἡμᾶς θυσίαν εἰς Τύρον" εἶπεν
"Ἡρακλεῖ· τὰ γὰρ τοῦ χρησμοῦ ἐστι πάντ' ἐνταῦθα.
Φυτώνυμον γὰρ ὁ θεὸς εἶπεν αὐτήν, ἐπεὶ Φοινί-
κων ἡ νῆσος, ὁ δὲ φοίνιξ φυτόν. Ἐρίζει δὲ περὶ ταύ-
της γῆ καὶ θάλασσα, [[καὶ]] ἕλκει [[μὲν ἡ θάλασσα,
ἕλκει]] δὲ ἡ γῆ, ἡ δὲ εἰς ἀμφότερα αὑτὴν ἥρμοσε. Καὶ 3
γὰρ ἐν θαλάσσῃ κάθηται καὶ οὐκ ἀφῆκε τὴν γῆν·
συνδεῖ γὰρ αὐτὴν πρὸς τὴν ἤπειρον στενὸς αὐχήν,
καὶ ἔστιν ὥσπερ τῆς νήσου τράχηλος. Οὐκ ἐρρίζωται 4
δὲ κατὰ τῆς θαλάσσης, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὑπορρεῖ κάτω-
θεν, ὑπόκειται δὲ πορθμὸς [[τῷ]] ἰσθμῷ· καὶ γίνεται
τὸ θέαμα καινόν, πόλις ἐν θαλάσσῃ καὶ νῆσος ἐν γῇ.
Ἀθηνᾶν δὲ Ἥφαιστος ἔχει· εἰς τὴν ἐλαίαν

ἠνίξατο καὶ τὸ πῦρ, ἃ παρ' ἡμῖν ἀλλήλοις συνοικεῖ.
Τὸ δὲ χωρίον ἱερὸν ἐν περιβόλῳ· ἐλαία μὲν ἀναθάλ-
λει φαιδροῖς τοῖς κλάδοις, πεφύτευται δὲ σὺν αὐτῇ
τὸ πῦρ καὶ ἀνάπτει περὶ τοὺς πτόρθους πολλὴν τὴν
φλόγα· ἡ δὲ τοῦ πυρὸς αἰθάλη τὸ φυτὸν γεωργεῖ.
6 Αὕτη πυρὸς φιλία καὶ φυτοῦ· οὕτως οὐ φεύγει τὸν
Ἥφαιστον Ἀθηνᾶ." Καὶ ὁ Χαιρεφῶν συστράτηγος ὢν
τοῦ Σωστράτου μείζων, ἐπεὶ πατρόθεν ἦν Βυζάντιος,
ἐκθειάζων αὐτὸν "πάντα μὲν τὸν χρησμὸν" εἶπεν
"ἐξηγήσω καλῶς· μὴ μέντοι θαύμαζε τὴν τοῦ πυρὸς
7 μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ ὕδατος φύσιν. Ἐθεασάμην
γὰρ ἐγὼ τοιαῦτα μυστήρια. Τὸ γοῦν Σικελικῆς πηγῆς
ὕδωρ κεκερασμένον ἔχει πῦρ· καὶ φλόγα μὲν ὄψει
κάτωθεν ἀπ' αὐτῆς ἀλλομένην ἄνω· θιγόντι δέ σοι
τὸ ὕδωρ ψυχρόν ἐστιν οἷόνπερ χιών, καὶ οὔτε τὸ πῦρ
ὑπὸ τοῦ ὕδατος κατασβέννυται οὔτε τὸ ὕδωρ ὑπὸ τοῦ
πυρὸς φλέγεται, ἀλλ' ὕδατός εἰσιν ἐν τῇ κρήνῃ καὶ
8 πυρὸς σπονδαί. Ἐπεὶ καὶ ποταμὸς Ἰβηρικός, εἰ μὲν
ἴδοις αὐτὸν εὐθύς, οὐδενὸς ἄλλου κρείττων ἐστὶ πο-
ταμοῦ· ἢν δὲ ἀκοῦσαι θέλῃς τοῦ ὕδατος λαλοῦντος,
μικρὸν ἀνάμεινον ἐκπετάσας τὰ ὦτα. Ἐὰν γὰρ ὀλίγος
ἄνεμος εἰς τὰς δίνας ἐμπέσῃ, τὸ μὲν ὕδωρ ὡς χορδὴ
κρούεται, τὸ δὲ πνεῦμα τοῦ ὕδατος πλῆκτρον γίνεται,
9 τὸ ῥεῦμα δὲ ὡς κιθάρα λαλεῖ. Ἀλλὰ καὶ λίμνη Λι-
βυκὴ μιμεῖται γῆν Ἰνδικήν, καὶ ἴσασιν αὐτῆς τὸ
ἀπόρρητον αἱ Λιβύων παρθένοι, ὅτι τὸ ὕδωρ ἔχει
πλούσιον. Ὁ δὲ πλοῦτος αὐτῇ κάτω τεταμίευται τῇ
τῶν ὑδάτων ἰλύϊ δεδεμένος, καὶ ἔστιν ἐκεῖ χρυσοῦ
πηγή. Κοντὸν οὖν εἰς τὸ ὕδωρ βαπτίζουσι πίσσῃ
πεφαρμαγμένον, ἀνοίγουσί τε τοῦ ποταμοῦ τὰ κλεῖ-
10 θρα. Ὁ δὲ κοντὸς πρὸς τὸν χρυσὸν οἷον πρὸς ἰχθὺν
ἄγκιστρον γίνεται, ἀγρεύει γὰρ αὐτόν· ἡ δὲ πίσσα

δέλεαρ γίνεται τῆς ἄγρας· ὅ τι γὰρ ἂν εἰς αὐτὴν
ἐμπέσῃ τῆς τοῦ χρυσοῦ γονῆς, τὸ μὲν προσήψατο
μόνον, ἡ πίσσα δὲ εἰς τὴν ἤπειρον ἥρπασε τὴν ἄγραν.
Οὕτως ἐκ ποταμοῦ Λιβυκοῦ χρυσὸς ἁλιεύεται."

Ταῦτα εἰπὼν τὴν θυσίαν ἐπὶ τὴν Τύρον ἔπεμπε, 15
καὶ τῇ πόλει συνδοκοῦν. Ὁ οὖν Καλλισθένης δια-
πράττεται τῶν θεωρῶν εἷς γενέσθαι· καὶ ταχὺ κατα-
πλεύσας εἰς τὴν Τύρον καὶ ἐκμαθὼν τὴν τοῦ πατρὸς
οἰκίαν ἐφήδρευε ταῖς γυναιξίν· αἱ δὲ ὀψόμεναι τὴν
θυσίαν ἐξῄεσαν· καὶ γὰρ ἦν πολυτελής. Πολλὴ μὲν 2
ἡ τῶν θυμιαμάτων πομπή, πολλὴ δὲ ἡ τῶν ἀνθέων
συμπλοκή. Τὰ θυμιάματα κασία καὶ λιβανωτὸς καὶ
κρόκος· τὰ ἄνθη νάρκισσος καὶ ῥόδα καὶ μυρρίναι·
ἡ δὲ τῶν ἀνθέων ἀναπνοὴ πρὸς τὴν τῶν θυμιαμάτων
ἤριζεν ὀδμήν· τὸ δὲ πνεῦμα ἀναπεμπόμενον εἰς τὸν
ἀέρα τὴν ὀδμὴν ἐκεράννυ, καὶ ἦν ἄνεμος ἡδονῆς. Τὰ 3
δὲ ἱερεῖα πολλὰ μὲν ἦν καὶ ποικίλα, διέπρεπον δὲ ἐν
αὐτοῖς οἱ τοῦ Νείλου βόες. Βοῦς γὰρ Αἰγύπτιος οὐ
τὸ μέγεθος μόνον ἀλλὰ καὶ τὴν χρόαν εὐτυχεῖ· τὸ
μὲν γὰρ μέγεθος πάνυ μέγας, τὸν αὐχένα παχύς, τὸ
νῶτον πλατύς, τὴν γαστέρα πολύς, τὸ κέρας οὐχ ὡς
ὁ Σικελικὸς εὐτελὴς οὐδ' ὡς ὁ Κύπριος δυσειδής,
ἀλλ' ἐκ τῶν κροτάφων ὄρθιον ἀναβαῖνον, κατὰ μι-
κρὸν ἑκατέρωθεν κυρτούμενον τὰς κορυφὰς συνάγει
τοσοῦτον, ὅσον αἱ τῶν κεράτων διεστᾶσιν ἀρχαί· καὶ
τὸ θέαμα κυκλουμένης σελήνης ἐστὶν εἰκών· ἡ χρόα
δὲ οἵαν Ὅμηρος [[ἐν]] τοῖς τοῦ Θρᾳκὸς ἵπποις ἐπαινεῖ.
Βαδίζει δὲ ταῦρος ὑψαυχενῶν καὶ ὥσπερ ἐπιδεικνύ- 4
μενος ὅτι τῶν ἄλλων βοῶν ἐστι βασιλεύς. Εἰ δὲ ὁ
μῦθος Εὐρώπης ἀληθής, Αἰγύπτιον βοῦν ὁ Ζεὺς
ἐμιμήσατο.

Ἔτυχεν οὖν ἡ μὲν ἐμὴ μήτηρ τότε μαλακῶς ἔχου- 16

σα· σκηψαμένη δὲ καὶ ἡ Λευκίππη νοσεῖν, ἔνδον
ὑπέμεινε (συνέκειτο γὰρ ἡμῖν ἐς ταὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς
ἂν τῶν πολλῶν ἐξιόντων), ὥστε συνέβη τὴν ἀδελφὴν
τὴν ἐμὴν μετὰ τῆς Λευκίππης μητρὸς προελθεῖν.
2 Ὁ δὲ Καλλισθένης τὴν μὲν Λευκίππην οὐχ ἑωρακώς
ποτε, τὴν δὲ Καλλιγόνην ἰδὼν τὴν ἐμὴν ἀδελφήν,
νομίσας Λευκίππην εἶναι (ἐγνώρισε γὰρ τοῦ Σω-
στράτου τὴν γυναῖκα), πυθόμενος οὐδὲν (ἦν γὰρ
ἑαλωκὼς ἐκ τῆς θέας) δείκνυσιν ἑνὶ τῶν οἰκετῶν τὴν
κόρην, ὃς ἦν αὐτῷ πιστότατος, καὶ κελεύει λῃστὰς
ἐπ' αὐτὴν συγκροτῆσαι, καταλέξας τὸν τρόπον τῆς
ἁρπαγῆς. Πανήγυρις δὲ ἐπέκειτο, καθ' ἣν ἠκηκόει
πάσας τὰς παρθένους ἀπαντᾶν ἐπὶ θάλατταν.
17 Ὁ μὲν οὖν ταῦτα εἰπὼν καὶ τὴν θεωρίαν ἀφω-
σιωμένος ἀπῆλθε· ναῦν δὲ εἶχεν ἰδίαν, τοῦτο προ-
κατασκευάσας οἴκοθεν εἰ τύχοι τῆς ἐπιχειρήσεως. Οἱ
μὲν δὴ ἄλλοι θεωροὶ ἀπέπλευσαν, αὐτὸς δὲ μικρὸν
ἀπεσάλευε τῆς γῆς, ἅμα μὲν ὡς [[ἂν]] δοκοίη τοῖς πολί-
ταις ἕπεσθαι, ἅμα δὲ ἵνα μὴ πλησίον τῆς Τύρου τοῦ
σκάφους ὄντος, κατάφωρος γένοιτο μετὰ τὴν ἁρπα-
2 γήν. Ἐπεὶ δὲ ἐγένετο κατὰ Σάραπτα κώμην Τυρίων
ἐπὶ θαλάττῃ κειμένην, ἐνταῦθα προσπορίζεται λέμ-
βον, δίδωσι δὲ τῷ Ζήνωνι· τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ
3 οἰκέτῃ ὃν ἐπὶ τὴν ἁρπαγὴν παρεσκευάκει. Ὁ δὲ (ἦν
γὰρ καὶ ἄλλως εὔρωστος τὸ σῶμα καὶ φύσει πρακτι-
κὸς) ταχὺ μὲν ἐξεῦρε λῃστὰς ἁλιεῖς ἀπὸ τῆς κώμης
ἐκείνης καὶ δῆτα ἀπέπλευσεν ἐπὶ τὴν Τύρον. Ἔστι
δὲ μικρὸν ἐπίνειον Τυρίων, νησίδιον ἀπέχον ὀλίγον
τῆς Τύρου (Ῥοδώπιδος αὐτὸ τάφον οἱ Τύριοι λέγου-
σιν)· ἔνθα ὁ λέμβος ἐφήδρευε.
18 Πρὸ δὲ τῆς πανηγύρεως, ἣν ὁ Καλλισθένης
προσεδόκα, γίνεται δὴ τὰ τοῦ ἀετοῦ καὶ τῶν μάν-

τεων· καὶ εἰς τὴν ὑστεραίαν παρεσκευαζόμεθα νύ-
κτωρ, ὡς θυσόμενοι τῷ θεῷ. Τούτων δὲ τὸν Ζήνωνα
ἐλάνθανεν οὐδέν· ἀλλ᾽ ἐπειδὴ καιρὸς ἦν βαθείας
ἑσπέρας, ἡμεῖς μὲν προήλθομεν, ὁ δὲ εἵπετο. Ἄρτι 2
δὲ γενομένων ἡμῶν ἐπὶ τῷ χείλει τῆς θαλάσσης,
ὁ μὲν τὸ συγκείμενον ἀνέτεινε σημεῖον, ὁ δὲ λέμ-
βος ἐξαίφνης προσέπλει, καὶ ἐπεὶ πλησίον ἐγένετο,
ἐφάνησαν ἐν αὐτῷ νεανίσκοι δέκα. Ὀκτὼ δὲ ἑτέ- 3
ρους ἐπὶ τῆς γῆς ἔτυχε προλοχίσας, οἳ γυναικείας μὲν
εἶχον ἐσθῆτας καὶ τῶν γενείων ἐψίλωντο τὰς τρίχας,
ἔφερον δὲ ἕκαστος ὑπὸ κόλπῳ ξίφος, ἐκόμιζον δὲ καὶ
αὐτοὶ θυσίαν, ὡς ἂν ἥκιστα ὑποπτευθεῖεν· ἡμεῖς δὲ
ᾠόμεθα γυναῖκας εἶναι. Ἐπεὶ δὲ συνετίθεμεν τὴν 4
πυράν, ἐξαίφνης βοῶντες συντρέχουσι καὶ τὰς μὲν
δᾷδας ἡμῶν ἀποσβεννύουσι, φευγόντων δὲ ἀτάκτως
ὑπὸ τῆς ἐκπλήξεως, τὰ ξίφη γυμνώσαντες ἁρπάζουσι
τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν καὶ ἐνθέμενοι τῷ σκάφει,
ἐπεμβάντες εὐθὺς ὄρνιθος δίκην ἀφίπτανται. Ἡμῶν 5
δὲ οἱ μὲν ἔφευγον οὐδὲν οὔτ᾽ εἰδότες οὔτε ἑωρακότες,
οἱ δὲ ἅμα τε εἶδον καὶ ἐβόων "λῃσταὶ Καλλιγόνην
ἄγουσι·" τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσην ἐπέραινε τὴν θά-
λασσαν. Ὡς δὲ τοῖς Σαράπτοις προσέσχον, πόρρωθεν
ὁ Καλλισθένης τὸ σημεῖον ἰδὼν ὑπηντίασεν ἐπι-
πλεύσας καὶ δέχεται μὲν τὴν κόρην, πλεῖ δὲ εὐθὺς
πελάγιος. Ἐγὼ δὲ ἀνέπνευσα μὲν οὕτω διαλυθέν- 6
των μοι τῶν γάμων παραδόξως, ἠχθόμην δ᾽ ὅμως
ὑπὲρ ἀδελφῆς περιπεσούσης τοιαύτῃ συμφορᾷ.

Ὀλίγας δὲ ἡμέρας διαλιπὼν πρὸς τὴν Λευκίπ- 19
πην διελεγόμην "μέχρι τίνος ἐπὶ τῶν φιλημάτων
ἱστάμεθα, φιλτάτη; προσθῶμεν ἤδη τι καὶ ἐρωτι-

30 post φιλτάτη: καλὰ τὰ προοίμια

κώτερον. Φέρε ἀνάγκην ἀλλήλοις ἐπιθῶμεν πίστεως.
Ἂν γὰρ ἡμᾶς Ἀφροδίτη μυσταγωγήσῃ, οὐ μή τις ἄλ-
2 λος κρείττων γένηται τῆς θεοῦ.” Ταῦτα πολλάκις
κατεπᾴδων ἐπεπείκειν τὴν κόρην ὑποδέξασθαί με
νυκτὸς τῷ θαλάμῳ, τῆς Κλειοῦς συνεργούσης, ἥτις ἦν
αὐτῇ θαλαμηπόλος. Εἶχε δὲ ὁ θάλαμος αὐτῆς οὕτως.
3 Χωρίον ἦν μέγα τέτταρα οἰκήματα ἔχον, δύο μὲν ἐπὶ
δεξιά, δύο θ’ ἐπὶ θἄτερα· μέσος δὲ διεῖργε στενω-
πὸς τὰ οἰκήματα· θύρα δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ στενωποῦ
4 μία ἐπέκειτο. Ταύτην εἶχον τὴν καταγωγὴν αἱ γυ-
ναῖκες· καὶ τὰ μὲν ἐνδοτέρω τῶν οἰκημάτων ἥ τε
παρθένος καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς διειλήχεσαν, ἑκάτερα
τὰ ἀντικρύ, τὰ δὲ ἔξω δύο τὰ πρὸς τὴν εἴσοδον τὸ
μὲν ἡ Κλειὼ τὸ κατὰ τὴν παρθένον, τὸ δὲ ταμιεῖον
5 ἦν. Κατακοιμίζουσα δὲ ἀεὶ τὴν Λευκίππην ἡ μήτηρ
ἔκλειεν ἔνδοθεν τὴν ἐπὶ τοῦ στενωποῦ θύραν· ἔξω-
θεν δέ τις ἕτερος ἐπέκλειε καὶ τὰς κλεῖς ἔβαλλε διὰ
τῆς ὀπῆς· ἡ δὲ λαβοῦσα ἐφύλαττε καὶ περὶ τὴν ἕω
καλέσασα τὸν εἰς τοῦτο ἐπιτεταγμένον διέβαλλε πά-
6 λιν τὰς κλεῖς, ὅπως ἀνοίξειε. Ταύταις οὖν ἴσας
μηχανησάμενος ὁ Σάτυρος γενέσθαι, τὴν ἄνοιξιν
πειρᾶται καὶ ὡς εὗρε δυνατήν, τὴν Κλειὼ ἐπεπείκει
τῆς κόρης συνειδυίας μηδὲν ἀντιπρᾶξαι τῇ τέχνῃ.
Ταῦτα ἦν τὰ συγκείμενα.

20 Ἦν δέ τις αὐτῶν οἰκέτης πολυπράγμων καὶ λάλος
καὶ λίχνος καὶ πᾶν ὅ τι ἂν εἴποι τις, ὄνομα Κώνωψ.
Οὗτός μοι ἐδόκει πόρρωθεν ἐπιτηρεῖν τὰ πραττό-
μενα ἡμῖν· μάλιστα δ’, ὅπερ ἦν, ὑποπτεύσας μή τι

---

9 post στενωπός: ὁδὸς ἐπὶ
23 post τῇ: κόρῃ

*νύκτωρ ἡμῖν πραχθῇ, διενυκτέρευε μέχρι πόρρω
τῆς ἑσπέρας, ἀναπετάσας τοῦ δωματίου τὰς θύρας,
ὥστε ἔργον ἦν αὐτὸν λαθεῖν. Ὁ οὖν Σάτυρος βου-* 2
*λόμενος αὐτὸν εἰς φιλίαν ἀγαγεῖν, προσέπαιζε πολ-
λάκις καὶ κώνωπα ἐκάλει καὶ ἔσκωπτε τοὔνομα σὺν
γέλωτι. Καὶ οὗτος εἰδὼς τοῦ Σατύρου τὴν τέχνην
προσεποιεῖτο μὲν ἀντιπαίζειν καὶ αὐτός, ἐνετίθει δὲ
τῇ παιδιᾷ τῆς γνώμης τὸ ἄσπονδον. Λέγει δὴ πρὸς* 3
*αὐτὸν "ἐπειδὴ καταμωκᾷ μου καὶ τοὔνομα, φέρε σοι
μῦθον ἀπὸ κώνωπος εἴπω.*

Ὁ λέων κατεμέμφετο τὸν Προμηθέα πολλάκις 21
*ὅτι μέγαν μὲν αὐτὸν ἔπλασε καὶ καλὸν καὶ τὴν μὲν
γένυν ὥπλισε τοῖς ὀδοῦσι, τοὺς δὲ πόδας ἐκράτυνε
τοῖς ὄνυξιν, ἐποίησέ τε τῶν ἄλλων θηρίων δυνατώ-
τερον. 'Ὁ δὲ τοιοῦτος' ἔφασκε 'τὸν ἀλεκτρυόνα φο-
βοῦμαι.' Καὶ ὁ Προμηθεὺς ἐπιστὰς ἔφη 'τί με* 2
*μάτην αἰτιᾷ; τὰ μὲν γὰρ ἐμὰ πάντα ἔχεις, ὅσα πλάτ-
τειν ἠδυνάμην, ἡ δὲ σὴ ψυχὴ πρὸς τοῦτο μόνον
μαλακίζεται.' Ἔκλαεν οὖν ἑαυτὸν ὁ λέων καὶ τῆς δει-
λίας κατεμέμφετο καὶ τέλος ἀποθανεῖν ἤθελεν. Οὕ-* 3
*τω δὲ γνώμης ἔχων ἐλέφαντι περιτυγχάνει καὶ προσ-
αγορεύσας εἱστήκει διαλεγόμενος. Καὶ ὁρῶν διὰ
παντὸς τὰ ὦτα κινοῦντα 'τί πάσχεις;' ἔφη, 'καὶ τί
δήποτε οὐδὲ μικρὸν ἀτρεμεῖ σου τὸ οὖς;' Καὶ ὁ ἐλέ-* 4
*φας κατὰ τύχην παραπτάντος αὐτὸν κώνωπος 'ὁρᾷς'
ἔφη 'τουτὶ τὸ βραχὺ τὸ βομβοῦν; ἢν εἰσδύῃ με τῇ
τῆς ἀκοῆς ὁδῷ, τέθνηκα.' Καὶ ὁ λέων 'τί οὖν' ἔφη
'ἔτι ἀποθνήσκειν με δεῖ τοσοῦτον ὄντα καὶ ἐλέφαντος
εὐτυχέστερον, ὅσον κρείττων κώνωπος ἀλεκτρυών;'
Ὁρᾷς ὅσον ἰσχύος ὁ κώνωψ ἔχει, ὡς καὶ ἐλέφαντα
φοβεῖν."*

Συνεὶς οὖν ὁ Σάτυρος τὸ ὕπουλον αὐτοῦ τῶν 5

λόγων, ἠρέμα μειδιῶν "ἄκουσον κἀμοῦ τινα λόγον" εἶπεν "ἀπὸ κώνωπος καὶ λέοντος, ὃν ἀκήκοά τινος τῶν φιλοσόφων· χαρίζομαι δέ σοι τοῦ μύθου τὸν ἐλέφαντα.

22 Λέγει τοίνυν κώνωψ ἀλαζὼν ποτε πρὸς τὸν
λέοντα ‛εἶτα κἀμοῦ βασιλεύειν νομίζεις ὡς τῶν ἄλ-
λων θηρίων; ἀλλ' οὔτ' ἐμοῦ καλλίων οὔτε ἀλκιμώ-
τερος ἔφυς οὔτε μείζων. Ἐπεὶ τίς σοι πρῶτόν ἐστιν
2 ἀλκή; ἀμύσσεις τοῖς ὄνυξι καὶ δάκνεις τοῖς ὀδοῦσι.
Ταῦτα γὰρ οὐ ποιεῖ μαχομένη γυνή; ποῖον δὲ μέγε-
θος ἢ κάλλος σε κοσμεῖ; στέρνον πλατύ, ὦμοι πα-
χεῖς καὶ πολλὴ περὶ τὸν αὐχένα κόμη. Τὴν κατόπιν
οὖν αἰσχύνην οὐχ ὁρᾷς; Ἐμοὶ δὲ μέγεθος μὲν ὁ ἀὴρ
ὅλος, ὅσον μου καταλαμβάνει τὸ πτερόν, κάλλος δὲ αἱ
τῶν λειμώνων κόμαι· αἱ μὲν γάρ εἰσιν ὥσπερ ἐσθῆ-
3 τες, ἃς ὅταν θέλω παῦσαι τὴν πτῆσιν ἐνδύομαι. Τὴν
δὲ ἀνδρείαν μου μὴ καὶ γελοῖον ᾖ καταλέγειν· ὄργα-
νον γὰρ ὅλος εἰμὶ πολέμου. Μετὰ μὲν σάλπιγγος
[[καὶ βέλους]] παρατάττομαι, σάλπιγξ δέ μοι καὶ βέλος
τὸ στόμα, ὥστε εἰμὶ καὶ αὐλητὴς καὶ τοξότης· ἐμαυ-
τοῦ δὲ οἰστὸς καὶ τόξον γίνομαι· τοξεύει γάρ με
διαέριον τὸ πτερόν, ἐμπεσὼν δὲ ὡς ἀπὸ βέλους ποιῶ
τὸ τραῦμα, ὁ δὲ παταχθεὶς ἐξαίφνης βοᾷ καὶ τὸν τε-
τρωκότα ζητεῖ· ἐγὼ δὲ παρὼν οὐ πάρειμι, ὁμοῦ δὲ
καὶ φεύγω καὶ μένω καὶ περιιππεύω τὸν ἄνθρωπον
τῷ πτερῷ, γελῶ δὲ αὐτὸν βλέπων περὶ τοῖς τραύμα-
4 σιν ὀρχούμενον. Ἀλλὰ τί δεῖ λόγων; ἀρχώμεθα μά-
χης.' [[Καὶ]] ἅμα λέγων ἐμπίπτει τῷ λέοντι καὶ εἰς
τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐμπηδᾷ καὶ εἴ τι ἄλλο ἄτριχον τῶν
προσώπων, περιιπτάμενος ἅμα καὶ τῷ βόμβῳ καταυ-
λῶν. Ὁ δὲ λέων ἠγρίαινέ τε καὶ μετεστρέφετο πάντη
καὶ τὸν ἀέρα περιέχασκεν, ὁ δὲ κώνωψ ταύτῃ πλέον

τὴν ὀργὴν ἐτίθετο παιδιὰν καὶ ἐπ' αὐτοῖς ἐπίτρωσκε
τοῖς χείλεσιν. Καὶ ὁ μὲν ἔκλινεν εἰς τὸ λυποῦν
μέρος, ἀνακάμπτων ἔνθα τοῦ τραύματος ἡ πληγή,
ὁ δὲ ὥσπερ παλαιστὴς τὸ σῶμα σκευάζων εἰς τὴν
συμπλοκὴν ἀπέρρει τῶν τοῦ λέοντος ὀδόντων, αὐτὴν
μέσην διαπτὰς κλειομένην τὴν γένυν. Οἱ δὲ ὀδόν- 6
τες κενοὶ τῆς θήρας περὶ ἑαυτοὺς ἐκροτάλιζον. Ἤδη
τοίνυν ὁ λέων ἐκεκμήκει σκιαμαχῶν πρὸς τὸν ἀέρα
τοῖς ὀδοῦσι καὶ εἱστήκει παρειμένος ὀργῇ· ὁ δὲ
κώνωψ περιιπτάμενος αὐτοῦ τὴν κόμην ἐπηύλει μέ-
λος ἐπινίκιον. Μακρότερον δὲ ποιούμενος τῆς πτή- 7
σεως τὸν κύκλον ὑπὸ περιττῆς ἀπειροκαλίας ἀράχνου
λανθάνει νήμασιν ἐμπλακείς, καὶ τὸν ἀράχνην οὐκ
ἔλαθεν ἐμπεσών. Ὡς δ' οὐκέτι εἶχε φυγεῖν, ἀδημο-
νῶν εἶπεν 'ὢ τῆς ἀνοίας· προὐκαλούμην γὰρ ἐγὼ
λέοντα, ὀλίγος δέ με ἤγρευσεν ἀράχνου χιτών.'"

Ταῦτα εἰπὼν "ὥρα τοίνυν" ἔφη "καὶ σοὶ τοὺς
ἀράχνας φοβεῖσθαι," καὶ ἅμα ἐγέλασε.

Καὶ ὀλίγας διαλιπὼν ἡμέρας, εἰδὼς αὐτὸν γα- 23
στρὸς ἡττώμενον, φάρμακον πριάμενος ὕπνου βαθέος
ἐφ' ἑστίασιν αὐτὸν ἐκάλεσεν. Ὁ δὲ ὑπώπτευε μέν
τινα μηχανὴν καὶ ὤκνει τὸ πρῶτον· ὡς δὲ ἡ βελτίστη
γαστὴρ κατηνάγκασε, πείθεται. Ἐπεὶ δὲ ἧκε πρὸς 2
τὸν Σάτυρον εἶτα δειπνήσας ἔμελλεν ἀπιέναι, ἐγχεῖ
τοῦ φαρμάκου κατὰ τῆς τελευταίας κύλικος ὁ Σά-
τυρος αὐτῷ· καὶ ὁ μὲν ἔπιε καὶ μικρὸν διαλιπών,
ὅσον εἰς τὸ δωμάτιον αὐτοῦ φθάσαι, καταπεσὼν
ἔκειτο, τὸν ὕπνον καθεύδων τοῦ φαρμάκου. Ὁ δὲ 3
Σάτυρος εἰστρέχει πρός με καὶ λέγει "κεῖταί σοι
καθεύδων ὁ Κύκλωψ· σὺ δὲ ὅπως Ὀδυσσεὺς ἀγαθὸς
γένῃ." Καὶ ἅμα ἔλεγε καὶ ἤκομεν ἐπὶ τὰς θύρας τῆς
ἐρωμένης, καὶ ὁ μὲν ὑπελείπετο, ἐγὼ δὲ εἰσῄειν,

ὑποδεχομένης με τῆς Κλειοῦς ἀψοφητί, τρέμων τρό-
4 μον διπλοῦν, χαρᾶς ἅμα καὶ φόβου. Ὁ μὲν γὰρ τοῦ
κινδύνου φόβος ἐθορύβει τὰς τῆς ψυχῆς ἐλπίδας, ἡ
δὲ ἐλπὶς τοῦ τυχεῖν ἐπεκάλυπτεν ἡδονῇ τὸν φόβον·
οὕτω καὶ τὸ ἐλπίζον ἐφοβεῖτό μου καὶ ἔχαιρε τὸ
λυπούμενον. Ἄρτι δέ μου παρελθόντος εἴσω τοῦ
θαλάμου τῆς παιδός, γίνεταί τι τοιοῦτο περὶ τὴν τῆς
κόρης μητέρα· ἔτυχε γὰρ ὄνειρος αὐτὴν ταράξας.
5 Ἐδόκει τινὰ λῃστὴν μάχαιραν ἔχοντα γυμνὴν ἄγειν
ἁρπασάμενον αὐτῆς τὴν θυγατέρα καὶ καταθέμενον
ὑπτίαν, μέσην ἀνατέμνειν τῇ μαχαίρᾳ τὴν γαστέρα
κάτωθεν ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς αἰδοῦς. Ταραχθεῖσα οὖν
ὑπὸ δείματος ὡς εἶχεν ἀναπηδᾷ καὶ ἐπὶ τὸν τῆς
θυγατρὸς θάλαμον τρέχει (ἐγγὺς γὰρ ἦν) ἄρτι μου
6 κατακλιθέντος. Ἐγὼ μὲν δὴ τὸν ψόφον ἀκούσας
ἀνοιγομένων τῶν θυρῶν εὐθὺς ἀνεπήδησα, ἡ δὲ ἐπὶ
τὴν κλίνην παρῆν. Συνεὶς οὖν τὸ κακὸν ἐξάλλομαι
καὶ διὰ τῶν θυρῶν ἵεμαι δρόμῳ, καὶ ὁ Σάτυρος ὑπο-
δέχεται τρέμοντα καὶ τεταραγμένον· εἶτα ἐφεύγο-
μεν διὰ τοῦ σκότους καὶ ἐπὶ τὸ δωμάτιον ἑαυτῶν
ἤλθομεν.

24 Ἡ δὲ πρῶτον μὲν ὑπὸ ἰλίγγου κατέπεσεν, εἶτα
ἀνενεγκοῦσα τὴν Κλειὼ κατὰ κόρρης ὡς εἶχε ῥα-
πίζει, καὶ ἐπιλαβομένη τῶν τριχῶν ἅμα πρὸς τὴν
θυγατέρα ἀνῴμωξεν “ἀπώλεσάς μου” λέγουσα “Λευ-
2 κίππη, τὰς ἐλπίδας. Οἴμοι, Σώστρατε. Σὺ μὲν
ἐν Βυζαντίῳ πολεμεῖς ὑπὲρ ἀλλοτρίων γάμων, ἐν
Τύρῳ δὲ καταπεπολέμησαι, καὶ τῆς θυγατρός σού τις
τοὺς γάμους σεσύληκεν. Οἴμοι δειλαία, τοιούτους
3 σου γάμους ὄψεσθαι οὐ προσεδόκων. Ὄφελον ἔμει-
νας ἐν Βυζαντίῳ, ὄφελον ἔπαθες πολέμου νόμῳ τὴν
ὕβριν, ὄφελόν σε κἂν Θρᾷξ νικήσας ὕβρισεν· οὐκ

εἶχεν ἡ συμφορὰ διὰ τὴν ἀνάγκην ὄνειδος· νῦν δέ,
κακόδαιμον, ἀδοξεῖς ἐν οἷς δυστυχεῖς. Ἐπλάνα δέ 4
με καὶ τὰ τῶν ἐνυπνίων φαντάσματα, τὸν δὲ ἀληθέ-
στερον ὄνειρον οὐκ ἐθεασάμην· νῦν [[δ']] ἀθλιώτερον
ἀνετμήθης τὴν γαστέρα· αὕτη δυστυχεστέρα τῆς μα-
χαίρας τομή, οὐδὲ εἶδον τὸν ὑβρίσαντά σε, οὐδὲ οἶδά
μου τῆς συμφορᾶς τὴν τύχην. Οἴμοι τῶν κακῶν.
Μὴ καὶ δοῦλος ἦν;"

Ἐθάρρησεν οὖν ἡ παρθένος, ὡς ἂν ἐμοῦ δια- 25
πεφευγότος, καὶ λέγει "μὴ λοιδόρει μου, μῆτερ, τὴν
παρθενίαν· οὐδὲν ἔργον μοι πέπρακται τοιούτων
ῥημάτων [[ἄξιον]], οὐδὲ οἶδα τοῦτον ὅστις ἦν, εἴτε
δαίμων εἴτε ἥρως εἴτε λῃστής. Ἐκείμην δὲ πεφοβη- 2
μένη, μηδ' ἀνακραγεῖν διὰ τὸν φόβον δυναμένη·
φόβος γὰρ γλώττης ἐστὶ δεσμός. Ἓν οἶδα μόνον, οὐ-
δείς μου τὴν παρθενίαν κατῄσχυνε." Καταπεσοῦσα 3
οὖν ἡ Πάνθεια πάλιν ἔστενεν, ἡμεῖς δὲ ἐσκοποῦμεν
καθ' ἑαυτοὺς γενόμενοι τί ποιητέον εἴη, καὶ ἐδόκει
κράτιστον εἶναι φεύγειν, πρὶν ἕως γένηται καὶ τὸ
πᾶν ἡ Κλειὼ βασανιζομένη κατείπῃ.

Δόξαν οὖν οὕτως εἰχόμεθα ἔργου, σκηψάμενοι 26
πρὸς τὸν θυρωρὸν ἀπιέναι πρὸς ἐρωμένην, καὶ ἐπὶ
τὴν οἰκίαν ἐρχόμεθα τὴν Κλεινίου. Ἦσαν δὲ λοιπὸν
μέσαι νύκτες, ὥστε μόλις ὁ θυρωρὸς ἀνέῳξεν ἡμῖν.
Καὶ ὁ Κλεινίας (ἐν ὑπερῴῳ γὰρ τὸν θάλαμον εἶχε)
διαλεγομένων ἡμῶν ἀκούσας κατατρέχει τεταραγμέ-
νος. Καὶ ἐν τούτῳ τὴν Κλειὼ κατόπιν ὁρῶμεν σπου- 2
δῇ θέουσαν· ἦν γὰρ δρασμὸν βεβουλευμένη. Ἅμα
τε οὖν ὁ Κλεινίας ἤκουσεν ἡμῶν ἃ πεπόνθαμεν καὶ
τῆς Κλειοῦς ἡμεῖς ὅπως φύγοι, καὶ πάλιν ἡμῶν ἡ
Κλειὼ τί ποιεῖν μέλλομεν. Παρελθόντες οὖν εἴσω 3
τῶν θυρῶν τῷ Κλεινίᾳ διηγούμεθα τὰ γεγονότα καὶ

ὅτι φεύγειν διεγνώκαμεν. Λέγει ἡ Κλειὼ "κἀγὼ
σὺν ὑμῖν· ἢν γὰρ περιμείνω τὴν ἕω, θάνατός μοι
πρόκειται τῶν βασάνων γλυκύτερος."
27 Ὁ οὖν Κλεινίας τῆς χειρός μου λαβόμενος ἄγει
τῆς Κλειοῦς μακρὰν καὶ λέγει "δοκῶ μοι καλλίστην
γνώμην εὑρηκέναι, ταύτην μὲν ὑπεξαγαγεῖν, ἡμᾶς
δὲ ὀλίγας ἡμέρας ἐπισχεῖν, κἂν οὕτω δοκῇ, συσκευα-
2 σαμένους ἀπελθεῖν. Οὔτε γὰρ νῦν οἶδε τῆς κόρης
ἡ μήτηρ τίνα κατέλαβεν, ὡς ὑμεῖς φατε, ὅ τε καταμη-
νύσων οὐκ ἔσται τῆς Κλειοῦς ἐκ μέσου γενομένης·
τάχα δὲ καὶ τὴν κόρην συμφυγεῖν πείσετε." Ἔλεγε
δὲ καὶ αὐτὸς ὅτι κοινωνὸς γενήσεται τῆς ἀποδημίας.
3 Ταῦτα ἔδοξε· καὶ τὴν μὲν Κλειὼ τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ
τινι παραδίδωσι, κελεύσας ἐμβάλλεσθαι σκάφει,
ἡμεῖς δὲ αὐτοῦ καταμείναντες ἐφροντίζομεν περὶ τῶν
ἐσομένων, καὶ τέλος ἔδοξεν ἀποπειραθῆναι τῆς κόρης
καὶ εἰ μὲν θελήσει συμφυγεῖν, οὕτω πράττειν· εἰ δὲ
μή, μένειν αὐτοῦ, παραδόντας ἑαυτοὺς τῇ τύχῃ.
Κοιμηθέντες οὖν [ὀλίγον] τῆς νυκτὸς ὅσον τὸ λοιπὸν
περὶ τὴν ἕω πάλιν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐπανήλθομεν.
28 Ἡ οὖν Πάνθεια ἀναστᾶσα περὶ τὰς βασάνους τῆς
Κλειοῦς ηὐτρεπίζετο καὶ καλεῖν αὐτὴν ἐκέλευσεν.
Ὡς δ' ἦν ἀφανής, πάλιν ἐπὶ τὴν θυγατέρα ἵεται καὶ
"οὐκ ἐρεῖς" ἔφη "τὴν συσκευὴν τοῦ δράματος; ἰδοὺ
2 καὶ ἡ Κλειὼ πέφευγεν." Ἡ δὲ ἔτι μᾶλλον ἐθάρρησε
καὶ λέγει "τί πλέον εἴπω σοι, τίνα δ' ἄλλην προσα-
γάγω πίστιν τῆς ἀληθείας μείζονα; Εἰ παρθενίας
3 ἐστί τις δοκιμασία, δοκίμασον." "Ἔτι καὶ τοῦτο"
ἔφη ἡ Πάνθεια "λείπεται, ἵνα καὶ μετὰ μαρτύρων
δυστυχῶμεν." Ταῦτα ἅμα λέγουσα, ἐπήδησεν ἔξω.
29 Ἡ δὲ Λευκίππη καθ' ἑαυτὴν γενομένη καὶ τῶν
τῆς μητρὸς γεμισθεῖσα ῥημάτων παντοδαπή τις ἦν.

Ἤχθετο, ᾐσχύνετο, ὠργίζετο· ἤχθετο μὲν πεφωρα-
μένη, ᾐσχύνετο δὲ ὀνειδιζομένη, ὠργίζετο δὲ ἀπι-
στουμένη. Αἰδὼς δὲ καὶ λύπη καὶ ὀργὴ τρία τῆς
ψυχῆς κύματα. Ἡ μὲν γὰρ αἰδὼς διὰ τῶν ὀμμάτων 2
εἰσρέουσα τὴν τῶν ὀφθαλμῶν ἐλευθερίαν καθαιρεῖ·
ἡ δὲ λύπη περὶ τὰ στέρνα διανεμομένη κατατήκει τῆς
ψυχῆς τὸ ζωπυροῦν· ἡ δὲ ὀργὴ περιυλακτοῦσα τὴν
καρδίαν ἐπικλύζει τὸν λογισμὸν τῷ τῆς μανίας ἀφρῷ.
Λόγος δὲ τούτων ἁπάντων πατήρ, καὶ ἔοικεν ἐπὶ 3
σκοπῷ τόξον βάλλειν καὶ ἐπιτυγχάνειν καὶ ἐπὶ τὴν
ψυχὴν πέμπειν τὰ βλήματα καὶ ποικίλα τοξεύματα.
Τὸ μέν ἐστιν αὐτῷ λοιδορίας βέλος, καὶ γίνεται τὸ
ἕλκος ὀργή· τὸ δέ ἐστιν ἔλεγχος ἀτυχημάτων· ἐκ
τούτου τοῦ βέλους λύπη γίνεται· τὸ δὲ ὄνειδος ἁμαρ-
τημάτων, καὶ καλοῦσιν αἰδῶ τὸ τραῦμα. Ἴδιον δὲ 4
τούτων ἁπάντων τῶν βελῶν βαθέα μὲν τὰ βλήματα,
ἄναιμα δὲ τὰ τοξεύματα. Ἓν δὲ τούτων ἁπάντων
φάρμακον, ἀμύνεσθαι τὸν βάλλοντα τοῖς αὐτοῖς βλή-
μασι· λόγος γὰρ γλώσσης βέλος ἄλλης γλώσσης βέλει
θεραπεύεται· καὶ γὰρ τῆς καρδίας ἔπαυσε τὸ θυ-
μούμενον καὶ τῆς ψυχῆς ἐμάρανε τὸ λυπούμενον.
Ἂν δέ τις ἀνάγκῃ τοῦ κρείττονος σιγάσῃ τὴν ἄμυναν, 5
ἀλγεινότερα γίνεται τὰ ἕλκη τῇ σιωπῇ· αἱ γὰρ ὠδῖνες
τῶν ἐκ τοῦ λόγου κυμάτων οὐκ ἀποπτύσασαι τὸν
ἀφρὸν οἰδοῦσι περὶ ἑαυτὰς πεφυσημέναι.

Ἐν τούτῳ δὲ ἔτυχον πέμψας τὸν Σάτυρον πρὸς 30
τὴν κόρην ἀποπειρασόμενον τῆς φυγῆς. Ἡ δὲ πρὶν
ἀκοῦσαι πρὸς τὸν Σάτυρον "δέομαι" ἔφη "πρὸς θεῶν
ξένων καὶ ἐγχωρίων, ἐξαρπάσατέ με τῶν τῆς μητρὸς

---

25 post πεφυσημέναι: τοσούτων οὖν ἡ Λευκίππη γε-
μισθεῖσα ῥημάτων οὐκ ἔφερε τὴν προσβολήν

2 ὀφθαλμῶν, ὅπη βούλεσ ἐπὶ τὰς ἄγρας κἀγώ. Ἐθηταλίποιτε, βρόχον πλεξαμε καὶ τὰ πρῶτα εὐτυχοῦἀφήσω." Ἐγὼ δὲ ὡς ταῦτα θηρίων. Ἐξαίφνης δὲ φροντίδος ἀπερριψάμην. Δύο δὲ ἠκιον ἐδίωκε· καὶ ὅτε καὶ ἀποδημῶν ἔτυχεν ὁ πατήρ, πρόσωπος ἐχώρει πρὸς τὴν φυγήν. το, βοῶντος

31 Εἶχε δ' ὁ Σάτυρος τοῦ φαρμάκου λεἰνεγκε τὰς τὸν Κώνωπα ἣν κατακοιμίσας· τούτου διακονσπουδῇ ἡμῖν ἐγχεῖ λαθὼν κατὰ τῆς κύλικος τῆς τελευτλήἣν τῇ Πανθείᾳ προσέφερεν· ἡ δὲ ἀναστᾶσα ᾤχετ
2 εἰς τὸν θάλαμον ἑαυτῆς καὶ εὐθὺς ἐκάθευδεν. Εἶχε δὲ ἑτέραν ἡ Λευκίππη θαλαμηπόλον, ἣν τῷ αὐτῷ φαρμάκῳ καταβαπτίσας ὁ Σάτυρος (προσεπεποίητο γὰρ καὶ αὐτῆς, ἐξ οὗ τῷ θαλάμῳ προσεληλύθει, ἐρᾶν) ἐπὶ τὴν τρίτην θήραν ἔρχεται τὸν θυρωρόν· κἀκεῖ-
3 νον βεβλήκει τῷ αὐτῷ πώματι. Ὄχημα δὲ εὐτρεπὲς ἡμᾶς πρὸ τῶν πυλῶν ἐξεδέχετο, ὅπερ ὁ Κλεινίας παρεσκεύασε, καὶ ἔφθασεν ἡμᾶς ἐπ' αὐτοῦ περιμένων αὐτός. Ἐπεὶ δὲ πάντες ἐκάθευδον, περὶ πρώτας νυκτὸς φυλακὰς προῇμεν ἀψοφητί, Λευκίππην τοῦ
4 Σατύρου χειραγωγοῦντος. Καὶ γὰρ ὁ Κώνωψ, ὅσπερ ἡμῖν ἐφήδρευε, κατὰ τύχην ἐκείνην ἀπεδήμει τὴν ἡμέραν τῇ δεσποίνῃ διακονησόμενος. Ἀνοίγει δὴ τὰς θύρας ὁ Σάτυρος καὶ προήλθομεν· ὡς δὲ παρῆμεν
5 ἐπὶ τὰς πύλας, ἐπέβημεν τοῦ ὀχήματος. Ἦμεν δὲ οἱ πάντες ἕξ, ἡμεῖς καὶ ὁ Κλεινίας καὶ δύο θεράποντες αὐτοῦ. Ἐλαύνομεν οὖν τὴν ἐπὶ Σιδῶνος καὶ περὶ μοίρας τῆς νυκτὸς δύο παρῆμεν ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ εὐθὺς ἐπὶ Βηρυτοῦ τὸν δρόμον ἐποιούμεθα, νομίζοντες εὑ-
6 ρήσειν ἐκεῖ ναῦν ἐφορμοῦσαν. Καὶ οὐκ ἠτυχήσαμεν· ὡς γὰρ ἐπὶ τοῦ Βηρυτίων λιμένος ἤλθομεν, ἀναγόμενον σκάφος εὕρομεν, ἄρτι τὰ πρυμνήσια μέλλον

Ἤχθετο, ᾐσχύνετο, ὠργίζετο…
μένη, ᾐσχύνετο δὲ ὀνειδι…
στουμένη. Αἰδὼς δὲ…
ψυχῆς κύματα. Ἡ…
εἰσρέουσα τὴν τ…
ἡ δὲ λύπη περ…
ψυχῆς τὸ …
καρδίαν…
Λόγο…
σ…

…πλεῖ, μετε-
…ῆς, καὶ ἦν ὁ
…ὸ πλοῖον εἰς
…πόλιν.
…λατταν οὔπω 32
τοῖς λιμέσιν
…ναι πρὸς ἀνα-
κατὰ τὸ σκά-
…βερνήτου κε-
…ία περιήγετο, 2
…ρ, τὰς ἀγκύρας
…ν ἑωρῶμεν ἀπὸ
…ὡς αὐτὴν πλέ-
… εὐχή, θεοὺς

σωτῆρας καλούντων [[καὶ]] ευφη…ντων αἴσιον τὸν πλοῦν γενέσθαι· τὸ πνεῦμα ἤρετο σφοδρότερον, τὸ ἱστίον ἐκυρτοῦτο καὶ εἷλκε τὴν ναῦν.

Ἔτυχε δέ τις ἡμῖν νεανίσκος παρασκηνῶν, ὃς 33
ἐπεὶ καιρὸς ἦν ἀρίστου, φιλοφρονούμενος ἡμᾶς συναριστᾶν ἠξίου. Καὶ ἡμῖν δ' ὁ Σάτυρος παρέφερεν· ὥστε εἰς μέσον καταθέμενοι ἃ εἴχομεν, τὸ ἄριστον ἐκοινοῦμεν, ἤδη δὲ καὶ λόγον. Λέγω δὴ πρῶτος 2
"πόθεν, ὦ νεανίσκε, καὶ τίνα σε δεῖ καλεῖν;" "Ἐγὼ Μενέλαος" εἶπεν, "τὸ δὲ γένος Αἰγύπτιος. Τὰ δὲ ὑμέτερα τίνα;" "Ἐγὼ Κλειτοφῶν, οὗτος Κλεινίας, 3
Φοίνικες ἄμφω." "Τίς οὖν ἡ πρόφασις ὑμῖν τῆς ἀποδημίας;" "Ἣν σὺ πρῶτος ἡμῖν φράσῃς, καὶ τὰ παρ' ἡμῶν ἀκούσῃ."

Λέγει οὖν ὁ Μενέλαος "τὸ μὲν κεφάλαιον τῆς 34
ἐμῆς ἀποδημίας ἔρως βάσκανος καὶ θήρα δυστυχής. Ἤρων μειρακίου καλοῦ, τὸ δὲ μειράκιον φιλόθηρον ἦν. Ἐπεῖχον τὰ πολλά, κρατεῖν οὐκ ἠδυνάμην· ὡς

2 δ' οὐκ ἔπειθον, εἰπόμην ἐπὶ τὰς ἄγρας κἀγώ. Ἐθη-
ρῶμεν οὖν ἱππεύοντες ἄμφω καὶ τὰ πρῶτα εὐτυχοῦ-
3 μεν, τὰ λεπτὰ διώκοντες τῶν θηρίων. Ἐξαίφνης δὲ
σῦς τῆς ὕλης προπηδᾷ, καὶ τὸ μειράκιον ἐδίωκε· καὶ
ὁ σῦς ἐπιστρέφει τὴν γένυν καὶ ἀντιπρόσωπος ἐχώρει
δρόμῳ, καὶ τὸ μειράκιον οὐκ ἐξετρέπετο, βοῶντος
ἐμοῦ καὶ κεκραγότος 'ἕλκε τὸν ἵππον, μετένεγκε τὰς
ἡνίας, πονηρὸν τὸ θηρίον'· ᾄξας δὲ ὁ σῦς σπουδῇ
4 ἔτρεχεν ὡς ἐπ' αὐτό. Καὶ οἱ μὲν συνέπιπτον ἀλλή-
λοις, ἐμὲ δὲ τρόμος, ὡς εἶδον, λαμβάνει καὶ φοβού-
μενος μὴ φθάσῃ τὸ θηρίον καὶ πατάξῃ τὸν ἵππον,
ἐναγκυλησάμενος τὸ ἀκόντιον, πρὶν ἀκριβῶς κατα-
στοχάσασθαι τοῦ σκοποῦ, πέμπω τὸ βέλος, τὸ δὲ
5 μειράκιον παραθέον ἁρπάζει τὴν βολήν. Τίνα οἴει
με τότε ψυχὴν ἔχειν, εἰ καὶ ψυχὴν εἶχον ὅλως; Τὸ
δὲ οἰκτρότερον, τὰς χεῖρας ὤρεγέ μοι μικρὸν ἔτι
ἐμπνέων καὶ περιέβαλλε καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἐμίσει
με τὸν πονηρὸν ὁ ὑπ' ἐμοῦ πεφονευμένος, ἀλλὰ τὴν
ψυχὴν ἀφῆκε τῇ φονευσάσῃ περιπλεκόμενος δεξιᾷ.
6 Ἄγουσιν οὖν με ἐπὶ τὸ δικαστήριον οἱ τοῦ μειρακίου
γονεῖς οὐκ ἄκοντα· καὶ γὰρ παρελθὼν ἀπελογούμην
οὐδέν, θανάτου δὲ ἐτιμώμην ἐμαυτῷ. Ἐλεήσαντες
οὖν οἱ δικασταὶ προσετίμησάν μοι τριετῆ φυγήν· ἧς
νῦν τέλος ἐχούσης, αὖθις ἐπὶ τὴν ἐμαυτοῦ καταίρω."
7 Ἐπεδάκρυσεν ὁ Κλεινίας αὐτοῦ λέγοντος Πάτροκλον
πρόφασιν, ἀναμνησθεὶς Χαρικλέους· καὶ ὁ Μενέλαος
"τἀμὰ δακρύεις" ἔφη "ἢ καὶ σέ τι τοιοῦτον ἐξήγαγε;"
Στενάξας οὖν ὁ Κλεινίας καταλέγει τὸν Χαρικλέα
καὶ τὸν ἵππον, κἀγὼ τἀμαυτοῦ.
35 Ὁρῶν οὖν ἐγὼ τὸν Μενέλαον κατηφῆ πάνυ τῶν

---

15 post ὅλως: ὡς ἂν ἄλλος τις ἀποθάνοι ζῶν

ἑαυτοῦ μεμνημένον, τὸν δὲ Κλεινίαν ὑποδακρύοντα
μνήμῃ Χαρικλέους, βουλόμενος αὐτοὺς τῆς λύπης
ἀπαγαγεῖν, ἐμβάλλω λόγον ἐρωτικῆς ἐχόμενον ψυχα-
γωγίας· καὶ γὰρ οὐδὲ ἡ Λευκίππη παρῆν, ἀλλ' ἐν
μυχῷ ἐκάθευδε τῆς νεώς. Λέγω δὴ πρὸς αὐτοὺς ὑπο- 2
μειδιῶν "ὡς παρὰ πολὺ κρατεῖ μου Κλεινίας· ἐβού-
λετο γὰρ λέγειν κατὰ γυναικῶν, ὥσπερ εἰώθει. Ῥᾷον
δ' ἂν εἴποι νῦν ἤτοι ὡς κοινωνὸν ἔρωτος εὑρών.
Οὐκ οἶδα γὰρ πῶς ἐπιχωριάζει νῦν ὁ εἰς τοὺς ἄρρε- 3
νας ἔρως." "Οὐ γὰρ πολὺ ἄμεινον" ὁ Μενέλαος ἔφη
"τοῦτο ἐκείνου; καὶ γὰρ ἁπλούστεροι παῖδες γυναι-
κῶν, καὶ τὸ κάλλος αὐτοῖς δριμύτερον εἰς ἡδονήν."
"Πῶς δριμύτερον" ἔφην "εἴγε παρακῦψαν μόνον οἴχε- 4
ται καὶ οὐκ ἀπολαῦσαι δίδωσι τῷ φιλοῦντι, ἀλλ'
ἔοικε τῷ τοῦ Ταντάλου πώματι; πολλάκις γὰρ ἐν 5
ᾧ πίνεται πέφευγε, καὶ ἀπῆλθεν ὁ ἐραστὴς οὐχ
εὑρὼν πιεῖν· τὸ δὲ ἔτι πινόμενον ἁρπάζεται πρὶν
⟦ἂν⟧ ὁ πίνων κορεσθῇ, καὶ οὐκ ἔστιν ἀπὸ παιδὸς
ἀπελθεῖν ἐραστὴν ἄλυπον ἔχοντα τὴν ἡδονήν· κατα-
λείπει γὰρ ἔτι διψῶντα."

Καὶ ὁ Μενέλαος "ἀγνοεῖς, ὦ Κλειτοφῶν" ἔφη 36
"τὸ κεφάλαιον τῆς ἡδονῆς. Ποθεινὸν γὰρ ἀεὶ τὸ
ἀκόρεστον. Τὸ μὲν γὰρ εἰς χρῆσιν χρονιώτερον τῷ
κόρῳ μαραίνει τὸ τερπνόν, τὸ δὲ ἁρπαζόμενον και-
νόν ἐστιν ἀεὶ καὶ μᾶλλον ἀνθεῖ· οὐ γὰρ γεγηρακυῖαν
ἔχει τὴν ἡδονήν, καὶ ὅσον ἐλαττοῦται τῷ χρόνῳ,
τοσοῦτον εἰς μέγεθος ἐκτείνεται πόθῳ. Καὶ τὸ ῥό- 2
δον διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων εὐμορφότερόν ἐστι φυτῶν,
ὅτι τὸ κάλλος αὐτοῦ φεύγει ταχύ. Δύο γὰρ ἐγὼ
νομίζω κατ' ἀνθρώπους κάλλη πλανᾶσθαι, τὸ μὲν

---

26 post καί: τοῖς ἄλλοις

3 οὐράνιον, τὸ δὲ πάνδημον. Ἀλλὰ τὸ μὲν οὐράνιον ἄχθεται θνητῷ σκήνει δεδεμένον καὶ ζητεῖ πρὸς οὐρανὸν ταχὺ φεύγειν· τὸ δὲ πάνδημον ἔρριπται κάτω καὶ ἐγχρονίζει περὶ τοῖς σώμασιν. Εἰ δὲ καὶ ποιητὴν δεῖ λαβεῖν μάρτυρα τῆς οὐρανίας τοῦ κάλλους ἀνόδου, ἄκουσον Ὁμήρου λέγοντος

τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν
κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.

4 Οὐδεμία δὲ ἀνέβη ποτὲ εἰς οὐρανὸν διὰ κάλλος γυνή. Καὶ γὰρ γυναιξὶ κεκοινώνηκεν ὁ Ζεύς. Ἀλλ' Ἀλκμήνην μὲν ἔχει πένθος καὶ φυγή, Δανάην δὲ λάρναξ καὶ θάλασσα, Σεμέλη δὲ πυρὸς γέγονε τροφή· ἂν δὲ μειρακίου Φρυγὸς ἐρασθῇ, τὸν οὐρανὸν αὐτῷ δίδωσιν, ἵνα καὶ συνοικῇ καὶ οἰνοχόον ἔχῃ τοῦ νέκταρος· ἡ δὲ πρότερον διάκονος τῆς τιμῆς ἐξέωσται· ἦν γάρ, οἶμαι, γυνή."

37 Ὑπολαβὼν οὖν ἐγὼ "καὶ μὴν οὐράνιον" ἔφην "ἔοικε μᾶλλον εἶναι τὸ τῶν γυναικῶν κάλλος, ὅσον μὴ ταχὺ φθείρεται. Ἐγγὺς γὰρ τοῦ θείου τὸ ἄφθαρτον, τὸ δὲ κινούμενον ἐν φθορᾷ θνητὴν φύσιν μι-
2 μούμενον οὐκ οὐράνιόν ἐστιν ἀλλὰ πάνδημον. Ἠράσθη μειρακίου Φρυγός, ἀνήγαγεν εἰς οὐρανὸν τὸν Φρύγα· τὸ δὲ κάλλος τῶν γυναικῶν αὐτὸν τὸν Δία κατήγαγεν ἐξ οὐρανοῦ. Διὰ γυναῖκά ποτε Ζεὺς ἐμυκήσατο, διὰ γυναῖκά ποτε Σάτυρον ὠρχήσατο, καὶ
3 χρυσὸν πεποίηκεν ἑαυτὸν ἄλλῃ γυναικί. Οἰνοχοείτω μὲν Γανυμήδης, μετὰ δὲ τῶν θεῶν Ἥβη πινέτω, ἵνα ἔχῃ μειράκιον διάκονον γυνή. Ἐλεῶ δὲ αὐτοῦ τὴν ἁρπαγήν. Ὄρνις ἐπ' αὐτὸν κατέβη ὠμηστής, ὁ δὲ

---

1 post πάνδημον: ὥσπερ τοῦ κάλλους οἱ χορηγοὶ θεαί

*ἀνάρπαστος γενόμενος ὑβρίζεται καὶ ἔοικεν ἐσταυ-
ρουμένῳ· καὶ τὸ θέαμά ἐστιν αἴσχιστον, μειράκιον
ἐξ ὀνύχων κρεμάμενον. Σεμέλην δὲ εἰς οὐρανὸν* 4
*ἀνήγαγεν οὐκ ὄρνις ὠμηστής, ἀλλὰ πῦρ· καὶ μὴ
θαυμάσῃς εἰ διὰ πυρός τις ἀναβαίνει εἰς οὐρα-
νόν· οὕτως ἀνέβη Ἡρακλῆς. Εἰ δὲ Δανάης τὴν
λάρνακα γελᾷς, πῶς τὸν Περσέα σιωπᾷς; Ἀλκμήνῃ
δὲ τοῦτο μόνον δῶρον ἀρκεῖ, ὅτι δι' αὐτὴν ἔκλε-
ψεν ὁ Ζεὺς τρεῖς ὅλους ἡλίους. Εἰ δὲ δεῖ μεθέντα* 5
*τὰς μυθολογίας αὐτὴν εἰπεῖν τὴν ἐν τοῖς ἔργοις ἡδο-
νήν, ἐγὼ μὲν πρωτόπειρος ὢν εἰς γυναῖκας, ὅσον
ὁμιλῆσαι ταῖς εἰς Ἀφροδίτην πωλουμέναις· ἄλλος γὰρ
ἂν ἴσως εἰπεῖν τι καὶ πλέον ἔχοι μεμυημένος· εἰρή-
σεται δέ μοι, κἂν μετρίως ἔχω πείρας. Γυναικὶ μὲν* 6
*οὖν ὑγρὸν μὲν τὸ σῶμα ἐν ταῖς συμπλοκαῖς, μαλθακὰ
δὲ τὰ χείλη πρὸς τὰ φιλήματα. Καὶ διὰ τοῦτο μὲν
ἔχει τὸ σῶμα ἐν τοῖς ἀγκαλίσμασιν, ἐν δὲ ταῖς σαρξὶν
ὅλως ἐνηρμοσμένον, καί πως ἐγκείμενον περιβάλλει
τὴν ἡδονήν. Ἐνστίζει δὲ τοῖς χείλεσιν ὥσπερ σφρα-* 7
*γῖδας τὰ φιλήματα, φιλεῖ δὲ τέχνῃ καὶ σκευάζει τὸ
φίλημα γλυκύτερον. Οὐ γὰρ μόνον ἐθέλει φιλεῖν τοῖς
χείλεσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀδοῦσι συμβάλλεται καὶ περὶ
τὸ τοῦ φιλοῦντος στόμα βόσκεται καὶ δάκνει τὰ φιλή-
ματα. Ἐν δὲ τῇ τῆς Ἀφροδίτης ἀκμῇ οἰστρεῖ μὲν* 8
*ὑφ' ἡδονῆς, περικέχηνε δὲ φιλοῦσα καὶ μαίνεται·
αἱ δὲ γλῶτται τοῦτον τὸν χρόνον φοιτῶσιν ἀλλήλαις
εἰς ὁμιλίαν καὶ ὡς δύνανται βιάζονται κἀκεῖναι φι-
λεῖν· σὺ δὲ μείζονα ποιεῖς τὴν ἡδονὴν ἀνοίγων τὰ
φιλήματα. Πρὸς δὲ τὸ τέρμα τῆς Ἀφροδίτης ἡ γυνὴ* 9
γινομένη πέφυκεν ἀσθμαίνειν ὑπὸ καυματώδους

---

24 post *φιλήματα*: *ἔχει δέ τινα καὶ μασθὸς ἐπαφώμενος ἰδίαν ἡδονήν*

ἡδονῆς, τὸ δὲ ἆσθμα σὺν πνεύματι ἐρωτικῷ μέχρι
τῶν τοῦ στόματος χειλέων ἀναθορὸν συντυγχάνει
πλανωμένῳ τῷ φιλήματι καὶ ζητοῦντι καταβῆναι κά-
10 τω· ἀναστρέφον δὲ σὺν τῷ ἄσθματι τὸ φίλημα καὶ
μιχθὲν ἕπεται καὶ βάλλει τὴν καρδίαν· ἡ δὲ τα-
ραχθεῖσα τῷ φιλήματι πάλλεται. Εἰ δὲ μὴ τοῖς
σπλάγχνοις ἦν δεδεμένη, ἠκολούθησεν ἂν ἑλκυσθεῖ-
σα ἄνω τοῖς φιλήμασι. Παίδων δὲ φιλήματα μὲν
ἀπαίδευτα, περιπλοκαὶ δ' ἀμαθεῖς, Ἀφροδίτη δὲ
ἀργή, ἡδονῆς δ' οὐδέν."
38 Καὶ ὁ Μενέλαος "ἀλλὰ σύ μοι δοκεῖς" ἔφη "μὴ
πρωτόπειρος ἀλλὰ γέρων εἰς Ἀφροδίτην τυγχάνειν·
τοσαύτας ἡμῶν κατέχεας γυναικῶν περιεργίας. Ἐν
2 μέρει δὲ καὶ τὰ τῶν παίδων ἀντάκουσον. Γυναικὶ
μὲν γὰρ πάντα ἐπίπλαστα καὶ τὰ ῥήματα καὶ τὰ σχή-
ματα· κἂν εἶναι δόξῃ καλή, τῶν ἀλειμμάτων ἡ πο-
λυπράγμων μηχανή· καί ἐστιν αὐτῆς τὸ κάλλος ἢ
μύρων ἢ τριχῶν βαφῆς ἢ καὶ φιλημάτων· ἂν δὲ τῶν
πολλῶν τούτων γυμνώσῃς δόλων, ἔοικε κολοιῷ γε-
3 γυμνωμένῳ τῶν τοῦ μύθου πτερῶν. Τὸ δὲ κάλλος
τὸ παιδικὸν οὐκ ἀρδεύεται μύρων ὀσφραῖς οὐδὲ δο-
λεραῖς καὶ ἀλλοτρίαις ὀσμαῖς, πάσης δὲ γυναικῶν
μυραλοιφίας ἥδιον ὄδωδεν ὁ τῶν παίδων ἱδρώς.
4 Ἔξεστι δὲ αὐτοῖς καὶ πρὸ τῆς ἐν Ἀφροδίτῃ συμπλοκῆς
ἐν παλαίστρᾳ συμπεσεῖν καὶ φανερῶς περιχυθῆναι,
καὶ οὐκ ἔχουσιν αἰσχύνην αἱ περιπλοκαί, καὶ οὐ μαλ-
θάσσει τὰς ἐν Ἀφροδίτῃ περιπλοκὰς ὑγρότης σαρκῶν,
ἀλλ' ἀντιτυπεῖ πρὸς ἄλληλα τὰ σώματα καὶ περὶ τῆς
5 ἡδονῆς ἀθλεῖ. Τὰ δὲ φιλήματα σοφίαν μὲν οὐκ ἔχει
γυναικείαν οὐδὲ μαγγανεύει τοῖς χείλεσιν σινάμωρον
ἀπάτην, ὡς δὲ οἶδε φιλεῖ, καὶ οὐκ ἔστι τέχνης ἀλλὰ
[τῆς] φύσεως τὰ φιλήματα. Αὕτη δὲ παιδὸς φιλήμα-

Ἤχθετο, ᾐσχύνετο, ὠργίζετο· ἤχθετο μὲν πεφωρα-
μένη, ᾐσχύνετο δὲ ὀνειδιζομένη, ὠργίζετο δὲ ἀπι-
στουμένη. Αἰδὼς δὲ καὶ λύπη καὶ ὀργὴ τρία τῆς
ψυχῆς κύματα. Ἡ μὲν γὰρ αἰδὼς διὰ τῶν ὀμμάτων 2
εἰσρέουσα τὴν τῶν ὀφθαλμῶν ἐλευθερίαν καθαιρεῖ·
ἡ δὲ λύπη περὶ τὰ στέρνα διανεμομένη κατατήκει τῆς
ψυχῆς τὸ ζωπυροῦν· ἡ δὲ ὀργὴ περιυλακτοῦσα τὴν
καρδίαν ἐπικλύζει τὸν λογισμὸν τῷ τῆς μανίας ἀφρῷ.
Λόγος δὲ τούτων ἁπάντων πατήρ, καὶ ἔοικεν ἐπὶ 3
σκοπῷ τόξον βάλλειν καὶ ἐπιτυγχάνειν καὶ ἐπὶ τὴν
ψυχὴν πέμπειν τὰ βλήματα καὶ ποικίλα τοξεύματα.
Τὸ μέν ἐστιν αὐτῷ λοιδορίας βέλος, καὶ γίνεται τὸ
ἕλκος ὀργή· τὸ δέ ἐστιν ἔλεγχος ἀτυχημάτων· ἐκ
τούτου τοῦ βέλους λύπη γίνεται· τὸ δὲ ὄνειδος ἁμαρ-
τημάτων, καὶ καλοῦσιν αἰδῶ τὸ τραῦμα. Ἴδιον δὲ 4
τούτων ἁπάντων τῶν βελῶν βαθέα μὲν τὰ βλήματα,
ἄναιμα δὲ τὰ τοξεύματα. Ἓν δὲ τούτων ἁπάντων
φάρμακον, ἀμύνεσθαι τὸν βάλλοντα τοῖς αὐτοῖς βλή-
μασι· λόγος γὰρ γλώσσης βέλος ἄλλης γλώσσης βέλει
θεραπεύεται· καὶ γὰρ τῆς καρδίας ἔπαυσε τὸ θυ-
μούμενον καὶ τῆς ψυχῆς ἐμάρανε τὸ λυπούμενον.
Ἂν δέ τις ἀνάγκῃ τοῦ κρείττονος σιγάσῃ τὴν ἄμυναν, 5
ἀλγεινότερα γίνεται τὰ ἕλκη τῇ σιωπῇ· αἱ γὰρ ὠδῖνες
τῶν ἐκ τοῦ λόγου κυμάτων οὐκ ἀποπτύσασαι τὸν
ἀφρὸν οἰδοῦσι περὶ ἑαυτὰς πεφυσημέναι.

Ἐν τούτῳ δὲ ἔτυχον πέμψας τὸν Σάτυρον πρὸς 30
τὴν κόρην ἀποπειρασόμενον τῆς φυγῆς. Ἡ δὲ πρὶν
ἀκοῦσαι πρὸς τὸν Σάτυρον "δέομαι" ἔφη "πρὸς θεῶν
ξένων καὶ ἐγχωρίων, ἐξαρπάσατέ με τῶν τῆς μητρὸς

---

25 post πεφυσημέναι: τοσούτων οὖν ἡ Λευκίππη γε-
μισθεῖσα ῥημάτων οὐκ ἔφερε τὴν προσβολήν

2 ὀφθαλμῶν, ὅπῃ βούλεσθε· εἰ δέ με ἀπελθόντες κα-
ταλίποιτε, βρόχον πλεξαμένη τὴν ψυχήν μου οὕτως
ἀφήσω." Ἐγὼ δὲ ὡς ταῦτα ἤκουσα, τὸ πολὺ τῆς
φροντίδος ἀπερριψάμην. Δύο δὲ ἡμέρας διαλιπόντες,
ὅτε καὶ ἀποδημῶν ἔτυχεν ὁ πατήρ, παρεσκευαζόμεθα
πρὸς τὴν φυγήν.

31 Εἶχε δ' ὁ Σάτυρος τοῦ φαρμάκου λείψανον, ᾧ
τὸν Κώνωπα ἦν κατακοιμίσας· τούτου διακονούμενος
ἡμῖν ἐγχεῖ λαθὼν κατὰ τῆς κύλικος τῆς τελευταίας,
ἣν τῇ Πανθείᾳ προσέφερεν· ἡ δὲ ἀναστᾶσα ᾤχετο
2 εἰς τὸν θάλαμον ἑαυτῆς καὶ εὐθὺς ἐκάθευδεν. Εἶχε
δὲ ἑτέραν ἡ Λευκίππη θαλαμηπόλον, ἣν τῷ αὐτῷ
φαρμάκῳ καταβαπτίσας ὁ Σάτυρος (προσεπεποίητο
γὰρ καὶ αὐτῆς, ἐξ οὗ τῷ θαλάμῳ προσεληλύθει, ἐρᾶν)
ἐπὶ τὴν τρίτην θήραν ἔρχεται τὸν θυρωρόν· κἀκεῖ-
3 νον βεβλήκει τῷ αὐτῷ πώματι. Ὄχημα δὲ εὐτρεπὲς
ἡμᾶς πρὸ τῶν πυλῶν ἐξεδέχετο, ὅπερ ὁ Κλεινίας
παρεσκεύασε, καὶ ἔφθασεν ἡμᾶς ἐπ' αὐτοῦ περιμέ-
νων αὐτός. Ἐπεὶ δὲ πάντες ἐκάθευδον, περὶ πρώτας
νυκτὸς φυλακὰς προῇμεν ἀψοφητί, Λευκίππην τοῦ
4 Σατύρου χειραγωγοῦντος. Καὶ γὰρ ὁ Κώνωψ, ὅσπερ
ἡμῖν ἐφήδρευε, κατὰ τύχην ἐκείνην ἀπεδήμει τὴν
ἡμέραν τῇ δεσποίνῃ διακονησόμενος. Ἀνοίγει δὴ τὰς
θύρας ὁ Σάτυρος καὶ προήλθομεν· ὡς δὲ παρῇμεν
5 ἐπὶ τὰς πύλας, ἐπέβημεν τοῦ ὀχήματος. Ἦμεν δὲ οἱ
πάντες ἕξ, ἡμεῖς καὶ ὁ Κλεινίας καὶ δύο θεράποντες
αὐτοῦ. Ἐλαύνομεν οὖν τὴν ἐπὶ Σιδῶνος καὶ περὶ μοί-
ρας τῆς νυκτὸς δύο παρῇμεν ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ εὐθὺς
ἐπὶ Βηρυτοῦ τὸν δρόμον ἐποιούμεθα, νομίζοντες εὑ-
6 ρήσειν ἐκεῖ ναῦν ἐφορμοῦσαν. Καὶ οὐκ ἠτυχήσαμεν·
ὡς γὰρ ἐπὶ τοῦ Βηρυτίων λιμένος ἤλθομεν, ἀναγό-
μενον σκάφος εὕρομεν, ἄρτι τὰ πρυμνήσια μέλλον

Ἤχθετο, ᾐσχύνετο, ὠργίζετο· ἤχθετο μὲν πεφωραμένη, ᾐσχύνετο δὲ ὀνειδιζομένη, ὠργίζετο δὲ ἀπιστουμένη. Αἰδὼς δὲ καὶ λύπη καὶ ὀργὴ τρία τῆς
ψυχῆς κύματα. Ἡ μὲν γὰρ αἰδὼς διὰ τῶν ὀμμάτων 2
εἰσρέουσα τὴν τῶν ὀφθαλμῶν ἐλευθερίαν καθαιρεῖ·
ἡ δὲ λύπη περὶ τὰ στέρνα διανεμομένη κατατήκει τῆς
ψυχῆς τὸ ζωπυροῦν· ἡ δὲ ὀργὴ περιυλακτοῦσα τὴν
καρδίαν ἐπικλύζει τὸν λογισμὸν τῷ τῆς μανίας ἀφρῷ.
Λόγος δὲ τούτων ἁπάντων πατήρ, καὶ ἔοικεν ἐπὶ 3
σκοπῷ τόξον βάλλειν καὶ ἐπιτυγχάνειν καὶ ἐπὶ τὴν
ψυχὴν πέμπειν τὰ βλήματα καὶ ποικίλα τοξεύματα.
Τὸ μέν ἐστιν αὐτῷ λοιδορίας βέλος, καὶ γίνεται τὸ
ἕλκος ὀργή· τὸ δέ ἐστιν ἔλεγχος ἀτυχημάτων· ἐκ
τούτου τοῦ βέλους λύπη γίνεται· τὸ δὲ ὄνειδος ἁμαρ-
τημάτων, καὶ καλοῦσιν αἰδῶ τὸ τραῦμα. Ἴδιον δὲ 4
τούτων ἁπάντων τῶν βελῶν βαθέα μὲν τὰ βλήματα,
ἄναιμα δὲ τὰ τοξεύματα. Ἓν δὲ τούτων ἁπάντων
φάρμακον, ἀμύνεσθαι τὸν βάλλοντα τοῖς αὐτοῖς βλή-
μασι· λόγος γὰρ γλώσσης βέλος ἄλλης γλώσσης βέλει
θεραπεύεται· καὶ γὰρ τῆς καρδίας ἔπαυσε τὸ θυ-
μούμενον καὶ τῆς ψυχῆς ἐμάρανε τὸ λυπούμενον.
Ἂν δέ τις ἀνάγκῃ τοῦ κρείττονος σιγάσῃ τὴν ἄμυναν, 5
ἀλγεινότερα γίνεται τὰ ἕλκη τῇ σιωπῇ· αἱ γὰρ ὠδῖνες
τῶν ἐκ τοῦ λόγου κυμάτων οὐκ ἀποπτύσασαι τὸν
ἀφρὸν οἰδοῦσι περὶ ἑαυτὰς πεφυσημέναι.

Ἐν τούτῳ δὲ ἔτυχον πέμψας τὸν Σάτυρον πρὸς 30
τὴν κόρην ἀποπειρασόμενον τῆς φυγῆς. Ἡ δὲ πρὶν ἀκοῦσαι πρὸς τὸν Σάτυρον "δέομαι" ἔφη "πρὸς θεῶν ξένων καὶ ἐγχωρίων, ἐξαρπάσατέ με τῶν τῆς μητρὸς

---

25 post πεφυσημέναι: τοσούτων οὖν ἡ Λευκίππη γεμισθεῖσα ῥημάτων οὐκ ἔφερε τὴν προσβολήν

2 ὀφθαλμῶν, ὅπῃ βούλεσθε· εἰ δέ με ἀπελθόντες κα-
ταλίποιτε, βρόχον πλεξαμένη τὴν ψυχήν μου οὕτως
ἀφήσω." Ἐγὼ δὲ ὡς ταῦτα ἤκουσα, τὸ πολὺ τῆς
φροντίδος ἀπερριψάμην. Δύο δὲ ἡμέρας διαλιπόντες,
ὅτε καὶ ἀποδημῶν ἔτυχεν ὁ πατήρ, παρεσκευαζόμεθα
πρὸς τὴν φυγήν.

31 Εἶχε δ' ὁ Σάτυρος τοῦ φαρμάκου λείψανον, ᾧ
τὸν Κώνωπα ἦν κατακοιμίσας· τούτου διακονούμενος
ἡμῖν ἐγχεῖ λαθὼν κατὰ τῆς κύλικος τῆς τελευταίας,
ἣν τῇ Πανθείᾳ προσέφερεν· ἡ δὲ ἀναστᾶσα ᾤχετο
2 εἰς τὸν θάλαμον ἑαυτῆς καὶ εὐθὺς ἐκάθευδεν. Εἶχε
δὲ ἑτέραν ἡ Λευκίππη θαλαμηπόλον, ἣν τῷ αὐτῷ
φαρμάκῳ καταβαπτίσας ὁ Σάτυρος (προσεπεποίητο
γὰρ καὶ αὐτῆς, ἐξ οὗ τῷ θαλάμῳ προσεληλύθει, ἐρᾶν)
ἐπὶ τὴν τρίτην θήραν ἔρχεται τὸν θυρωρόν· κἀκεῖ-
3 νον βεβλήκει τῷ αὐτῷ πώματι. Ὄχημα δὲ εὐτρεπὲς
ἡμᾶς πρὸ τῶν πυλῶν ἐξεδέχετο, ὅπερ ὁ Κλεινίας
παρεσκεύασε, καὶ ἔφθασεν ἡμᾶς ἐπ' αὐτοῦ περιμέ-
νων αὐτός. Ἐπεὶ δὲ πάντες ἐκάθευδον, περὶ πρώτας
νυκτὸς φυλακὰς προῇμεν ἀψοφητί, Λευκίππην τοῦ
4 Σατύρου χειραγωγοῦντος. Καὶ γὰρ ὁ Κώνωψ, ὅσπερ
ἡμῖν ἐφήδρευε, κατὰ τύχην ἐκείνην ἀπεδήμει τὴν
ἡμέραν τῇ δεσποίνῃ διακονησόμενος. Ἀνοίγει δὴ τὰς
θύρας ὁ Σάτυρος καὶ προήλθομεν· ὡς δὲ παρῆμεν
5 ἐπὶ τὰς πύλας, ἐπέβημεν τοῦ ὀχήματος. Ἦμεν δὲ οἱ
πάντες ἕξ, ἡμεῖς καὶ ὁ Κλεινίας καὶ δύο θεράποντες
αὐτοῦ. Ἐλαύνομεν οὖν τὴν ἐπὶ Σιδῶνος καὶ περὶ μοί-
ρας τῆς νυκτὸς δύο παρῆμεν ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ εὐθὺς
ἐπὶ Βηρυτοῦ τὸν δρόμον ἐποιούμεθα, νομίζοντες εὑ-
6 ρήσειν ἐκεῖ ναῦν ἐφορμοῦσαν. Καὶ οὐκ ἠτυχήσαμεν·
ὡς γὰρ ἐπὶ τοῦ Βηρυτίων λιμένος ἤλθομεν, ἀναγό-
μενον σκάφος εὕρομεν, ἄρτι τὰ πρυμνήσια μέλλον

ἀπολύειν. Μηδὲν οὖν ἐρωτήσαντες ποῖ πλεῖ, μετεσκευαζόμεθα ἐπὶ τὴν θάλατταν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἦν ὁ καιρὸς μικρὸν ἄνω τῆς ἕω. Ἔπλει δὲ τὸ πλοῖον εἰς Ἀλεξάνδρειαν, τὴν μεγάλην τοῦ Νείλου πόλιν.

Ἔχαιρον τὸ πρῶτον ὁρῶν τὴν θάλατταν οὔπω 32 πελαγίζοντος τοῦ σκάφους, ἀλλ' ἔτι τοῖς λιμέσιν ἐποχουμένου. Ὡς δὲ ἔδοξεν οὔριον εἶναι πρὸς ἀναγωγὴν τὸ πνεῦμα, θόρυβος ἦν πολὺς κατὰ τὸ σκάφος, τῶν ναυτῶν διαθεόντων, τοῦ κυβερνήτου κελεύοντος, ἑλκομένων τῶν κάλων· ἡ κεραία περιήγετο, 2 τὸ ἱστίον καθίετο, ἡ ναῦς ἀπεσαλεύετο, τὰς ἀγκύρας ἀνέσπων, ὁ λιμὴν κατελείπετο· τὴν γῆν ἑωρῶμεν ἀπὸ τῆς νεὼς κατὰ μικρὸν ἀναχωροῦσαν, ὡς αὐτὴν πλέουσαν· παιανισμὸς ἦν καὶ πολλή τις εὐχή, θεοὺς σωτῆρας καλούντων [[καὶ]] εὐφημούντων αἴσιον τὸν πλοῦν γενέσθαι· τὸ πνεῦμα ἤρετο σφοδρότερον, τὸ ἱστίον ἐκυρτοῦτο καὶ εἷλκε τὴν ναῦν.

Ἔτυχε δέ τις ἡμῖν νεανίσκος παρασκηνῶν, ὃς 33 ἐπεὶ καιρὸς ἦν ἀρίστου, φιλοφρονούμενος ἡμᾶς συναριστᾶν ἠξίου. Καὶ ἡμῖν δ' ὁ Σάτυρος παρέφερεν· ὥστε εἰς μέσον καταθέμενοι ἃ εἴχομεν, τὸ ἄριστον ἐκοινοῦμεν, ἤδη δὲ καὶ λόγον. Λέγω δὴ πρῶτος 2 "πόθεν, ὦ νεανίσκε, καὶ τίνα σε δεῖ καλεῖν;" "Ἐγὼ Μενέλαος" εἶπεν, "τὸ δὲ γένος Αἰγύπτιος. Τὰ δὲ ὑμέτερα τίνα;" "Ἐγὼ Κλειτοφῶν, οὗτος Κλεινίας, 3 Φοίνικες ἄμφω." "Τίς οὖν ἡ πρόφασις ὑμῖν τῆς ἀποδημίας;" "Ἢν σὺ πρῶτος ἡμῖν φράσῃς, καὶ τὰ παρ' ἡμῶν ἀκούσῃ."

Λέγει οὖν ὁ Μενέλαος "τὸ μὲν κεφάλαιον τῆς 34 ἐμῆς ἀποδημίας ἔρως βάσκανος καὶ θήρα δυστυχής. Ἤρων μειρακίου καλοῦ, τὸ δὲ μειράκιον φιλόθηρον ἦν. Ἐπεῖχον τὰ πολλά, κρατεῖν οὐκ ἠδυνάμην· ὡς

2 δ' οὐκ ἔπειθον, εἱπόμην ἐπὶ τὰς ἄγρας κἀγώ. Ἐθη-
ρῶμεν οὖν ἱππεύοντες ἄμφω καὶ τὰ πρῶτα εὐτυχοῦ-
3 μεν, τὰ λεπτὰ διώκοντες τῶν θηρίων. Ἐξαίφνης δὲ
σῦς τῆς ὕλης προπηδᾷ, καὶ τὸ μειράκιον ἐδίωκε· καὶ
ὁ σῦς ἐπιστρέφει τὴν γένυν καὶ ἀντιπρόσωπος ἐχώρει
δρόμῳ, καὶ τὸ μειράκιον οὐκ ἐξετρέπετο, βοῶντος
ἐμοῦ καὶ κεκραγότος 'ἕλκε τὸν ἵππον, μετένεγκε τὰς
ἡνίας, πονηρὸν τὸ θηρίον'· ᾄξας δὲ ὁ σῦς σπουδῇ
4 ἔτρεχεν ὡς ἐπ' αὐτό. Καὶ οἱ μὲν συνέπιπτον ἀλλή-
λοις, ἐμὲ δὲ τρόμος, ὡς εἶδον, λαμβάνει καὶ φοβού-
μενος μὴ φθάσῃ τὸ θηρίον καὶ πατάξῃ τὸν ἵππον,
ἐναγκυλησάμενος τὸ ἀκόντιον, πρὶν ἀκριβῶς κατα-
στοχάσασθαι τοῦ σκοποῦ, πέμπω τὸ βέλος, τὸ δὲ
5 μειράκιον παραθέον ἁρπάζει τὴν βολήν. Τίνα οἴει
με τότε ψυχὴν ἔχειν, εἰ καὶ ψυχὴν εἶχον ὅλως; Τὸ
δὲ οἰκτρότερον, τὰς χεῖρας ὤρεγέ μοι μικρὸν ἔτι
ἐμπνέων καὶ περιέβαλλε καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἐμίσει
με τὸν πονηρὸν ὁ ὑπ' ἐμοῦ πεφονευμένος, ἀλλὰ τὴν
ψυχὴν ἀφῆκε τῇ φονευσάσῃ περιπλεκόμενος δεξιᾷ.
6 Ἄγουσιν οὖν με ἐπὶ τὸ δικαστήριον οἱ τοῦ μειρακίου
γονεῖς οὐκ ἄκοντα· καὶ γὰρ παρελθὼν ἀπελογούμην
οὐδέν, θανάτου δὲ ἐτιμώμην ἐμαυτῷ. Ἐλεήσαντες
οὖν οἱ δικασταὶ προσετίμησάν μοι τριετῆ φυγήν· ἧς
νῦν τέλος ἐχούσης, αὖθις ἐπὶ τὴν ἐμαυτοῦ καταίρω."
7 Ἐπεδάκρυσεν ὁ Κλεινίας αὐτοῦ λέγοντος Πάτροκλον
πρόφασιν, ἀναμνησθεὶς Χαρικλέους· καὶ ὁ Μενέλαος
"τἀμὰ δακρύεις" ἔφη "ἢ καὶ σέ τι τοιοῦτον ἐξήγαγε;"
Στενάξας οὖν ὁ Κλεινίας καταλέγει τὸν Χαρικλέα
καὶ τὸν ἵππον, κἀγὼ τἀμαυτοῦ.
5 Ὁρῶν οὖν ἐγὼ τὸν Μενέλαον κατηφῆ πάνυ τῶν

15 post ὅλως: ὡς ἂν ἄλλος τις ἀποθάνοι ζῶν

ἑαυτοῦ μεμνημένον, τὸν δὲ Κλεινίαν ὑποδακρύοντα
μνήμῃ Χαρικλέους, βουλόμενος αὐτοὺς τῆς λύπης
ἀπαγαγεῖν, ἐμβάλλω λόγον ἐρωτικῆς ἐχόμενον ψυχα-
γωγίας· καὶ γὰρ οὐδὲ ἡ Λευκίππη παρῆν, ἀλλ' ἐν
μυχῷ ἐκάθευδε τῆς νεώς. Λέγω δὴ πρὸς αὐτοὺς ὑπο- 2
μειδιῶν "ὡς παρὰ πολὺ κρατεῖ μου Κλεινίας· ἐβού-
λετο γὰρ λέγειν κατὰ γυναικῶν, ὥσπερ εἰώθει. Ῥᾷον
δ' ἂν εἴποι νῦν ἤτοι ὡς κοινωνὸν ἔρωτος εὑρών.
Οὐκ οἶδα γὰρ πῶς ἐπιχωριάζει νῦν ὁ εἰς τοὺς ἄρρε- 3
νας ἔρως." "Οὐ γὰρ πολὺ ἄμεινον" ὁ Μενέλαος ἔφη
"τοῦτο ἐκείνου; καὶ γὰρ ἁπλούστεροι παῖδες γυναι-
κῶν, καὶ τὸ κάλλος αὐτοῖς δριμύτερον εἰς ἡδονήν."
"Πῶς δριμύτερον" ἔφην "εἴγε παρακῦψαν μόνον οἴχε- 4
ται καὶ οὐκ ἀπολαῦσαι δίδωσι τῷ φιλοῦντι, ἀλλ'
ἔοικε τῷ τοῦ Ταντάλου πώματι; πολλάκις γὰρ ἐν 5
ᾧ πίνεται πέφευγε, καὶ ἀπῆλθεν ὁ ἐραστὴς οὐχ
εὑρὼν πιεῖν· τὸ δὲ ἔτι πινόμενον ἁρπάζεται πρὶν
[ἂν] ὁ πίνων κορεσθῇ, καὶ οὐκ ἔστιν ἀπὸ παιδὸς
ἀπελθεῖν ἐραστὴν ἄλυπον ἔχοντα τὴν ἡδονήν· κατα-
λείπει γὰρ ἔτι διψῶντα."

Καὶ ὁ Μενέλαος "ἀγνοεῖς, ὦ Κλειτοφῶν" ἔφη 36
"τὸ κεφάλαιον τῆς ἡδονῆς. Ποθεινὸν γὰρ ἀεὶ τὸ
ἀκόρεστον. Τὸ μὲν γὰρ εἰς χρῆσιν χρονιώτερον τῷ
κόρῳ μαραίνει τὸ τερπνόν, τὸ δὲ ἁρπαζόμενον και-
νόν ἐστιν ἀεὶ καὶ μᾶλλον ἀνθεῖ· οὐ γὰρ γεγηρακυῖαν
ἔχει τὴν ἡδονήν, καὶ ὅσον ἐλαττοῦται τῷ χρόνῳ,
τοσοῦτον εἰς μέγεθος ἐκτείνεται πόθῳ. Καὶ τὸ ῥό- 2
δον διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων εὐμορφότερόν ἐστι φυτῶν,
ὅτι τὸ κάλλος αὐτοῦ φεύγει ταχύ. Δύο γὰρ ἐγὼ
νομίζω κατ' ἀνθρώπους κάλλη πλανᾶσθαι, τὸ μὲν

---

26 post καί: τοῖς ἄλλοις

3 οὐράνιον, τὸ δὲ πάνδημον. Ἀλλὰ τὸ μὲν οὐράνιον
ἄχθεται θνητῷ σκήνει δεδεμένον καὶ ζητεῖ πρὸς οὐ-
ρανὸν ταχὺ φεύγειν· τὸ δὲ πάνδημον ἔρριπται κάτω
καὶ ἐγχρονίζει περὶ τοῖς σώμασιν. Εἰ δὲ καὶ ποιητὴν
δεῖ λαβεῖν μάρτυρα τῆς οὐρανίας τοῦ κάλλους ἀνό-
δου, ἄκουσον Ὁμήρου λέγοντος

τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν
κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.

4 Οὐδεμία δὲ ἀνέβη ποτὲ εἰς οὐρανὸν διὰ κάλλος γυνή.
Καὶ γὰρ γυναιξὶ κεκοινώνηκεν ὁ Ζεύς. Ἀλλ' Ἀλκμή-
νην μὲν ἔχει πένθος καὶ φυγή, Δανάην δὲ λάρναξ καὶ
θάλασσα, Σεμέλη δὲ πυρὸς γέγονε τροφή· ἂν δὲ
μειρακίου Φρυγὸς ἐρασθῇ, τὸν οὐρανὸν αὐτῷ δίδω-
σιν, ἵνα καὶ συνοικῇ καὶ οἰνοχόον ἔχῃ τοῦ νέκταρος·
ἡ δὲ πρότερον διάκονος τῆς τιμῆς ἐξέωσται· ἦν γάρ,
οἶμαι, γυνή."

37 Ὑπολαβὼν οὖν ἐγὼ "καὶ μὴν οὐράνιον" ἔφην
"ἔοικε μᾶλλον εἶναι τὸ τῶν γυναικῶν κάλλος, ὅσον
μὴ ταχὺ φθείρεται. Ἐγγὺς γὰρ τοῦ θείου τὸ ἄφθαρ-
τον, τὸ δὲ κινούμενον ἐν φθορᾷ θνητὴν φύσιν μι-
2 μούμενον οὐκ οὐράνιόν ἐστιν ἀλλὰ πάνδημον. Ἠρά-
σθη μειρακίου Φρυγός, ἀνήγαγεν εἰς οὐρανὸν τὸν
Φρύγα· τὸ δὲ κάλλος τῶν γυναικῶν αὐτὸν τὸν Δία
κατήγαγεν ἐξ οὐρανοῦ. Διὰ γυναῖκά ποτε Ζεὺς ἐμυ-
κήσατο, διὰ γυναῖκά ποτε Σάτυρον ὠρχήσατο, καὶ
3 χρυσὸν πεποίηκεν ἑαυτὸν ἄλλῃ γυναικί. Οἰνοχοείτω
μὲν Γανυμήδης, μετὰ δὲ τῶν θεῶν Ἥβη πινέτω, ἵνα
ἔχῃ μειράκιον διάκονον γυνή. Ἐλεῶ δὲ αὐτοῦ τὴν
ἁρπαγήν. Ὄρνις ἐπ' αὐτὸν κατέβη ὠμηστής, ὁ δὲ

---

1 post πάνδημον: ὥσπερ τοῦ κάλλους οἱ χορηγοὶ θεαί

ἀνάρπαστος γενόμενος ὑβρίζεται καὶ ἔοικεν ἐσταυ-
ρουμένῳ· καὶ τὸ θέαμά ἐστιν αἴσχιστον, μειράκιον
ἐξ ὀνύχων κρεμάμενον. Σεμέλην δὲ εἰς οὐρανὸν 4
ἀνήγαγεν οὐκ ὄρνις ὠμηστής, ἀλλὰ πῦρ· καὶ μὴ
θαυμάσῃς εἰ διὰ πυρός τις ἀναβαίνει εἰς οὐρα-
νόν· οὕτως ἀνέβη Ἡρακλῆς. Εἰ δὲ Δανάης τὴν
λάρνακα γελᾷς, πῶς τὸν Περσέα σιωπᾷς; Ἀλκμήνῃ
δὲ τοῦτο μόνον δῶρον ἀρκεῖ, ὅτι δι' αὐτὴν ἔκλε-
ψεν ὁ Ζεὺς τρεῖς ὅλους ἡλίους. Εἰ δὲ δεῖ μεθέντα 5
τὰς μυθολογίας αὐτὴν εἰπεῖν τὴν ἐν τοῖς ἔργοις ἡδο-
νήν, ἐγὼ μὲν πρωτόπειρος ὢν εἰς γυναῖκας, ὅσον
ὁμιλῆσαι ταῖς εἰς Ἀφροδίτην πωλουμέναις· ἄλλος γὰρ
ἂν ἴσως εἰπεῖν τι καὶ πλέον ἔχοι μεμυημένος· εἰρή-
σεται δέ μοι, κἂν μετρίως ἔχω πείρας. Γυναικὶ μὲν 6
οὖν ὑγρὸν μὲν τὸ σῶμα ἐν ταῖς συμπλοκαῖς, μαλθακὰ
δὲ τὰ χείλη πρὸς τὰ φιλήματα. Καὶ διὰ τοῦτο μὲν
ἔχει τὸ σῶμα ἐν τοῖς ἀγκαλίσμασιν, ἐν δὲ ταῖς σαρξὶν
ὅλως ἐνηρμοσμένον, καί πως ἐγκείμενον περιβάλλει
τὴν ἡδονήν. Ἐνστίζει δὲ τοῖς χείλεσιν ὥσπερ σφρα- 7
γῖδας τὰ φιλήματα, φιλεῖ δὲ τέχνῃ καὶ σκευάζει τὸ
φίλημα γλυκύτερον. Οὐ γὰρ μόνον ἐθέλει φιλεῖν τοῖς
χείλεσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀδοῦσι συμβάλλεται καὶ περὶ
τὸ τοῦ φιλοῦντος στόμα βόσκεται καὶ δάκνει τὰ φιλή-
ματα. Ἐν δὲ τῇ τῆς Ἀφροδίτης ἀκμῇ οἰστρεῖ μὲν 8
ὑφ' ἡδονῆς, περικέχηνε δὲ φιλοῦσα καὶ μαίνεται·
αἱ δὲ γλῶτται τοῦτον τὸν χρόνον φοιτῶσιν ἀλλήλαις
εἰς ὁμιλίαν καὶ ὡς δύνανται βιάζονται κἀκεῖναι φι-
λεῖν· σὺ δὲ μείζονα ποιεῖς τὴν ἡδονὴν ἀνοίγων τὰ
φιλήματα. Πρὸς δὲ τὸ τέρμα τῆς Ἀφροδίτης ἡ γυνὴ 9
γινομένη πέφυκεν ἀσθμαίνειν ὑπὸ καυματώδους

---

24 post φιλήματα: ἔχει δέ τινα καὶ μασθὸς ἐπαφώμενος ἰδίαν ἡδονήν

ἡδονῆς, τὸ δὲ ἆσθμα σὺν πνεύματι ἐρωτικῷ μέχρι
τῶν τοῦ στόματος χειλέων ἀναθορὸν συντυγχάνει
πλανωμένῳ τῷ φιλήματι καὶ ζητοῦντι καταβῆναι κά-
10 τω· ἀναστρέφον δὲ σὺν τῷ ἄσθματι τὸ φίλημα καὶ
μιχθὲν ἕπεται καὶ βάλλει τὴν καρδίαν· ἡ δὲ τα-
ραχθεῖσα τῷ φιλήματι πάλλεται. Εἰ δὲ μὴ τοῖς
σπλάγχνοις ἦν δεδεμένη, ἠκολούθησεν ἂν ἑλκυσθεῖ-
σα ἄνω τοῖς φιλήμασι. Παίδων δὲ φιλήματα μὲν
ἀπαίδευτα, περιπλοκαὶ δ' ἀμαθεῖς, Ἀφροδίτη δὲ
ἀργή, ἡδονῆς δ' οὐδέν."
38 Καὶ ὁ Μενέλαος "ἀλλὰ σύ μοι δοκεῖς" ἔφη "μὴ
πρωτόπειρος ἀλλὰ γέρων εἰς Ἀφροδίτην τυγχάνειν·
τοσαύτας ἡμῶν κατέχεας γυναικῶν περιεργίας. Ἐν
2 μέρει δὲ καὶ τὰ τῶν παίδων ἀντάκουσον. Γυναικὶ
μὲν γὰρ πάντα ἐπίπλαστα καὶ τὰ ῥήματα καὶ τὰ σχή-
ματα· κἂν εἶναι δόξῃ καλή, τῶν ἀλειμμάτων ἡ πο-
λυπράγμων μηχανή· καί ἐστιν αὐτῆς τὸ κάλλος ἢ
μύρων ἢ τριχῶν βαφῆς ἢ καὶ φιλημάτων· ἂν δὲ τῶν
πολλῶν τούτων γυμνώσῃς δόλων, ἔοικε κολοιῷ γε-
3 γυμνωμένῳ τῶν τοῦ μύθου πτερῶν. Τὸ δὲ κάλλος
τὸ παιδικὸν οὐκ ἀρδεύεται μύρων ὀσφραῖς οὐδὲ δο-
λεραῖς καὶ ἀλλοτρίαις ὀσμαῖς, πάσης δὲ γυναικῶν
μυραλοιφίας ἥδιον ὄδωδεν ὁ τῶν παίδων ἱδρώς.
4 Ἔξεστι δὲ αὐτοῖς καὶ πρὸ τῆς ἐν Ἀφροδίτῃ συμπλοκῆς
ἐν παλαίστρᾳ συμπεσεῖν καὶ φανερῶς περιχυθῆναι,
καὶ οὐκ ἔχουσιν αἰσχύνην αἱ περιπλοκαί, καὶ οὐ μαλ-
θάσσει τὰς ἐν Ἀφροδίτῃ περιπλοκὰς ὑγρότης σαρκῶν,
ἀλλ' ἀντιτυπεῖ πρὸς ἄλληλα τὰ σώματα καὶ περὶ τῆς
5 ἡδονῆς ἀθλεῖ. Τὰ δὲ φιλήματα σοφίαν μὲν οὐκ ἔχει
γυναικείαν οὐδὲ μαγγανεύει τοῖς χείλεσιν σινάμωρον
ἀπάτην, ὡς δὲ οἶδε φιλεῖ, καὶ οὐκ ἔστι τέχνης ἀλλὰ
[τῆς] φύσεως τὰ φιλήματα. Αὕτη δὲ παιδὸς φιλήμα-

Ἤχθετο, ᾐσχύνετο, ὠργίζετο· ἤχθετο μὲν πεφωρα-
μένη, ᾐσχύνετο δὲ ὀνειδιζομένη, ὠργίζετο δὲ ἀπι-
στουμένη. Αἰδὼς δὲ καὶ λύπη καὶ ὀργὴ τρία τῆς
ψυχῆς κύματα. Ἡ μὲν γὰρ αἰδὼς διὰ τῶν ὀμμάτων 2
εἰσρέουσα τὴν τῶν ὀφθαλμῶν ἐλευθερίαν καθαιρεῖ·
ἡ δὲ λύπη περὶ τὰ στέρνα διανεμομένη κατατήκει τῆς
ψυχῆς τὸ ζωπυροῦν· ἡ δὲ ὀργὴ περιυλακτοῦσα τὴν
καρδίαν ἐπικλύζει τὸν λογισμὸν τῷ τῆς μανίας ἀφρῷ.
Λόγος δὲ τούτων ἁπάντων πατήρ, καὶ ἔοικεν ἐπὶ 3
σκοπῷ τόξον βάλλειν καὶ ἐπιτυγχάνειν καὶ ἐπὶ τὴν
ψυχὴν πέμπειν τὰ βλήματα καὶ ποικίλα τοξεύματα.
Τὸ μέν ἐστιν αὐτῷ λοιδορίας βέλος, καὶ γίνεται τὸ
ἕλκος ὀργή· τὸ δέ ἐστιν ἔλεγχος ἀτυχημάτων· ἐκ
τούτου τοῦ βέλους λύπη γίνεται· τὸ δὲ ὄνειδος ἁμαρ-
τημάτων, καὶ καλοῦσιν αἰδῶ τὸ τραῦμα. Ἴδιον δὲ 4
τούτων ἁπάντων τῶν βελῶν βαθέα μὲν τὰ βλήματα,
ἄναιμα δὲ τὰ τοξεύματα. Ἓν δὲ τούτων ἁπάντων
φάρμακον, ἀμύνεσθαι τὸν βάλλοντα τοῖς αὐτοῖς βλή-
μασι· λόγος γὰρ γλώσσης βέλος ἄλλης γλώσσης βέλει
θεραπεύεται· καὶ γὰρ τῆς καρδίας ἔπαυσε τὸ θυ-
μούμενον καὶ τῆς ψυχῆς ἐμάρανε τὸ λυπούμενον.
Ἂν δέ τις ἀνάγκῃ τοῦ κρείττονος σιγάσῃ τὴν ἄμυναν, 5
ἀλγεινότερα γίνεται τὰ ἕλκη τῇ σιωπῇ· αἱ γὰρ ὠδῖνες
τῶν ἐκ τοῦ λόγου κυμάτων οὐκ ἀποπτύσασαι τὸν
ἀφρὸν οἰδοῦσι περὶ ἑαυτὰς πεφυσημέναι.

Ἐν τούτῳ δὲ ἔτυχον πέμψας τὸν Σάτυρον πρὸς 30
τὴν κόρην ἀποπειρασόμενον τῆς φυγῆς. Ἡ δὲ πρὶν
ἀκοῦσαι πρὸς τὸν Σάτυρον "δέομαι" ἔφη "πρὸς θεῶν
ξένων καὶ ἐγχωρίων, ἐξαρπάσατέ με τῶν τῆς μητρὸς

---

25 post πεφυσημέναι: τοσούτων οὖν ἡ Λευκίππη γεμισθεῖσα ῥημάτων οὐκ ἔφερε τὴν προσβολήν

2 ὀφθαλμῶν, ὅπῃ βούλεσθε· εἰ δέ με ἀπελθόντες κα-
ταλίποιτε, βρόχον πλεξαμένη τὴν ψυχήν μου οὕτως
ἀφήσω.” Ἐγὼ δὲ ὡς ταῦτα ἤκουσα, τὸ πολὺ τῆς
φροντίδος ἀπερριψάμην. Δύο δὲ ἡμέρας διαλιπόντες,
ὅτε καὶ ἀποδημῶν ἔτυχεν ὁ πατήρ, παρεσκευαζόμεθα
πρὸς τὴν φυγήν.
31 Εἶχε δ' ὁ Σάτυρος τοῦ φαρμάκου λείψανον, ᾧ
τὸν Κώνωπα ἦν κατακοιμίσας· τούτου διακονούμενος
ἡμῖν ἐγχεῖ λαθὼν κατὰ τῆς κύλικος τῆς τελευταίας,
ἣν τῇ Πανθείᾳ προσέφερεν· ἡ δὲ ἀναστᾶσα ᾤχετο
2 εἰς τὸν θάλαμον ἑαυτῆς καὶ εὐθὺς ἐκάθευδεν. Εἶχε
δὲ ἑτέραν ἡ Λευκίππη θαλαμηπόλον, ἣν τῷ αὐτῷ
φαρμάκῳ καταβαπτίσας ὁ Σάτυρος (προσεπεποίητο
γὰρ καὶ αὐτῆς, ἐξ οὗ τῷ θαλάμῳ προσεληλύθει, ἐρᾶν)
ἐπὶ τὴν τρίτην θήραν ἔρχεται τὸν θυρωρόν· κἀκεῖ-
3 νον βεβλήκει τῷ αὐτῷ πώματι. Ὄχημα δὲ εὐτρεπὲς
ἡμᾶς πρὸ τῶν πυλῶν ἐξεδέχετο, ὅπερ ὁ Κλεινίας
παρεσκεύασε, καὶ ἔφθασεν ἡμᾶς ἐπ' αὐτοῦ περιμέ-
νων αὐτός. Ἐπεὶ δὲ πάντες ἐκάθευδον, περὶ πρώτας
νυκτὸς φυλακὰς προῄμεν ἀψοφητί, Λευκίππην τοῦ
4 Σατύρου χειραγωγοῦντος. Καὶ γὰρ ὁ Κώνωψ, ὅσπερ
ἡμῖν ἐφήδρευε, κατὰ τύχην ἐκείνην ἀπεδήμει τὴν
ἡμέραν τῇ δεσποίνῃ διακονησόμενος. Ἀνοίγει δὴ τὰς
θύρας ὁ Σάτυρος καὶ προήλθομεν· ὡς δὲ παρῆμεν
5 ἐπὶ τὰς πύλας, ἐπέβημεν τοῦ ὀχήματος. Ἦμεν δὲ οἱ
πάντες ἕξ, ἡμεῖς καὶ ὁ Κλεινίας καὶ δύο θεράποντες
αὐτοῦ. Ἐλαύνομεν οὖν τὴν ἐπὶ Σιδῶνος καὶ περὶ μοί-
ρας τῆς νυκτὸς δύο παρῆμεν ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ εὐθὺς
ἐπὶ Βηρυτοῦ τὸν δρόμον ἐποιούμεθα, νομίζοντες εὑ-
6 ρήσειν ἐκεῖ ναῦν ἐφορμοῦσαν. Καὶ οὐκ ἠτυχήσαμεν·
ὡς γὰρ ἐπὶ τοῦ Βηρυτίων λιμένος ἤλθομεν, ἀναγό-
μενον σκάφος εὕρομεν, ἄρτι τὰ πρυμνήσια μέλλον

ἀπολύειν. Μηδὲν οὖν ἐρωτήσαντες ποῖ πλεῖ, μετεσκευαζόμεθα ἐπὶ τὴν θάλατταν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἦν ὁ καιρὸς μικρὸν ἄνω τῆς ἕω. Ἔπλει δὲ τὸ πλοῖον εἰς Ἀλεξάνδρειαν, τὴν μεγάλην τοῦ Νείλου πόλιν.

32 Ἔχαιρον τὸ πρῶτον ὁρῶν τὴν θάλατταν οὔπω πελαγίζοντος τοῦ σκάφους, ἀλλ' ἔτι τοῖς λιμέσιν ἐποχουμένου. Ὡς δὲ ἔδοξεν οὔριον εἶναι πρὸς ἀναγωγὴν τὸ πνεῦμα, θόρυβος ἦν πολὺς κατὰ τὸ σκάφος, τῶν ναυτῶν διαθεόντων, τοῦ κυβερνήτου κελεύοντος, ἑλκομένων τῶν κάλων· ἡ κεραία περιήγετο, 2 τὸ ἱστίον καθίετο, ἡ ναῦς ἀπεσαλεύετο, τὰς ἀγκύρας ἀνέσπων, ὁ λιμὴν κατελείπετο· τὴν γῆν ἑωρῶμεν ἀπὸ τῆς νεὼς κατὰ μικρὸν ἀναχωροῦσαν, ὡς αὐτὴν πλέουσαν· παιανισμὸς ἦν καὶ πολλή τις εὐχή, θεοὺς σωτῆρας καλούντων [[καὶ]] εὐφημούντων αἴσιον τὸν πλοῦν γενέσθαι· τὸ πνεῦμα ἤρετο σφοδρότερον, τὸ ἱστίον ἐκυρτοῦτο καὶ εἷλκε τὴν ναῦν.

33 Ἔτυχε δέ τις ἡμῖν νεανίσκος παρασκηνῶν, ὃς ἐπεὶ καιρὸς ἦν ἀρίστου, φιλοφρονούμενος ἡμᾶς συναριστᾶν ἠξίου. Καὶ ἡμῖν δ' ὁ Σάτυρος παρέφερεν· ὥστε εἰς μέσον καταθέμενοι ἃ εἴχομεν, τὸ ἄριστον ἐκοινοῦμεν, ἤδη δὲ καὶ λόγον. Λέγω δὴ πρῶτος 2 "πόθεν, ὦ νεανίσκε, καὶ τίνα σε δεῖ καλεῖν;" "Ἐγὼ Μενέλαος" εἶπεν, "τὸ δὲ γένος Αἰγύπτιος. Τὰ δὲ ὑμέτερα τίνα;" "Ἐγὼ Κλειτοφῶν, οὗτος Κλεινίας, 3 Φοίνικες ἄμφω." "Τίς οὖν ἡ πρόφασις ὑμῖν τῆς ἀποδημίας;" "Ἣν σὺ πρῶτος ἡμῖν φράσῃς, καὶ τὰ παρ' ἡμῶν ἀκούσῃ."

3 Λέγει οὖν ὁ Μενέλαος "τὸ μὲν κεφάλαιον τῆς ἐμῆς ἀποδημίας ἔρως βάσκανος καὶ θήρα δυστυχής. Ἤρων μειρακίου καλοῦ, τὸ δὲ μειράκιον φιλόθηρον ἦν. Ἐπεῖχον τὰ πολλά, κρατεῖν οὐκ ἠδυνάμην· ὡς

2 δ' οὐκ ἔπειθον, εἱπόμην ἐπὶ τὰς ἄγρας κἀγώ. Ἐθη-
ρῶμεν οὖν ἱππεύοντες ἄμφω καὶ τὰ πρῶτα εὐτυχοῦ-
3 μεν, τὰ λεπτὰ διώκοντες τῶν θηρίων. Ἐξαίφνης δὲ
σῦς τῆς ὕλης προπηδᾷ, καὶ τὸ μειράκιον ἐδίωκε· καὶ
ὁ σῦς ἐπιστρέφει τὴν γένυν καὶ ἀντιπρόσωπος ἐχώρει
δρόμῳ, καὶ τὸ μειράκιον οὐκ ἐξετρέπετο, βοῶντος
ἐμοῦ καὶ κεκραγότος 'ἕλκε τὸν ἵππον, μετένεγκε τὰς
ἡνίας, πονηρὸν τὸ θηρίον'· ἄξας δὲ ὁ σῦς σπουδῇ
4 ἔτρεχεν ὡς ἐπ' αὐτό. Καὶ οἱ μὲν συνέπιπτον ἀλλή-
λοις, ἐμὲ δὲ τρόμος, ὡς εἶδον, λαμβάνει καὶ φοβού-
μενος μὴ φθάσῃ τὸ θηρίον καὶ πατάξῃ τὸν ἵππον,
ἐναγκυλησάμενος τὸ ἀκόντιον, πρὶν ἀκριβῶς κατα-
στοχάσασθαι τοῦ σκοποῦ, πέμπω τὸ βέλος, τὸ δὲ
5 μειράκιον παραθέον ἁρπάζει τὴν βολήν. Τίνα οἴει
με τότε ψυχὴν ἔχειν, εἰ καὶ ψυχὴν εἶχον ὅλως; Τὸ
δὲ οἰκτρότερον, τὰς χεῖρας ὤρεγέ μοι μικρὸν ἔτι
ἐμπνέων καὶ περιέβαλλε καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἐμίσει
με τὸν πονηρὸν ὁ ὑπ' ἐμοῦ πεφονευμένος, ἀλλὰ τὴν
ψυχὴν ἀφῆκε τῇ φονευσάσῃ περιπλεκόμενος δεξιᾷ.
6 Ἄγουσιν οὖν με ἐπὶ τὸ δικαστήριον οἱ τοῦ μειρακίου
γονεῖς οὐκ ἄκοντα· καὶ γὰρ παρελθὼν ἀπελογούμην
οὐδέν, θανάτου δὲ ἐτιμώμην ἐμαυτῷ. Ἐλεήσαντες
οὖν οἱ δικασταὶ προσετίμησάν μοι τριετῆ φυγήν· ἧς
νῦν τέλος ἐχούσης, αὖθις ἐπὶ τὴν ἐμαυτοῦ καταίρω."
7 Ἐπεδάκρυσεν ὁ Κλεινίας αὐτοῦ λέγοντος Πάτροκλον
πρόφασιν, ἀναμνησθεὶς Χαρικλέους· καὶ ὁ Μενέλαος
"τἀμὰ δακρύεις" ἔφη "ἢ καὶ σέ τι τοιοῦτον ἐξήγαγε;"
Στενάξας οὖν ὁ Κλεινίας καταλέγει τὸν Χαρικλέα
καὶ τὸν ἵππον, κἀγὼ τἀμαυτοῦ.

5 Ὁρῶν οὖν ἐγὼ τὸν Μενέλαον κατηφῆ πάνυ τῶν

---

15 post ὅλως: ὡς ἂν ἄλλος τις ἀποθάνοι ζῶν

ἑαυτοῦ μεμνημένον, τὸν δὲ Κλεινίαν ὑποδακρύοντα
μνήμῃ Χαρικλέους, βουλόμενος αὐτοὺς τῆς λύπης
ἀπαγαγεῖν, ἐμβάλλω λόγον ἐρωτικῆς ἐχόμενον ψυχα-
γωγίας· καὶ γὰρ οὐδὲ ἡ Λευκίππη παρῆν, ἀλλ' ἐν
μυχῷ ἐκάθευδε τῆς νεώς. Λέγω δὴ πρὸς αὐτοὺς ὑπο- 2
μειδιῶν "ὡς παρὰ πολὺ κρατεῖ μου Κλεινίας· ἐβού-
λετο γὰρ λέγειν κατὰ γυναικῶν, ὥσπερ εἰώθει. Ῥᾷον
δ' ἂν εἴποι νῦν ἤτοι ὡς κοινωνὸν ἔρωτος εὑρών.
Οὐκ οἶδα γὰρ πῶς ἐπιχωριάζει νῦν ὁ εἰς τοὺς ἄρρε- 3
νας ἔρως." "Οὐ γὰρ πολὺ ἄμεινον" ὁ Μενέλαος ἔφη
"τοῦτο ἐκείνου; καὶ γὰρ ἁπλούστεροι παῖδες γυναι-
κῶν, καὶ τὸ κάλλος αὐτοῖς δριμύτερον εἰς ἡδονήν."
"Πῶς δριμύτερον" ἔφην "εἴγε παρακῦψαν μόνον οἴχε- 4
ται καὶ οὐκ ἀπολαῦσαι δίδωσι τῷ φιλοῦντι, ἀλλ'
ἔοικε τῷ τοῦ Ταντάλου πώματι; πολλάκις γὰρ ἐν 5
ᾧ πίνεται πέφευγε, καὶ ἀπῆλθεν ὁ ἐραστὴς οὐχ
εὑρὼν πιεῖν· τὸ δὲ ἔτι πινόμενον ἁρπάζεται πρὶν
[ἂν] ὁ πίνων κορεσθῇ, καὶ οὐκ ἔστιν ἀπὸ παιδὸς
ἀπελθεῖν ἐραστὴν ἄλυπον ἔχοντα τὴν ἡδονήν· κατα-
λείπει γὰρ ἔτι διψῶντα."

Καὶ ὁ Μενέλαος "ἀγνοεῖς, ὦ Κλειτοφῶν" ἔφη 36
"τὸ κεφάλαιον τῆς ἡδονῆς. Ποθεινὸν γὰρ ἀεὶ τὸ
ἀκόρεστον. Τὸ μὲν γὰρ εἰς χρῆσιν χρονιώτερον τῷ
κόρῳ μαραίνει τὸ τερπνόν, τὸ δὲ ἁρπαζόμενον και-
νόν ἐστιν ἀεὶ καὶ μᾶλλον ἀνθεῖ· οὐ γὰρ γεγηρακυῖαν
ἔχει τὴν ἡδονήν, καὶ ὅσον ἐλαττοῦται τῷ χρόνῳ,
τοσοῦτον εἰς μέγεθος ἐκτείνεται πόθῳ. Καὶ τὸ ῥό- 2
δον διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων εὐμορφότερόν ἐστι φυτῶν,
ὅτι τὸ κάλλος αὐτοῦ φεύγει ταχύ. Δύο γὰρ ἐγὼ
νομίζω κατ' ἀνθρώπους κάλλη πλανᾶσθαι, τὸ μὲν

26 post καί: τοῖς ἄλλοις

3 οὐράνιον, τὸ δὲ πάνδημον. Ἀλλὰ τὸ μὲν οὐράνιον ἄχθεται θνητῷ σκήνει δεδεμένον καὶ ζητεῖ πρὸς οὐρανὸν ταχὺ φεύγειν· τὸ δὲ πάνδημον ἔρριπται κάτω καὶ ἐγχρονίζει περὶ τοῖς σώμασιν. Εἰ δὲ καὶ ποιητὴν δεῖ λαβεῖν μάρτυρα τῆς οὐρανίας τοῦ κάλλους ἀνόδου, ἄκουσον Ὁμήρου λέγοντος

τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν
κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.

4 Οὐδεμία δὲ ἀνέβη ποτὲ εἰς οὐρανὸν διὰ κάλλος γυνή. Καὶ γὰρ γυναιξὶ κεκοινώνηκεν ὁ Ζεύς. Ἀλλ' Ἀλκμήνην μὲν ἔχει πένθος καὶ φυγή, Δανάην δὲ λάρναξ καὶ θάλασσα, Σεμέλη δὲ πυρὸς γέγονε τροφή· ἂν δὲ μειρακίου Φρυγὸς ἐρασθῇ, τὸν οὐρανὸν αὐτῷ δίδωσιν, ἵνα καὶ συνοικῇ καὶ οἰνοχόον ἔχῃ τοῦ νέκταρος· ἡ δὲ πρότερον διάκονος τῆς τιμῆς ἐξέωσται· ἦν γάρ, οἶμαι, γυνή."

37 Ὑπολαβὼν οὖν ἐγὼ "καὶ μὴν οὐράνιον" ἔφην "ἔοικε μᾶλλον εἶναι τὸ τῶν γυναικῶν κάλλος, ὅσον μὴ ταχὺ φθείρεται. Ἐγγὺς γὰρ τοῦ θείου τὸ ἄφθαρτον, τὸ δὲ κινούμενον ἐν φθορᾷ θνητὴν φύσιν μι-
2 μούμενον οὐκ οὐράνιόν ἐστιν ἀλλὰ πάνδημον. Ἠράσθη μειρακίου Φρυγός, ἀνήγαγεν εἰς οὐρανὸν τὸν Φρύγα· τὸ δὲ κάλλος τῶν γυναικῶν αὐτὸν τὸν Δία κατήγαγεν ἐξ οὐρανοῦ. Διὰ γυναῖκά ποτε Ζεὺς ἐμυκήσατο, διὰ γυναῖκά ποτε Σάτυρον ὠρχήσατο, καὶ
3 χρυσὸν πεποίηκεν ἑαυτὸν ἄλλῃ γυναικί. Οἰνοχοείτω μὲν Γανυμήδης, μετὰ δὲ τῶν θεῶν Ἥβη πινέτω, ἵνα ἔχῃ μειράκιον διάκονον γυνή. Ἐλεῶ δὲ αὐτοῦ τὴν ἁρπαγήν. Ὄρνις ἐπ' αὐτὸν κατέβη ὠμηστής, ὁ δὲ

1 post πάνδημον: ὥσπερ τοῦ κάλλους οἱ χορηγοὶ θεαί

*ἀνάρπαστος γενόμενος ὑβρίζεται καὶ ἔοικεν ἐσταυ-
ρουμένῳ· καὶ τὸ θέαμά ἐστιν αἴσχιστον, μειράκιον
ἐξ ὀνύχων κρεμάμενον. Σεμέλην δὲ εἰς οὐρανὸν* 4
*ἀνήγαγεν οὐκ ὄρνις ὠμηστής, ἀλλὰ πῦρ· καὶ μὴ
θαυμάσῃς εἰ διὰ πυρός τις ἀναβαίνει εἰς οὐρα-
νόν· οὕτως ἀνέβη Ἡρακλῆς. Εἰ δὲ Δανάης τὴν
λάρνακα γελᾷς, πῶς τὸν Περσέα σιωπᾷς; Ἀλκμήνῃ
δὲ τοῦτο μόνον δῶρον ἀρκεῖ, ὅτι δι᾽ αὐτὴν ἔκλε-
ψεν ὁ Ζεὺς τρεῖς ὅλους ἡλίους. Εἰ δὲ δεῖ μεθέντα* 5
*τὰς μυθολογίας αὐτὴν εἰπεῖν τὴν ἐν τοῖς ἔργοις ἡδο-
νήν, ἐγὼ μὲν πρωτόπειρος ὢν εἰς γυναῖκας, ὅσον
ὁμιλῆσαι ταῖς εἰς Ἀφροδίτην πωλουμέναις· ἄλλος γὰρ
ἂν ἴσως εἰπεῖν τι καὶ πλέον ἔχοι μεμυημένος· εἰρή-
σεται δέ μοι, κἂν μετρίως ἔχω πείρας. Γυναικὶ μὲν* 6
*οὖν ὑγρὸν μὲν τὸ σῶμα ἐν ταῖς συμπλοκαῖς, μαλθακὰ
δὲ τὰ χείλη πρὸς τὰ φιλήματα. Καὶ διὰ τοῦτο μὲν
ἔχει τὸ σῶμα ἐν τοῖς ἀγκαλίσμασιν, ἐν δὲ ταῖς σαρξὶν
ὅλως ἐνηρμοσμένον, καί πως ἐγκείμενον περιβάλλει
τὴν ἡδονήν. Ἐνστίζει δὲ τοῖς χείλεσιν ὥσπερ σφρα-* 7
*γῖδας τὰ φιλήματα, φιλεῖ δὲ τέχνῃ καὶ σκευάζει τὸ
φίλημα γλυκύτερον. Οὐ γὰρ μόνον ἐθέλει φιλεῖν τοῖς
χείλεσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀδοῦσι συμβάλλεται καὶ περὶ
τὸ τοῦ φιλοῦντος στόμα βόσκεται καὶ δάκνει τὰ φιλή-
ματα. Ἐν δὲ τῇ τῆς Ἀφροδίτης ἀκμῇ οἰστρεῖ μὲν* 8
*ὑφ᾽ ἡδονῆς, περικέχηνε δὲ φιλοῦσα καὶ μαίνεται·
αἱ δὲ γλῶτται τοῦτον τὸν χρόνον φοιτῶσιν ἀλλήλαις
εἰς ὁμιλίαν καὶ ὡς δύνανται βιάζονται κἀκεῖναι φι-
λεῖν· σὺ δὲ μείζονα ποιεῖς τὴν ἡδονὴν ἀνοίγων τὰ
φιλήματα. Πρὸς δὲ τὸ τέρμα τῆς Ἀφροδίτης ἡ γυνὴ* 9
γινομένη πέφυκεν ἀσθμαίνειν ὑπὸ καυματώδους

24 post *φιλήματα*: *ἔχει δέ τινα καὶ μασθὸς ἐπαφώμενος ἰδίαν ἡδονήν*

ἡδονῆς, τὸ δὲ ἄσθμα σὺν πνεύματι ἐρωτικῷ μέχρι
τῶν τοῦ στόματος χειλέων ἀναθορὸν συντυγχάνει
πλανωμένῳ τῷ φιλήματι καὶ ζητοῦντι καταβῆναι κά-
10 τω· ἀναστρέφον δὲ σὺν τῷ ἄσθματι τὸ φίλημα καὶ
μιχθὲν ἕπεται καὶ βάλλει τὴν καρδίαν· ἡ δὲ τα-
ραχθεῖσα τῷ φιλήματι πάλλεται. Εἰ δὲ μὴ τοῖς
σπλάγχνοις ἦν δεδεμένη, ἠκολούθησεν ἂν ἑλκυσθεῖ-
σα ἄνω τοῖς φιλήμασι. Παίδων δὲ φιλήματα μὲν
ἀπαίδευτα, περιπλοκαὶ δ' ἀμαθεῖς, Ἀφροδίτη δὲ
ἀργή, ἡδονῆς δ' οὐδέν."
38 Καὶ ὁ Μενέλαος "ἀλλὰ σύ μοι δοκεῖς" ἔφη "μὴ
πρωτόπειρος ἀλλὰ γέρων εἰς Ἀφροδίτην τυγχάνειν·
τοσαύτας ἡμῶν κατέχεας γυναικῶν περιεργίας. Ἐν
2 μέρει δὲ καὶ τὰ τῶν παίδων ἀντάκουσον. Γυναικὶ
μὲν γὰρ πάντα ἐπίπλαστα καὶ τὰ ῥήματα καὶ τὰ σχή-
ματα· κἂν εἶναι δόξῃ καλή, τῶν ἀλειμμάτων ἡ πο-
λυπράγμων μηχανή· καί ἐστιν αὐτῆς τὸ κάλλος ἢ
μύρων ἢ τριχῶν βαφῆς ἢ καὶ φιλημάτων· ἂν δὲ τῶν
πολλῶν τούτων γυμνώσῃς δόλων, ἔοικε κολοιῷ γε-
3 γυμνωμένῳ τῶν τοῦ μύθου πτερῶν. Τὸ δὲ κάλλος
τὸ παιδικὸν οὐκ ἀρδεύεται μύρων ὀσφραῖς οὐδὲ δο-
λεραῖς καὶ ἀλλοτρίαις ὀσμαῖς, πάσης δὲ γυναικῶν
μυραλοιφίας ἥδιον ὄδωδεν ὁ τῶν παίδων ἱδρώς.
4 Ἔξεστι δὲ αὐτοῖς καὶ πρὸ τῆς ἐν Ἀφροδίτῃ συμπλοκῆς
ἐν παλαίστρᾳ συμπεσεῖν καὶ φανερῶς περιχυθῆναι,
καὶ οὐκ ἔχουσιν αἰσχύνην αἱ περιπλοκαί, καὶ οὐ μαλ-
θάσσει τὰς ἐν Ἀφροδίτῃ περιπλοκὰς ὑγρότης σαρκῶν,
ἀλλ' ἀντιτυπεῖ πρὸς ἄλληλα τὰ σώματα καὶ περὶ τῆς
5 ἡδονῆς ἀθλεῖ. Τὰ δὲ φιλήματα σοφίαν μὲν οὐκ ἔχει
γυναικείαν οὐδὲ μαγγανεύει τοῖς χείλεσιν σινάμωρον
ἀπάτην, ὡς δὲ οἶδε φιλεῖ, καὶ οὐκ ἔστι τέχνης ἀλλὰ
[τῆς] φύσεως τὰ φιλήματα. Αὕτη δὲ παιδὸς φιλήμα-

τος εἰκών: εἰ νέκταρ ἐπήγνυτο καὶ χεῖλος ἐγίνετο, τοιαῦτα ἂν ἔσχες τὰ φιλήματα. Φιλῶν δὲ οὐκ ἂν ἔχοις κόρον, ἀλλ᾽ ὅσον ἐμφορῇ, διψῇς ἔτι φιλεῖν, καὶ οὐκ ἂν ἀποσπάσειας τὸ στόμα, μέχρις ἂν ὑφ᾽ ἡδονῆς ἐκφύγῃς τὰ φιλήματα."

Γ

Τρίτην δὲ ἡμέραν πλεόντων ἡμῶν, ἐξ αἰθρίας
πολλῆς αἰφνίδιον ἀχλὺς περιχεῖται καὶ τῆς ἡμέρας
ἀπωλώλει τὸ φῶς· ἐγείρεται δὲ κάτωθεν ἄνεμος ἐκ
τῆς θαλάσσης κατὰ πρόσωπον τῆς νεώς, καὶ ὁ κυβερ-
νήτης περιάγειν ἐκέλευσε τὴν κεραίαν. Καὶ σπουδῇ 2
περιῆγον οἱ ναῦται, πῇ μὲν τὴν ὀθόνην ἐπὶ θάτερα
συνάγοντες ἄνω τοῦ κέρως βίᾳ (τὸ γὰρ πνεῦμα σφο-
δρότερον ἐμπεσὸν ἀνθέλκειν οὐκ ἐπέτρεπε), πῇ δὲ
πρὸς θάτερον μέρος, φυλάττοντες τοῦ πρόσθεν μέ-
τρου καθ᾽ ὃ συνέβαινεν οὔριον εἶναι τῇ περιαγωγῇ τὸ
πνεῦμα. Κλίνεται δὲ κοῖλον τοιχίσαν τὸ σκάφος καὶ 3
ἐπὶ θάτερα μετεωρίζεται καὶ πάντη πρηνὲς ἦν, καὶ
ἐδόκει τοῖς πολλοῖς ἡμῶν περιτραπήσεσθαι καθάπαξ
ἐμπίπτοντος τοῦ πνεύματος. Μετεσκευαζόμεθα οὖν
ἅπαντες εἰς τὰ μετέωρα τῆς νεώς, ὅπως τὸ μὲν βα-
πτιζόμενον τῆς νεὼς ἀνακουφίσαιμεν, τὸ δὲ τῇ προσ-
θήκῃ βιασάμενοι κατὰ μικρὸν καθέλοιμεν εἰς τὸ ἀν-
τίρροπον. Πλέον δὲ ἠνύομεν οὐδέν· ἀνέφερε γὰρ 4
ἡμᾶς μᾶλλον κορυφούμενον τὸ ἔδαφος τῆς νεώς, ἢ
πρὸς ἡμῶν κατεβιβάζετο. Καὶ χρόνον μέν τινα δια- 5
ταλαντουμένην οὕτω τὴν ναῦν τοῖς κύμασιν ἐπα-
λαίομεν εἰς τὸ ἀντίρροπον καθελεῖν· αἰφνίδιον δὲ

μεταβάλλεται τὸ πνεῦμα ἐπὶ θάτερα τῆς νεὼς καὶ
μικροῦ βαπτίζεται τὸ σκάφος, τοῦ μὲν τέως εἰς κῦμα
κλιθέντος ἀναθορόντος ὀξείᾳ ῥοπῇ, θατέρου δέ, ὃ
6 ᾐώρητο, καταρραγέντος εἰς τὴν θάλατταν. Κωκυ-
τὸς οὖν αἴρεται μέγας ἐκ τῆς νεώς, καὶ μετοικία πά-
λιν καὶ δρόμος μετὰ βοῆς ἐπὶ τὰς ἀρχαίας ἕδρας.
Καὶ τρίτον καὶ τέταρτον καὶ πολλάκις τὸ αὐτὸ πά-
σχοντες κοινὴν ταύτην εἴχομεν [ἐν] τῷ σκάφει τὴν
πλάνην. Πρὶν μὲν γὰρ μετασκευάσασθαι τὸ πρῶτον,
δίαυλος ἡμᾶς διαλαμβάνει δεύτερος.
2 Σκευοφοροῦντες οὖν κατὰ τὴν ναῦν διὰ πάσης
ἡμέρας δόλιχόν τινα τοῦτον δρόμον μυρίον ἐπονοῦ-
μεν, ἀεὶ τὸν θάνατον προσδοκῶντες. Καὶ ἦν, ὡς
2 εἰκός, οὐ μακράν. Περὶ γὰρ μεσημβρίαν δείλην ὁ
μὲν ἥλιος τέλεον ἁρπάζεται, ἑωρῶμεν δὲ ἑαυτοὺς ὡς
ἐν σελήνῃ. Πῦρ μὲν ἀπ' αὐτῆς ἵπταται, μυκᾶται δὲ
βροντῶν [ὁ] οὐρανός, καὶ τὸν ἀέρα γεμίζει βόμβος,
ἀντεβόμβει δὲ κάτωθεν τῶν κυμάτων ἡ στάσις, με-
ταξὺ δὲ οὐρανοῦ καὶ θαλάσσης ἀνέμων ποικίλων
3 ἐσύριζε ψόφος. Καὶ ὁ μὲν ἀὴρ εἶχε σάλπιγγος ἦχον,
οἱ δὲ κάλοι περὶ τὴν ὀθόνην πίπτουσιν, ἀντιπατα-
γοῦντες δὲ ἐτετρίγεσαν· ἐφόβει δὲ καὶ τὰ ξύλα τῆς
νεὼς ῥηγνύμενα μὴ κατὰ μικρὸν ἀνοιχθείη τὸ σκάφος
τῶν γόμφων ἀποσπωμένων· γέρρα δὲ περὶ πᾶσαν τὴν
4 ναῦν ἐκεκάλυπτο. Καὶ γὰρ ὄμβρος ἐπέκλυζε πολύς,
ἡμεῖς δὲ τὰ γέρρα ὑποδύντες ὥσπερ εἰς ἄντρον ἐμένο-
μεν, παραδόντες ἑαυτοὺς τῇ τύχῃ, ῥίψαντες τὰς ἐλπί-
5 δας. Τρικυμίαι δὲ πολλαὶ καὶ πάντοθεν, αἱ μὲν κατὰ
πρόσωπον, αἱ δὲ κατ' οὐρὰν τῆς νεὼς ἀλλήλαις ἀντέ-
πιπτον. Ἡ δὲ ναῦς ἀεὶ πρὸς μὲν τὸ κυρτούμενον τῆς
θαλάσσης ἠγείρετο, πρὸς δὲ τὸ παραδραμὸν ἤδη καὶ
χθαμαλὸν τοῦ κύματος κατεδύετο. Ἐῴκει δὲ τῶν κυ-

μάτων τὰ μὲν ὄρεσι, τὰ δὲ χάσμασιν. Ἦν δὲ καὶ τὰ ἐγ- 6
κάρσια τῶν κυμάτων ἑκατέρωθεν φοβερώτερα. Ἀνα-
βαίνουσα μὲν γὰρ ἐπὶ τὴν ναῦν ἡ θάλασσα διὰ τῶν
γέρρων ἐκυλίετο καὶ ἐκάλυπτε πᾶν τὸ σκάφος. Τὸ γὰρ 7
κῦμα αἰρόμενον ὑψοῦ, ψαῦον αὐτῶν τῶν νεφῶν,
πόρρωθεν μὲν πρὸς ἀντιπρόσωπον ἐφαίνετο τῷ σκά-
φει μέγεθος οἷον * * προσιὸν δὲ βλέπων καταποθή-
σεσθαι τὴν ναῦν προσεδόκησας. Ἦν οὖν ἀνέμων 8
μάχη καὶ κυμάτων· ἡμεῖς δὲ οὐκ ἠδυνάμεθα κατὰ
χώραν μένειν ὑπὸ τοῦ τῆς νεὼς σεισμοῦ. Συμμι-
γὴς δὲ πάντων ἐγίνετο βοή· ἐρρόχθει τὸ κῦμα, ἐπά-
φλαζε τὸ πνεῦμα, ὀλολυγμὸς γυναικῶν, ἀλαλαγμὸς
ἀνδρῶν, κελευσμὸς ναυτῶν, πάντα θρήνων καὶ κω-
κυτῶν ἀνάμεστα. Καὶ ὁ κυβερνήτης ἐκέλευε ῥί- 9
πτειν τὸν φόρτον· διάκρισις δ' οὐκ ἦν ἀργύρου καὶ
χρυσοῦ πρὸς ἄλλο τι τῶν εὐτελῶν, ἀλλὰ πάνθ' ὁμοίως
ἠκοντίζομεν ἔξω τῆς νεώς· πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἐμπό-
ρων αὐτοὶ τῶν οἰκείων λαμβάνοντες, ἐν οἷς εἶχον τὰς
ἐλπίδας, ἐώθουν ἐπειγόμενοι. Καὶ ἦν ἤδη ἡ ναῦς
τῶν ἐπίπλων γυμνή· ὁ δὲ χειμὼν οὐκ ἐσπένδετο.

Τέλος ὁ κυβερνήτης ἀπειπὼν ῥίπτει μὲν τὰ πη- 3
δάλια ἐκ τῶν χειρῶν, ἀφίησι δὲ τὸ σκάφος τῇ θα-
λάσσῃ καὶ εὐτρεπίζει ἤδη τὴν ἐφολκίδα καὶ τοῖς ναύ-
ταις ἐμβαίνειν κελεύσας τῆς ἀποβάθρας ἦρχεν· οἱ
δὲ εὐθὺς κατὰ πόδας ἐξήλλοντο. Ἔνθα δὴ καὶ τὰ 2
δεινὰ ἦν καὶ ἦν μάχη χειροποίητος. Οἱ μὲν γὰρ
ἐπιβάντες ἤδη τὸν κάλων ἔκοπτον, ὃς συνέδει τὴν
ἐφολκίδα τῷ σκάφει· τῶν δὲ πλωτήρων ἕκαστος
ἔσπευδον μεταπηδᾶν ἔνθα καὶ τὸν κυβερνήτην ἑωρά-
κεσαν, ἐφείλκοντό [[τε]] τὸν κάλων· οἱ δ' ἐκ τῆς ἐφολ-
κίδος μεταβαίνειν οὐκ ἐπέτρεπον· εἶχον δὲ καὶ πε- 3
λέκεις καὶ μαχαίρας, καὶ πατάξειν ἠπείλουν, εἴ τις

ἐπιβήσεται· οἱ δὲ ἐκ τῆς νεὼς ὁπλισάμενοι τὸ δυνα-
τόν, ὁ μὲν κώπης παλαιᾶς τρύφος ἀράμενος, ὁ δὲ τῶν
τῆς νεὼς σελμάτων, ἠμύνοντο. Θάλασσα γὰρ εἶχε
4 νόμον τὴν βίαν καὶ ἦν ναυμαχίας καινὸς τρόπος. Οἱ
μὲν γὰρ ἐκ τῆς ἐφολκίδος δέει τοῦ καταδῦναι τῷ
τῶν ἐπεμβαινόντων ὄχλῳ πελέκεσι καὶ μαχαίραις
τοὺς ἐξαλλομένους ἔπαιον· οἱ δὲ σκυτάλαις καὶ κώ-
5 παις ἅμα τῷ πηδήματι τὰς πληγὰς κατέφερον· οἱ
δὲ καὶ ἄκρου ψαύοντες τοῦ σκάφους ἐξωλίσθανον·
ἔνιοι δὲ καὶ ἐπιβαίνοντες τοῖς ἐπὶ τῆς ἐφολκίδος ἤδη
διεπάλαιον· φιλίας γὰρ ἢ αἰδοῦς οὐκέτι θεσμὸς ἦν,
ἀλλὰ τὸ οἰκεῖον ἕκαστος σκοπῶν ἀσφαλές, τὸ πρὸς
τοὺς ἑτέρους εὔγνωμον οὐκ ἐλογίζετο. Οὕτως οἱ
μεγάλοι κίνδυνοι καὶ τοὺς τῆς φιλίας λύουσι νόμους.
4 Ἔνθα δή τις ἀπὸ τῆς νεὼς νεανίσκος εὔρωστος
λαμβάνεται τοῦ κάλω καὶ ἐφέλκεται τὴν ἐφολκίδα,
καὶ ἦν ἐγγὺς ἤδη τοῦ σκάφους, ηὐτρεπίζετο δὲ ἕκα-
2 στος ὡς εἰ πελάσειε πηδήσων ἐς αὐτήν. Καὶ δύο
μὲν ἢ τρεῖς ηὐτύχησαν οὐκ ἀναιμωτί, πολλοὶ δὲ ἀπο-
πηδᾶν πειρώμενοι ἐξεκυλίσθησαν τῆς νεὼς κατὰ τῆς
θαλάσσης. Ταχὺ γὰρ τὴν ἐφολκίδα ἀπολύσαντες οἱ
ναῦται, πελέκει κόψαντες τὸν κάλων τὸν πλοῦν εἶχον
ἔνθα αὐτοὺς ἦγε τὸ πνεῦμα· οἱ δὲ ἐπὶ τῆς νεὼς ἐπη-
3 ρῶντο καταδῦναι τὴν ἐφολκίδα. Τὸ δὲ σκάφος ἐκυ-
βίστα περὶ τοῖς κύμασιν ὀρχούμενον, λανθάνει δὲ
προσενεχθὲν ὑφάλῳ πέτρᾳ καὶ ῥήγνυται πᾶν· ἀπω-
σθείσης δὲ τῆς νεὼς ὁ ἱστὸς ἐπὶ θάτερα πεσὼν τὸ μέν
4 τι κατέκλασε, τὸ δέ τι κατέδυσεν αὐτῆς. Ὁπόσοι
μὲν οὖν παραχρῆμα τῆς ἅλμης πιόντες κατεσχέθη-
σαν, οὗτοι μετριωτέραν ὡς ἐν κακοῖς ἔσχον τὴν συμ-
φοράν, οὐκ ἐνδιατρίψαντες τῷ τοῦ θανάτου φόβῳ.
Ὁ γὰρ ἐν θαλάττῃ θάνατος βραδὺς προαναιρεῖ πρὸ

τοῦ παθεῖν· ὁ γὰρ ὀφθαλμὸς πελάγους γεμισθεὶς
ἀόριστον ἐκτείνει τὸν φόβον, ὡς καὶ διὰ τούτων θά-
νατον δυστυχεῖν πλείονα· ὅσον γὰρ τῆς θαλάσσης
τὸ μέγεθος, τοσοῦτος καὶ ὁ τοῦ θανάτου φόβος.
Ἔνιοι δὲ κολυμβᾶν πειρώμενοι, προσραγέντες ὑπὸ 6
τοῦ κύματος τῇ πέτρᾳ διεφθείροντο· πολλοὶ δὲ καὶ
ξύλοις ἀπερρωγόσι συμπεσόντες ἐπείροντο δίκην
ἰχθύων· οἱ δὲ καὶ ἡμιθνῆτες ἐνήχοντο.

Ἐπεὶ οὖν τὸ πλοῖον διελύθη, δαίμων τις ἀγαθὸς 5
περιέσωσεν ἡμῖν τῆς πρῴρας μέρος, ἔνθα περικαθί-
σαντες ἐγώ τε καὶ ἡ Λευκίππη κατὰ ῥοῦν ἐφερόμεθα
τῆς θαλάσσης· ὁ δὲ Μενέλαος καὶ ὁ Σάτυρος σὺν
ἄλλοις τῶν πλωτήρων ἐπιτυχόντες τοῦ ἱστοῦ καὶ ἐπι-
πεσόντες ἐνήχοντο. Πλησίον δὲ καὶ τὸν Κλεινίαν 2
ἑωρῶμεν περινηχόμενον τῇ κεραίᾳ καὶ ταύτην ἠκού-
σαμεν αὐτοῦ τὴν βοήν "ἔχου τοῦ ξύλου, Κλειτο-
φῶν·" ἅμα δὲ λέγοντα κῦμα ἐπεκάλυπτε κατόπιν·
καὶ ἡμεῖς ἐκωκύσαμεν. Κατὰ ταὐτὸ καὶ ἡμῖν ἐπε- 3
φέρετο ⟦τὸ⟧ κῦμα· ἀλλὰ τύχῃ τινὶ πλησίον γενόμενον
ἡμῶν κάτωθεν παρατρέχει, ὥστε ὑψούμενον μετέω-
ρον τὸ ξύλον κατὰ τὸν αὐχένα τοῦ κύματος καὶ τὸν
Κλεινίαν ἰδεῖν αὖθις. Ἀνοιμώξας οὖν "ἐλέησον" 4
ἔφην "δέσποτα Πόσειδον, καὶ σπεῖσαι πρὸς τὰ τῆς
ναυαγίας σου λείψανα. Πολλοὺς ἤδη τῷ φόβῳ θα-
νάτους ὑπεμείναμεν· εἰ δὲ ἡμᾶς ἀποκτεῖναι θέλεις,
μὴ διαστήσῃς ἡμῶν τὴν τελευτήν· ἓν ἡμᾶς κῦμα κα-
λυψάτω· εἰ δὲ καὶ θηρίων ἡμᾶς βορὰν πέπρωται γε-
νέσθαι, εἷς ἡμᾶς ἰχθὺς ἀναλωσάτω, μία γαστὴρ χω-
ρησάτω, ἵνα καὶ ἐν ἰχθύσι κοινῇ ταφῶμεν." Μετὰ 5
μικρὸν δὲ τῆς εὐχῆς τὸ πολὺ τοῦ πνεύματος περιε-
πέπαυτο, τὸ δὲ ἄγριον ἐστόρεστο τοῦ κύματος. Με-
στὴ δὲ ἦν ἡ θάλαττα νεκρῶν σωμάτων. Τοὺς μὲν

οὖν ἀμφὶ τὸν Μενέλαον θᾶττον προσάγει τῇ γῇ τὸ
κῦμα· καὶ ἦν ταῦτα τῆς Αἰγύπτου τὰ παράλια· κα-
6 τεῖχον δὲ τότε λῃσταὶ πᾶσαν τὴν ἐκεῖ χώραν.' ἡμεῖς
δὲ περὶ δείλην ἑσπέραν τύχῃ τινὶ τῷ Πηλουσίῳ προσ-
ίσχομεν καὶ ἄσμενοι γῆς λαβόμενοι τοὺς θεοὺς ἀνευ-
φημοῦμεν· εἶτα ὠλοφυρόμεθα τὸν Κλεινίαν καὶ τὸν
Σάτυρον, νομίζοντες αὐτοὺς ἀπολωλέναι.

6 Ἔστι δὲ ἐν τῷ Πηλουσίῳ Διὸς ἱερὸν ἄγαλμα Κα-
σίου· τὸ δὲ ἄγαλμα νεανίσκος, Ἀπόλλωνι μᾶλλον
ἐοικώς· οὕτω γὰρ ἡλικίας εἶχε· προβέβληται δὲ τὴν
χεῖρα καὶ ἔχει ῥοιὰν ἐπ' αὐτῇ· τῆς δὲ ῥοιᾶς ὁ λόγος
2 μυστικός. Προσευξάμενοι δὴ τῷ θεῷ καὶ περὶ τοῦ
Κλεινίου καὶ τοῦ Σατύρου σύμβολον ἐξαιτήσαντες
(καὶ γὰρ ἔλεγον μαντικὸν εἶναι τὸν θεόν) περιῄειμεν
3 τὸν νεών. Κατὰ δὲ τὸν ὀπισθόδομον ὁρῶμεν εἰκόνα
διπλῆν, καὶ ὁ γραφεὺς ἐπεγέγραπτο· Εὐάνθης μὲν
ὁ γραφεύς, ἡ δὲ εἰκὼν Ἀνδρομέδα καὶ Προμηθεύς,
δεσμῶται μὲν ἄμφω (διὰ τοῦτο γὰρ αὐτούς, οἶμαι, εἰς
ἓν συνήγαγεν ὁ ζωγράφος), ἀδελφαὶ δὲ καὶ τὴν ἄλ-
4 λην τύχην αἱ γραφαί. Πέτραι μὲν ἀμφοῖν τὸ δεσμω-
τήριον, θῆρες δὲ κατ' ἀμφοῖν οἱ δήμιοι, τῷ μὲν ἐξ
ἀέρος, τῇ δὲ ἐκ θαλάττης· ἐπίκουροι δὲ αὐτοῖς Ἀρ-
γεῖοι δύο συγγενεῖς, τῷ μὲν Ἡρακλῆς, τῇ δὲ Περ-
σεύς· ὁ μὲν τοξεύων τὸν ὄρνιν τοῦ Διός, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ
κῆτος τοῦ Ποσειδῶνος ἀθλῶν. Ἀλλ' ὁ μὲν ἵδρυται
τοξαζόμενος ἐν γῇ, ὁ δὲ ἐξ ἀέρος κρέμαται τῷ πτερῷ.

7 Ὀρώρυκται μὲν οὖν εἰς τὸ μέτρον τῆς κόρης ἡ
πέτρα· θέλει δὲ τὸ ὄρυγμα λέγειν, ὅτι μή τις αὐτὸ
πεποίηκε χείρ, ἀλλ' ἔστιν αὐτόχθον· ἐτράχυνε γὰρ
τοῦ λίθου τὸν κόλπον ὁ γραφεύς, ὡς ἔτεκεν αὐτὸν ἡ

---

29 post αὐτόχθον: ἡ γραφή

γῇ. Ἡ δὲ ἐνίδρυται τῇ σκέπῃ, καὶ ἔοικε τὸ θέαμα, 2
εἰ μὲν εἰς τὸ κάλλος ἀπίδοις, ἀγάλματι καινῷ, εἰ δὲ
εἰς τὰ δεσμὰ καὶ τὸ κῆτος, αὐτοσχεδίῳ τάφῳ. Ἐπὶ
δὲ τῶν προσώπων αὐτῆς κάλλος κεκέρασται καὶ δέος.
Ἐν μὲν γὰρ ταῖς παρειαῖς τὸ δέος κάθηται, ἐκ δὲ τῶν 3
ὀφθαλμῶν ἀνθεῖ τὸ κάλλος. Ἀλλ' οὔτε τῶν παρειῶν
τὸ ὠχρὸν τέλεον ἀφοίνικτον ἦν, ἠρέμα δὲ τῷ ἐρεύθει
βέβαπται, οὔτε τὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἄνθος ἐστὶν ἀμέρι-
μνον, ἀλλ' ἔοικε τοῖς ἄρτι μαραινομένοις ἴοις. Οὕ-
τως αὐτὴν ἐκόσμησεν ὁ ζωγράφος εὐμόρφῳ φόβῳ.
Τὰς δὲ χεῖρας εἰς τὴν πέτραν ἐξεπέτασεν, ἄγχει δὲ 4
ἄνω δεσμὸς ἑκατέραν συνάπτων τῇ πέτρᾳ· οἱ καρποὶ
δὲ ὥσπερ ἀμπέλου βότρυες κρέμανται. Καὶ αἱ μὲν
ὠλέναι τῆς κόρης ἄκρατον ἔχουσαι τὸ λευκὸν εἰς τὸ
πελιδνὸν μετέβαλον, ἐοίκασι δὲ ἀποθνήσκειν οἱ
δάκτυλοι. Δέδεται μὲν οὖν οὕτω τὸν θάνατον ἐκ- 5
δεχομένη, ἕστηκε δὲ νυμφικῶς ἐστολισμένη, ὥσπερ
Ἀιδωνεῖ νύμφη κεκοσμημένη· ποδήρης ὁ χιτών,
λευκὸς ὁ χιτών· τὸ ὕφασμα λεπτόν, ἀραχνίων ἐοικὸς
πλοκῇ, οὐ κατὰ τὴν τῶν προβατείων τριχῶν, ἀλλὰ
κατὰ τὴν τῶν ἐρίων τῶν λεπτοΐνων, οἷον ἀπὸ δέν-
δρων ἕλκουσαι νήματα γυναῖκες ὑφαίνουσιν Ἰνδαί.
Τὸ δὲ κῆτος ἀντιπρόσωπον τῆς κόρης κάτωθεν ἀνα- 6
βαῖνον ἀνοίγει τὴν θάλατταν· καὶ τὸ μὲν πολὺ τοῦ
σώματος περιβέβληται τῷ κύματι, μόνῃ δὲ τῇ κεφα-
λῇ τὴν θάλατταν ἀποδύεται. Ὑπὸ δὲ τὴν ἅλμην τοῦ
κύματος ἡ τῶν νώτων ἐγέγραπτο φαινομένη σκιά,
τὰ τῶν φολίδων ἐπάρματα, τὰ τῶν αὐχένων κυρτώ-
ματα, ἡ λοφιὰ τῶν ἀκανθῶν, οἱ τῆς οὐρᾶς ἑλιγμοί.
Γένυς πολλὴ καὶ μακρά· ἀνέῳκτο δὲ πᾶσα μέχρι τῆς 7
τῶν ὤμων συμβολῆς, καὶ εὐθὺς ἡ γαστήρ. Μεταξὺ
δὲ τοῦ κήτους καὶ τῆς κόρης ὁ Περσεὺς ἐγέγραπτο

καταβαίνων ἐξ ἀέρος· καταβαίνει δ' ἐπὶ τὸ θηρίον
γυμνὸς τὸ πᾶν· χλαμὺς ἀμφὶ τοῖς ὤμοις μόνον καὶ
πέδιλον περὶ τὼ πόδε πλησίον τοῦ πτεροῦ· πῖλος δὲ
αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλύπτει· ὁ πῖλος δὲ ὑπηνίτ-
τετο τὴν Ἅιδος κυνέην· τῇ λαιᾷ τὴν τῆς Γοργοῦς
κεφαλὴν κρατεῖ καὶ προβέβληται δίκην ἀσπίδος.
8 Ἡ δέ ἐστι φοβερὰ κἀν τοῖς χρώμασι· τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς ἐξεπέτασεν, ἔφριξε τὰς τρίχας τῶν κροτάφων,
ἤγειρε τοὺς δράκοντας· οὕτως ἀπειλεῖ κἀν τῇ γρα-
φῇ. Ὅπλον μὲν τοῦτο τῇ λαιᾷ τῷ Περσεῖ· ὥπλι-
σται δὲ καὶ τὴν δεξιὰν διφυεῖ σιδήρῳ εἰς δρέπανον
9 καὶ ξίφος ἐσχισμένῳ. Ἄρχεται μὲν γὰρ ἡ κώπη κά-
τωθεν ἀμφοῖν ἐκ μιᾶς, καί ἐστιν ἐφ' ἡμίσει τοῦ σι-
δήρου ξίφος, ἐντεῦθεν δὲ ἀπορραγὲν τὸ μὲν ὀξύνε-
ται, τὸ δὲ ἐπικάμπτεται. Καὶ τὸ μὲν ἀπωξυσμένον
μένει ξίφος, ὡς ἤρξατο, τὸ δὲ καμπτόμενον δρέπανον
γίνεται, ἵνα μιᾷ πληγῇ τὸ μὲν ἐρείδῃ τὴν σφαγήν,
τὸ δὲ κρατῇ τὴν τομήν. Τὸ μὲν τῆς Ἀνδρομέδας
δρᾶμα τοῦτο.
8 Ἑξῆς δὲ τὸ τοῦ Προμηθέως ἐγεγόνει. Δέδεται
μὲν ὁ Προμηθεὺς σιδήρῳ καὶ πέτρᾳ, ὥπλισται δὲ
Ἡρακλῆς τόξῳ καὶ δόρατι. Ὄρνις ἐς τὴν τοῦ Προ-
μηθέως γαστέρα τρυφᾷ· ἕστηκε γὰρ αὐτὴν ἀνοίγων,
2 ἤδη μὲν ἀνεῳγμένην· ἀλλὰ τὸ ῥάμφος ἐς τὸ ὄρυγμα
καθεῖται, καὶ ἔοικε διορύττειν τὸ τραῦμα καὶ ζητεῖν
τὸ ἧπαρ· τὸ δὲ ἐκφαίνεται τοσοῦτον, ὅσον ἀνέῳξεν
ὁ γραφεὺς τὸ διόρυγμα τοῦ τραύματος· ἐπερείδει δὲ
τῷ μηρῷ τῷ τοῦ Προμηθέως τὰς τῶν ὀνύχων ἀκμάς.
3 Ὁ δὲ ἀλγῶν πάντη συνέσταλται καὶ τὴν πλευρὰν συν-
έσπασται καὶ τὸν μηρὸν ἐγείρει καθ' αὑτοῦ· εἰς γὰρ
τὸ ἧπαρ συνάγει τὸν ὄρνιν· ὁ δὲ ἕτερος αὐτῷ τοῖν
ποδοῖν τῷ σπασμῷ ὄρθιος ἀντιτείνεται κάτω καὶ εἰς

τοὺς δακτύλους ἀποξύνεται. Τὸ δ' ἄλλο σχῆμα 4
δείκνυσι τὸν πόνον· κεκύρτωται τὰς ὀφρῦς, συνέ-
σταλται τὸ χεῖλος, φαίνει τοὺς ὀδόντας. Ἠλέησας
ἂν ὡς ἀλγοῦσαν ⟦καὶ⟧ τὴν γραφήν. Ἀναφέρει δὲ λυ- 5
πούμενον Ἡρακλῆς. Ἕστηκε γὰρ τοξεύων τοῦ Προ-
μηθέως τὸν δήμιον· ἐνήρμοσται τῷ τόξῳ ⟦τὸ⟧ βέλος,
τῇ λαιᾷ προβέβληται τὸ κέρας ὠθῶν, ἐπὶ μαζὸν ἕλκει
τὴν δεξιάν, ἕλκων τὸ νεῦρον κεκύρτωται κατόπιν
τὸν ἀγκῶνα. Πάντα οὖν ὁμοῦ πτύσσεται, τὸ τόξον, 6
τὸ νεῦρον, ἡ δεξιά. Συνάγεται μὲν ὑπὸ τοῦ νεύρου
τὸ τόξον, διπλοῦται δὲ ὑπὸ τῆς χειρὸς τὸ νεῦρον,
κλίνεται δὲ ἐπὶ μαζὸν ἡ χείρ. Ὁ δὲ Προμηθεὺς με- 7
στός ἐστιν ἐλπίδος ἅμα καὶ φόβου· πῇ μὲν γὰρ εἰς
τὸ ἕλκος, πῇ δὲ εἰς τὸν Ἡρακλέα βλέπει, καὶ θέλει
μὲν αὐτὸν ὅλοις τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν, ἕλκει δὲ τὸ
ἥμισυ τοῦ βλέμματος ὁ πόνος.

Ἐνδιατρίψαντες οὖν ἡμερῶν δύο καὶ ἀναλαβόν- 9
τες ἑαυτοὺς ἐκ τῶν κακῶν, ναῦν Αἰγυπτίαν μισθω-
σάμενοι (εἴχομεν δὲ ὀλίγον χρυσίον, ὅπερ ἐτύχομεν
ἐζωσμένοι) διὰ τοῦ Νείλου τὸν πλοῦν ἐπ' Ἀλεξάν-
δρειαν ἐποιούμεθα, μάλιστα μὲν ἐκεῖ διεγνωκότες
ποιήσασθαι τὴν διατριβὴν καὶ νομίζοντες ταύτῃ
τάχα τοὺς φίλους εὑρήσειν προσενεχθέντας. Ἐπεὶ 2
δ' ἐγενόμεθα κατά τινα πόλιν, ἐξαίφνης βοῆς ἀκού-
ομεν πολλῆς. Καὶ ὁ ναύτης εἰπὼν "ὁ βουκόλος"
μεταστρέφει τὴν ναῦν, ὡς ἐπαναπλεύσων εἰς τοὐ-
πίσω, καὶ ἅμα πλήρης ἦν ἡ γῆ φοβερῶν καὶ ἀγρίων
ἀνθρώπων· μεγάλοι μὲν πάντες, μέλανες δὲ τὴν
χρόαν, οὐ κατὰ τὴν τῶν Ἰνδῶν τὴν ἄκρατον, ἀλλ'
οἷος ἂν γένοιτο νόθος Αἰθίοψ, ψιλοὶ τὰς κεφαλάς,

10 post νεῦρον: τὸ βέλος

λεπτοὶ τοὺς πόδας, τὸ σῶμα παχεῖς· ἐβαρβάριζον δὲ
3 πάντες. Καὶ ὁ κυβερνήτης εἰπὼν "ἀπολώλαμεν"
ἔστησε τὴν ναῦν, ὁ γὰρ ποταμὸς ταύτῃ στενώτατος·
καὶ ἐπεμβάντες τῶν λῃστῶν τέσσαρες πάντα μὲν τὰ
ἐν τῇ νηὶ λαμβάνουσι, καὶ τὸ χρυσίον ἡμῶν ἀποφέ-
ρουσιν, ἡμᾶς δὲ δήσαντες καὶ κατακλείσαντες εἴς τι
δωμάτιον ἀπηλλάττοντο, φύλακας ἡμῖν καταλιπόν-
τες, ὡς εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἄξοντες ἡμᾶς ὡς τὸν βασι-
λέα· τούτῳ γὰρ ἐκάλουν τῷ ὀνόματι τὸν λῃστὴν τὸν
μείζονα. Καὶ ἦν ὁδὸς ἡμερῶν δύο, ὡς παρὰ τῶν
σὺν ἡμῖν ἑαλωκότων ἠκούσαμεν.
10 Ἐπεὶ οὖν νὺξ ἐγένετο καὶ ἐκείμεθα, ὡς ἦμεν,
δεδεμένοι καὶ ἐκάθευδον οἱ φρουροί, τότε, ὡς ἐξὸν
ἤδη, κλάειν ἦρχον τὴν Λευκίππην. Καὶ δὴ λογισά-
μενος ὅσων αὐτῇ γέγονα κακῶν αἴτιος, κωκύσας ἐν
τῇ ψυχῇ βύθιον, τῷ δὲ νῷ κλέψας τοῦ κωκυτοῦ τὸν
ψόφον "ὦ θεοὶ καὶ δαίμονες" ἔφην "εἴπερ ἐστέ που
καὶ ἀκούετε, τί τηλικοῦτον ἠδικήκαμεν, ὡς ἐν ὀλί-
γαις ἡμέραις τοσούτῳ πλήθει βαπτισθῆναι κακῶν;
2 Νῦν δὲ καὶ παραδεδώκατε ἡμᾶς λῃσταῖς Αἰγυπτίοις,
ἵνα μηδὲ ἐλέου τύχωμεν. Λῃστὴν γὰρ Ἕλληνα καὶ
φωνὴ κατέκλασε, καὶ δέησις ἐμάλαξεν· ὁ γὰρ λόγος
πολλάκις τὸν ἔλεον προξενεῖ· τῷ γὰρ πονοῦντι τῆς
ψυχῆς ἡ γλῶττα πρὸς ἱκετηρίαν διακονουμένη τῆς
3 τῶν ἀκουόντων ψυχῆς ἡμεροῖ τὸ θυμούμενον. Νῦν
δὲ ποίᾳ μὲν φωνῇ δεηθῶμεν; τίνας δὲ λόγους προ-
τείνωμεν; Κἂν Σειρήνων τις γένηται πιθανώτερος,
ὁ ἀνδροφόνος οὐκ ἀκούει. Μόνοις ἱκετεύειν με δεῖ
τοῖς νεύμασι καὶ τὴν δέησιν δηλοῦν ταῖς χειρονο-
μίαις. Ὢ τῶν ἀτυχημάτων· ἤδη τὸν θρῆνον ὀρχή-
4 σομαι. Τὰ μὲν οὖν ἐμά, κἂν ὑπερβολὴν ἔχῃ συμ-
φορᾶς, ἧττον ἀλγῶ, τὰ δὲ σά, Λευκίππη, ποίῳ

στόματι θρηνήσω; ποίοις ὄμμασι δακρύσω; Ὦ πιστὴ
μὲν πρὸς ἀνάγκην ἔρωτος, χρηστὴ δὲ πρὸς ἐραστὴν
δυστυχοῦντα. Ὡς καλά σου τῶν γάμων τὰ κοσμήμα-
τα. Θάλαμος μὲν τὸ δεσμωτήριον, εὐνὴ δὲ ἡ γῆ,
ὅρμοι δὲ καὶ ψέλια κάλοι καὶ βρόχος, καί σοι νυμφα-
γωγὸς λῃστὴς παρακαθεύδει, ἀντὶ δὲ ὑμεναίων τίς
σοι τὸν θρῆνον ᾄδει. Μάτην σοι, ὦ θάλασσα, τὴν 6
χάριν ὡμολογήσαμεν· μέμφομαί σου τῇ φιλανθρω-
πίᾳ· χρηστοτέρα γέγονας πρὸς οὓς ἀπέκτεινας, ἡμᾶς
δὲ σώσασα μᾶλλον ἀπέκτεινας. Ἐφθόνησας ἡμῖν
ἀλῃστεύτοις ἀποθανεῖν."

Ταῦτα μὲν οὖν ἐθρήνουν ἡσυχῇ, κλάειν δὲ οὐκ 11
ἠδυνάμην· τοῦτο γὰρ ἴδιον τῶν ὀφθαλμῶν ἐν τοῖς
μεγάλοις κακοῖς. Ἐν μὲν γὰρ ταῖς μετρίαις συμφο-
ραῖς ἀφθόνως τὰ δάκρυα καταρρεῖ καὶ ἔστι τοῖς πά-
σχουσιν εἰς τοὺς κολάζοντας ἱκετηρία καὶ τοὺς ἀλ-
γοῦντας ὥσπερ οἰδοῦντος τραύματος ἐκένωσεν· ἐν
δὲ τοῖς ὑπερβάλλουσι δεινοῖς φεύγει τὰ δάκρυα καὶ
προδίδωσι τοὺς ὀφθαλμούς. Ἐντυχοῦσα γὰρ αὐτοῖς 2
ἀναβαίνουσιν ἡ λύπη ἵστησί τε τὴν ἀκμὴν καὶ μετο-
χετεύει καταφέρουσα σὺν αὐτῇ κάτω· τὰ δὲ ἐκτρε-
πόμενα τῆς ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁδοῦ εἰς τὴν ψυχὴν
καταρρεῖ καὶ χαλεπώτερον αὐτῆς ποιεῖ τὸ τραῦμα.
Λέγω οὖν πρὸς τὴν Λευκίππην πάντα σιγῶσαν "τί
σιγᾷς, φιλτάτη, καὶ οὐδέν μοι λαλεῖς;" "Ὅτι μοι"
ἔφη "πρὸ τῆς ψυχῆς, Κλειτοφῶν, τέθνηκεν ἡ φωνή."

Ταῦθ' ἡμᾶς διαλεγομένους ἔλαθεν ἕως γενομένη· 12
καί τις ἵππον ἐπελαύνων ἔρχεται, κόμην ἔχων πολ-
λὴν καὶ ἀγρίαν· ἐκόμα δὲ καὶ ὁ ἵππος. Γυμνὸς ἦν
ὁ ἵππος [ἄστρωτος] καὶ οὐκ εἶχε φάλαρα· τοιοῦτοι
γὰρ τοῖς λῃσταῖς εἰσιν οἱ ἵπποι. Ἀπὸ δὲ τοῦ λῃ-
στάρχου παρῆν καὶ "εἴ τις" ἔφη "παρθένος ἐστὶν ἐν

τοῖς εἰλημμένοις, ταύτην ἀπάγειν πρὸς τὸν θεόν, ἱε-
ρεῖον ἐσομένην καὶ καθάρσιον τοῦ στρατοῦ." Οἱ δὲ
ἐπὶ τὴν Λευκίππην εὐθὺς τρέπονται, ἡ δὲ εἴχετό
μου καὶ ἐξεκρέματο βοῶσα. Τῶν δὲ λῃστῶν οἱ μὲν
ἀπέσπων, οἱ δὲ ἔτυπτον· ἀπέσπων μὲν τὴν Λευκίπ-
πην, ἔτυπτον δὲ ἐμέ. Ἀράμενοι οὖν αὐτὴν μετέω-
ρον ἀπάγουσιν, ἡμᾶς δὲ κατὰ σχολὴν ἦγον δεδε-
μένους.

13 Καὶ ἐπεὶ δύο σταδίους τῆς κώμης προήλθομεν,
ἀλαλαγμὸς ἀκούεται πολὺς καὶ σάλπιγγος ἦχος καὶ
ἐπιφαίνεται φάλαγξ στρατιωτική, πάντες ὁπλῖται.
Οἱ δὲ λῃσταὶ κατιδόντες, ἡμᾶς μέσους διαλαβόντες
2 ἔμενον ἐπιόντας, ὡς αὐτοὺς ἀμυνούμενοι. Καὶ μετ'
οὐ πολὺ παρῆσαν πεντήκοντα τὸν ἀριθμόν, [πάντες
ὁπλῖται], οἱ μὲν ποδήρεις ἔχοντες τὰς ἀσπίδας, οἱ δὲ
πέλτας· οἱ δὲ λῃσταὶ πολλῷ πλείους ὄντες, βώλους
ἀπὸ τῆς γῆς λαμβάνοντες τοὺς στρατιώτας ἔβαλλον.
3 Παντὸς δὲ βώλου χαλεπώτερος βῶλος Αἰγύπτιος,
βαρύς τε καὶ τραχὺς καὶ ἀνώμαλος· τὸ δ' ἀνώμαλόν
εἰσιν [[αἱ]] αἰχμαὶ τῶν λίθων· ὥστε βληθεὶς διπλοῦν
ποιεῖ ἐν ταὐτῷ τὸ τραῦμα, καὶ οἴδημα ὡς ἀπὸ λίθου,
4 καὶ τομὰς ὡς ἀπὸ βέλους. Ἀλλὰ ταῖς γε ἀσπίσιν ἐκ-
δεχόμενοι τοὺς λίθους ὀλίγον τῶν βαλλόντων ἐφρόν-
τιζον. Ἐπεὶ οὖν ἔκαμον οἱ λῃσταὶ βάλλοντες, ἀνοί-
γουσι μὲν οἱ στρατιῶται τὴν φάλαγγα, ἐκθέουσι δὲ
ἀπὸ τῶν ὅπλων ἄνδρες κούφως ἐσταλμένοι, φέρων
αἰχμὴν ἕκαστος καὶ ξίφος, καὶ ἀκοντίζουσιν ἅμα, καὶ
5 οὐδεὶς ἦν ὃς οὐκ ἐπέτυχεν. Εἶτα οἱ ὁπλῖται προσ-
έρρεον· καὶ ἦν ἡ μάχη στερρά, πληγαὶ δὲ παρ'
ἀμφοτέρων καὶ τραύματα καὶ σφαγαί. Καὶ τὸ μὲν
ἔμπειρον παρὰ τοῖς στρατιώταις ἀνεπλήρου τοῦ πλή-
θους τὸ ἐνδεές· ἡμεῖς δὲ ὅσοι τῶν αἰχμαλώτων

ἦμεν, ἐπιτηρήσαντες τὸ πονοῦν τῶν λῃστῶν μέρος,
ἅμα συνελθόντες διακόπτομέν τε αὐτῶν τὴν φάλαγγα
καὶ ἐπὶ τοὺς ἐναντίους ἐκτρέχομεν. Οἱ δὲ στρατιῶ- 6
ται τὸ μὲν πρῶτον ἐπεχείρουν ἀναιρεῖν, οὐκ εἰδότες,
ὡς δὲ εἶδον γυμνοὺς καὶ δεσμὰ ἔχοντας, ὑπονοήσαν-
τες τὴν ἀλήθειαν δέχονται τῶν ὅπλων εἴσω καὶ ἐπ'
οὐρὰν παραπέμψαντες εἴων ἡσυχάζειν. Ἐν τούτῳ 7
δὲ καὶ ἱππεῖς προσέρρεον, καὶ ἐπεὶ πλησίον ἐγένοντο,
κατὰ κέρας ἑκάτερον ἐκτείναντες τὴν φάλαγγα περι-
ίππευον αὐτοὺς κύκλῳ, κἀν τούτῳ συναγαγόντες
αὐτοὺς εἰς ὀλίγον κατεφόνευον. Καὶ οἱ μὲν ἔκειντο
τεθνηκότες, οἱ δὲ καὶ ἡμιθνῆτες ἐμάχοντο· τοὺς δὲ
λοιποὺς ἐζώγρησαν.

Ἦν δὲ περὶ δείλην ὁ καιρός· καὶ ὁ στρατηγὸς 14
διαλαβὼν ἡμῶν ἕκαστον ἐπυνθάνετο τίνες εἴημεν
καὶ πῶς ληφθείημεν· διηγεῖτο δὲ ἄλλος ἄλλο τι,
κἀγὼ τἀμὰ εἶπον. Ἐπεὶ οὖν ἅπαντα ἔμαθεν, ἐκέ-
λευσεν ἀκολουθεῖν, αὐτὸς δὲ ὅπλα δώσειν ὑπέσχετο·
διεγνώκει γὰρ ἀναμείνας στρατιὰν ἐπελθεῖν τῷ με-
γάλῳ λῃστηρίῳ· ἐλέγοντο δὲ ἀμφὶ τοὺς μυρίους
εἶναι. Ἐγὼ δὲ ἵππον ᾔτουν, σφόδρα γὰρ ἤμην ἱπ- 2
πεύειν γεγυμνασμένος. Ὡς δέ τις παρῆν, περιάγων
τὸν ἵππον ἐπεδεικνύμην ἐν ῥυθμῷ τὰ τῶν πολεμούν-
των σχήματα, ὥστε καὶ τὸν στρατηγὸν σφόδρα ἐπαι-
νέσαι. Ποιεῖται δή με ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὁμοτρά-
πεζον καὶ παρὰ τὸ δεῖπνον ἐπυνθάνετο τἀμὰ καὶ
ἀκούων ἠλέει. Συμπαθὴς δέ πως [εἰς ἔλεον] ἄνθρω- 3
πος ἀκροατὴς ἀλλοτρίων κακῶν, καὶ ὁ ἔλεος πολλά-
κις φιλίαν προξενεῖ· ἡ γὰρ ψυχὴ μαλαχθεῖσα πρὸς
τὴν ὧν ἤκουσε λύπην, συνδιατεθεῖσα κατὰ μικρὸν
τῇ τοῦ πάθους ἀκροάσει τὸν οἶκτον εἰς φιλίαν καὶ
τὴν λύπην εἰς ἔλεον συλλέγει. Οὕτως οὖν διέθηκα 4

τὸν στρατηγὸν ἐκ τῆς ἀκροάσεως, ὡς καὶ αὐτὸν εἰς δάκρυα προαγαγεῖν· πλέον δὲ ποιεῖν εἴχομεν οὐδέν, τῆς Λευκίππης ὑπὸ τῶν λῃστῶν ἐχομένης. Ἔδωκε δέ μοι καὶ θεράποντα τὸν ἐπιμελησόμενον Αἰγύπτιον.

15 Τῇ δ' ὑστεραίᾳ πρὸς τὴν διάβασιν παρεσκευά-
ζετο καὶ ἐπεχείρει τὴν διώρυχα χῶσαι, ἥτις ἦν ἐμπο-
δών. Καὶ γὰρ ἑωρῶμεν τοὺς λῃστὰς μετὰ πλείστης
δυνάμεως ἐπὶ θάτερα τῆς διώρυχος ἑστῶτας ἐν τοῖς
ὅπλοις· βωμὸς δέ τις αὐτοῖς αὐτοσχέδιος ἦν πηλοῦ
2 πεποιημένος καὶ σορὸς τοῦ βωμοῦ πλησίον. Ἄγουσι
δή τινες δύο τὴν κόρην ὀπίσω τὼ χεῖρε δεδεμένην.
Καὶ αὐτοὺς μὲν οἵτινες ἦσαν οὐκ εἶδον, ἦσαν γὰρ
ὡπλισμένοι, τὴν δὲ κόρην Λευκίππην οὖσαν ἐγνώ-
3 ρισα. Εἶτα κατὰ τῆς κεφαλῆς σπονδὴν καταχέαντες,
περιάγουσι τὸν βωμὸν κύκλῳ καὶ ἐπηύλει τις αὐτῇ,
καὶ ὁ ἱερεύς, ὡς εἰκός, ᾖδεν ᾠδὴν Αἰγυπτίαν· τὸ γὰρ
σχῆμα τοῦ στόματος καὶ τῶν προσώπων τὸ διειλκυ-
4 σμένον ὑπέφαινεν ᾠδήν. Εἶτα ἀπὸ συνθήματος πάν-
τες ἀναχωροῦσι τοῦ βωμοῦ μακράν, τῶν δὲ νεανί-
σκων ὁ ἕτερος ἀνακλίνας αὐτὴν ὑπτίαν ἔδησεν ἐκ
παττάλων ἐπὶ τῆς γῆς ἐρηρεισμένων, οἷον ποιοῦσιν
οἱ κοροπλάθοι τὸν Μαρσύαν ἐκ τοῦ φυτοῦ δεδεμένον·
εἶτα λαβὼν ξίφος βάπτει κατὰ τῆς καρδίας καὶ διελ-
5 κύσας τὸ ξίφος εἰς τὴν κάτω γαστέρα ῥήγνυσι· τὰ
σπλάγχνα δὲ εὐθὺς ἐξεπήδησεν, ἃ ταῖς χερσὶν ἐξελ-
κύσαντες ἐπιτιθέασι τῷ βωμῷ· καὶ ἐπεὶ ὠπτήθη,
κατατεμόντες ἅπαντες εἰς μοίρας ἔφαγον. Ταῦτα δὲ
ὁρῶντες οἱ στρατιῶται καὶ ὁ στρατηγὸς καθ' ἓν τῶν
πραττομένων ἀνεβόων καὶ τὰς ὄψεις ἀπέστρεφον
τῆς θέας, ἐγὼ δὲ ἐκ παραλόγου καθήμενος ἐθεώρουν.
6 Τὸ δὲ ἦν ἔκπληξις· μέτρον γὰρ οὐκ ἔχον τὸ κακὸν

ἐνεβρόντησέ με. Καὶ τάχα ὁ τῆς Νιόβης μῦθος οὐκ
ἦν ψευδής, ἀλλὰ κἀκείνη τι τοιοῦτον παθοῦσα ἐπὶ
τῇ τῶν παίδων ἀπωλείᾳ δόξαν παρέσχεν ἐκ τῆς ἀκι-
νησίας ὡσεὶ λίθος γενομένη. Ἐπεὶ δὲ τέλος εἶχεν, 7
ὥς γε ᾤμην, τὸ ἔργον, τὸ σῶμα ἐνθέντες τῇ σορῷ
καταλείπουσι, πῶμα ἐπ' αὐτῆς ἐπιθέντες, τὸν δὲ βω-
μὸν καταστρέψαντες φεύγουσιν ἀμεταστρεπτί. Οὕτω
γὰρ αὐτοῖς ποιεῖν ἔτυχε μεμαντευμένος ὁ ἱερεύς.

Ἑσπέρας δὲ γενομένης ἡ διῶρυξ κέχωστο πᾶσα, 16
οἱ δὲ στρατιῶται διαβάντες αὐλίζονται μικρὸν ἄνω
τῆς διώρυχος καὶ περὶ δεῖπνον ἦσαν· ὁ δὲ στρατηγὸς
ἐπεχείρει με παρηγορεῖν ἀνιαρῶς ἔχοντα. Περὶ δὲ 2
πρώτην νυκτὸς φυλακὴν πάντας ἐπιτηρήσας καθεύ-
δοντας πρόειμι τὸ ξίφος ἔχων, ἐπικατασφάξων
ἐμαυτὸν τῇ σορῷ. Ἐπεὶ δὲ πλησίον ἐγενόμην, ἀνα- 3
τείνω τὸ ξίφος "Λευκίππη" λέγων "ἀθλία καὶ πάν-
των ἀνθρώπων δυστυχεστάτη, οὐ τὸν θάνατον ὀδύ-
ρομαί σου μόνον, οὐδ' ὅτι τέθνηκας ἐπὶ ξένης, οὐδ'
ὅτι σοι γέγονεν ἐκ βίας σφαγή, ἀλλ' ὅτι ταῦτα τῶν
σῶν ἀτυχημάτων παίγνια, ἀλλ' ὅτι καθάρσιον γέγονας
ἀκαθάρτων σωμάτων καί σε ζῶσαν ἀνέτεμον, οἴμοι,
καὶ βλέπουσαν ὅλην τὴν ἀνατομήν, ἀλλ' ὅτι σου τῆς
γαστρὸς τὰ μυστήρια ἐμέρισαν καὶ τὴν ταφὴν κακο-
δαίμονι βωμῷ καὶ σορῷ. Καὶ τὸ μὲν σῶμα ταύτῃ 4
κατατέθειται, τὰ δὲ σπλάγχνα ποῦ; Εἰ μὲν δεδα-
πανήκει τὸ πῦρ, ἧττων ἡ συμφορά· νῦν δὲ ἡ τῶν
σπλάγχνων σου ταφὴ λῃστῶν γέγονε τροφή. Ὢ πονη-
ρᾶς ἐπὶ βωμοῦ δᾳδουχίας· ὢ τροφῶν καινὰ μυστήρια.
Καὶ ἐπὶ τοιούτοις θύμασιν ἔβλεπον ἄνωθεν οἱ θεοὶ 5
καὶ οὐκ ἐσβέσθη τὸ πῦρ, ἀλλὰ μιαινόμενον ἠνείχετο
καὶ ἀνέφερε τοῖς θεοῖς τὴν κνίσσαν; Λάβε οὖν, Λευ-
κίππη, τὰς πρεπούσας σοι παρ' ἐμοῦ χοάς."

17 Ταῦτα εἰπὼν ἀνατείνω τὸ ξίφος ἄνω, ὡς καθή-
σων ἐμαυτῷ κατὰ τῆς σφαγῆς, καὶ ὁρῶ δύο τινὰς ἐξ
ἐναντίας (σεληναία δὲ ἦν) σπουδῇ θέοντας. Ἐπέσχον
οὖν λῃστὰς εἶναι δοκῶν, ὡς ἂν ὑπ' αὐτῶν ἀποθάνοι-
2 μι. Ἐν τούτῳ δὲ ἐγγὺς ἐγένοντο καὶ ἀναβοῶσιν
ἄμφω· Μενέλαος δὲ ἦν καὶ ὁ Σάτυρος. Ἐγὼ δὲ ἄν-
δρας ἰδὼν ἐκ παραλόγου ζῶντας φίλους οὔτε περιε-
πτυξάμην, οὔτ' ἐξεπλάγην ὑφ' ἡδονῆς· τοσοῦτον
3 ἡ λύπη με τῆς συμφορᾶς ἐξεκώφωσε. Λαμβάνονται
δή μου τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπεχείρουν ἀφαιρεῖσθαι τὸ
ξίφος· ἐγὼ δὲ "πρὸς θεῶν" ἔφην "μή μοι φθονήσητε
θανάτου καλοῦ, μᾶλλον δὲ φαρμάκου τῶν κακῶν·
οὐδὲ γὰρ ζῆν ἔτι δύναμαι, κἂν νῦν με βιάσησθε,
4 Λευκίππης οὕτως ἀνῃρημένης. Τοῦτο μὲν γὰρ ἀφαι-
ρήσεσθέ μου τὸ ξίφος, τὸ δὲ τῆς ἐμῆς λύπης ξίφος
ἔνδον καταπέπηγε καὶ τέμνει κατ' ὀλίγον. Ἀθανάτῳ
σφαγῇ ἀποθνήσκειν με βούλεσθε;" Λέγει οὖν ὁ Με-
νέλαος "ἀλλ' εἰ διὰ τοῦτο θέλεις ἀποθανεῖν, ὥρα
σοι τὸ ξίφος ἐπισχεῖν· Λευκίππη δέ σοι νῦν ἀναβιώ-
5 σεται." Βλέψας οὖν πρὸς αὐτὸν "ἔτι μου καταγελᾷς"
ἔφην "ἐπὶ τηλικούτῳ κακῷ; εὖ γε, Μενέλαε, Ξενίου
μέμνησαι Διός." Ὁ δὲ κρούσας τὴν σορὸν "ἐπεὶ
τοίνυν ἀπιστεῖ Κλειτοφῶν" ἔφη, "σύ μοι, Λευκίππη,
6 μαρτύρησον, εἰ ζῇς." Ἅμα δὲ εἶπε καὶ δίς που καὶ
τρὶς ἐπάταξε τὴν σορόν, καὶ κάτωθεν ἀκούω φωνῆς
πάνυ λεπτῆς. Τρόμος οὖν εὐθὺς ἴσχει με καὶ πρὸς
7 τὸν Μενέλαον ἀπέβλεπον, μάγον εἶναι δοκῶν. Ὁ δὲ
ἀνέῳγεν ἅμα τὴν σορὸν καὶ ἡ Λευκίππη κάτωθεν
ἀνέβαινε, φοβερὸν θέαμα, ὦ θεοί, καὶ φρικωδέστα-
τον. Ἀνέῳκτο μὲν ἡ γαστὴρ αὐτῆς πᾶσα καὶ ἦν ἐν-
τέρων κενή· ἐπιπεσοῦσα δέ μοι περιπλέκεται καὶ
συνέφυμεν καὶ ἄμφω κατεπέσομεν.

Μόλις οὖν ἀναζωπυρήσας λέγω πρὸς τὸν Μενέ- 18
λαον "οὐκ ἐρεῖς μοι τί ταῦτα; οὐχὶ Λευκίππην ὁρῶ;
ταύτην οὐ κρατῶ καὶ ἀκούω λαλούσης; ἃ οὖν χθὲς
ἐθεασάμην τίνα ἦν; ἢ γὰρ ἐκεῖνά ἐστιν ἢ ταῦτα
ἐνύπνια. Ἀλλ' ἰδοὺ καὶ φίλημα ἀληθινὸν καὶ ζῶν, 2
ὡς κἀκεῖνο τὸ τῆς Λευκίππης γλυκύ." "Ἀλλὰ νῦν"
ὁ Μενέλαος ἔφη "καὶ τὰ σπλάγχνα ἀπολήψεται καὶ τὰ
στέρνα συμφύσεται καὶ ἄτρωτον ὄψει. Ἀλλ' ἐπικά-
λυψαί σου τὸ πρόσωπον· καλῶ γὰρ τὴν Ἑκάτην ἐπὶ
τὸ ἔργον." Ἐγὼ δὲ πιστεύσας ἐνεκαλυψάμην. Ὁ δὲ 3
ἄρχεται τερατεύεσθαι καὶ λόγον τινὰ καταλέγειν·
⟦καὶ⟧ ἅμα λέγων περιαιρεῖ τὰ μαγγανεύματα τὰ ἐπὶ
τῇ γαστρὶ τῆς Λευκίππης καὶ ἀποκατέστησεν εἰς τὸ
ἀρχαῖον, λέγει τέ μοι "ἀποκάλυψαι." Κἀγὼ μόλις 4
μὲν καὶ φοβούμενος (ἀληθῶς γὰρ ᾤμην τὴν Ἑκάτην
παρεῖναι), ὅμως δ' οὖν ἀπέστησα τῶν ὀφθαλμῶν τὰς
χεῖρας καὶ ὁλόκληρον τὴν Λευκίππην ὁρῶ. Ἔτι μᾶλ- 5
λον οὖν ἐκπλαγεὶς ἐδεόμην τοῦ Μενελάου λέγων "ὦ
φίλτατε Μενέλαε, εἰ διάκονός τις εἶ θεῶν, δέομαί
σου, ποῦ γῆς εἰμι καὶ τίνα ποτὲ ταῦτα ὁρῶ;" Καὶ ἡ
Λευκίππη "παῦσαι" ἔφη "Μενέλαε, δεδιττόμενος
αὐτόν, λέγε δὲ πῶς τοὺς λῃστὰς ἠπάτησας."

Ὁ οὖν Μενέλαος λέγει "οἶδας ὡς Αἰγύπτιός εἰμι 19
τὸ γένος· φθάνω γάρ σοι ταῦτα εἰπὼν ἐπὶ τῆς νεώς.
Ἦν οὖν μοι τὰ πλεῖστα τῶν κτημάτων περὶ ταύτην
τὴν κώμην καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῆς γνώριμοι. Ἐπεὶ 2
οὖν τῇ ναυαγίᾳ περιεπέσομεν, εἶτά με προσέρριψε
τὸ κῦμα τοῖς τῆς Αἰγύπτου παραλίοις, λαμβάνομαι
μετὰ τοῦ Σατύρου πρὸς τῶν ταύτῃ παραφυλαττόν-
των λῃστῶν. Ὡς δὲ ἄγομαι πρὸς τὸν λῄσταρχον,
ταχύ με τῶν λῃστῶν τινες γνωρίσαντες λύουσί μου
τὰ δεσμά, θαρρεῖν τε ἐκέλευον καὶ συμπονεῖν αὐ-

3 τοῖς, ὡς ἂν οἰκεῖον. Ἐξαιτοῦμαι δὴ καὶ τὸν Σάτυρον
ὡς ἐμόν. Οἱ δὲ 'ἀλλ' ὅπως' ἔφησαν 'ἐπιδείξεις ἡμῖν
σεαυτὸν τολμηρὸν πρῶτον.' Κἂν τούτῳ χρησμὸν
ἴσχουσι κόρην καταθῦσαι καὶ καθῆραι τὸ ληστήριον
καὶ τοῦ μὲν ἥπατος ἀπογεύσασθαι τυθείσης, τὸ δὲ
λοιπὸν σῶμα σορῷ παραδόντας ἀναχωρῆσαι, ὡς ἂν
τὸ τῶν ἐναντίων στρατόπεδον ὑπερβάλοι τῆς θυσίας
τὸν τόπον. Λέγε δὴ τὰ ἐπίλοιπα, Σάτυρε, σὸς γὰρ
ἐντεῦθεν ὁ λόγος."

20 Καὶ ὁ Σάτυρος λέγει "ἅμα δὲ βιαζόμενος ἐπὶ
τὸ στρατόπεδον ἔκλαον, ὦ δέσποτα, καὶ ὠδυρόμην,
τὰ περὶ τῆς Λευκίππης πυθόμενος, καὶ ἐδεόμην Με-
2 νελάου παντὶ τρόπῳ σῶσαι τὴν κόρην. Δαίμων δέ
τις ἀγαθὸς ἡμῖν συνήργησεν. Ἐτύχομεν τῇ προ-
τεραίᾳ τῆς θυσίας ἡμέρᾳ καθεζόμενοι πρὸς τῇ θα-
λάττῃ λυπούμενοι καὶ περὶ τούτων σκοποῦντες, τῶν
δὲ λῃστῶν τινες ναῦν ἰδόντες ἀγνοίᾳ πλανηθεῖσαν
3 ὥρμησαν ἐπ' αὐτήν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς νεὼς συνέντες οἳ
τυγχάνουσιν, ἐπεχείρουν ἐλαύνειν εἰς τοὐπίσω· ὡς
δὲ φθάνουσιν οἱ λῃσταὶ καταλαβόντες, πρὸς ἄμυναν
4 τρέπονται· καὶ γάρ τις ἐν αὐτοῖς ἦν τῶν τὰ Ὁμήρου
[τῷ στόματι] δεικνύντων ἐν τοῖς θεάτροις. Τὴν Ὁμη-
ρικὴν ⟦οὖν⟧ σκευὴν ὁπλισάμενος καὶ αὐτὸς καὶ τοὺς
ἀμφ' αὐτὸν οὕτω σκευάσας, ἐπεχείρουν μάχεσθαι.
5 Πρὸς μὲν οὖν τοὺς πρώτους ἐπελθόντας καὶ μάλα
ἐρρωμένως ἀντετάξαντο· πλειόνων δὲ ἐπιπλευσάν-
των σκαφῶν λῃστρικῶν καταδύουσι τὴν ναῦν καὶ
6 τοὺς ἄνδρας ἐκπεσόντας ἀνῄρουν. Λανθάνει δὴ κίστη
ἐκτραπεῖσά τις καὶ τῷ ναυαγίῳ καθ' ἡμᾶς τῷ ῥοῒ
κομισθεῖσα, ἣν ὁ Μενέλαος ἀναιρεῖται· καὶ ἀναχω-
ρήσας ποι παρόντος ἅμα κἀμοῦ (προσεδόκα γάρ τι
σπουδαῖον ἔνδον εἶναι) ἀνοίγει τὴν κίστην καὶ ὁρῶ-

μεν χλαμύδα καὶ ξίφος, τὴν μὲν κώπην ὅσον παλαι-
στῶν τεσσάρων, τὸν δὲ σίδηρον ἐπὶ τῇ κώπῃ βραχύ-
τατον, δακτύλων ὅσον τριῶν. Ὡς δὲ ἀνελόμενος τὸ 7
ξίφος ὁ Μενέλαος ἔλαθε μεταστρέψας κατὰ τὸ τοῦ
σιδήρου μέρος, τὸ μικρὸν ἐκεῖνο ξίφος ὥσπερ ἀπὸ
χηραμοῦ τῆς κώπης κατατρέχει τοσοῦτον, ὅσον εἶχεν
ἡ κώπη τὸ μέγεθος· ὡς δὲ ἀνέστρεψεν εἰς τοὔμπα-
λιν, αὖθις ὁ σίδηρος εἴσω καταδύεται. Τούτῳ δ'
ἄρα, ὡς εἰκός, ὁ κακοδαίμων ἐκεῖνος ἐν τοῖς θεά-
τροις ἐχρῆτο πρὸς τὰς κιβδήλους σφαγάς.

Λέγω οὖν πρὸς τὸν Μενέλαον 'θεὸς ἡμῖν, ἂν 21
θέλῃς χρηστὸς γενέσθαι, συναγωνιεῖται· δυνησό-
μεθα γὰρ καὶ τὴν κόρην σῶσαι καὶ τοὺς λῃστὰς λα-
θεῖν· ἄκουσον δὲ ποίῳ τρόπῳ. Δέρμα προβάτου 2
λαβόντες ὡς ὅτι ῥαδινώτατον συρράψωμεν εἰς σχῆμα
βαλαντίου, μέτρον ὅσον γαστρὸς ἀνθρωπίνης, εἶτ'
ἐμπλήσαντες θηρείων σπλάγχνων καὶ αἵματος, τὴν
πλαστὴν ταύτην γαστέρα ῥάψωμεν, ὡς [[ἂν]] μὴ ῥα-
δίως τὰ σπλάγχνα διεκπίπτοι, καὶ ἐνσκευάσαντες
τὴν κόρην τοῦτον τὸν τρόπον καὶ στολὴν ἔξωθεν πε-
ριβαλόντες μίτραις τε καὶ ζώμασιν ἐνδεδεμένῃ τὴν
σκευὴν ταύτην ἐπικρύψωμεν. Πάντως δὲ καὶ ὁ 3
χρησμὸς ἡμῖν εἰς τὸ λαθεῖν χρήσιμος. Ὁλοκλήρως
γὰρ αὐτὴν ἐσταλμένην δι' αὐτῆς ἀνατμηθῆναι μέσην
τῆς ἐσθῆτος λέγει ὁ χρησμός. Ὁρᾷς τοῦτο τὸ ξίφος
ὡς ἔχει μηχανῆς. Ἂν γὰρ ἐρείσῃ τις ἐπί τινος σώμα- 4
τος, φεύγει πρὸς τὴν κώπην ὥσπερ εἰς κουλεόν· καὶ
οἱ μὲν ὁρῶντες δοκοῦσι βαπτίζεσθαι τὸν σίδηρον
κατὰ τοῦ σώματος, ὁ δὲ εἰς τὸν χηραμὸν τῆς κώπης
ἀνέδραμε, μόνην δὲ καταλείπει τὴν αἰχμήν, ὅσον
τὴν πλαστὴν γαστέρα τεμεῖν καὶ τὴν κώπην ἐν χρῷ
τοῦ σφαζομένου τυχεῖν· κἂν ἀποσπάσῃ τις τὸν σί-

δῆρον ἐκ τοῦ τραύματος, καταρρεῖ πάλιν ἐκ τοῦ χη-
ραμοῦ τὸ ξίφος, ὅσον τῆς κώπης ἀνακουφίζεται τὸ
μετέωρον καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον τοὺς ὁρῶντας ἀπατᾷ.
5 Δοκεῖ γὰρ τοσοῦτον καταβῆναι ἐν τῇ σφαγῇ, ὅσον
ἄνεισιν ἐκ τῆς μηχανῆς. Τούτων οὖν γενομένων, οὐκ
ἂν εἰδεῖεν οἱ λῃσταὶ τὴν τέχνην. Τά τε γὰρ δέρματα
ἀποκέκρυπται, τά τε σπλάγχνα τῇ σφαγῇ προπη-
δήσεται, ἅπερ ἡμεῖς ἐξελόντες ἐπὶ τῷ βωμῷ θύσο-
6 μεν. Καὶ τοὐντεῦθεν οὐκέτι προσίασιν οἱ λῃσταὶ τῷ
σώματι, ἀλλ' ἡμεῖς εἰς τὴν σορὸν καταθήσομεν. Ἀκή-
κοας τοῦ λῃστάρχου μικρῷ πρόσθεν εἰπόντος δεῖν τι
τολμηρὸν ἐπιδείξασθαι πρὸς αὐτούς, ὥστε ἔστι σοι
προσελθεῖν αὐτῷ καὶ ὑποσχέσθαι ταύτην τὴν ἐπίδει-
ξιν.' Ταῦτα λέγων ἐδεόμην Δία Ξένιον καλῶν καὶ
κοινῆς ἀναμιμνήσκων τραπέζης καὶ κοινῆς ναυαγίας.
22 Ὁ δὲ χρηστὸς οὗτος 'μέγα μὲν' ἔφη 'τὸ ἔργον,
ἀλλ' ὑπὲρ φίλου, κἂν ἀποθανεῖν δεήσῃ, καλὸς ὁ
κίνδυνος, γλυκὺς ὁ θάνατος.' 'Νομίζω δὲ' ἔφην 'ζῆν
2 καὶ Κλειτοφῶντα. Ἡ γὰρ κόρη πυθομένῳ μοι κατα-
λιπεῖν αὐτὸν εἶπε παρὰ τοῖς ἑαλωκόσι τῶν λῃστῶν
δεδεμένον, οἱ δὲ τῶν λῃστῶν πρὸς τὸν λῄσταρχον
ἐκφυγόντες ἔλεγον πάντας τοὺς ὑπ' αὐτῶν εἰλημ-
μένους τὴν εἰς τὸ στρατόπεδον μάχην ἐκπεφευγέναι·
ὥστε ἀποκείσεταί σοι παρ' αὐτῷ ἡ χάρις καὶ ἅμα
3 ἐλεῆσαι κόρην ἀθλίαν ἐκ τοσούτου κακοῦ.' Ταῦτα
λέγων πείθω, καὶ συνέπραξεν ἡ Τύχη. Ἐγὼ μὲν
οὖν περὶ τὴν τοῦ μηχανήματος ἤμην σκευήν· ἄρτι δὲ
τοῦ Μενελάου μέλλοντος τοῖς λῃσταῖς περὶ τῆς θυ-
σίας λέγειν, ὁ λῄσταρχος φθάσας κατὰ δαίμονα 'νό-
μος ἡμῖν' ἔφη 'τοὺς πρωτομύστας τῆς ἱερουργίας

---

15 post τραπέζης: καὶ χρηστῆς

*ἄρχεσθαι, μάλιστα ὅταν ἄνθρωπον καταθύειν δέῃ.
Ὥρα τοίνυν εἰς αὔριον σοὶ παρασκευάζεσθαι πρὸς* 4
*τὴν θυσίαν· δεήσει δὲ καὶ τὸν σὸν οἰκέτην ἅμα σοὶ
μυηθῆναι.’ ‘Καὶ μάλα’ οὗτος ἔφη ‘προθυμησόμεθα
μηδενὸς ὑμῶν χείρους γενέσθαι. Στεῖλαι δὲ ἡμᾶς* 5
*αὐτοὺς δεήσει τὴν κόρην ὡς ἁρμοδίως πρὸς τὴν ανα-
τομήν.’ ‘‘Ὑμῶν’ ὁ λῄσταρχος ἔφη ‘τὸ ἱερεῖον.’*

Στέλλομεν δὴ τὴν κόρην τὸν προειρημένον τρό- 6
*πον καθ’ ἑαυτούς, καὶ θαρρεῖν παρεκελευσάμεθα,
διεξελθόντες ἕκαστα καὶ ὡς μένειν εἴσω τῆς σοροῦ
χρή, κἂν θᾶττον αὐτὴν ὁ ὕπνος ἀφῇ, τὴν ἡμέραν
ἔνδον μένειν. ‘Ἢν δέ τι ἡμῖν ἐμποδὼν γένηται, σῷζε
σαυτὴν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον.’ Ταῦτα εἰπόντες ἐξά-
γομεν αὐτὴν ἐπὶ τὸν βωμόν. Καὶ τὰ λοιπὰ οἶδας.”*

Ὡς οὖν ἤκουσα, παντοδαπὸς ἐγινόμην καὶ διη- 23
*πόρουν ὅ τι ποιήσω πρὸς τὸν Μενέλαον ἀντάξιον.
Τὸ δ’ οὖν κοινότατον, προσπεσὼν κατησπαζόμην καὶ
προσεκύνουν ὡς θεὸν καί μου κατὰ τῆς ψυχῆς ἀθρόα
κατεχεῖτο ἡδονή. Ὡς δὲ τὰ κατὰ Λευκίππην εἶχέ μοι* 2
*καλῶς, “ὁ δὲ Κλεινίας” εἶπον “τί γέγονεν;” ὁ δὲ
Μενέλαος “οὐκ οἶδα” ἔφη· “μετὰ γὰρ τὴν ναυαγίαν
εὐθὺς εἶδον μὲν αὐτὸν τῆς κεραίας λαβόμενον, ὅποι
δὲ κεχώρηκεν οὐκ οἶδα.” Ἀνεκώκυσα οὖν ἐν μέσῃ* 3
*τῇ χαρᾷ· ταχὺ γὰρ ἐφθόνησέ μοι δαίμων τις τῆς κα-
θαρᾶς ἡδονῆς· τὸν δι’ ἐμὲ φαινόμενον οὐδαμοῦ, τὸν
μετὰ Λευκίππην ἐμὸν δεσπότην, τοῦτον ἐκ πάντων
κατέσχεν ἡ θάλασσα, ἵνα μὴ τὴν ψυχὴν μόνον ἀπο-
λέσῃ, ἀλλὰ καὶ τὴν ταφήν. “Ὦ θάλαττα ἄγνωμον,* 5
*ἐφθόνησας ἡμῖν ὁλοκλήρου τοῦ τῆς φιλανθρωπίας
σου δράματος.” Ἄπιμεν οὖν εἰς τὸ στρατόπεδον κοινῇ
καὶ τῆς σκηνῆς εἴσω παρελθόντες τῆς ἐμῆς τὸ λοιπὸν*

τῆς νυκτὸς διετρίψαμεν, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐκ ἔλαθε
τοὺς πολλούς.
24 Ἅμα δὲ τῇ ἕῳ προσάγω τὸν Μενέλαον τῷ στρα-
τηγῷ καὶ ἅπαντα λέγω, ὁ δὲ συνήδετο καὶ τὸν Με-
νέλαον ποιεῖται φίλον, πυνθάνεται δὲ πόση δύνα-
μίς ἐστι τοῖς ἐναντίοις. Ὁ δὲ ἔλεγε πᾶσαν ἐμπεπλῆ-
σθαι τὴν ἑξῆς κώμην ἀνδρῶν ἀπονενοημένων καὶ
πολὺ συνηθροῖσθαι ληστήριον, ὡς εἶναι μυρίους.
2 Λέγει οὖν ὁ στρατηγὸς "ἀλλ' ἡμῖν αὗται [[αἱ]]
πέντε χιλιάδες ἱκαναὶ πρὸς εἴκοσι τῶν ἐκείνων· ἀφί-
ξονται δὲ ὅσον οὐδέπω πρὸς τούτοις ἕτεροι δισχίλιοι
τῶν ἀμφὶ τὸ Δέλτα καὶ τὴν Ἡλίου πόλιν τεταγμένων
3 ἐπὶ τοὺς βαρβάρους." Καὶ ἅμα λέγοντος αὐτοῦ παῖς
εἰστρέχει τις λέγων ἀπὸ τοῦ Δέλτα πρόδρομον ἥκειν
τοὐκεῖθεν στρατοπέδου καὶ πέντε λέγειν ἄλλων ἡμε-
ρῶν διατρίβειν τοὺς δισχιλίους· τοὺς γὰρ βαρβάρους
κατατρέχοντας πεπαῦσθαι· μελλούσης δὲ ἥκειν τῆς
δυνάμεως τὸν ὄρνιν αὐτοῖς ἐπιδημῆσαι τὸν ἱερὸν φέ-
ροντα τοῦ πατρὸς τὴν ταφήν· ἀνάγκην δ' εἶναι τὴν
ἔξοδον ἐπισχεῖν τοσούτων ἡμερῶν.
25 "Καὶ τίς ὁ ὄρνις οὗτος, ὅστις" ἔφην "τοσαύτης
τιμῆς ἠξίωται; ποίαν δὲ καὶ κομίζει ταφήν;" "Φοίνιξ
μὲν ὁ ὄρνις ὄνομα, τὸ δὲ γένος Αἰθίοψ, μέγεθος κατὰ
2 ταών· τῇ χρόᾳ ταὼς ἐν κάλλει δεύτερος. Κεκέρασται
μὲν τὰ πτερὰ χρυσῷ καὶ πορφύρᾳ, αὐχεῖ δὲ τὸν
Ἥλιον δεσπότην· καὶ ἡ κεφαλὴ μαρτυρεῖ, ἐστεφά-
νωσε γὰρ αὐτὴν κύκλος εὐφεγγής· ἡλίου δέ ἐστιν ὁ
3 τοῦ κύκλου στέφανος εἰκών. Κυάνεός ἐστιν, ῥόδοις
ἐμφερής, εὐειδὴς τὴν θέαν, ἀκτῖσι κομᾷ, καί εἰσιν
αὗται πτερῶν ἀνατολαί· μερίζονται δὲ αὐτοῦ Αἰθίο-
4 πες μὲν τὴν ζωήν, Αἰγύπτιοι δὲ τὴν τελευτήν. Ἐπει-
δὰν γὰρ ἀποθάνῃ (σὺν χρόνῳ δὲ τοῦτο πάσχει μα-

*κρῷ), ὁ παῖς αὐτὸν ἐπὶ τὸν Νεῖλον φέρει, σχεδιάσας
αὐτῷ καὶ τὴν ταφήν. Σμύρνης γὰρ βῶλον τῆς εὐω-
δεστάτης, ὅσον ἱκανὸν πρὸς ὄρνιθος ταφήν, ὀρύττει
τε τῷ στόματι καὶ κοιλαίνει κατὰ μέσον, καὶ τὸ ὄρυγμα
θήκη γίνεται τῷ νεκρῷ. Ἐνθεὶς δὲ καὶ ἐναρμόσας* 5
*τὸν ὄρνιν τῇ σορῷ καὶ κλείσας τὸ χάσμα γηίνῳ χώ-
ματι ἐπὶ τὸν Νεῖλον οὕτως ἵπταται τὸ ἔργον φέρων.
Ἕπεται δὲ αὐτῷ χορὸς ἄλλων ὀρνίθων ὥσπερ δορυ-
φόρων καὶ ἔοικεν ὁ ὄρνις ἀποδημοῦντι βασιλεῖ καὶ
τὴν πόλιν οὐ πλανᾶται τὴν Ἡλίου. Ὄρνιθος αὕτη* 6
*μετοικία νεκροῦ. Ἕστηκεν οὖν ἐπὶ μετεώρου σκοπῶν
καὶ ἐκδέχεται τοὺς προπόλους τοῦ θεοῦ. Ἔρχεται δή
τις ἱερεὺς Αἰγύπτιος, βιβλίον ἐξ ἀδύτων φέρων, καὶ
δοκιμάζει τὸν ὄρνιν ἐκ τῆς γραφῆς. Ὁ δὲ οἶδεν ἀπι-* 7
*στούμενος καὶ τὰ ἀπόρρητα φαίνει τοῦ σώματος καὶ
τὸν νεκρὸν ἐπιδείκνυται καὶ ἔστιν ἐπιτάφιος σοφι-
στής. Ἱερέων δὲ παῖδες Ἡλίου τὸν ὄρνιν τὸν νεκρὸν
παραλαβόντες θάπτουσι. Ζῶν μὲν οὖν Αἰθίοψ ἐστὶ
τῇ τροφῇ, ἀποθανὼν δὲ Αἰγύπτιος γίνεται τῇ ταφῇ."*

Δ

*Ἔδοξεν οὖν τῷ στρατηγῷ μαθόντι τήν τε τῶν
ἐναντίων παρασκευὴν καὶ τὴν τῶν συμμάχων ἀναβο-
λὴν εἰς τὴν κώμην ἀναστρέψαι πάλιν, ὅθενπερ ἐξωρ-
μήσαμεν, ἔστ' ἂν οἱ σύμμαχοι παραγένωνται· ἐμοὶ
δέ τις οἶκος ἀπετέτακτο ἅμα τῇ Λευκίππῃ μικρὸν
ἀνωτέρω τῆς τοῦ στρατηγοῦ καταγωγῆς. Καὶ ὡς* 2
εἴσω παρῆλθον, περιπτυξάμενος αὐτὴν οἷός [τε] ἤμην

ἀνδρίζεσθαι. Ὡς δ' οὐκ ἐπέτρεπε "μέχρι πότε"
3 εἶπον "χηρεύομεν τῶν τῆς Ἀφροδίτης ὀργίων; οὐχ
ὁρᾷς οἷα ἐκ παραλόγου γίνεται, ναυαγία καὶ λῃσταὶ
καὶ θυσίαι καὶ σφαγαί; ἀλλ' ἕως ἐν γαλήνῃ τῆς
τύχης ἐσμέν, ἀποχρησώμεθα τῷ καιρῷ, πρίν τι χα-
λεπώτερον ἡμᾶς ἐπισχεῖν." Ἡ δὲ "ἀλλ' οὐ θέμις"
4 ἔφη "τοῦτο ἤδη γενέσθαι. Ἡ γάρ μοι θεὸς Ἄρτεμις
ἐπιστᾶσα πρῴην κατὰ τοὺς ὕπνους, ὅτε ἔκλαον μέλ-
λουσα σφαγήσεσθαι 'μὴ νῦν' ἔφη 'κλᾶε· οὐ γὰρ
τεθνήξῃ· βοηθὸς γὰρ ἐγώ σοι παρέσομαι· μενεῖς δὲ
παρθένος, ἔστ' ἄν σε νυμφοστολήσω· ἄξεται δέ σε
5 ἄλλος οὐδεὶς ἢ Κλειτοφῶν.'" Ἐγὼ δὲ τὴν μὲν ἀνα-
βολὴν ἠχθόμην, ταῖς δὲ τοῦ μέλλοντος ἐλπίσιν ἡδό-
μην· ὡς δ' ἤκουσα τὸ ὄναρ, ἀναμιμνήσκομαι προσό-
6 μοιον ἰδὼν ἐνύπνιον. Ἐδόκουν γὰρ τῇ παρελθούσῃ
νυκτὶ νεὼν Ἀφροδίτης ἰδεῖν καὶ τὸ ἄγαλμα ἔνδον
εἶναι τῆς θεοῦ· ὡς δὲ πλησίον ἐγενόμην προσευξό-
7 μενος, κλεισθῆναι τὰς θύρας. Ἀθυμοῦντι δέ μοι
γυναῖκα ἐκφανῆναι κατὰ τὸ ἄγαλμα τὴν μορφὴν
ἔχουσαν, καὶ "νῦν" εἶπεν "οὐκ ἔξεστί σοι παρελθεῖν
εἴσω τοῦ νεώ· ἢν δὲ ὀλίγον ἀναμείνῃς χρόνον, οὐκ
ἀνοίξω σοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἱερέα σε ποιήσω τῆς
8 θεοῦ." Καταλέγω δὴ τοῦτο τῇ Λευκίππῃ τὸ ἐνύπνιον
καὶ οὐκέτι ἐπεχείρουν βιάζεσθαι. Ἀναλογιζόμενος δὲ
τὸν τῆς Λευκίππης ὄνειρον, οὐ μετρίως ἐταραττόμην.
2 Ἐν τούτῳ δὴ Χαρμίδης (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ
στρατηγῷ) ἐπιβάλλει τῇ Λευκίππῃ τὸν ὀφθαλμόν,
ἀπὸ τοιαύτης ἀφορμῆς αὐτὴν ἰδών. Ἔτυχον ποτάμιον
θηρίον ἄνδρες τεθηρακότες θέας ἄξιον· ἵππον δὲ
2 αὐτὸν τοῦ Νείλου καλοῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι. Καὶ ἔστι
μὲν ἵππος, ὡς ὁ λόγος βούλεται, τὴν γαστέρα καὶ
τοὺς πόδας, πλὴν ὅσον εἰς χηλὴν σχίζει τὴν ὁπλήν·

μέγεθος δὲ κατὰ τὸν βοῦν τὸν μέγιστον· οὐρὰ βρα-
χεῖα καὶ ψιλὴ τριχῶν· κεφαλὴ περιφερὴς οὐ σμικρά· 3
ἐγγὺς ἵππου παρειαί· μυκτὴρ ἐπὶ μέγα κεχηνὼς καὶ
πνέων πυρώδη καπνὸν ὡς ἀπὸ πηγῆς πυρός· γένυς
εὐρεῖα, ὅση καὶ παρειά· μέχρι τῶν κροτάφων ἀνοί-
γει τὸ στόμα· ἔχει δὲ καὶ κυνόδοντας καμπύλους
κατὰ μὲν τὴν ἰδέαν καὶ τὴν θέσιν ὡς συός, τὸ δὲ μέ-
γεθος εἰς τριπλάσιον.

Καλεῖ δὴ πρὸς τὴν θέαν ἡμᾶς ὁ στρατηγός· καὶ 3
ἡ Λευκίππη συμπαρῆν. Ἡμεῖς μὲν οὖν ἐπὶ τὸ θηρίον
τοὺς ὀφθαλμοὺς εἴχομεν, ἐπὶ τὴν Λευκίππην δὲ ὁ
στρατηγός· καὶ εὐθὺς ἑαλώκει. Βουλόμενος οὖν 2
ἡμᾶς παραμένειν ἐπὶ πλεῖστον, ἵν' ἔχοι τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς αὐτοῦ χαρίζεσθαι, περιπλοκὰς ἐζήτει λόγων,
πρῶτον μὲν τὴν φύσιν τοῦ θηρίου καταλέγων, εἶτα
καὶ τὸν τρόπον τῆς ἄγρας, ὡς ἔστι μὲν ἀδηφαγώτα-
τον καὶ ποιεῖται τροφὴν ὅλον λήιον, ἀπάτῃ δὲ πάσχει
τὴν ἄγραν. Ἐπιτηρήσαντες γὰρ αὐτοῦ τὰς διατρι- 3
βάς, ὄρυγμα ποιησάμενοι ἐπικαλύπτουσιν ἄνωθεν
καλάμοις καὶ χώματι· ὑπὸ δὲ τὴν τῶν καλάμων
μηχανὴν ἱστάναι κάτω ξύλινον οἴκημα τὰς θύρας
ἀνεῳγμένον εἰς τὸν ὄροφον τοῦ βόθρου καὶ τὴν
πτῶσιν τοῦ θηρίου λοχᾶν· τὸν μὲν γὰρ ἐπιβάντα 4
φέρεσθαι εὐθύς, καὶ τὸ οἴκημα φωλεοῦ δίκην ὑποδέ-
χεσθαι, καὶ τοὺς κυνηγέτας ἐκθορόντας εὐθὺς ἐπι-
κλείειν τοῦ πώματος τὰς θύρας καὶ ἔχειν οὕτω τὴν
ἄγραν, ἐπεὶ πρός γε τὸ καρτερὸν οὐδεὶς ἂν αὐτοῦ
κρατήσειε [βίᾳ]. Τά τε γὰρ ἄλλα ἐστὶν ἀλκιμώτατος 5
καὶ τὸ δέρμα, ὡς ὁρᾶτε, φέρει παχὺ καὶ οὐκ ἐθέλει

---

2 post τριχῶν: ὅτι καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ σώματος οὕτως ἔχει

πείθεσθαι σιδήρου τραύματι, ἀλλ' ἐστίν, ὡς εἰπεῖν,
ἐλέφας Αἰγύπτιος. Καὶ γὰρ δεύτερος φαίνεται εἰς
ἀλκὴν ἐλέφαντος Ἰνδοῦ."
4 Καὶ ὁ Μενέλαος "ἦ γὰρ ἐλέφαντα" ἔφη "ἤδη
τεθέασαί ποτε;" "Καὶ μάλα" ὁ Χαρμίδης εἶπεν, "καὶ
ἀκήκοα παρὰ τῶν ἀκριβῶς εἰδότων τῆς γενέσεως αὐ-
2 τοῦ τὸν τρόπον ὡς παράδοξος." "Ἀλλ' ἡμεῖς γε οὐκ
εἴδομεν εἰς ταύτην" ἔφην ἐγὼ "τὴν ἡμέραν, ὅτι μὴ
γραφῇ." "Λέγοιμ' ἂν ὑμῖν" εἶπε, "καὶ γὰρ ἄγομεν
σχολήν. Κύει μὲν αὐτὸν ἡ μήτηρ χρονιώτατον· δέκα
γὰρ ἐνιαυτοῖς πλάττει τὴν σποράν, μετὰ δὲ τοσαύτην
ἐτῶν περίοδον τίκτει, ὅταν ὁ τόκος γέρων γένηται.
3 Διὰ τοῦτο, οἶμαι, καὶ γίνεται μέγας τὴν μορφήν,
ἄμαχος τὴν ἀλκήν, πολὺς τὴν βιοτήν, βραδὺς τὴν
τελευτήν· βιοῦν γὰρ αὐτὸν λέγουσιν ὑπὲρ τὴν Ἡσιό-
4 δου κορώνην. Τοιαύτη δέ ἐστιν ἐλέφαντος ἡ γένυς,
οἵα τοῦ βοὸς ἡ κεφαλή. Σὺ μὲν γὰρ ἂν ἰδὼν εἴποις
κέρας ἔχειν αὐτοῦ τὸ στόμα διπλοῦν· ἔστι δὲ τοῦτο
ἐλέφαντος καμπύλος ὀδούς. Μεταξὺ δὲ τῶν ὀδόντων
ἀνίσταται αὐτῷ προβοσκίς, κατὰ σάλπιγγα μὲν καὶ
τὴν ὄψιν καὶ τὸ μέγεθος, εὐπειθὴς δὲ τῶν πρὸς τὸν
5 ἐλέφαντα. Προνομεύει γὰρ αὐτῷ τὰς βοσκὰς καὶ
πᾶν ὅ τι ἂν ἐμποδὼν εὕρῃ σιτίον. Ἐὰν μὲν γὰρ ᾖ
ὄψον ἐλέφαντος, ἔλαβέ τε εὐθὺς καὶ ἐπιπτυχθεῖσα
κάτω πρὸς τὴν γένυν τῷ στόματι τὴν τροφὴν διακο-
νεῖ· ἂν δέ τι τῶν ἀνθρωπείων ἴδῃ, τούτῳ περιβάλλει,
κύκλῳ τὴν ἄγραν περισφίγξας, καὶ τὸ πᾶν ἀνεκού-
6 φισε καὶ ὤρεξεν ἄνω δῶρον δεσπότῃ· ἐπικάθηται
γάρ τις αὐτῷ ἀνὴρ Αἰθίοψ, καινὸς ἱππεὺς ὤν· καὶ
κολακεύει καὶ φοβεῖται καὶ τῆς φωνῆς αἰσθάνεται καὶ

29 post καινός: ἐλέφαντι

*μαστίζοντος ἀνέχεται· ἡ δὲ μάστιξ αὐτῷ πέλεκυς σι-
δηροῦς. Εἶδον δέ ποτε καὶ θέαμα καινόν. Ἀνὴρ Ἕλ- 7
λην ἐνέθηκε τὴν κεφαλὴν κατὰ μέσην τοῦ θηρίου τὴν
κεφαλήν· ὁ δὲ ἐλέφας ἐκεχήνει καὶ περιήσθμαινε
τὸν ἄνθρωπον ἐγκείμενον. Ἀμφότερα οὖν ἐθαύμα-
ζον, καὶ τὸν ἄνθρωπον τῆς εὐτολμίας καὶ τὸν ἐλέ-
φαντα τῆς φιλανθρωπίας. Ὁ δὲ ἄνθρωπος ἔλεγεν 8
ὅτι καὶ μισθὸν εἴη δεδωκὼς τῷ θηρίῳ· προσπνεῖν
γὰρ αὐτῷ [καὶ] μόνον οὐκ ἀρωμάτων Ἰνδικῶν· εἶναι
δὲ κεφαλῆς νοσούσης φάρμακον. Οἶδεν οὖν τὴν θε-
ραπείαν ὁ ἐλέφας καὶ προῖκα οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα,
ἀλλ᾽ ἐστὶν ἰατρὸς ἀλαζὼν καὶ τὸν μισθὸν πρῶτον
αἰτεῖ. Κἂν δῷς, πείθεται καὶ παρέχει τὴν χάριν καὶ
ἁπλοῖ τὴν γένυν καὶ τοσοῦτον ἀνέχεται κεχηνώς,
ὅσον ὁ ἄνθρωπος βούλεται. Οἶδε γὰρ ὅτι πέπρακε
τὴν ὀδμήν."*

*"Καὶ πόθεν" ἔφην "οὕτως ἀμόρφῳ θηρίῳ τοσαύτη 5
τῆς εὐωδίας ἡδονή;" "Ὅτι" ἔφη Χαρμίδης "τοιαύ-
την ποιεῖται καὶ τὴν τροφήν. Ἰνδῶν γὰρ ἡ γῆ γείτων
ἡλίου· πρῶτοι γὰρ ἀνατέλλοντα τὸν θεὸν ὁρῶσιν Ἰν-
δοί, καὶ αὐτοῖς θερμότερον τὸ φῶς ἐπικάθηται, καὶ
τηρεῖ τὸ σῶμα τοῦ πυρὸς τὴν βαφήν. Γίνεται δὲ 2
παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἄνθος Αἰθίοπος χρόας, ἔστι δὲ
παρ᾽ Ἰνδοῖς οὐκ ἄνθος ἀλλὰ πέταλον, οἷα παρ᾽ ἡμῖν
τὰ πέταλα τῶν φυτῶν, ὃ [[ἐκεῖ]] μὲν κλέπτει τὴν
πνοὴν καὶ τὴν ὀδμὴν οὐκ ἐπιδείκνυται· ἢ γὰρ ἀλα-
ζονεύεσθαι πρὸς τοὺς εἰδότας ὀκνεῖ ἢ τῆς ἡδονῆς τοῖς
πολίταις φθονεῖ· ἂν δὲ τῆς γῆς μικρὸν ἐξοικήσῃ καὶ
ὑπερβῇ τοὺς ὅρους, ἀνοίγει τῆς κλοπῆς τὴν ἡδονὴν
καὶ ἄνθος ἀντὶ φύλλου γίνεται καὶ τὴν ὀδμὴν ἐνδύε-
ται. Μέλαν τοῦτο ῥόδον Ἰνδῶν. Ἔστι δὲ τοῖς ἐλέ- 3
φασι σιτίον, ὡς τοῖς βουσὶ παρ᾽ ἡμῖν ἡ πόα. Ἅτε*

οὖν ἐκ πρώτης γονῆς αὐτῷ τραφείς, ὅδωδέ τε πᾶς
κατὰ τὴν τροφήν, καὶ τὸ πνεῦμα πέμπει κάτωθεν
εὐωδέστατον ὃ τῆς πνοῆς αὐτῷ γέγονε πηγή."
6 Ἐπεὶ οὖν ἐκ τῶν λόγων ἀπηλλάγημεν τοῦ στρα-
τηγοῦ, μικρὸν διαλιπὼν (ὅτι οὐ δύναταί τις τρωθεὶς
ἀνέχεσθαι θλιβόμενος τῷ πυρὶ) τὸν Μενέλαον μετα-
πέμπεται καὶ τῆς χειρὸς λαβόμενος λέγει "ἀγαθὸν
εἰς φιλίαν οἶδά σε ἐξ ὧν ἔπραξας εἰς Κλειτοφῶντα·
2 κἀμὲ δὲ εὑρήσεις οὐ χείρονα. Δέομαι δὲ παρὰ σοῦ
χάριτος σοὶ μὲν ῥᾳδίας, ἐμοὶ δὲ ἀνασώσεις τὴν ψυ-
χήν, ἂν παράσχῃς. Λευκίππη με ἀπολώλεκε· σῶσον
δὲ σύ. Ὀφείλεταί σοι παρ' αὐτῆς ζωάγρια, μισθὸς
δὲ σοὶ μὲν χρυσοῖ πεντήκοντα τῆς διακονίας, αὐτῇ δὲ
3 ὅσους ἂν θέλῃ." Λέγει οὖν ὁ Μενέλαος "τοὺς μὲν
χρυσοῦς ἔχε καὶ φύλαττε τοῖς τὰς χάριτας πιπράσκου-
σιν· ἐγὼ δὲ φίλος ὢν πειράσομαι γενέσθαι σοι χρή-
σιμος." Ταῦτα εἰπὼν ἔρχεται πρός με καὶ πάντα κατ-
αγορεύει. Ἐβουλευόμεθα οὖν τί δεῖ πράττειν. Ἔδοξε
4 δὲ αὐτὸν ἀπατῆσαι· τὸ γὰρ ἀντιλέγειν οὐκ ἀκίνδυ-
νον ἦν, μὴ καὶ βίαν προσαγάγῃ· τὸ δὲ φεύγειν
ἀδύνατον, πάντῃ μὲν λῃστῶν περικεχυμένων, τοσού-
των δὲ στρατιωτῶν ἀμφ' αὐτὸν ὄντων.
7 Μικρὸν οὖν διαλιπὼν ὁ Μενέλαος, ἀπελθὼν πρὸς
τὸν Χαρμίδην "κατείργασται τὸ ἔργον" ἔφη, "καίτοι
τὸ πρῶτον ἠρνεῖτο ἰσχυρῶς ἡ γυνή· δεομένου δέ
μου καὶ ὑπομιμνήσκοντος τῆς εὐεργεσίας ἐπένευσεν.
2 Ἀξιοῖ δὲ δικαίαν δέησιν ὀλίγων αὐτῇ χαρίσασθαι
προθεσμίαν ἡμερῶν, 'ἔστ' ἂν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν
ἀφίκωμαι· κώμη γὰρ αὕτη καὶ ἐν ὄψει τὰ γινόμενα
καὶ πολλοὶ μάρτυρες.'" "Εἰς μακρὰν" ὁ Χαρμίδης
3 εἶπε "δίδωσι τὴν χάριν. Ἐν πολέμῳ δὲ τίς ἐπιθυμίαν
ἀναβάλλεται; στρατιώτης δὲ ἐν χερσὶν ἔχων μάχην

οἶδεν εἰ ζήσεται; τοσαῦται τῶν θανάτων εἰσὶν ὁδοί.
Αἴτησαί μοι παρὰ τῆς Τύχης τὴν ἀσφάλειαν καὶ
μενῶ. Ἐπὶ πόλεμον νῦν ἐξελεύσομαι βουκόλων· ἔν-
δον μου τῆς ψυχῆς ἄλλος πόλεμος κάθηται· στρατιώ-
της με πορθεῖ τόξον ἔχων, βέλος ἔχων· νενίκημαι, 4
πεπλήρωμαι βελῶν. Κάλεσον, ἄνθρωπε, ταχὺ τὸν
ἰώμενον· ἐπείγει τὸ τραῦμα. Ἅψω πῦρ ἐπὶ τοὺς
πολεμίους· ἄλλας δᾷδας ὁ ἔρως ἀνῆψε κατ' ἐμοῦ.
Τοῦτο πρῶτον, Μενέλαε, σβέσον τὸ πῦρ. Καλὸν τὸ 5
οἰώνισμα πρὸ πολέμου συμβολῆς ἐρωτικὴ συμπλοκή.
Ἀφροδίτη με πρὸς Ἄρεα ἀποστειλάτω." Καὶ ὁ Με-
νέλαος "ἀλλ' ὁρᾷς" ἔφη "ὡς οὐκ ἔστι ῥᾴδιον λαθεῖν
αὐτὴν ἐνθάδε τὸν ἄνδρα ὄντα καὶ ταῦτα ἐρῶντα."
Καὶ ὁ Χαρμίδης "ἀλλὰ τοῦτό γε ῥᾴδιον" ἔφη "τὸν 6
Κλειτοφῶντα ἀποφορτίσασθαι." Ὁρῶν οὖν ὁ Μενέ-
λαος τοῦ Χαρμίδου τὴν σπουδὴν καὶ φοβηθεὶς περὶ
ἐμοῦ, ταχύ τι σκήπτεται πιθανὸν καὶ λέγει "βούλει 7
τὴν ἀλήθειαν ἀκοῦσαι τῆς ἀναβολῆς; ἡ γυνὴ χθὲς
ἀφῆκε τὰ ἔμμηνα καὶ ἀνδρὶ συνελθεῖν οὐ θέμις."
"Οὐκοῦν ἀναμενοῦμεν" ὁ Χαρμίδης εἶπεν "ἐνταῦθα
τρεῖς ἡμέρας ἢ τέτταρας, αὗται γὰρ ἱκαναί. Ὃ δὲ 8
ἔξεστιν αἰτοῦ παρ' αὐτῆς· εἰς ὀφθαλμοὺς ἡκέτω τοὺς
ἐμοὺς καὶ λόγων μεταδότω· ἀκοῦσαι θέλω φωνῆς,
χειρὸς θιγεῖν, ψαῦσαι σώματος· αὗται γὰρ ἐρώντων
παραμυθίαι. Ἔξεστι δὲ αὐτὴν καὶ φιλῆσαι· τοῦτο
γὰρ οὐ κεκώλυκεν ἡ γαστήρ."

Ὡς οὖν ταῦτα ὁ Μενέλαος ἐλθὼν ἀπαγγέλλει 8
μοι, πρὸς τοῦτο ἀνεβόησα ὡς θᾶττον ἂν ἀποθάνοιμι
ἢ περιίδω Λευκίππης φίλημα ἀλλοτριούμενον. "Οὗ
τί γὰρ" ἔφην "ἐστὶ γλυκύτερον; τὸ μὲν γὰρ ἔργον 2
τῆς Ἀφροδίτης καὶ ὅρον ἔχει καὶ κόρον καὶ οὐδὲν
ἐστίν, ἐὰν ἐξέλῃς αὐτοῦ τὰ φιλήματα· φίλημα δὲ

καὶ ἀόριστόν ἐστι καὶ ἀκόρεστον καὶ καινὸν ἀεί. Τρία
γὰρ τὰ κάλλιστα ἀπὸ τοῦ στόματος ἄνεισιν, ἀναπνοὴ
3 καὶ φωνὴ καὶ φίλημα. Τοῖς μὲν γὰρ χείλεσιν ἀλλή-
λους φιλοῦμεν, ἀπὸ δὲ τῆς ψυχῆς ἡ τῆς ἡδονῆς ἐστι
πηγή. Πίστευσόν μοι λέγοντι, Μενέλαε, (ἐν γὰρ τοῖς
κακοῖς ἐξορχήσομαι τὰ μυστήρια) ταῦτα μόνα παρὰ
Λευκίππης ἔχω κἀγώ· ἔτι μένει παρθένος· μέχρι
4 μόνων τῶν φιλημάτων ἐστί μου γυνή. Εἰ δέ τις
ἁρπάσει μου καὶ ταῦτα, οὐ φέρω τὴν φθοράν, οὐ
μεμοιχεύσεταί μου τὰ φιλήματα." "Οὐκοῦν" ἔφη ὁ
Μενέλαος "βουλῆς ἡμῖν ἀρίστης δεῖ καὶ ταχίστης.
5 Ἐρῶν γάρ τις, εἰς ὅσον μὲν ἔχει τὴν ἐλπίδα τοῦ τυ-
χεῖν, φέρει, εἰς αὐτὸ τὸ τυχεῖν ἀποτεινόμενος· ἐὰν δὲ
ἀπογνῷ, τὸ ἐπιθυμοῦν μεταβαλὼν ἀντιλυπῆσαι μέχρι
6 τοῦ δυνατοῦ τολμᾷ τὸ κωλῦον. Ἔστω δὲ καὶ ἰσχύς,
ὥστε τι δρᾶσαι μετὰ τοῦ μὴ παθεῖν· τότε δὲ τῆς
ψυχῆς τὸ μὴ φοβούμενον ἀγριαίνει μᾶλλον τὸ θυ-
μούμενον. Καὶ γὰρ ὁ καιρὸς ἐπείγει τῶν πραγμά-
των τὸ ἄπορον."

9 Σκοπούντων οὖν ἡμῶν εἰστρέχει τις τεθορυβη-
μένος καὶ λέγει τὴν Λευκίππην ἄφνω βαδίζουσαν
καταπεσεῖν καὶ τὼ ὀφθαλμὼ διαστρέφειν. Ἀναπη-
δήσαντες οὖν ἐθέομεν ἐπ' αὐτὴν καὶ ὁρῶμεν ἐπὶ τῆς
2 γῆς κειμένην. Προσελθὼν οὖν ἐπυθόμην ὅ τι πάθοι·
ἡ δὲ ὡς εἶδέ με, ἀναπηδήσασα παίει με κατὰ τῶν
προσώπων, ὕφαιμον βλέπουσα· ὡς δὲ καὶ ὁ Μενέ-
λαος οἷός [τε] ἦν ἀντιλαμβάνεσθαι, παίει κἀκεῖνον
τῷ σκέλει. Συνέντες οὖν ὅτι μανία εἴη τις τὸ κακόν,
βίᾳ συλλαβόντες ἐπειρώμεθα κρατεῖν· ἡ δὲ προσ-
επάλαιεν ἡμῖν, οὐδὲν φροντίζουσα κρύπτειν ὅσα
3 γυνὴ μὴ ὁρᾶσθαι θέλει. Θόρυβος οὖν πολὺς περὶ
τὴν σκηνὴν αἴρεται, ὥστε καὶ αὐτὸν εἰσδραμεῖν τὸν

στρατηγὸν καὶ τὰ γινόμενα ὁρᾶν. Ὁ δὲ τὰ πρῶτα σκῆψιν ὑπώπτευε τὴν ἀσθένειαν καὶ τέχνην ἐπ' αὐτόν, καὶ τὸν Μενέλαον ὑπεβλέπετο· ὡς δὲ κατὰ μικρὸν ἑώρα τὴν ἀλήθειαν, ἔπαθέ τι καὶ αὐτὸς καὶ ἠλέησε. Κομίσαντες οὖν βρόχους ἔδησαν τὴν ἀθλίαν. Ὡς δὲ 4
εἶδον αὐτῆς περὶ τὰς χεῖρας τὰ δεσμά, ἐδεόμην Μενελάου τῶν πολλῶν ἀπηλλαγμένων ἤδη "λύσατε" λέγων, "ἱκετεύω, λύσατε· οὐ φέρουσι δεσμὸν χεῖρες ἁπαλαί· ἐάσατέ με σὺν αὐτῇ· μόνος ἐγὼ περιπτυξάμενος αὐτῇ δεσμὸς ἔσομαι· μαινέσθω κατ' ἐμοῦ. Τί γάρ με καὶ ζῆν ἔτι δεῖ; οὐ γνωρίζει με Λευκίππη 5
παρόντα, κεῖται δέ μοι δεδεμένη, καὶ ὁ ἀναιδὴς ἐγὼ λῦσαι δυνάμει οὐκ ἐθέλω. Ἐπὶ τούτῳ ἡμᾶς σέσωκεν ἡ Τύχη ἐκ τῶν λῃστῶν, ἵνα γένῃ μανίας παιδιά; ὢ δυστυχεῖς ἡμεῖς, ὅταν εὐτυχήσωμεν. Τοὺς οἴκοι 6
φόβους ἐκπεφεύγαμεν, ἵνα ναυαγίαν δυστυχήσωμεν· ἐκ τῆς θαλάσσης περιγεγόναμεν * *· ἐκ τῶν λῃστῶν ἀνασεσώσμεθα· μανίᾳ γὰρ ἐτηρούμεθα. Ἐγὼ μέν, 7
ἂν σωφρονήσῃς, φιλτάτη, φοβοῦμαι πάλιν τὸν δαίμονα μή τί σοι κακὸν ἐργάσηται. Τίς οὖν ἡμῶν κακοδαιμονέστερος, οἳ φοβούμεθα καὶ τὰ εὐτυχήματα; ἀλλ' εἰ μόνον μοι σωφρονήσειας καὶ σεαυτὴν ἀπολάβοις, παιζέτω πάλιν ἡ Τύχη."

Ταῦτά με λέγοντα παρηγόρουν οἱ ἀμφὶ τὸν Με- 10
νέλαον, φάσκοντες μὴ ἔμμονα εἶναι τὰ τοιαῦτα νοσήματα, πολλάκις δὲ ἡλικίας ζεούσης ὑπάρχειν. "Τὸ γὰρ αἷμα πάντῃ νεάζον καὶ ὑπὸ πολλῆς ἀκμῆς ἀναζέον ὑπερβλύζει πολλάκις τὰς φλέβας, καὶ τὴν κεφαλὴν ἔνδον περικλύζον βαπτίζει τοῦ λογισμοῦ τὴν ἀναπνοήν. Δεῖ οὖν ἰατροὺς μεταπέμπειν καὶ θερα- 2
πείαν προσφέρειν." Πρόσεισιν οὖν τῷ στρατηγῷ ὁ Μενέλαος καὶ δεῖται τὸν τοῦ στρατοπέδου ἰατρὸν

μετακαλέσασθαι, κἀκεῖνος ἄσμενος ἐπείσθη· χαί-
ρουσι γὰρ οἱ ἐρῶντες εἰς τὰ ἐρωτικὰ προστάγματα.
3 Καὶ ὁ ἰατρὸς παρῆν καὶ λέγει "νῦν μὲν ὕπνον αὐτῇ
παρασκευάσομεν, ὅπως τὸ ἄγριον τῆς ἀκμῆς ἡμερώ-
σωμεν· ὕπνος γὰρ πάντων νοσημάτων φάρμακον·
ἔπειτα δὲ καὶ τὴν λοιπὴν θεραπείαν προσοίσομεν."
4 Δίδωσιν οὖν ἡμῖν φάρμακόν τι μικρόν, ὅσον ὀρόβου
μέγεθος, καὶ κελεύει λύσαντας εἰς ἔλαιον ἐπαλεῖψαι
τὴν κεφαλὴν μέσην· σκευάσειν δὲ ἔφη καὶ ἕτερον εἰς
5 γαστρὸς αὐτῇ κάθαρσιν. Ἡμεῖς μὲν οὖν ἃ ἐκέλευσεν
ἐποιοῦμεν, ἡ δὲ ἐπαλειφθεῖσα μετὰ μικρὸν ἐκάθευ-
δε τὸ ἐπίλοιπον τῆς νυκτὸς μέχρι τῆς ἕω. Ἐγὼ δὲ
δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἀγρυπνῶν ἔκλαον παρακαθή-
μενος καὶ βλέπων τὰ δεσμὰ ἔλεγον "οἴμοι, φιλτάτη,
δέδεσαι καὶ καθεύδουσα· οὐδὲ τὸν ὕπνον ἐλεύθερον
6 ἔχεις. Τίνα ἄρα σου τὰ φαντάσματα; ἆρα κἂν κατὰ
τοὺς ὕπνους σωφρονεῖς, ἢ μαίνεταί σου καὶ τὰ ὀνεί-
ρατα;"

Ἐπεὶ δ' ἀνέστη, πάλιν ἄσημα ἐβόα· καὶ ὁ ἰατρὸς
παρῆν καὶ τὴν ἄλλην θεραπείαν ἐθεράπευεν.

11 Ἐν τούτῳ δὴ ἔρχεταί τις παρὰ τοῦ τῆς Αἰγύ-
πτου σατράπου, κομίζων ἐπιστολὴν τῷ στρατηγῷ.
Ἐπέσπευδε δὲ αὐτόν, ὡς εἰκός, ἐπὶ τὸν πόλεμον τὰ
γράμματα· ἐκέλευσε γὰρ εὐθὺς πάντας ἐν τοῖς ὅπλοις
2 γενέσθαι ὡς ἐπὶ τοὺς βουκόλους. Αὐτίκα δὴ μάλα
ἐξορμήσαντες, εὐθὺς ἕκαστος, ὡς εἶχε τάχους, ἐπὶ
τὰ ὅπλα ἐχώρουν καὶ παρῆσαν ἅμα τοῖς λοχαγοῖς.
Τότε μὲν οὖν αὐτοῖς δοὺς τὸ σύνθημα καὶ κελεύσας
αὐτοῖς στρατοπεδεύεσθαι καθ' αὑτὸν ἦν· τῇ δ' ὑστε-
ραίᾳ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ τὸ στράτευμα ἐξῆγεν ἐπὶ τοὺς πο-

λεμίους. Εἶχε δὲ αὐτοῖς οὕτω τῆς κώμης ἡ θέσις. 3
Ὁ Νεῖλος ῥεῖ μὲν ἄνωθεν ἐκ Θηβῶν τῶν Αἰγυπτίων
εἷς ὢν ἄχρι Μέμφεως καὶ ἔστι μικρὸν κάτω * * (Κερ-
κάσωρος ὄνομα τῇ κώμῃ) πρὸς τῷ τέλει τοῦ μεγάλου
ῥεύματος. Ἐντεῦθεν δὲ περιρρήγνυται τῇ γῇ, καὶ 4
ἐξ ἑνὸς ποταμοῦ γίνονται τρεῖς, δύο μὲν ἑκατέρωθεν
λελυμένοι, ὁ δὲ εἷς ὥσπερ ἦν ῥέων πρὶν λυθῆναι.
Ἀλλ' οὐδὲ τούτων ἕκαστος τῶν ποταμῶν ἀνέχεται 5
μέχρι θαλάσσης ῥέων, ἀλλὰ περισχίζεται ἄλλος ἄλλῃ
κατὰ πόλεις, καί εἰσιν αἱ σχίσεις μείζονες τῶν παρ'
Ἕλλησι ποταμῶν· τὸ δὲ ὕδωρ πανταχοῦ μεμερισμέ-
νον οὐκ ἐξασθενεῖ, ἀλλὰ καὶ πλεῖται καὶ πίνεται
καὶ γεωργεῖται.

Νεῖλος ὁ πολὺς πάντα αὐτοῖς γίνεται, καὶ ποτα- 12
μὸς καὶ γῆ καὶ θάλασσα καὶ λίμνη· καὶ ἔστι τὸ
θέαμα καινόν, ναῦς ὁμοῦ καὶ δίκελλα, κώπη καὶ
ἄροτρον, πηδάλιον καὶ τρόπαιον, ναυτῶν ὁμοῦ καὶ
γεωργῶν καταγωγή, ἰχθύων ὁμοῦ καὶ βοῶν· ὃ πέ-
πλευκας, φυτεύεις, καὶ ὃ φυτεύεις, τοῦτο πέλαγος
γεωργούμενον. Ἔχει γὰρ ὁ ποταμὸς ἐπιδημίας· κάθ- 2
ηται δὲ αὐτὸν Αἰγύπτιος ἀναμένων καὶ ἀριθμῶν
αὐτοῦ τὰς ἡμέρας. Καὶ ὁ Νεῖλος οὐ ψεύδεται, ἀλλ'
ἔστι ποταμὸς μετὰ προθεσμίας τὸν χρόνον τηρῶν καὶ
τὸ ὕδωρ μετρῶν, ποταμὸς ἁλῶναι μὴ θέλων ὑπερή-
μερος. Ἔστι δ' ἰδεῖν ποταμοῦ καὶ γῆς φιλονεικίαν. 3
Ἐρίζετον ἀλλήλοις ἑκάτερον· τὸ μὲν ὕδωρ, τοσαύτην
γῆν πελαγίσαι· ἡ δὲ γῆ, τοσαύτην χωρῆσαι γλυκεῖαν
θάλασσαν· καὶ νικῶσι μὲν τὴν ἴσην νίκην οἱ δύο,

---

2 post *Αἰγυπτίων*: *καὶ ἔστιν*

7 post *εἷς*: *καὶ τὴν γῆν εἰς τὸ σχῆμα τοῦ Δέλτα ποιῶν*

4 οὐδαμοῦ δὲ φαίνεται τὸ νικώμενον. Τὸ γὰρ ὕδωρ
τῇ γῇ συνεκτείνεται· περὶ δὲ τὰς τῶν βουκόλων
ταύτας νομὰς ἀεὶ πολὺ ἐγκάθηται. Ὅταν γὰρ τὴν
πᾶσαν γῆν πελαγίσῃ, λίμνας ἐνταῦθα ποιεῖ· αἱ δὲ
λίμναι, κἂν ὁ Νεῖλος ἀπέλθῃ, μένουσιν οὐδὲν ἧττον,
5 τὸ ὕδωρ ἔχουσαι τόν τε πηλὸν τοῦ ὕδατος. Ἐπὶ ταύ-
τας αὐτοὶ καὶ βαδίζουσι καὶ πλέουσιν, οὐδὲ ναῦς
ἑτέρα δύναται πλεῖν, ἀλλ' ὅσον ἄνθρωπον ἐπιβῆναι·
ἀλλὰ πᾶν τὸ ξένον τοῦ τόπου ὁ πηλὸς ἐμπίπτων κρα-
τεῖ. Τοῖς δὲ μικρὰ μὲν καὶ κοῦφα πλοῖα, καὶ ὀλίγον
ὕδωρ αὐτοῖς ἀρκεῖ· εἰ δὲ τέλεον ἄνυδρον εἴη, ἀρά-
μενοι τοῖς νώτοις οἱ πλωτῆρες τὸ πλοῖον φέρουσιν,
6 ἄχρις ἂν ἐπιτύχωσιν ὕδατος. Ἐν ταύταις δὴ ταῖς
λίμναις μέσαι νῆσοί τινές εἰσι σποράδην πεποιημέ-
ναι· αἱ μὲν οἰκοδομημάτων ἔρημοι, παπύροις πεφυ-
τευμέναι· τῶν δὲ παπύρων διεστᾶσιν αἱ φάλαγγες
πεπυκνωμέναι τοσοῦτον ὅσον παρ' ἑκάστην ἄνδρα
στῆναι μόνον, τὸ μεταξὺ δὲ τοῦτο τῆς πυκνώσεως
αὐτῶν ἄνωθεν ἀναπληροῦσιν αἱ τῶν παπύρων κόμαι.
7 Ὑποτρέχοντες οὖν ἐκεῖ καὶ βουλεύονται καὶ λοχῶσι
καὶ λανθάνουσι, τείχεσι ταῖς παπύροις χρώμενοι.
Εἰσὶ δὲ τῶν νήσων τινὲς καλύβας ἔχουσαι, καὶ αὐ-
τοσχέδιον μεμίμηνται πόλιν ταῖς λίμναις τετειχισμέ-
8 ναι. Βουκόλων αὗται καταγωγαί. Τῶν πλησίον οὖν
μία μεγέθει καὶ καλύβαις πλείοσι διαφέρουσα (ἐκά-
λουν δὲ αὐτήν, οἶμαι, Νίκωχιν), ἐνταῦθα πάντες συν-
ελθόντες ὡς εἰς τόπον ὀχυρώτατον ἐθάρρουν καὶ
πλήθει καὶ τόπῳ. Εἷς γὰρ αὐτὴν διεῖργε στενωπὸς
τὸ μὴ πᾶσαν νῆσον γενέσθαι· ἦν δὲ σταδίου μὲν τὸ
μέγεθος, τὸ δὲ πλάτος ὀργυιῶν δώδεκα· λίμναι δὲ
τῇδε κἀκεῖσε τὴν πόλιν περιέρρεον.

13 Ἐπεὶ τοίνυν ἑώρων τὸν στρατηγὸν προσπελά-

ζοντα, τεχνάζονταί τι τοιοῦτον. Συναγαγόντες πάν-
τας τοὺς γέροντας καὶ ἐπιθέντες αὐτοῖς ἱκετηρίας
ῥάβδους φοινικίνας, ὄπισθεν ἐπιτάττουσι τῶν νέων
τοὺς ἀκμαιοτάτους ἀσπίσι καὶ λόγχαις ὡπλισμένους.
Ἔμελλον δὲ οἱ μὲν γέροντες ἀνίσχοντες τὰς ἱκετηρίας 2
πετάλων κόμαις καλύψειν τοὺς ὄπισθεν, οἱ δὲ ἑπό-
μενοι τὰς λόγχας ἐπισυρεῖν ὑπτίας, ὡς ἂν ἥκιστα
ὀφθεῖεν. Κἂν μὲν ὁ στρατηγὸς πεισθῇ ταῖς τῶν γε-
ρόντων λιταῖς, μηδέν τι νεωτερίζειν τοὺς λογχοφό-
ρους εἰς μάχην· εἰ δὲ μή, καλεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν πόλιν,
ὡς σφᾶς αὐτοὺς διδόντων εἰς θάνατον. Ὅταν δὲ ἐν 3
μέσῳ γένωνται τῷ στενωπῷ, τοὺς μὲν γέροντας ἀπὸ
συνθήματος διαδιδράσκειν καὶ ῥίπτειν τὰς ἱκετηρίας,
τοὺς δὲ ὡπλισμένους προδραμόντας ὅ τι καὶ δύναιντο
ποιεῖν. Παρῆσαν οὖν ἐσκευασμένοι τοῦτον τὸν τρό- 4
πον καὶ ἐδέοντο τοῦ στρατηγοῦ αἰδεσθῆναι μὲν αὐ-
τῶν τὸ γῆρας, αἰδεσθῆναι δὲ τὰς ἱκετηρίας, ἐλεῆσαι
δὲ τὴν πόλιν· ἐδίδοσαν δὲ αὐτῷ ἰδίᾳ μὲν ἀργυρίου
τάλαντα ἑκατόν, πρὸς δὲ τὸν σατράπην ἄγειν ἄνδρας
ἑκατὸν θέλοντας αὐτοὺς ὑπὲρ τῆς πόλεως διδόναι,
ὡς ἂν ἔχοι καὶ πρὸς ἐκεῖνον λάφυρον φέρειν. Καὶ 5
ὁ λόγος αὐτοῖς οὐκ ἐψεύδετο, ἀλλ' ἔδωκαν ἄν, εἰ λα-
βεῖν ἠθέλησεν. Ὡς δὲ οὐ προσίετο τοὺς λόγους,
"οὐκοῦν" ἔφασαν οἱ γέροντες "εἰ ταῦτά σοι δέδοκται,
οἴσομεν τὴν εἱμαρμένην. Ἐν κακοῖς σὺ πάρασχε τὴν 6
χάριν· μὴ ἔξω φονεύσῃς πυλῶν μηδὲ τῆς πόλεως
μακράν, ἀλλ' ἐπὶ τὴν πατρῴαν γῆν, ἐπὶ τὴν τῆς γε-
νέσεως ἑστίαν ἄγε· τάφον ἡμῖν ποίησον τὴν πόλιν.
Ἰδού σοι πρὸς τὸν θάνατον ἡγούμεθα." Ταῦτα ἀκού-
σας ὁ στρατηγὸς τὴν μὲν παρασκευὴν τῆς μά-
χης ἀφίησι, κελεύει δὲ ἔρχεσθαι καθ' ἡσυχίαν τῷ
στρατῷ.

14 Ἦσαν δὲ τῶν πραττομένων σκοποὶ πόρρωθεν,
οὓς οἱ βουκόλοι προκαθίσαντες ἐκέλευον, εἰ διαβαί-
νοντας ἴδοιεν τοὺς πολεμίους, τὸ χῶμα τοῦ ποταμοῦ
κόψαντας ἐπαφεῖναι τὸ ὕδωρ πᾶν τοῖς ἐναντίοις.
2 Ἔχει γὰρ οὕτω τὰ τοῦ Νείλου ῥεύματα. Καθ' ἑκά-
στην διώρυχα χῶμα ἔχουσιν Αἰγύπτιοι, ὡς ἂν μὴ
πρὸ καιροῦ τῆς χρείας ὑπερέχων ὁ Νεῖλος τὴν γῆν
ἐπικλύσῃ. Ὅταν δὲ δεηθῶσιν ἀρδεῦσαι τὸ πεδίον,
ἀνέῳξαν ὀλίγον τοῦ χώματος. Ἦν οὖν τῆς κώμης
ὄπισθεν διῶρυξ τοῦ ποταμοῦ μεγάλη καὶ πλατεῖα.
3 Ταύτῃ οἱ τεταγμένοι τὸ ἔργον ὡς εἶδον εἰσιόντας
τοὺς πολεμίους, διακόπτουσι ταχὺ τὸ χῶμα. Πάντα
οὖν ὁμοῦ γίνεται· οἱ μὲν γέροντες οἱ κατὰ πρόσ-
ωπον ἄφνω διίστανται, οἱ δὲ τὰς λόγχας ἐγείραντες
ἐκτρέχουσι· τὸ δὲ ὕδωρ ἤδη παρῆν, καὶ ὠγκοῦντο
μὲν αἱ λίμναι πάντοθεν οἰδοῦσαι, ὁ δὲ ἰσθμὸς ἐπε-
4 κλύζετο, πάντα δὲ ἦν ὥσπερ θάλασσα. Ἐμπεσόντες
οὖν οἱ βουκόλοι τοὺς μὲν κατὰ πρόσωπον καὶ τὸν
στρατηγὸν αὐτὸν διαπείρουσι ταῖς λόγχαις, ἀπαρα-
σκεύους τε ὄντας καὶ πρὸς τὸ ἀδόκητον τεταραγμέ-
5 νους· τῶν δ' ἄλλων ἀδιήγητος [[ὁ]] θάνατος ἦν. Οἱ μὲν
γὰρ εὐθὺς ἐκ πρώτης προσβολῆς μηδὲ κινήσαντες τὰς
αἰχμὰς ἀπώλλυντο, οἱ δὲ οὐ λαβόντες σχολὴν ἀμύνα-
σθαι· ἅμα γὰρ ἐμάνθανον καὶ ἔπασχον· ἐνίους δὲ ἔ-
φθανε τὸ παθεῖν πρὸ τοῦ μαθεῖν· οἱ δὲ ὑπ' ἐκπλήξεως
[[τοῦ]] παραλόγου τὸν θάνατον εἱστήκεσαν περιμένον-
τες· οἱ δὲ καὶ κινηθέντες μόνον κατωλίσθανον ὑπο-
σκελίζοντος αὐτοὺς τοῦ ποταμοῦ· οἱ δὲ καὶ φεύγειν ὁρ-
μήσαντες εἰς τὸ βαθὺ τῆς λίμνης ἐγκυλισθέντες ὑπε-
6 σύρησαν. Τῶν μὲν γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς ἑστώτων τὸ ὕδωρ

12 post χῶμα: τοῦ ποταμοῦ

ἦν ἄχρις ὀμφαλοῦ, ὥστε καὶ ἀνέκρουεν αὐτῶν τὰς
ἀσπίδας καὶ ἐγύμνου πρὸς τὰ τραύματα τὰς γαστέ-
ρας· τὸ δὲ κατὰ τὴν λίμνην ὕδωρ πάντη ὑπὲρ κεφα-
λὴν ἀνδρὸς ἦν. Διακρῖναι δ' οὐκ ἦν τί λίμνη καὶ 7
τί πεδίον, ἀλλὰ καὶ ὁ διὰ τῆς γῆς τρέχων δέει τοῦ
μὴ διαμαρτεῖν βραδύτερος ἦν πρὸς τὴν φυγήν, ὥστε
ταχέως ἡλίσκετο, καὶ ὁ κατὰ τῆς λίμνης πλανηθείς,
δόξας γῆν εἶναι, κατεδύετο. Καὶ ἦν καινὰ ἀτυχή- 8
ματα, ναυάγια τοσαῦτα, καὶ ναῦς οὐδαμοῦ· ἀμ-
φότερα δὲ καινὰ καὶ παράλογα, ἐν ὕδατι πεζομαχία,
καὶ ἐν τῇ γῇ ναυαγία. Οἱ μὲν δὴ τοῖς πεπραγμένοις 9
ἐπαρθέντες μέγα ἐφρόνουν, ἀνδρείᾳ νομίζοντες κε-
κρατηκέναι καὶ οὐκ ἀπάτης κλοπῇ. Ἀνὴρ γὰρ Αἰ-
γύπτιος καὶ τὸ δειλὸν ὅπου φοβεῖται δεδούλωται, καὶ
τὸ μάχιμον ἐν οἷς θαρρεῖ παρώξυνται· ἀμφότερα δὲ
οὐ κατὰ μέτρον, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀσθενέστερον δυστυχεῖ,
τὸ δὲ προπετέστερον κρατεῖ.

Δέκα δὲ τῇ Λευκίππῃ διεληλύθεσαν ἡμέραι τῆς 15
μανίας, ἡ δὲ νόσος οὐκ ἐκουφίζετο. Ἅπαξ οὖν ποτε
καθεύδουσα, ταύτην ἀφίησιν ὀνειροπολουμένη τὴν
φωνὴν "διὰ σὲ μαίνομαι, Γοργία." Ἐπεὶ οὖν ἕως
ἐγένετο, λέγω τῷ Μενελάῳ τὸ λεχθὲν καὶ ἐσκόπουν
εἴ τις εἴη που κατὰ τὴν κώμην Γοργίας. Προελθοῦσι 2
δ' ἡμῖν νεανίσκος προσέρχεταί τις καὶ προσαγορεύ-
σας με "σωτὴρ ἥκω σὸς" ἔφη "καὶ τῆς σῆς γυναικός."
Ἐκπλαγεὶς οὖν καὶ θεόπεμπτον εἶναι νομίσας τὸν
ἄνθρωπον "μὴ Γοργίας" εἶπον "τυγχάνεις;" "Οὐ
μὲν οὖν" εἶπεν "ἀλλὰ Χαιρέας· Γοργίας γάρ σε ἀπο-
λώλεκεν." Ἔτι μᾶλλον ἔφριξα καὶ λέγω "τίνα ταύ- 3
την ἀπώλειαν, καὶ τίς ἐστιν ὁ Γοργίας; δαίμων γάρ
μοί τις αὐτὸν ἐμήνυσε νύκτωρ· σὺ δὲ ἐξηγητὴς
γενοῦ τῶν θείων μηνυμάτων." "Γοργίας ἦν μὲν" ἔφη

"Αἰγύπτιος στρατιώτης· νῦν δὲ οὐκέτ' ἔστιν, ἀλλ'
ἔργον γέγονε τῶν βουκόλων· ἤρα δὲ τῆς σῆς γυναι-
4 κός. Ὢν δὲ φύσει φαρμακεὺς σκευάζει τι φάρμα-
κον ἔρωτος καὶ πείθει τὸν διακονούμενον ὑμῖν Αἰ-
γύπτιον λαβεῖν τὸ φάρμακον καὶ ἐγκαταμῖξαι τῷ τῆς
Λευκίππης ποτῷ. Λανθάνει δὲ ἀκράτῳ χρησάμενος
τῷ φαρμάκῳ, καὶ τὸ φίλτρον εἰς μανίαν αἴρεται.
5 Ταῦτα γάρ μοι χθὲς ὁ τοῦ Γοργίου θεράπων διηγή-
σατο, ὃς ἔτυχεν αὐτῷ συστρατευσάμενος ἐπὶ τοὺς
βουκόλους· ἔσωσε δὲ αὐτόν, ὡς εἰκός, ὑπὲρ ὑμῶν
ἡ Τύχη. Αἰτεῖ δὲ χρυσοῦς τέτταρας ὑπὲρ τῆς ἰάσεως·
ἔχει γάρ, φησίν, ἑτέρου φαρμάκου σκευήν, δι' οὗ
6 λύσει τὸ πρότερον." "Ἀλλὰ σοὶ μὲν" ἔφην "ἀγαθὰ
γένοιτο τῆς διακονίας· τὸν δ' ἄνθρωπον, ὃν λέγεις,
ἄγε πρὸς ἡμᾶς." Καὶ ὁ μὲν ἀπῆλθεν, ἐγὼ δὲ πρὸς
τὸν Αἰγύπτιον εἰσελθὼν τύπτω αὐτὸν πὺξ κατὰ
τῶν προσώπων καὶ δευτέραν καὶ τρίτην, θορυβῶν
δὲ ἅμα λέγω "εἰπόν, τί δέδωκας Λευκίππῃ, καὶ
πόθεν μαίνεται;" ὁ δὲ φοβηθεὶς καταλέγει πάντα,
ὅσα ἡμῖν ὁ Χαιρέας διηγήσατο. Τὸν μὲν οὖν εἴχομεν
ἐν φυλακῇ καθείρξαντες.

16 Κἀν τούτῳ παρῆν ὁ Χαιρέας, ἄγων τὸν ἄνθρω-
πον. Λέγω οὖν πρὸς ἀμφοτέρους "τοὺς μὲν τέτ-
ταρας χρυσοῦς ἤδη λάβετε μισθὸν ἀγαθῆς μηνύσεως·
ἀκούσατε δὲ ὡς ἔχω περὶ τοῦ φαρμάκου. Ὁρᾶτε ὡς
καὶ τῶν παρόντων τῇ γυναικὶ κακῶν αἴτιον γέγονε
2 φάρμακον. Οὐκ ἀκίνδυνον δὲ ἐπιφαρμάσσειν τὰ
σπλάγχνα ἤδη πεφαρμαγμένα. Φέρε εἴπατε ὅ τι καὶ
ἔχει τὸ φάρμακον τοῦτο, καὶ παρόντων ἡμῶν σκευά-
σατε· χρυσοῖ δὲ ὑμῖν ἄλλοι τέτταρες μισθός, ἂν οὕτω
3 ποιῆτε." Καὶ ὁ ἄνθρωπος "δίκαια" ἔφη "φοβῇ· τὰ
δὲ ἐμβαλλόμενα κοινὰ καὶ πάντα ἐδώδιμα· αὐτὸς δὲ

τούτων ἀπογεύσομαι τοσοῦτον, ὅσον κἀκείνη λάβῃ."
Καὶ ἅμα κελεύει τινὰ πριάμενον κομίζειν, ἕκαστον
εἰπών. Ὡς δὲ ταχὺ μὲν ἐκομίσθη, παρόντων δ' ἡμῶν
συνέτριψε πάντα ὁμοῦ, δίχα διελὼν "τὸ μὲν αὐτὸς"
ἔφη "πίομαι πρῶτος, τὸ δὲ δώσω τῇ γυναικί. Κοι- 4
μήσεται δὲ πάντως δι' ὅλης τῆς νυκτὸς λαβοῦσα·
περὶ δὲ τὴν ἕω καὶ τὸν ὕπνον καὶ τὴν νόσον ἀπώ-
σεται." Λαμβάνει δὴ τοῦ φαρμάκου πρῶτος αὐτός,
τὸ δὲ λοιπὸν κελεύει περὶ τὴν ἑσπέραν δοῦναι πιεῖν.
"Ἐγὼ δὲ ἄπειμι" ἔφη "κοιμησόμενος· τὸ γὰρ φάρ- 5
μακον οὕτω βούλεται." Ταῦτα εἰπὼν ἀπῆλθε, τοὺς
τέτταρας χρυσοῦς παρ' ἐμοῦ λαβών. "Τοὺς δὲ λοι-
ποὺς" ἔφην "δώσω, εἰ ῥαΐσει ἐκ τῆς νόσου."
Ἐπεὶ οὖν καιρὸς ἦν αὐτῇ πιεῖν τὸ φάρμακον, 17
ἐγχέας προσηυχόμην αὐτῷ "ὦ γῆς τέκνον, φάρμα-
κον, ὦ δῶρον Ἀσκληπιοῦ, ἀλήθευσόν σου τὰ ἐπαγ-
γέλματα· εὐτυχέστερον ἐμοῦ γενοῦ καὶ σῶζέ μοι τὴν
φιλτάτην. Νίκησον τὸ φάρμακον ἐκεῖνο τὸ βάρβα-
ρον καὶ ἄγριον." Ταῦτα δοὺς τῷ φαρμάκῳ τὰ συν- 2
θήματα καὶ καταφιλήσας τὸ ἔκπωμα δίδωμι τῇ Λευ-
κίππῃ πιεῖν· ἡ δέ, ὡς ὁ ἄνθρωπος εἶπε, μετὰ μι-
κρὸν ἔκειτο καθεύδουσα. Κἀγὼ παρακαθήμενος ἔλε-
γον πρὸς αὐτὴν ὡς ἀκούουσαν "ἆρά μοι σωφρονή-
σεις ἀληθῶς; ἆρά μέ ποτε γνωριεῖς; ἆρά σου τὴν
φωνὴν ἐκείνην ἀπολήψομαι; μάντευσαί τι καὶ νῦν 3
καθεύδουσα· καὶ γὰρ χθὲς τοῦ Γοργίου κατεμαν-
τεύσω δικαίως. Εὐτυχεῖς ἄρα μᾶλλον κοιμωμένη·
γρηγοροῦσα μὲν γὰρ μανίαν δυστυχεῖς, τὰ δὲ ἐνύ-
πνιά σου σωφρονεῖ." Ταῦτά μου διαλεγομένου ὡς 4
πρὸς ἀκούουσαν Λευκίππην, μόλις ἡ πολύευκτος ἕως
ἀναφαίνεται, καὶ ἡ Λευκίππη φθέγγεται, καὶ ἦν ἡ
φωνὴ "Κλειτοφῶν." Ἀναπηδήσας οὖν πρόσειμί τε

αὐτῇ καὶ πυνθάνομαι πῶς ἔχει· ἡ δὲ ἐῴκει μὲν μη-
δὲν ὧν ἔπραξεν ἐγνωκέναι, τὰ δεσμὰ δὲ ἰδοῦσα
ἐθαύμαζε καὶ ἐπυνθάνετο τίς ὁ δήσας εἴη. Ἐγὼ δὲ
ἰδὼν σωφρονοῦσαν ὑπὸ πολλῆς χαρᾶς ἔλυον μὲν μετὰ
θορύβου τὰ δεσμά, μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη τὸ πᾶν αὐτῇ
διηγοῦμαι· ἡ δὲ ᾐσχύνετο ἀκροωμένη καὶ ἠρυθρία
6 καὶ ἐνόμιζε τότε αὐτὰ ποιεῖν. Τὴν μὲν οὖν ἀνελάμ-
βανον παραμυθούμενος, τοῦ δὲ φαρμάκου τὸν μισθὸν
ἀποδίδωμι μάλα ἄσμενος. Ἦν δὲ τὸ πᾶν ἡμῖν ἐφό-
διον σῶον· ὁ γὰρ Σάτυρος ἔτυχεν ἐζωσμένος ὅτε
ἐναυαγήσαμεν, οὐκ ἀφῄρητο δὲ ὑπὸ τῶν λῃστῶν οὔτε
αὐτὸς οὔτε ὁ Μενέλαος οὐδὲν ὧν εἶχεν.

18 Ἐν τούτῳ δὲ καὶ τοὺς λῃστὰς ἐπελθοῦσα δύνα-
μις μείζων ἀπὸ τῆς μητροπόλεως παρεστήσατο καὶ
πᾶσαν αὐτῶν εἰς ἔδαφος κατέστρεψε τὴν πόλιν. Ἐλευ-
θερωθέντος δὲ τοῦ ποταμοῦ τῆς τῶν βουκόλων
ὕβρεως, παρεσκευαζόμεθα τὸν ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν
πλοῦν. Συνέπλει δὲ ἡμῖν καὶ ὁ Χαιρέας, φίλος ἤδη
2 γενόμενος ἐκ τῆς τοῦ φαρμάκου μηνύσεως. Ἦν δὲ
τὸ μὲν γένος ἐκ τῆς νήσου τῆς Φάρου, τὴν δὲ τέχνην
ἁλιεύς, ἐστρατεύετο δὲ μισθοῦ κατὰ τῶν βουκόλων
τὴν ἐν ταῖς ναυσὶ στρατείαν, ὥστε μετὰ τὸν πόλεμον
3 τῆς στρατείας ἀπήλλακτο. Ἦν οὖν ἐξ ἀπλοίας μακρᾶς
πλεόντων πάντα μεστὰ καὶ πολλή τις ὄψεως ἡδονή,
ναυτῶν ᾠδή, πλωτήρων κρότος, χορεία νεῶν, καὶ
ἦν ἅπας ὁ ποταμὸς ἑορτή· ἐῴκει δὲ ὁ πλοῦς κωμά-
ζοντι ποταμῷ. Ἔπινον δὲ καὶ τοῦ Νείλου τότε πρῶ-
τον ἄνευ τῆς πρὸς οἶνον ὁμιλίας, κρῖναι θέλων τοῦ
πώματος τὴν ἡδονήν· οἶνος γὰρ φύσεως ὕδατος κλο-
4 πή. Ἀρυσάμενος οὖν ὑάλου τῆς διαφανοῦς κύλικα,
τὸ ὕδωρ ἑώρων ὑπὸ λευκότητος πρὸς τὸ ἔκπωμα
ἁμιλλώμενον καὶ τὸ ἔκπωμα νικώμενον· γλυκὺ δὲ

*πινόμενον ἦν καὶ ψυχρὸν ἐν μέτρῳ τῆς ἡδονῆς· οἶδα
γὰρ ἐνίους τῶν παρ' Ἕλλησι ποταμῶν καὶ τιτρώ-
σκοντας τούτῳ· συνέκρινον αὐτοὺς τῷ ποταμῷ. Διὰ* 5
*τοῦτο αὐτὸν ἄκρατον ὁ Αἰγύπτιος πίνων οὐ φοβεῖται,
Διονύσου μὴ δεόμενος. Ἐθαύμασα δὲ αὐτῶν καὶ
τὸν τρόπον τοῦ ποτοῦ. Οὔτε γὰρ ἀρύσαντες πίνειν
ἐθέλουσιν οὔτε ἐκπωμάτων ἀνέχονται, ἔκπωμα αὐ-
τουργὸν ἔχοντες· ἔκπωμα γὰρ αὐτοῖς ἐστιν ἡ χείρ.
Εἰ γάρ τις αὐτῶν διψήσειε πλέων, προκύψας ἐκ τῆς* 6
*νεὼς τὸ μὲν πρόσωπον ἐς τὸν ποταμὸν προβέβληκε,
τὴν δὲ χεῖρα εἰς τὸ ὕδωρ καθῆκε καὶ κοίλην βαπτί-
σας καὶ πλησάμενος ὕδατος ἀκοντίζει κατὰ τοῦ στό-
ματος τὸ πῶμα καὶ τυγχάνει τοῦ σκοποῦ· τὸ δὲ
κεχηνὸς περιμένει τὴν βολὴν καὶ δέχεται καὶ κλείεται
καὶ οὐκ ἐᾷ τὸ ὕδωρ αὖθις ἔξω πεσεῖν.*

Εἶδον δὲ καὶ ἄλλο θηρίον τοῦ Νείλου ὑπὲρ τὸν 19
*ἵππον τὸν ποτάμιον εἰς ἀλκὴν ἐπαινούμενον, κροκό-
δειλος δὲ ὄνομα ἦν αὐτῷ· παρήλλακτο δὲ τὴν μορφὴν
εἰς ἰχθὺν ὁμοῦ καὶ θηρίον. Μέγας μὲν γὰρ ἐκ κε-
φαλῆς ἐς οὐράν, τὸ δὲ εὖρος τοῦ μεγέθους οὐ κατὰ
λόγον. Δορὰ μὲν φολίσι ῥυσή, τεφραία δὲ τῶν νώ-* 2
*των ἡ χρόα [καὶ μέλαινα]· ἡ γαστὴρ δὲ λευκή· πόδες
τέτταρες εἰς τὸ πλάγιον ἠρέμα κυρτούμενοι, καθάπερ
χερσαίας χελώνης· οὐρὰ μακρὰ καὶ παχεῖα καὶ ἐοικυῖα
στερεῷ σώματι. Οὐ γὰρ ὡς τοῖς ἄλλοις ἐπίκειται* 3
*θηρίοις, ἀλλ' ἔστι τῆς ῥάχεως ἓν ὀστοῦν τελευτὴ καὶ
μέρος αὐτοῦ τῶν ὅλων. Ἐντέτμηται δὲ ἄνωθεν εἰς
ἀκάνθας ἀναιδεῖς, οἷαι τῶν πριόνων εἰσὶν αἱ αἰχμαί.
Αὕτη δὲ αὐτῷ καὶ μάστιξ ἐπὶ τῆς ἄγρας γίνεται·* 4
*τύπτει γὰρ αὐτῇ πρὸς οὓς ἂν διαπαλαίῃ καὶ πολλὰ
ποιεῖ τραύματα πληγῇ μιᾷ. Κεφαλὴ δὲ αὐτῷ τοῖς
νώτοις συνυφαίνεται καὶ εἰς μίαν στάθμην ἰθύνεται*

(ἔκλεψε γὰρ αὐτοῦ τὴν δέρην ἡ φύσις), ἔστι δὲ τοῦ
λοιποῦ βλοσυρωτέρα σώματος καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἐπὶ
5 τὰς γένυς ἐκτείνεται καὶ ἀνοίγεται πᾶσα. Τὸν μὲν
γὰρ ἄλλον χρόνον, παρ' ὅσον οὐ κέχηνε τὸ θηρίον,
ἔστι κεφαλή· ὅταν δὲ χάνῃ πρὸς τὰς ἄγρας, ὅλον
στόμα γίνεται. Ἀνοίγει δὲ τὴν γένυν τὴν ἄνω, τὴν
δὲ κάτω στερεὰν ἔχει· καὶ ἀπόστασίς ἐστι πολλή, καὶ
μέχρι τῶν ὤμων τὸ χάσμα, καὶ εὐθὺς ἡ γαστήρ.
6 Ὀδόντες δὲ πολλοὶ καὶ ἐπὶ πλεῖστον τεταγμένοι.
Φασὶ δὲ ὅτι τὸν ἀριθμὸν τυγχάνουσιν ὅσας ὁ θεὸς
εἰς ὅλον ἔτος ἀναλάμπει τὰς ἡμέρας· τοσοῦτον σπόρον
φέρει [[τὸ]] τῶν γενύων πεδίον. Ἂν δ' ἐκπεράσῃ πρὸς
τὴν γῆν, ὅσον ἔχει δυνάμεως [[οὐκ]] ἀπιστήσεις, ἰδὼν
τὴν τοῦ σώματος ὁλκήν.

E

Τριῶν δὲ πλεύσαντες ἡμερῶν εἰς Ἀλεξάνδρειαν
ἤλθομεν. Ἀνιόντι δέ μοι κατὰ τὰς Ἡλίου καλουμένας
πύλας, συνηντᾶτο εὐθὺς τῆς πόλεως ἀστράπτον τὸ
κάλλος, καί μου τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐγέμισεν ἡδονῆς.
2 Στάθμη μὲν κιόνων ὄρθιος ἑκατέρωθεν ἐκ τῶν
Ἡλίου πυλῶν εἰς τὰς Σελήνης πύλας· οὗτοι γὰρ τῆς
πόλεως οἱ πυλωροί· ἐν μέσῳ δὲ τῶν κιόνων τῆς πό-
3 λεως τὸ πεδίον. Ὁδὸς δὲ διὰ τοῦ πεδίου πολλὴ καὶ
ἔνδημος ἀποδημία. Ὀλίγους δὲ τῆς πόλεως σταδίους
προελθὼν ἦλθον εἰς τὸν ἐπώνυμον Ἀλεξάνδρου τό-
πον. Εἶδον δὲ ἐντεῦθεν ἄλλην πόλιν καὶ σχιζόμενον
4 ταύτῃ τὸ κάλλος. Ὅσος γὰρ κιόνων ὄρχατος εἰς τὴν
εὐθυωρίαν, τοσοῦτος ἕτερος εἰς τὰ ἐγκάρσια. Ἐγὼ

δὲ μερίζων τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς πάσας τὰς ἀγυιὰς θεατὴς ἀκόρεστος ἤμην καὶ τὸ κάλλος ὅλως οὐκ ἐξήρκουν ἰδεῖν. Τὰ μὲν ἔβλεπον, τὰ δὲ ἔμελλον, τὰ δὲ 5 ἠπειγόμην ἰδεῖν, τὰ δὲ οὐκ ἤθελον παρελθεῖν· ἐκράτει τὴν θέαν τὰ ὁρώμενα, εἷλκε τὰ προσδοκώμενα. Περιάγων οὖν ἐμαυτὸν εἰς πάσας τὰς ἀγυιὰς καὶ πρὸς τὴν ὄψιν δυσερωτιῶν εἶπον καμὼν "ὀφθαλμοί, νενικήμεθα." Εἶδον δὲ δύο καινὰ καὶ παράλογα, 6 μεγέθους πρὸς κάλλος ἅμιλλαν καὶ δήμου πρὸς πόλιν φιλονεικίαν, καὶ ἀμφότερα νικῶντα. Ἡ μὲν γὰρ ἠπείρου μείζων ἦν, ὁ δὲ πλείων ἔθνους· καὶ εἰ μὲν εἰς τὴν πόλιν ἀπεῖδον, ἠπίστουν εἰ πληρώσει τις δῆμος αὐτὴν ἀνδρῶν, εἰ δὲ [εἰς] τὸν δῆμον ἐθεασάμην, ἐθαύμαζον εἰ χωρήσει τις αὐτὸν πόλις. Τοιαύτη τις ἦν ἰσότητος τρυτάνη.

Ἦν δέ πως κατὰ δαίμονα ἱερομηνία τοῦ μεγάλου 2 θεοῦ, ὃν Δία μὲν Ἕλληνες, Σέραπιν δὲ καλοῦσιν Αἰγύπτιοι. Ἦν δὲ καὶ πυρὸς δᾳδουχία· καὶ τοῦτο μέγιστον ἐθεασάμην. Ἑσπέρα μὲν γὰρ ἦν καὶ ὁ ἥλιος κατεδύετο καὶ νὺξ ἦν οὐδαμοῦ, ἀλλὰ ἄλλος ἀνέτελλεν ἥλιος κατακερματίζων. Τότε γὰρ εἶδον πόλιν ἐρίζουσαν περὶ κάλλους οὐρανῷ. Ἐθεασάμην δὲ καὶ τὸν Μειλίχιον Δία καὶ τὸν Διὸς Οὐρανίου νεών. Προσευξάμενοι δὴ τῷ μεγάλῳ θεῷ καὶ ἱκετεύσαντες στῆσαι ἡμῖν ποτε τὰ δεινά, εἰς τὴν καταγωγὴν ἤλθομεν, ἣν ἔτυχεν ὁ Μενέλαος ἡμῖν μεμισθωμένος. Οὐκ ἐῴκει δὲ ἄρα ὁ θεὸς ἐπινεύειν ταῖς ἡμετέραις εὐχαῖς, ἀλλ' ἔμενεν ἡμᾶς καὶ ἄλλο τῆς Τύχης γυμνάσιον.

Ὁ γὰρ Χαιρέας πρὸ πολλοῦ τῆς Λευκίππης ἐλάνθανεν ἐρῶν καὶ διὰ τοῦτο μεμηνύκει τὸ φάρμακον, ἅμα μὲν ἀφορμὴν οἰκειότητος ἑαυτῷ θηρώμενος, ἅμα δὲ καὶ ἑαυτῷ σώζων τὴν κόρην. Εἰδὼς οὖν ἀμήχανον

τὸ τυχεῖν, συντίθησιν ἐπιβουλήν, λῃστῶν ὁμοτέχνων
[[χεῖρα]] συγκροτήσας, ἅτε θαλάσσιος ὢν ἄνθρωπος·
καὶ συνθέμενος αὐτοῖς ἃ δεῖ ποιεῖν, ἐπὶ ξένια ἡμᾶς
εἰς τὴν Φάρον καλεῖ, σκηψάμενος γενεθλίων ἄγειν
3 ἡμέραν. Ὡς οὖν προήλθομεν τῶν θυρῶν, οἰωνὸς
ἡμῖν γίνεται πονηρός· χελιδόνα κίρκος διώκων τὴν
Λευκίππην πατάσσει τῷ πτερῷ εἰς τὴν κεφαλήν.
Ταραχθεὶς οὖν ἐπὶ τούτῳ καὶ ἀνανεύσας εἰς οὐρανὸν
"ὦ Ζεῦ, τί τοῦτο" ἔφην "φαίνεις ἡμῖν τέρας; ἀλλ'
εἰ τῷ ὄντι σὸς ὄρνις οὗτος, ἄλλον ἡμῖν σαφέστερον
4 δεῖξον οἰωνόν." Μεταστραφεὶς οὖν (ἔτυχον γὰρ παρ-
εστὼς ἐργαστηρίῳ ζωγράφου) γραφὴν ὁρῶ κειμέ-
νην, ἥτις ὑπῃνίττετο προσόμοιον. Φιλομήλας γὰρ
εἶχε φθορὰν καὶ τὴν βίαν Τηρέως καὶ τῆς γλώττης
τὴν τομήν. Ἦν δὲ ὁλόκληρον τὸ διήγημα τοῦ δράμα-
5 τος, ὁ πέπλος, ὁ Τηρεύς, ἡ τράπεζα. Τὸν πέπλον
ἡπλωμένον εἱστήκει κρατοῦσα θεράπαινα· Φιλομήλα
παρειστήκει καὶ ἐπετίθει τῷ πέπλῳ τὸν δάκτυλον
καὶ ἐδείκνυ τῶν ὑφασμάτων τὰς γραφάς· ἡ Πρόκνη
πρὸς τὴν δεῖξιν ἐνενεύκει καὶ δριμὺ ἔβλεπε καὶ ὠρ-
γίζετο· Θρᾷξ ὁ Τηρεὺς ἐνύφαντο Φιλομήλᾳ παλαίων
5 πάλην ἀφροδίσιον. Ἐσπάρακτο τὰς κόμας ἡ γυνή, τὸ
ζῶμα ἐλέλυτο, τὸν χιτῶνα κατέρρηκτο, ἡμίγυμνος τὸ
στέρνον ἦν, τὴν δεξιὰν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἤρειδε
τοῦ Τηρέως, τῇ λαιᾷ τὰ διερρωγότα τοῦ χιτῶνος ἐπὶ
τοὺς μαστοὺς εἷλκεν. [[Ἐν]] ἀγκάλαις εἶχε τὴν Φιλο-
μήλαν ὁ Τηρεύς, ἕλκων πρὸς ἑαυτὸν ὡς ἐνῆν τὸ σῶμα
7 καὶ σφίγγων ἐν χρῷ τὴν συμπλοκήν. Ὧδε μὲν τὴν
τοῦ πέπλου γραφὴν ὕφηνεν ὁ ζωγράφος· τὸ δὲ λοι-

---

15 post ὁλόκληρον: τῇ γραφῇ
21 post ὠργίζετο: τῇ γραφῇ

πὸν τῆς εἰκόνος· αἱ γυναῖκες ἐν κανῷ τὰ λείψανα
τοῦ δείπνου τῷ Τηρεῖ δεικνύουσι, κεφαλὴν παιδίου
καὶ χεῖρας, γελῶσι δὲ ἅμα καὶ φοβοῦνται. Ἀναπη- 8
δῶν ἐκ τῆς κλίνης ὁ Τηρεὺς ἐγέγραπτο καὶ ἕλκων
τὸ ξίφος ἐπὶ τὰς γυναῖκας· τὸ σκέλος ἤρειδεν ἐπὶ
τὴν τράπεζαν· ἡ δὲ οὔτε ἕστηκεν οὔτε πέπτωκεν,
ἀλλ' ἐδείκνυ ῥοπὴν μέλλοντος πτώματος.

Λέγει οὖν ὁ Μενέλαος "ἐμοὶ δοκεῖ τὴν εἰς Φά- 4
ρον ὁδὸν ἐπισχεῖν· ὁρᾷς γὰρ οὐκ ἀγαθὰ δύο σύμβολα,
τό τε τοῦ ὄρνιθος καθ' ἡμῶν πτερὸν καὶ τῆς εἰκόνος
τὴν ἀπειλήν. Λέγουσι δὲ οἱ τῶν συμβόλων ἐξηγηταὶ
σκοπεῖν τοὺς μύθους τῶν εἰκόνων, ἂν ἐξιοῦσιν ἡμῖν
ἐπὶ πρᾶξιν συντύχωσι, καὶ ἐξομοιοῦν τὸ ἀποβησόμε-
νον τῷ τῆς ἱστορίας λόγῳ. Ὁρᾷς οὖν ὅσων γέμει κα- 2
κῶν ἡ γραφή· ἔρωτος παρανόμου, μοιχείας ἀναισχύν-
του, γυναικείων ἀτυχημάτων· ὅθεν ἐπισχεῖν κελεύω
τὴν ἔξοδον." Ἐδόκει μοι λέγειν εἰκότα, καὶ παραιτοῦ-
μαι τὸν Χαιρέαν ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Ὁ μὲν οὖν
σφόδρα ἀνιώμενος ἀπηλλάττετο, φήσας αὔριον ἐφ'
ἡμᾶς ἀφίξεσθαι.

Ἡ δὲ Λευκίππη λέγει πρός με (φιλόμυθον γάρ 5
πως τὸ τῶν γυναικῶν γένος) "τί βούλεται τῆς εἰκό-
νος ὁ μῦθος καὶ τίνες αἱ ὄρνιθες αὗται καὶ τίνες αἱ
γυναῖκες καὶ τίς ὁ ἀναιδὴς ἐκεῖνος ἀνήρ;" Κἀγὼ κα-
ταλέγειν ἄρχομαι "ἀηδὼν καὶ χελιδὼν καὶ ἔποψ·
πάντες ἄνθρωποι καὶ πάντες ὄρνιθες. Ἔποψ ὁ ἀνήρ, 2
αἱ δύο γυναῖκες Φιλομήλα χελιδὼν καὶ Πρόκνη ἀη-
δών. Πόλις αὐταῖς Ἀθῆναι. Τηρεὺς ὁ ἀνήρ· Πρόκνη
Τηρέως γυνή. Βαρβάροις δέ, ὡς ἔοικεν, οὐχ ἱκανὴ
πρὸς Ἀφροδίτην μία γυνή, μάλισθ' ὅταν αὐτοῖς και-
ρὸς διδῷ πρὸς ὕβριν τρυφᾶν. Καιρὸς οὖν γίνεται τῷ 3
Θρᾳκὶ τούτῳ χρήσασθαι τῇ φύσει Πρόκνης ἡ φιλο-

στοργία· πέμπει γὰρ ἐπὶ τὴν ἀδελφὴν τὸν ἄνδρα τὸν
Τηρέα. Ὁ δὲ ἀπῄει μὲν ἔτι Πρόκνης ἀνήρ, ἀναστρέ-
φει δὲ Φιλομήλας ἐραστής, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν ἄλλην
4 αὑτῷ ποιεῖται τὴν Φιλομήλαν Πρόκνην. Τὴν γλῶτ-
ταν τῆς Φιλομήλας φοβεῖται, καὶ ἕδνα τῶν γάμων
αὐτῇ δίδωσι μηκέτι λαλεῖν καὶ κείρει τῆς φωνῆς τὸ
ἄνθος. Ἀλλὰ πλέον ἤνυσεν οὐδέν· ἡ γὰρ Φιλομήλας
5 τέχνη σιωπῶσαν εὕρηκε φωνήν. Ὑφαίνει γὰρ πέπλον
ἄγγελον καὶ τὸ δρᾶμα πλέκει ταῖς κρόκαις, καὶ μι-
μεῖται τὴν γλῶτταν ἡ χεὶρ καὶ Πρόκνης τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς τὰ τῶν ὤτων μηνύει καὶ πρὸς αὐτὴν ἃ πέπονθε
6 τῇ κερκίδι λαλεῖ. Ἡ Πρόκνη τὴν βίαν ἀκούει παρὰ
τοῦ πέπλου καὶ ἀμύνασθαι καθ' ὑπερβολὴν ζητεῖ τὸν
ἄνδρα. Ὀργαὶ δὲ δύο καὶ δύο γυναῖκες εἰς ἓν πνέου-
σαι καὶ ὕβρει κεράσασαι τὴν ζηλοτυπίαν δεῖπνον ἐπι-
7 νοοῦσι τῶν γάμων ἀτυχέστερον. Τὸ δὲ δεῖπνον ἦν ὁ
παῖς Τηρέως, οὗ μήτηρ μὲν ἦν πρὸ τῆς ὀργῆς ἡ Πρό-
κνη, τότε δὲ τῶν ὠδίνων ἐπιλέληστο. Οὕτως αἱ τῆς
ζηλοτυπίας ὠδῖνες νικῶσι καὶ τὴν γαστέρα. Μόνον
γὰρ ἐρῶσαι [[αἱ]] γυναῖκες ἀνιᾶσαι τὸν τὴν εὐνὴν
λελυπηκότα, κἂν πάσχωσιν ἐν οἷς ποιοῦσιν οὐχ ἧττον
κακόν, τὴν τοῦ πάσχειν λογίζονται συμφορὰν τῇ τοῦ
8 ποιεῖν ἡδονῇ. Ἐδείπνησεν ὁ Τηρεὺς δεῖπνον Ἐρι-
νύων, αἱ δὲ ἐν κανῷ τὰ λείψανα τοῦ παιδίου παρέ-
φερον, γελῶσαι φόβῳ. Ὁ Τηρεὺς ὁρᾷ τὰ λείψανα τοῦ
παιδίου καὶ πενθεῖ τὴν τροφὴν καὶ ἐγνώρισεν ὧν
τοῦ δείπνου πατήρ· γνωρίσας μαίνεται καὶ σπᾶται
τὸ ξίφος καὶ ἐπὶ τὰς γυναῖκας τρέχει, ἃς δέχεται ὁ
ἀήρ. Καὶ ὁ Τηρεὺς αὐταῖς συναναβαίνει καὶ ὄρνις
γίνεται· καὶ τηροῦσιν ἔτι τοῦ πάθους τὴν εἰκόνα.
9 Φεύγει μὲν ἀηδών, διώκει δὲ ὁ Τηρεύς. Οὕτως ἐφύ-
λαξε τὸ μῖσος καὶ μέχρι τῶν πτερῶν."

Τότε μὲν οὖν οὕτως ἐξεφύγομεν τὴν ἐπιβουλήν· 6
ἐκερδήσαμεν δὲ οὐδὲν ἢ μίαν ἡμέραν. Τῇ γὰρ ὑστε-
ραίᾳ παρῆν ἕωθεν ὁ Χαιρέας, καὶ ἡμεῖς αἰδεσθέντες
ἀντιλέγειν οὐκ εἴχομεν. Ἐπιβάντες οὖν σκάφους, ἤλ-
θομεν εἰς τὴν Φάρον, ὁ δὲ Μενέλαος ἔμεινεν αὐτοῦ,
φήσας οὐχ ὑγιῶς ἔχειν. Πρῶτον μὲν οὖν ἡμᾶς ὁ Χαι- 2
ρέας ἐπὶ τὸν πύργον ἄγει καὶ δείκνυσι τὴν κατα-
σκευὴν θαυμασίαν τινὰ καὶ παράλογον. Ὄρος ἦν ἐν 3
μέσῃ τῇ θαλάσσῃ κείμενον, ψαῦον αὐτῶν τῶν νεφῶν,
ὑπέρρει δὲ ὕδωρ κάτωθεν τοῦ ποιήματος· τὸ δὲ ἐπὶ
θαλάσσης εἱστήκει κρεμάμενον· ἐς δὲ τὴν τοῦ ὄρους
ἀκρόπολιν ὁ τῶν νεῶν κυβερνήτης ἀνέτελλεν ἥλιος.
Μετὰ δὲ ταῦτα ἡγεῖτο ἡμῖν ἐπὶ τὴν οἰκίαν· ἦν δὲ
ἐπ' ἐσχάτων τῆς νήσου κειμένη ἐπ' αὐτῇ τῇ θαλάσσῃ.
Ἑσπέρας οὖν γενομένης ὑπεξέρχεται μὲν ὁ Χαι- 7
ρέας, πρόφασιν ποιησάμενος τὴν γαστέρα. Μετὰ μι-
κρὸν δὲ βοή τις ἐξαίφνης περὶ τὰς θύρας ἦν, καὶ εὐ-
θὺς εἰστρέχουσιν ἄνθρωποι μεγάλοι καὶ πολλοί, μα-
χαίρας ἐσπασμένοι, καὶ ἐπὶ τὴν κόρην πάντες ὥρμη-
σαν. Ἐγὼ δὲ ὡς εἶδον φερομένην μοι τὴν φιλτάτην, 2
οὐκ ἐνεγκὼν ἵεμαι διὰ τῶν ξιφῶν· καί με παίει τις
κατὰ τοῦ μηροῦ μαχαίρᾳ καὶ ὤκλασα. Ἐγὼ μὲν δὴ
καταπεσὼν ἐρρεόμην αἵματι, οἱ δὲ ἐνθέμενοι τῷ σκά-
φει τὴν κόρην ἔφευγον. Θορύβου δὲ καὶ βοῆς οἷα ἐπὶ 3
λῃσταῖς γενομένης ὁ στρατηγὸς τῆς νήσου παρῆν·
ἦν δέ μοι γνώριμος ἐκ τοῦ στρατοπέδου γενόμενος.
Δεικνύω δὴ τὸ τραῦμα καὶ δέομαι διῶξαι τοὺς λῃ-
στάς· ὥρμει δὲ πολλὰ πλοῖα ἐν τῇ πόλει. Τούτων
ἑνὸς ἐπιβὰς ὁ στρατηγὸς ἐδίωκεν ἅμα τῇ παρούσῃ

---

8 post κατασκευήν: κάτωθεν
10 post κάτωθεν: αὐτοῦ

φρουρᾷ· κἀγὼ δὲ συνανέβην φοράδην κομισθείς.
4 Ὡς δὲ εἶδον οἱ λῃσταὶ προσιοῦσαν ἤδη τὴν ναῦν εἰς
ναυμαχίαν, ἱστᾶσιν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὀπίσω τὼ
χεῖρε δεδεμένην τὴν κόρην, καί τις αὐτῶν μεγάλῃ τῇ
φωνῇ "ἰδοὺ τὸ ἆθλον ὑμῶν" εἰπὼν ἀποτέμνει αὐ-
τῆς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ λοιπὸν σῶμα ὠθεῖ κατὰ τῆς
5 θαλάσσης. Ἐγὼ δὲ ὡς εἶδον, ἀνέκραγον οἰμώξας καὶ
ὥρμησα ἐμαυτὸν ἐπαφεῖναι· ὡς δὲ οἱ παρόντες κατ-
έσχον, ἐδεόμην ἐπισχεῖν τε τὴν ναῦν καί τινα ἀλέ-
σθαι κατὰ τῆς θαλάττης, εἴ πως κἂν πρὸς ταφὴν λά-
6 βοιμι τῆς κόρης τὸ σῶμα. Καὶ ὁ στρατηγὸς πείθεται
καὶ ἵστησι τὴν ναῦν· καὶ δύο τῶν ναυτῶν ἀκοντίζου-
σιν ἑαυτοὺς ἔξω τῆς νεὼς καὶ ἁρπάσαντες τὸ σῶμα
ἀναφέρουσιν. Ἐν τούτῳ δὲ οἱ λῃσταὶ μᾶλλον ἐρρω-
μενέστερον ἤλαυνον· ὡς δὲ ἦμεν πάλιν πλησίον,
ὁρῶσιν οἱ λῃσταὶ ναῦν ἑτέραν καὶ γνωρίσαντες ἐκά-
λουν πρὸς βοήθειαν· πορφυρεῖς δὲ ἦσαν πειρατικοί.
7 Ἰδὼν δὲ ὁ στρατηγὸς δύο ναῦς ἤδη γενομένας ἐφο-
βήθη καὶ πρύμναν ἐκρούετο· καὶ γὰρ οἱ πειραταὶ τοῦ
φυγεῖν ἀποτραπόμενοι προὐκαλοῦντο εἰς μάχην.
8 Ἐπεὶ δὲ ἀνεστρέψαμεν εἰς γῆν, ἀποβὰς τοῦ σκάφους
καὶ τῷ σώματι περιχυθεὶς ἔκλαον. "Νῦν μοι Λευ-
κίππη τέθνηκας ἀληθῶς θάνατον διπλοῦν, γῇ καὶ
θαλάττῃ διαιρούμενον· τὸ μὲν γὰρ λείψανον ἔχω
9 σου τοῦ σώματος, ἀπολώλεκα δὲ σέ. Οὐκ ἴση τῆς
θαλάττης πρὸς τὴν γῆν ἡ νομή· μικρόν μοί σου μέ-
ρος καταλέλειπται ἐν ὄψει τοῦ μείζονος· αὕτη δὲ ἐν
ὀλίγῳ τὸ πᾶν σοῦ κρατεῖ. Ἀλλ' ἐπεί μοι τῶν ἐν τῷ
προσώπῳ φιλημάτων ἐφθόνησεν ἡ Τύχη, φέρε σου
καταφιλήσω τὴν σφαγήν."
8 Ταῦτα καταθρηνήσας καὶ θάψας τὸ σῶμα πάλιν
εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἔρχομαι, καὶ θεραπευθεὶς ἄκων

τὸ τραῦμα, τοῦ Μενελάου με παρηγοροῦντος διεκαρ-
τέρησα ζῶν. Καὶ ἤδη μοι γεγόνεσαν μῆνες ἕξ, καὶ τὸ 2
πολὺ τοῦ πένθους ἤρχετο μαραίνεσθαι (χρόνος γὰρ
λύπης φάρμακον καὶ πεπαίνει τῆς ψυχῆς τὰ ἕλκη·
μεστὸς γὰρ ἥλιος ἡδονῆς, καὶ τὸ λυπῆσαν πρὸς ὀλί-
γον, κἂν ᾖ καθ' ὑπερβολήν, ἀναζεῖ μὲν ἐφ' ὅσον ἡ
ψυχὴ κάεται, τῇ δὲ τῆς ἡμέρας ψυχαγωγίᾳ νικώμενον
καταψύχεται), καί μου τις κατόπιν βαδίζοντος ἐν ἀγορᾷ
τῆς χειρὸς ἄφνω λαβόμενος ἐπιστρέφει καὶ οὐδὲν εἰ-
πὼν περιπτυξάμενός με πολλὰ κατεφίλει. Ἐγὼ δὲ 3
τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ᾔδειν ὅστις ἦν, ἀλλ' εἱστήκειν
ἐκπεπληγμένος καὶ δεχόμενος τὰς προσβολὰς τῶν
ἀσπασμάτων, ὡς φιλημάτων σκοπός· ἐπεὶ δὲ μικρὸν
διέσχε, καὶ τὸ πρόσωπον εἶδον (Κλεινίας δὲ ἦν), ἀνα-
κραγὼν ὑπὸ χαρᾶς ἀντιπεριβάλλω τε αὐτὸν καὶ τὰς
αὐτὰς ἀπεδίδουν περιπλοκάς, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὴν
καταγωγὴν ἀνήλθομεν τὴν ἐμήν. Καὶ ὁ μὲν τὰ αὑτοῦ
μοι διηγεῖτο, ὅπως ἐκ τῆς ναυαγίας περιεγένετο, ἐγὼ
δὲ τὰ περὶ τῆς Λευκίππης ἅπαντα.

"Εὐθὺς μὲν γὰρ" ἔφη "ῥαγείσης τῆς νεὼς ἐπὶ 9
τὸ κέρας ᾖξα, καὶ ἄκρου λαβόμενος μόλις, ἀνδρῶν
ἤδη πεπληρωμένου, περιβαλὼν τὰς χεῖρας ἐπεχεί-
ρουν ἔχεσθαι παρακρεμάμενος. Ὀλίγου δὲ ἡμῶν ἐμ-
πελαγισάντων, κῦμα μέγιστον ἆραν τὸ ξύλον προσ-
ρήγνυσιν ὄρθιον ὑφάλῳ πέτρᾳ κατὰ θάτερον, οὗ ἐγὼ
ἔτυχον κρεμάμενος. Τὸ δὲ προσαραχθὲν βίᾳ πάλιν 2
εἰς τοὐπίσω δίκην μηχανῆς ἀπεκρούετο καί με ὥσπερ
ἀπὸ σφενδόνης ἐξερρίπτησε. Τοὐντεῦθεν δὲ ἐνηχό-
μην τὸ ἐπίλοιπον τῆς ἡμέρας, οὐκέτι ἔχων ἐλπίδα
σωτηρίας. Ἤδη δὲ καμὼν καὶ ἀφεὶς ἐμαυτὸν τῇ τύχῃ 3
ναῦν ὁρῶ κατὰ πρόσωπον φερομένην, καὶ τὰς χεῖρας
ἀνασχών, ὃν ἠδυνάμην τρόπον, ἱκετηρίαν ἐθέμην

τοῖς νεύμασιν. Οἱ δὲ εἴτε ἐλεήσαντες, εἴτε καὶ τὸ
πνεῦμα αὐτοὺς κατήγαγεν, ἔρχονται κατ' ἐμέ, καί τις
τῶν ναυτῶν πέμπει μοι κάλων ἅμα τῆς νεὼς παρα-
θεούσης· κἀγὼ μὲν ἐλαβόμην, οἱ δὲ ἐφείλκυσάν με
ἐξ αὐτῶν τῶν τοῦ θανάτου πυλῶν. Ἔπλει δὲ τὸ
πλοῖον εἰς Σιδῶνα· καί μέ τινες γνωρίσαντες ἐθε-
ράπευσαν.

10 Δύο δὲ πλεύσαντες ἡμέρας ἐπὶ τὴν πόλιν ἥκο-
μεν, καὶ δέομαι τῶν ἐν τῷ πλοίῳ Σιδωνίων (Ξενο-
δάμας δὲ ὁ ἔμπορος ἦν καὶ Θεόφιλος ὁ τούτου πεν-
θερὸς) μηδενὶ Τυρίων, εἰ περιτύχοιεν, κατειπεῖν ὡς
ἐκ ναυαγίας περιγενοίμην, ὡς ἂν μὴ μάθοιεν συν-
2 αποδεδημηκότα. Ἤλπιζον γὰρ λήσειν, εἰ τὰ ἀπὸ τού-
των ἐν ἡσυχίᾳ γένοιτο, πέντε μόνον ἡμερῶν μοι με-
ταξὺ γενομένων, αἷς οὐκ ἔτυχον ὀφθείς· τοῖς δὲ
κατὰ τὴν οἰκίαν τὴν ἐμήν, ὡς οἶδας, προηγορεύκειν
[λέγειν] τοῖς πυνθανομένοις, εἰς κώμην ἀποδεδημη-
3 κέναι μέχρι δέκα ὅλων ἡμερῶν. Καὶ τοῦτόν γε τὸν
λόγον εὗρον περὶ ἐμοῦ κατεσχηκότα. Οὔπω δὲ ὁ σὸς
πατὴρ ἐκ τῆς Παλαιστίνης ἔτυχεν ἥκων, ἀλλὰ δύο
ἄλλων ὕστερον ἡμερῶν, καὶ καταλαμβάνει πεμφθέντα
παρὰ τοῦ τῆς Λευκίππης πατρὸς γράμματα, ἅπερ
ἔτυχε μετὰ μίαν ἡμέραν τῆς ἡμετέρας ἀποδημίας κε-
κομισμένα, δι' ὧν ὁ Σώστρατος ἐγγυᾷ σοὶ τὴν θυγα-
4 τέρα. Ἐν ποικίλαις οὖν ἦν συμφοραῖς ἀναγνοὺς τὰ
γράμματα καὶ τὴν ὑμετέραν ἀκούσας φυγήν, τὸ μὲν
ὡς τὸ τῆς ἐπιστολῆς ἀπολέσας ἆθλον, τὸ δὲ ὅτι παρὰ
μικρὸν οὕτως ἡ Τύχη τὰ πράγματα ἔθηκε· καὶ γὰρ
οὐδὲν ἂν τούτων ἐγεγόνει, εἰ θᾶττον ἐκομίσθη τὰ
5 γράμματα. Καὶ τῶν μὲν πεπραγμένων οὐδὲν πρὸς
τὸν ἀδελφὸν ἡγήσατό πω δεῖν γράφειν, ἀλλὰ καὶ τῆς
μητρὸς τῆς κόρης ἐδεήθη τὸ παρὸν ἐπισχεῖν. Τάχα

γὰρ αὐτοὺς ἐξευρήσομεν, καὶ οὐ δεῖ τὸ συμβὰν ἀτύ-
χημα μανθάνειν Σώστρατον. Ἄσμενοι δὲ ὅπου ποτ'
ἂν ὦσιν ὄντες μάθωσι τὴν ἐγγύην καὶ ἀφίξονται,
εἴγε αὐτοῖς ἐξέσται φανερῶς ἔχειν ὑπὲρ οὗ πεφεύ-
γασιν.' Ἐπολυπραγμόνει δὲ παντὶ σθένει ποῖ κεχω- 7
ρήκατε. Καὶ ὀλίγον πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἔρχεται
Διόφαντος ὁ Τύριος ἐξ Αἰγύπτου πεπλευκώς, καὶ
λέγει πρὸς αὐτὸν ὅτι σε ἐνθάδε ἐθεάσατο· **κἀγὼ
μαθών, ὡς εἶχον, εὐθὺς ἐπιβὰς νεὼς ὀγδόην ταύτην
ἡμέραν πᾶσάν σε περιῆλθον ζητῶν τὴν πόλιν. Πρὸς
ταῦτα οὖν σοι βουλευτέον ἐστίν, ὡς τάχα καὶ τοῦ πα-
τρὸς ἥξοντος ἐνταῦθα τοῦ σοῦ."

Ταῦτα ἀκούσας ἀνῴμωξα ἐπὶ τῇ τῆς Τύχης παι- 11
διᾷ "ὦ δαῖμον" λέγων, "νῦν μὲν Σώστρατός μοι
Λευκίππην ἐκδίδωσι καί μοι γάμους ἐκ μέσου πολέ-
μου πέμπει, μετρήσας ἀκριβῶς τὰς ἡμέρας, ἵνα μὴ
φθάσῃ τὴν φυγήν. Ὢ τῶν ἐξώρων εὐτυχημάτων, ὢ 2
μακάριος ἐγὼ παρὰ μίαν ἡμέραν. Μετὰ θάνατον
γάμοι, μετὰ θρῆνον ὑμέναιοι. Τίνα μοι δίδωσι νύμ-
φην ἡ Τύχη; ἣν οὐδὲ ὁλόκληρόν μοι δέδωκε νεκράν."

"Οὐ θρήνων νῦν καιρὸς" ὁ Κλεινίας εἶπεν, "ἀλλὰ 3
σκεψώμεθα, πότερον εἰς τὴν πατρίδα σοι νῦν ἀνακο-
μιστέον ἢ τὸν πατέρα ἐνταῦθα ἀναμενετέον." "Οὐδέ-
τερον" εἶπον· "ποίῳ γὰρ [[ἂν]] ἴδοιμι προσώπῳ τὸν
πατέρα, μάλιστα μὲν οὕτως αἰσχρῶς φυγών, εἶτα καὶ
τὴν παρακαταθήκην αὐτῷ τἀδελφοῦ διαφθείρας;
φεύγειν οὖν ἐντεῦθεν ὑπολείπεται πρὶν ἥκειν αὐ-
τόν." Ἐν τούτῳ δὴ ὁ Μενέλαος εἰσέρχεται καὶ ὁ Σά- 4
τυρος μετ' αὐτοῦ, καὶ τόν τε Κλεινίαν περιπτύσσον-
ται καὶ μανθάνουσι παρ' ἡμῶν τὰ πεπραγμένα. Καὶ
ὁ Σάτυρος "ἀλλ' ἔστι σοι" ἔφη "τὰ παρόντα θέσθαι
καλῶς καὶ ἐλεῆσαι ψυχὴν ἐπὶ σοὶ φλεγομένην·

5 ἀκουσάτω δὲ καὶ ὁ Κλεινίας. Ἡ γὰρ Ἀφροδίτη μέγα
τούτῳ παρέσχεν ἀγαθόν, ὁ δ' οὐκ ἐθέλει λαβεῖν·
γυναῖκα γὰρ ἐξέμηνεν ἐπ' αὐτὸν πάνυ καλήν, ὥστε
ἂν ἰδὼν αὐτὴν εἴποις ἄγαλμα, Ἐφεσίαν τὸ γένος,
6 ὄνομα Μελίτην· πλοῦτος πολὺς καὶ ἡλικία νέα. Τέ-
θνηκε δ' αὐτῆς προσφάτως ὁ ἀνὴρ κατὰ θάλατταν,
βούλεται δὲ τοῦτον ἔχειν δεσπότην (οὐ γὰρ ἄνδρα
ἐρῶ) καὶ δίδωσιν ἑαυτὴν καὶ πᾶσαν ἑαυτῆς τὴν οὐ-
σίαν· δι' αὐτὸν γὰρ τέτταρας μῆνας νῦν ἐνθάδε διέ-
τριψεν, ἀκολουθῆσαι δεομένη. Ὁ δὲ οὐκ οἶδα τί πα-
θὼν ὑπερηφανεῖ, νομίζων αὐτῷ Λευκίππην ἀναβιώ-
σεσθαι."
12 Καὶ ὁ Κλεινίας "οὐκ ἀπὸ τρόπου δοκεῖ μοι"
φησὶν "ὁ Σάτυρος λέγειν· κάλλος γὰρ καὶ πλοῦτος
καὶ ἔρως εἰ συνῆλθον ἐπὶ σέ, οὐχ ἕδρας [[ἔργον]] οὐδ'
ἀναβολῆς. Τὸ μὲν γὰρ κάλλος ἡδονήν, ὁ δὲ πλοῦτος
τρυφήν, ὁ δὲ ἔρως αἰδῶ**· μισεῖ δὲ ὁ θεὸς τοὺς
2 ἀλαζόνας. Φέρε πείσθητι τῷ Σατύρῳ καὶ χάρισαι τῷ
θεῷ." Κἀγὼ στενάξας "ἄγε με" εἶπον "ὅποι θέλεις,
εἰ καὶ Κλεινίᾳ τοῦτο δοκεῖ· μόνον ὅπως τὸ γύναιόν
μοι μὴ παράσχῃ πράγματα ἐπείγουσα πρὸς τὸ ἔργον,
3 ἔστ' ἂν εἰς τὴν Ἔφεσον ἀφικώμεθα. Φθάνω γὰρ
ἐπομοσάμενος ἐνταῦθα μὴ συνελθεῖν, ἔνθα Λευκίπ-
πην ἀπολώλεκα." Ταῦτα ἀκούσας ὁ Σάτυρος προσ-
τρέχει πρὸς τὴν Μελίτην εὐαγγέλια φέρων· καὶ
μικρὸν διαλιπὼν αὖθις ἐπανέρχεται, λέγων ἀκούσα-
σαν τὴν γυναῖκα ὑφ' ἡδονῆς παρὰ μικρὸν τὴν ψυχὴν
ἀφεῖναι, δεῖσθαι δὲ ἥκειν ὡς αὐτὴν δειπνήσοντα τὴν
ἡμέραν γάμων προοίμιον.
13 Ἐπείσθην καὶ ᾠχόμην· ἡ δὲ ὡς εἶδέ με, ἀναθο-
ροῦσα περιβάλλει καὶ πᾶν μου τὸ πρόσωπον ἐμπί-
πλησι φιλημάτων. Ἦν δὲ τῷ ὄντι καλὴ καὶ γάλακτι

μὲν ἂν εἶπες αὐτῆς τὸ πρόσωπον κεχρῖσθαι, ῥόδον δὲ
ἐμπεφυτεῦσθαι ταῖς παρειαῖς. Ἐμάρμαιρεν αὐτῆς τὸ 2
βλέμμα μαρμαρυγὴν ἀφροδίσιον· κόμη πολλὴ καὶ
βαθεῖα καὶ κατάχρυσος τῇ χροιᾷ, ὥστε ἔδοξα οὐκ ἀη-
δῶς ἰδεῖν τὴν γυναῖκα. Τὸ μὲν οὖν δεῖπνον ἦν πο- 3
λυτελές· ἡ δὲ ἐφαπτομένη τῶν παρακειμένων, ὡς
δοκεῖν ἐσθίειν, οὐκ ἠδύνατο τυχεῖν ὁλοκλήρου τρο-
φῆς, πάντα δὲ ἔβλεπεν ἐμέ· οὐδὲν γὰρ ἡδὺ τοῖς ἐρῶσι
πλὴν τὸ ἐρώμενον· τὴν γὰρ ψυχὴν πᾶσαν ὁ ἔρως κα-
ταλαβὼν οὐδὲ αὐτῇ χώραν δίδωσι τῇ τροφῇ. Ἡ δὲ 4
τῆς θέας ἡδονὴ διὰ τῶν ὀμμάτων εἰσρέουσα τοῖς
στέρνοις ἐγκάθηται· ἕλκουσα δὲ τοῦ ἐρωμένου τὸ
εἴδωλον ἀεὶ ἐναπομάττει τῷ τῆς ψυχῆς κατόπτρῳ καὶ
ἀναπλάττει τὴν μορφήν· ἡ δὲ τοῦ κάλλους ἀπορροὴ
δι᾽ ἀφανῶν ἀκτίνων ἐπὶ τὴν ἐρωτικὴν ἑλκομένη καρ-
δίαν ἐναποσφραγίζει κάτω τὴν σκιάν. Λέγω δὴ πρὸς 5
αὐτὴν συνεὶς "ἀλλὰ σύ γε οὐδενὸς μετέχεις τῶν σῶν
αὐτῆς, ἀλλ᾽ ἔοικας τοῖς ἐν γραφαῖς ἐσθίουσιν·" ἡ δὲ
"ποῖον γὰρ ὄψον" ἔφη "μοι πολυτελέστερον ἢ ποῖος
οἶνος τιμιώτερος τῆς σῆς ὄψεως;" καὶ ἅμα λέγουσα
κατεφίλησέ με, προσιέμενον οὐκ ἀηδῶς τὰ φιλήματα·
εἶτα διασχοῦσα εἶπεν "αὕτη μοι τροφή."

Τότε μὲν οὖν ἐν τούτοις ἦμεν· ἑσπέρας δὲ γενο- 14
μένης ἡ μὲν ἐπεχείρει με κρατεῖν ἐκεῖ κοιμησόμε-
νον, ἐγὼ δὲ παρῃτούμην, εἰπὼν ἃ καὶ πρὸς τὸν Σά-
τυρον ἔτυχον προαγορεύσας. Μόλις οὖν ἀφίησιν
ἀνιωμένη. Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ συνέκειτο ἡμῖν εἰς τὸ τῆς 2
Ἴσιδος ἱερὸν ἀπαντῆσαι διαλεξομένοις τε ἀλλήλοις
καὶ πιστωσομένοις ἐπὶ μάρτυρι τῇ θεῷ· συμπαρῆσαν
δὲ ἡμῖν ὅ τε Μενέλαος καὶ ὁ Κλεινίας· καὶ ὠμνύο-
μεν ἐγὼ μὲν ἀγαπήσειν ἀδόλως, ἡ δὲ ἄνδρα ποιή-
σεσθαι καὶ πάντων ἀποφανεῖν δεσπότην. "Ἄρξει 3

δὲ" εἶπον ἐγὼ "τῶν συνθηκῶν ἡ εἰς Ἔφεσον ἡμῶν
ἄφιξις· ἐνταῦθα γάρ, ὡς ἔφην, Λευκίππῃ παραχω-
ρήσεις." Δεῖπνον οὖν ἡμῖν ηὐτρεπίζετο πολυτελές,
καὶ ὄνομα μὲν ἦν τῷ δείπνῳ γάμοι, τὸ δὲ ἔργον συν-
4 έκειτο ταμιεύεσθαι. Καί τι μέμνημαι καὶ γελοῖον
παρὰ τὴν ἑστίασιν τῆς Μελίτης. Ὡς γὰρ ἐπευφή-
μουν τοῖς γάμοις οἱ παρόντες, νεύσασα πρός με
ἡσυχῇ "καινὸν" εἶπεν "ἐγὼ μόνη πέπονθα. Κενο-
τάφιον μὲν γὰρ εἶδον, κενογάμιον δ' οὔ." Ταῦτα μὲν
οὖν ἔπαιξε σπουδῇ.
15 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ στελλόμεθα πρὸς ἀποδημίαν·
κατὰ τύχην δὲ καὶ τὸ πνεῦμα ἐκάλει ἡμᾶς. Καὶ ὁ
Μενέλαος μέχρι τοῦ λιμένος ἐλθὼν καὶ ἀσπασάμενος,
εὐτυχεστέρας εἰπὼν νῦν ἡμᾶς τυχεῖν τῆς θαλάσσης
ἀπετράπετο αὖθις, νεανίσκος πάνυ χρηστὸς καὶ θεῶν
ἄξιος καὶ ἅμα δακρύων ἐμπεπλησμένος· καὶ ἡμῖν δὲ
2 πᾶσι κατεφέρετο δάκρυα. Τῷ δὲ Κλεινίᾳ ἐδόκει μή
με καταλιπεῖν, ἀλλὰ μέχρις Ἐφέσου συμπλεύσαντα
καί τινα ἐνδιατρίψαντα τῇ πόλει χρόνον ἐπανελθεῖν,
3 εἰ τἀμὰ ἐν καλῷ κείμενα καταμάθοι. Γίνεται δὴ κατ'
οὐρὰν ἡμῶν ὁ ἄνεμος, ἑσπέρα τε ἦν καὶ δειπνήσαντες
ἐκείμεθα κοιμησόμενοι· ἰδίᾳ δὲ ἐμοί τε καὶ τῇ Με-
λίτῃ καλύβη τις ἦν ἐπὶ τοῦ σκάφους περιπεφραγμένη.
4 Περιβαλοῦσα οὖν με κατεφίλει καὶ ἀπῄτει τὸν γάμον
"νῦν μὲν" λέγουσα "Λευκίππης τοὺς ὅρους ἐξήλθο-
μεν καὶ τῶν συνθηκῶν τοὺς ὅρους ἀπειλήφαμεν· ἐν-
τεῦθεν ἡ προθεσμία. Τί με δεῖ νῦν εἰς Ἔφεσον περι-
μένειν; ἄδηλοι τῆς θαλάσσης αἱ τύχαι, ἄπιστοι τῶν
5 ἀνέμων αἱ μεταβολαί. Πίστευσόν μοι, Κλειτοφῶν,

---

8 post πέπονθα: καὶ οἷον ἐπὶ τοῖς ἀφανέσι ποιοῦσι νεκροῖς

*κάομαι· ὄφελον ἠδυνάμην δεῖξαι τὸ πῦρ, ὄφελον
εἶχε τὴν αὐτὴν φύσιν τῷ κοινῷ πυρί, ἵνα σοι πε-
ριχυθεῖσα κατέφλεξα· νῦν δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις τοῦτο
μόνον τὸ πῦρ ἰδίαν ὕλην ἔχει καὶ ἐν ταῖς πρὸς τοὺς
ἐραστὰς συμπλοκαῖς ἀνακαόμενον λάβρον τῶν συμ-
πλεκομένων φείδεται. Ὦ πυρὸς μυστικοῦ, πυρὸς ἐν* 6
*ἀπορρήτῳ δᾳδουχουμένου, πυρὸς τοὺς ὅρους αὐτοῦ
φυγεῖν μὴ θέλοντος. Μυηθῶμεν οὖν, ὦ φίλτατε, τὰ
τῆς Ἀφροδίτης μυστήρια."*

Κἀγὼ εἶπον "μή με βιάσῃ λῦσαι θεσμὸν ὁσίας **16**
*νεκρῶν· οὔπω τῆς ἀθλίας ἐκείνης τοὺς ὅρους παρ-
ήλθομεν, ἕως ἂν γῆς ἐπιβῶμεν ἑτέρας. Οὐκ ἤκου-
σας, ὡς ἐν θαλάσσῃ τέθνηκεν; ἔτι πλέω Λευκίππης
τὸν τάφον· τάχα που περὶ τὴν ναῦν αὐτῆς εἱλεῖται
τὸ εἴδωλον. Λέγουσι δὲ τὰς ἐν ὕδατι ψυχὰς ἀνῃρη-* 2
*μένας μηδὲ εἰς Ἅιδου καταβαίνειν ὅλως, ἀλλ' αὐτοῦ
περὶ τὸ ὕδωρ ἔχειν τὴν πλάνην, καὶ ἐπιστήσεται
τάχα ἡμῖν συμπλεκομένοις. Ἐπιτήδειον δέ σοι δοκεῖ
τὸ χωρίον εἶναι πρὸς γάμον; γάμος ἐπὶ κύματος,
γάμος ὑπὸ θαλάσσης φερόμενος; θάλαμον ἡμῖν θέ-
λεις γενέσθαι μὴ μένοντα;"*

"Σὺ μὲν" ἔφη "σοφίζῃ, φίλτατε· πᾶς δὲ τόπος 3
*τοῖς ἐρῶσι θάλαμος· οὐδὲν γὰρ ἄβατον τῷ θεῷ. Θά-
λασσα δὲ μὴ καὶ οἰκειοτάτη ἐστὶν Ἔρωτι καὶ Ἀφρο-
δισίοις μυστηρίοις; θυγάτηρ Ἀφροδίτη Θαλάσσης.
Χαρισώμεθα τῇ γαμηλίῳ θεῷ, τιμήσωμεν αὐτῆς γά-* 4
*μῳ τὴν μητέρα· ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκεῖ τὰ παρόντα γά-
μων εἶναι σύμβολα. Ζυγὸς μὲν οὗτος ὑπὲρ κεφαλῆς
κρεμάμενος, δεσμοὶ δὲ περὶ τὴν κεραίαν τεταμένοι·
καλά γε, ὦ δέσποτα, τὰ μαντεύματα· ὑπὸ ζυγὸν ὁ*

---

2 post κοινῷ: τοῦ ἔρωτος

θάλαμος καὶ κάλῳ δεδεμένοι· ἀλλὰ καὶ πηδάλιον
5 τοῦ θαλάμου πλησίον. Ἰδοὺ τοὺς γάμους ἡμῶν ἡ
Τύχη κυβερνᾷ, νυμφοστολήσουσι δὲ ἡμᾶς Ποσειδῶν
καὶ Νηρεΐδων χορός· ἐνταῦθα γὰρ καὶ αὐτὸς Ἀμφι-
τρίτην γαμεῖ. Λιγυρὸν δὲ συρίζει περὶ τοὺς κάλως
καὶ τὸ πνεῦμα· ἐμοὶ μὲν ὑμέναιον ᾄδειν δοκεῖ τὰ
6 τῶν ἀνέμων αὐλήματα. Ὁρᾷς δὲ καὶ τὴν ὀθόνην κε-
κυρτωμένην, ὥσπερ ἐγκύμονα γαστέρα· δεξιόν μοι
καὶ τοῦτο τῶν οἰωνισμάτων· ἔσῃ μοι ταχὺ καὶ
πατήρ."
7 Ἰδὼν οὖν αὐτὴν σφόδρα ἐγκειμένην "φιλοσο-
φήσωμεν" εἶπον "ὦ γύναι, μέχρις ⟦ἂν⟧ λαβώμεθα γῆς·
ὄμνυμι γάρ σοι τὴν θάλατταν αὐτὴν καὶ τὴν τοῦ
πλοῦ τύχην, ὡς ἐσπούδακα καὶ αὐτός. Ἀλλ' εἰσὶ καὶ
8 θαλάσσης νόμοι. Πολλάκις ἤκουσα παρὰ τῶν ναυ-
τικωτέρων, καθαρὰ δεῖν ἀφροδισίων εἶναι τὰ σκά-
φη, τάχα μὲν ὡς ἱερά, τάχα δὲ ἵνα μή τις ἐν τηλι-
κούτῳ κινδύνῳ τρυφᾷ. Μὴ ἐνυβρίσωμεν, ὦ φιλτάτη,
τῇ θαλάσσῃ· μὴ συμμίξωμεν γάμον ὁμοῦ καὶ φόβον·
τηρήσωμεν ἑαυτοῖς καθαρὰν τὴν ἡδονήν." Ταῦτα
λέγων καὶ μειλισσόμενος τοῖς φιλήμασιν ἔπειθον,
καὶ τὸ λοιπὸν οὕτως ἐκαθεύδομεν.
17 Πέντε δὲ τῶν ἑξῆς ἡμερῶν διανύσαντες τὸν
πλοῦν ἥκομεν εἰς τὴν Ἔφεσον. Οἰκία μεγάλη καὶ
πρώτη τῶν ἐκεῖ, θεραπεία πολλὴ καὶ ἡ ἄλλη παρα-
2 σκευὴ πολυτελής. Κελεύει δὴ δεῖπνον ὡς ὅτι ἐκπρε-
πέστατον ἑτοιμάζειν· "ἡμεῖς δὲ τέως" ἔφη "χωρήσω-
μεν εἰς τοὺς ἀγρούς." Ἀπεῖχον δὲ τῆς πόλεως στα-
δίους τέτταρας. Ἐπικαθίσαντες οὖν ὀχήματι ἐξήλ-
θομεν.
3 Καὶ ἐπεὶ τάχιστα παρεγενόμεθα, διεβαδίζομεν
τοὺς ὀρχάτους τῶν φυτῶν, καὶ ἐξαίφνης προσπίπτει

τοῖς γόνασιν ἡμῶν γυνή, χοίνιξι παχείαις δεδεμένη,
δίκελλαν κρατοῦσα, τὴν κεφαλὴν κεκαρμένη, ἐρρυ-
πωμένη τὸ σῶμα, χιτῶνα ἀνεζωσμένη ἄθλιον πάνυ,
καὶ "ἐλέησόν με" ἔφη "δέσποινα, γυνὴ γυναῖκα,
ἐλευθέραν μέν, ὡς ἔφυν, δούλην δὲ νῦν, ὡς δοκεῖ
τῇ Τύχῃ," καὶ ἅμα ἐσιώπησε. Λέγει οὖν ἡ Με- 4
λίτη "ἀνάστηθι, ὦ γύναι· λέγε τίς εἶ καὶ πόθεν,
καὶ τίς σοι τοῦτον περιέθηκε τὸν σίδηρον· κέκραγε
γάρ σου καὶ ἐν κακοῖς ἡ μορφὴ τὴν εὐγένειαν." "Ὁ
σὸς" εἶπεν "οἰκέτης, ὅτι αὐτῷ μὴ πρὸς εὐνὴν ἐδού-
λευον. Ὄνομά [[μοι]] Λάκαινα, Θετταλὴ τὸ γένος, 5
καί σοι προσφέρω μου ταύτην τὴν τύχην ἱκετηρίαν.
Ἀπόλυσόν με τῆς καθεστώσης συμφορᾶς· πάρασχε
δέ μοι τὴν ἀσφάλειαν, ἔστ' ἂν ἀποτίσω τὰς δισχι-
λίας· τοσούτου γάρ με ὁ Σωσθένης ἀπὸ τῶν ληστῶν
ἐωνήσατο. Ποριοῦμεν δέ, εὖ ἴσθι, τὴν ταχίστην· εἰ 6
δὲ μή, σοὶ δουλεύσομεν. Ὁρᾷς δὲ καὶ πληγαῖς ὡς
κατέξηνέ με πολλαῖς." Καὶ ἅμα διανοίξασα τὸν χι-
τῶνα δείκνυσι τὰ νῶτα διαγεγραμμένα ἔτι οἰκτρό-
τερον.

Ὡς οὖν ταῦτα ἠκούσαμεν, ἐγὼ μὲν συνεχύθην· 7
καὶ γάρ τι ἐδόκει Λευκίππης ἔχειν· ἡ δὲ Μελίτη
ἔφη "θάρρει, γύναι· τούτων γάρ σε λύσομεν εἴς τε
τὴν οἰκείαν προῖκα ἀποπέμψομεν. Τὸν Σωσθένην
καλεσάτω τις ἡμῖν." Ἡ μὲν οὖν εὐθὺς τῶν δεσμῶν 8
ἠλευθεροῦτο, ὁ δὲ παρῆν τεταραγμένος. Λέγει οὖν
ἡ Μελίτη "ὦ κακὴ κεφαλή, τίνα ποτὲ κἂν τῶν
ἀχρειοτάτων οἰκετῶν τεθέασαι παρ' ἡμῖν οὕτως
ᾐκισμένον; τίς αὕτη; λέγε μηδὲν ψευσάμενος."
"Οὐκ οἶδα" εἶπεν "ὦ δέσποινα, πλὴν ἔμπορός τις, 9
ὄνομα Καλλισθένης, ταύτην μοι πέπρακε, φάσκων
ἐωνῆσθαι μὲν αὐτὴν ἀπὸ ληστῶν, εἶναι δὲ ἐλευθέραν·

10 ὄνομα δὲ αὐτὴν ὁ ἔμπορος ἐκάλει Λάκαιναν." Ἡ δὲ
τὸν μὲν τῆς διοικήσεως, ἧς εἶχεν, ἀπέπαυσε, τὴν
δὲ παραδίδωσι θεραπαίναις, κελεύσασα λοῦσαι καὶ
ἐσθῆτα ἀμφιέσαι καθαρὰν καὶ εἰς ἄστυ ἀγαγεῖν·
διοικήσασα δέ τινα τῶν κατὰ τοὺς ἀγρούς, ὧν ἕνεκεν
παρῆν, ἐπιβᾶσα τοῦ ὀχήματος ἅμα ἐμοί, ἐπανήειμεν
εἰς τὴν πόλιν καὶ περὶ τὸ δεῖπνον ἦμεν.

18 Ἑστιωμένῳ δέ μοι μεταξὺ σημαίνει νεύσας ὁ Σά-
τυρος προανίστασθαι, καὶ ἦν τὸ πρόσωπον ἐσπου-
δακώς. Σκηψάμενος οὖν ὑπό τινος τῶν κατὰ τὴν
γαστέρα ἐπείγεσθαι ἐξανίσταμαι· καὶ ἐπεὶ προῆλθον,
2 λέγει μὲν οὐδέν, ἐπιστολὴν δὲ ὀρέγει. Λαβὼν δέ,
πρὶν ἀναγνῶναί [με,] κατεπλάγην εὐθύς· ἐγνώρισα
γὰρ Λευκίππης τὰ γράμματα. Ἐγέγραπτο δὲ τάδε·

ΛΕΥΚΙΠΠΗ ΚΛΕΙΤΟΦΩΝΤΙ ΤΩι
ΔΕΣΠΟΤΗι ΜΟΥ.

3 *Τοῦτο γάρ σε δεῖ καλεῖν, ἐπεὶ καὶ τῆς δεσποίνης ἀνὴρ
εἶ τῆς ἐμῆς. Ὅσα μὲν διὰ σὲ πέπονθα, οἶδας· ἀνάγκη δὲ νῦν
4 ὑπομνῆσαί σε. Διὰ σὲ τὴν μητέρα κατέλιπον καὶ πλάνην εἱ-
λόμην, διὰ σὲ πέπονθα ναυαγίαν καὶ λῃστῶν ἠνεσχόμην· διὰ
σὲ ἱερεῖον γέγονα καὶ καθαρμὸς καὶ τέθνηκα ἤδη δεύτερον,
διὰ σὲ πέπραμαι καὶ ἐδέθην σιδήρῳ καὶ δίκελλαν ἐβάστασα καὶ
ἔσκαψα γῆν καὶ ἐμαστιγώθην, ἵνα σὺ ὃ γέγονας ἄλλῃ γυναικὶ
5 κἀγὼ ἑτέρῳ ἀνδρὶ γένωμαι; Μὴ γένοιτο. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἐπὶ
τοσαύταις ἀνάγκαις διεκαρτέρησα, σὺ δὲ ἄπρατος, ἀμαστίγω-
τος γαμεῖς. Εἴ τις οὖν τῶν πεπονημένων διὰ σὲ κεῖται χάρις,
δεήθητί σου τῆς γυναικὸς ἀποπέμψαι, ὡς ἐπηγγείλατο· τὰς
δὲ δισχιλίας, ἃς ὁ Σωσθένης ὑπὲρ ἐμοῦ κατεβάλετο, πίστευσον
ἡμῖν καὶ ἐγγύησαι πρὸς τὴν Μελίτην ὅτι πέμψομεν· ἐγγὺς
6 γὰρ τὸ Βυζάντιον. Ἐὰν δὲ καὶ ἀποτίσῃς, νόμιζε μισθόν μοι
δεδωκέναι τῶν ὑπὲρ σοῦ πόνων. Ἔρρωσο καὶ ὄναιο τῶν και-
νῶν γάμων. Ἐγὼ δὲ ἔτι σοι ταῦτα γράφω παρθένος.*

19 Τούτοις ἐντυχὼν πάντα ἐγινόμην ὁμοῦ· ἀνεφλε-
γόμην, ὠχρίων, ἐθαύμαζον, ἠπίστουν, ἔχαιρον,

ἠχθόμην. Λέγω οὖν πρὸς τὸν Σάτυρον "πότερον ἐξ 2
Ἅδου ἥκεις φέρων τὴν ἐπιστολήν, ἢ τί ταῦτα θέλει;
Λευκίππη πάλιν ἀνεβίω;" "Μάλιστα" ἔφη, "καὶ
ἔστιν ἣν εἶδες ἐν τοῖς ἀγροῖς. Τότε μὲν οὖν οὐδ' ἂν
ἄλλος αὐτὴν ἰδὼν ἐγνώρισεν, ἔφηβον οὕτω γενομέ-
νην· τοῦτο γὰρ ἡ τῶν τριχῶν αὐτῆς κουρὰ [μόνον]
ἐνήλλαξεν." "Εἶτα ἕστηκας" ἔφην "ἐπὶ τηλικούτοις 3
ἀγαθοῖς καὶ μέχρι τῶν ὤτων μόνον εὐφραίνεις, ἀλλ'
οὐ δεικνύεις καὶ τοῖς ὄμμασι τἀγαθά;" "Μὴ σύ γε"
εἶπεν ὁ Σάτυρος· "ἀλλ' ἐνεὸς κάτασχε (μὴ πάντα
ἀπολέσῃς), ἕως ⟦ἂν⟧ περὶ τούτων ἀσφαλέστερον βου-
λευσώμεθα. Γυναῖκα ὁρᾷς ⟦τὴν⟧ πρώτην Ἐφεσίων 4
μαινομένην ἐπὶ σοί, ἡμᾶς δὲ ἐρήμους ἐν μέσαις ἄρ-
κυσιν." "Ἀλλ' οὐ δύναμαι" ἔφην· "ἐπέρχεται γὰρ
διὰ πασῶν τῶν τοῦ σώματος ὁδῶν ἡ χαρά. Ἀλλ' 5
ἰδού μοι διὰ τῶν γραμμάτων ἐγκαλεῖ." Καὶ ἅμα αὖ-
θις ἐντυγχάνων τοῖς γράμμασιν, ὡς ἐκείνην δι' αὐ-
τῶν βλέπων, καὶ ἀναγινώσκων καθ' ἓν ἔλεγον "δί-
καια ἐγκαλεῖς, φιλτάτη. Πάντα δι' ἐμὲ ἔπαθες·
πολλῶν σοι γέγονα κακῶν αἴτιος." Ὡς δὲ εἰς τὰς μά- 6
στιγας καὶ εἰς τὰς βασάνους ἐγενόμην, ἃς ὁ Σωσθέ-
νης αὐτῇ παρετρίψατο, ἔκλαον ὥσπερ αὐτὰς τὰς
βασάνους βλέπων αὐτῆς· ὁ γὰρ λογισμὸς πέμπων τῆς
ψυχῆς τὰ ὄμματα πρὸς τὴν ἀπαγγελίαν τῶν γραμμά-
των, ἐδείκνυ τὰ ὁρώμενα ὡς δρώμενα· πάνυ δὲ
ἠρυθρίων ἐφ' οἷς μοι τὸν γάμον ὠνείδιζεν, ὥσπερ
ἐπ' αὐτοφώρῳ μοιχὸς κατειλημμένος. Οὕτως ᾐσχυ-
νόμην καὶ τὰ γράμματα.

"Οἴμοι, πῶς ἀπολογήσομαι, Σάτυρε;" ἔφην· 20
"ἑαλώκαμεν· Λευκίππη κατέγνωκεν ἡμῶν· τάχα δὲ
καὶ μεμισήμεθα. Ἀλλὰ πῶς ἐσώθη φράσον σὺ καὶ
τίνος σῶμα ἐθάψαμεν;" "Αὐτή σοι κατὰ καιρὸν

φράσει· τὸ δὲ νῦν" ὁ Σάτυρος ἔφη "ἀντιγράψαι σε
2 δεῖ καὶ ἱλάσασθαι τὴν κόρην. Κἀγὼ γὰρ αὐτῇ διω-
μοσάμην, ὡς ἄκων ἔγημας." "Εἶπας γὰρ" ἔφην "ὅτι
καὶ ἔγημα; ἀπολώλεκάς με." "Τῆς εὐηθείας· ὅλη
γὰρ ἡ πόλις οὐκ οἶδε τὸν γάμον;" "Ἀλλ' οὐκ ἔγημα,
μὰ τὸν Ἡρακλέα, Σάτυρε, καὶ τὴν παροῦσαν τύχην."
3 "Παίζεις, ὠγαθέ· συγκαθεύδεις." "Οἶδα μὲν ἄπιστα
λέγων, ἀλλ' οὔπω πέπρακται· καθαρὸς εἰς ταύτην
4 τὴν ἡμέραν Μελίτης Κλειτοφῶν. Ἀλλὰ τί γράψω,
λέγε· σφόδρα γάρ με ἐξέπληξε τὸ συμβάν, ὥστε ἀπό-
ρως ἔχω." "Οὐκ εἰμί σου σοφώτερος" ὁ Σάτυρος
εἶπεν· "ἀλλὰ αὐτός σοι ὁ ἔρως ὑπαγορεύσει. Μό-
νον διὰ ταχέων."

21 Ἄρχομαι δὴ γράφειν

> Χαῖρέ μοι, ὦ δέσποινα Λευκίππη. Δυστυχῶ μὲν ἐν οἷς εὐτυχῶ, ὅτι σὲ παρὼν παροῦσαν ὡς ἀποδημοῦσαν ὁρῶ διὰ γραμμάτων. Εἰ μὲν οὖν τὴν ἀλήθειαν περιμένεις, μηδὲν προκαταγινώσκουσά μου, μαθήσῃ τὴν σήν με παρθενίαν μεμιμημένον, εἴ τις ἐστὶ καὶ ἐν ἀνδράσι παρθενία· εἰ δέ με χωρὶς ἀπολογίας ἤδη μεμίσηκας, ὄμνυμί σοι τοὺς σώσαντάς σε θεοὺς ὡς ἐν βραχεῖ σοι τὸ ἔργον ἀπολογήσομαι. Ἔρρωσό μοι, φιλτάτη, καὶ ἵλεως γένοιο

δίδωμι δὲ τῷ Σατύρῳ τὴν ἐπιστολὴν καὶ δέομαι τὰ
εἰκότα εἰπεῖν πρὸς αὐτὴν περὶ ἐμοῦ· ἐγὼ δὲ αὖθις
ἐπὶ τὸ συμπόσιον ἀπῄειν, ἡδονῆς ἅμα καὶ λύπης γε-
γεμισμένος· ᾔδειν γὰρ τὴν Μελίτην οὐκ ἀνήσουσάν
με τῆς νυκτὸς τὸ μὴ οὐ γενέσθαι τοὺς γάμους ἡμῖν·
ἐμοὶ δ' ἀδύνατον ἦν Λευκίππην ἀπολαβόντι γυναῖκα
2 ἑτέραν κἂν ἰδεῖν. Τὸ μὲν οὖν πρόσωπον ἐβιαζόμην
μηδὲν ἀλλοῖον παρέχειν ἢ πρὶν ἦν· οὐ πάντῃ δὲ
κρατεῖν ἠδυνάμην. Ὡς δὲ ἐνικώμην, σκήπτομαι

---

3 post ἄκων: αὐτήν

*φρίκην μοι ἐπιδραμεῖν· ἡ δὲ συνῆκε μὲν ὅτι κατὰ τῆς
ὑποσχέσεως προφασίζομαι· ἐλέγχειν δὲ οὐκ ἠδύνατο
τὴν πρόφασιν. Ἐγὼ μὲν δὴ ἄδειπνος ἀνίσταμαι κοι-* 3
*μησόμενος, ἡ δὲ κατὰ πόδας ὡς εἶχεν ἐφ' ἡμιτελεῖ
τῷ δείπνῳ συνανίσταται. Ὡς δὲ εἰς τὸν θάλαμον
παρήλθομεν, ἐγὼ μὲν ἔτι μᾶλλον ἐπέτεινον τῆς νό-
σου τὴν ὑπόκρισιν, ἡ δ' ἐλιπάρει καὶ ἔλεγε "τί ταῦτα
ποιεῖς; μέχρι τίνος με ἀπολλύεις; Ἰδοὺ καὶ τὴν θά-
λατταν διεπλεύσαμεν, ἰδοὺ καὶ Ἔφεσος ἡ προθεσμία
τῶν γάμων. Ποίαν ἔτι περιμένομεν ἡμέραν; μέχρι* 4
*τίνος ὡς ἐν ἱερῷ συγκαθεύδομεν; Ποταμὸν παρατι-
θεὶς πολὺν κωλύεις πίνειν· τοσοῦτον χρόνον ὕδωρ
ἔχουσα διψῶ ἐν αὐτῇ καθεύδουσα τῇ πηγῇ· τοιαύτην
ἔχω τὴν εὐνήν, οἵαν ὁ Τάνταλος τὴν τροφήν." Ταῦτα* 5
*ἔλεγε καὶ ἔκλαεν ἐπιθεῖσά μου τοῖς στέρνοις τὴν κε-
φαλὴν οὕτως ἐλεεινῶς, ὥστε παθεῖν μέ τι τὴν ψυ-
χήν. Οὐκ εἶχον δὲ ὅστις γένωμαι· καὶ γὰρ ἐδόκει μοι
δίκαια ἐγκαλεῖν. Λέγω οὖν πρὸς αὐτὴν "ὄμνυμί σοι,* 6
*φιλτάτη, τοὺς πατρῴους θεούς· ἦ μὴν σφόδρα καὶ αὐ-
τὸς ἐπείγομαί σου τὴν σπουδὴν ἀμείψασθαι. Ἀλλ' οὐκ
οἶδα" ἔφην "τί πέπονθα· νόσος γάρ μοι ἐξαίφνης ἐνέ-
πεσεν. Οἶδας δὲ ὅτι ὑγιείας χωρὶς οὐδέν ἐστιν Ἀφρο-* 7
*δίτη." Καὶ ἅμα λέγων ἀπέψων αὐτῆς τὰ δάκρυα καὶ
ὅρκοις ἑτέροις ἐπιστούμην ὡς οὐκ εἰς μακρὰν ὧν θέ-
λει τεύξεται.*

Τότε μὲν οὖν καὶ μάλα μόλις ἠνέσχετο· τῇ δὲ 22
*ὑστεραίᾳ καλέσασα τὰς θεραπαινίδας, αἷς τὴν ἐπι-
μέλειαν τῆς Λευκίππης ἐνεχείρισεν, ἐπηρώτα μὲν τὸ
πρῶτον, εἰ ἀξίως αὐτῇ κέχρηνται· φασκουσῶν δὲ
μηδὲν τῶν δεόντων ἐπιλιπεῖν αὐτῇ, ἄγειν ἐκέλευσε
τὴν ἄνθρωπον πρὸς αὐτήν. Ὡς δὲ ἦλθε "τὰ μὲν ἐμὰ* 2
ὅπως ἔσχεν" ἔφη "πρὸς σὲ φιλανθρωπίας, περισσὸν

εἰδυίᾳ σοι λέγειν· ἀλλ' ἐν οἷς ἂν δύνῃ, τὴν ἴσην
ἀπότισαί μοι χάριν. Ἀκούω τὰς Θετταλὰς ὑμᾶς ὧν
ἂν ἐρασθῆτε μαγεύειν οὕτως, ὥστε μὴ πρὸς ἑτέραν ἔτι
τὸν ἄνθρωπον ἀποκλίνειν γυναῖκα, πρός τε τὴν μα-
γεύουσαν οὕτως ἔχειν, ὡς πάντα νομίζειν ἐκείνην αὐ-
3 τῷ. Ἐμοὶ τοῦτο, φιλτάτη, φλεγομένῃ πάρασχε φάρ-
μακον. Τὸν νεανίσκον εἶδες, τὸν ἅμα ἐμοὶ χθὲς βαδί-
ζοντα;" "Τὸν ἄνδρα" ἔφη "λέγεις τὸν σόν;" ὑπολα-
βοῦσα πάνυ κακοήθως ἡ Λευκίππη· "τοῦτο γὰρ ἀκήκοα
παρὰ τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν." "Ποῖον ἄνδρα;" [[ἡ]] Με-
λίτη εἶπεν· "οὐδὲν κοινόν ἐστιν [[ἐμοὶ]] καὶ τοῖς λίθοις.
4 Ἀλλά με παρευδοκιμεῖ τις νεκρά· οὔτε γὰρ ἐσθίων
οὔτε κοιμώμενος ἐπιλαθέσθαι δύναται τοῦ Λευκίππης
ὀνόματος· τοῦτο γὰρ αὐτὴν καλεῖ. Ἐγὼ δέ, φίλη, μη-
νῶν τεσσάρων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δι' αὐτὸν διέτριψα
δεομένη, λιπαροῦσα, ὑπισχνουμένη, τί γὰρ οὐ λέγου-
5 σα, τί δὲ οὐ ποιοῦσα τῶν ἀρέσαι δυναμένων. Ὁ δὲ
σιδηροῦς τις ἢ ξύλινος ἦν ἄρα πρὸς τὰς δεήσεις τὰς
ἐμάς, μόλις δὲ τῷ χρόνῳ πείθεται· ἐπείσθη δὲ μέχρι
τῶν ὀμμάτων. Ὄμνυμι γάρ σοι τὴν Ἀφροδίτην αὐ-
τὴν ὡς ἤδη πέμπτην ἡμέραν αὐτῷ συγκαθεύδουσα
οὕτως ἀνέστην ὡς ἀπ' εὐνούχου· ἔοικα δὲ εἰκόνος
ἐρᾶν· μέχρι γὰρ τῶν ὀμμάτων ἔχω τὸν ἐρώμενον.
6 Δέομαι δέ σου γυναικὸς γυνὴ τὴν αὐτὴν δέησιν, ἣν
καὶ σύ μου χθὲς ἐδεήθης· δός μοί τι ἐπὶ τοῦτον τὸν
ὑπερήφανον· σώσεις γάρ μου τὴν ψυχὴν διαρρεύ-
7 σασαν ἤδη." Ὡς οὖν ἤκουσεν ἡ Λευκίππη, ἥσθῆναι
μὲν ἐδόκει τῷ μηδὲν πρὸς τὴν ἄνθρωπόν μοι πε-
πρᾶχθαι, φήσασα δὲ ἀνερευνήσειν, εἰ συγχωρήσειεν
αὐτῇ, βοτάνας γενομένη κατὰ τοὺς ἀγρούς, ἀπιοῦσα

18 post ξύλινος: ἤ τι τῶν ἀναισθήτων

ᾤχετο· ἀρνουμένη γὰρ οὐκ ᾤετο πίστιν ἕξειν· ὅθεν
οἶμαι καὶ ἐπηγγείλατο. Ἡ μὲν δὴ Μελίτη ῥᾴων ἐγε- 8
γόνει καὶ μόνον ἐλπίσασα· τὰ γὰρ ἡδέα τῶν πραγμά-
των κἂν μήπω παρῇ τέρπει ταῖς ἐλπίσιν.

Ἐγὼ δὲ τούτων ἐπιστάμενος οὐδὲν ἠθύμουν μὲν 23
σκοπῶν πῶς ἂν διακρουσαίμην καὶ τὴν ἐπιοῦσαν
νύκτα τὴν γυναῖκα καὶ πῶς ἂν συντυχεῖν Λευκίππῃ
δυναίμην. Ἐδόκει δέ μοι * * κἀκείνη τὴν ἴσην σπου- 2
δὴν ποιεῖσθαι τοῦ ἀπελθεῖν δι' αὐτὴν εἰς τοὺς ἀγρούς,
καὶ περὶ τὴν ἑσπέραν αὖθις ἥκειν. Ἔμελλε τῇ Λευ-
κίππῃ παρέξειν ὄχημα καὶ * * Ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τὸν πότον
ᾖμεν. Ἄρτι δὲ κατακλιθέντων ἡμῶν θόρυβος πολὺς 3
κατὰ τὸν ἀνδρῶνα ἀκούεται καὶ συνδρομή, καὶ εἰσ-
τρέχει τις τῶν θεραπόντων, ἀσθμαίνων ἅμα καὶ
λέγων "Θέρσανδρος ζῇ καὶ πάρεστιν." Ἦν δὲ ὁ Θέρ- 4
σανδρος οὗτος ὁ τῆς Μελίτης ἀνήρ, ὃν ἐνόμιζε τεθνη-
κέναι κατὰ θάλασσαν. Τῶν γὰρ συνόντων αὐτῷ
τινες οἰκετῶν, ὡς περιετράπη τὸ σκάφος, σωθέντες
καὶ νομίσαντες ἀπολωλέναι, τοῦτο ἀπαγγείλαντες
ἔτυχον. Ἅμα οὖν ὁ οἰκέτης εἶπε καὶ ὁ Θέρσανδρος
κατὰ πόδας εἰστρέχει· πάντα γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ πυ-
θόμενος κατὰ τὴν ὁδόν, ἔσπευδε φθάσας καταλαβεῖν
με. Ἡ μὲν δὴ Μελίτη ἀνέθορεν ὑπ' ἐκπλήξεως τοῦ 5
παραλόγου καὶ περιβάλλειν ἐπεχείρει τὸν ἄνδρα· ὁ δὲ
τὴν μὲν ὡς εἶχεν ὠθεῖ μάλα ἐρρωμένως, ἐμὲ δὲ ἰδὼν
καὶ εἰπὼν "ὁ μοιχὸς οὗτος" ἐμπηδᾷ καὶ ῥαπίζει με
κατὰ κόρρης πληγὴν θυμοῦ γέμουσαν, ἑλκύσας δὲ
τῶν τριχῶν ῥάσσει πρὸς τοὔδαφος καὶ προσπίπτων
κατακόπτει με πληγαῖς. Ἐγὼ δὲ ὥσπερ ἐν μυστηρίῳ 6
μηδὲν [[ᾔδειν]], μήθ' ὅστις ὁ ἄνθρωπος ἦν μήθ' οὗ
χάριν ἔτυπτεν, ὑποπτεύσας δὲ μανικὸν εἶναι ἐδεδοί-
κειν ἀμύνασθαι, καίτοι δυνάμενος. Ἐπεὶ δὲ ἐκάμο- 7

*μεν ὁ μὲν τύπτων, ἐγὼ δὲ φιλοσοφῶν, λέγω πρὸς
αὐτὸν ἀναστὰς "τίς ποτε εἶ, ὦ ἄνθρωπε, καὶ τί με
οὕτως ᾐκίσω;" Ὁ δὲ ἔτι μᾶλλον ὀργισθεὶς ὅτι καὶ
φωνὴν ἀφῆκα, ῥαπίζει πάλιν καὶ καλεῖ δεσμὰ καὶ πέ-
δας. Δεσμεύουσιν οὖν με καὶ ἄγουσιν εἴς τι δωμάτιον.*

24 *Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἐπράττετο, λανθάνει με διαρ-
ρυεῖσα ἡ τῆς Λευκίππης ἐπιστολή· ἔτυχον γὰρ αὐτὴν
εἴσω τοῦ χιτωνίσκου προσδεδεμένην ἐκ τῶν τῆς
ὀθόνης θυσάνων ἔχων· καὶ ἡ Μελίτη ἀναιρεῖται λα-
θοῦσα· ἐδεδίει γὰρ μή τινα τῶν πρός με αὐτῆς γραμ-*
2 *μάτων ἦν. Ὡς δὲ ἀνέγνω καθ' ἑαυτὴν γενομένη καὶ
τὸ τῆς Λευκίππης εὗρεν ὄνομα, βάλλεται μὲν εὐθέως
τὴν καρδίαν γνωρίσασα τοὔνομα, οὐ μὴν αὐτὴν ἐνό-
μιζεν εἶναι τῷ πολλάκις αὐτὴν ἀκοῦσαι τετελευτη-*
3 *κέναι. Ὡς δὲ προϊοῦσα καὶ τοῖς λοιποῖς τῶν γεγραμ-
μένων ἐνέτυχε, πᾶσαν μαθοῦσα τὴν ἀλήθειαν ἐμε-
μέριστο πολλοῖς ἅμα τὴν ψυχήν, αἰδοῖ καὶ ὀργῇ καὶ
ἔρωτι καὶ ζηλοτυπίᾳ· ᾐσχύνετο τὸν ἄνδρα, ὠργίζετο
τοῖς γράμμασιν, ὁ ἔρως ἐμάραινε τὴν ὀργήν, ἐξῆ-
πτε τὸν ἔρωτα ἡ ζηλοτυπία, καὶ τέλος ἐκράτησεν
ὁ ἔρως.*

25 *Ἦν δὲ πρὸς ἑσπέραν, καὶ ἔτυχεν Θέρσανδρος ἐκ
τῆς πρώτης ὀργῆς πρὸς ἑταῖρόν τινα τῶν ἐγχωρίων
ἐκθορών. Ἡ δὲ διαλεχθεῖσα τῷ τὴν φυλακὴν τὴν
ἐμὴν πεπιστευμένῳ εἰσέρχεται πρός με λαθοῦσα τοὺς
ἄλλους, θεράποντας δύο τοῦ δωματίου προκαθίσασα,*
2 *καὶ καταλαμβάνει χαμαὶ καταβεβλημένον. Παρα-
στᾶσα οὖν πάντα ἤθελεν εἰπεῖν ὁμοῦ, [[καὶ]] τὸ σχῆμα
τοῦ προσώπου τοσαῦτα εἶχεν, ὅσα εἰπεῖν ἤθελεν.
"Ὦ δυστυχὴς ἐγὼ καὶ ἐπὶ τῷ ἐμαυτῆς κακῷ τεθεα-
μένη σε, τὸ μὲν πρῶτον ἀτέλεστα ἐρασθεῖσα καὶ μετὰ
πάσης ἀνοίας, ἢ καὶ μισουμένη τὸν μισοῦντα φιλῶ*

*καὶ ὀδυνωμένη τὸν ὀδυνῶντα ἐλεῶ, καὶ οὐδὲ ὕβρις
τὸν ἔρωτα παύει. Ὢ ζεῦγος κατ' ἐμοῦ γοήτων, ἀν- 3
δρὸς καὶ γυναικός. Ὁ μὲν τοσοῦτόν μου χρόνον κατ-
εγέλα, ἡ δὲ ἀπῆλθε κομιοῦσά μοι φίλτρον· ἐγὼ δὲ
ἡ κακοδαίμων ἠγνόουν αἰτοῦσα παρὰ τῶν ἐχθίστων
κατ' ἐμαυτῆς φάρμακον." Καὶ ἅμα τὴν ἐπιστολὴν 4
τῆς Λευκίππης μοι προσέρριψεν. Ἰδὼν οὖν καὶ γνω-
ρίσας ἔφριξα καὶ ἔβλεπον εἰς γῆν ὡς ἐληλεγμένος·
ἡ δὲ ἐτραγῴδει πάλιν "οἴμοι δειλαία τῶν κακῶν· καὶ
γὰρ τὸν ἄνδρα ἀπώλεσα διὰ σέ, οὐδὲ ἂν ἔχοιμι σὲ
τοῦ λοιποῦ χρόνου κἂν μέχρι τῶν ὀμμάτων τῶν κε-
νῶν, ἐπεὶ μὴ δεδύνησαι τούτων πλέον. Οἶδα ὅτι ὁ 5
ἀνήρ με μισεῖ καὶ μοιχείαν κατέγνωκεν ἐπὶ σοί, μοι-
χείαν ἄκαρπον, μοιχείαν ἀναφρόδιτον, ἧς μόνον τὴν
λοιδορίαν κεκέρδακα. Αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι γυναῖκες
μισθὸν τῆς αἰσχύνης ἔχουσι τὴν τῆς ἐπιθυμίας ἡδο-
νήν, ἐγὼ δὲ ἡ δυστυχὴς τὴν μὲν αἰσχύνην ἐκαρπω-
σάμην, τὸ δὲ τῆς ἡδονῆς οὐδαμοῦ. Ἄπιστε καὶ βάρ- 6
βαρε· ἐτόλμησας οὕτως ἐρῶσαν γυναῖκα κατατῆξαι,
καὶ ταῦτα Ἔρωτος καὶ σὺ δοῦλος ὤν; Οὐκ ἐφοβήθης
αὐτοῦ τὰ μηνίματα; οὐκ ᾐδέσθης αὐτοῦ τὸ πῦρ;
οὐκ ἐτίμησας αὐτοῦ τὰ μυστήρια; οὐ κατέκλασέ σε
ταῦτα τὰ ὄμματα δακρύοντα; Ὢ καὶ λῃστῶν ἀγριώ- 7
τερε· δάκρυα γὰρ καὶ λῃστὴς αἰσχύνεται. Οὐδέν
σε ἠρέθισεν εἰς ἀφροδίτην κἂν μίαν, οὐ δέησις, οὐ
χρόνος, οὐχ ἡ τῶν σωμάτων συμπλοκή, ἀλλά, τὸ
πάντων ὑβριστικώτατον, προσαπτόμενος, καταφιλῶν
οὕτως ἀνέστης ὡς ἄλλη γυνή. Τίς αὕτη τῶν γάμων 8
ἡ σκιά; Οὐ μὲν δὴ γεγηρακυίᾳ συνεκάθευδες οὐδ'
ἀποστρεφομένῃ σου τὰς περιπλοκάς, ἀλλὰ καὶ νέᾳ
καὶ φιλούσῃ, εἴποι δ' ἂν ἄλλος ὅτι καὶ καλῇ. Εὐ-*

νοῦχε καὶ ἀνδρόγυνε καὶ κάλλους βάσκανε, ἐπαρῶ-
μαί σοι δικαιοτάτην ἀράν· οὕτω σε ἀμύναιτο ὁ Ἔρως
εἰς τὰ σά."

26 Ταῦτα ἔλεγε καὶ ἅμα ἔκλαεν· ὡς δὲ ἐσιώπων
ἐγὼ κάτω νενευκώς, μικρὸν διαλιποῦσα λέγει μετα-
βαλοῦσα "ἃ μὲν εἶπον, ὦ φίλτατε, θυμὸς ἔλεγε καὶ
λύπη· ἃ δὲ νῦν μέλλω λέγειν, ἔρως λέγει. Κἂν ὀρ-
2 γίζωμαι, κάομαι· κἂν ὑβρίζωμαι, φιλῶ. Σπεῖσαι
κἂν νῦν, ἐλέησον· οὐκέτι δέομαι πολλῶν ἡμερῶν καὶ
γάμου μακροῦ, ὃν ἡ δυστυχὴς ὠνειροπόλουν ἐπὶ σοί·
ἀρκεῖ μοι κἂν μία συμπλοκή· μικροῦ δέομαι φαρμά-
κου πρὸς τηλικαύτην νόσον. Σβέσον μοι ὀλίγον τοῦ
πυρός· εἰ δέ τί σοι προπετῶς ἐθρασυνάμην, σύγγνωθι,
3 φίλτατε· ἔρως ἀτυχῶν καὶ μαίνεται. Ἀσχημονοῦσα
οἶδα, ἀλλ' οὐκ αἰσχύνομαι τὰ τοῦ Ἔρωτος ἐξαγορεύ-
ουσα μυστήρια. Πρὸς ἄνδρα λαλῶ μεμυημένον· οἶ-
δας τί πάσχω· τοῖς δὲ ἄλλοις ἀνθρώποις ἀθέατα τὰ
βέλη τοῦ θεοῦ, καὶ οὐκ ἄν τις ἐπιδεῖξαι δύναιτο τὰ
τοξεύματα, μόνοι δὲ οἴδασιν οἱ ἐρῶντες τὰ τῶν
4 ὁμοίων τραύματα. Ἔτι μόνον ἔχω ταύτην τὴν ἡμέ-
ραν· τὴν ὑπόσχεσιν ἀπαιτῶ. Ἀναμνήσθητι τῆς Ἴσι-
δος, αἰδέσθητι τοὺς ὅρκους τοὺς ἐκεῖ. Εἰ μὲν γὰρ
καὶ συνοικεῖν ἤθελες, ὥσπερ ὤμοσας, οὐκ ἂν ἐφρόν-
τισα Θερσάνδρων μυρίων· ἐπεὶ δὲ Λευκίππην εὑ-
ρόντι σοι γάμος ἀδύνατος ἄλλης γυναικός, ἑκοῦσά
σοι τοῦτο παραχωρῶ· οἶδα νικωμένη· οὐκ αἰτῶ πλέον
ἢ δύναμαι τυχεῖν· κατ' ἐμοῦ γὰρ πάντα καινά· ἀνα-
5 βιοῦσι καὶ νεκροί. Ὦ θάλασσα, πλέουσαν μέν με
διέσωσας, σώσασα δὲ μᾶλλον ἀπολώλεκας, δύο ἀπο-
στείλασα κατ' ἐμοῦ νεκρούς· ἤρκει γὰρ Λευκίππη

1 post κάλλους: καλοῦ

μόνη ζήσασα, ἵνα μηκέτι λυπῆται Κλειτοφῶν· νῦν
δὲ καὶ ὁ ἄγριος Θέρσανδρος ἡμῖν πάρεστι. Τετύπτη- 6
σαι βλεπούσης μου, καὶ βοηθεῖν ἡ δυστυχὴς οὐκ
ἠδυνάμην· ἐπὶ τοῦτο τὸ πρόσωπον πληγαὶ κατηνέ-
χθησαν, ὦ θεοί. Δοκῶ, τυφλὸς Θέρσανδρος ἦν.
Ἀλλὰ δέομαι, Κλειτοφῶν δέσποτα (δεσπότης γὰρ εἶ 7
ψυχῆς τῆς ἐμῆς), ἀπόδος σεαυτὸν τήμερον πρῶτα
καὶ ὕστατα· ἐμοὶ δὲ ἡμέραι τὸ βραχὺ τοῦτο πολλαί.
Οὕτω μηκέτι Λευκίππην ἀπολέσειας, οὕτω μηκέτι
μηδὲ ψευδῶς ἀποθάνοι. Μὴ ἀτιμάσῃς τὸν ἔρωτα τὸν 8
ἐμόν, δι' ὃν τὰ μέγιστα εὐτυχεῖς. Οὗτός σοι Λευ-
κίππην ἀποδέδωκεν. Εἰ γάρ σου μὴ ἠράσθην ἐγώ,
εἰ γάρ σε μὴ ἐνταῦθα ἤγαγον, ἦν ἂν ἔτι σοι Λευκίπ-
πη νεκρά. Εἰσίν, ὦ Κλειτοφῶν, καὶ Τύχης δωρεαί. 9
Ἤδη τις θησαυρῷ περιτυχὼν τὸν τόπον τῆς εὑρέσεως
ἐτίμησε, βωμὸν ἤγειρε, θυσίαν προσήνεγκεν, ἐστε-
φάνωσε τὴν γῆν· σὺ δὲ παρ' ἐμοὶ θησαυρὸν Ἔρωτος
εὑρὼν ἀτιμάζεις τὴν εὐεργετήσασαν. Νόμιζέ σοι τὸν 10
Ἔρωτα δι' ἐμοῦ λέγειν ‘ἐμοὶ χάρισαι τοῦτο, Κλειτο-
φῶν, τῷ σῷ μυσταγωγῷ· μὴ ἀμύητον τὴν Μελίτην
ἀπέλθῃς καταλιπών· καὶ τὸ ταύτης ἐμόν ἐστι πῦρ.’
Ἄκουσον δὲ ὡς καὶ τἆλλα μοι μέλει περὶ σοῦ. Λυ- 11
θήσῃ μὲν γὰρ ἄρτι τῶν δεσμῶν, κἂν Θερσάνδρῳ μὴ
δοκῇ· καταγωγῆς δὲ τεύξῃ τοσούτων ἡμερῶν, ὅσων ἂν
θέλῃς, πρὸς ἐμὸν σύντροφον· ἕωθεν δὲ καὶ τὴν Λευ-
κίππην παρέσεσθαι προσδόκα. Διανυκτερεύσειν γὰρ 12
ἔλεγεν εἰς τὸν ἀγρὸν βοτανῶν ἕνεκεν χάριν, ὡς ἐν
ὄψει τῆς σελήνης αὐτὰς ἀναλάβοι. Οὕτως γάρ μου
κατεγέλα· ᾔτησα γὰρ φάρμακον παρ' αὐτῆς ὡς Θεττα-
λῆς κατὰ σοῦ. Τί γὰρ ἠδυνάμην ἔτι ποιεῖν ἀποτυγ-
χάνουσα ἢ βοτάνας ζητεῖν καὶ φάρμακα; αὕτη γὰρ
τῶν ἐν ἔρωτι δυστυχούντων ἡ καταφυγή. Ὁ Θέρ- 13

σανδρος δέ, ὡς καὶ περὶ τούτου θαρρήσῃς, ἐξεπή-
δησε πρὸς ἑταῖρον αὑτοῦ, ἐξιστάμενος ἐμοὶ τῆς οἰκίας
ὑπὸ ὀργῆς· δοκεῖ δ' ἔμοιγε θεός τις αὐτὸν ἐντεῦθεν
ἐξεληλακέναι, ἵνα σου τὰ τελευταῖα ταῦτα δυνηθῶ
τυχεῖν. Ἀλλά μοι σαυτὸν ἀπόδος."
27 Ταῦτα φιλοσοφήσασα (διδάσκει γὰρ ὁ Ἔρως καὶ
λόγους) ἔλυε τὰ δεσμὰ καὶ τὰς χεῖρας κατεφίλει καὶ
τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τῇ καρδίᾳ προσέφερε καὶ εἶπεν
"ὁρᾷς πῶς πηδᾷ καὶ πάλλει πυκνὸν παλμὸν ἀγωνίας
γέμοντα καὶ ἐλπίδος (γένοιτο δὲ καὶ ἡδονῆς) καὶ
2 ἔοικεν ἱκετεύειν σε τῷ πηδήματι." Ὡς οὖν με ἔλυσε
καὶ περιέβαλε κλάουσα, ἔπαθόν τι ἀνθρώπινον, καὶ
ἀληθῶς ἐφοβήθην τὸν Ἔρωτα μή μοι γένηται μήνιμα
ἐκ τοῦ θεοῦ καὶ ἄλλως ὅτι Λευκίππην ἀπειλήφειν,
καὶ ὅτι μετὰ ταῦτα τῆς Μελίτης ἀπαλλάττεσθαι
ἔμελλον, καὶ ὅτι οὐδὲ γάμος ἔτι τὸ πραττόμενον ἦν,
3 ἀλλὰ φάρμακον ὥσπερ ψυχῆς νοσούσης. Περιβαλού-
σης οὖν ἠνειχόμην καὶ περιπλεκομένης πρὸς τὰς πε-
ριπλοκὰς οὐκ ἀντέλεγον· καὶ ἐγένετο ὅσα ὁ Ἔρως
ἤθελεν οὔτε στρωμνῆς ἡμῶν δεηθέντων οὔτε ἄλλου
4 τινὸς τῶν εἰς παρασκευὴν ἀφροδισίων. Αὐτουργὸς
γὰρ ὁ Ἔρως καὶ αὐτοσχέδιος σοφιστὴς καὶ πάντα τό-
πον αὐτῷ τιθέμενος μυστήριον. Τὸ δ' ἀπερίεργον
εἰς Ἀφροδίτην ἥδιον μᾶλλον τοῦ πολυπράγμονος·
αὐτοφυῆ γὰρ ἔχει τὴν ἡδονήν.

ϛ

Ἐπεὶ οὖν τὴν Μελίτην ἰασάμην, λέγω πρὸς αὐτὴν "ἀλλ' ὅπως μοι τῆς φυγῆς παράσχῃς τὴν ἀσφά-

μόνη ζήσασα, ἵνα μηκέτι λυπῆται Κλειτοφῶν· νῦν
δὲ καὶ ὁ ἄγριος Θέρσανδρος ἡμῖν πάρεστι. Τετύπτη- 6
σαι βλεπούσης μου, καὶ βοηθεῖν ἡ δυστυχὴς οὐκ
ἠδυνάμην· ἐπὶ τοῦτο τὸ πρόσωπον πληγαὶ κατηνέ-
χθησαν, ὦ θεοί. Δοκῶ, τυφλὸς Θέρσανδρος ἦν.
Ἀλλὰ δέομαι, Κλειτοφῶν δέσποτα (δεσπότης γὰρ εἶ 7
ψυχῆς τῆς ἐμῆς), ἀπόδος σεαυτὸν τήμερον πρῶτα
καὶ ὕστατα· ἐμοὶ δὲ ἡμέραι τὸ βραχὺ τοῦτο πολλαί.
Οὕτω μηκέτι Λευκίππην ἀπολέσειας, οὕτω μηκέτι
μηδὲ ψευδῶς ἀποθάνοι. Μὴ ἀτιμάσῃς τὸν ἔρωτα τὸν 8
ἐμόν, δι' ὃν τὰ μέγιστα εὐτυχεῖς. Οὗτός σοι Λευ-
κίππην ἀποδέδωκεν. Εἰ γάρ σου μὴ ἠράσθην ἐγώ,
εἰ γάρ σε μὴ ἐνταῦθα ἤγαγον, ἦν ἂν ἔτι σοι Λευκίπ-
πη νεκρά. Εἰσίν, ὦ Κλειτοφῶν, καὶ Τύχης δωρεαί. 9
Ἤδη τις θησαυρῷ περιτυχὼν τὸν τόπον τῆς εὑρέσεως
ἐτίμησε, βωμὸν ἤγειρε, θυσίαν προσήνεγκεν, ἐστε-
φάνωσε τὴν γῆν· σὺ δὲ παρ' ἐμοὶ θησαυρὸν Ἔρωτος
εὑρὼν ἀτιμάζεις τὴν εὐεργετήσασαν. Νόμιζέ σοι τὸν 10
Ἔρωτα δι' ἐμοῦ λέγειν 'ἐμοὶ χάρισαι τοῦτο, Κλειτο-
φῶν, τῷ σῷ μυσταγωγῷ· μὴ ἀμύητον τὴν Μελίτην
ἀπέλθῃς καταλιπών· καὶ τὸ ταύτης ἐμόν ἐστι πῦρ.'
Ἄκουσον δὲ ὡς καὶ τἆλλα μοι μέλει περὶ σοῦ. Λυ- 11
θήσῃ μὲν γὰρ ἄρτι τῶν δεσμῶν, κἂν Θερσάνδρῳ μὴ
δοκῇ· καταγωγῆς δὲ τεύξῃ τοσούτων ἡμερῶν, ὅσων ἂν
θέλῃς, πρὸς ἐμὸν σύντροφον· ἕωθεν δὲ καὶ τὴν Λευ-
κίππην παρέσεσθαι προσδόκα. Διανυκτερεύσειν γὰρ 12
ἔλεγεν εἰς τὸν ἀγρὸν βοτανῶν ἕνεκεν χάριν, ὡς ἐν
ὄψει τῆς σελήνης αὐτὰς ἀναλάβοι. Οὕτως γάρ μου
κατεγέλα· ᾔτησα γὰρ φάρμακον παρ' αὐτῆς ὡς Θεττα-
λῆς κατὰ σοῦ. Τί γὰρ ἠδυνάμην ἔτι ποιεῖν ἀποτυγ-
χάνουσα ἢ βοτάνας ζητεῖν καὶ φάρμακα; αὕτη γὰρ
τῶν ἐν ἔρωτι δυστυχούντων ἡ καταφυγή. Ὁ Θέρ- 13

σανδρος δέ, ὡς καὶ περὶ τούτου θαρρήσῃς, ἐξεπή-
δησε πρὸς ἑταῖρον αὑτοῦ, ἐξιστάμενος ἐμοὶ τῆς οἰκίας
ὑπὸ ὀργῆς· δοκεῖ δ' ἔμοιγε θεός τις αὐτὸν ἐντεῦθεν
ἐξεληλακέναι, ἵνα σου τὰ τελευταῖα ταῦτα δυνηθῶ
τυχεῖν. Ἀλλά μοι σαυτὸν ἀπόδος."

27 Ταῦτα φιλοσοφήσασα (διδάσκει γὰρ ὁ Ἔρως καὶ
λόγους) ἔλυε τὰ δεσμὰ καὶ τὰς χεῖρας κατεφίλει καὶ
τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τῇ καρδίᾳ προσέφερε καὶ εἶπεν
"ὁρᾷς πῶς πηδᾷ καὶ πάλλει πυκνὸν παλμὸν ἀγωνίας
γέμοντα καὶ ἐλπίδος (γένοιτο δὲ καὶ ἡδονῆς) καὶ
2 ἔοικεν ἱκετεύειν σε τῷ πηδήματι." Ὡς οὖν με ἔλυσε
καὶ περιέβαλε κλάουσα, ἔπαθόν τι ἀνθρώπινον, καὶ
ἀληθῶς ἐφοβήθην τὸν Ἔρωτα μή μοι γένηται μήνιμα
ἐκ τοῦ θεοῦ καὶ ἄλλως ὅτι Λευκίππην ἀπειλήφειν,
καὶ ὅτι μετὰ ταῦτα τῆς Μελίτης ἀπαλλάττεσθαι
ἔμελλον, καὶ ὅτι οὐδὲ γάμος ἔτι τὸ πραττόμενον ἦν,
3 ἀλλὰ φάρμακον ὥσπερ ψυχῆς νοσούσης. Περιβαλού-
σης οὖν ἠνειχόμην καὶ περιπλεκομένης πρὸς τὰς πε-
ριπλοκὰς οὐκ ἀντέλεγον· καὶ ἐγένετο ὅσα ὁ Ἔρως
ἤθελεν οὔτε στρωμνῆς ἡμῶν δεηθέντων οὔτε ἄλλου
4 τινὸς τῶν εἰς παρασκευὴν ἀφροδισίων. Αὐτουργὸς
γὰρ ὁ Ἔρως καὶ αὐτοσχέδιος σοφιστὴς καὶ πάντα τό-
πον αὐτῷ τιθέμενος μυστήριον. Τὸ δ' ἀπερίεργον
εἰς Ἀφροδίτην ἥδιον μᾶλλον τοῦ πολυπράγμονος·
αὐτοφυῆ γὰρ ἔχει τὴν ἡδονήν.

ϛ

Ἐπεὶ οὖν τὴν Μελίτην ἰασάμην, λέγω πρὸς αὐτὴν "ἀλλ' ὅπως μοι τῆς φυγῆς παράσχῃς τὴν ἀσφά-

*λειαν καὶ τἄλλα ὅσα ὑπέσχου περὶ Λευκίππης.” “Μὴ
φροντίσῃς” εἶπε “τοῦ γε κατ' ἐκείνην μέρους, ἀλλ'
ἤδη νόμιζε Λευκίππην ἔχειν· σὺ δὲ ἔνδυθι τὴν
ἐσθῆτα τὴν ἐμὴν καὶ κλέπτε τὸ πρόσωπον τῷ πέπλῳ.
Ἡγήσεται δέ σοι τῆς ἐπὶ τὰς θύρας ὁδοῦ Μελανθώ,* 2
*περιμένει δέ σε καὶ νεανίσκος ἐπ' αὐταῖς ταῖς θύραις,
ᾧ προστεταγμένον ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ κομίσαι σε εἰς τὴν
οἰκίαν, οὗ καὶ Κλεινίαν καὶ Σάτυρον εὑρήσεις καὶ
Λευκίππη σοι παρέσται.” Ταῦτα ἅμα λέγουσα ἐσκεύ-* 3
*ασέ με ὡς ἑαυτὴν καὶ καταφιλοῦσα “ὡς εὐμορφότε-
ρος” ἔφη “παρὰ πολὺ γέγονας τῇ στολῇ. Τοιοῦτον
Ἀχιλλέα ποτὲ ἐθεασάμην ἐν γραφῇ. Ἀλλά μοι, φίλ-
τατε, σώζοιο, καὶ τὴν ἐσθῆτα ταύτην φύλαττε μνή-
μην· ἐμοὶ δὲ τὴν σὴν κατάλιπε, ὡς ἂν ἔχοιμι ἐνδυο-
μένη σοι περικεχύσθαι.” Δίδωσι δέ μοι καὶ χρυσοῦς* 4
*ἑκατὸν καὶ καλεῖ τὴν Μελανθώ· θεράπαινα δὲ ἦν
αὕτη τῶν πιστῶν καὶ ἐφήδρευε ταῖς θύραις. Ὡς δὲ
εἰσῆλθε, λέγει περὶ ἐμοῦ τὰ συγκείμενα καὶ κελεύει
πάλιν ἀναστρέφειν πρὸς αὐτήν, ἐπειδὰν ἔξω γένωμαι
τῶν θυρῶν.*

Ἐγὼ μὲν δὴ τοῦτον τὸν τρόπον ὑπεκδύομαι, καὶ 2
*ὁ φύλαξ τοῦ οἰκήματος ἀνεχώρησε νομίσας τὴν δέ-
σποιναν εἶναι, νευσάσης αὐτῷ τῆς Μελανθοῦς· καὶ
διὰ τῶν ἐρήμων τῆς οἰκίας ἐπί τινα θύραν οὐκ ἐν
ὁδῷ κειμένην ἔρχομαι, καί με ὁ πρὸς τῆς Μελίτης
ταύτῃ προστεταγμένος ἀπολαμβάνει. Ἀπελεύθερος* 2
*δὲ οὗτος τῶν συμπεπλευκότων ἦν ἡμῖν καὶ ἄλλως
ἐμοὶ κεχαρισμένος. Ὡς δὲ ἀνέστρεψεν ἡ Μελανθώ,
καταλαμβάνει τὸν φρουρὸν ἄρτι ἐπικλείσαντα τὸ
οἴκημα, καὶ ἀνοίγειν ἐκέλευσεν αὖθις. Ὡς δὲ ἀνέῳξε,* 3
*καὶ παρελθοῦσα ἐμήνυσε τῇ Μελίτῃ τὴν ἔξοδον τὴν
ἐμήν, καλεῖ τὸν φύλακα· κἀκεῖνος, ὡς τὸ εἰκός,*

θέαμα ἰδὼν παραδοξότατον ἐξεπλάγη καὶ ἔστη σιω-
4 πῇ. Λέγει οὖν πρὸς αὐτὸν "οὐκ ἀπιστοῦσά σοι μὴ
οὐκ ἐθελήσῃς ἀφεῖναι Κλειτοφῶντα, ταύτης ἐδεήθην
τῆς κλοπῆς, ἀλλ' ἵνα σοι πρὸς Θέρσανδρον ᾖ τῆς
5 αἰτίας ἀπόλυσις ἢ ὡς οὐ συνεγνωκότι. Χρυσοῖ δέ
σοι οὗτοι δῶρον δέκα, δῶρον μέν, ἂν ἐνταῦθα μεί-
νῃς, παρὰ Κλειτοφῶντος· ἐὰν δὲ νομίσῃς φυγεῖν
βέλτιον, ἐφόδιον." Καὶ ὁ Πασίων (τοῦτο γὰρ ἦν
ὄνομα τῷ φύλακι) "πάνυ" ἔφη "δέσποινα, τὸ σοὶ δο-
6 κοῦν κἀμοὶ δοκεῖ καλῶς ἔχειν." Ἔδοξεν οὖν τῇ Με-
λίτῃ τὸ νῦν ἀναχωρεῖν· ὅταν δ' ἐν καλῷ θῆται τὰ
πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ γένηται τὰ τῆς ὀργῆς ἐν γαλήνῃ,
τότε μετιέναι.
3 Καὶ ὁ μὲν οὕτως ἔπραξεν· ἐμοὶ δὲ ἡ συνήθης τύχη
πάλιν ἐπιτίθεται καὶ συντίθεται κατ' ἐμοῦ δρᾶμα και-
νόν· ἐπάγει γάρ μοι τὸν Θέρσανδρον αὖθις ἐπανελ-
θόντα. Μεταπεισθεὶς γὰρ ὑπὸ τοῦ φίλου, πρὸς ὃν
ᾤχετο, μὴ ἀπόκοιτος γενέσθαι, δειπνήσας πάλιν
2 ἀνέστρεφεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν. Ἦν δὲ τῆς Ἀρτέμιδος
ἱερομηνία, καὶ μεθυόντων πάντα μεστά, ὥστε καὶ
δι' ὅλης [[τῆς]] νυκτὸς τὴν ἀγορὰν ἅπασαν κατεῖχε
πλῆθος ἀνθρώπων. Κἀγὼ μὲν ἐδόκουν τοῦτο μόνον
εἶναι δεινόν· ἐλελήθει δὲ καὶ ἄλλο τεχθέν μοι χαλε-
3 πώτερον. Ὁ γὰρ Σωσθένης ὁ τὴν Λευκίππην ὠνη-
σάμενος, ὃν ἡ Μελίτη τῆς τῶν ἀγρῶν ἐκέλευσεν ἀπο-
στῆναι διοικήσεως, μαθὼν παρεῖναι τὸν δεσπότην
τούς τε ἀγροὺς οὐκέτι ἀφῆκε τήν τε Μελίτην ἤθε-
4 λεν ἀμύνασθαι. Καὶ πρῶτον μὲν φθάσας καταμηνύει
μου πρὸς τὸν Θέρσανδρον· ὁ γὰρ διαβαλὼν αὐτὸς

---

1 post παραδοξότατον: τῆς κατὰ τὴν ἔλαφον ἀντὶ παρθένου παροιμίας

ἦν· ἔπειτα καὶ περὶ Λευκίππης λέγει τι πάνυ πι-
θανῶς πλασάμενος. Ἐπεὶ γὰρ αὐτὸς αὐτῆς ἀπεγνώ-
κει τυχεῖν, μαστροπεύει πρὸς τὸν δεσπότην, ὡς ἂν
αὐτὸν τῆς Μελίτης ἀπαγάγοι, "κόρην ἐωνησάμην,
ὦ δέσποτα, χρῆμά τι κάλλους ἄπιστον. Οὕτως αὐ- 5
τὴν πιστεύσειας ἀκούων, ὡς ἰδών. Ταύτην ἐφύλατ-
τόν σοι· καὶ γὰρ ἠκηκόειν ζῶντά σε, καὶ ἐπίστευον,
διόπερ ἤθελον· ἀλλ' οὐκ ἐξέφαινον, ἵνα τὴν δέσποι-
ναν ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλάβοις, καὶ μή σου καταγε-
λῴη μοιχὸς ἄτιμος καὶ ξένος. Ἀφῄρηται δὲ ταύτην 6
χθὲς ἡ δέσποινα καὶ ἔμελλεν ἀποπέμψειν· ἡ τύχη δὲ
ἐτήρησέ σοι, ὥστε τοσοῦτον κάλλος λαβεῖν. Ἔστι
δὲ νῦν ἐν τοῖς ἀγροῖς, οὐκ οἶδ' ὅπως πρὸς αὐτῆς
ἀπεσταλμένη. Πρὶν οὖν αὖθις ἐπανελθεῖν, εἰ θέ-
λεις, κατακλείσας αὐτὴν φυλάξω σοι, ὡς ὑπὸ σοὶ
γένοιτο."

Ἐπῄνεσεν ὁ Θέρσανδρος καὶ ἐκέλευσε τοῦτο 4
ποιεῖν. Ἔρχεται δὴ σπουδῇ μάλα ὁ Σωσθένης εἰς
τοὺς ἀγρούς, καὶ τὴν καλύβην ἑωρακώς, ἔνθα ἡ Λευ-
κίππη διανυκτερεύειν ἔμελλε, δύο τῶν ἐργατῶν πα-
ραλαβών, τοὺς μὲν κελεύει τὰς θεραπαινίδας, αἵπερ
ἦσαν ἅμα τῇ Λευκίππῃ παροῦσαι, περιελθεῖν δόλῳ
καὶ καλεσαμένους ὅτι πορρωτάτω διατρίβειν ἔχοντας
ἐφ' ὁμιλίᾳ· δύο δὲ ἄλλους ἐπαγαγών, ὡς εἶδε τὴν 2
Λευκίππην μόνην, εἰσπηδήσας καὶ τὸ στόμα ἐπισχὼν
συναρπάζει καὶ κατὰ θάτερα τῆς τῶν θεραπαινίδων
ἐκτροπῆς χωρεῖ, φέρων εἴς τι δωμάτιον ἀπόρρητον,
καὶ καταθέμενος λέγει πρὸς αὐτήν "ἥκω σοι φέρων
σωρὸν ἀγαθῶν, ἀλλ' ὅπως εὐτυχήσασα μὴ ἐπιλήσῃ
μου. Μὴ γὰρ φοβηθῇς ταύτην τὴν ἁρπαγήν, μηδὲ 3

---

5 post δέσποτα: καλήν, ἀλλά

ἐπὶ κακῷ τῷ σῷ γεγονέναι δόξης· αὕτη γὰρ τὸν δε-
σπότην τὸν ἐμὸν ἐραστήν σοι προξενεῖ.”

Ἡ μὲν δὴ τῷ παραλόγῳ τῆς συμφορᾶς ἐκπλα-
γεῖσα ἐσιώπησεν, ὁ δὲ ἐπὶ τὸν Θέρσανδρον ἔρχεται
καὶ λέγει τὰ πεπραγμένα· ἔτυχε δὲ ὁ Θέρσανδρος
4 ἐπανιὼν εἰς τὴν οἰκίαν. Τοῦ δὲ Σωσθένους αὐτῷ
μηνύσαντος τὰ περὶ τῆς Λευκίππης καὶ κατατραγῳ-
δοῦντος αὐτῆς τὸ κάλλος, μεστὸς γενόμενος ἐκ τῶν
εἰρημένων ὡσεὶ κάλλους φαντάσματος, φύσει καλοῦ,
παννυχίδος οὔσης καὶ ὄντων μεταξὺ τεττάρων στα-
δίων ἐπὶ τοὺς ἀγρούς, ἡγεῖσθαι κελεύσας ἐπ’ αὐτὴν
χωρεῖν ἔμελλεν.

5 Ἐν τούτῳ δὲ ἐγὼ τὴν ἐσθῆτα τῆς Μελίτης εἶχον
ἠμφιεσμένος καὶ ἀπερισκέπτως ἐμπίπτω κατὰ πρόσ-
ωπον αὐτοῖς, καί με ὁ Σωσθένης πρῶτος γνωρίσας
“ἀλλ’ ἰδοὺ” φησὶν “οὗτος ὁ μοιχὸς βακχεύων ἡμῖν
2 ἔπεισι καὶ τῆς σῆς γυναικὸς ἔχων λάφυρα.” Ὁ μὲν
οὖν νεανίσκος ἔτυχε προηγούμενος καὶ προϊδὼν
ἀποφεύγει, μὴ λαβὼν καιρὸν ὑπὸ δέους κἀμοὶ προ-
μηνῦσαι· ἐμὲ δὲ ἰδόντες συλλαμβάνουσι, καὶ ὁ
Θέρσανδρος βοᾷ, καὶ πλῆθος τῶν παννυχιζόντων
3 συνέρρει. Ἔτι μᾶλλον οὖν ὁ Θέρσανδρος ἐδεινο-
πάθει, ῥητὰ μὲν καὶ ἄρρητα βοῶν, τὸν μοιχόν, τὸν
λωποδύτην· ἄγει δέ με εἰς τὸ δεσμωτήριον καὶ παρα-
4 δίδωσιν ἔγκλημα μοιχείας ἐπιφέρων. Ἐμὲ δὲ ἐλύπει
τούτων μὲν οὐδέν, οὔθ’ ἡ τῶν δεσμῶν ὕβρις οὔθ’
ἡ τῶν λόγων αἰκία· καὶ γὰρ ἐθάρρουν τῷ λόγῳ πε-
ριέσεσθαι μὴ μοιχὸς εἶναι, γῆμαι δὲ ἐμφανῶς· δέος
δέ με περὶ τῆς Λευκίππης εἶχεν οὔπω σαφῶς
5 αὐτὴν ἀπολαβόντα. Ψυχαὶ δὲ πεφύκασι μάντεις
τῶν κακῶν, ἐπεὶ τῶν γε ἀγαθῶν ἥκιστα ἐκ μαν-
τείας εὐστοχοῦμεν. Οὐδὲν οὖν ὑγιὲς ἐνενόουν

περὶ τῆς Λευκίππης, ἀλλ' ἦν ὕποπτά μοι πάντα καὶ
μεστὰ δείματος.
Ἐγὼ μὲν οὖν οὕτως εἶχον τὴν ψυχὴν κακῶς· ὁ 6
δὲ Θέρσανδρος ἐμβαλών με εἰς τὸ δεσμωτήριον, ὡς
εἶχεν ὁρμῆς ἐπὶ τὴν Λευκίππην ἵεται. Ὡς δὲ παρῆ-
σαν ἐπὶ τὸ δωμάτιον, καταλαμβάνουσιν αὐτὴν χα-
μαὶ κειμένην, ἐν νῷ καθεστηκυῖαν ὧν ἔτυχεν ὁ Σω-
σθένης εἰπών, ἐμφαίνουσαν τοῖς προσώποις λύπην
ὁμοῦ καὶ δέος. Ὁ γὰρ νοῦς οὔ μοι δοκεῖ λελέχθαι 2
καλῶς ἀόρατος εἶναι τὸ παράπαν· φαίνεται γὰρ ἀκρι-
βῶς ὡς ἐν κατόπτρῳ τῷ προσώπῳ· ἡσθείς τε γὰρ
ἐξέλαμψε τοῖς ὀφθαλμοῖς εἰκόνα χαρᾶς, καὶ ἀνιαθεὶς
συνέστειλε τὸ πρόσωπον εἰς τὴν ὄψιν τῆς συμφορᾶς.
Ὡς οὖν ἤκουσεν ἡ Λευκίππη ἀνοιγομένων τῶν θυρῶν 3
(ἦν δ' ἔνδον λύχνος), ἀνανεύσασα μικρὸν αὖθις τοὺς
ὀφθαλμοὺς κατέβαλεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Θέρσανδρος τὸ
κάλλος ἐκ παραδρομῆς, ὡς ἁρπαζομένης ἀστραπῆς
(μάλιστα γὰρ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς κάθηται τὸ κάλλος),
ἀφῆκε τὴν ψυχὴν ἐπ' αὐτὴν καὶ εἱστήκει τῇ θέᾳ δε-
δεμένος, ἐπιτηρῶν πότε αὖθις ἀναβλέψει πρὸς αὐτόν.
Ὡς δὲ ἔνευσεν εἰς τὴν γῆν, λέγει "τί κάτω βλέπεις, 4
γύναι; τί δέ σου τὸ κάλλος τῶν ὀφθαλμῶν εἰς τὴν
γῆν καταρρεῖ; ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς μᾶλλον ῥεέτω
τοὺς ἐμούς."
Ἡ δὲ ὡς ἤκουσεν, ἐνεπλήσθη δακρύων, καὶ 7
εἶχεν αὐτῆς ἴδιον κάλλος καὶ τὰ δάκρυα. Δάκρυον
γὰρ ὀφθαλμὸν ἀνίστησι καὶ ποιεῖ προπετέστερον·
κἂν μὲν ἄμορφος ᾖ καὶ ἄγροικος, προστίθησιν εἰς
δυσμορφίαν· ἐὰν δὲ ἡδὺς καὶ τοῦ μέλανος ἔχων τὴν
βαφὴν ἠρέμα τῷ λευκῷ στεφανούμενος, ὅταν τοῖς
δάκρυσιν ὑγρανθῇ, ἔοικε πηγῆς ἐγκύμονι μα-
ζῷ. Χεομένης δὲ τῆς τῶν δακρύων ἅλμης περὶ τὸν 2

κύκλον, τὸ μὲν [λευκὸν] πιαίνεται, τὸ δὲ μέλαν
πορφύρεται, καὶ ἔστιν ὅμοιον τὸ μὲν ἴῳ, τὸ δὲ ναρ-
κίσσῳ· τὰ δὲ δάκρυα τῶν ὀφθαλμῶν ἔνδον εἰλούμενα
3 γελᾷ. Τοιαῦτα Λευκίππης ἦν τὰ δάκρυα, αὐτὴν τὴν
λύπην εἰς κάλλος νενικηκότα· εἰ δὲ ἠδύνατο παγῆ-
ναι πεσόντα, καινὸν ἂν εἶχεν ἤλεκτρον ἡ γῆ. Ὁ δὲ
Θέρσανδρος ἰδὼν πρὸς μὲν τὸ κάλλος ἐκεχήνει, πρὸς
δὲ τὴν λύπην ἐξεμεμήνει καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς δα-
4 κρύων ἐγκύους εἶχεν. Ἔστι μὲν γὰρ φύσει δάκρυον
ἐπαγωγότατον ἐλέου τοῖς ὁρῶσι, τὸ δὲ τῶν γυναικῶν
μᾶλλον· ὅσῳ [γὰρ] θαλερώτερον, τοσούτῳ καὶ γοη-
τότερον. Ἐὰν δὲ ἡ δακρύουσα ᾖ καὶ καλὴ καὶ ὁ θεα-
τὴς ἐραστής, οὐδ' ὀφθαλμὸς ἀτρεμεῖ, ἀλλὰ τὸ δα-
5 κρύον ἐμιμήσατο. Ἐπειδὴ γὰρ εἰς τὰ ὄμματα τῶν
καλῶν τὸ κάλλος κάθηται, ῥέον ἐκεῖθεν ἐπὶ τοὺς
ὀφθαλμοὺς τῶν ὁρώντων ἵσταται καὶ τῶν δακρύων
τὴν πηγὴν συνεφέλκεται. Ὁ δὲ ἐραστὴς δεξάμενος
ἄμφω τὸ μὲν κάλλος εἰς τὴν ψυχὴν ἥρπασε, τὸ δὲ
δάκρυον εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐτήρησεν, ὁραθῆναι δὲ
εὔχεται, καὶ ἀποψήσασθαι δυνάμενος οὐκ ἐθέλει,
ἀλλὰ τὸ δάκρυον, ὡς δύναται, κατέχει καὶ φοβεῖται
6 μὴ πρὸ καιροῦ φύγῃ. Ὁ δὲ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν
κίνησιν ἐπέχει, μὴ πρὶν τὸν ἐρώμενον ἰδεῖν ταχὺ θε-
λήσῃ πεσεῖν· μαρτυρίαν γὰρ ταύτην νενόμικεν ὅτι
7 καὶ φιλεῖ. Τοιοῦτό τι τῷ Θερσάνδρῳ συμβεβήκει·
ἐδάκρυε γὰρ πρὸς ἐπίδειξιν, παθὼν μέν τι, κατὰ τὸ
εἰκός, ἀνθρώπινον, καλλωπιζόμενος δὲ πρὸς τὴν
Λευκίππην, ὡς διὰ τοῦτο δεδακρυμένος, ὅτι κἀκείνη
8 δακρύει. Λέγει οὖν πρὸς τὸν Σωσθένην προσκύψας
"νῦν μὲν αὐτὴν θεράπευσον, ὁρᾷς γὰρ ὡς ἔχει λύ-
πης· ὥστε ὑπεκστήσομαι καὶ μάλα ἄκων, ὡς [ἂν] μὴ
ὀχληρὸς εἴην· ὅταν δ' ἡμερώτερον διατεθῇ, τότε

αὐτῇ διαλεχθήσομαι. Σὺ δέ, ὦ γύναι, θάρρει· ταχὺ 9
γάρ σου ταῦτα τὰ δάκρυα ἰάσομαι." Εἶτα πρὸς τὸν
Σωσθένην πάλιν ἐξιὼν "ὅπως εἴπῃς τὰ εἰκότα περὶ
ἐμοῦ· ἕωθεν δὲ ἧκε πρός με κατορθώσας" ἔφη. Ἐπὶ
τούτοις ἀπηλλάττετο.

Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἐπράττετο, ἔτυχεν ἐπὶ τὴν Λευ- 8
κίππην μετὰ τὴν πρός με ὁμιλίαν εὐθὺς εἰς τοὺς
ἀγροὺς ἡ Μελίτη νεανίσκον ἀποστείλασα, ἐπείγειν
αὐτὴν εἰς τὴν ἐπάνοδον, μηδὲν ἔτι δεομένη φαρμά-
κων. Ὡς οὖν ἧκεν οὗτος εἰς τοὺς ἀγρούς, καταλαμ- 2
βάνει τὰς θεραπαινίδας ζητούσας τὴν Λευκίππην καὶ
πάνυ τεταραγμένας· ὡς δὲ ἦν οὐδαμοῦ, δρόμῳ φθά-
σας ἀπήγγειλε τὸ συμβάν. Ἡ δὲ ὡς ἤκουσε τὰ περὶ 3
ἐμοῦ, ὡς εἴην εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβληθείς, εἶτα
περὶ τῆς Λευκίππης, ὡς ἀφανὴς ἐγένετο, νέφος αὐτῆς
κατεχύθη λύπης. Καὶ τὸ μὲν ἀληθὲς οὐκ εἶχεν εὑρεῖν, 4
ὑπενόει δὲ τὸν Σωσθένην· βουλομένη δὲ φανερὰν
αὐτῆς τὴν ζήτησιν ποιήσασθαι διὰ τοῦ Θερσάνδρου,
τέχνην λόγων ἐπενόησεν, ἥτις μεμιγμένην εἶχε τῷ
σοφίσματι τὴν ἀλήθειαν.

Ἐπεὶ γὰρ ὁ Θέρσανδρος εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν 9
ἐβόα πάλιν ⟦"σὺ⟧ τὸν μοιχὸν ἐξέκλεψας· σὺ τῶν
δεσμῶν ἐξέλυσας καὶ τῆς οἰκίας ἐξαπέστειλας· σὸν τὸ
ἔργον· τί οὖν οὐκ ἠκολούθεις αὐτῷ; τί δὲ ἐνταῦθα
μένεις, ἀλλ' οὐκ ἄπει πρὸς τὸν ἐρώμενον, ἵνα αὐτὸν
ἴδῃς στερροτέροις δεσμοῖς δεδεμένον;" ἡ Μελίτη
"ποῖον μοιχόν;" ἔφη· "τί πάσχεις; εἰ γὰρ θέλεις
τὴν μανίαν ἀφεὶς ἀκοῦσαι τὸ πᾶν, μαθήσῃ ῥᾳδίως
τὴν ἀλήθειαν. Ἓν οὖν σου δέομαι, γενοῦ μοι δικα- 2
στὴς ἴσος, καὶ καθήρας μέν σου τὰ ὦτα τῆς διαβολῆς,
ἐκβαλὼν δὲ τῆς καρδίας τὴν ὀργήν, τὸν δὲ λογισμὸν
ἐπιστήσας κριτὴν ἀκέραιον ἄκουσον. Ὁ νεανίσκος

οὗτος οὔτε μοιχὸς ἦν ἐμὸς οὔτ' ἀνήρ, ἀλλὰ τὸ μὲν
γένος ἀπὸ Φοινίκης, Τυρίων οὐδενὸς δεύτερος·
ἔπλευσε δὲ καὶ αὐτὸς οὐκ εὐτυχῶς, ἀλλὰ πᾶς ὁ φόρ-
3 τος αὐτοῦ γέγονε τῆς θαλάσσης. Ἀκούσασα τὴν τύ-
χην ἠλέησα καὶ ἀνεμνήσθην σου, καὶ παρέσχον ἑστίαν
'τάχα' λέγουσα 'καὶ Θέρσανδρος οὕτω που πλανᾶται·
τάχα' λέγουσα 'τις κἀκεῖνον ἐλεήσει γυνή. Εἰ δὲ τῷ
ὄντι τέθνηκε κατὰ τὴν θάλασσαν, ὡς ἡ φήμη λέγει,
4 φέρε πάντα τιμήσωμεν τὰ ναυάγια.' Πόσους καὶ ἄλ-
λους ἔθρεψα νεναυαγηκότας; πόσους ἔθαψα τῆς θα-
λάσσης νεκρούς; Εἰ ξύλον ἐκ ναυαγίας τῇ γῇ προσπε-
σὸν ἐλάμβανον, 'τάχα' ἔλεγον 'ἐπὶ ταύτης τῆς νεὼς
5 Θέρσανδρος ἔπλει.' Εἷς δὴ καὶ οὗτος ἦν τῶν ἐκ τῆς
θαλάσσης σωζομένων· ἐχαριζόμην σοὶ τιμῶσα τοῦ-
τον. Ἔπλευσεν ὥσπερ σύ· ἐτίμων φίλτατε, τῆς [σῆς]
συμφορᾶς τὴν εἰκόνα. Πῶς οὖν ἐνταῦθα συνεπηγό-
6 μην; ὁ λόγος ἀληθής. Ἔτυχε μὲν πενθῶν γυναῖκα,
ἡ δ' ἄρα ἐλάνθανεν οὐκ ἀποθανοῦσα· τοῦτό τις αὐ-
τῷ καταγορεύει καὶ ὡς ἐνταῦθα εἴη παρά τινι τῶν
ἡμετέρων ἐπιτρόπων· Σωσθένην δὲ ἔλεγε. Καὶ οὕ-
7 τως εἶχε· τὴν γὰρ ἄνθρωπον ἥκοντες εὕρομεν. Διὰ
τοῦτο ἠκολούθησέ μοι. Ἔχεις τὸν Σωσθένην, πάρ-
εστιν ἡ γυνὴ κατὰ τοὺς ἀγρούς. Ἐξέτασον τῶν
λεχθέντων ἕκαστον. Εἴ τι ἐψευσάμην, μεμοίχευμαι."

10 Ταῦτα δὲ ἔλεγε προσποιησαμένη τὸν ἀφανισμὸν
τῆς Λευκίππης μὴ ἐγνωκέναι· ταμιευσαμένη αὖθις,
εἰ ζητήσει ὁ Θέρσανδρος εὑρεῖν τὴν ἀλήθειαν, τὰς
θεραπαινίδας ἀγαγεῖν, αἷς συναπελθοῦσα ἔτυχεν,
ἂν [μὴ] παραγένηται περὶ τὴν ἕω, λεγούσας, ὅπερ

---

9 post τιμήσωμεν: αὐτοῦ
14 post σωζομένων: ἔσχατος

ἦν, οὐδαμοῦ φαίνεσθαι τὴν κόρην. Οὕτω γὰρ αὐ- 2
τὴν ἐγκεῖσθαι πρὸς τὴν ζήτησιν φανερῶς, ὡς καὶ
τὸν Θέρσανδρον ἐπαναγκάσαι. Ταῦτα οὖν ὑποκρινα-
μένη πιθανῶς κἀκεῖνα προσετίθει· "πίστευσον, ἄνερ·
οὐδέν μου, φίλτατε, παρὰ τὸν τῆς συμβιώσεως κατέ-
γνωκας χρόνον· μηδὲ νῦν τοιοῦτον ὑπολάβῃς. Ἡ δὲ 3
φήμη διαπεφοίτηκεν ἐκ τῆς εἰς τὸν νεανίσκον τιμῆς,
οὐκ εἰδότων τῶν πολλῶν τὴν αἰτίαν τῆς κοινωνίας.
Καὶ γὰρ σὺ φήμῃ τέθνηκας. Φήμη δὲ καὶ Διαβολὴ 4
δύο συγγενῆ κακά· θυγάτηρ ἡ Φήμη τῆς Διαβολῆς.
Καὶ ἔστι μὲν ἡ Διαβολὴ μαχαίρας ὀξυτέρα, πυρὸς
σφοδροτέρα, Σειρήνων πιθανωτέρα· ἡ δὲ Φήμη ὕδα-
τος ὑγροτέρα, πνεύματος δρομικωτέρα, πτερῶν τα-
χυτέρα. Ὅταν οὖν ἡ Διαβολὴ τοξεύσῃ τὸν λόγον, ὁ 5
μὲν δίκην βέλους ἐξίπταται καὶ τιτρώσκει μὴ παρ-
όντα καθ' οὗ πέμπεται, ὁ δὲ ἀκούων ταχὺ πείθεται
καὶ ὀργῆς αὐτῷ πῦρ ἐξάπτεται καὶ ἐπὶ τὸν βληθέντα
μαίνεται· τεχθεῖσα δὲ ἡ Φήμη τῷ τοξεύματι ῥεῖ
μὲν εὐθὺς πολλὴ καὶ ἐπικλύζει τὰ ὦτα τῶν ἐντυ-
χόντων, διάττει δὲ ἐπὶ πλεῖστον καταιγίζουσα τῷ τοῦ
λόγου πνεύματι καὶ ἐξίπταται κουφιζομένη τῷ τῆς
γλώττης πτερῷ. Ταῦτά με τὰ δύο πολεμεῖ· ταῦτά 6
σου τὴν ψυχὴν κατέλαβε καὶ ἀπέκλεισέ μου τοῖς λό-
γοις τῶν ὤτων σου τὰς θύρας."

⟦Καὶ⟧ ἅμα λέγουσα χειρός τε ἔθιγε καὶ καταφι- 11
λεῖν ἤθελεν. Ἐγεγόνει δὲ ἡμερώτερος, καὶ αὐτὸν
ἔσαινε τῶν λεγομένων τὸ πιθανόν, καὶ τὸ τῆς Λευ-
κίππης σύμφωνον τῷ λόγῳ τοῦ Σωσθένους μέρος
τῆς ὑπονοίας μετέφερεν· οὐ μέντοι τέλεον ἐπίστευ-
σε· ζηλοτυπία γὰρ ἅπαξ ἐμπεσοῦσα ψυχῇ δυσέκνι-
πτόν ἐστιν. Ἐθορυβήθη οὖν ὅτι τὴν κόρην ἤκουσεν 2
εἶναί μου γυναῖκα, ὥστε ἐμίσει με μᾶλλον. Τότε μὲν

οὖν εἰπὼν ἐξετάσειν περὶ τῶν εἰρημένων, κοιμησό-
μενος ᾤχετο καθ' αὑτόν· ἡ δὲ Μελίτη κακῶς εἶχε τὴν
ψυχήν, ὡς ἐκπεσοῦσα πρός με τῆς ὑποσχέσεως.
3 Ὁ δὲ Σωσθένης προπέμψας μέχρι τινὸς τὸν Θέρ-
σανδρον καὶ καθυποσχόμενος περὶ τῆς Λευκίππης
αὖθις ἀναστρέφει πρὸς αὐτὴν καὶ σχηματίσας τὸ
πρόσωπον εἰς ἡδονὴν "κατωρθώσαμεν" εἶπεν "ὦ
Λάκαινα· Θέρσανδρος ἐρᾷ σου καὶ μαίνεται, ὥστε
τάχα καὶ γυναῖκα ποιήσεταί σε· τὸ δὲ κατόρθωμα
4 τοῦτο ἐμόν. Ἐγὼ γάρ σου πρὸς αὐτὸν περὶ τοῦ κάλ-
λους πολλὰ ἐτερατευσάμην καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
φαντασίας ἐγέμισα. Τί κλάεις; ἀνάστηθι καὶ θῦε
ἐπὶ τοῖς εὐτυχήμασιν Ἀφροδίτῃ· μνημόνευε δὲ
κἀμοῦ."
12 Καὶ ἡ Λευκίππη "τοιαῦτα σοὶ" ἔφη "γένοιτο εὐ-
τυχήματα, οἷα ἐμοὶ κομίζων πάρει." Ὁ δὲ Σωσθένης
τὴν εἰρωνείαν οὐ συνείς, ἀλλὰ νομίζων αὐτὴν τὰ
ὄντα λέγειν, φιλοφρονούμενος προσετίθει "βούλομαι
δέ σοι καὶ τὸν Θέρσανδρον ὅστις ἐστὶν εἰπεῖν, ὡς ἂν
2 μᾶλλον ἡσθείης. Μελίτης μὲν ἀνήρ, ἣν εἶδες ἐν τοῖς
ἀγροῖς, γένει δὲ πρῶτος ἁπάντων τῶν Ἰώνων· πλοῦ-
τος μείζων τοῦ γένους, ὑπὲρ τὸν πλοῦτον ἡ χρηστό-
της· τὴν δὲ ἡλικίαν οἷός ἐστιν εἶδες, ὅτι νέος καὶ
3 καλός, ὃ μάλιστα τέρπει γυναῖκα." Πρὸς τοῦτο οὐχ
ὑπήνεγκεν ἡ Λευκίππη ληροῦντα τὸν Σωσθένην,
ἀλλ' "ὦ κακὸν σὺ θηρίον" [[ἔφη]] "μέχρι τίνος [[μοι]]
4 μιαίνεις τὰ ὦτα; Τί ἐμοὶ καὶ Θερσάνδρῳ κοινόν;
Καλὸς ἔστω Μελίτῃ καὶ πλούσιος τῇ πόλει, χρηστός τε
καὶ μεγαλόψυχος τοῖς δεομένοις· ἐμοὶ δὲ οὐδὲν μέλει
τούτων, εἴτε ἐστὶ καὶ Κόδρου εὐγενέστερος εἴτε
5 Κροίσου πλουσιώτερος. Τί μοι καταλέγεις σωρὸν
ἀλλοτρίων ἐγκωμίων; Τότε ἐπαινέσω Θέρσανδρον ὡς

ἄνδρα ἀγαθόν, ὅταν εἰς τὰς ἀλλοτρίας μὴ ἐνυβρίζῃ
γυναῖκας."

Καὶ ὁ Σωσθένης σπουδάσας εἶπε "παίζεις." "Πῶς 13
παίζω;" ἔφη. ""Ἔα με, ἄνθρωπε, ὑπὸ τῆς ἐμαυτῆς
συντρίβεσθαι τύχης καὶ τοῦ κατέχοντός με δαίμονος·
οἶδα γὰρ οὖσα ἐν πειρατηρίῳ." "Δοκεῖς μοι" ἔφη
"μαίνεσθαι μανίαν ἀνήκεστον. Πειρατήριον ταῦτα 2
εἶναί σοι δοκεῖ, πλοῦτος καὶ γάμος καὶ τρυφή, ἄνδρα
τοιοῦτον λαβούσῃ παρὰ τῆς Τύχης, ὃν οὕτω φιλοῦσιν
οἱ θεοί, ὡς αὐτὸν καὶ ἐκ μέσων τῶν τοῦ θανάτου
πυλῶν ἀναγαγεῖν;" Εἶτα κατέλεγε τὴν ναυαγίαν,
ἐκθειάζων ὡς ἐσώθη, καὶ τερατευόμενος ὑπὲρ τὸν
δελφῖνα τὸν Ἀρίονος. Ὡς δ' οὐδὲν ἡ Λευκίππη οὐκ- 3
έτι μυθολογοῦντα πρὸς αὐτὸν εἶπε, "σκέψαι" ἔφη
"κατὰ σὲ τί ἄμεινον, καὶ ὅπως μηδὲν τούτων πρὸς
Θέρσανδρον ἐρεῖς, μὴ παροξύνῃς χρηστὸν ἄνδρα·
ὀργισθεὶς γὰρ ἀφόρητός ἐστι. Χρηστότης γὰρ τυγ- 4
χάνουσα μὲν χάριτος ἐπὶ μᾶλλον αὔξεται, προπη-
λακισθεῖσα δὲ εἰς ὀργὴν ἐρεθίζεται. Τὸ γὰρ πε-
ριττὸν εἰς φιλανθρωπίαν ἴσον ἔχει τὸν θυμὸν εἰς
τιμωρίαν."

Τὰ μὲν δὴ κατὰ Λευκίππην εἶχεν οὕτως· Κλει- 14
νίας δὲ καὶ ὁ Σάτυρος πυθόμενοί με ἐν τῷ δεσμω-
τηρίῳ καθεῖρχθαι (διηγγέλκει γὰρ αὐτοῖς ἡ Μελίτη)
τῆς νυκτὸς εὐθὺς ἐπὶ τὸ οἴκημα σπουδῇ παρῆσαν.
Καὶ ἤθελον μὲν αὐτοῦ καταμεῖναι σὺν ἐμοί, ὁ δὲ ἐπὶ
τῶν δεσμῶν οὐκ ἐπέτρεπεν, ἀλλ' ἐκέλευεν ἀπαλλάτ-
τεσθαι αὐτοὺς τὴν ταχίστην. Ὁ μὲν δὴ τούτους ἀπή- 2
λασεν ἄκοντας, ἐγὼ δὲ ἐντειλάμενος αὐτοῖς περὶ τῆς
Λευκίππης, εἰ παραγένοιτο, περὶ τὴν ἕω σπουδῇ
πρός με ἥκειν, καὶ τὰς τῆς Μελίτης διηγησάμενος
ὑποσχέσεις, τὴν ψυχὴν εἶχον ἐπὶ τρυτάνης ἐλπίδος

καὶ φόβου, καὶ ἐφοβεῖτό μου τὸ ἐλπίζον καὶ ἤλπιζε
τὸ φοβούμενον.
15. Ἡμέρας δὲ γενομένης ὁ μὲν Σωσθένης ἐπὶ τὸν
Θέρσανδρον ἔσπευδεν, οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Σάτυρον ἐπ'
ἐμέ. Ὡς δὲ εἶδεν ὁ Θέρσανδρος τὸν Σωσθένην,
ἐπυνθάνετο πῶς ἔχει τὰ κατὰ τὴν κόρην εἰς πειθὼ
2 πρὸς αὐτόν. Ὁ δὲ τὸν μὲν ὄντα λόγον οὐ λέγει, σο-
φίζεται δέ τι μάλα πιθανῶς. "Ἀρνεῖται μὲν γὰρ"
εἶπεν, "οὐ μὴν ἡγοῦμαι τὴν ἄρνησιν αὐτῆς οὕτως
ἔχειν ἁπλῶς, ἀλλ' ὑπονοεῖν μοι δοκεῖ σε χρησάμενον
3 ἅπαξ ἀφήσειν, καὶ ὀκνεῖ τὴν ὕβριν." "Ἀλλὰ τούτου
γε ἕνεκεν" εἶπεν ὁ Θέρσανδρος "θαρρείτω· τὸ γὰρ
ἐμὸν οὕτως ἔχει πρὸς αὐτήν, ὡς ἀθάνατον εἶναι. Ἓν
δὲ μόνον φοβοῦμαι καὶ ἐπείγομαι μαθεῖν περὶ τῆς
κόρης, εἰ τῷ ὄντι γυνὴ τυγχάνει τοῦ νεανίσκου γενο-
μένη, ὡς ἡ Μελίτη μοι διηγήσατο."
4 Ταῦτα διαλεγόμενοι παρῆσαν ἐπὶ τὸ τῆς Λευκίπ-
πης δωμάτιον. Ἐπεὶ δὲ πλησίον ἐγένοντο τῶν θυρῶν,
ἀκούουσιν αὐτῆς ποτνιωμένης. Ἔστησαν οὖν ἀψο-
φητὶ κατόπιν τῶν θυρῶν.
16 "Οἴμοι Κλειτοφῶν" (τοῦτο γὰρ ἔλεγε πολλάκις)
"οὐκ οἶδας ποῦ γέγονα καὶ ποῦ καθεῖργμαι· οὐδὲ γὰρ
ἐγὼ τίς σὲ κατέχει τύχη, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἄγνοιαν
2 δυστυχοῦμεν. Ἆρα μή σε κατέλαβε Θέρσανδρος ἐπὶ
τῆς οἰκίας; ἆρα μὴ καὶ σύ τι πέπονθας ὑβριστικόν;
Πολλάκις ἠθέλησα πυθέσθαι παρὰ τοῦ Σωσθένους,
ἀλλ' οὐκ εἶχον ὅπως πύθωμαι. Εἰ μὲν ὡς περὶ ἀν-
δρὸς ἐμαυτῆς, ἐφοβούμην μή τί σοι κινήσω κακόν,
παροξύνασα Θέρσανδρον ἐπὶ σέ· εἰ δὲ ὡς περὶ ξένου
3 τινός, ὑπόνοια καὶ τοῦτο ἦν. Τί γὰρ μέλει γυναικὶ
περὶ τῶν οὐχ ἑαυτῆς; Ποσάκις ἐμαυτὴν ἐβιασάμην,
ἀλλ' οὐκ ἔπειθον τὴν γλῶσσαν εἰπεῖν, ἀλλὰ ταῦτα

*μόνον ἔλεγον ‘ἄνερ Κλειτοφῶν, Λευκίππης μόνης
ἄνερ, [[ἄνερ]] πιστὲ καὶ βέβαιε, ὃν οὐδὲ συγκαθεύ-
δουσα πέπεικεν ἄλλη γυνή, κἂν [[εἰ]] ἡ ἄστοργος ἐγὼ
πεπίστευκα, μετὰ τοσοῦτον ἰδοῦσά σε χρόνον ἐν* 4
*τοῖς ἀγροῖς οὐ κατεφίλησα. Νῦν οὖν ἂν Θέρσανδρος
ἔλθῃ πυνθανόμενος, τί πρὸς αὐτὸν εἴπω; Ἆρα ἀπο-
καλύψασα τοῦ δράματος τὴν ὑπόκρισιν διηγήσομαι
τὴν ἀλήθειαν; Μή με νομίσῃς ἀνδράποδον εἶναι,
Θέρσανδρε. Στρατηγοῦ θυγάτηρ εἰμὶ Βυζαντίων,* 5
*πρώτου Τυρίων γυνή· οὐκ εἰμὶ Θετταλή· οὐ καλοῦ-
μαι Λάκαινα· ὕβρις αὕτη ἐστὶ πειρατική· λελῄστευ-
μαι καὶ τοὔνομα. Ἀνήρ μοι Κλειτοφῶν, πατρὶς Βυ-* 6
*ζάντιον, Σώστρατος πατήρ, μήτηρ Πάνθεια. Ἀλλ'
οὐδὲ πιστεύσεις ἐμοὶ λεγούσῃ. Φοβοῦμαι δὲ καὶ ἐὰν
πιστεύσῃς περὶ Κλειτοφῶντος, μὴ τὸ ἄκαιρόν μου
τῆς ἐλευθερίας τὸν φίλτατον ἀπολέσῃ. Φέρε πάλιν
ἐνδύσωμαί μου τὸ δρᾶμα· φέρε πάλιν περιθῶμαι
τὴν Λάκαιναν.”*

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Θέρσανδρος μικρὸν ἀναχωρή- 17
*σας λέγει πρὸς τὸν Σωσθένην “ἤκουσας ἀπίστων
ῥημάτων γεμόντων ἔρωτος, ὅσα εἶπεν, ὅσα ὠδύρατο,
οἷα ἑαυτὴν κατεμέμψατο; ὁ μοιχός μου κρατεῖ παν-
ταχοῦ· δοκῶ, ὁ λῃστὴς καὶ φαρμακεύς ἐστι. Μελίτη
φιλεῖ, Λευκίππη φιλεῖ. Ὄφελον, ὦ Ζεῦ, γενέσθαι* 2
*Κλειτοφῶν.” “Ἀλλ' οὐ μαλακιστέον” ὁ Σωσθένης
ἔφη “δέσποτα, πρὸς τὸ ἔργον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν κόρην
ἰτέον αὐτήν. Καὶ γὰρ ἂν νῦν ἐρᾷ τοῦ καταράτου* 3
*τούτου μοιχοῦ, μέχρι μὲν αὐτὸν οἶδε μόνον καὶ οὐ
κεκοινώνηκεν ἑτέρῳ, πάσχει τὴν ψυχὴν ὑπ' αὐτοῦ·
ἂν δ' ἅπαξ εἰς ταὐτὸν ἔλθῃς (πολλῷ [[δὲ]] διαφέρεις
ἐκείνου εἰς εὐμορφίαν), ἐπιλήσεται τέλεον αὐτοῦ.
Παλαιὸν γὰρ ἔρωτα μαραίνει νέος ἔρως· γυνὴ δὲ καὶ* 4

μάλιστα τὸ παρὸν φιλεῖ, τοῦ δ' ἀπόντος, ἕως καινὸν οὐχ εὗρε, μνημονεύει· προσλαβοῦσα δὲ ἕτερον, τὸν πρότερον τῆς ψυχῆς ἀπήλειψε."

5 Ταῦτα ἀκούσας ὁ Θέρσανδρος ἠγέρθη· λόγος γὰρ ἐλπίδος εἰς τὸ τυχεῖν ἔρωτος ἐς πειθὼ ῥάδιος· τὸ γὰρ ἐπιθυμοῦν σύμμαχον ὃ θέλει λαβὸν ἐγείρει τὴν ἐλπίδα.

18 Διαλιπὼν οὖν ὀλίγον ἐφ' οἷς πρὸς ἑαυτὴν ἐλάλησεν ἡ Λευκίππη, ὡς [[ἂν]] μὴ δοκοίη τι κατακοῦσαι τῶν ὑπ' αὐτῆς εἰρημένων, εἰσέρχεται σχηματίσας ἑαυτὸν εἰς τὸ ἐπαγωγότερον πρὸς θέαν, ὡς ᾤετο. Ἐπεὶ δὲ εἶδε τὴν Λευκίππην, ἀνεφλέγη τὴν ψυχήν,
2 καὶ ἔδοξεν αὐτῷ τότε καλλίων γεγονέναι. Θρέψας γὰρ ὅλης τῆς νυκτὸς τὸ πῦρ, ὅσον χρόνον ἀπελείφθη τῆς κόρης, ἀνεζωπύρησεν ἐξαίφνης ὕλην λαβὼν εἰς τὴν φλόγα τὴν θέαν, καὶ μικροῦ μὲν προσπεσὼν περιεχύθη τῇ κόρῃ. Καρτερήσας δ' οὖν καὶ παρακαθίσας διελέγετο ἄλλοτε ἄλλα ῥήματα συνάπτων οὐκ
3 ἔχοντα νοῦν. Τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἐρῶντες, ὅταν πρὸς τὰς ἐρωμένας ζητήσωσι λαλεῖν. Οὐ γὰρ ἐπιστήσαντες τὸν λογισμὸν τοῖς λόγοις, ἀλλὰ τὴν ψυχὴν εἰς τὸ ἐρώμενον ἔχοντες τῇ γλώττῃ μόνον χωρὶς ἡνιόχου
4 τοῦ λογισμοῦ λαλοῦσιν. Ἅμα οὖν συνδιαλεγόμενος καὶ ἐπιθεὶς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ περιέβαλεν, ὡς μέλλων φιλήσειν· ἡ δὲ προϊδοῦσα τῆς χειρὸς τὴν
5 ὁδὸν νεύει κάτω καὶ εἰς τὸν κόλπον κατεδύετο. Ὁ δὲ οὐδὲν ἧττον περιβαλὼν ἀνέλκειν τὸ πρόσωπον ἐβιάζετο· ἡ δὲ ἀντικατεδύετο καὶ ἀπεκρούετο τὰ φιλήματα. Ὡς δὲ χρόνος ἐγίνετο τῇ τῆς χειρὸς πάλῃ, φιλονεικία λαμβάνει τὸν Θέρσανδρον ἐρωτική, καὶ τὴν μὲν λαιὰν ὑποβαλὼν τῷ προσώπῳ κάτω, τῇ δὲ δεξιᾷ τῆς κόμης λαβόμενος τῇ μὲν εἷλκεν εἰς τοὐπίσω, τῇ

δὲ τὸν ἀνθερεῶνα ὑπερείδων ἀνεώθει. Ὡς δέ ποτε 6
ἐπαύσατο τῆς βίας ἢ τυχὼν ἢ μὴ τυχὼν ἢ καμών, λέ-
γει πρὸς αὐτὸν ἡ Λευκίππη "οὔτε ὡς ἐλεύθερος
ποιεῖς οὔτε ὡς εὐγενής· καὶ σὺ μιμῇ Σωσθένην·
ἄξιος ὁ δοῦλος τοῦ δεσπότου. Ἀλλὰ ἀπέχου τοῦ
λοιποῦ, μηδὲ ἐλπίσῃς τυχεῖν, πλὴν εἰ μὴ γένῃ Κλει-
τοφῶν."

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Θέρσανδρος οὐκ εἶχεν ὅστις 19
γένηται· καὶ γὰρ ἤρα καὶ ὠργίζετο. Θυμὸς δὲ καὶ
ἔρως δύο λαμπάδες. Ἔχει γὰρ καὶ ὁ θυμὸς ἄλλο πῦρ,
καὶ ἔστι τὴν μὲν φύσιν ἐναντιώτατον, τὴν δὲ βίαν
ὅμοιον. Ὁ μὲν γὰρ παροξύνει μισεῖν, ὁ δὲ ἀναγκά- 2
ζει φιλεῖν· καὶ ἀλλήλων πάροικος ἡ τοῦ πυρός ἐστι
πηγή. Ὁ μὲν γὰρ εἰς τὸ ἧπαρ κάθηται, ὁ δὲ τῇ καρ-
δίᾳ περιμαίνεται. Ὅταν οὖν ἄμφω τὸν ἄνθρωπον 3
καταλάβωσι, γίνεται μὲν αὐτοῖς ἡ ψυχὴ τρυτάνη, τὸ
δὲ πῦρ ἑκατέρου ταλαντεύεται. Μάχονται δὲ ἄμφω
περὶ τῆς ῥοπῆς· καὶ τὰ πολλὰ μὲν ὁ ἔρως εἴωθε νι-
κᾶν, ὅταν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν εὐτυχῇ· ἢν δὲ αὐτὸν
ἀτιμάσῃ τὸ ἐρώμενον, αὐτὸς τὸν θυμὸν εἰς συμμα-
χίαν καλεῖ. Κἀκεῖνος ὡς γείτων πείθεται, καὶ ἀνά- 4
πτουσιν ἄμφω τὸ πῦρ. Ἂν δὲ ἅπαξ ὁ θυμὸς τὸν ἔρωτα
παρ᾽ αὐτῷ λάβῃ καὶ τῆς οἰκείας ἕδρας ἐκπεσόντα
κατάσχῃ, φύσει [τε] ὢν ἄσπονδος οὐχ ὡς φίλῳ πρὸς
τὴν ἐπιθυμίαν συμμαχεῖ, ἀλλ᾽ ὡς δοῦλον τῆς ἐπι-
θυμίας πεδήσας κρατεῖ, οὐκ ἐπιτρέπει δὲ αὐτῷ
σπείσασθαι πρὸς τὸ ἐρώμενον, κἂν θέλῃ. Ὁ δὲ τῷ 5
θυμῷ βεβαπτισμένος καταδύεται, καὶ εἰς τὴν ἰδίαν
ἀρχὴν ἐκπηδῆσαι θέλων οὐκέτι ἐστὶν ἐλεύθερος, ἀλλὰ
μισεῖν ἀναγκάζεται τὸ φιλούμενον. Ὅταν δὲ ὁ θυμὸς
καχλάζων γεμισθῇ, καὶ τῆς ἐξουσίας ἐμφορηθεὶς ὑπερ-
βλύσῃ, κάμνει μὲν ἐκ τοῦ κόρου, καμὼν δὲ παρίε-

ται, καὶ ὁ ἔρως ἀμύνεται καὶ ὁπλίζει τὴν ἐπιθυμίαν
6 καὶ τὸν θυμὸν ἤδη καθεύδοντα νικᾷ. Ὁρῶν δὲ τὰς
ὕβρεις, ἃς κατὰ τῶν φιλτάτων ἐπαρῴνησεν, ἀλγεῖ
καὶ πρὸς τὸ ἐρώμενον ἀπολογεῖται, καὶ εἰς ὁμιλίαν
παρακαλεῖ, καὶ τὸν θυμὸν ἐπαγγέλλεται καταμαλάτ-
7 τειν ἡδονῇ. Τυχὼν μὲν οὖν ὧν ἠθέλησεν, ἵλεως γί-
νεται· ἀτιμούμενος δὲ πάλιν εἰς τὸν θυμὸν καταδύε-
ται. Ὁ δὲ καθεύδων ἐξεγείρεται καὶ τὰ ἀρχαῖα ποιεῖ·
ἀτιμίᾳ γὰρ ἔρωτος σύμμαχός ἐστι θυμός.
20 Ὁ Θέρσανδρος οὖν τὸ μὲν πρῶτον ἐλπίζων εἰς
τὸν ἔρωτα εὐτυχήσειν ὅλος Λευκίππης δοῦλος ἦν· ἀτυ-
χήσας δὲ ὧν ἤλπισεν ἀφῆκε τῷ θυμῷ τὰς ἡνίας. Ῥα-
πίζει δὴ κατὰ κόρρης αὐτὴν “ὦ κακόδαιμον ἀνδράπο-
δον” λέγων “καὶ ἀληθῶς ἐρωτιῶν· πάντων γάρ σου
2 κατήκουσα. Οὐκ ἀγαπᾷς ὅτι σοι λαλῶ, καὶ μεγά-
λην εὐτυχίαν δοκεῖς τὸν σὸν καταφιλῆσαι δεσπό-
την, ἀλλὰ ἀκκίζῃ καὶ σχηματίζῃ πρὸς ἀπόνοιαν;
Ἐγὼ μέν σε καὶ πεπορνεῦσθαι δοκῶ· καὶ γὰρ μοιχὸν
3 φιλεῖς. Ἀλλ᾽ ἐπειδὴ μὴ θέλεις ἐραστοῦ μου πεῖραν
λαβεῖν, πειράσῃ δεσπότου.” Καὶ ἡ Λευκίππη “κἂν
τυραννεῖν ἐθέλῃς κἀγὼ τυραννεῖσθαι, πλὴν οὐ βιά-
σῃ·” καὶ πρὸς τὸν Σωσθένην ἰδοῦσα “μαρτύρησον”
εἶπεν αὐτῷ “πῶς πρὸς τὰς αἰκίας ἔχω· σὺ γάρ με καὶ
4 μᾶλλον ἠδίκησας.” Καὶ ὁ Σωσθένης αἰσχυνθεὶς ὡς
ἐληλεγμένος “ταύτην” εἶπεν “ὦ δέσποτα, ξανθῆναι
μάστιξι δεῖ καὶ μυρίαις βασάνοις περιπεσεῖν, ὡς ἂν
μάθῃ δεσπότου μὴ καταφρονεῖν.”
21 “Πείσθητι τῷ Σωσθένει” φησὶν ἡ Λευκίππη·
“συμβουλεύει γὰρ καλῶς· τὰς βασάνους παράστησον.
Φερέτω τροχόν· ἰδοὺ χεῖρες, τεινέτω. Φερέτω καὶ
μάστιγας· ἰδοὺ νῶτον, τυπτέτω. Κομιζέτω πῦρ·
2 ἰδοὺ σῶμα, καέτω. Φερέτω καὶ σίδηρον· ἰδοὺ δέρη,

σφαζέτω. Ἀγῶνα θεάσασθε καινόν· πρὸς πάσας τὰς 2
βασάνους ἀγωνίζεται μία γυνὴ καὶ πάντα νικᾷ. Εἶτα Κλειτοφῶντα μοιχὸν καλεῖς, αὐτὸς μοιχὸς ὤν; οὐδὲ τὴν Ἄρτεμιν, εἰπέ μοι, τὴν σὴν φοβῇ, ἀλλὰ βιάζῃ παρθένον ἐν πόλει παρθένου; Δέσποινα, ποῦ σοι τὰ τόξα;" "Παρθένος ⟦σύ⟧;" εἶπεν ὁ Θέρσανδρος· "ὢ 3
τόλμης καὶ γέλωτος. Παρθένος τοσούτοις συννυκτερεύσασα πειραταῖς; εὐνοῦχοί σοι γεγόνασιν οἱ λησταί; φιλοσόφων ἦν τὸ πειρατήριον; οὐδεὶς ἐν αὐτοῖς εἶχεν ὀφθαλμούς;"

Καὶ ἡ Λευκίππη εἶπεν "εἰ παρθένος καὶ μετὰ 22
Σωσθένην ἐγὼ πυθοῦ Σωσθένους· οὗτος γὰρ ὄντως γέγονέ μοι ληστής· ἐκεῖνοι γὰρ ἦσαν ὑμῶν μετριώτεροι, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἦν οὕτως ὑβριστής· εἰ δὲ 2
ὑμεῖς τοιαῦτα ποιεῖτε, ἀληθινὸν τοῦτο πειρατήριον. Εἶτα οὐκ αἰσχύνεσθε ποιοῦντες ἃ μὴ τετολμήκασιν οἱ λησταί; λανθάνεις δὲ ἐγκώμιόν μοι διδοὺς πλεῖον διὰ ταύτης σου τῆς ἀναισχυντίας· καί τις ἐρεῖ, ἂν νῦν μαινόμενος φονεύσῃς, 'Λευκίππη παρθένος ⟦καὶ⟧ μετὰ βουκόλους, παρθένος καὶ μετὰ Χαιρέαν, παρθένος καὶ μετὰ Σωσθένην.' Ἀλλὰ μέτρια ταῦτα· τὸ 3
δὲ μεῖζον ἐγκώμιον, καὶ μετὰ Θέρσανδρον παρθένος, τὸν καὶ ληστῶν ἀσελγέστερον· ἂν ὑβρίσαι μὴ δυνηθῇ, φονεύει. Ὁπλίζου τοίνυν, ἤδη λάμβανε κατ' 4
ἐμοῦ τὰς μάστιγας, τὸν τροχόν, τὸ πῦρ, τὸν σίδηρον, συστρατευέσθω δέ σοι καὶ ὁ σύμβουλος Σωσθένης· ἐγὼ δὲ καὶ γυμνὴ καὶ μόνη καὶ γυνὴ ἓν ὅπλον ἔχω τὴν ἐλευθερίαν, ἣ μήτε πληγαῖς κατακόπτεται μήτε σιδήρῳ κατατέμνεται μήτε πυρὶ κατακάεται. Οὐκ ἀφήσω ποτὲ ταύτην ἐγώ· κἂν καταφλέγῃς, οὐχ οὕτως θερμὸν εὑρήσεις τὸ πῦρ."

Z

Ταῦτ' ἀκούσας ὁ Θέρσανδρος, παντοδαπὸς ἦν·
ἤχθετο, ὠργίζετο, ἐβουλεύετο· ὠργίζετο μὲν ὡς
ὑβρισμένος, ἤχθετο δὲ ὡς ἀποτυχών, ἐβουλεύετο δὲ
ὡς ἐρῶν. Τὴν οὖν ψυχὴν διασπώμενος, οὐδὲν εἰ-
2 πὼν πρὸς τὴν Λευκίππην ἐξεπήδησεν. Ὀργῇ μὲν
δῆθεν ἐκδραμών, δοὺς δὲ τῇ ψυχῇ σχολὴν εἰς τὴν
διάκρισιν τῆς τρικυμίας, βουλευόμενος ἅμα τῷ Σω-
σθένει, πρόσεισι τῷ τῶν δεσμῶν ἄρχοντι, δεόμενος
3 διαφθαρῆναί με φαρμάκῳ. Ὡς δ' οὐκ ἔπειθεν (ἐδε-
δίει γὰρ τὴν πόλιν· καὶ γὰρ ἄλλον ἄρχοντα πρὸ
αὐτοῦ ληφθέντα τοιαύτην ἐργασάμενον φαρμακείαν
ἀποθανεῖν) δευτέραν αὐτῷ προσφέρει δέησιν, ἐμ-
βαλεῖν τινα εἰς τὸ οἴκημα, ἔνθα ἔτυχον δεδεμένος, ὡς
δὴ καὶ αὐτὸν ἕνα τῶν δεσμωτῶν, προσποιησάμενος
4 βούλεσθαι τἀμὰ δι' ἐκείνου μαθεῖν. Ἐπείσθη καὶ
ἐδέξατο τὸν ἄνθρωπον. Ἔμελλε δ' ἐκεῖνος ὑπὸ τοῦ
Θερσάνδρου δεδιδαγμένος τεχνικῶς πάνυ περὶ τῆς
Λευκίππης λόγον ἐμβαλεῖν, ὡς εἴη πεφονευμένη
5 τῆς Μελίτης συσκευασαμένης τὸν φόνον. Τὸ δὲ
τέχνασμα ἦν τῷ Θερσάνδρῳ εὑρεθέν, ὡς ἂν ἀπογνοὺς
ἐγὼ μηκέτι ζῶσαν τὴν ἐρωμένην κἂν τὴν δίκην φύ-
6 γωμι, μὴ πρὸς ζήτησιν αὐτῆς ἔτι τραποίμην. Προσ-
έκειτο δὲ ἡ Μελίτη τῷ φόνῳ, ἵνα μὴ τετελευτηκέναι
τὴν Λευκίππην δοκῶν, τὴν Μελίτην γήμας ὡς ἂν
ἐρῶσαν αὐτοῦ μένοιμι κἀκ τούτου παρέχοιμί τινα
φόβον αὐτῷ τοῦ μὴ μετὰ ἀδείας Λευκίππην ἔχειν,
ἀλλὰ μισήσας ὡς τὸ εἰκὸς τὴν Μελίτην ὡς ἂν ἀπο-
κτείνασάν μου τὴν ἐρωμένην ἀπαλλαγείην ἐκ τῆς
πόλεως τὸ παράπαν.

2 Ὡς οὖν ὁ ἄνθρωπος ἐγένετό μου πλησίον, τοῦ

δράματος ἤρχετο. Ἀνοιμώξας γὰρ πάνυ κακούρ-
γως "τίνα βίον" ἔφη "βιωσόμεθ' ἔτι καὶ τί φυλαξό-
μεθα πρὸς ἀκίνδυνον ζωήν; οὐ γὰρ αὐτάρκης ἡμῖν
ὁ δίκαιος τρόπος· ἐμπίπτουσαι δὲ αἱ τύχαι βαπτίζου-
σιν ἡμᾶς. Ἔδει γάρ με μαντεύσασθαι τίς ἦν ὁ συμ-
βαδίζων μοι καὶ τί πεπραχὼς εἴη." Καθ' ἑαυτὸν δὲ 2
ταῦτα ἔλεγε καὶ τὰ τοιαῦτα, ζητῶν ἀρχὴν τῆς ἐπ'
ἐμὲ τοῦ λόγου τέχνης, ὡς ἂν πυθοίμην τί εἴη πα-
θών. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἐφρόντιζον ὧν ὅδ' ᾤμωζεν ὀλί- 3
γον· ἄλλος δέ τις τῶν συνδεδεμένων (περίεργον γὰρ
ἄνθρωπος ἀτυχῶν εἰς ἀλλοτρίων κακῶν ἀκρόασιν,
ἐπεὶ φάρμακον αὐτῷ τῆς ὧν ἔπαθε λύπης ἡ πρὸς ἄλ-
λον εἰς τὸ παθεῖν κοινωνία) "τί δέ σοι συμβέβηκεν"
εἶπεν "ἀπὸ τῆς Τύχης; εἰκὸς γάρ σε μηδὲν ἀδική- 4
σαντα πονηρῷ περιπεσεῖν δαίμονι. Τεκμαίρομαι δὲ
ἐκ τῶν ἐμαυτοῦ." Καὶ ἅμα τὰ οἰκεῖα κατέλεγεν, ἐφ'
οἷς ἦν δεδεμένος. Ἐγὼ δὲ οὐδενὶ τούτων προσεῖχον.
Ὡς δ' ἐπαύσατο, τὴν ἀντίδοσιν ᾔτει τοῦ λόγου 3
τῶν ἀτυχημάτων "λέγοις ἂν" εἰπὼν "καὶ σὺ τὰ σαυ-
τοῦ." Ὁ δὲ "βαδίζων ἔτυχον" εἶπε "τὴν ἐξ ἄστεος χθὲς·
ἐπορευόμην δὲ τὴν ἐπὶ Σμύρνης ὁδόν. Προελθόντι 2
δέ μοι σταδίους τέτταρας νεανίσκος ἐκ τῶν ἀγρῶν
προσελθὼν καὶ προσειπὼν καὶ πρὸς μικρὸν συμβα-
δίσας 'ποῖ' ἔφη 'ἔχεις τὴν ὁδόν;' 'Ἐπὶ Σμύρνης'
εἶπον. 'Κἀγὼ' ἔφη 'τὴν αὐτὴν ἀγαθῇ τύχῃ.' Τοὐν-
τεῦθεν ἐπορευόμεθα κοινῇ καὶ διελεγόμεθα, οἷα εἰ-
κὸς ἐν ὁδῷ. Ὡς δὲ εἴς τι πανδοκεῖον ἤλθομεν, ἠρι- 3
στῶμεν ἅμα· κατὰ ταὐτὸ δὲ παρακαθίζουσιν ἡμῖν
τινες τέτταρες καὶ προσεποιοῦντο μὲν ἀριστᾶν κἀ-
κεῖνοι, ἐνεώρων δ' ἡμῖν πυκνὰ καὶ ἀλλήλοις ἐπέ-
νευον. Ἐγὼ μὲν οὖν ὑπώπτευον τοὺς ἀνθρώπους 4
διανοεῖσθαι εἰς ἡμᾶς, οὐ μὴν ἠδυνάμην συνιέ-

ναι τί αὐτοῖς ἐθέλοι τὰ νεύματα· ὁ δὲ ὠχρὸς ἐγίνετο
κατὰ μικρὸν καὶ ὀκνηρότερον ᾔσθιεν, ἤδη δὲ καὶ
5 τρόμος εἶχεν αὐτόν. Ὡς δὲ ταῦτα εἶδον, ἀναπηδή-
σαντες συλλαμβάνουσιν ἡμᾶς καὶ ἱμᾶσιν εὐθὺς δε-
σμεύουσι, παίει δὲ κατὰ κόρρης τις ἐκεῖνον· καὶ πα-
ταχθείς, ὥσπερ βασάνους παθὼν μυρίας, καταλέγει
μηδενὸς ἐρωτῶντος αὐτὸν ‘ἐγὼ τὴν κόρην ἀπέκτεινα,
καὶ ἔλαβον χρυσοῦς ἑκατὸν παρὰ Μελίτης τῆς Θερ-
σάνδρου γυναικός· αὕτη γάρ με ἐπὶ τὸν φόνον ἐμι-
6 σθώσατο. Ἀλλ' ἰδοὺ τοὺς χρυσοῦς ὑμῖν τοὺς ἑκατὸν
φέρω, ὥστε τί με ἀπόλλυτε καὶ ἑαυτοῖς φθονεῖτε
κέρδους;’”

Ἐγὼ δὲ ὡς ἤκουσα Θερσάνδρου καὶ Μελίτης
τοὔνομα, τὸν ἄλλον οὐ προσέχων χρόνον, τῷ δὲ λόγῳ
τὴν ψυχὴν ὥσπερ ὑπὸ μύωπος παταχθεὶς ἐγείρω καὶ
πρὸς αὐτὸν μεταστραφεὶς λέγω “τίς ἡ Μελίτη;” Ὁ
δὲ “Μελίτη ἐστὶν” ἔφη “τῶν ἐνταῦθα πρώτη γυναι-
7 κῶν. Αὕτη νεανίσκου τινὸς ἠράσθη· Τύριον, οἶμαι,
φασὶν αὐτόν· κἀκεῖνος ἔτυχεν ἐρωμένην ἔχων, ἣν
εὗρεν ἐν τῇ τῆς Μελίτης οἰκίᾳ πεπραμένην. Ἡ δὲ
ὑπὸ ζηλοτυπίας κεφλεγμένη τὴν γυναῖκα ταύτην
ἀπατήσασα συλλαμβάνει καὶ παραδίδωσι τῷ νῦν δὴ
8 κακῇ τύχῃ μοι συνωδευκότι φονεῦσαι κελεύσασα. Ὁ
μὲν οὖν τὸ ἀνόσιον ἔργον τοῦτο δρᾷ· ἐγὼ δὲ ὁ ἄθλιος
οὔτε ἰδὼν αὐτὸν οὔτε ἔργου τινὸς κοινωνήσας ἢ λό-
γου συναπηγόμην αὐτῷ δεδεμένος, ὡς τοῦ ἔργου
κοινωνός. Τὸ δὲ χαλεπώτερον, μικρὸν τοῦ πανδο-
κείου προελθόντες, τοὺς ἑκατὸν χρυσοῦς λαβόντες
παρ' αὐτοῦ τὸν μὲν ἀφῆκαν φυγεῖν, ἐμὲ δὲ ἄγουσι
πρὸς τὸν στρατηγόν.”

4 Ὡς δ' ἤκουσά μου τὸν μῦθον τῶν κακῶν, οὔτε
ἀνῴμωξα οὔτε ἔκλαυσα· οὔτε γὰρ φωνὴν εἶχον οὔτε

*δάκρυα· ἀλλὰ τρόμος μὲν εὐθὺς περιεχύθη μου τῷ
σώματι καὶ ἡ καρδία μου ἐλέλυτο, ὀλίγον δέ τί μοι
τῆς ψυχῆς ὑπολέλειπτο. Μικρὸν δὲ νήψας ἐκ τῆς* 2
*μέθης τοῦ λόγου "τίνα τρόπον τὴν κόρην" ἔφην
"ἀπέκτεινεν ὁ μισθωτός, καὶ τί πεποίηκε τὸ σῶμα;"
Ὁ δὲ ὡς ἅπαξ ἐνέβαλέ μοι τὸν μύωπα καὶ ἔργον
εἰργάσατο οὕτω κατ' ἐμοῦ, δι' ὃ παρῆν, ἐσιώπα
καὶ ἔλεγεν οὐδέν. Πάλιν δέ μου πυθομένου "δοκεῖς"* 3
*ἔφη "κἀμὲ κεκοινωνηκέναι τοῦ φόνου; Τοῦτο ἤκουσα
μόνον τοῦ πεφονευκότος, ὡς κτείνας εἴη τὴν κόρην·
ποῦ δὲ καὶ τίνα τρόπον, οὐκ εἶπεν."*

*Ἐπῆλθε δέ μοι τότε δάκρυα καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς
τὴν λύπην ἀπεδίδουν. Ὥσπερ γὰρ ἐν ταῖς τοῦ σώ-* 4
*ματος πληγαῖς οὐκ εὐθὺς ἡ σμῶδιξ ὑπανίσταται, ἀλλὰ
παραχρῆμα μὲν οὐκ ἔχει τὸ ἄνθος ἡ πληγή, μετὰ μικρὸν δὲ ἀνέθορε, καὶ ὀδόντι συός τις παταχθεὶς εὐθὺς μὲν ζητεῖ τὸ τραῦμα καὶ οὐκ οἶδεν εὑρεῖν, τὸ δὲ
ἔτι δέδυκε καὶ κέκρυπται κατειργασμένον σχολῇ τῆς
πληγῆς τὴν τομήν, μετὰ ταῦτα δὲ ἐξαίφνης λευκή τις
ἀνέτειλε γραμμή, πρόδρομος τοῦ αἵματος, σχολὴν δ'
ὀλίγην λαβὸν ἔρχεται καὶ ἀθρόον ἐπιρρεῖ, οὕτω καὶ* 5
*ψυχὴ παταχθεῖσα τῷ τῆς λύπης βέλει, λόγου τοξεύσαντος τέτρωται μὲν ἤδη καὶ ἔχει τὴν τομήν, ἀλλὰ
τὸ τάχος τοῦ βλήματος οὐκ ἀνέῳξεν οὔπω τὸ τραῦμα,
τὰ δὲ δάκρυα ἐδίωξε τῶν ὀφθαλμῶν μακράν· δάκρυον γὰρ αἷμα τραύματος ψυχῆς· ὅταν ⟦δὲ⟧ ὁ τῆς
λύπης ὀδοὺς κατὰ μικρὸν τὴν καρδίαν ἐκφάγῃ, κατέρρηκται μὲν τῆς ψυχῆς τὸ τραῦμα, ἀνέῳκται δὲ τοῖς
ὀφθαλμοῖς ἡ τῶν δακρύων θύρα, τὰ δὲ μετὰ μικρὸν
τῆς ἀνοίξεως ἐξεπήδησεν. Οὕτω κἀμὲ τὰ μὲν πρῶτα* 6
τῆς ἀκροάσεως τῇ ψυχῇ προσπεσόντα καθάπερ τοξεύματα κατεσίγασε καὶ τῶν δακρύων ἀπέφραξε τὴν

πηγήν, μετὰ ταῦτα δὲ ἔρρει, σχολασάσης τῆς ψυχῆς τοῖς κακοῖς.

5 Ἔλεγον οὖν "τίς με δαίμων ἐξηπάτησεν ὀλίγῃ
χαρᾷ; τίς μοι Λευκίππην ἔδειξεν εἰς καινὴν ὑπόθε-
σιν συμφορῶν; Ἀλλ' οὐδὲ ἐκόρεσά μου τοὺς ὀφθαλ-
μούς, οἷς μόνοις ηὐτύχησα, οὐδὲ ἐνεπλήσθην κἂν
2 βλέπων. Ἀληθής μοι γέγονεν ὀνείρων ἡδονή. Οἴ-
μοι, Λευκίππη, ποσάκις μοι τέθνηκας. Μὴ γὰρ
θρηνῶν ἀνεπαυσάμην; Ἀεί σε πενθῶ, τῶν θανάτων
διωκόντων ἀλλήλους; Ἀλλ' ἐκείνους μὲν πάντας ἡ
Τύχη ἔπαιξε κατ' ἐμοῦ, οὗτος δὲ οὐκ ἔστι τῆς Τύχης
3 ἔτι παιδιά· πᾶσα γάρ μοι, Λευκίππη, τέθνηκας. Ἐν
μὲν γὰρ τοῖς ψευδέσι θανάτοις ἐκείνοις παρηγορίαν
εἶχον ὀλίγην τὸ μὲν πρῶτον ὅλον σου τὸ σῶμα, τὸ δὲ
δεύτερον κἂν τὴν κεφαλὴν δοκῶν μὴ ἔχειν εἰς τὴν
ταφήν· νῦν δὲ τέθνηκας θάνατον διπλοῦν, ψυχῆς καὶ
σώματος. Δύο ἐξέφυγες ληστήρια, τὸ δὲ τῆς Μελί-
4 της πεφόνευκέ σε πειρατήριον. Ὁ δὲ ἀνόσιος καὶ
ἀσεβὴς ἐγὼ τὴν ἀνδροφόνον σου κατεφίλησα πολλά-
κις καὶ συνεπλάκην μεμιασμένας συμπλοκὰς καὶ τὴν
Ἀφροδίτης χάριν αὐτῇ παρέσχον πρὸ σοῦ."

6 Μεταξὺ δέ μου θρηνοῦντος Κλεινίας εἰσέρχεται,
καὶ καταλέγω τὸ πᾶν αὐτῷ καὶ ὅτι μοι δέδοκται πάν-
τως ἀποθανεῖν· ὁ δὲ παρεμυθεῖτο. "Τίς γὰρ οἶδεν
2 εἰ ζῇ πάλιν; Μὴ γὰρ οὐ πολλάκις τέθνηκε; μὴ γὰρ
οὐ πολλάκις ἀνεβίω; Τί δὲ προπετῶς ἀποθνήσκεις,
ὃ καὶ κατὰ σχολὴν ἔξεστιν, ὅταν μάθῃς σαφῶς τὸν
θάνατον αὐτῆς;" "Ληρεῖς· τούτου γὰρ ἀσφαλέστε-
3 ρον πῶς ἂν μάθοις; Δοκῶ δὲ εὑρηκέναι τοῦ θανάτου
καλλίστην ὁδόν, δι' ἧς οὐδὲ ἡ θεοῖς ἐχθρὰ Μελίτη
παντάπασιν ἀθῷος ἀπαλλάξεται· ἄκουσον δὲ τὸν
τρόπον. Παρεσκευασάμην, ὡς οἶσθα, πρὸς τὴν ἀπο-

λογίαν τῆς μοιχείας, εἰ κληρωθείη τὸ δικαστήριον·
νῦν δέ μοι δέδοκται πᾶν τοὐναντίον, καὶ τὴν μοιχείαν
ὁμολογεῖν καὶ ὡς ἀλλήλων ἐρῶντες ἐγώ τε καὶ Με-
λίτη κοινῇ τὴν Λευκίππην ἀνῃρήκαμεν. Οὕτω γὰρ 4
κἀκείνη δίκην δώσει κἀγὼ τὸν ἐπάρατον βίον κα-
ταλίποιμ' [[ἄν]]." "Εὐφήμησον" ὁ Κλεινίας ἔφη· "καὶ
τολμήσεις οὕτως ἐπὶ τοῖς αἰσχίστοις ἀποθανεῖν, νο-
μιζόμενος φονεύς, καὶ ταῦτα Λευκίππης;" "Οὐδὲν"
εἶπον "αἰσχρόν, ὃ λυπεῖ τὸν ἐχθρόν."

Καὶ ἡμεῖς [[μὲν]] ἐν τούτοις ἦμεν, τὸν δὲ ἄνθρω- 5
πον ἐκεῖνον τὸν μηνυτὴν τοῦ ψευδοῦς φόνου μετὰ
μικρὸν ἀπολύει [[ὁ ἐπὶ]] τῶν δεσμῶν, φάσκων τὸν
ἄρχοντα κελεῦσαι κομίζειν αὐτὸν δώσοντα λόγον ὧν
αἰτίαν ἔσχεν. Ἐμὲ δὲ παρηγόρει Κλεινίας καὶ ὁ Σά- 6
τυρος, εἴ πως δύναιντο πεῖσαι, μηδὲν ὧν διενοήθην
εἰς τὴν δίκην εἰπεῖν· ἀλλ' ἐπέραινον οὐδέν. Ἐκεί-
νην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν καταγωγήν τινα μισθωσά-
μενοι μετῳκίσαντο, ὡς ἂν μηκέτι παρὰ τῷ τῆς Με-
λίτης εἶεν συντρόφῳ.

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀπηγόμην ἐπὶ τὸ δικαστήριον. 7
Παρασκευὴ δὲ πολλὴ ἦν τοῦ Θερσάνδρου κατ' ἐμοῦ,
καὶ πλῆθος ῥητόρων οὐχ ἧττον δέκα· καὶ ἡ Μελίτη
σπουδῇ πρὸς τὴν ἀπολογίαν παρεσκεύαστο. Ἐπεὶ 2
δὲ ἐπαύσαντο λέγοντες, αἰτήσας κἀγὼ λόγον "ἀλλ'
οὗτοι μὲν" ἔφην "ληροῦσι πάντες, καὶ οἱ Θερσάν-
δρῳ καὶ οἱ Μελίτῃ συνειπόντες· ἐγὼ δὲ πᾶσαν ὑμῖν
ἐρῶ τὴν ἀλήθειαν. Ἦν ἐρωμένη μοι πάλαι Βυ- 3
ζαντία μὲν γένος, Λευκίππη δὲ τοὔνομα. Ταύτην
τεθνάναι δοκῶν (ἥρπαστο γὰρ ὑπὸ λῃστῶν ἐν Αἰ-
γύπτῳ) Μελίτῃ περιτυγχάνω, κἀκεῖθεν ἀλλήλοις
συνόντες ἥκομεν ἐνταῦθα κοινῇ καὶ τὴν Λευκίππην
εὑρίσκομεν Σωσθένει δουλεύουσαν διοικητῇ τινι

4 τῶν Θερσάνδρου χωρίων. Ὅπως δὲ τὴν ἐλευθέραν
ὁ Σωσθένης εἶχε δούλην ἢ τίς ἡ κοινωνία τοῖς λη-
σταῖς πρὸς αὐτόν, ὑμῖν καταλείπω σκοπεῖν. Ἐπεὶ
τοίνυν ἔμαθεν ἡ Μελίτη τὴν προτέραν εὑρόντα με
γυναῖκα, φοβηθεῖσα μὴ πρὸς αὐτὴν ἀποκλίναιμι τὸν
5 νοῦν, συμβουλεύεται τὴν ἄνθρωπον ἀνελεῖν. Κἀμοὶ
συνεδόκει (τί γὰρ οὐ δεῖ τἀληθῆ λέγειν;) ἐπεὶ τῶν
αὐτῆς με κύριον ἀποφανεῖν ὑπισχνεῖτο. Μισθοῦμαι
ἕνα δή τινα πρὸς τὸν φόνον, ἑκατὸν δ' ὁ μισθὸς ἦν
τοῦ φόνου χρυσοῖ. Καὶ ὁ μὲν δὴ τὸ ἔργον δράσας
οἴχεται κἀκ τότε γέγονεν ἀφανής, ἐμὲ δὲ ὁ ἔρως
6 εὐθὺς ἠμύνατο. Ὡς γὰρ ἔμαθον ἀνῃρημένην, μετε-
νόουν καὶ ἔκλαον καὶ ἤρων καὶ νῦν ἐρῶ. Διὰ τοῦτο
ἐμαυτοῦ κατεῖπον, ἵνα με πέμψητε πρὸς τὴν ἐρωμέ-
νην· οὐ γὰρ φέρω νῦν ζῆν, καὶ μιαιφόνος γενόμενος
καὶ φιλῶν ἣν ἀπέκτεινα."
8 Ταῦτα εἰπόντος ἐμοῦ πάντας ἔκπληξις κατέσχε
ἐπὶ τῷ παραλόγῳ τοῦ πράγματος, μάλιστα δὲ τὴν
Μελίτην. Καὶ οἱ μὲν τοῦ Θερσάνδρου ῥήτορες μεθ'
ἡδονῆς ἀνεβόησαν ἐπινίκιον, οἱ δὲ τῆς Μελίτης ἀνε-
2 πύθοντο τίνα ταῦτα εἴη τὰ λεχθέντα. Ἡ δὲ τὰ μὲν
ἐτεθορύβητο, τὰ δὲ ἠρνεῖτο, τὰ δὲ διηγεῖτο σπουδῇ
μάλα καὶ σαφῶς, τὴν μὲν Λευκίππην εἰδέναι λέ-
γουσα καὶ ὅσα εἶπον, ἀλλὰ τόν γε φόνον οὔ· ὥστε
κἀκείνους διὰ τὸ τὰ πλείω μοι συνᾴδειν ὑπόνοιαν
ἔχειν κατὰ τῆς Μελίτης καὶ ἀπορεῖν ὅτῳ χρήσαιντο
λόγῳ πρὸς τὴν ἀπολογίαν.
9 Ἐν τούτῳ δὲ ὁ Κλεινίας θορύβου πολλοῦ κατὰ
τὸ δικαστήριον ὄντος ἀνελθὼν "κἀμοί τινα λόγον"
εἶπε "συγχωρήσατε· περὶ γὰρ ψυχῆς ἀνδρὸς ὁ ἀγών."
2 Ὡς δὲ ἔλαβε, δακρύων γεμισθεὶς "ἄνδρες" εἶπεν
"Ἐφέσιοι, μὴ προπετῶς καταγνῶτε θάνατον ἀνδρὸς

ἐπιθυμοῦντος ἀποθανεῖν, ὅπερ φύσει τῶν ἀτυχούν-
των ἐστὶ φάρμακον· κατέψευσται γὰρ ἑαυτοῦ τὴν τῶν
ἀδικούντων αἰτίαν, ἵνα πάθῃ τὴν τῶν δυστυχούντων
τιμωρίαν. Ἃ δὲ ἠτύχησε διὰ βραχέων ἐρῶ. Ἐρω- 3
μένην εἶχεν, ὡς εἶπεν· τοῦτο γὰρ οὐκ ἐψεύσατο· καὶ
ὅτι λῃσταὶ ταύτην ἥρπασαν καὶ τὰ περὶ Σωσθένους
καὶ πάνθ' ὅσα πρὸ τοῦ φόνου διηγήσατο, πέπρακται
τὸν τρόπον τοῦτον. Αὕτη γέγονεν ἐξαίφνης ἀφανής, 4
οὐκ οἶδ' ὅπως, οὔτ' εἴ τις ἀπέκτεινεν αὐτήν, οὔτ' εἰ
ζῇ κλαπεῖσα· πλὴν ἓν τοῦτο οἶδα μόνον, τὸν Σωσθέ-
νην αὐτῆς ἐρῶντα καὶ αἰκισάμενον βασάνοις πολλαῖς
ἐφ' οἷς οὐκ ἐτύγχανε, καὶ φίλους ἔχοντα λῃστάς.
Οὗτος οὖν ἀνῃρῆσθαι δοκῶν τὴν γυναῖκα ζῆν οὐκέτι
θέλει καὶ διὰ τοῦτο ἑαυτοῦ φόνον κατεψεύσατο. Ὅτι 5
μὲν γὰρ ἐπιθυμεῖ θανάτου, καὶ αὐτὸς ὡμολόγησε, καὶ
ὅτι διὰ λύπην τὴν ἐπὶ [[τῇ]] γυναικί. Σκοπεῖτε δὲ εἴ
τις ἀποκτείνας τινὰ ἀληθῶς ἐπαποθανεῖν αὐτῷ θέλει
καὶ ζῆν δι' ὀδύνην οὐ φέρει. Τίς οὕτω φιλόστορ- 6
γος φονεύς; ἢ ποῖον μῖσός ἐστιν οὕτω φιλούμενον;
Μή, πρὸς θεῶν, μὴ πιστεύσητε, μηδὲ ἀποκτείνητε
ἄνθρωπον ἐλέου μᾶλλον ἢ τιμωρίας δεόμενον. Εἰ δὲ
αὐτὸς ἐπεβούλευσεν, ὡς λέγει, τὸν φόνον, εἰπάτω
τίς ἐστιν ὁ μεμισθωμένος, δειξάτω τὴν ἀνῃρημένην.
Εἰ δὲ μήθ' ὁ ἀποκτείνας ἐστὶ μήθ' ἡ ἀνῃρημένη, τίς 7
ἤκουσε πώποτε τοιοῦτον φόνον; ‘Ἤρων’ φησὶ ‘Με-
λίτης· διὰ τοῦτο Λευκίππην ἀπέκτεινα.’ Πῶς οὖν
Μελίτης φόνον κατηγορεῖ, ἧς ἤρα, διὰ Λευκίππην
δὲ νῦν ἀποθανεῖν ἐθέλει, ἣν ἀπέκτεινεν; οὕτω γὰρ 8
ἄν τις καὶ μισοῖ τὸ φιλούμενον καὶ φιλοῖ τὸ μι-
σούμενον; Ἆρ' οὖν οὐ πολὺ μᾶλλον ἂν καὶ ἐλεγ-
χόμενος ἠρνήσατο τὸν φόνον, ἵνα καὶ σώσῃ τὴν ἐρω-
μένην καὶ ὑπὲρ τῆς ἀνῃρημένης μὴ μάτην ἀποθάνῃ;

9 Διὰ τί οὖν Μελίτης κατηγόρησεν, εἰ μηδὲν αὐτῇ
τοιοῦτο πέπρακται; Ἐγὼ καὶ τοῦτο πρὸς ὑμᾶς ἐρῶ,
καὶ πρὸς τῶν θεῶν μή με νομίσητε διαβάλλειν θέ-
λοντα τὴν γυναῖκα ποιήσασθαι τὸν λόγον, ἀλλ' ὡς
10 τὸ πᾶν ἐγένετο. Μελίτη μὲν ἐπεπόνθει [[τι]] πρὸς
τοῦτον ἐρωτικὸν καὶ περὶ τοῦ γάμου διείλεκτο, πρὶν
ὁ θαλάττιος οὗτος ἀνεβίω νεκρός: ὁ δὲ οὐκ εἶχεν
οὕτως, ἀλλὰ καὶ πάνυ ἐρρωμένως τὸν γάμον ἀπε-
κρούετο, κἂν τούτῳ τὴν ἐρωμένην εὑρών, ὡς ἔφη,
παρὰ τῷ Σωσθένει ζῶσαν, ἣν ᾤετο νεκράν, πολὺ
11 μᾶλλον πρὸς τὴν Μελίτην εἶχεν ἀλλοτριώτερον. Ἡ
δὲ πρὶν μαθεῖν ἐρωμένην οὖσαν αὐτῷ τὴν παρὰ τῷ
Σωσθένει, ταύτην ἠλέησέ τε καὶ ἔλυσε τῶν δεσμῶν,
οἷς ἦν ὑπὸ τοῦ Σωσθένους δεδεμένη, καὶ εἰς τὴν
οἰκίαν τε εἰσεδέξατο καὶ τἆλλα ὡς πρὸς ἐλευθέραν
δυστυχήσασαν ἐφιλοτιμήσατο· ἐπειδὴ δὲ ἔμαθεν,
ἔπεμψεν εἰς τοὺς ἀγροὺς διακονησομένην αὐτῇ· καὶ
12 μετὰ ταῦτά φασιν ἀφανῆ γεγονέναι. Καὶ ὅτι ταῦτα
οὐ ψεύδομαι, ἡ Μελίτη συνομολογήσει καὶ θεράπαι-
ναι δύο, μεθ' ὧν αὐτὴν ἐπὶ τοὺς ἀγροὺς ἐξέπεμψεν.
Ἓν μὲν δὴ τοῦτο πρὸς ὑπόνοιαν ἤγαγε τοῦτον μὴ
ἄρα φονεύσασα εἴη τὴν Λευκίππην διὰ ζηλοτυπίαν
αὕτη· ἕτερον δέ τι αὐτῷ πρὸς τὴν τῆς ὑπονοίας βε-
βαίωσιν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ συμβὰν καὶ καθ' αὑτοῦ
13 καὶ κατὰ τῆς Μελίτης ἐξηγρίανε. Τῶν δεσμωτῶν τις
ὀδυρόμενος ἑαυτοῦ τὴν συμφοράν, ἔλεγεν [[ἐν]] ὁδῷ
τινι κεκοινωνηκέναι κατ' ἄγνοιαν ἀνδρὶ φονεῖ, δε-
δρακέναι δ' ἐκεῖνον γυναικὸς φόνον ἐπὶ μισθῷ. Καὶ
τοὔνομα ἔλεγε· Μελίτην μὲν εἶναι τὴν μισθωσαμέ-
14 νην, Λευκίππην δὲ τὴν ἀνῃρημένην. Εἰ δὲ ταῦτα
γέγονεν οὕτως, ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδα, μαθεῖν δ' ὑμῖν
ἔξεσται. Ἔχετε τὸν δεδεμένον· εἰσὶν αἱ θεράπαιναι·

ἔστιν ὁ Σωσθένης. Ὁ μὲν ἐρεῖ πόθεν ἔσχε τὴν Λευ-
κίππην δούλην, αἱ δὲ πῶς γέγονεν ἀφανής, ὁ δὲ περὶ
τοῦ μισθωτοῦ καταγορεύσει. Πρὶν δὲ μάθητε τούτων
ἕκαστον, οὔτε ὅσιον οὔτε εὐσεβὲς νεανίσκον ἄθλιον
ἀνελεῖν, πιστεύσαντας μανίας λόγοις· μαίνεται γὰρ
ὑπὸ λύπης."

Ταῦτα εἰπόντος τοῦ Κλεινίου, τοῖς μὲν πολλοῖς 10
ἐδόκει πιθανὸς ὁ λόγος, οἱ δὲ τοῦ Θερσάνδρου ῥήτο-
ρες καὶ ὅσοι τῶν φίλων συμπαρῆσαν, ἐπεβόων ἀνε-
λεῖν τὸν ἀνδροφόνον τὸν αὑτοῦ κατειπόντα θεοῦ
προνοίᾳ. Μελίτη [[δὲ]] τὰς θεραπαινίδας ἐδίδου καὶ 2
Θέρσανδρον ἠξίου διδόναι Σωσθένην· τάχα γὰρ αὐ-
τὸν εἶναι τὸν Λευκίππην ἀνῃρηκότα· καὶ οἱ συνα-
γορεύοντες αὐτῇ ταύτην μάλιστα προεφέροντο πρό-
κλησιν. Ὁ δὲ Θέρσανδρος φοβηθεὶς λάθρα τινὰ τῶν 3
παραστατῶν εἰς τὸν ἀγρὸν ἀποστέλλει πρὸς τὸν Σω-
σθένην, κελεύσας τὴν ταχίστην ἀφανῆ γενέσθαι,
πρὶν τοὺς ἐπ' αὐτὸν πεμφθέντας ἥκειν· ὃς δὴ ἐπι-
βὰς ἵππου σπουδῇ μάλα πρὸς αὐτὸν ἔρχεται καὶ τὸν
κίνδυνον λέγει καὶ ὡς, εἰ ληφθείη, εἰς βασάνους
ἀπαχθήσεται. Ὁ δὲ ἔτυχε μὲν ἐν τῷ τῆς Λευκίππης 4
δωματίῳ παρών, κατεπᾴδων αὐτῆς· κληθεὶς δὲ ὑπὸ
τοῦ παρόντος σὺν βοῇ καὶ ταραχῇ πολλῇ προέρχεται,
καὶ ἀκούσας τὰ ὄντα, μεστὸς γενόμενος δέους καὶ
ἤδη νομίζων τοὺς δημίους ἐπ' αὐτὸν παρεῖναι, ἐπι-
βὰς ἵππου σπυδῇ μάλα ἐλαύνει [[τὴν]] ἐπὶ Σμύρνης·
ὁ δὲ ἄγγελος πρὸς τὸν Θέρσανδρον ἀναστρέφει. Ἀλη-
θὴς δέ ἐστιν, ὡς ἔοικεν, ὁ λόγος, ὅτι μνήμην ἐκ-
πλήσσειν πέφυκε φόβος. Ὁ γοῦν Σωσθένης περὶ 5
ἑαυτοῦ φοβηθείς, ἁπαξαπάντων ἐξελάθετο τῶν ἐν

---

20 post ληφθείη: παρών

ποσὶν ὑπ' ἐκπλήξεως, ὡς μηδὲ τοῦ τῆς Λευκίππης
δωματίου κλεῖσαι τὰς θύρας. Μάλιστα γὰρ τὸ τῶν
δούλων γένος ἐν οἷς ἂν φοβηθῇ σφόδρα δειλόν ἐστιν.
11 Ἐν τούτῳ δὲ ὁ Θέρσανδρος πρὸ τῆς προκλήσεως
ἀπὸ τῆς Μελίτης οὕτω γενομένης παρελθὼν "ἱκανῶς
μὲν" εἶπεν "οὗτος, ὅστις ποτέ ἐστι, κατελήρησε μυ-
θολογῶν· ἐγὼ δὲ ὑμῶν τεθαύμακα τῆς ἀναλγησίας
εἰ φονέα ἐπ' αὐτοφώρῳ λαβόντες (μεῖζον δὲ τῆς
φωράσεως τὸ αὐτὸν ἑαυτοῦ κατειπεῖν) οὐ δὴ κε-
λεύετε τῷ δημίῳ, καθέζεσθε δὲ γόητος ἀκούοντες
πιθανῶς μὲν ὑποκρινομένου, πιθανῶς δὲ δακρύον-
τος, ὃν νομίζω καὶ αὐτὸν κοινωνὸν γενόμενον τοῦ
φόνου περὶ ἑαυτοῦ φοβεῖσθαι, ὥστ' οὐκ οἶδα τί δεῖ
βασάνων ἔτι περὶ πράγματος οὕτω σαφῶς ἐληλεγμέ-
2 νου. Δοκοῦσι δὲ καὶ ἄλλον τινὰ ἐργάσασθαι φόνον.
Ὁ γὰρ Σωσθένης οὗτος, ὃν αἰτοῦσι παρ' ἐμοῦ, τρί-
την ταύτην ἡμέραν γέγονεν ἀφανής, καὶ ἔστιν οὐ
πόρρω τινὸς ὑπονοίας μὴ ἄρα τῆς τούτων ἐπιβουλῆς
γέγονεν ἔργον· αὐτὸς γὰρ ἐτύγχανεν ὁ τὴν μοιχείαν
μοι κατειπών· ὥστε εἰκότως ἀποκτεῖναί μοι δοκοῦσιν
αὐτόν· καὶ τοῦτ' εἰδότες ὡς οὐκ ἂν ἔχοιμι παρασχεῖν
τὸν ἄνθρωπον, πρόκλησιν περὶ αὐτοῦ πεποίηνται
3 πάνυ κακούργως. Εἴη μὲν οὖν κἀκεῖνον φανῆναι καὶ
μὴ τεθνάναι· τί δὲ καί, εἰ παρῆν, ἔδει παρ' αὐτοῦ
μαθεῖν; Εἴ τινα κόρην ἐωνήσατο; τοιγαροῦν ἐωνη-
μένος ἔστω· καὶ εἰ ταύτην ἔσχε Μελίτη; λέγει καὶ
τοῦτο δι' ἐμοῦ. Ἀπήλλακται μὲν δὴ Σωσθένης ταῦτα
εἰπών· τοὐντεῦθεν δὲ ὁ λόγος μοι πρὸς Μελίτην καὶ
4 Κλειτοφῶντα. Τί μου τὴν δούλην λαβόντες πεποιή-
κατε; δούλη γὰρ ἦν ἐμὴ Σωσθένους αὐτὴν ἐωνημέ-
νου, καὶ εἰ περιῆν καὶ μὴ πρὸς αὐτῶν ἐπεφόνευτο,
5 πάντως ἂν ἐδούλευεν ἐμοί." Τοῦτον δὲ τὸν λόγον ὁ

Θέρσανδρος πάνυ κακοήθως παρενέβαλεν, ἵνα κἂν
ὕστερον ἡ Λευκίππη φωραθῇ ζῶσα, πρὸς δουλείαν
αὐτὴν ἀγάγῃ. Εἶτα προσετίθει „Κλειτοφῶν μὲν οὖν
ὡμολόγησεν ἀνῃρηκέναι καὶ ἔχει τὴν δίκην, Μελίτη
δὲ ἀρνεῖται. Πρὸς ταύτην αἱ τῶν θεραπαινίδων εἰσὶ
βάσανοι. Ἂν γὰρ φανῶσι παρὰ ταύτης λαβοῦσαι τὴν 6
κόρην, εἶτα οὐκέτι πάλιν ἀγαγοῦσαι, τί γέγονε; τί
δὲ ὅλως ἐξεπέμπετο καὶ πρὸς τίνα; Ἆρ' οὐκ εὔδηλον
τὸ πρᾶγμα, ὡς συσκευασάμενοι ἦσάν τινας ὡς κτε-
νοῦντας; Αἱ δὲ θεράπαιναι τούτους μέν, ὡς εἰκός, 7
οὐκ ᾔδεσαν, ἵνα μὴ μετὰ πλειόνων μαρτύρων γενό-
μενον τὸ ἔργον κίνδυνον ἔχῃ μείζονα· κατέλιπον δὲ
αὐτὴν ἔνθα ἦν ὁ τῶν λῃστῶν λόχος λανθάνων, ὥστε
ἐνεχώρει μηδὲ ἐκείνας τὸ γενόμενον ἑωρακέναι. Ἐλή-
ρησε δὲ καὶ περὶ δεσμώτου τινός, ὡς εἰπόντος περὶ
τοῦ φόνου. Καὶ τίς ὁ δεσμώτης οὗτος, ὃς τῷ στρα- 8
τηγῷ μὲν οὐδὲν εἶπε, τούτῳ δὲ μόνῳ τὰ ἀπόρρητα
διελέγετο τοῦ φόνου, πλὴν εἰ μὴ κοινωνοῦντα ἐγνώ-
ρισεν; Οὐ παύσεσθε φληνάφων ἀνεχόμενοι κενῶν
καὶ τηλικοῦτον ἔργον τιθέμενοι παιδιάν; Οἴεσθε χω-
ρὶς θεοῦ τοῦτον ἑαυτοῦ κατειπεῖν;"

Ταῦτα λέγοντος τοῦ Θερσάνδρου καὶ διομνυμέ- 12
νου περὶ τοῦ Σωσθένους οὐκ εἰδέναι τί γέγονεν,
ἔδοξε τῷ προέδρῳ τῶν δικαστῶν (ἦν δὲ τοῦ βασιλι-
κοῦ γένους καὶ τὰς μὲν φονικὰς ἐδίκαζε δίκας, κατὰ
δὲ τὸν νόμον συμβούλους ἐκ τῶν γεραιτέρων εἶχεν,
οὓς ἐπιγνώμονας ἐλάμβανε τῆς γνώσεως) ἔδοξεν οὖν
αὐτῷ διασκοπήσαντι σὺν τοῖς παρέδροις αὐτοῦ θά-
νατον μὲν ἐμοῦ καταγνῶναι κατὰ τὸν νόμον, ὃς ἐκέ-
λευσε τὸν αὑτοῦ κατειπόντα φόνον τεθνάναι, περὶ δὲ
Μελίτης κρίσιν γενέσθαι δευτέραν ἐν ταῖς βασάνοις
τῶν θεραπαινίδων, Θέρσανδρον δὲ ἐπομόσαι περὶ

τοῦ Σωσθένους ἐν γράμμασιν, ἦ μὴν οὐκ εἰδέναι τί
γέγονε, κἀμὲ δέ, ὡς ἤδη κατάδικον, βασανισθῆναι
2 περὶ τοῦ Μελίτην τῷ φόνῳ συνεγνωκέναι. Ἄρτι δέ
μου δεθέντος καὶ τῆς ἐσθῆτος τοῦ σώματος γεγυμνω-
μένου μετεώρου τε ἐκ τῶν βρόχων κρεμαμένου, καὶ
τῶν μὲν μάστιγας κομιζόντων τῶν δὲ πῦρ καὶ τροχόν,
ἀνοιμώξαντος δὲ τοῦ Κλεινίου καὶ ἐπικαλοῦντος τοὺς
θεούς, ὁ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερεὺς δάφνην ἐστεμμένος
3 προσιὼν ὁρᾶται. Σημεῖον δὲ τοῦτο ἐστὶν ἡκούσης
θεωρίας τῇ θεῷ· τοῦτο δὲ ὅταν γένηται, πάσης εἶναι
δεῖ τιμωρίας ἐκεχειρίαν ἡμερῶν τοσούτων, ὅσων οὐκ
ἐπετέλεσαν τὴν θυσίαν οἱ θεωροί. Οὕτω μὲν δὴ
τότε τῶν δεσμῶν ἐλύθην. Ἦν δὲ ὁ τὴν θεωρίαν
4 ἄγων Σώστρατος, ὁ τῆς Λευκίππης πατήρ. Οἱ γὰρ
Βυζάντιοι, τῆς Ἀρτέμιδος ἐπιφανείσης ἐν τῷ πολέμῳ
τῷ πρὸς τοὺς Θρᾷκας, νικήσαντες ἐλογίσαντο δεῖν
αὐτῇ θυσίαν ἀποστέλλειν τῆς συμμαχίας ἐπινίκιον·
ἦν δὲ καὶ ἰδίᾳ τῷ Σωστράτῳ νύκτωρ ἡ θεὸς ἐπιστᾶσα.
Τὸ δὲ ὄναρ ἐσήμαινε τὴν θυγατέρα εὑρήσειν ἐν
Ἐφέσῳ καὶ τἀδελφοῦ τὸν υἱόν.

13 Παρὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ ἡ Λευκίππη τὰς
μὲν τοῦ δωματίου θύρας ἀνεῳγμένας ὁρῶσα, τὸν δὲ
Σωσθένην μὴ παρόντα περιεσκόπει μὴ πρὸ θυρῶν
εἴη. Ὡς δ' ἦν οὐδαμοῦ, θάρσος αὐτὴν καὶ ἐλπὶς ἡ
συνήθης εἰσέρχεται· μνήμη γὰρ αὐτῇ τοῦ πολλάκις
παρὰ δόξαν σεσῶσθαι πρὸς τὸ παρὸν τῶν κινδύνων
2 [τὴν ἐλπίδα] προὐξένει ἀποχρῆσθαι τῇ Τύχῃ. Καὶ (ἦν
γὰρ τῶν ἀγρῶν πλησίον τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν)
ἐκτρέχει τε ἐπ' αὐτὸ καὶ ἔχεται τοῦ νεώ. Τὸ δὲ πα-
λαιὸν ἄβατος ἦν γυναιξὶν ἐλευθέραις οὗτος ὁ νεώς,
3 ἀνδράσι δὲ ἐπετέτραπτο καὶ παρθένοις. Εἰ δέ τις
εἴσω παρῆλθε γυνή, θάνατος ἦν ἡ δίκη, πλὴν εἰ μὴ

δούλη τις ἦν ἐγκαλοῦσα τῷ δεσπότῃ. Ταύτῃ δὲ ἐξῆν
ἱκετεύειν τὴν θεόν, οἱ δὲ ἄρχοντες ἐδίκαζον αὐτῇ τε
καὶ τῷ δεσπότῃ· καὶ εἰ μὲν ὁ δεσπότης οὐδὲν ἔτυχεν
ἀδικῶν, αὖθις τὴν θεράπαιναν ἐλάμβανεν, ὀμόσας
μὴ μνησικακήσειν τῆς καταφυγῆς· εἰ δὲ ἔδοξεν [ἡ]
θεράπαινα δίκαια λέγειν, ἔμενεν αὐτοῦ δούλη τῇ
θεῷ. Ἄρτι δὲ τοῦ Σωστράτου τὸν ἱερέα παραλαβόν- 4
τος καὶ ἐπὶ τὰ δικαστήρια παρελθόντος, ὡς ἂν ἐπι-
σχοίη τὰς δίκας, εἰς τὸ ἱερὸν ἡ Λευκίππη παρῆν,
ὥστε μικροῦ τινος ἀπελείφθη τοῦ μὴ τῷ πατρὶ συν-
τυχεῖν.

Ὡς δ' ἀπηλλάγην ἐγὼ τῶν βασάνων, διελέλυτο 14
μὲν τὸ δικαστήριον, ὄχλος δ' ἦν περὶ ἐμὲ καὶ θόρυ-
βος τῶν μὲν ἐλεούντων, τῶν δὲ ἐκθειαζόντων, τῶν
δὲ ἀναπυνθανομένων. Ἔνθα καὶ ὁ Σώστρατος ἐπι-
στὰς ὁρᾷ με καὶ γνωρίζει. Καὶ γάρ, ὡς ἔφην ἐν ἀρχῇ 2
τῶν λόγων, ἐν Τύρῳ ποτε ἐγεγόνει περὶ τὴν τῶν
Ἡρακλείων ἑορτὴν καὶ χρόνου πολλοῦ διατρίψας
ἔτυχεν ἐν Τύρῳ, πρὸ πολλοῦ τῆς ἡμετέρας φυγῆς·
ὥστε ταχύ μου τὴν μορφὴν συνεβάλετο, καὶ διὰ τὸ
ἐνύπνιον φύσει προσδοκῶν εὑρήσειν ἡμᾶς. Προσελ- 3
θὼν οὖν μοι "Κλειτοφῶν οὗτος, Λευκίππη δὲ ποῦ;"
Ἐγὼ μὲν οὖν γνωρίσας αὐτὸν εἰς γῆν ἔνευσα, οἱ δὲ
παρόντες αὐτῷ διηγοῦντο ὅσα εἶπον κατ' ἐμαυτοῦ·
καὶ ὃς ἀνοιμώξας καὶ κοψάμενος τὴν κεφαλὴν ἐμπηδᾷ
μου τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ μικροῦ δεῖν ἐξώρυξεν αὐ-
τούς· οὐδὲ γὰρ ἐπεχείρουν κωλύειν ἐγώ, παρεῖχον
δὲ τὸ πρόσωπον εἰς τὴν ὕβριν. Ὁ δὲ Κλεινίας προσ- 4
ελθὼν εἶργε παρηγορῶν αὐτὸν ἅμα καὶ λέγων "τί
ποιεῖς, ἄνθρωπε; τί μάτην ἐξηγρίωσαι κατ' ἀνδρός,
ὃς μᾶλλον σοῦ Λευκίππην φιλεῖ; Θάνατον γοῦν ὑπέ-
στη παθεῖν, ὅτι τεθνάναι αὐτὴν ἔδοξεν·" ἄλλα τε

5 πολλὰ ἔλεγε παραμυθούμενος αὐτόν. Ὁ δὲ ὠδύρετο
καλῶν τὴν Ἄρτεμιν "ἐπὶ τοῦτό με, δέσποινα, ἤγαγες
ἐνταῦθα; τοιαῦτά σου τῶν ἐνυπνίων τὰ μαντεύ-
ματα; Κἀγὼ μὲν ἐπίστευόν σου τοῖς ὀνείροις καὶ
εὑρήσειν παρὰ σοὶ προσεδόκων τὴν θυγατέρα· καλὸν
δέ μοι δῶρον δέδωκας· εὗρον τὸν ἀνδροφόνον αὐτῆς
6 παρὰ σοί." Καὶ ὁ Κλεινίας ἀκούσας τοῦ τῆς Ἀρτέ-
μιδος ἐνυπνίου περιχαρὴς ἐγένετο καὶ λέγει "θάρρει,
πάτερ, ἡ Ἄρτεμις οὐ ψεύδεται· ζῇ σοι Λευκίππη·
πίστευσόν μου τοῖς μαντεύμασιν. Οὐχ ὁρᾷς καὶ
τοῦτον ὡς ἐκ τῶν βασάνων νῦν κρεμάμενον ἐξήρ-
πασεν;"

15 Ἐν τούτῳ δὲ ἔρχεταί τις τῶν τοῦ νεὼ προπόλων
ἐπὶ τὸν ἱερέα σπουδῇ μάλα θέων καὶ λέγει πάντων
ἀκουόντων "κόρη τις ἐπὶ τὴν Ἄρτεμιν ξένη κατέφυ-
γεν." Ἐγὼ μὲν δὴ τοῦτο ἀκούσας ἀναπτεροῦμαι
καὶ τὰ ὄμματα ἀνεγείρω καὶ ἀναβιοῦν ἠρχόμην· ὁ
δὲ Κλεινίας πρὸς τὸν Σώστρατον "ἀληθῆ μου, πά-
τερ" εἶπε "τὰ μαντεύματα," καὶ ἅμα πρὸς τὸν ἄγ-
2 γελον εἶπε "μὴ καλή;" "Οὐκ ἄλλην τοιαύτην" ἔφη
"μετὰ τὴν Ἄρτεμιν εἶδον." Πρὸς τοῦτο ἐγὼ πηδῶ
καὶ βοῶ "Λευκίππην λέγεις." "Καὶ μάλα" ἔφη· "κα-
λεῖσθαι γὰρ τοῦτο ἔλεγεν αὐτή, καὶ πατρίδα Βυ-
3 ζάντιον καὶ πατέρα Σώστρατον ἔχειν." Ὁ μὲν δὴ
Κλεινίας ἀνεκρότησε παιανίσας, ὁ δὲ Σώστρατος
ὑπὸ χαρᾶς κατέπεσεν, ἐγὼ δὲ ἐξάλλομαι μετὰ τῶν
δεσμῶν εἰς ἀέρα, καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν ὡς ἀπὸ μηχανῆς
βληθεὶς ἐπετόμην· οἱ δὲ φυλάσσοντες ἐδίωκον, νο-
μίζοντες ἀποδιδράσκειν, καὶ ἐβόων τοῖς ἐντυγχάνουσι
4 λαβέσθαι. Ἀλλ' εἶχον οἱ πόδες μου τότε πτερά. Μό-
λις οὖν τινες μαινομένου μου πρὸς τὸν δρόμον λαμ-
βάνονται, καὶ οἱ φύλακες ἅμα παρῆσαν καὶ ἐπεχεί-

ρουν με τύπτειν· ἐγὼ δὲ ἤδη θαρρῶν ἠμυνόμην; οἱ
δὲ εἷλκόν με εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Κἂν τούτῳ παρῆν ὁ Κλεινίας καὶ ὁ Σώστρα- 16
τος. Καὶ ὁ μὲν Κλεινίας ἐβόα "ποῖ ἄγετε τὸν ἄνθρω-
πον; οὐκ ἔστι φονεὺς ἐφ' ᾗ καταδεδίκασται." Καὶ ὁ
Σώστρατος ἐν μέρει ταῦτα ἔλεγε καὶ ὡς εἴη αὐτὸς
τῆς ἀνῃρῆσθαι δοκούσης πατήρ· οἱ δὲ παρόντες
μαθόντες τὸ πᾶν εὐφήμουν τε τὴν Ἄρτεμιν καὶ
περιίσταντό με καὶ ἄγειν εἰς τὸ δεσμωτήριον οὐκ
ἐπέτρεπον. Οἱ δὲ φύλακες οὐκ εἶναι κύριοι τοῦ 2
μεθεῖναι καταδικασθέντα πρὸς θάνατον ἄνθρωπον
ἔλεγον, ἕως ὁ ἱερεύς, τοῦ Σωστράτου δεηθέντος,
ἐνεγυήσατο αὐτὸν ἔχειν καὶ παράξειν εἰς τὸν δῆμον,
ὅταν δέῃ. Οὕτω μὲν δὴ τῶν δεσμῶν ἀπολύομαι καὶ
ἐπὶ τὸ ἱερὸν ταχὺ μάλα ἠπειγόμην, καὶ ὁ Σώστρατος
κατὰ πόδας, οὐκ οἶδα εἰ τὰ ὅμοια ἐμοὶ χαίρων. Οὐκ 3
ἔστι δὲ οὕτως ἄνθρωπος δρομικώτατος, ὃν οὐ τῆς
φήμης φθάνει τὸ πτερόν, ἣ καὶ τότε ἡμᾶς ἐπὶ Λευ-
κίππην προὔλαβεν, ἀπαγγέλλουσα πάντα καὶ τὰ τοῦ
Σωστράτου καὶ τἀμά. Ἰδοῦσα δὲ ἡμᾶς ἐξεπήδησε τοῦ
νεὼ καὶ τὸν μὲν πατέρα περιεπτύξατο, τοὺς δ' ὀφθαλ-
μοὺς εἶχεν ἐπ' ἐμέ. Ἐγὼ δὲ εἱστήκειν καὶ πάντα 4
ἔβλεπον εἰς τὸ ἐκείνης πρόσωπον, αἰδοῖ τῇ πρὸς τὸν
Σώστρατον κατέχων ἐμαυτὸν ἐπ' αὐτὴν ἐκθορεῖν.
Οὕτως ἀλλήλους ἠσπαζόμεθα τοῖς ὄμμασιν.

Η

Ἄρτι δὲ ἡμῶν μελλόντων καθέξεσθαι καὶ περὶ
τούτων διαλέγεσθαι Θέρσανδρος σπουδῇ μάλα μάρ-

τυρας ἄγων τινὰς ἔρχεται πρὸς τὸν νεὼν καὶ μεγάλῃ
τῇ φωνῇ πρὸς τὸ ἱερέα "μαρτύρομαι" ἔφη "τῶνδε
ἐναντίον ὅτι μὴ δεόντως ἐξαιρῇ δεσμῶν καὶ θανάτου
κατεγνωσμένον ἄνθρωπον ἐκ τῶν νόμων ἀποθανεῖν.
2 Ἔχεις δὲ καὶ δούλην ἐμήν, γυναῖκα μάχλον καὶ πρὸς
ἄνδρας ἐπιμανῆ· ταύτην ὅπως μοι φυλάξῃς." Ἐγὼ
δὲ πρὸς τὸ 'δούλην καὶ γυναῖκα μάχλον' ὑπεραλγήσας
τὴν ψυχὴν οὐκ ἤνεγκα τῶν ῥημάτων τὰ τραύματα,
ἀλλ' ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ "σὺ μὲν οὖν" ἔφην "καὶ
τρίδουλος καὶ ἐπιμανὴς καὶ μάχλος· αὕτη δὲ καὶ
3 ἐλευθέρα καὶ παρθένος καὶ ἀξία τῆς θεοῦ." Ὡς δὲ
ταῦτα ἤκουσε "καὶ λοιδορεῖς" φήσας "δεσμῶτα καὶ
κατάδικε;" παίει με κατὰ τῶν προσώπων μάλα βιαί-
ως καὶ ἐπάγει δευτέραν, ἐκ δὲ τῶν ῥινῶν αἵματος
ἔρρεον κρουνοί· ὅλον γὰρ αὐτοῦ τὸν θυμὸν εἶχεν ἡ
4 πληγή. Ὡς δὲ καὶ τρίτην ἀπροφυλάκτως ἔπαισε,
λανθάνει μου τῷ στόματι περὶ τοὺς ὀδόντας προσ-
πταίσας τὴν χεῖρα, καὶ τρωθεὶς τοὺς δακτύλους,
μόλις τὴν χεῖρα συνέστειλεν ἀνακραγών· καὶ οἱ ὀδόν-
τες ἀμύνουσι τὴν τῶν ῥινῶν ὕβριν· τιτρώσκουσι γὰρ
αὐτοὶ τοὺς παίοντας δακτύλους, καὶ ἃ πεποίηκεν
ἔπαθεν ἡ χείρ.
5 Καὶ ὁ μὲν ἐπὶ τῇ πληγῇ μάλ' ἄκων ἀνακραγὼν
συνέστειλε τὴν χεῖρα καὶ οὕτως ἐπαύσατο, ἐγὼ δὲ
ἰδὼν οἷον ἔχει κακόν, τοῦτο μὲν οὐ προσεποιησάμην,
ἐφ' οἷς δὲ ἐτυραννήθην τραγῳδῶν ἐνέπλησα βοῆς τὸ
ἱερόν.

2 "Ποῖ φύγωμεν ἔτι τοὺς βιαίους; ποῖ καταδρά-
μωμεν; ἐπὶ τίνα θεῶν μετὰ τὴν Ἄρτεμιν; Ἐν αὐτοῖς
τυπτόμεθα τοῖς ἱεροῖς, ἐν τοῖς τῆς αὐλαίας παιόμεθα
χωρίοις. Ταῦτα ἐν ἐρημίαις μόναις γίνεται, ὅπου
μηδεὶς μάρτυς μηδ' ἄνθρωπός ἐστι· σὺ δὲ αὐτῶν ἐν

ὄψει τυραννεῖς τῶν θεῶν. Καὶ τοῖς μὲν πονηροῖς αἱ 2
τῶν ἱερῶν ἀσφάλειαι διδόασι καταφυγήν, ἐγὼ δὲ
μηδένα ἀδικήσας, ἱκέτης δὲ τῆς Ἀρτέμιδος γενόμενος
τύπτομαι παρ' αὐτῷ τῷ βωμῷ, βλεπούσης, οἴμοι,
τῆς θεοῦ. Ἐπὶ τὴν Ἄρτεμιν αἱ πληγαί. Καὶ οὐ μέ- 3
χρι πληγῶν ἡ παροινία, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν προσώπων
τις λαμβάνει τραύματα, ὡς ἐν πολέμῳ καὶ μάχῃ, καὶ
μεμίανται τὸ ἔδαφος ἀνθρωπίνῳ αἵματι. Τοιαῦτα
σπένδει τις θεῷ; Οὐ βάρβαροι ταῦτα καὶ Ταῦροι,
καὶ [ἡ] Ἄρτεμις ἡ Σκυθῶν; Οὐ παρ' ἐκείνοις μόνοις
νεὼς οὕτως αἱμάσσεται· τὴν Ἰωνίαν Σκυθίαν πε-
ποίηκας, καὶ ἐν Ἐφέσῳ ῥεῖ τὰ ἐν Ταύροις αἵματα.
Λαβὲ καὶ ξίφος κατ' ἐμοῦ. Καίτοι τί δέῃ σιδήρου; 4
τὰ τοῦ ξίφους πεποίηκεν ἡ χείρ. [Ἡ] ἀνδροφόνος
αὕτη καὶ μιαιφόνος δεξιὰ τοιαῦτα δέδρακεν οἷα ἐκ
φασγάνου γίνεται."

Ταῦτά μου βοῶντος ὁ ὄχλος συνερρύη τῶν ἐν τῷ 3
ἱερῷ παρόντων· καὶ οὗτοι ἐκάκιζον αὐτὸν καὶ ὁ ἱερεὺς
αὐτὸς [ὅτι] οὐκ αἰσχύνεται τοιαῦτα ποιῶν οὕτω φα-
νερῶς καὶ ἐν τῷ ἱερῷ· ἐγὼ δὲ τεθαρρηκὼς "τοιαῦτα"
ἔφην "ὦ ἄνδρες, πέπονθα, ἐλεύθερός τε ὢν καὶ πό-
λεως οὐκ ἀσήμου, ἐπιβουλευθεὶς μὲν εἰς τὴν ψυχὴν
ὑπὸ τούτου, σωθεὶς δὲ ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος, ἣ τοῦτον
ἀπέφηνε συκοφάντην. Καὶ νῦν προελθεῖν με δεῖ καὶ 2
ἀπονίψασθαι τὸ πρόσωπον ἔξω· μὴ γὰρ ἐνταῦθα
τοῦτο ποιήσαιμι ἔγωγε, μὴ καὶ τὸ ἱερὸν ὕδωρ τῷ τῆς
ὕβρεως αἵματι μιανθῇ."

Τότε μὲν δὴ μόλις ἀφελκύσαντες αὐτὸν ἐξάγουσι 3
τοῦ ἱεροῦ. Τοσοῦτον δὲ εἶπεν ἀπιὼν "ἀλλὰ τὸ μὲν
σὸν ἤδη κέκριται, καὶ ὅσον οὐδέπω πείσῃ δίκην· τὸ
δὲ τῆς ψευδοπαρθένου ταύτης ἑταίρας ἡ σύριγξ τι-
μωρήσεται."

4 Ὡς δὲ ἀπηλλάγη ποτέ, κἀγὼ ἐξελθὼν ἐκάθηρα
τὸ πρόσωπον. Τοῦ δὲ δείπνου καιρὸς ἦν, καὶ ὑπε-
δέξατο ἡμᾶς ὁ ἱερεὺς μάλα φιλοφρόνως. Ἐγὼ δὲ εἰς
τὸν Σώστρατον ὀρθοῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν οὐκ ἠδυ-
νάμην, συνειδὼς οἷα αὐτὸν διατεθείκειν· καὶ ὁ Σώ-
στρατος δὲ τὰς τῶν ὀφθαλμῶν ὁρῶν ἀμύξεις τῶν
ἐμῶν, ἃς ἔτυχον ὑπ' αὐτοῦ παθών, ἀντῃσχύνετό με
βλέπειν· καὶ ἡ Λευκίππη δὲ τὰ πολλὰ εἰς γῆν ἔβλεπε,
2 καὶ ἦν ὅλον τὸ συμπόσιον αἰδώς. Προϊόντος δὲ τοῦ
πότου καὶ τοῦ Διονύσου κατὰ μικρὸν ἐξιλασκομένου
τὴν αἰδῶ (ἐλευθερίας γὰρ οὗτος πατήρ) ἄρχει λόγου
πρῶτος ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸν Σώστρατον "τί οὐ λέγεις,
ὦ ξένε, τὸν περὶ ὑμᾶς μῦθον ὅστις ἐστί; δοκεῖ γάρ
μοι περιπλοκάς τινας ἔχειν οὐκ ἀηδεῖς· οἴνῳ δὲ μά-
3 λιστα πρέπουσιν οἱ τοιοῦτοι λόγοι." Καὶ ὁ Σώστρα-
τος προφάσεως λαβόμενος ἄσμενος "τὸ μὲν κατ' ἐμὲ
τοῦ λόγου μέρος ἁπλοῦν" εἶπεν "ὅτι Σώστρατος ὄνο-
μα, Βυζάντιος τὸ γένος, τούτου θεῖος, πατὴρ ταύ-
της· τὸν δὲ λοιπόν, ὅστις ἐστί, μῦθον [[σὺ]] λέγε,
4 τέκνον Κλειτοφῶν, μηδὲν αἰδούμενος. Καὶ γὰρ εἴ
τί μοι συμβέβηκε λυπηρόν, μάλιστα μὲν οὐ σόν ἐστιν,
ἀλλὰ τοῦ δαίμονος· ἔπειτα τῶν ἔργων [[τῶν]] παρελ-
θόντων ἡ διήγησις τὸν οὐκέτι πάσχοντα ψυχαγωγεῖ
μᾶλλον ἢ λυπεῖ."
5 Κἀγὼ πάντα τὰ κατὰ τὴν ἀποδημίαν τὴν ἀπὸ
Τύρου διηγοῦμαι, τὸν πλοῦν, τὴν ναυαγίαν, τὴν Αἴ-
γυπτον, τοὺς βουκόλους, τῆς Λευκίππης τὴν ἀπα-
γωγήν, τὴν παρὰ τῷ βωμῷ πλαστὴν γαστέρα, τὴν
Μενελάου τέχνην, τὸν ἔρωτα τοῦ στρατηγοῦ, τὸ
Χαιρέου φάρμακον, τὴν τῶν λῃστῶν ἁρπαγήν, τὸ
2 τοῦ μηροῦ τραῦμα, καὶ ἔδειξα τὴν οὐλήν. Ἐπεὶ δὲ
κατὰ τὴν Μελίτην ἐγενόμην, ἐξῇρον τὸ δρᾶμα ἐμαυ-

τοῦ πρὸς σωφροσύνην μεταποιῶν καὶ οὐδὲν ἐψευδό-
μην· τὸν Μελίτης ἔρωτα καὶ τὴν σωφροσύνην τὴν
ἐμήν, ὅσον ἐλιπάρησε χρόνον, ὅσον ἀπέτυχεν, ὅσα
ἐπηγγείλατο, ὅσα ὠδύρατο· τὴν ναῦν διηγησάμην,
τὸν εἰς Ἔφεσον πλοῦν, καὶ ὡς ἄμφω συνεκαθεύδο-
μεν, καί, μὰ ταύτην τὴν Ἄρτεμιν, ὡς ἀπὸ γυναικὸς
ἀνέστη γυνή. Ἓν μόνον παρῆκα τῶν ἐμαυτοῦ δρα- 3
μάτων, τὴν μετὰ ταῦτα πρὸς Μελίτην αἰδῶ. Ἐπεὶ
καὶ τὸ δεῖπνον εἶπον καὶ ὡς ἐμαυτοῦ κατεψευσάμην,
καὶ μέχρι τῆς θεωρίας τὸν λόγον συνεπέρανα καὶ “τὰ
μὲν ἐμὰ ταῦτα” ἔφην, “τὰ δὲ Λευκίππης τῶν ἐμῶν
μείζονα. Πέπραται, δεδούλευκε, γῆν ἔσκαψε, σε- 4
σύληται τῆς κεφαλῆς τὸ κάλλος. Τὴν κουρὰν ὁρᾷς.”
Καὶ καθ’ ἕκαστον ὡς ἐγένετο διεξῄειν. Κἀν τῷδε κα- 5
τὰ τὸν Σωσθένην καὶ Θέρσανδρον γενόμενος, ἐξῆρον
τὰ αὐτῆς ἔτι μᾶλλον ἢ τἀμά, ἐρωτικῶς αὐτῇ χαριού-
μενος ἀκούοντος τοῦ πατρός· ὡς πᾶσαν αἰκίαν ἤνεγ-
κεν εἰς τὸ σῶμα καὶ ὕβριν πλὴν μιᾶς, ὑπὲρ δὲ ταύ-
της τὰς ἄλλας πάσας ὑπέστη· “καὶ ἔμεινε, πάτερ,
τοιαύτη μέχρι τῆς παρούσης ἡμέρας, οἵαν αὐτὴν ἐξέ-
πεμψας ἀπὸ Βυζαντίου. Καὶ οὐκ ἐμὸν τοῦτο ἐγκώ- 6
μιον, ὅτι φυγὴν ἑλόμενος οὐδὲν ἔδρασα ὑπὲρ ὧν
ἔφυγον, ἀλλ’ αὐτῆς, ὅτι καὶ ἐν μέσοις λησταῖς ἔμεινε
παρθένος καὶ τὸν μέγαν ἐνίκησε λῃστήν, Θέρσαν-
δρον λέγω, τὸν ἀναίσχυντον, τὸν βίαιον. Ἐφιλοσο- 7
φήσαμεν, πάτερ, τὴν ἀποδημίαν· ἐδίωξε γὰρ ἡμᾶς
ἔρως, καὶ ἦν ἐραστοῦ καὶ ἐρωμένης φυγή· ἀποδημή-
σαντες γεγόναμεν ἀλλήλων ἀδελφοί. Εἴ τις ἄρα
ἐστὶν ἀνδρὸς παρθενία, ταύτην κἀγὼ μέχρι τοῦ
παρόντος πρὸς Λευκίππην ἔχω· ἡ μὲν γὰρ ἤρα ἐκ
πολλοῦ τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἱεροῦ. Δέσποινα Ἀφρο- 8
δίτη, μὴ νεμεσήσῃς ἡμῖν ὡς ὑβρισμένη· οὐκ ἠθέλομεν

ἀπάτορα γενέσθαι τὸν γάμον. Πάρεστιν οὖν ὁ πατήρ·
ἧκε καὶ σύ· εὐμενὴς ἡμῖν ἤδη γενοῦ."
9 Ταῦτα ἀκούοντες ὁ μὲν ἱερεὺς ἐκεχήνει θαυμά-
ζων ἕκαστον τῶν λεγομένων, ὁ δὲ Σώστρατος καὶ
ἐπεδάκρυεν, ὁπότε κατὰ Λευκίππην ἐγεγόνειν. Καὶ
ἐπεί ποτε ἐπαυσάμην "τὰ μὲν ἡμέτερα" εἶπον "ἠκού-
σατε· ἓν δὲ αἰτῶ μαθεῖν κἀγὼ παρὰ σοῦ, ἱερεῦ, μό-
νον· τί ποτέ ἐστιν ὃ τελευταῖον ἀπιὼν ὁ Θέρσανδρος
κατὰ Λευκίππης προσέθηκε, σύριγγα εἰπών;" "Ἀλλὰ
σύ γε" ἔφη "καλῶς ἀνήρου· καὶ γὰρ εἰδότας ἡμᾶς τὰ
περὶ τὴν σύριγγα τοῖς παροῦσιν ὅμως ἁρμόσασθαι
προσήκει· κἀγὼ τὸν σὸν ἀμείψομαι μῦθον.
6 Ὁρᾷς τουτὶ τὸ ἄλσος τὸ κατόπιν τοῦ νεώ. Ἐνθάδε
ἐστὶ σπήλαιον ἀπόρρητον γυναιξί, καθαραῖς δὲ εἰσ-
ελθούσαις οὐκ ἀπόρρητον παρθένοις· ἀνάκειται δὲ
2 σύριγξ ὀλίγον ἔνδον τῶν τοῦ σπηλαίου θυρῶν. Εἰ μὲν
οὖν τὸ ὄργανον καὶ παρ' ὑμῖν ἐπιχωριάζει τοῖς Βυζαν-
τίοις, ἴστε ὃ λέγω· εἰ δέ τις ὑμῶν ἧττον ὡμίλησε
ταύτῃ τῇ μουσικῇ, φέρε καὶ οἷόν ἐστιν εἴπω καὶ τὸν
3 τοῦ Πανὸς πάντα μῦθον. Ἡ σύριγξ αὐλοὶ μέν εἰσι
πολλοί, κάλαμος δὲ τῶν αὐλῶν ἕκαστος· αὐλοῦσι δὲ
οἱ κάλαμοι πάντες ὥσπερ αὐλὸς εἷς· σύγκεινται δὲ
4 στοιχηδὸν ἄλλος ἐπ' ἄλλον ἡνωμένος. Τὸ πρόσωπον
ἰσοστάσιον καὶ τὸ νῶτον, καὶ ὅσοι εἰσὶ τῶν καλάμων
βραχὺ μικρῷ λειπόμενοι, τούτων μείζων ὁ μετὰ τοῦ-
τον, καὶ ἐπὶ τῷ δευτέρῳ τοσοῦτον, ὅσον τοῦ δευτέ-
ρου μείζων ὁ μετὰ τοῦτον τρίτος, καὶ κατὰ λόγον οὕ-
τως ὁ λοιπὸς τῶν καλάμων χορὸς ἕκαστον τοῦ πρό-

5 post ὁπότε: τό | post ἐγεγόνειν: δρᾶμα
12 post μῦθον: εἰπών
19 post τόν: ταύτῃ

σθεν ἴσον ἔχων, τὸ δὲ ἔσω μέσον ἐστὶ τῷ περιττῷ.
Αἴτιον δὲ τῆς τοιαύτης τάξεως ἡ τῆς ἁρμονίας διανο- 5
μή. Τὸ μὲν γὰρ ὀξύτατον ἄνω, καὶ ὅσον εἰς τὸ κάτω
πρῶτον βαρύ, κατὰ κέρας ἑκάτερον ὁ ἄκρος ἔλαχεν
αὐλός· τὰ δὲ μεταξὺ τῶν ἄκρων τοῦ ῥυθμοῦ διαστή-
ματα, πάντες οἱ μεταξὺ κάλαμοι, ἕκαστος ἐπὶ τὸν πέ-
λας τὸ ὀξὺ καταφέρων ἐς τὸν τῷ τελευταίῳ συνάπτει
βάρει. Ὅσα δὲ ὁ τῆς Ἀθηνᾶς αὐλὸς ἐν τοῖς [[δακτύ- 6
λοις]] λαλεῖ, τοσαῦτα ὁ τοῦ Πανὸς ἐν τοῖς στόμασιν αὐλεῖ.
Ἀλλ' ἐκεῖ μὲν οἱ δάκτυλοι κυβερνῶσι τὰ αὐλήματα,
ἐνταῦθα δὲ τοῦ τεχνίτου τὸ στόμα μιμεῖται τοὺς δα-
κτύλους· κἀκεῖ μὲν κλείσας ὁ αὐλητὴς τὰς ἄλλας ὀπὰς
μίαν ἀνοίγει μόνην, δι' ἧς τὸ πνεῦμα καταρρεῖ, ἐν-
ταῦθα δὲ τοὺς μὲν ἄλλους ἐλευθέρους ἀφῆκε καλά-
μους, μόνῳ δὲ τὸ χεῖλος ἐπιτίθησιν, ὃν ἂν ἐθέλῃ μὴ
σιωπᾶν, μεταπηδᾷ τε ἄλλοτε ἐπ' ἄλλον, ὅποι ποτ' ἂν
ἡ τοῦ κρούματος ἁρμονία καλῇ. Οὕτως αὐτῷ περὶ 7
τοὺς αὐλοὺς χορεύει τὸ στόμα. Ἦν δὲ ἡ σύριγξ οὔτε
αὐλὸς ἀπ' ἀρχῆς οὔτε κάλαμος, ἀλλὰ παρθένος εὐει-
δής. Ὁ Πὰν οὖν ἐδίωκεν αὐτὴν δρόμον ἐρωτικόν,
τὴν δὲ ὕλη τις δέχεται δασεῖα φεύγουσαν· ὁ δὲ Πὰν
κατὰ πόδας εἰσθορὼν ὤρεγε τὴν χεῖρα ὡς ἐπ' αὐτήν.
Καὶ ὁ μὲν ᾤετο τεθηρακέναι καὶ ἔχεσθαι τῶν τριχῶν, 8
καλάμων δὲ κόμην εἶχεν ἡ χείρ. Τὴν μὲν γὰρ εἰς γῆν
καταδῦναι λέγουσι, καλάμους δὲ τὴν γῆν ἀντ' αὐτῆς
τεκεῖν. Τέμνει δὴ τοὺς καλάμους ὑπ' ὀργῆς ὁ Πὰν 9
ὡς κλέπτοντας αὐτοῦ τὴν ἐρωμένην· ἐπεὶ δὲ μετὰ
ταῦτα οὐκ εἶχεν εὑρεῖν, εἰς τοὺς καλάμους δοκῶν λε-
λύσθαι τὴν κόρην, ἔκλαε τὴν τομήν, νομίζων τετμη-
κέναι τὴν ἐρωμένην. Συμφορήσας οὖν τὰ τετμημένα 10

---

20 post εὐειδής: οἵαν εἶχεν κρίνειν

τῶν καλάμων ὡς μέλη τοῦ σώματος καὶ συνθεὶς εἰς
ἓν σῶμα εἶχε διὰ χειρῶν τὰς τομὰς τῶν καλάμων κα-
ταφιλῶν ὡς τῆς κόρης τραύματα· ἔστενε δὲ ἐρωτικὸν
ἐπιθεὶς τὸ στόμα, καὶ ἐνέπνει ἄνωθεν εἰς τοὺς αὐλοὺς
ἅμα φιλῶν· τὸ δὲ πνεῦμα διὰ τῶν ἐν τοῖς καλάμοις
στενωπῶν καταρρέον αὐλήματα ἐποίει, καὶ ἡ σύριγξ
11 εἶχε φωνήν. Ταύτην οὖν τὴν σύριγγά φασιν ἀναθεῖ-
ναι μὲν ἐνθάδε τὸν Πᾶνα, περιορίσαι δὲ εἰς σπήλαιον
αὐτήν, θαμίζειν τε αὐτοῦ καὶ τῇ σύριγγι συνήθως αὐ-
λεῖν. Χρόνῳ δὲ ὕστερον χαρίζεται τὸ χωρίον τῇ Ἀρ-
τέμιδι, συνθήκας ποιησάμενος πρὸς αὐτήν, μηδεμίαν
12 ἐκεῖ καταβαίνειν γυναῖκα. Ὅταν οὖν αἰτίαν ἔχῃ τις
οὐκ εἶναι παρθένος, προπέμπει μὲν αὐτὴν ὁ δῆμος
μέχρι τῶν τοῦ σπηλαίου θυρῶν, δικάζει δὲ ἡ σύριγξ
τὴν δίκην. Ἡ μὲν γὰρ παῖς εἰσέρχεται κεκοσμημένη
στολῇ τῇ νενομισμένῃ, ἄλλος δὲ ἐπικλείει τὰς τοῦ
13 σπηλαίου θύρας. Κἂν μὲν ᾖ παρθένος, λιγυρόν τι
μέλος ἀκούεται καὶ ἔνθεον, ἤτοι τοῦ τόπου πνεῦμα
ἔχοντος μουσικὸν εἰς τὴν σύριγγα τεταμιευμένον, ἢ
τάχα καὶ ὁ Πὰν αὐτὸς αὐλεῖ. Μετὰ δὲ μικρὸν αὐτό-
μαται μὲν αἱ θύραι ἀνεῴχθησαν τοῦ σπηλαίου, ἐκφαί-
νεται δὲ ἡ παρθένος ἐστεφανωμένη τὴν κεφαλὴν πί-
14 τυος κόμαις. Ἐὰν δὲ ᾖ τὴν παρθενίαν ἐψευσμένη,
σιωπᾷ μὲν ἡ σύριγξ, οἰμωγὴ δέ τις ἀντὶ μουσικῆς ἐκ
τοῦ σπηλαίου πέμπεται, καὶ εὐθὺς ὁ δῆμος ἀπαλλάτ-
τεται καὶ ἀφίησιν ἐν τῷ σπηλαίῳ τὴν γυναῖκα· τρίτῃ
δὲ ἡμέρᾳ παρθένος ἱέρεια τοῦ τόπου παρελθοῦσα τὴν
μὲν σύριγγα εὑρίσκει χαμαί, τὴν δὲ γυναῖκα οὐδα-
15 μοῦ. Πρὸς ταῦτα παρασκευάσασθε πῶς ἂν αὐτοὶ
σχῆτε τύχης, καὶ σύνετε. Εἰ μὲν γάρ ἐστι παρθένος,
ὡς ἔγωγε βουλοίμην, ἄπιτε χαίροντες τῆς σύριγγος
τυχόντες εὐμενοῦς· οὐ γὰρ ἂν ποτε ψεύσαιτο τὴν κρί-

σιν· εἰ δὲ μή· αὐτοὶ γὰρ ἴστε οἷα εἰκὸς ἐν τοσαύταις
αὐτὴν ἐπιβουλαῖς γενομένην ἄκουσαν—"
Καὶ εὐθὺς ἡ Λευκίππη πρὶν τὸν ἱερέα εἰπεῖν τὸν 7
ἑξῆς λόγον "ὥς γέ μοι δοκεῖ, μηδὲ εἴπῃς· ἐγὼ γὰρ
ἑτοίμη εἰς τὸ τῆς σύριγγος σπήλαιον εἰσελθεῖν καὶ χω-
ρὶς προκλήσεως κατακεκλεῖσθαι." "Ἀγαθὰ λέγεις" ὁ
ἱερεὺς εἶπε "καί σοι συνήδομαι ὑπὲρ σωφροσύνης καὶ
τύχης." Τότε μὲν οὖν ἑσπέρας γενομένης ἕκαστος 2
ἡμῶν ἀπῄει κοιμησόμενος ἔνθα ὁ ἱερεὺς παρεσκεύα-
σεν, ὁ Κλεινίας δὲ οὐκ ἦν ἡμῖν συνδειπνῶν, ὡς ἂν
μὴ φορτικοὶ δοκοίημεν εἶναι τῷ ξενοδόκῳ· ἀλλ' ἔνθα
καὶ τὴν πρόσθεν ἡμέραν, καὶ τὴν τότε. Τὸν μέντοι 3
Σώστρατον ἑώρων ὑποθορυβηθέντα τῷ τῆς σύριγγος
διηγήματι, μὴ ἄρα τὰ περὶ τῆς παρθενίας δι' αἰδῶ
τὴν πρὸς αὐτὸν ψευδώμεθα. Διανεύω δὴ τῇ Λευκίπ- 4
πῃ νεύματι ἀφανεῖ τὸν φόβον τοῦ πατρὸς ἐξελεῖν ἐπι-
σταμένῃ οἵῳ δὴ τρόπῳ μάλιστα οἴεται πείσειν. Κἀ-
κείνη δὲ ἐδόκει μοι ταὐτὸν ὑποπτεύειν, ὥστε ταχύ
μου συνῆκε. Διενοεῖτο δὲ καὶ πρὸ τοῦ παρ' ἐμοῦ νεύ-
ματος πῶς ἂν κοσμιώτατα προσενεχθείη τῷ πιστώ-
ματι. Μέλλουσα οὖν πρὸς ὕπνον ἀναχωρεῖν, ἀσπαζο- 5
μένη τὸν πατέρα ἠρέμα πρὸς αὐτὸν "θάρρει πάτερ"
ἔφη "περὶ ἐμοῦ καὶ πίστευε τοῖς εἰρημένοις. Μὰ τὴν
γὰρ Ἄρτεμιν, οὐδέτερος ἡμῶν οὐδὲν ἐψεύσατο."
Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ περὶ τὴν θεωρίαν ἦσαν ὅ τε Σώ- 6
στρατος καὶ ὁ ἱερεύς, καὶ ηὐτρεπισμέναι ἦσαν αἱ θυ-
σίαι, παρῆν δὲ καὶ ἡ βουλὴ μεθέξουσα τῶν ἱερείων·
εὐφημίαι δὲ ἦσαν εἰς τὴν θεὸν πολλαί, καὶ ὁ Θέρσαν-
δρος (ἔτυχε γὰρ καὶ αὐτὸς παρὼν) προσελθὼν τῷ προ-
έδρῳ "πρόγραψον εἰς αὔριον" ἔφη "τὰς περὶ ἡμῶν
δίκας, ἐπεὶ καὶ τὸν καταγνωσθέντα σοι χθὲς ἤδη τι-
νὲς ἔλυσαν, καὶ ὁ Σωσθένης ἐστὶν οὐδαμοῦ." Προ-

γέγραπτο μὲν οὖν εἰς τὴν ὑστεραίαν ἡ δίκη, παρε-
σκευαζόμεθα δὲ ἡμεῖς μάλα εὐπρεπῶς ἔχοντες.
8 Ἠκούσης δὲ τῆς κυρίας ὁ Θέρσανδρος εἶπεν ὧδε
“Οὐκ οἶδα τίνος ἄρξωμαι λόγου καὶ πόθεν, οὐδὲ
τίνων κατηγορήσω πρῶτον καὶ τίνων δεύτερον. Τά
τε γὰρ τετολμημένα πολλὰ ὑπὸ πολλῶν καὶ οὐδὲν
οὐδενὸς τῷ μεγέθει δεύτερον· πάντα δὲ ἀλλήλων γυ-
2 μνὰ καὶ μεθ᾽ ὧν οὐδ᾽ ἂν ἅψωμαι κατηγορῶν. Τὰ γὰρ
τῆς ψυχῆς κρατούσης φοβοῦμαι μὴ ἀτελής μοι ὁ λόγος
γένηται, τῆς τῶν ἄλλων μνήμης τὴν γλῶτταν ἐφ᾽ ἕκα-
στον ἑλκούσης. Ἡ γὰρ εἰς τὸ μήπω λεχθὲν ἔπειξις
τοῦ λόγου τὸ ὁλόκληρον τῶν ἤδη λεχθέντων παραι-
3 ρεῖται. Ὅταν μὲν γὰρ φονεύωσι τοὺς ἀλλοτρίους οἰ-
κέτας οἱ μοιχοί, μοιχεύωσι δὲ τὰς ἀλλοτρίας γυναῖκας
οἱ φονεῖς, λύωσι δ᾽ ἡμῖν τὰς θεωρίας οἱ πορνοβο-
σκοί, τὰ δὲ σεμνότατα τῶν ἱερῶν μιαίνωσιν αἱ πόρ-
ναι, τὰς ἡμέρας δὲ λογιζόμενος, ἢ ταῖς δούλαις καὶ
τοῖς δεσπόταις, τί δράσειέ τις ἔτι, ἀνομίας ὁμοῦ καὶ
μοιχείας καὶ ἀσεβείας καὶ μιαιφονίας κεκερασμένης;
4 Κατεγνώκατέ τινος θάνατον ἐφ᾽ αἷς δή ποτ᾽ οὖν αἰ-
τίαις (οὐδὲν γὰρ διαφέρει) καὶ δεδεμένον εἰς τὸ δε-
σμωτήριον ἀπεστείλατε φυλαχθησόμενον τῇ καταδίκῃ·
οὗτος δὲ παρέστηκεν ὑμῖν, ἀντὶ τῶν δεσμῶν λευκὴν
ἠμφιεσμένος στολήν, καὶ ἐν τῇ τάξει τῶν ἐλευθέρων
ἕστηκεν ὁ δεσμώτης. Τάχα δὲ καὶ τολμήσει φωνὴν
ἀφεῖναι καὶ ἐπιρρητορεῦσαί τι κατ᾽ ἐμοῦ, μᾶλλον δὲ
5 καθ᾽ ὑμῶν καὶ τῆς ὑμετέρας ψήφου. Λέγε δὲ τῶν
προέδρων καὶ τῶν συμβούλων τὸ δόγμα. Ἀκούετε
καθάπερ ἐψηφίσασθε καὶ τὴν περὶ τούτου μοι γραφήν.
Ἔδοξεν ἀποθνήσκειν Κλειτοφῶντα. Ποῦ τοίνυν ὁ δή-
μιος; ἀπαγέτω τοῦτον λαβών. Δὸς ἤδη τὸ κώνειον.
6 Ἤδη τέθνηκε τοῖς νόμοις· κατάδικός ἐστιν ὑπερήμε-

ρος. Τί λέγεις, ὦ σεμνότατε καὶ κοσμιώτατε ἱερεῦ;
Ἐν ποίοις ἱεροῖς γέγραπται νόμοις τοὺς ὑπὸ τῆς βου-
λῆς καὶ τῶν πρυτάνεων κατεγνωσμένους καὶ θανά-
τοις καὶ δεσμοῖς παραδοθέντας ἐξαρπάζειν τῆς κατα-
δίκης καὶ τῶν δεσμῶν ἀπολύειν καὶ κυριώτερον σαυ-
τὸν ποιεῖν τῶν προέδρων καὶ τῶν δικαστηρίων; Ἀνά- 7
στηθι τοῦ θώκου, πρόεδρε, παραχώρησον τῆς ἀρχῆς
αὐτῷ καὶ τοῦ δικαστηρίου· οὐκέτι οὐδενὸς εἶ κύριος·
οὐδὲν ἔξεστί σοι κατὰ τῶν πονηρῶν ψηφίσασθαι, καὶ
σήμερον ὅ τι δόξει λύεται. Τί ἕστηκας, ἱερεῦ, σὺν
ἡμῖν ὡς τῶν πολλῶν εἷς; Ἀνάβηθι καὶ κάθισον ἐν 8
τῷ τοῦ προέδρου θρόνῳ καὶ σὺ δίκαζε λοιπὸν ἡμῖν,
μᾶλλον δὲ κέλευε τυραννικῶς, μηδὲ ἀναγινωσκέσθω
σοί τις νόμος μηδὲ γνῶσις δικαστηρίου, μηδ' ὅλως
ἄνθρωπον σεαυτὸν ἡγοῦ· μετὰ τῆς Ἀρτέμιδος προσ-
κυνοῦ· καὶ γὰρ τὴν ἐκείνης τιμὴν ἐξήρπασας. Αὐτῇ 9
μόνῃ τοὺς ἐπ' αὐτὴν καταφεύγοντας ἔξεστι σῴζειν,
καὶ ταῦτα πρὸ δικαστηρίου γνώσεως. Δεδεμένον δὲ
οὐδένα λέλυκεν ἡ θεός, οὐδὲ θανάτῳ παραδοθέντα
ἠλευθέρωσε τῆς τιμωρίας. Τῶν δυστυχούντων εἰσίν,
οὐ τῶν ἀδικούντων οἱ βωμοί. Σὺ δὲ καὶ τοὺς δεθέν- 10
τας ἐλευθεροῖς καὶ τοὺς καταδίκους ἀπολύεις. Οὕτως
παρευδοκίμησας καὶ τὴν Ἄρτεμιν. Τίς ᾤκησεν ἀντὶ
δεσμωτηρίου τὸ ἱερόν; Φονεὺς καὶ μοιχὸς παρὰ τῇ
καθαρᾷ θεῷ· οἴμοι μοιχὸς παρὰ τῇ παρθένῳ. Συνῆν
δὲ αὐτῷ καὶ γυνή τις ἀκόλαστος, ἀποδρᾶσα τὸν δε-
σπότην. Καὶ γὰρ ταύτην, ὡς εἴδομεν, ὑπεδέχου, καὶ 11
μία γέγονεν αὐτοῖς ἑστία παρὰ σοὶ καὶ συμπόσιον,
τάχα δὲ καὶ συνεκάθευδες, ἱερεῦ, οἴκημα τὸ ἱερὸν
ποιήσας. Ἡ τῆς Ἀρτέμιδος οἰκία μοιχῶν γέγονε καὶ
πόρνης θάλαμος. Ταῦτα μόλις ἐν χαμαιτυπείῳ γίνε- 12
ται. Εἷς μὲν δή μοι λόγος οὗτος κατ' ἀμφοῖν. Τὸν

μέντοι ἀξιῶ τῆς αὐθαδείας δοῦναι τιμωρίαν, τὸν δὲ ἀποδοθῆναι κελεῦσαι τῇ καταδίκῃ. Δεύτερος δέ ἐστί μοι πρὸς Μελίτην μοιχείας ἀγών, πρὸς ἣν οὐδὲν δέομαι λόγων· ἐν γὰρ τῇ τῶν θεραπαινῶν βασάνῳ τὴν
13 ἐξέτασιν γενέσθαι δέδοκται. Ταύτας οὖν αἰτῶ, αἳ ἂν βασανιζόμεναι φήσωσιν οὐκ εἰδέναι τοῦτον τὸν κατάδικον χρόνῳ πολλῷ συνόντα αὐτῇ καὶ ἐν ἀνδρὸς χώρᾳ [ἐν] τῇ οἰκίᾳ τῇ ἐμῇ, οὐκ ἐν μοιχοῦ μόνον καθεστηκότα, πάσης αἰτίας αὐτὴν ἀφίημι. Ἂν τοίνυν τοὐναντίον, τὴν μὲν κατὰ τὸν νόμον ἀφεῖσθαι τῆς προικὸς φημὶ δεῖν ἐμοί, τὸν δὲ ὑποσχεῖν τὴν ὀφειλομένην τοῖς μοιχοῖς τιμωρίαν· θάνατος δέ ἐστιν αὕτη· ὥστε ὁποτέρως ἂν οὗτος ἀποθάνῃ, ὡς μοιχὸς ἢ ὡς φονεύς, ἀμφοτέροις ἔνοχος ὤν, δίκην δεδωκὼς οὐ δέδωκεν.
14 Ἀποθανὼν γὰρ ὀφείλει θάνατον ἄλλον. Ὁ δέ μοι τρίτος τῶν λόγων πρὸς τὴν δούλην ἐστὶ τὴν ἐμὴν καὶ τὸν σεμνὸν τοῦτον πατρὸς ὑποκριτήν, ὃν εἰς ὕστερον, ὅταν τούτων καταψηφίσησθε, ταμιεύομαι."

9 Ὁ μὲν δὴ ταῦτα εἰπὼν ἐπαύσατο· παρελθὼν δὲ ὁ ἱερεὺς (ἦν δὲ εἰπεῖν οὐκ ἀδύνατος, μάλιστα δὲ τὴν Ἀριστοφάνους ἐζηλωκὼς κωμῳδίαν) ἤρξατο αὐτὸς λέγειν, πάνυ ἀστείως καὶ κωμῳδικῶς εἰς πορνείαν αὐτοῦ καθαπτόμενος "παρὰ τὴν θεὸν" λέγων "λοιδορεῖσθαι μὲν οὕτως ἀκόσμως τοῖς εὖ βεβιωκόσι στόματος
2 ἐστὶν οὐ καθαροῦ. Οὗτος δὲ οὐκ ἐνταῦθα μόνον ἀλλὰ καὶ πανταχοῦ τὴν γλῶτταν μεστὴν ὕβρεως ἔχει. Καίτοιγε νέος ὢν συνεγίνετο πολλοῖς αἰδοίοις ἀνδράσι καὶ τὴν ὥραν ἅπασαν εἰς τοῦτο δεδαπάνηκε. Σεμνότητα δεδόρκει καὶ σωφροσύνην ὑπεκρίνετο, παιδείας προσποιούμενος ἐρᾶν καὶ τοῖς εἰς ταύτην αὐτῷ χρωμένοις πάντα ὑποκύπτων καὶ ὑποκατακλινόμενος
3 ἀεί. Καταλιπὼν γὰρ τὴν πατρῴαν οἰκίαν, ὀλίγον

ἑαυτῷ μισθωσάμενος στενωπεῖον, εἶχεν ἐνταῦθα τὸ
οἴκημα, ὁμηρίζων μὲν τὰ πολλά, πάντας δὲ τοὺς χρη-
σίμους πρὸς ἅπερ ἤθελε προσεταιριζόμενος. Καὶ οὕτω
μὲν ἀσκεῖν τὴν ψυχὴν ἐνομίζετο· ἦν δ' ἄρα τοῦτο
κακουργίας ὑπόκρισις. Ἔπειτα κἀν τοῖς γυμνασίοις 4
ἑωρῶμεν πῶς τὸ σῶμα ὑπηλείφετο καὶ πῶς πλέ-
κτρον περιέβαινε καὶ τοὺς μὲν νεανίσκους, οἷς προσ-
επάλαιε, πρὸς τοὺς ἀνδρειοτέρους μάλιστα συμπλε-
κόμενος· οὕτως αὐτοῦ κέχρηται [καὶ] τῷ σώματι.
Ταῦτα μὲν οὖν ὡραῖος ὤν· ἐπεὶ δὲ εἰς ἄνδρας ἧκε, 5
πάντα ἀπεκάλυψεν, ἃ τότε ἀπέκρυπτε. Καὶ τοῦ μὲν
ἄλλου σώματος ἔξωρος γενόμενος ἠμέλησε, μόνην δὲ
τὴν γλῶτταν εἰς ἀσέλγειαν ἀκονᾷ καὶ τῷ στόματι χρῆ-
ται πρὸς ἀναισχυντίαν, ὑβρίζων πάντας, ἐπὶ τῶν
προσώπων φέρων τὴν ἀναίδειαν, ὃς οὐκ ᾐδέσθη τὸν
ὑφ' ὑμῶν ἱερωσύνῃ τετιμημένον οὕτως ἀπαιδεύτως
βλασφημῶν ὑμῶν ἐναντίον. Ἀλλ' εἰ μὲν ἄλλῃ που 6
βεβιωκὼς ἔτυχον καὶ μὴ παρ' ὑμῖν, ἔδει μοι λόγων
περὶ ἐμαυτοῦ καὶ τῶν ἐμοὶ βεβιωμένων· ἐπεὶ δὲ σύν-
ιστέ μοι πόρρω τῶν τούτου βλασφημιῶν τὸν βίον
ἔχοντι, φέρε εἴπω πρὸς ὑμᾶς περὶ ὧν ἐγκέκλημαι.
'Ἔλυσας' φησὶ 'τὸν θανάτου κατεγνωσμένον' καὶ ἐπὶ 7
τούτῳ πάνυ δεινῶς ἐσχετλίασε, τύραννόν ἀποκαλῶν
με καὶ ὅσα δὴ κατετραγῴδησέ μου. Ἔστι δὲ οὐχ ὁ
σώζων τοὺς συκοφαντηθέντας τύραννος, ἀλλ' ὁ τοὺς
μηδὲν ἀδικοῦντας ** μήτε βουλῆς μήτε δήμου κατε-
γνωκότος. Ἢ κατὰ ποίους νόμους, εἰπέ, τοῦτον τὸν 8
ξένον νεανίσκον κατέκλεισας πρῶτον εἰς τὸ δεσμωτή-
ριον; Τίς προέδρων κατέγνω; Ποῖον δικαστήριον
ἐκέλευσε δεθῆναι τὸν ἄνθρωπον; Ἔστω γὰρ πάντα
ἀδικήσας, ὅσα ἂν εἴπῃς, ἀλλὰ κριθήτω πρῶτον,
ἐλεγχθήτω λόγου μεταλαβών. Ὁ νόμος αὐτόν, ὁ καὶ

9 σοῦ καὶ πάντων κύριος, δησάτω. Οὐδενὸς γὰρ οὐδείς
ἐστιν ἄνευ κρίσεως δυνατώτερος. Κλεῖσον οὖν τὰ δι-
καστήρια, κάθελε τὰ βουλευτήρια, ἔκβαλε τοὺς στρα-
τηγούς. Πάντα γὰρ ὅσα σὺ πρὸς τὸν πρόεδρον εἴρη-
κας ἔοικα δικαιότερον ἐρεῖν κατὰ σοῦ ἀληθῶς. Ὑπ-
ανάστηθι Θερσάνδρῳ, πρόεδρε. Μέχρι μόνων ὀνομά-
10 των πρόεδρος εἶ. Οὗτος τὰ σὰ ποιεῖ, μᾶλλον δὲ ὅσα
οὐδὲ σύ. Σὺ μὲν γὰρ συμβούλους ἔχεις, καὶ οὐδὲν
ἄνευ τούτων ἔξεστί σοι· ἀλλ' οὔτε τι τῆς ἐξουσίας
δράσειας [[ἂν]] πρὶν ἐλθεῖν ἐπὶ τοῦτον τὸν θρόνον,
οὔτε ἐπὶ τῆς σῆς οἰκίας ποτὲ δεσμὸν ἀνθρώπου κατέ-
γνως. Ὁ δὲ γενναῖος οὗτος πάντα ἑαυτῷ γίνεται,
11 δῆμος, βουλή, πρόεδρος, στρατηγός. Οἴκοι κολάζει
καὶ δικάζει καὶ δεθῆναι κελεύει, καὶ ὁ τῆς δίκης και-
ρὸς ἑσπέρα ἐστί. Καλός γε καὶ ὁ νυκτερινὸς δικα-
στής. Καὶ νῦν πολλάκις βοᾷ 'κατάδικον ἔλυσας θα-
νάτῳ παραδοθέντα.' Ποίῳ θανάτῳ; ποῖον κατάδι-
12 κον; Εἰπέ μοι τοῦ θανάτου τὴν αἰτίαν. 'Ἐπὶ φόνῳ
κατέγνωσται' φησί. Πεφόνευκεν οὖν; Εἰπέ μοι, τίς
ἐστιν, ἣν ἀπέκτεινε; Ἣν [[γὰρ]] ἔλεγες ἀνῃρῆσθαι, ζῶ-
σαν βλέπεις, καὶ οὐκ ἂν ἔτι τολμήσειας τὸν αὐτὸν αἰ-
τιᾶσθαι φόνου. Οὐ γὰρ δὴ τοῦτο τῆς κόρης ἐστὶν εἴ-
δωλον· οὐκ ἀνέπεμψεν ὁ Ἀιδωνεὺς κατὰ σοῦ τὴν
13 ἀνῃρημένην. Δυσὶ μὲν οὖν φόνοις ἔνοχος εἶ. Τὴν
μὲν γὰρ ἀπέκτεινας τῷ λόγῳ, τὸν δὲ τοῖς ἔργοις ἠθέ-
λησας, μᾶλλον δὲ καὶ ταύτην ἔμελλες· τὸ γὰρ δρᾶμά
σου τὸ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν ἠκούσαμεν. Ἡ δὲ Ἄρτεμις ἡ
μεγάλη θεὸς ἀμφοτέρους ἔσωσε, τὴν μὲν ἐκ τῶν τοῦ
14 Σωσθένους χειρῶν ἐξαρπάσασα, τὸν δὲ τῶν σῶν. Καὶ
τὸν μὲν Σωσθένην ἐξήρπασας, ἵνα μὴ κατάφωρος γέ-
νῃ· οὐκ αἰσχύνῃ δὲ ὅτι κατηγορῶν τοὺς ξένους ἄμφω
συκοφαντῶν ἐλήλεγξαι; Τὰ μὲν ἐμὰ ἐπὶ τοσοῦτον

εἰρήσθω πρὸς τὰς τούτου βλασφημίας, τὸν δὲ ὑπὲρ
τῶν ξένων λόγον αὐτοῖς τούτοις παραδίδωμι."
Μέλλοντος δὲ ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ τῆς Μελίτης ἀνδρὸς 10
οὐκ ἀδόξου μὲν ῥήτορος, ὄντος δὲ [[τῆς]] βουλῆς, λέ-
γειν, φθάσας ῥήτωρ ἕτερος, ὄνομα Σώπατρος, Θερ-
σάνδρου συνήγορος, "ἀλλ' ἐμὸς" εἶπεν "ἐντεῦθεν ὁ
λόγος κατὰ τούτων τῶν μοιχῶν, ὦ βέλτιστε Νικό-
στρατε (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷμῷ ῥήτορι), εἶτα σός·
ὁ γὰρ Θέρσανδρος ἃ εἶπε, πρὸς τὸν ἱερέα μόνον ἀπε-
τείνατο, ὀλίγον ἁψάμενος ὅσον ἐπιψαῦσαι καὶ τοῦ
κατὰ τὸν δεσμώτην μέρους. Ὅταν οὖν ἀποδείξω δυσὶ 2
θανάτοις ἔνοχον ὄντα, τότε ἂν εἴη καὶ σοὶ καιρὸς
ἀπολύσασθαι τὰς αἰτίας."
Ταῦτα εἰπὼν καὶ τερατευσάμενος καὶ τρίψας τὸ
πρόσωπον "τῆς μὲν τοῦ ἱερέως κωμῳδίας" ἔφη "ἠκού-
σαμεν, πάντα ἀσελγῶς καὶ ἀναισχύντως ὑποκρινα-
μένου τὰ εἰς τὸν Θέρσανδρον προσκρούσματα. Καὶ 3
τοῦ λόγου τὸ προοίμιον μέμψεις εἰς Θέρσανδρον ἐφ'
οἷς [[εἰς]] αὐτὸν εἶπεν. Ἀλλὰ Θέρσανδρος μὲν οὐδὲν
ὧν εἶπεν εἰς τοῦτον ἐψεύσατο· καὶ γὰρ δεσμώτην
ἔλυσε καὶ πόρνην ὑπεδέξατο καὶ συνέγνω μοιχῷ· ἃ
δὲ αὐτὸς μᾶλλον ἀναιδῶς ἐσυκοφάντησε διασύρων
τὸν Θερσάνδρου βίον, οὐδεμιᾶς ἀπήλλακται συκο-
φαντίας. Ἱερεῖ δὲ ἔπρεπεν, εἴπερ ἄλλο, καὶ τοῦτο, 4
καθαρὰν ἔχειν τὴν γλῶτταν ὕβρεως (χρήσομαι γὰρ
τοῖς αὐτοῦ πρὸς αὐτόν)· ἃ δὲ μετὰ τὴν κωμῳδίαν
ἐτραγῴδησεν ἤδη οὕτω φανερῶς καὶ οὐκέτι δι' αἰ-
νιγμάτων, σχετλιάζων εἰ μοιχόν τινα λαβόντες ἐδή-
σαμεν, ὑπερτεθαύμακα τί τοσοῦτον ἴσχυσε πρίασθαι
πρὸς τὴν τοσαύτην σπουδήν. Ὑπονοεῖν γὰρ τἀληθὲς 5
ἔστιν. Εἶδε γὰρ τῶν ἀκολάστων τούτων τὰ πρόσωπα,
τοῦ τε μοιχοῦ καὶ τῆς ἑταίρας. Ὡραία μὲν γὰρ αὕτη

καὶ νέα, ὡραῖον δὲ καὶ τοῦτο τὸ μειράκιον καὶ οὐ-
δέπω τὴν ὄψιν ἀργαλέον, ἀλλ' ἔτι χρήσιμον πρὸς τὰς
6 τοῦ ἱερέως ἡδονάς. Ὁποτέρα σε τούτων ἐωνήσατο;
κοινῇ γὰρ πάντες ἐκαθεύδετε καὶ ἐμεθύετε κοινῇ,
καὶ τῆς νυκτὸς ὑμῶν οὐδεὶς γέγονε θεατής. Φοβοῦ-
μαι μὴ τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν Ἀφροδίτης πεποιή-
κατε, καὶ περὶ ἱερωσύνης κρινοῦμεν, εἰ δεῖ σε τὴν
7 τιμὴν ταύτην ἔχειν. Τὸν δὲ Θερσάνδρου βίον ἴσασι
πάντες καὶ ἐκ πρώτης ἡλικίας μετὰ σωφροσύνης
κόσμιον, καὶ ὡς εἰς ἄνδρας ἐλθὼν ἔγημε κατὰ τοὺς
νόμους, σφαλεὶς μὲν εἰς τὴν περὶ τῆς γυναικὸς κρίσιν
(οὐ γὰρ εὗρεν ἣν ἤλπισε), τῷ δὲ ταύτης γένει καὶ τῇ
8 οὐσίᾳ πεπιστευκώς. Εἰκὸς γὰρ αὐτὴν καὶ πρὸς ἄλ-
λους τινὰς ἡμαρτηκέναι τὸν πρόσθεν χρόνον, λαν-
θάνειν δὲ ἐπ' ἐκείνοις χρηστὸν ἄνδρα. Τὸ δὲ τελευ-
ταῖον τοῦ δράματος πᾶσαν ἀπεκάλυψε τὴν αἰδῶ,
9 πεπλήρωται δὲ ἀναισχυντίας. Τοῦ γὰρ ἀνδρὸς στει-
λαμένου τινὰ μακρὰν ἀποδημίαν, καιρὸν τοῦτον
νενόμικεν εὔκαιρον μοιχείας, καὶ νεανίσκον εὑροῦσα
πόρνον (τοῦτο γὰρ τὸ μεῖζον ἀτύχημα, ὅτι τοιοῦτον
εὗρε τὸν ἐρώμενον, ὃς πρὸς μὲν γυναῖκας ἄνδρας
ἀπομιμεῖται, γυνὴ δὲ γίνεται πρὸς ἄνδρας) οὕτως
μετὰ ἀδείας οὐκ ἤρκεσεν ἐπὶ τῆς ξένης αὐτῷ συν-
οῦσα φανερῶς, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα ἤγαγε διὰ τοσού-
του πελάγους συγκαθεύδουσα κἀν τῷ σκάφει φανε-
10 ρῶς ἀσελγαίνουσα πάντων ὁρώντων. Ὢ μοιχείας γῇ
καὶ θαλάττῃ μεμερισμένης· ὢ μοιχείας ἀπὸ Αἰ-
γύπτου μέχρις Ἰωνίας ἐκτεταμένης. Μοιχεύεταί τις,
ἀλλὰ πρὸς μίαν ἡμέραν· ἂν δὲ καὶ δεύτερον γένηται
τὸ ἀδίκημα, κλέπτει τὸ ἔργον καὶ πάντας ἀποκρύπτε-
ται· αὕτη δὲ οὐχ ὑπὸ σάλπιγγι μόνον ἀλλὰ καὶ
11 κήρυκι μοιχεύεται. Ἔφεσος ὅλη τὸν μοιχὸν ἔγνωκεν·

ἡ δὲ οὐκ ᾐσχύνετο τοῦτο ἀπὸ τῆς ξένης ἐνεγκοῦσα τὸ ἀγώγιμον κάλλος, μοιχὸν ἐμπεπορευμένη. 'Ἀλλ'
ᾤμην' φησὶ 'τὸν ἄνδρα τετελευτηκέναι.' Οὐκοῦν εἰ 12
μὲν τέθνηκεν, ἀπήλλαξαι τῆς αἰτίας· οὐδὲ γάρ ἐστιν ὁ τὴν μοιχείαν παθών, οὐδὲ ὑβρίζεται γάμος οὐκ ἔχων ἄνδρα· εἰ δὲ ὁ γάμος τῷ τὸν γήμαντα ζῆν οὐκ ἀνῄρηται, τὴν γαμηθεῖσαν διαφθείραντος ἄλλου ληστεύεται. Ὥσπερ γὰρ μὴ μένοντος ὁ μοιχὸς οὐκ ἦν, μένοντος δὴ μοιχός ἐστιν."

Ἔτι τοῦ Σωπάτρου λέγοντος ὑποτεμὼν αὐτοῦ 11
τὸν λόγον ὁ Θέρσανδρος "ἀλλ' οὐκ" ἔφη "[δεῖ] λόγων. Δύο γὰρ προκαλοῦμαι προκλήσεις Μελίτην τε ταύτην καὶ τὴν δοκοῦσαν εἶναι τοῦ θεοπρόπου θυγατέρα, τῷ δὲ ὄντι δούλην ἐμήν·" καὶ ἀνεγίνωσκε 2
"προκαλεῖται Θέρσανδρος Μελίτην καὶ Λευκίππην, τοῦτο γὰρ ἤκουσα τὴν πόρνην καλεῖσθαι· Μελίτην μέν, εἰ μὴ κεκοινώνηκεν εἰς Ἀφροδίτην τῷδε τῷ ξένῳ παρ' ὃν ἀπεδήμουν χρόνον, εἰς τὸ τῆς ἱερᾶς Στυγὸς ὕδωρ εἰσβᾶσαν καὶ ἐπομοσαμένην ἀπηλλάχθαι τῶν ἐγκλημάτων· τὴν δὲ ἑτέραν, εἰ μὲν τυγχάνει γυνή, δουλεύειν τῷ δεσπότῃ· δούλαις γὰρ μόναις γυναιξὶν ἔξεστιν εἰς τὸν τῆς Ἀρτέμιδος νεὼν παριέναι· εἰ δέ φησιν εἶναι παρθένος, ἐν τῷ τῆς σύριγγος ἄντρῳ
κλεισθῆναι." Ἡμεῖς μὲν οὖν εὐθὺς ἐδεξάμεθα τὴν 3
πρόκλησιν· καὶ γὰρ ᾔδειμεν αὐτὴν ἐσομένην· ἡ δὲ Μελίτη θαρρήσασα τῷ παρ' ὃν ἀπεδήμει χρόνον ὁ Θέρσανδρος μηδέν μοι κοινὸν πρὸς αὐτὴν γεγονέναι

---

2 post ἀγώγιμον: ὡς φορτίον | post κάλλος: ἐωνημένη ἦλθε

14 post θυγατέρα: οὐκέτι βασανίσων, ὡς μικρῷ πρόσθεν ἔλεγον

πλὴν λόγων "ἀλλὰ καὶ ἔγωγε" ἔφη "ταύτην δέχομαι
τὴν πρόκλησιν, καὶ ἔτι πλέον αὐτῇ προστίθημι· τὸ
δὲ μέγιστον, οὐδὲ εἶδον τὸ παράπαν οὔτε ξένον οὔτε
πολίτην ἥκειν εἰς ὁμιλίαν παρ' ὃν λέγεις καιρόν
4 * * σε δεῖ παθεῖν, ἂν συκοφάντης ἁλῷς;" "Ὅ τι ἂν"
ἔφη "δόξῃ προστιμῆσαι τοῖς δικασταῖς." Ἐπὶ τού-
τοις διελύθη τὸ δικαστήριον, καὶ εἰς τὴν ὑστεραίαν
διώριστο τὰ τῆς προκλήσεως ἡμῖν γενέσθαι.
12 Τὸ δὲ τῆς Στυγὸς ὕδωρ εἶχεν οὕτως. Παρθένος
ἦν εὐειδής, ὄνομα Ῥοδῶπις, κυνηγίων ἐρῶσα καὶ
θήρας· πόδες ταχεῖς, εὔστοχοι χεῖρες, ζώνη καὶ μίτρα
καὶ ἀνεζωσμένος εἰς γόνυ χιτὼν καὶ κατὰ ἄνδρας
κουρὰ τριχῶν. Ὁρᾷ ταύτην Ἄρτεμις, καὶ ἐπήνει καὶ
ἐκάλει καὶ σύνθηρον ἐποιήσατο, καὶ τὰ πλεῖστα κοινὰ
2 ἦν αὐταῖς θηράματα. Ἀλλὰ καὶ ὤμοσεν ἀεὶ παρα-
μενεῖν καὶ τὴν πρὸς ἄνδρας ὁμιλίαν φυγεῖν καὶ τὴν
ἐξ Ἀφροδίτης ὕβριν μὴ παθεῖν. Ὤμοσεν ἡ Ῥοδῶπις,
καὶ ἤκουσεν ἡ Ἀφροδίτη καὶ ὀργίζεται καὶ ἀμύνα-
3 σθαι θέλει τὴν κόρην τῆς ὑπεροψίας. Νεανίσκος ἦν
Ἐφέσιος καλὸς ἐν μειρακίοις ὅσον Ῥοδῶπις ἐν παρ-
θένοις· Εὐθύνικον αὐτὸν ἐκάλουν· ἐθήρα δὲ καὶ
αὐτὸς ὡς Ῥοδῶπις, καὶ τὴν Ἀφροδίτην ὁμοίως οὐκ
4 ἤθελεν εἰδέναι. Ἐπ' ἀμφοτέρους οὖν ἡ θεὸς ἔρχεται
καὶ τὰς θήρας αὐτῶν εἰς ἓν συνάγει· τέως γὰρ ἦσαν
κεχωρισμένοι· ἡ δὲ Ἄρτεμις τηνικαῦτα οὐ παρῆν.
Παραστησαμένη δὲ τὸν υἱὸν τὸν τοξότην ἡ Ἀφροδίτη
εἶπε "τέκνον, ζεῦγος τοῦτο ὁρᾷς ἀναφρόδιτον καὶ
ἐχθρὸν ἡμῶν καὶ τῶν ἡμετέρων μυστηρίων· ἡ δὲ
παρθένος καὶ θρασύτερον ὤμοσε κατ' ἐμοῦ· ὁρᾷς
5 αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἔλαφον συντρέχοντας. Ἄρξαι καὶ σὺ
τῆς θήρας ἀπὸ πρώτης τῆς τολμηρᾶς κόρης· καὶ πάν-
τως γε τὸ σὸν βέλος εὐστοχώτερόν ἐστιν." Ἐντείνουσιν

ἀμφότεροι τὰ τόξα, ἡ μὲν ἐπὶ τὴν ἔλαφον, ὁ δὲ Ἔρως
ἐπὶ τὴν παρθένον· καὶ ἀμφότεροι τυγχάνουσι, καὶ ἡ
κυνηγέτις μετὰ τὴν θήραν ἦν τεθηραμένη· καὶ εἶχεν 6
ἡ μὲν ἔλαφος εἰς τὰ νῶτα τὸ βέλος, ἡ δὲ παρθένος
εἰς τὴν καρδίαν· τὸ δὲ βέλος, Εὐθύνικον φιλεῖν.
Δεύτερον δὲ καὶ ἐπὶ τοῦτον οἰστὸν ἀφίησι. Καὶ εἶδον 7
ἀλλήλους ⟦ὁ⟧ Εὐθύνικος καὶ ἡ Ῥοδῶπις, καὶ ἔστησαν
μὲν τὸ πρῶτον τοὺς ὀφθαλμοὺς ἑκάτεροι, μηδέτερος
ἐκκλῖναι θέλων ἐπὶ θάτερα· κατὰ μικρὸν δὲ τὰ τραύ-
ματα ἀμφοῖν ἐξάπτεται, καὶ αὐτοὺς ὁ Ἔρως ἐλαύνει
κατὰ τουτὶ τὸ ἄντρον, οὗ νῦν ἐστιν ἡ πηγή, καὶ ἐν-
ταῦθα τὸν ὅρκον ψεύδονται. Ἡ Ἄρτεμις ὁρᾷ τὴν 8
Ἀφροδίτην γελῶσαν καὶ τὸ πραχθὲν συνίησι καὶ
εἰς ὕδωρ λύει τὴν κόρην ἔνθα τὴν παρθενίαν ἔλυσε.
Καὶ διὰ τοῦτο, ὅταν τις αἰτίαν ἔχῃ ἀφροδισίων, εἰς
τὴν πηγὴν εἰσβᾶσα ἀπολούεται· ἡ δέ ἐστιν ὀλίγη
καὶ μέχρι κνήμης μέσης. Ἡ δὲ κρίσις· ἐγγράψασα 9
τὸν ὅρκον γραμματείῳ μηρίνθῳ δεδεμένον περιεθή-
κατο τῇ δέρῃ· κἂν μὲν ἀψευδῇ τὸν ὅρκον, μένει κατὰ
χώραν ἡ πηγή· ἂν δὲ ψεύδηται, τὸ ὕδωρ ὀργᾷ
καὶ ἀναβαίνει μέχρι τῆς δέρης καὶ τὸ γραμματεῖον
ἐκάλυψε.

Ταῦτα εἰπόντες, καὶ τοῦ καιροῦ προελθόντος εἰς
ἑσπέραν, ἀπῄειμεν κοιμησόμενοι, χωρὶς ἕκαστος. Τῇ 13
δὲ ὑστεραίᾳ ὁ δῆμος μὲν ἅπας παρῆν, ἡγεῖτο δὲ Θέρ-
σανδρος φαιδρῷ τῷ προσώπῳ καὶ εἰς ἡμᾶς ἅμα βλέ-
πων σὺν γέλωτι, ἐστόλιστο δὲ ἡ Λευκίππη ⟦τῇ⟧ ἱερᾷ
στολῇ. Ποδήρης ⟦ὁ⟧ χιτών, ὀθόνης ὁ χιτών, ζώνη
κατὰ μέσον τὸν χιτῶνα, ταινία περὶ τὴν κεφαλὴν
φοινικοβαφής, ἀσάνδαλος ὁ πούς. Καὶ ἡ μὲν εἰσῆλθε 2
πάνυ κοσμίως· ἐγὼ δὲ ὡς εἶδον, εἱστήκειν τρέμων
καὶ ταῦτα πρὸς ἐμαυτὸν ἔλεγον "ὅτι μὲν παρθένος ἡ

Λευκίππη πεπίστευκα, ἀλλὰ τὸν Πᾶνα, ὦ φιλτάτη,
3 *φοβοῦμαι. Θεός ἐστι φιλοπάρθενος, καὶ δέδοικα μὴ*
δευτέρα καὶ σὺ σύριγξ γένῃ. Ἀλλ' ἐκείνη μὲν ἔφυγε
διώκοντα αὐτὸν ἐν πεδίῳ καὶ ἐδιώκετο ἐν πλάτει· σὲ
δὲ καὶ εἴσω θυρῶν ἀπεκλείσαμεν ὡς ἐν πολιορκίᾳ,
4 *ἵνα, ἂν διώκῃ, μὴ δύνῃ φυγεῖν. Ἀλλ', ὦ δέσποτα*
Πάν, εὐγνωμονήσειας καὶ μὴ παραβαίης τὸν νόμον
τοῦ τόπου· ἡμεῖς γὰρ αὐτὸν τετηρήκαμεν. Ἐξίτω
πάλιν ἡμῖν ἡ Λευκίππη παρθένος· ταύτας πρὸς τὴν
Ἄρτεμιν συνθήκας ἔχεις· μὴ ψεύσῃ τὴν παρθένον."
14 *Ταῦτά μου πρὸς ἐμαυτὸν λαλοῦντος μέλος ἐξη-*
κούετο μουσικόν, καὶ ἐλέγετο μηδεπώποτε λιγυρώ-
τερον οὕτως ἀκουσθῆναι, καὶ εὐθὺς ἀνεῳγμένας
2 *εἴδομεν τὰς θύρας. Ὡς δὲ ἐξέθορεν ἡ Λευκίππη,*
πᾶς μὲν ὁ δῆμος ἐξεβόησεν ὑφ' ἡδονῆς καὶ τὸν Θέρ-
σανδρον ἐλοιδόρουν, ἐγὼ δὲ ὅστις ἐγεγόνειν οὐκ ἂν
εἴποιμι λόγῳ. Μίαν μὲν δὴ ταύτην νίκην καλλί-
στην νενικηκότες ἀπῄειμεν, ἐπὶ δὲ τὴν δευτέραν
3 *κρίσιν ἐχωροῦμεν, τὴν Στύγα. Καὶ ὁ δῆμος οὕτω*
μετεσκευάζετο καὶ πρὸς ταύτην τὴν θέαν· καὶ πάντα
συνεπεραίνετο κἀκεῖ. Ἡ Μελίτη τὸ γραμματεῖον πε-
ριέκειτο· ἡ πηγὴ διαυγὴς καὶ ὀλίγη· ἡ δὲ ἐνέβη εἰς
4 *αὐτὴν καὶ ἔστη φαιδρῷ τῷ προσώπῳ. Τὸ δὲ*
ὕδωρ οἷον ἦν κατὰ χώραν ἔμενε, μηδὲ τὸ βραχύτατον
ἀναθορὸν τοῦ συνήθους μέτρου. Ἐπεὶ δὲ ὁ χρόνος,
ὃν ἐνδιατρίβειν ἐν τῇ πηγῇ διώριστο, παρεληλύθει,
τὴν μὲν ὁ πρόεδρος δεξιωσάμενος ἐκ τοῦ ὕδατος ἐξά-
γει, δύο παλαίσματα τοῦ Θερσάνδρου νενικημένου·
μέλλων δὲ καὶ τὸ τρίτον ἡττᾶσθαι, ὑπεκδὺς εἰς τὴν
οἰκίαν ἐκδιδράσκει, φοβηθεὶς μὴ καὶ καταλεύσειεν
5 *αὐτὸν ὁ δῆμος. Τὸν γὰρ Σωσθένην εἷλκον ἄγοντες*
νεανίσκοι τέτταρες, δύο μὲν τῆς Μελίτης συγγενεῖς,

δύο δὲ οἰκέται· τούτους γὰρ ἐπεπόμφει ζητήσοντας
αὐτὸν ἡ Μελίτη. Συνεὶς δὲ ὁ Θέρσανδρος πόρρωθεν
καὶ καταμηνύσοντα τὸ πρᾶγμα εἰδώς, ἂν ἐν βασάνοις
γένηται, φθάσας ἀποδιδράσκει καὶ νυκτὸς ἐπελθού-
σης τῆς πόλεως ὑπεξέρχεται. Τὸν δὲ Σωσθένην εἰς τὴν 6
εἱρκτὴν ἐκέλευσαν οἱ ἄρχοντες ἐμβληθῆναι, τοῦ Θερ-
σάνδρου φυγόντος. Τότε μὲν οὖν ἀπηλλαττόμεθα,
κατὰ κράτος ἤδη περιγενόμενοι καὶ ὑπὸ πάντων εὐ-
φημούμενοι.

Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ τὸν Σωσθένην ἦγον ἐπὶ τοὺς 15
ἄρχοντας οἱ ταύτην ἔχοντες τὴν πίστιν. Ὁ δὲ ἐπὶ
βασάνους ἑαυτὸν ἀγόμενον ἰδὼν πάντα σαφῶς λέγει,
ὅσα τε ἐτόλμησεν ὁ Θέρσανδρος καὶ ὅσα αὐτὸς ὑπη-
ρέτησεν· οὐ παρέλιπε δὲ οὐδὲ ὅσα ἰδίᾳ πρὸ τῶν τῆς
Λευκίππης θυρῶν διελέχθησαν πρὸς ἀλλήλους περὶ
αὐτῆς. Καὶ ὁ μὲν αὖθις εἰς τὴν εἱρκτὴν ἐβέβλητο, 2
δώσων δίκην, τοῦ δὲ Θερσάνδρου φυγὴν ἀπόντος
κατέγνωσαν· ἡμᾶς δὲ ὁ ἱερεὺς ὑπεδέχετο πάλιν τὸν
εἰθισμένον τρόπον. Καὶ μεταξὺ δειπνοῦντες ἐμυθο- 3
λογοῦμεν ἅ τε τὴν προτεραίαν ἐτύχομεν εἰπόντες καὶ
εἴ τι ἐπιδεέστερον ἦν ὧν ἐπάθομεν. Ἡ Λευκίππη δὲ
ἅτε δὴ τὸν πατέρα μηκέτι αἰδουμένη, ὡς ἂν σαφῶς
παρθένος εὑρεθεῖσα, τὰ συμβάντα μεθ' ἡδονῆς διη-
γεῖτο. Ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν Φάρον ἐγεγόνει καὶ τοὺς 4
λῃστάς, λέγω πρὸς αὐτὴν "οὐκ ἐρεῖς ἡμῖν τὸν μῦθον
τῶν τῆς Φάρου λῃστῶν καὶ τῆς ἀποτμηθείσης ἐκεῖ τὸ
αἴνιγμα κεφαλῆς, ἵνα σου καὶ ὁ πατὴρ ἀκούσῃ;
τοῦτο γὰρ μόνον ἐνδεῖ πρὸς ἀκρόασιν τοῦ παντὸς
δράματος."

"Γυναῖκα" ἔφη "κακοδαίμονα ἐξαπατήσαντες οἱ 16

---

22 post δή: μᾶλλον

λῃσταὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ πωλουσῶν τὰ Ἀφροδίτης, ὡς
δὴ ναυκλήρῳ τινὶ συνεσομένην ἐπὶ τοῦ σκάφους, ταύ-
την εἶχον ἐπὶ τῆς νεώς, ἀγνοοῦσαν τὴν ἀλήθειαν ἐφ'
ὃ παρῆν, ὑποπίνουσαν δὲ ἡσυχῇ σύν τινι τῶν πειρα-
2 τῶν· λόγῳ δ' ἦν ἐραστὴς ὁ λῃστής. Ἐπεὶ δὲ ἁρπάσαν-
τές με, ὡς εἶδες, ἐνέθεσαν τῷ σκάφει καὶ πτερώσαν-
τες αὐτὸ ταῖς κώπαις ἔφυγον, ὁρῶντες τὴν διώκου-
σαν ναῦν φθάνουσαν, περιελόντες τόν τε κόσμον καὶ
τὴν ἐσθῆτα τῆς ταλαιπώρου γυναικὸς ἐμοὶ περιτι-
θέασι, τοὺς δὲ ἐμοὺς χιτωνίσκους ἐκείνῃ· καὶ στή-
σαντες αὐτὴν ἐπὶ τῆς πρύμνης, ὅθεν διώκοντες ὄψοι-
σθε, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσιν αὐτῆς, καὶ τὸ μὲν
σῶμα ἔρριψαν, ὡς εἶδες, κατὰ τῆς θαλάσσης, τὴν δὲ
3 κεφαλήν, ὡς ἔπεσεν, εἶχον ἐπὶ τῆς νεὼς τότε. Μι-
κρὸν γὰρ ὕστερον καὶ ταύτην ἀποσκευάσαντες ἔρρι-
ψαν ὁμοίως, ὅτε μηκέτι τοὺς διώκοντας εἶδον. Οὐκ
οἶδα δὲ πότερον τούτου χάριν προπαρασκευάσαντες
ἔτυχον τὴν γυναῖκα ἢ διεγνωκότες ἀνδραποδίσαντες
πωλῆσαι, ὥσπερ ὕστερον πεπράκασι κἀμέ· τῷ δὲ
διώκεσθαι πρὸς ἀπάτην τῶν διωκόντων ἀντ' ἐμοῦ
σφάττουσι, νομίζοντες πλέον ἐμπολήσειν ἐκ τῆς ἐμῆς
4 πράσεως ἢ τῆς ἐκείνης. Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τὸν Χαι-
ρέαν τὴν ἀξίαν δόντα δίκην ἐπεῖδον· αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ
συμβουλεύσας ἀντ' ἐμοῦ τὴν ἄνθρωπον ἀποκτείναν-
5 τας ῥῖψαι. Ὁ δὲ λοιπὸς τῶν λῃστῶν ὄχλος οὐκ ἔφα-
σάν με αὐτῷ ἀφήσειν μόνῳ· φθάνειν γὰρ ἤδη λα-
βόντα σῶμα ἕτερον, ὃ πραθὲν ἂν παρέσχεν αὐτοῖς
ἀφορμὴν κέρδους· δεῖν δὲ ἀντὶ τῆς θανούσης ἐμὲ
πραθεῖσαν κοινὴν ἅπασιν αὐτοῖς γενέσθαι μᾶλλον ἢ
6 ἐκείνῳ μόνῳ. Ὡς δὲ ἀντέλεγε, δικαιολογούμενος

---

2 post τινί: γυναῖκα

δῆθεν καὶ τὰς συνθήκας προφέρων, ὡς οὐκ εἰς πρᾶ-
σιν ἁρπάσειεν αὐτοὺς ἀλλ' ἐρωμένην αὐτῷ, καί τι
θρασύτερον εἶπε, εἷς τῶν λῃστῶν, καλῶς ποιῶν,
ὄπισθεν ἑστὼς ἀποκόπτει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Ὁ μὲν 7
οὖν δίκην οὐ μεμπτὴν δοὺς τῆς ἁρπαγῆς ἔρριπτο
καὶ αὐτὸς κατὰ τῆς θαλάσσης, οἱ δὲ λῃσταὶ δύο
πλεύσαντες ἡμερῶν ἄγουσί με οὐκ οἶδ' ὅποι γε καὶ
πιπράσκουσιν ἐμπόρῳ συνήθει, κἀκεῖνος Σωσθένει."

Λέγει δὴ καὶ ὁ Σώστρατος "ἐπεὶ τοίνυν τοὺς 17
ὑμετέρους μύθους, ὦ παιδία, κατελέξατε, φέρε
ἀκούσατε" ἔφη "καὶ παρ' ἐμοῦ τὰ οἴκοι πραχθέντα
περὶ Καλλιγόνην τὴν σήν, ὦ Κλειτοφῶν, ἀδελφήν,
ἵνα μὴ ἀσύμβολος ὦ μυθολογίας παντάπασι." Κἀγὼ 2
ἀκούσας τὸ τῆς ἀδελφῆς ὄνομα πάνυ τὴν γνώμην
ἐπεστράφην καὶ "ἄγε, πάτερ" εἶπον "λέγε· μόνον
περὶ ζώσης λέγοις." Ἄρχεται δὴ λέγειν ἃ φθάνω
προειρηκὼς ἅπαντα, τὸν Καλλισθένην, τὸν χρησμόν,
τὴν θεωρίαν, τὸν λέμβον, τὴν ἁρπαγήν. Εἶτα προσ- 3
έθηκεν ὅτι "μαθὼν κατὰ τὸν πλοῦν ὡς οὐκ ἦν θυγά-
τηρ ἐμή, διημαρτήθη δὲ τὸ πᾶν ἔργον αὐτῷ, ἦρα δ'
ὅμως καὶ σφόδρα τῆς Καλλιγόνης, προσπεσὼν αὐτῆς
τοῖς γόνασι 'δέσποινα' εἶπε 'μή με νομίσῃς λῃστὴν
εἶναί τινα καὶ κακοῦργον, ἀλλὰ γάρ εἰμι τῶν εὖ γε-
γονότων, γένει Βυζάντιος, δεύτερος οὐδενός· ἔρως
δέ με λῃστείας ὑποκριτὴν πεποίηκε καὶ ταύτας ἐπὶ
σοὶ πλέξαι τὰς τέχνας. Δοῦλον οὖν με σεαυτῆς ἀπὸ
ταύτης τῆς ἡμέρας νόμιζε· καί σοι προῖκα ἐπιδίδωμι
τὸ μὲν πρῶτον ἐμαυτόν, ἔπειτα ὅσην οὐκ ἂν ὁ πατὴρ
ἐπέδωκέ σοι· τηρήσω δέ σε παρθένον μέχριπερ
ἂν σοὶ δοκῇ.' Καὶ ταῦτα εἰπὼν καὶ ἔτι τούτων πλεί-
ονα εὐαγωγοτέραν τὴν κόρην αὐτῷ γενέσθαι παρε- 4
σκεύασεν. Ἦν δὲ καὶ ὀφθῆναι καλὸς καὶ στωμύλος

καὶ πιθανώτατος, καὶ ἐπειδὴ ἧκεν εἰς τὸ Βυζάντιον,
συμβόλαιον ποιησάμενος προικὸς μεγίστης καὶ τἆλλα
πολυτελῶς παρασκευάσας, ἐσθῆτά τε καὶ χρυσὸν καὶ
ὅσα εἰς κόσμον γυναικῶν εὐδαιμόνων, περιεῖπεν εὖ
καὶ καλῶς, ἄχραντον τηρῶν, ὡς ἐπηγγείλατο, ὥστε
5 καὶ αὐτὴν ᾑρήκει τὴν κόρην ἤδη. Ὁ δὲ καὶ τἆλλα
πάντα παρεῖχεν ἑαυτὸν κοσμιώτατον καὶ ἐπιεικῆ καὶ
σώφρονα, καὶ ἦν τις ἐξαίφνης περὶ τὸν νεανίσκον
θαυμαστὴ μεταβολή. Ἕδρας τε γὰρ ἐξανίστατο τοῖς
πρεσβυτέροις καὶ ἐπεμελεῖτο φθάνειν προσαγορεύων
τοὺς ἐντυγχάνοντας, καὶ τὸ τέως ἄκριτον πολυτελὲς
ἐκ τῆς πρὶν ἀσωτίας εἰς τὸ εὔβουλον μεταπῖπτον τὸ
μεγαλόφρον ἐφύλαττε πρὸς τοὺς ἐν χρείᾳ τοῦ λαβεῖν
διὰ πενίαν ὄντας, ὥστε θαυμάζειν ἅπαντας τὸ αἰφνί-
διον οὕτως ἐκ τοῦ χείρονος εἰς τὸ πάνυ χρηστὸν μετ-
6 ελθόν. Ἐμὲ δ' οὖν ᾑρήκει πάντων μᾶλλον, καὶ
ὑπερηγάπων αὐτὸν καὶ τὴν πρὶν ἀσωτίαν φύσεως
ἐνόμιζον εἶναι θαυμαστὴν μεγαλουργίαν, ἀλλ' οὐκ
7 ἀκρασίαν. Κἀμὲ οὖν ὑπεισῄει τὸ τοῦ Θεμιστοκλέους,
ὅτι κἀκεῖνος τὴν πρώτην ἡλικίαν σφόδρα δόξας ἀκό-
λαστος εἶναι πάντας ὑπερέβαλεν Ἀθηναίους ὕστερον
σοφίᾳ τε καὶ ἀνδραγαθίᾳ· καὶ δὴ μετενόουν ἀπο-
σκορακίσας αὐτόν, ὅτε μοι περὶ τοῦ τῆς θυγατρὸς
8 διελέχθη γάμου. Καὶ γάρ με σφόδρα ἐθεράπευε καὶ
ἐκάλει πατέρα καὶ κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐδορυφόρει καὶ
τῶν εἰς πόλεμον γυμνασίων οὐκ ἠμέλει, ἀλλὰ καὶ
9 πάνυ ἐρρωμένως ἐν ταῖς ἱππασίαις διέπρεπεν. Ἦν
μὲν οὖν καὶ παρὰ τὸν τῆς ἀσωτίας χρόνον τούτοις
χαίρων καὶ χρώμενος, ἀλλ' ὡς ἐν τρυφῇ καὶ παιδιᾷ·
τὸ δὲ ἀνδρεῖον ὅμως αὐτῷ καὶ τὸ ἔμπειρον λεληθό-
τως ἐτρέφετο· τέλεον δὲ ἦν αὐτῷ τὸ ἔργον πρὸς τὸ
καρτερῶς καὶ ποικίλως διαπρέπειν ἐν τοῖς πολεμικοῖς.

Ἐπεδίδου δὲ καὶ χρήματα ἱκανὰ τῇ πόλει. Κἀκεῖνον 10
ἅμα ἐμοὶ στρατηγὸν προεβάλοντο· ὅθεν ἔτι μᾶλλον
ὑπερησπάζετό με, ὑπήκοόν μοι κατὰ πάντα παρέχων
ἑαυτόν.

Ἐπεὶ δ' ἐνικήσαμεν τὸν πόλεμον ἐπιφανείᾳ τῶν 18
θεῶν ⟦καὶ⟧ ὑποστρέψαντες εἰς τὸ Βυζάντιον, εὐφη-
μοῦντες τὸν Ἡρακλέα καὶ τὴν Ἄρτεμιν ἐχειροτονή-
θημεν ἐγὼ μὲν ἐνταῦθα τῇ Ἀρτέμιδι, ὁ δὲ εἰς Τύ-
ρον Ἡρακλεῖ, λαβόμενός μου τῆς δεξιᾶς ὁ Καλλισθέ-
νης διηγεῖται πρῶτον τὰ πεπραγμένα αὐτῷ περὶ τὴν
Καλλιγόνην. "Ἀλλὰ ἅπερ ἐποιήσαμεν, πάτερ' εἶπε 2
'τὰ μὲν νεότητος φύσει πέπρακται βίᾳ, τὰ δὲ μετὰ
ταῦτα προαιρέσει. Παρθένον γὰρ τὴν κόρην μέχρι
τούτου τετήρηκα, καὶ ταῦτα πολέμοις ὁμιλῶν, ἐν οἷς
οὐδεὶς ἀναβάλλεται τὰς ἡδονάς. Νῦν οὖν εἰς τὴν 3
Τύρον αὐτὴν ἀπαγαγεῖν ἔγνωκα πρὸς τὸν πατέρα καὶ
νόμῳ παρ' ἐκείνου λαβεῖν τὸν γάμον. Ἂν μὲν οὖν
ἐθελήσῃ μοι δοῦναι τὴν κόρην, ἀγαθῇ τύχῃ δέξομαι·
ἂν δὲ σκαιὸς γένηται καὶ δύσκολος, παρθένον αὐτὴν
ἀπολήψεται. Ἐγὼ γὰρ προῖκα ἐπιδοὺς οὐκ εὐκατα- 4
φρόνητον ἀγαπητῶς ἂν λάβοιμι τὸν γάμον.' Ἀνα-
γνώσομαι δέ σοι καὶ τὸ συμβόλαιον, ὃ φθάνω πρὸ
τοῦ πολέμου γράψας, δεόμενος συνοικίσαι τῷ Καλ-
λισθένει τὴν κόρην, τό τε γένος αὐτοῦ καταλέγων
καὶ τὸ ἀξίωμα καὶ τὰς ἐν τοῖς πολέμοις ἀριστείας.
Τοῦτο γάρ ἐστιν ἡμῖν τὸ συγκείμενον. Ἐγὼ δέ, 5
ἣν τὴν ἔφεσιν ἀγωνισώμεθα, διέγνωκα πρῶτον μὲν
εἰς τὸ Βυζάντιον διαπλεῦσαι, μετὰ ταῦτα δὲ εἰς τὴν
Τύρον."

Καὶ ταῦτα διαμυθολογήσαντες ἐκοιμήθημεν τὸν
αὐτὸν τρόπον· τῇ δὲ ὑστεραίᾳ παραγενόμενος ὁ 19
Κλεινίας ἔφη Θέρσανδρον διὰ τῆς νυκτὸς ἀποδεδρα-

κέναι· τὴν γαρ ἔφεσιν οὐχ ὡς ἀγωνιούμενον πεποιῆ-
σθαι, βουλόμενον δὲ μετὰ προφάσεως ἐπισχεθῆναι
2 τὸν ἔλεγχον ὧν ἐτόλμησε. Μείναντες οὖν τῶν
ἑξῆς τριῶν ἡμερῶν, ὅσων ἦν ἡ προθεσμία, προσελ-
θόντες τῷ προέδρῳ καὶ τοὺς νόμους ἀναγνόντες,
καθ' οὓς οὐδεὶς ἔτι τῷ Θερσάνδρῳ λόγος πρὸς ἡμᾶς
ἦν, νεὼς ἐπιβάντες καὶ οὐρίῳ χρησάμενοι πνεύματι
κατήραμεν εἰς τὸ Βυζάντιον, κἀκεῖ τοὺς πολυεύκτους
ἐπιτελέσαντες γάμους ἀπεδημήσαμεν εἰς τὴν Τύρον.
3 Δύο δὲ ὕστερον ἡμερῶν τοῦ Καλλισθένους ἐλθόντες
εὕρομεν τὸν πατέρα μέλλοντα θύειν τοὺς γάμους τῆς
ἀδελφῆς εἰς τὴν ὑστεραίαν. Παρῆμεν οὖν ὡς καὶ
συνθύσοντες αὐτῷ καὶ εὐξόμενοι τοῖς θεοῖς τούς τε
ἐμοὺς καὶ τοὺς ἐκείνου γάμους σὺν ἀγαθαῖς φυλαχθῆ-
ναι τύχαις. Καὶ διεγνώκαμεν ἐν τῇ Τύρῳ παραχει-
μάσαντες διελθεῖν εἰς τὸ Βυζάντιον."

ΙΑΜΒΛΙΧΟΥ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΝ

1 Ὄντας ὡραίους καὶ καλοὺς τοὺς παῖδας ὁ πατὴρ ὑπεξέπεμψεν εἰς τοὺς ποιμένας, φοβούμενος τύραννον ὑβριστήν. Suid. v. Ὑπεξέπεμψεν. Vide infra p. 221, 29.

2 Ἐπειδὴ διακωδωνίζων ἕκαστον τῶν ποιμένων οὐχ οἷός τε ἦν ἀκοῦσαι καὶ μαθεῖν οἵτινες ἦσαν οἱ παῖδες. Suid. v. Διακωδωνίσω. Cf. p. 221, 29.

3 Ὁ δὲ ἕτερος ταῦρος ἐμυκήσατο, κακὸν φώνημα Γάρμῳ· καὶ ἔδοξε τράγος εἶναι, μὴ ταῦρος ἐκεῖνο τὸ φάσμα. Suid. vv. Φάσμα. Γάρμος. Cf. p. 221, 32.

4 Ὁ δὲ διῆγεν αὐτοὺς ἐπί τι ὄρυγμα, ὃ διαμπερὲς μὲν ἦν ὀρωρυγμένον ἐπὶ σταδίους λ', εἶχε δὲ ἔξοδον ἐπὶ θάτερα τοῦ ὀρύγματος. Suid. v. Διαμπερές. Cf. p. 222, 5.

5 Τῶν δὲ περιπόλων τις περιθέων ἀποβάλλει χαλκῆν ἀσπίδα ὕπερθεν τοῦ ὀρύγματος. Ἡ δὲ οὖσα μὲν πλατεῖα ἀλλὰ κυρτὴ οὐ στερεὸν ἐκτύπησεν, ἀλλὰ κοῖλον καὶ διάκενον. Suid. v. Περιπόλων. Cf. p. 222, 11.

6 Αἱ δὲ μέλιτται ἐμπεφωλεύκεισαν ὥσπερ ἐν κυψέλῃ τῷ φωλεῷ· τὸ μέλι δὲ ἐλείβετο κατὰ τῶν κεφαλῶν. Suid. v. Κυψέλη. Cf. p. 222, 17.

7 Τὸ δὲ μέλι, ἅτε οὐκ ἀκέραιον οὐδὲ ἀπὸ ἀνθέων ἀλλ' ἀπὸ ἑρπετῶν συμπεπορισμένον, ἀνέστρεφε τὰ σπλάγχνα. Suid. v. Ἀκέραιος. Cf. p. 222, 21.

8 Ἀπεκείρατο τὴν κόμην· ἦν δὲ πολλὴ καὶ ξανθὴ καὶ βαθεῖα. Suid. v. Βαθεῖα κόμη. Θυραυλεῖν. Cf. p. 222, 26.

Οἱ δὲ στρατιῶται ἐλθόντες σκοταῖοι εἶδον τὰ σώ- 9
ματα, καὶ νόμῳ τῶν Βαβυλωνίων ἐπέρριψαν αὐτοῖς ὁ μὲν κάνδυν, ὁ δὲ χλαμύδα, ὁ δὲ ψωμούς, ὁ δὲ ἀκρόδρυα· καὶ μέγα κεφάλαιον ἠθροίσθη μικρῶν κερματίων. Suid. vv. *Σκοταῖος ἐλθών. Κεφάλαιον. Κερματίζει.* Cf. p. 222, 31.

Οἱ δὲ κόρακες περιιπτάμενοι ἄνω καὶ κάτω, 10
θορυβούμενοι καὶ κεκραγότες μετὰ πολλῆς ἀσελγείας, οἷον οἱ κόρακες λαρυγγίζουσιν. Suid. v. *Λαρυγγίζειν.* Cf. p. 222, 34.

Ἀνὴρ ἐπιστάμενος ἥκιστα ψεύδεσθαι, φίλος δὲ 11
εἴπερ τις ἄλλος ἀληθείας ..... ἥκιστα δ' ἄν τις αὐτὸν ἐθεάσατο παρεκβαίνοντα τὸ ἀληθὲς ἔργῳ ἢ λόγῳ ποτὲ ἤτοι πρὸς τὸ εἰρωνικώτερον ἢ ἀλαζονέστερον. Suid. vv. *Ἥκιστα. Εἴρων.* Cf. p. 224, 18.

Ἡ δὲ κάμηλος ὑφῆκε τὰ κῶλα καὶ ἑαυτὴν ἐκάθι- 12
σεν εἰς τὰ στέρνα. Suid. v. *Κῶλα.* Cf. p. 225, 28.

Οὐδὲ γὰρ πρόσοιτο ἀναβάτην ἡ κάμηλος οὐδένα 13
ὑπ' αὐθαδείας καὶ ἀσυνηθείας. Suid. v. *Πρόσοιτο.*

Εἶδε φορτίον χλωρῶν ἀκανθῶν, ἃ καμήλοις ἐστὶ 14
φαγήματα· ἡ δὲ τὴν κεφαλὴν καθῆκε. Id. v. *Φαγήματα.*

Ἡ μὲν κάμηλος ἐγεύετο τοῦ χιλοῦ· ὁ δὲ ἔπινε 15
ποτὸν τοῦ ποτοῦ ἀκούσιον, καὶ ἅτε κάτωθεν τοῦ πνεύματος ὠθουμένου, ἄνωθεν δὲ τοῦ ὕδατος ἐπιφερομένου, ἡ φάρυγξ ἐκελάρυζε καὶ πολὺς ἐν τῷ στόματι ἦν βορβορυγμός. Id. vv. *Κελαρύζει. Βορβορυγμός.*

Ὁ δὲ ἱερεὺς σκευὴν ἐσκευάζετο τὴν τοῦ δημίου, 16
μεταλαβὼν ἀντὶ τῶν σεμνοτάτων τὰ οἴκτιστα. Id. v. *Σκευή.* Cf. p. 225, 39.

Τὴν δὲ ἅλυσιν (οὐ γάρ ἐστιν ἡμῖν ἀναγκαία) 17
προσέπεμψά σοι. Suid. v. *Ἀναγκαία τράπεζα.* Cf. p. 226, 14.

18 *Ἐπεὶ δὲ τοῦτο χαλεπὸν ἦν καὶ σπάνιόν τι τὸ τῆς οἰκουροῦ φυλαττούσης καὶ ἅβρας τινὸς ἄλλης συμπαρούσης, ἀναπείθει τὴν κόρην λαθοῦσαν τοὺς γονεῖς ἀποδρᾶναι.* Suid. v. *Ἅβρα*. Cf. p. 226, 21.

19 *Ἀποσφαγεῖσαν γὰρ αὐτὴν ὑπὸ ἐράστου δυσέρωτος.* Suid. v. *Δύσερως*. Cf. p. 226, 23.

20 *Ὁ δὲ ἄγχων τὴν αὑτῆς δεξιὰν καὶ περιάγων περιαιρεῖται τὸ ξίφος.* Id. v. *Ἄγχων*. Cf. p. 228, 29.

---

21 *Ὁ δὲ ἐγέλα νῦν μὲν ἰταμόν τε καὶ ἀκόλαστον γέλωτα, νῦν δὲ ἐφθέγγετο ῥήματα αὐθάδη.* Id. vv. *Ἀκόλαστος. Ἰταμός.*

22 *Ἄρτι δὲ ἀπηρκότος τοῦ Σοραίχου ἡ Σινωνὶς ἐφίσταται.* Suid. vv. *Ἀπηρκότος. Σίνωνος καὶ Σινωνίς. Σόραιχος.*

23 *Εἶτα ἐάσατε οὕτως ἀπραγμόνως ἀποθανεῖν;* Id. v. *Ἀπραγμόνως*.

24 *Ἡ δὲ μεστὴ μὲν ἦν καὶ τῆς ἔμπροσθεν ζηλοτυπίας, προσειλήφει δὲ καὶ τὴν ἀπὸ τῆς πράξεως εὐτολμίαν. Ὡς οὖν ἐλάβετο τῆς ὁδοῦ, "ὁ μὲν πρῶτος ἀγὼν" ἔφη "διηγώνισται, ἐχώμεθα δὲ καὶ τοῦ δευτέρου· καὶ γὰρ ἐν καιρῷ γεγυμνάσμεθα."* Id. v. Ζηλοτυπία.

25 *Ἤδη γὰρ ἐλεῶ σε ὅτι τὰ αὐτά σοι δυστυχῶ.* Id. v. *Ἤδη*.

26 *Ὄμνυμι τοὺς βασιλείους θεούς, ἦ μὴν ἐγὼ ὑμᾶς σώσω.* Id. v. *Ἦ μήν*.

27 *Οἱ δὲ Βαβυλώνιοι ἐντιθέντες εἰς σφενδονὰς ᾠὰ καὶ περιδινοῦντες ἐν κύκλῳ, ἅτε οὐκ ἄπειροι τῶν αὐτοσχεδίων καὶ κυνηγετικῶν διαιτημάτων,*

ἀλλὰ μεμελετηκότες τὰ ἐν ἐρημίᾳ μηχανήματα, ἑφθὸν 28
[καὶ ὠμὸν] τῇ ῥύμῃ τὸ ᾠὸν κατεσκεύαζον. Id. v. Περι-
δινοῦντες.

Πῦρ δὲ αὐτοῖς ὑπέφαινεν ἡ Σινωνὶς καὶ περιη- 29
γεῖτο. Id. v. Περιηγεῖτο.

Ἀλλὰ καὶ τῶν Σινωνίδος γάμων προθυσάσθω, 30
καὶ προτέλεια τοῦ μοιχοῦ ὁ ἀνὴρ γενέσθω. Id. v. Προ-
τέλειον.

Βιαζομένους δὲ τοὺς κολυμβητὰς συμψήσας ὁ 31
ποταμὸς ἔφερε κάτω, καὶ οὐκέτι ἀπενόστησαν. Id. v.
Συμψήσας.

Καὶ ἅμα τῇ κόρῃ παρεσκεύασε πομπὴν ἐπιφανῆ, 32
ἁρμάμαξάν τε λαμπρὰν καὶ ἐσθῆτα σοβαρὰν καὶ θε-
ραπείαν συχνὴν εὐνούχων τε καὶ θεραπαινίδων.
Id. vv. Συχναῖς. Πομπήν.

Περιβαλὼν δὲ περὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ τοὺς τελα- 33
μῶνας προσέδησε τῇ κλίνῃ. Id. v. Τελαμών.

Ἔδωκε τὸν ὅρμον ὁ τελώνης τῷ ἐμπόρῳ. οὐκ 34
ἤδη καὶ λύκοι θήσουσιν ἄρνας ἐκ τῶν στομάτων, καὶ
λέοντες ἀπὸ τῶν ὀδόντων ἀπολύσουσι νεβροὺς ταῖς
μητράσιν, ὁπότε καὶ τελώνης ἀφῆκεν ἄγραν τηλι-
καύτην; Id. v. Τελώνης.

Phot. Bibl. Cod. 94. p. 73b Bekk.

Ἀνεγνώσθη Ἰαμβλίχου δραματικόν, ἔρωτας ὑποκρινόμενον· ἔστι δὲ τῇ αἰσχρολογίᾳ τοῦ μὲν Ἀχιλλέως τοῦ Τατίου ἧττον ἐκπομπεύων, ἀναιδέστερον δὲ μᾶλλον ἢ ὁ Φοῖνιξ Ἡλιόδωρος προσφερόμενος· οἱ γὰρ τρεῖς οὗτοι σχεδόν τι τὸν αὐτὸν σκοπὸν προθέμενοι ἐρωτικῶν δραμάτων ὑποθέσεις ὑπεκρίθησαν, ἀλλ' ὁ μὲν Ἡλιόδωρος σεμνότερόν τε καὶ εὐφημότερον, ἧττον δὲ αὐτοῦ ὁ Ἰάμβλιχος, αἰσχρῶς δὲ καὶ ἀναιδῶς ὁ Ἀχιλλεὺς ἀποχρώμενος· καὶ ἥ γε λέξις αὐτῷ ῥέουσα καὶ μαλακή· καὶ ὅσον αὐτῆς ἐπίκροτον, οὐ πρὸς τόνον τινὰ ἀλλ' ἐπὶ τὸ γαργαλίζον, ὡς ἄν τις εἴποι, καὶ βλακῶδες παρα-
74a κεκίνηται. Ὁ μέντοι Ἰάμβλιχος, ὅσα γε εἰς λέξεως ἀρετὴν καὶ συνθήκης καὶ τῆς ἐν τοῖς διηγήμασι τάξεως, καὶ τοῖς σπουδαιοτάτοις τῶν πραγμάτων ἀλλ' οὐχὶ παιγνίοις καὶ πλάσμασιν ἄξιος τὴν τῶν λόγων τέχνην καὶ ἰσχὺν ἐπιδείκνυσθαι.

2 Εἰσὶ δὲ αὐτῷ πεποιημένα τοῦ δράματος πρόσωπα Σινωνὶς καὶ Ῥοδάνης, καλὴ καὶ καλὸς τὴν ὄψιν, νόμῳ γάμου ἐρῶντες ἀλλήλων καὶ δὴ καὶ ζευγνύμενοι, καὶ Γάρμος βασιλεὺς Βαβυλῶνος, τῆς αὐτοῦ γυναικὸς θανούσης εἰς ἔρωτα ἀναπτόμενος Σινωνίδος καὶ πρὸς γάμον ἄγειν ἐπειγόμενος. Ἀνάνευσις Σινωνίδος καὶ δεσμά, χρυσῷ τῆς ἁλύσεως διαπεπλεγμένης, καὶ Ῥοδάνης διὰ τοῦτο, Δάμα καὶ Σάκα τῶν βασιλικῶν εὐνούχων τὴν πρᾶξιν ἐπιτραπέντων, ἐπὶ σταυροῦ ἀναρτώμενος. Ἀλλ' ἐκεῖθεν καθαιρεῖται σπουδῇ Σινωνίδος, καὶ φεύγουσιν ἄμφω, ὁ μὲν τὸν σταυρόν, ἡ δὲ τὸν γάμον. Καὶ περιτέμνεται διὰ τοῦτο Σάκας καὶ Δάμας τὰ ὦτα καὶ τὰς ῥῖνας, καὶ ἐπὶ τὴν τούτων ἀποστέλλονται ζήτησιν, καὶ δίχα μερισθέντες ἐπὶ τὴν ἔρευναν τρέπονται.

3 Καταλαμβάνονται σχεδόν τι παρά τινα λειμῶνα οἱ περὶ Ῥοδάνην ὑπὸ τοῦ διώκοντος Δάμα· ἁλιεὺς δ' ἦν, ὃς τοὺς ποιμένας ἐμήνυσεν, οἳ στρεβλούμενοι τὸν λειμῶνα μόλις δεικνύουσιν. Ἐν ᾧ καὶ χρυσὸν Ῥοδάνης εὕρισκε, τῆς στήλης τοῦ λέοντος ὑποδηλούμενον τῷ ἐπιγράμματι. Καὶ τράγου τι φάσμα ἐρᾷ

Σινωνίδος· ἐξ ἧς αἰτίας καὶ οἱ περὶ Ῥοδάνην τοῦ λειμῶνος ἀπαίρουσι. Δάμας δὲ τὸν ἀπὸ τοῦ λειμῶνος τῆς Σινωνίδος στέφανον εὑρὼν πέμπει Γάρμῳ παραμύθιον. Φεύγοντες δὲ οἱ περὶ Ῥοδάνην ἐντυγχάνουσιν ἐπὶ καλύβης γραΐ τινι γυναικί, καὶ κρύπτονται ὑπ᾽ ἄντρῳ, ὃ διαμπερὲς ἦν ὀρωρυγμένον ἐπὶ σταδίους τριάκοντα· λόχμῃ δὲ τὸ στόμα ἐβέβυστο. Καὶ οἱ περὶ τὸν Δάμαν ἐφίστανται, καὶ ἀνακρίνεται ἡ γραῦς καὶ ξίφος γυμνὸν ἰδοῦσα ἐξέψυξεν. Οἱ δὲ τοῦ Ῥοδάνους ἵπποι καὶ τῆς Σινωνίδος, οἷς ἐπωχοῦντο, συλλαμβάνονται. Καὶ περικαθίσταται στρατὸς τὸ χωρίον, ἐν ᾧ Σινωνὶς καὶ Ῥοδάνης ἀπεκρύπτετο, καὶ καταρρήγνυταί τινος τῶν περιπόλων ἀσπὶς ἐκ χαλκοῦ τοῦ ὀρύγματος ὕπερθεν, καὶ τῷ διακένῳ τοῦ ἦχου τῶν κεκρυμμένων μήνυσις γίνεται, καὶ περιορύσσεται τὸ ὄρυγμα, καὶ πάντα Δάμας βοᾷ. Καὶ γίνεται τοῖς ἔνδον συναίσθησις, καὶ φεύγουσιν ὑπὸ τοῖς τοῦ ἄντρου μυχοῖς, καὶ διεκπίπτουσι πρὸς τὴν ἑτέραν αὐτοῦ ὀπήν· καὶ μελιττῶν ἀγρίων σμήνη ἐκεῖθεν ἐπὶ τοὺς ὀρύσσοντας τρέπεται, καταρρεῖ δὲ τοῦ μέλιτος καὶ ἐπὶ τοὺς φεύγοντας· αἱ δὲ μέλισσαι καὶ τὸ μέλι ἐξ ἑρπετῶν πεφαρ- 74b
μακευμέναι τροφῆς, αἱ μὲν κρούσασαι τοὺς ἐπὶ τὸ ὄρυγμα ἠκρωτηρίαζον, οὓς δὲ καὶ ἀπέκτειναν. Τῷ δὲ λιμῷ κρατούμενοι οἱ περὶ Ῥοδάνην διαλιχμησάμενοι καὶ τὰς γαστέρας καταρρυέντες, πίπτουσι παρὰ τὴν ὁδὸν ὡσεὶ νεκροί.

Φεύγουσιν ὁ στρατὸς τῷ τῶν μελισσῶν πολέμῳ πονούμενοι, 4
καὶ τοὺς περὶ Ῥοδάνην ὅμως διώκουσι, καὶ οὓς ἐδίωκον ὁρῶντες ἐρριμμένους παρέτρεχον, νεκρούς τινας ὡς ἀληθῶς ὑπολαμβάνοντες. Ἐν τούτῳ τῷ ἄντρῳ κείρεται τοὺς πλοκάμους ἡ Σινωνίς, δι᾽ οὗ ὕδωρ αὐτοῖς ἀνιμήσονται· καὶ τοῦτο εὑρὼν ἐκεῖσε Δάμας πέμπει τῷ Γάρμῳ, σύμβολον τοῦ ἐγγὺς εἶναι κἀκείνους συλλαβεῖν. Ἐρριμμένων δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν τοῦ τε Ῥοδάνους καὶ τῆς Σινωνίδος, ὁ στρατὸς παρερχόμενος ὡς ἐπὶ νεκροῖς κατὰ τὸ πάτριον ἔθος οἱ μὲν χιτωνίσκους ῥίπτοντες ἐκάλυπτον, ἄλλοι δὲ ἄλλο τι τῶν προσόντων καὶ κρεῶν δὲ μέρη καὶ ἄρτου ἐπέρριπτον· καὶ οὕτω παρῆλθεν ὁ στρατός. Οἱ δὲ τῷ μέλιτι καρωθέντες μόλις ἀνίστανται, κοράκων μὲν τῶν περὶ τὰ κρέα διεριζόντων Ῥοδάνην, ἐκείνου δὲ Σινωνίδα ἐξαναστήσαντος. Ἀναστάντες οὖν πορεύονται τὴν ἐναντίαν τραπόμενοι τῷ στρατῷ, ἵνα μᾶλλον λάθοιεν μὴ ὄντες οἱ διωκόμενοι· καὶ εὑρόντες ὄνους δύο ἐπέβησάν τε καὶ τὰ φορτία ἐπέθεντο, ἃ συνεκεκόμιστο αὐτοῖς ἀφ᾽ ὧν ὡσεὶ νεκροῖς ἐπέρριψεν ὁ στρατός.

5 Εἶτα καταίρουσιν εἰς πανδοχεῖον, καὶ φεύγουσιν ἐκεῖθεν, καὶ περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν εἰς ἄλλον σταθμὸν καταλύουσι. Καὶ γίνεται τὸ πάθος τῶν ἀδελφῶν, καὶ κατηγοροῦνται φόνου, καὶ ἀφίενται τοῦ πρεσβυτέρου τῶν ἀδελφῶν, ὃς ἀνῃρήκει φαρμάκῳ τὸν ὕστερον, κατηγορήσαντος μέν, τῇ δὲ οἰκείᾳ ἀναιρέσει ἀθωώσαντος· καὶ λανθάνει Ῥοδάνης ἀνελόμενος τὸ φάρμακον. Καταίρουσιν εἰς οἴκημα λῃστοῦ τοὺς παροδίτας λῃστεύοντος καὶ τούτους ἑαυτῷ ποιουμένου τράπεζαν. Καὶ στρατιωτῶν ὑπὸ τοῦ Δάμα σταλέντων, ἐπεὶ ὁ λῃστὴς συνείληπτο, πῦρ ἐμβάλλεται εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ περιλαμβάνονται τῷ πυρί, καὶ διαφεύγουσι μόλις τὸν ὄλεθρον τῶν ὄνων σφαγέντων καὶ τῷ πυρὶ εἰς δίοδον ἐπιτεθέντων. Καθορῶνται νύκτωρ ὑπὸ τῶν τὸ πῦρ ἐμβαλόντων καὶ ἐπερωτηθέντες τίνες εἶεν, εἴδωλα τῶν ὑπὸ τοῦ λῃστοῦ ἀναιρεθέντων ἀποκρίνονται, καὶ τῇ ὠχρότητι καὶ λεπτότητι τῆς ὄψεως καὶ τῇ ἀτονίᾳ τῆς φωνῆς ἔπεισάν τε τοὺς στρατιώτας καὶ ἐδειμάτωσαν.

6 Καὶ φεύγουσι πάλιν ἐκεῖθεν καὶ καταλαμβάνουσι κόρην
75a ἐπὶ ταφὴν ἀγομένην καὶ συρρέουσιν ἐπὶ τὴν θέαν· καὶ Χαλδαῖος γέρων ἐπιστὰς κωλύει τὴν ταφήν, ἔμπνουν εἶναι τὴν κόρην ἔτι λέγων· καὶ ἐδείχθη οὕτως. Χρησμῳδεῖ δὲ καὶ τῷ Ῥοδάνει, ὡς βασιλεύσοι. Καταλιμπάνεται κενὸς ὁ τῆς κόρης τάφος, καὶ πολλὰ τῶν πέπλων, ἃ ἔμελλεν ἐπικαίεσθαι τῷ τάφῳ, ἔτι τε σιτία καὶ ποτά· καὶ οἱ περὶ Ῥοδάνην τούτοις εὐωχοῦνται καὶ λαμβάνουσί τινα καὶ τῶν ἀμφίων καὶ καθεύδουσιν ἐν τῷ τῆς κόρης τάφῳ. Οἱ δὲ τὸ πῦρ τῇ τοῦ λῃστοῦ οἰκίᾳ ἐμβαλόντες, ἡμέρας ἐπιλαβούσης ἠπατημένους ἑαυτοὺς ἐγνωκότες ἐδίωκον κατ' ἴχνη Ῥοδάνους καὶ Σινωνίδος, συνεργοὺς αὐτοὺς εἰκάζοντες εἶναι τοῦ λῃστοῦ· ἰχνηλατήσαντες δὲ μέχρι τοῦ τάφου, καὶ ἐνιδόντες αὐτοὺς ἐγκειμένους μὲν τῷ τάφῳ, ἀκινητίζοντας δὲ ἅτε ὕπνῳ καὶ οἴνῳ πεπεδημένους, ἔδοξαν νεκροὺς ὁρᾶν καὶ κατέλιπον, ἀπορούμενοι ὅτι ἐκεῖ τὰ ἴχνη ἔφερεν.

7 Ἀπαίρουσιν ἐκεῖθεν οἱ περὶ Ῥοδάνην καὶ περῶσι τὸν ποταμόν, γλυκύν τε ὄντα καὶ διαυγῆ καὶ βασιλεῖ Βαβυλωνίων εἰς πόσιν ἀνακείμενον. Καὶ πιπράσκει Σινωνὶς τὰ ἱμάτια καὶ συλλαμβάνεται ὡς τάφον συλήσασα καὶ ἀναφέρεται εἰς Σόραιχον, ὃς ἦν Σοραίχου τοῦ τελώνου υἱός, ἐπίκλην δὲ αὐτῷ δίκαιος. Καὶ βουλεύεται πέμπειν αὐτὴν ἐπὶ βασιλέα Γάρμον διὰ τὸ κάλλος καὶ κιρνᾶται διὰ τοῦτο τὸ τῶν ἀδελφῶν φάρμακον Ῥοδάνει καὶ Σινωνίδι· αἱρετώτερον γὰρ αὐτοῖς ὁ θάνατος ἢ

Γάρμον ἰδεῖν. Μηνύεται Σοραίχῳ διὰ τῆς θεραπαινίδος ἅπερ εἰς ἔργον ἔμελλε χωρεῖν Ῥοδάνει καὶ Σινωνίδι· καὶ λαθὼν ὁ Σόραιχος τὸ τοῦ θανάτου μὲν φάρμακον κενοῖ, πληροῖ δὲ τὴν κύλικα ὑπνωτικοῦ φαρμάκου· καὶ πιόντας καὶ ὑπνοῦντας λαβὼν ἐφ' ἁρμαμάξης ἤλαυνε πρὸς βασιλέα. Πλησιαζόντων δὲ Ῥοδάνης ἐνυπνίῳ δειματοῦται καὶ βοᾷ καὶ ἐξανιστᾷ Σινωνίδα· ἡ δὲ ξίφει αὐτῆς τὸ στέρνον πλήττει. Καὶ ἀναπυνθάνεται τὰ κατ' αὐτοὺς ἅπαντα Σόραιχος, καὶ λαβόντες πίστεις ἀπαγγέλλουσι, καὶ λύει αὐτοὺς καὶ ὑποδείκνυσι τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἱερὸν ἐν τῇ νησῖδι, ἐν ᾧ ἔμελλε καὶ τὸ τραῦμα ἡ Σινωνὶς θεραπευθήσεσθαι.

8 *Ὡς ἐν παρεκβολῇ δὲ διηγεῖται καὶ τὰ περὶ τοῦ ἱεροῦ καὶ τῆς νησῖδος καὶ ὅτι ὁ Εὐφράτης καὶ ὁ Τίγρις περιρρέοντες αὐτὴν ποιοῦσι νησῖδα καὶ ὅτι ἡ τῆς ἐνταῦθα Ἀφροδίτης ἱέρεια τρεῖς ἔσχε παῖδας, Εὐφράτην καὶ Τίγριν καὶ Μεσοποταμίαν, αἰσχρὰν τὴν ὄψιν ἀπὸ γενέσεως, ὑπὸ δὲ τῆς Ἀφροδίτης εἰς κάλλος μετασκευασθεῖσαν. Δι' ἣν καὶ ἔρις τριῶν ἐραστῶν γίνεται* 75b *καὶ κρίσις ἐπ' αὐτούς. Βόχορος ὁ κρίνων ἦν, κριτῶν κατ' ἐκείνους καιροὺς ἄριστος· ἐκρίνοντο δὲ καὶ ἤριζον οἱ τρεῖς ὅτι τῷ μὲν ἡ Μεσοποταμία τὴν φιάλην ἐξ ἧς ἔπινεν ἔδωκε, τῷ δὲ τὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐξ ἀνθέων ἀφελομένη στέφανον περιέθηκε, τὸν δὲ ἐφίλησε. Καὶ τοῦ φιληθέντος κρίσει νικήσαντος οὐδὲν ἔλαττον αὐτοῖς ἡ ἔρις ἤκμαζεν, ἕως ἀλλήλους ἀνεῖλον ἐρίζοντες.*

9 *Λέγει οὖν ὡς ἐν παρενθήκῃ περὶ τοῦ τῆς Ἀφροδίτης ἱεροῦ, καὶ ὡς ἀνάγκη τὰς γυναῖκας ἐκεῖσε φοιτώσας ἀπαγγέλλειν δημοσίᾳ τὰ ἐν τῷ ναῷ αὐταῖς ὁρώμενα ὄνειρα. Ἐν ᾧ καὶ τὰ περὶ Φαρνούχου καὶ Φαρσίριδος καὶ Τανάιδος, ἀφ' οὗ καὶ Τάναϊς ὁ ποταμός, λεπτομερῶς διεξέρχεται, καὶ ὅτι τὰ περὶ τὸν τόπον καὶ τὴν χώραν τοῦ Τανάιδος τοῖς κατοικοῦσιν Ἀφροδίτης μυστήρια Τανάιδος καὶ Φαρσίριδός εἰσιν. Ἐν δὲ τῇ προειρημένῃ νησῖδι ῥόδων ἐντραγὼν ὁ Τίγρις τελευτᾷ· κανθαρὶς γὰρ τοῖς τοῦ ῥόδου φύλλοις ἔτι συνεπτυγμένοις οὖσιν ὑπεκάθητο. Καὶ ἡ τοῦ παιδὸς μήτηρ ἥρωα πείθεται γενέσθαι τὸν υἱὸν ἐκμαγεύσασα.*

10 *Καὶ διεξέρχεται ὁ Ἰάμβλιχος μαγικῆς εἴδη, μάγον ἀκρίδων καὶ μάγον λεόντων καὶ μάγον μυῶν· ἐξ οὗ καλεῖσθαι καὶ τὰ μυστήρια ἀπὸ τῶν μυῶν· πρώτην γὰρ εἶναι τὴν τῶν μυῶν μαγικήν. Καὶ μάγον δὲ λέγει χαλάζης καὶ μάγον ὄφεων καὶ νεκυομαντείας καὶ ἐγγαστρίμυθον, ὃν καί φησιν ὡς Ἕλληνες*

μὲν Εὐρυκλέᾳ λέγουσι, Βαβυλώνιοι δὲ Σακχούραν ἀποκαλοῦσι. Λέγει δὲ καὶ ἑαυτὸν Βαβυλώνιον εἶναι ὁ συγγραφεὺς καὶ μαθεῖν τὴν μαγικήν, μαθεῖν δὲ καὶ τὴν Ἑλληνικὴν παιδείαν καὶ ἀκμάζειν ἐπὶ Σοαίμου τοῦ Ἀχαιμενίδου τοῦ Ἀρσακίδου, ὃς βασιλεὺς ἦν ἐκ πατέρων βασιλέων, γέγονε δὲ ὅμως καὶ τῆς συγκλήτου βουλῆς τῆς ἐν Ῥώμῃ καὶ ὕπατος δέ, εἶτα καὶ βασιλεὺς πάλιν τῆς μεγάλης Ἀρμενίας. Ἐπὶ τούτου γοῦν ἀκμάσαι φησὶν ἑαυτόν. Ῥωμαίων δὲ διαλαμβάνει βασιλεύειν Ἀντωνῖνον. Καὶ ὅτε Ἀντωνῖνος, φησίν, Ὀῆρον τὸν αὐτοκράτορα καὶ ἀδελφὸν καὶ κηδεστὴν ἔπεμψε Βολογαίσῳ τῷ Παρθυαίῳ πολεμήσοντα, ὡς αὐτός τε προείποι καὶ τὸν πόλεμον ὅτι γενήσεται καὶ ὅποι τελευτήσοι. Καὶ ὅτι Βολόγαισος μὲν ὑπὲρ τὸν Εὐφράτην καὶ Τίγριν ἔφυγεν, ἡ δὲ Παρθυαίων γῆ Ῥωμαίοις ὑπήκοος κατέστη.

11 Ἀλλ' ὅ γε Τίγρις καὶ Εὐφράτης οἱ παῖδες ἐμφερεῖς ἀλλή-
76a λοις ἦσαν, καὶ Ῥοδάνης ἀμφοτέροις. Τοῦ δὲ παιδός, ὥσπερ ἔφημεν, τῷ ῥόδῳ τελειωθέντος Ῥοδάνης πρὸς τὴν νησῖδα ἅμα Σινωνίδι περαιοῦται, καὶ βοᾷ ἡ μήτηρ τὸν τεθνηκότα αὐτῆς υἱὸν ἀναβιῶναι, εἰς τὸν Ῥοδάνην ὁρῶσα, καὶ Κόρην αὐτῷ ἐκεῖθεν ἕπεσθαι· συνυποκρίνεται Ῥοδάνης ταῦτα, τῆς τῶν νησιωτῶν κατεντρυφῶν εὐηθείας. Μηνύεται Δάμας τὰ περὶ Ῥοδάνην καὶ ὅσα Σόραιχος περὶ αὐτοὺς ἔπραξε· μηνυτὴς δ' ἦν αὐτὸς ὁ ἰατρός, ὃν ὁ Σόραιχος κρύφα πέμψας τὸ τῆς Σινωνίδος ἐθεράπευσε τραῦμα. Συλλαμβάνεται διὰ τοῦτο Σόραιχος καὶ ἄγεται ἐπὶ Γάρμον· ἀποστέλλεται καὶ αὐτὸς ὁ μηνυτὴς γράμμα Δάμα ἐπιφερόμενος πρὸς τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἱερέα, ἐφ' ᾧ συλλαβεῖν τοὺς περὶ Σινωνίδα. Διαβαίνει τὸν ποταμὸν ὁ ἰατρὸς τῆς ἱερᾶς ἑαυτὸν ὡς ἔθος ἐξαρτήσας καμήλου, τὸ δὲ γράμμα τῷ δεξιῷ παρενθεὶς τῶν ὤτων· καὶ τέλος ὁ μηνυτὴς ἐναποπνίγεται τῷ ποταμῷ, διαβαίνει δὲ πρὸς τὴν νησῖδα ἡ κάμηλος, καὶ πάντα μανθάνουσιν οἱ περὶ Ῥοδάνην, τὸ τοῦ Δάμα γράμμα τῶν ὤτων ἀνελόμενοι τῆς καμήλου.

12 Φεύγουσιν ἐκεῖθεν διὰ τοῦτο καὶ συναντῶσιν ἀγόμενον Σόραιχον ἐπὶ Γάρμον καὶ καταλύουσιν ἅμα ἐν πανδοχείῳ. Καὶ τῇ τοῦ χρυσίου ἐπιθυμίᾳ νύκτωρ ἀναπείθει Ῥοδάνης, καὶ ἀναιροῦνται οἱ Σοραίχου φύλακες, καὶ φεύγει σὺν αὐτοῖς Σόραιχος, ἀμοιβὴν εὑρὼν τῆς προϋπαρξάσης εὐεργεσίας. Συλλαμβάνει Δάμας τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἱερέα, καὶ ἀνακρίνεται περὶ Σινωνίδος καὶ τέλος κατακρίνεται δήμιος γενέσθαι ἀντὶ ἱερέως ὁ

πρεσβύτης· καὶ τὰ περὶ τὸν δήμιον ἔθη καὶ νόμιμα. Συλλαμβάνεται Εὐφράτης, ὅτι ὁ πατὴρ καὶ ἱερεύς, ὡς Ῥοδάνην αὐτὸν ὑπολαβών, οὕτως ἐπεκάλει· καὶ φεύγει Μεσοποταμία ἡ ἀδελφή. Καὶ πρὸς τὸν Σάκαν ἀπάγεται Εὐφράτης, καὶ ἀνακρίνεται περὶ Σινωνίδος· ὡς γὰρ Ῥοδάνης ἠτάζετο. Καὶ ἀποστέλλει Σάκας πρὸς Γάρμον ὅτι Ῥοδάνης συνείληπται καὶ Σινωνὶς συλληφθήσεται. Ὁ γὰρ Εὐφράτης ὡς Ῥοδάνης κρινόμενος ἔφη τὴν Σινωνίδα συλλαμβανομένου αὐτοῦ πεφευγέναι, Σινωνίδα καλεῖν κἀκεῖνος ἐκβιαζόμενος τὴν ἀδελφὴν Μεσοποταμίαν.

13 Ὅτι οἱ περὶ Ῥοδάνην καὶ Σινωνίδα φεύγοντες ἅμα Σοραίχῳ καταίρουσιν εἰς γεωργοῦ· τῷ δ' ἦν κόρη θυγάτηρ καλὴ τὴν ὄψιν, ἄρτι χηρωθεῖσα καὶ τῇ πρὸς τὸν ἄνδρα εὐνοίᾳ τὰς τρίχας περικειραμένη. Πέμπεται αὕτη τῆς ἁλύσεως τῆς χρυ- 76b σῆς ἀπεμπολῆσαι, ἣν οἱ περὶ Ῥοδάνην ἐκ τῶν δεσμῶν ἐπεφέροντο· καὶ ἄπεισι πρὸς τὸν χρυσοχόον ἡ τοῦ γεωργοῦ θυγάτηρ. Καὶ ἰδὼν ἐκεῖνος τήν τε ὄψιν τῆς κόρης καλὴν καὶ τῆς ἁλύσεως τὸ μέρος, ἧς αὐτὸς ἐργάτης ἐτύγχανε, καὶ τὴν κόμην περιῃρημένην, ὑπονοεῖ Σινωνίδα εἶναι καὶ πέμψας πρὸς Δάμαν καὶ λαβὼν φύλακας ἀπερχομένην ἐφύλαττε κρύφα. Ἡ δὲ ὑπονοήσασα τὸ πραττόμενον φεύγει εἰς ἔρημον κατάλυμα· ἐν ᾧ καὶ τὰ περὶ τῆς κόρης τῆς ἐπικαλουμένης Τροφίμης καὶ τοῦ δούλου τοῦ ἐραστοῦ καὶ φονέως καὶ τοῦ κόσμου τοῦ χρυσοῦ, καὶ αἱ ἔνθεσμοι τοῦ δούλου πράξεις, καὶ τὸ ἑαυτὸν ἐπισφάξαι, καὶ τὸ αἱματωθῆναι τὴν τοῦ γεωργοῦ θυγατέρα τοῖς τοῦ ἑαυτὸν διαχρησαμένου αἵμασι, καὶ ὁ τῆς κόρης διὰ ταῦτα φόβος καὶ ἡ φυγή, καὶ ἡ ἔκστασις τῶν φυλάκων καὶ φυγή, καὶ ἡ πρὸς τὸν πατέρα τῆς κόρης ἄφιξις καὶ διήγησις τῶν συγκυρησάντων, καὶ φυγὴ ἐκεῖθεν τῶν περὶ Ῥοδάνην, καὶ πρὸ τούτων γράμμα πρὸς Γάρμον τοῦ χρυσοχόου ὅτι Σινωνὶς εὕρηται· καὶ ἦν πίστις ἡ ἐξωνηθεῖσα ἅλυσις πεμπομένη καὶ τὰ ἄλλα, ἃ περὶ τὴν τοῦ γεωργοῦ θυγατέρα ὑπωπτεύετο.

14 Ῥοδάνης ἀπιὼν ἐφ' ᾧ φεύγειν φιλεῖ τὴν κόρην τοῦ γεωργοῦ, καὶ ἀνάπτεται εἰς ὀργὴν Σινωνὶς διὰ τοῦτο, εἰς ὑπόνοιαν μὲν πρῶτον ἀφιγμένη τοῦ φιλήματος, ἔπειτα καὶ ἀπὸ τῶν τοῦ Ῥοδάνους χειλέων ἀφελομένη τὸ αἷμα, ὃ φιλήσας αὐτὴν περιεκέχριστο, εἰς ἰσχυρὰν πίστιν καταστᾶσα. Ζητεῖ δια τοῦτο Σινωνὶς τὴν κόρην ἀνελεῖν, καὶ ὑποστρέφειν πρὸς αὐτὴν ἠπείγετο καθάπερ τις ἐμμανής· καὶ συνέπεται Σόραιχος,

15 ἐπεὶ μὴ κατασχεῖν τῆς μανιώδους ὁρμῆς ἴσχυε. Καὶ καταίρουσιν εἰς πλουσίου τινός, τὸ ἦθος δὲ ἀκολάστου, Σήταπος αὐτῷ ὄνομα, ὃς ἐρᾷ τῆς Σινωνίδος καὶ πειρᾷ· ἡ δὲ ἀντερᾶν ὑποκρίνεται καὶ μεθυσθέντα τὸν Σήταπον κατ' αὐτὴν τὴν νύκτα καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔρωτος ἀναιρεῖ ξίφει. Καὶ ἀνοῖξαι κελεύσασα τὴν αὔλειον καὶ τὸν Σόραιχον ἀγνοοῦντα τὸ πραχθὲν καταλιποῦσα ἐπὶ τὴν τοῦ γεωργοῦ κόρην ἠλαύνετο. Σόραιχος δὲ τὴν ἔξοδον αὐτῆς μαθὼν ἐδίωκεν ὀπίσω καὶ καταλαμβάνει ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τῶν Σητάπου δούλων, οὓς ἦν μισθωσάμενος, ἵνα κωλύσῃ τὴν σφαγὴν τῆς τοῦ γεωργοῦ κόρης· καταλαβὼν δὲ ἀναλαμβάνει εἰς τὴν ἁρμάμαξαν (παρεσκεύαστο γὰρ
77a καὶ τοῦτο) καὶ ἀπελαύνει ὀπίσω. Ὑποστρεφόντων δὲ αὐτῶν οἱ τοῦ Σητάπου θεράποντες, ἐπεὶ τὸν δεσπότην ἀνῃρημένον ἐθεάσαντο, ἀπήντησαν ὠργισμένοι, καὶ συλλαβόντες Σινωνίδα καὶ δήσαντες ἦγον ἐπὶ Γάρμον ὡς ἀνδροφόνον κολασθησομένην. Καὶ Σόραιχος ἦν ἄγγελος Ῥοδάνει τῶν κακῶν, κόνιν τε κατὰ τῆς κεφαλῆς πασάμενος καὶ τὸν κάνδυν περιερρηγμένος. Καὶ Ῥοδάνης ἀναιρεῖν ἑαυτὸν ὁρμᾷ, ἀλλ' ἐκώλυε Σόραιχος.

16 Ὁ δὲ Γάρμος Σάκα δεξάμενος γράμμα ὅτιπερ Ῥοδάνης συνείληπται, καὶ παρὰ τοῦ χρυσοχόου ὅτι Σινωνὶς ἔχεται, ἔχαιρέ τε καὶ ἔθυε καὶ τοὺς γάμους ἡτοίμαζε, καὶ κήρυγμα ἥπλωτο πανταχοῦ πάντας δεσμώτας λύεσθαι καὶ ἀφίεσθαι. Καὶ Σινωνὶς ὑπὸ τῶν Σητάπου θεραπόντων δέσμιος ἀγομένη τῷ κοινῷ τοῦ κηρύγματος λύεται καὶ ἀφίεται. Δάμαν δὲ κελεύει Γάρμος παραδοθῆναι θανάτῳ, καὶ παραδίδοται δημίῳ, ὃν αὐτὸς ἀπὸ ἱερέως εἰς τὸν δήμιον μετέστησεν· ἐδυσχέραινε δὲ τῷ Δάμᾳ ὁ Γάρμος, ὅτι παρ' ἄλλοις Ῥοδάνης, ὡς ἐνόμιζε, καὶ Σινωνὶς συνεσχέθησαν. Διάδοχος δὲ Δάμα ὁ ἀδελφὸς καθίσταται Μόνασος.

17 Διάληψις περὶ Βερενίκης, ἥτις ἦν θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Αἰγυπτίων, καὶ τῶν ἀγρίων αὐτῆς καὶ ἐκθέσμων ἐρώτων. Καὶ ὅπως Μεσοποταμίᾳ συνεγένετο, καὶ ὡς ὕστερον ὑπὸ Σάκα συνελήφθη Μεσοποταμία καὶ πρὸς Γάρμον ἅμα τῷ ἀδελφῷ Εὐφράτῃ ἀπάγεται. Γράμμα δεξάμενος Γάρμος παρὰ τοῦ χρυσοχόου ὡς Σινωνὶς διαπέφευγε, προστάσσει ἐκεῖνόν τε ἀναιρεθῆναι καὶ τοὺς ἐπὶ φυλακῇ ταύτης καὶ ἀγωγῇ σταλέντας αὐταῖς γυναιξὶ καὶ τέκνοις ζῶντας κατορυχθῆναι.

18 Ὑρκανὸς κύων ὁ τοῦ Ῥοδάνους, εὑρὼν ἐν ἐκείνῳ τῷ ἀποτροπαίῳ καταγωγίῳ τὰ σώματα τῆς τε δυστυχοῦς κόρης καὶ

τοῦ παλαμναίου καὶ δυσέρωτος δούλου, κατέφαγε πρῶτον τὸ τοῦ δούλου, ἔπειτα κατὰ μικρὸν καὶ τῆς κόρης· καὶ ἐφίσταται τῷ τόπῳ ὁ τῆς Σινωνίδος πατήρ, καὶ τὸν κύνα ὡς εἴη Ῥοδάνους εἰδὼς καὶ τὴν κόρην ἡμίβρωτον ἰδὼν σφάζει μὲν ὡς ἐπὶ Σινωνίδι τὸν κύνα, ἀναρτᾷ δὲ καὶ ἑαυτὸν βρόχῳ, καταχώσας τὸ ὑπόλοιπον τῆς κόρης σῶμα καὶ ἐπιγράψας αἵματι τοῦ κυνὸς "ἐνθάδε κατάκειται Σινωνὶς ἡ καλή." Παραγίνονται τῷ τόπῳ Σόραιχος καὶ Ῥοδάνης, καὶ τόν τε κύνα ἐσφαγμένον τῷ τάφῳ ἰδόντες τόν τε πατέρα τῆς Σινωνίδος ἀνηρτημένον τό τε τοῦ τάφου ἐπίγραμμα, ὁ μὲν Ῥοδάνης πρώτην πληγὴν ἑαυτῷ
ἐπενεγκὼν προσέγραφε τῷ ἰδίῳ αἵματι ἐπὶ τῷ τῆς Σινωνίδος 77b
ἐπιγράμματι "καὶ Ῥοδάνης ὁ καλός," ὁ δὲ Σόραιχος βρόχῳ ἑαυτὸν ἐξῆπτεν. Ἐν ᾧ δὲ καὶ τὴν τελευταίαν πληγὴν ὁ Ῥοδάνης ἐπάγειν ἤρχετο, ἡ τοῦ γεωργοῦ θυγάτηρ ἐπιστᾶσα μέγα ἐβόα "οὐκ ἔστι Σινωνίς, ὦ Ῥοδάνη, ἡ κειμένη," καὶ δραμοῦσα κόπτει τε τὸν βρόχον Σοραίχου καὶ τὸ ξίφος ἀφαιρεῖται Ῥοδάνους, καὶ πείθει μόλις, διηγησαμένη τά τε περὶ τὴν δυστυχῆ κόρην καὶ περὶ τοῦ χρυσίου τοῦ κατορωρυγμένου, καὶ ὡς ἐπὶ τῷ ἀναλαβεῖν τοῦτο ἥκοι.

Ἡ δὲ Σινωνὶς ἀπολυθεῖσα τῶν δεσμῶν ἐπὶ τὴν οἰκίαν 19
ἔφθη τοῦ γεωργοῦ, ἔτι κατὰ τῆς κόρης ἐπιμαινομένη. Μὴ εὑροῦσα δὲ αὐτὴν ἐπηρώτα τὸν πατέρα· ὁ δὲ τὴν ὁδὸν ἔφραζε, καὶ αὐτὴ ἐδίωκεν ὀπίσω, γυμνώσασα τὸ ξίφος. Ὡς δὲ κατέλαβεν ἐρριμμένον μὲν τὸν Ῥοδάνην, ἐκείνην δὲ μόνην παρακαθημένην καὶ τὸ τραῦμα τοῦ στήθους παραψήχουσαν (ὁ Σόραιχος γὰρ ἐπὶ ζήτησιν ἰατροῦ ἐξῄει), ὀργῆς τε καὶ ζηλοτυπίας μᾶλλον ἐμπίπλαται καὶ ὁρμᾷ κατὰ τῆς κόρης. Ὁ δὲ Ῥοδάνης ὑπὸ τῆς βίας κρείττων τοῦ τραύματος γεγονὼς ὑπήντα καὶ ἐκώλυε τὴν Σινωνίδα, τὸ ξίφος ἁρπάσας ἀπ' αὐτῆς. Ἡ δὲ ὑπ' ὀργῆς ἐκπηδήσασα τοῦ καταγωγίου καὶ δρόμῳ χρωμένη μανιώδει τοῦτο πρὸς Ῥοδάνην εἰποῦσα ἀπέρριψε μόνον "καλῶ σε σήμερον εἰς τοὺς Γάρμου γάμους." Σόραιχος δὲ παραγενόμενος καὶ μαθὼν ἅπαντα παρηγορεῖ μὲν Ῥοδάνην, καὶ ἰατρεύσαντες τὸ τραῦμα ἀπολύουσι μετὰ τῶν χρημάτων τὴν κόρην πρὸς τὸν πατέρα.

Ἄγεται πρὸς Γάρμον Εὐφράτης ὡς Ῥοδάνης καὶ ὡς Σι- 20
νωνὶς Μεσοποταμία· ἄγεται καὶ Σόραιχος καὶ ὁ ἀληθὴς Ῥοδάνης. Καὶ διαγνοὺς ὁ Γάρμος μὴ εἶναι Σινωνίδα τὴν Μεσοποταμίαν δίδωσι Ζοβάρᾳ παρὰ ποταμὸν Εὐφράτην καρατομῆ-

σαι, ἵνα μή, φησί, καὶ ἑτέρα τις τοῦ τῆς Σινωνίδος ἐπιβατεύσῃ ὀνόματος. Ὁ δὲ Ζοβάρας ἀπὸ πηγῆς ἐρωτικῆς πιὼν καὶ τῷ Μεσοποταμίας ἔρωτι σχεθεὶς σώζει τε ταύτην καὶ πρὸς Βερενίκην Αἰγυπτίων ἤδη, ἅτε τοῦ πατρὸς τελευτήσαντος, βασιλεύουσαν, ἐξ ἧς ἦν καὶ ἀφελόμενος, ἄγει· καὶ γάμους Μεσοποταμίας ἡ Βερενίκη ποιεῖται, καὶ πόλεμος δι᾽ αὐτὴν Γάρμῳ καὶ Βερενίκῃ διαπειλεῖται. Εὐφράτης δὲ παραδίδοται τῷ πατρὶ ὡς δημίῳ, καὶ ἀναγνωσθεὶς σώζεται καὶ πληροῖ μὲν αὐτὸς τὰ τοῦ πατρὸς ἔργα, ὁ δὲ πατὴρ οὐ μιαίνεται τοῖς ἀνθρώπων αἵμασιν· ὕστερον δὲ ὡς τοῦ δημίου κόρη ἐξέρχεται τοῦ οἰκήματος
78a τος καὶ διασώζεται. Ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς συγκαθευδούσης τῷ δημίῳ, τά τε περὶ αὐτὴν ἔθιμά τε καὶ νόμιμα, καὶ περὶ τῆς τοῦ γεωργοῦ θυγατρός, ὅπως ἀνάσπαστος γίνεται, ἐπεὶ Σινωνὶς τῷ Συρίας βασιλεῖ γαμηθεῖσα ἔσχεν ἰσχὺν τὴν ὀργὴν ἐπ᾽ αὐτῇ πληρῶσαι· καὶ ὡς δημίῳ ταύτην συγκαθεύδειν καταδικάζει· καὶ ὅτι συνεκαθεύδησεν ἐν τῷ τῶν δημίων περιβόλῳ εἰσελθοῦσα τῷ Εὐφράτῃ, ὃς καὶ ἀντ᾽ αὐτῆς εἰς τὸ ἐκείνης πρόσωπον ὑποκριθεὶς ἐξῆλθε τοῦ περιβόλου, καὶ ἐκείνη ἀντὶ τοῦ Εὐφράτου τὸ ἔργον ἔπραττε τοῦ δημίου.

21 Καὶ ταῦτα μὲν ὧδε προύβαινε, παραδίδοται δὲ καὶ Σόραιχος ἐπὶ τῷ ἀνασταυρωθῆναι· ὁ δὲ τόπος ὥριστο, ἔνθα Ῥοδάνης καὶ Σινωνὶς τὰ πρῶτα ηὐλίσαντο, ἐν τῷ λειμῶνι καὶ ἐν τῇ πηγῇ, ἐν οἷς καὶ τῷ Ῥοδάνει τὸ κεκρυμμένον ἐπεφώρατο χρυσίον, ὃ καὶ ἀπαγομένῳ ἐπὶ τὸν σταυρὸν Σοραίχῳ μηνύει. Καὶ Ἀλανῶν στρατὸς ἀπόμισθος Γάρμῳ γεγονὼς καὶ ἀπεχθανόμενοι περὶ τὸν χῶρον, ἐν ᾧ Σόραιχος ἔμελλεν ἀνασταυροῦσθαι, διατρίβουσιν· οἳ καὶ ἀπελάσαντες τοὺς Σόραιχον ἄγοντας ἔλυσαν. Ὁ δὲ τὸ μηνυθὲν χρυσίον εὑρὼν καὶ τέχνῃ τινὶ καὶ σοφίᾳ ἐκ τοῦ ὀρύγματος ἀνιμώμενος, τοὺς Ἀλανοὺς ἔπειθεν, ὡς ὑπὸ θεῶν ταῦτά τε καὶ τὰ ἄλλα ἐκδιδάσκοιτο. Καὶ κατὰ μικρὸν ἑλκύσας εἴθισεν ὥστε σφῶν ἡγεῖσθαι βασιλέα, καὶ πολεμεῖ στρατῷ Γάρμου καὶ νικᾷ. Ἀλλ᾽ ὕστερον ταῦτα· ὅτε δὲ Σόραιχος ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἐπέμπετο, τότε καὶ Ῥοδάνης ὑπ᾽ αὐτοῦ Γάρμου ἐστεφανωμένου καὶ χορεύοντος ἐπὶ τὸν πρότερον σταυρὸν πάλιν ἤγετο καὶ ἀνεσταυροῦτο, καὶ Γάρμος μεθύων ἅμα καὶ χορεύων περὶ τὸν σταυρὸν σὺν ταῖς αὐλητρίσιν ἔχαιρέ τε καὶ εὐφραίνετο.

22 Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἐπράττετο, Σάκας πρὸς Γάρμον γράμμα πέμπει ὡς Σινωνὶς τῷ Σύρων βασιλεῖ μειρακίῳ ὄντι γαμεῖται·

καὶ Ῥοδάνης ἄνωθεν ἔχαιρε, Γάρμος δὲ ἑαυτὸν ἀνελεῖν ὥρ-
μησεν. Ἐπισχὼν δὲ κατάγει Ῥοδάνην ἄκοντα τοῦ σταυροῦ (θα-
νεῖν γὰρ μᾶλλον ᾑρεῖτο) καὶ κοσμεῖ στρατηγικῶς καὶ πέμπει
τοῦ πολέμου, ὃν πρὸς τὸν τῶν Σύρων ἀνεκίνει βασιλέα, στρα-
τηγὸν ὡς ἐραστὴν κατὰ τοῦ ἀντεραστοῦ, καὶ φιλοφρονεῖται
ὑπούλως καὶ γράμμα κρύφιον γράφει τοῖς ὑποστρατήγοις, εἰ
νίκη γένηται καὶ συλληφθῇ Σινωνίς, ἀναιρεθῆναι Ῥοδάνην.
Ῥοδάνης δὲ καὶ νικᾷ καὶ τὴν Σινωνίδα ἀπολαμβάνει καὶ βα-
σιλεύει Βαβυλωνίων. Καὶ τοῦτο χελιδὼν προμηνύει· ταύτην
γάρ, ὅτε παρῆν Γάρμος καὶ συνεξέπεμπε Ῥοδάνην, ἀετὸς ἐδίωκε 78b
καὶ ἰκτῖνος· ἀλλὰ τὸν μὲν ἀετὸν ἐξέφυγεν, ὁ δὲ ἰκτῖνος ταύ-
την ἥρπασεν. Ἐν οἷς ὁ ιϛʹ λόγος.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ

ΤΩΝ ΥΠΕΡ ΘΟΥΛΗΝ ΑΠΙΣΤΩΝ

ΛΟΓΟΙ ΚΔ

1 Phot. Bibl. Cod. 166. p. 109a Bekk. Ἀνεγνώσθησαν Ἀντωνίου Διογένους τῶν ὑπὲρ Θούλην ἀπίστων λόγοι εἴκοσι τέσσαρες. Δραματικὸν οἱ λόγοι, σαφὴς ἡ φράσις καὶ οὕτω καθαρά, ὡς ἐπ' ἔλαττον εὐκρινείας δεῖσθαι, καὶ τότε κατὰ τὰς ἐκτροπὰς τῶν διηγημάτων· ταῖς δὲ διανοίαις πλεῖστον ἔχει τοῦ ἡδέος, ἅτε μύθων ἐγγὺς καὶ ἀπίστων ἐν πιθανωτάτῃ πλάσει καὶ διασκευῇ ὕλην ἑαυτῇ διηγημάτων ποιουμένη.

2 Εἰσάγεται τοίνυν ὄνομα Δεινίας κατὰ ζήτησιν ἱστορίας ἅμα τῷ παιδὶ Δημοχάρῃ ἀποπλανηθεὶς τῆς πατρίδος, καὶ διὰ τοῦ Πόντου καὶ ἀπὸ τῆς κατὰ Κασπίαν καὶ Ὑρκανίαν θαλάσσης πρὸς τὰ Ῥιπαῖα καλούμενα ὄρη καὶ τοῦ Τανάιδος ποταμοῦ τὰς ἐκβολὰς ἀφιγμένοι, εἶτα διὰ τὸ πολὺ τοῦ ψύχους ἐπὶ τὸν Σκυθικὸν ἐπιστραφέντες Ὠκεανόν, καὶ δὴ καὶ εἰς τὸν ἑῷον ἐμβαλόντες καὶ πρὸς ταῖς τοῦ ἡλίου ἀνατολαῖς γεγονότες, ἐντεῦθέν τε κύκλῳ τὴν ἐκτὸς περιελθόντες θάλασσαν ἐν χρόνοις μακροῖς καὶ ποικίλαις πλάναις· οἷς συνεφάπτονται τῆς πλάνης Καρμάνης καὶ Μηνίσκος καὶ Ἄζουλις. Γίνονται δὲ καὶ ἐν Θούλῃ τῇ νήσῳ, ἐνταῦθα τέως καὶ σταθμὸν ὥσπερ τῆς πλάνης τινὰ ποιούμενοι.

3 Ἐν ταύτῃ τῇ Θούλῃ Δεινίας κατ' ἔρωτος νόμον ὁμιλεῖ Δερκυλλίδι τινὶ καλουμένῃ, ἥτις γένει μὲν ὑπῆρχε Τυρία τῶν κατὰ τὴν πόλιν εὐπατριδῶν, ἀδελφῷ δὲ συνῆν ὄνομα Μαντινίᾳ. Ταύτῃ Δεινίας ὁμιλῶν ἀναμανθάνει τήν τε τῶν ἀδελφῶν πλάνην καὶ ὅσα Παάπις τις ἱερεὺς Αἰγύπτιος, τῆς πατρίδος αὐτοῦ λεηλατηθείσης καὶ παροικήσας Τύρον καὶ φιλοξενηθεὶς ὑπὸ τῶν τεκόντων τοὺς ἀδελφοὺς Δερκυλλίδα καὶ Μαντινίαν, καὶ δόξας τὰ πρῶτα εὔνους εἶναι τοῖς εὐεργέταις καὶ ὅλῳ τῷ οἴκῳ, μετὰ ταῦτα ὅσα κακὰ τόν τε οἶκον καὶ αὐτοὺς καὶ αὐτῶν γονέας εἰργάσατο· ὅπως εἰς Ῥόδον ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν οἶκον συμφορᾶς σὺν τῷ ἀδελφῷ ἀπήχθη, κἀκεῖθεν εἰς Κρήτην ἐπλανήθη, εἶτα εἰς Τυρρηνούς, κἀντεῦθεν εἰς Κιμμερίους οὕτω καλουμένους· καὶ ὡς τὰ ἐν Ἅιδου παρ' αὐτοῖς ἴδοι καὶ πολλὰ τῶν ἐκεῖσε μάθοι, διδασκάλῳ χρωμένη Μυρτοῖ θεραπαινίδι οἰ-
109b κείᾳ, πάλαι τὸν βίον ἀπολιπούσῃ καὶ ἐκ τῶν νεκρῶν τὴν δέσποιναν ἀναδιδασκούσῃ.

4 Ταῦτα τοίνυν ἀπάρχεται Δεινίας διηγεῖσθαι Κύμβᾳ τινὶ ὀνόματι ἐξ Ἀρκαδίας πατρίδος, ὃν στείλειε τὸ κοινὸν τῶν Ἀρκάδων ἐς Τύρον, αἰτούμενοι Δεινίαν πρὸς αὐτούς τε καὶ πατρίδα ἐπαναζεῦξαι. Ἐπεὶ δὲ αὐτὸν τὸ βάρος τοῦ γήρως ἐκώλυεν, εἰσάγεται διηγούμενος ἅπερ τε αὐτὸς κατὰ τὴν πλάνην θεάσαιτο ἢ καὶ ἄλλων θεασαμένων ἀκήκοε, καὶ ἃ Δερκυλλίδος ἐν Θούλῃ διηγουμένης ἀνέμαθε, λέγω δὴ τήν τε προειρημένην πλάνην αὐτῆς καὶ ὅπως μετὰ τὴν ἐξ Ἅιδου αὐτῆς ἀναχώρησιν σὺν Κηρύλλῳ καὶ Ἀστραίῳ, ἤδη τοῦ ἀδελφοῦ διασπασθεῖσα, ἐπὶ τὸν Σειρήνης ἀφίκοντο τάφον· καὶ ὅσα πάλιν αὐτὴ ἐξ Ἀστραίου λέγοντος ἤκουσε, περί τε Πυθαγόρου φημὶ καὶ Μνησάρχου· οἷά τε Φιλώτιδος αὐτὸς Ἀστραῖος ἤκουσε καὶ τὸ κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ μυθῶδες θέαμα· καὶ ὅσα αὖθις Δερκυλλὶς ἐπὶ τὴν οἰκείαν ἐπανιοῦσα πλάνην ἀπήγγελλεν, ὡς περιπέσοι ἀνθρώπων πόλει κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, οἳ ἑώρων μὲν ἐν νυκτί, τυφλοὶ δὲ ὑπὸ ἡμέρᾳ ἑκάστῃ ἐτύγχανον· καὶ ὅσα ἐκεῖ Ἀστραῖος αὐλῶν τοῖς πολεμίοις ἐκείνων εἰργάσατο. Καὶ ὡς ἀφεθέντες εὐμενῶς ἐκεῖθεν περιπεπτώκασι τοῖς Κελτοῖς, ἔθνει ὠμῷ καὶ ἠλιθίῳ, ἵπποις τε αὐτοὺς ἐξέφυγον, καὶ ὅσα αὐτοῖς περὶ τῆς κατὰ τὴν χρόαν τῶν ἵππων ἐναλλαγῆς ἐγεγόνει. Ὅπως τε κατὰ τοὺς Ἀκυτανοὺς ἐγένοντο, καὶ οἵας ἐκεῖ τιμῆς ἀπήλαυσαν Δερκυλλίς τε καὶ Κήρυλλος καὶ ἔτι μᾶλλον Ἀστραῖος τῇ περὶ τοὺς οἰκείους ὀφθαλμοὺς αὐξομειώσει τὰς σεληνιακὰς σημαίνων αὐξομειώσεις, καὶ λύων ἔριδος περὶ τῆς ἀρχῆς τοὺς ἐκεῖσε βασιλεῖς, οἳ δύο ὄντες κατὰ τὰ τοιαῦτα τῆς σελήνης πάθη ἀλλήλων ἀντικαθίσταντο διάδοχοι· δι' ἃ καὶ ὁ ἐκεῖσε δῆμος τοῖς περὶ Ἀστραῖον ἔχαιρον.

5 Ἐντεῦθεν ἐπιμυθεύεται ὅπως τά τε ἄλλα Δερκυλλὶς εἶδέ τε καὶ ὑπήνεγκε, καὶ ὡς ἐν Ἀρτάβροις ἤχθη, οὗ γυναῖκες μὲν πολεμοῦσιν, ἄνδρες δὲ οἰκουροῦσι καὶ τὰ γυναικῶν ἐπιμελοῦνται. Ἐπὶ τούτοις οἷα κατὰ τοὺς Ἀστύρους τὸ ἔθνος αὐτῇ τε καὶ Κηρύλλῳ συνεκύρησε, καὶ ἔτι ὅσα ἰδίως Ἀστραίῳ συνηνέχθη, καὶ ὡς παρ' ἐλπίδας πάσας τοὺς ἐν Ἀστύροις συχνοὺς κινδύνους ἐκπεφευγότες, Κήρυλλος σὺν Δερκυλλίδι τὴν δίκην ὅμως, 110a ἣν ἀδικήματος παλαιοῦ ὠφληκὼς ἐτύγχανεν, οὐκ ἀπέφυγεν, ἀλλὰ παρὰ δόξαν πᾶσαν ὡς ἐσώθη τῶν κινδύνων, οὕτω καὶ ἐκρεουργήθη. Μετὰ ταῦτα οἷα κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν πλανωμένη ἐθεάσατο, καὶ ὡς ἐν Ἔρυκι γενομένῃ πόλει Σικελίας συλλαμβάνεται καὶ πρὸς Αἰνησίδημον (ἐτυράννει δὲ τότε

Λεοντίνων οὗτος) ἀπάγεται. Ἐν ᾧ πάλιν Παάπιδι τῷ τρισαλιτηρίῳ περιπίπτει τῷ τυραννοῦντι συνόντι, καὶ τῆς ἀπροσδοκήτου συμφορᾶς ἀνέλπιστον εὑρίσκει παραμυθίαν τὸν ἀδελφὸν Μαντινίαν, ὃς πολλὰ πλανηθεὶς καὶ πολλῶν ἀπιστοτάτων θεαμάτων περί τε ἀνθρώπους καὶ ἕτερα ζῷα περί τε αὐτὸν ἥλιον καὶ σελήνην καὶ φυτὰ καὶ νήσους μάλιστα ἐξηγητὴς αὐτῇ καταστάς, ὕλην ἄφθονον παρέσχε μυθοποιίας ἀπαγγέλλειν ὕστερον τῷ Δεινίᾳ· ἅπερ αὐτὸς συνείρων εἰσάγεται, διηγούμενος τῷ Ἀρκάδι Κύμβᾳ.

6 *Ἔπειτα ὡς λαβόντες Μαντινίας καὶ Δερκυλλὶς ἐκ Λεοντίνων τὸ Παάπιδος πηρίδιον μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ βιβλίων καὶ τῶν βοτανῶν τὸ κιβώτιον, ἀπαίρουσιν εἰς Ῥήγιον κἀκεῖθεν εἰς Μεταπόντιον, ἐν ᾧ αὐτοὺς Ἀστραῖος ἐπικαταλαβὼν μηνύει κατὰ πόδας διώκειν Παάπιν. Καὶ ὡς συναπαίρουσιν αὐτῷ ἐπὶ Θρᾷκας καὶ Μασσαγέτας πρὸς Ζάμολξιν τὸν ἑταῖρον αὐτοῦ ἀπιόντι, ὅσα τε κατὰ ταύτην τὴν ὁδοιπορίαν ἴδοιεν, καὶ ὅπως ἐντύχοι Ἀστραῖος Ζαμόλξιδι παρὰ Γέταις ἤδη θεῷ νομιζομένῳ· καὶ ὅσα εἰπεῖν αὐτῷ καὶ δεηθῆναι Δερκυλλίς τε καὶ Μαντινίας Ἀστραῖον ὑπὲρ αὐτῶν ἠξίωσαν· καὶ ὡς χρησμὸς αὐτοῖς ἐκεῖθεν ἐξέπεσεν ἐπὶ Θούλην εἶναι πεπρωμένον ἐλθεῖν, καὶ ὡς ἐς ὕστερον καὶ πατρίδα ὄψονται, πρότερον ἄλλα τε ἐκταλαιπωροῦντες καὶ δίκην τῆς ἐς τοὺς τοκέας ἀνοσιότητος (εἰ καὶ ἄκοντες ἥμαρτον) τιννύντες τῷ τὸν βίον αὐτοῖς εἰς ζωὴν καὶ θάνατον διαμερισθῆναι, καὶ ζῆν μὲν ἐν νυκτί, νεκροὺς δὲ ἐν ἑκάστῃ εἶναι ἡμέρᾳ· εἶτα ὡς τοιούτους χρησμοὺς λαβόντες ἀπαίρουσιν ἐκεῖθεν, τὸν Ἀστραῖον σὺν Ζαμόλξι λείποντες ὑπὸ Γετῶν δοξαζόμενον· καὶ ὅσα περὶ βορρᾶν αὐτοῖς τεράστια ἰδεῖν καὶ ἀκοῦσαι συνηνέχθη.*

7 *Ταῦτα πάντα Δεινίας κατὰ Θούλην ἀκούσας διηγουμένης Δερκυλλίδος εἰσάγεται νῦν ἀπαγγέλλων τῷ Ἀρκάδι Κύμβᾳ. Ἐπὶ τούτοις καὶ ὡς Παάπις διώκων μετ' ἴχνια τοὺς περὶ Δερκυλ-*
110b *λίδα ἐπέστη αὐτοῖς ἐν τῇ νήσῳ, καὶ τὸ πάθος ἐκεῖνος τέχνῃ μαγικῇ ἐπέθηκε, θνήσκειν μὲν ἡμέρας, ἀναβιώσκειν δὲ νυκτὸς ἐπιγινομένης. Καὶ τὸ πάθος αὐτοῖς ἐνέθηκεν ἐμπτύσας αὐτῶν κατὰ τὸ ἐμφανὲς τοῖν προσώποιν. Καὶ ὡς Θρουσκανός τις Θουλίτης, ἐραστὴς διάπυρος Δερκυλλίδος, ἰδὼν πεσοῦσαν τῷ ἐκ Παάπιδος πάθει τὴν ἐρωμένην καὶ ὑπεραλγήσας ἀθρόον τε ἐπιστὰς παίει ξίφει ἐκ τοῦ αἰφνιδίου τὸν Παάπιν καὶ ἀναιρεῖ, τοῦτο μόλις τῶν μυρίων κακῶν τέλος εὑράμενον. Καὶ ὡς Θρουσκανός, ἐπεὶ Δερκυλλὶς ἔκειτο δοκοῦσα νεκρά, ἑαυτὸν ἐπικα-*

τασφάττει. Ταῦτα πάντα καὶ τούτων ἕτερα πολλὰ παραπλήσια, τήν τε ταφὴν αὐτῶν καὶ τὴν ἐκεῖθεν ὑπαναχώρησιν καὶ τοὺς ἔρωτας Μαντινίου, καὶ ὅσα διὰ τοῦτο συνέβη, καὶ ἕτερα ὅμοια κατὰ Θούλην τὴν νῆσον Δεινίας μαθὼν μυθολογούσης Δερκυλλίδος εἰσάγεται νῦν συνυφαίνων τῷ Ἀρκάδι Κύμβᾳ. Καὶ συμπληροῦται Ἀντωνίῳ Διογένει ὁ εἰκοστὸς τρίτος λόγος τῶν ὑπὲρ Θούλην ἐπιγραφομένων ἀπίστων, καίτοι μηδὲν ἢ βραχέα κατ' ἀρχὰς περὶ Θούλης τῆς συγγραφῆς ὑποδηλωσάσης.

8 Ὁ δὲ εἰκοστὸς τέταρτος λόγος εἰσάγει Ἄζουλιν διηγούμενον, κἀκεῖθεν Δεινίαν τοῖς ἔμπροσθεν αὐτῷ μυθολογηθεῖσι πρὸς Κύμβαν συνείροντα τὰ Ἀζούλιδος, ὡς κατανοήσειε τῆς γοητείας τὸν τρόπον, καθ' ὃν Παάπις ἐγοήτευσε Δερκυλλίδα καὶ Μαντινίαν νυκτὶ μὲν ζῶντας ἐν ἡμέρᾳ δὲ νεκροὺς εἶναι, καὶ ὡς ἀπήλλαξεν αὐτοὺς τοῦ πάθους, τόν τε τρόπον τῆς τιμωρίας ταύτης καὶ δὴ καὶ τῆς ἰάσεως ἐκ τοῦ πηριδίου ἀνευρὼν τοῦ Παάπιδος, ὃ συνεπεφέροντο Μαντινίας καὶ Δερκυλλίς. Οὐ μόνον δὲ ἀλλ' εὗρε καὶ ὅπως Δερκυλλὶς καὶ Μαντινίας ἀπαλλάξειαν μεγάλου κακοῦ τοὺς τοκέας κειμένους, οὓς ὑποθήκαις Παάπιδος, ὡς ἂν ἐπὶ τῷ ἐκείνων συμφέροντι, αὐτοὶ ἐλυμήναντο, ἴσα κεῖσθαι νεκροῖς μακρὸν χρόνον κατεργασάμενοι· εἶτα ὡς ἐκεῖθεν Δερκυλλὶς ἅμα Μαντινίᾳ ἐπὶ τὴν πατρίδα ἔσπευδον ἐπὶ τῇ τῶν τεκόντων ἀναβιώσει καὶ σωτηρίᾳ.

9 Δεινίας δὲ ἅμα Καρμάνῃ καὶ Μηνίσκῳ, ἀποχωρισθέντος αὐτοῖς Ἀζούλιδος, πρὸς τὰ ὑπὲρ τὴν Θούλην τὴν πλάνην ἐξέτεινον· καθ' ἣν πλάνην τὰ ὑπὲρ τὴν Θούλην ἄπιστα θεάσασθαι νῦν ἀπαγγέλλων εἰσάγεται Κύμβᾳ, ἐκεῖνα λέγων ἰδεῖν, ἃ καὶ οἱ τῆς ἀστροθεάμονος τέχνης σπουδασταὶ ὑποτίθενται, οἷον ὡς ἐστιν ἐνίοις δυνατὸν κατὰ κορυφὴν τὴν ἄρκτον εἶναι, καὶ τὴν νύκτα μηνιαίαν, καὶ ἔλαττον δὲ καὶ πλέον, καὶ ἐξαμηνιαίαν 111a δέ, καὶ τὸ ἔσχατον ἐνιαυσιαίαν· οὐ μόνον δὲ τὴν νύκτα ἐπὶ τοσοῦτον παρατείνεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμέραν ταύταις συμβαίνειν ἀνάλογον· καὶ ἕτερα δὲ ἀπαγγέλλει ἰδεῖν ὅμοια. Καὶ ἀνθρώπους δὲ ἰδεῖν καὶ ἕτερά τινα τερατεύεται, ἃ μηδεὶς μήτε ἰδεῖν ἔφη μήτε ἀκοῦσαι, ἀλλὰ μηδὲ φαντασίαις ἀνετυπώσατο. Καὶ τὸ πάντων ἀπιστότατον, ὅτι πορευόμενοι πρὸς βορρᾶν ἐπὶ σελήνην, ὡς ἐπί τινα γῆν καθαρωτάτην, πλησίον ἐγένοντο, ἐκεῖ τε γενόμενοι ἴδοιεν ἃ εἰκὸς ἦν ἰδεῖν τὸν τοιαύτην ὑπερβολὴν πλασμάτων προαναπλάσαντα. Εἶτα καὶ ὡς ἡ Σιβύλλα τὴν μαντικὴν ἀπὸ Καρμάνου ἀνέλαβε. Μετὰ δὲ ταῦτα ὅτι εὐ-

χὰς ἰδίας ἕκαστος ηὔξατο, καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἑκάστῳ συνέπεσεν ὥσπερ ηὔξατο, αὐτὸν δέ φησιν ἐκεῖθεν ἀφυπνώσαντα εἰς Τύρον εἰς τὸν τοῦ Ἡρακλέος νεὼν εὑρεθῆναι, ἐκεῖθέν τε ἀναστάντα τήν τε Δερκυλλίδα καὶ τὸν Μαντινίαν ἀνευρεῖν εὖ πεπραγότας, καὶ τούς τε γονεῖς τοῦ μακροῦ ἀπαλλάξαντας ὕπνου, μᾶλλον δὲ ὀλέθρου, καὶ τἄλλα εὐδαιμονοῦντας.

10 Ταῦτα Κύμβᾳ Δεινίας διεμυθολόγησε, καὶ κυπαριττίνας δέλτους προενεγκὼν ἐγγράψαι ταύτας τὸν Ἀθηναῖον Ἐρασινίδην συνεπόμενον τῷ Κύμβᾳ (ἦν γὰρ τεχνίτης λόγων) παρεκελεύσατο. Ὑπέδειξε δὲ αὐτοῖς καὶ τὴν Δερκυλλίδα· αὕτη γὰρ καὶ τὰς κυπαριττίνας δέλτους ἤνεγκε. Προσέταξέ τε τῷ Κύμβᾳ δίχα ταῦτα τὰ διαμυθολογηθέντα ἀναγράψασθαι, καὶ θατέραν μὲν τῶν δέλτων αὐτὸν ἔχειν, τὴν ἑτέραν δέ, καθ᾽ ὃν ἀποβιῴη καιρόν, τὴν Δερκυλλίδα πλησίον τοῦ τάφου κιβωτίῳ ἐμβαλοῦσαν καταθεῖναι.

11 Ὁ γοῦν Διογένης, ὁ καὶ Ἀντώνιος, ταῦτα πάντα Δεινίαν εἰσαγαγὼν πρὸς Κύμβαν τερατευσάμενον, ὅμως γράφει Φαυστίνῳ ὅτι τε συντάττει περὶ τῶν ὑπὲρ Θούλην ἀπίστων, καὶ ὅτι τῇ ἀδελφῇ Ἰσιδώρᾳ φιλομαθῶς ἐχούσῃ τὰ δράματα προσφωνεῖ. Λέγει δὲ ἑαυτὸν ὅτι ποιητής ἐστι κωμῳδίας παλαιᾶς, καὶ ὅτι εἰ καὶ ἄπιστα καὶ ψευδῆ πλάττοι, ἀλλ᾽ οὖν ἔχει περὶ τῶν πλείστων ⟦τῶν⟧ αὐτῷ μυθολογηθέντων ἀρχαιοτέρων μαρτυρίας, ἐξ ὧν σὺν καμάτῳ ταῦτα συναθροίσειε· προτάττει δὲ καὶ ἑκάστου βιβλίου τοὺς ἄνδρας οἳ τὰ τοιαῦτα προαπεφήναντο, ὡς μὴ δοκεῖν μαρτυρίας χηρεύειν τὰ ἄπιστα.

12 Ἐπιστολὴν μὲν οὖν κατ᾽ ἀρχὰς τοῦ βιβλίου γράφει πρὸς
111b τὴν ἀδελφὴν Ἰσιδώραν, δι᾽ ἧς εἰ καὶ τὴν προσφώνησιν αὐτῇ τῶν συγγραμμάτων δείκνυται πεποιημένος, ἀλλ᾽ οὖν εἰσάγει Βάλαγρον πρὸς τὴν οἰκείαν γυναῖκα, Φίλαν τοὔνομα, γράφοντα (θυγάτηρ δὲ ἦν Ἀντιπάτρου αὕτη) ὅτι τῆς Τύρου ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως Μακεδόνων εἰς ἅλωσιν ἐλθούσης καὶ πυρὶ τὰ πλεῖστα δαπανηθείσης, στρατιώτης ἧκε πρὸς Ἀλέξανδρον, ξένον τι καὶ παράδοξον λέγων μηνύειν, εἶναι δὲ τὸ θέαμα τῆς πόλεως ἔξω. Ὁ δὲ βασιλεὺς Ἡφαιστίωνα καὶ Παρμενίωνα συμπαραλαβὼν εἵποντο τῷ στρατιώτῃ, καὶ καταλαμβάνουσιν ὑπογείους λιθίνας σορούς, ὧν ἡ μὲν ἐπεγέγραπτο "Λυσίλλα ἐβίω ἔτη πέντε καὶ τριήκοντα", ἡ δὲ "Μνάσων Μαντινίου ἐβίω ἔτη ἓξ καὶ ἑξήκοντα ἀπὸ ἑνὸς καὶ ἑβδομήκοντα", ἡ δὲ "Ἀριστίων Φιλοκλέους ἐβίω ἔτη ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα ἀπὸ δυοῖν καὶ

πεντήκοντα", ἄλλη δὲ "Μαντινίας Μνάσωνος ἔτη ἐβίω δύο καὶ τεσσαράκοντα καὶ νύκτας ἑξήκοντα καὶ ἑπτακοσίας", ἑτέρα δὲ "Δερκυλλὶς Μνάσωνος ἐβίω ἔτη ἐννέα καὶ τριήκοντα καὶ νύκτας ἑξήκοντα καὶ ἑπτακοσίας", ἡ δὲ ἕκτη σορὸς "Δεινίας Ἀρκὰς ἐβίω ἔτη πέντε καὶ εἴκοσι καὶ ἑκατόν." Τούτοις διαποροῦντες πλὴν τῆς πρώτης σοροῦ (σαφὲς γὰρ τὸ ἐκείνης ἐπίγραμμα) ἐντυγχάνουσι παρὰ τοῖχον κιβωτίῳ μικρῷ κυπαρίττου πεποιημένῳ, ᾧ ἐνεγέγραπτο "ὦ ξένε, ὅστις εἶ, ἄνοιξον, ἵνα μάθῃς ἃ θαυμάζεις." Ἀνοίξαντες οὖν οἱ περὶ Ἀλέξανδρον τὸ κιβώτιον εὑρίσκουσι τὰς κυπαριττίνας δέλτους, ἅς, ὡς ἔοικε, κατέθηκε Δερκυλλὶς κατὰ τὰς ἐντολὰς Δεινίου. Ταῦτα Βάλαγρον εἰσάγει τῇ γυναικὶ γράφοντα, καὶ ὅτι τὰς κυπαριττίνας δέλτους μεταγραψάμενος διαπέμψειε τῇ γυναικί. Καὶ λοιπὸν εἰσβάλλει ἐντεῦθεν ὁ λόγος εἰς τὴν τῶν κυπαριττίνων δέλτων ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν, καὶ πάρεστι Δεινίας Κύμβᾳ διηγούμενος ἅπερ προείρηται. Οὕτω μὲν οὖν καὶ ἐπὶ τούτοις ἡ τῶν δραμάτων πλάσις τῷ Ἀντωνίῳ Διογένει ἐσχημάτισται.

Ἔστι δ', ὡς ἔοικεν, οὗτος χρόνῳ πρεσβύτερος τῶν τὰ τοι- 13
αῦτα ἐσπουδακότων διαπλάσαι, οἷον Λουκιανοῦ, Λουκίου, Ἰαμβλίχου, Ἀχιλλέως Τατίου, Ἡλιοδώρου τε καὶ Δαμασκίου· καὶ γὰρ τοῦ περὶ ἀληθῶν διηγημάτων Λουκιανοῦ καὶ τοῦ περὶ μεταμορφώσεων Λουκίου πηγὴ καὶ ῥίζα ἔοικεν εἶναι τοῦτο. Οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ τῶν περὶ Σινωνίδα καὶ Ῥοδάνην, Λευκίππην τε καὶ Κλειτοφῶντα, καὶ Χαρίκλειαν καὶ Θεαγένην, τῶν τε περὶ αὐτοὺς πλασμάτων καὶ τῆς πλάνης ἐρώτων τε καὶ ἁρπαγῆς καὶ κινδύνων ἡ Δερκυλλὶς καὶ Κήρυλλος καὶ Θρουσκανὸς καὶ Δεινίας ἐοίκασι παράδειγμα γεγονέναι.

Τὸν χρόνον δέ, καθ' ὃν ἤκμασεν ὁ τῶν τηλικούτων πλα- 14 112a
σμάτων πατὴρ Διογένης ὁ Ἀντώνιος, οὔπω τι σαφὲς ἔχομεν λέγειν, πλὴν ἔστιν ὑπολογίσασθαι ὡς οὐ λίαν πόρρω τῶν χρόνων τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου. Μνημονεύει δ' οὗτος ἀρχαιοτέρου τινὸς Ἀντιφάνους, ὅν φησι περὶ τοιαῦτά τινα τερατολογήματα κατεσχολακέναι. Ἔστι δὲ ἐν αὐτοῖς καὶ μάλιστα, ὡς ἐν τηλικούτοις πλάσμασί τε καὶ μυθεύμασι, δύο τινὰ θηρᾶσαι χρησιμώτατα· ἓν μὲν ὅτι τὸν ἀδικήσαντά τι, κἂν μυριάκις ἐκφυγεῖν δόξῃ, εἰσάγει πάντως δίκην δεδωκέναι, καὶ δεύτερον ὅτι πολλοὺς ἀναιτίους, ἐγγὺς μεγάλου γεγονότας κινδύνου, παρ' ἐλπίδας δείκνυσι πολλάκις διασωθέντας.

ΛΟΓΓΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΔΑΦΝΙΝ ΚΑΙ ΧΛΟΗΝ

ΛΟΓΟΙ Δ

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

Ἐν Λέσβῳ θηρῶν ἐν ἄλσει Νυμφῶν θέαμα εἶ-
δον κάλλιστον ὧν εἶδον· εἰκόνα, γραφήν, ἱστορίαν
ἔρωτος. Καλὸν μὲν καὶ τὸ ἄλσος, πολύδενδρον,
ἀνθηρόν, κατάρρυτον· μία πηγὴ πάντα ἔτρεφε, καὶ
τὰ ἄνθη καὶ τὰ δένδρα· ἀλλ' ἡ γραφὴ τερπνοτέρα
καὶ τέχνην ἔχουσα περιττὴν καὶ τύχην ἐρωτικήν·
ὥστε πολλοὶ καὶ τῶν ξένων κατὰ φήμην ᾔεσαν, τῶν
2 μὲν Νυμφῶν ἱκέται, τῆς δὲ εἰκόνος θεαταί. Γυναῖ-
κες ἐπ' αὐτῆς τίκτουσαι καὶ ἄλλαι σπαργάνοις κοσμοῦ-
σαι· παιδία ἐκκείμενα, ποίμνια τρέφοντα· ποιμένες
ἀναιρούμενοι, νέοι συντιθέμενοι· λῃστῶν καταδρο-
μή, πολεμίων ἐμβολή. Πολλὰ ἄλλα καὶ πάντα ἐρω-
τικὰ ἰδόντα με καὶ θαυμάσαντα πόθος ἔσχεν ἀντι-
3 γράψαι τῇ γραφῇ· καὶ ἀναζητησάμενος ἐξηγητὴν τῆς
εἰκόνος τέτταρας βίβλους ἐξεπονησάμην, ἀνάθημα
μὲν Ἔρωτι καὶ Νύμφαις καὶ Πανί, κτῆμα δὲ τερπνὸν
πᾶσιν ἀνθρώποις, ὃ καὶ νοσοῦντα ἰάσεται, καὶ λυ-
πούμενον παραμυθήσεται, τὸν ἐρασθέντα ἀναμνήσει,
4 τὸν οὐκ ἐρασθέντα προπαιδεύσει. Πάντως γὰρ οὐ-
δεὶς ἔρωτα ἔφυγεν ἢ φεύξεται, μέχρι ἂν κάλλος ᾖ καὶ
ὀφθαλμοὶ βλέπωσιν. Ἡμῖν δ' ὁ θεὸς παράσχοι σω-
φρονοῦσι τὰ τῶν ἄλλων γράφειν.

Α

Πόλις ἐστὶ τῆς Λέσβου Μυτιλήνη, μεγάλη καὶ 1
καλή· διείληπται γὰρ εὐρίποις ὑπεισρεούσης τῆς
θαλάττης, καὶ κεκόσμηται γεφύραις ξεστοῦ καὶ λευ-
κοῦ λίθου. Νομίσειας ⟦ἂν⟧ οὐ πόλιν ὁρᾶν ἀλλὰ
νῆσον. Ταύτης τῆς πόλεως ὅσον ἀπὸ σταδίων δια- 2
κοσίων ἀγρὸς ἦν ἀνδρὸς εὐδαίμονος, κτῆμα κάλλι-
στον· ὄρη θηροτρόφα, πεδία πυροφόρα· γήλοφοι
κλημάτων, νομαὶ ποιμνίων· καὶ ἡ θάλαττα προσ-
έκλυζεν ἠόνι ἐκτεταμένῃ, ψάμμῳ μαλθακῇ.

Ἐν τῷδε τῷ ἀγρῷ νέμων αἰπόλος, Λάμων τοὔ- 2
νομα, παιδίον εὗρεν ὑπὸ μιᾶς τῶν αἰγῶν τρεφόμενον.
Δρυμὸς ἦν καὶ λόχμη βάτων καὶ κιττὸς ἐπιπλανώμενος
καὶ πόα μαλθακή, καθ' ἧς ἔκειτο τὸ παιδίον. Ἐνταῦθα
ἡ αἲξ θέουσα συνεχὲς ἀφανὴς ἐγίνετο πολλάκις καὶ
τὸν ἔριφον ἀπολιποῦσα τῷ βρέφει παρέμενε. Φυλάτ- 2
τει τὰς διαδρομὰς ὁ Λάμων οἰκτείρας ἀμελούμενον
τὸν ἔριφον, καὶ μεσημβρίας ἀκμαζούσης κατ' ἴχνος
ἐλθὼν ὁρᾷ τὴν μὲν αἶγα πεφυλαγμένως περιβεβη-
κυῖαν ⟦τὸ βρέφος⟧, μὴ ταῖς χηλαῖς βλάπτοι πατοῦσα,
τὸ δὲ ὥσπερ ἐκ μητρῴας θηλῆς τὴν ἐπιρροὴν ἕλκον
τοῦ γάλακτος. Θαυμάσας, ὥσπερ εἰκὸς ἦν, πρόσει- 3
σιν ἐγγὺς καὶ εὑρίσκει παιδίον ἄρρεν, μέγα καὶ
καλὸν καὶ τῆς κατὰ τὴν ἔκθεσιν τύχης ἐν σπαργάνοις
κρείττοσι· χλαμύδιόν τε γὰρ ἦν ἁλουργὲς καὶ πόρπη
χρυσῆ καὶ ξιφίδιον ἐλεφαντόκωπον.

Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐβουλεύσατο μόνα τὰ γνω- 3
ρίσματα βαστάσας ἀμελῆσαι τοῦ βρέφους· ἔπειτα
αἰδεσθεὶς εἰ μηδὲ αἰγὸς φιλανθρωπίαν μιμήσεται,

---

5 post νῆσον: ἀλλὰ ἦν | post πόλεως: τῆς Μυτιλήνης

νύκτα φυλάξας κομίζει πάντα πρὸς τὴν γυναῖκα
Μυρτάλην, καὶ τὰ γνωρίσματα καὶ τὸ παιδίον καὶ
2 τὴν αἶγα αὐτήν. Τῆς δὲ ἐκπλαγείσης εἰ παιδία
τίκτουσιν αἶγες, ὁ δὲ πάντα αὐτῇ διηγεῖται, πῶς
εὗρεν ἐκκείμενον, πῶς εἶδε τρεφόμενον, πῶς ᾐδέ-
σθη καταλιπεῖν ἀποθανούμενον. Δόξαν δὴ κἀκείνῃ,
τὰ μὲν συνεκτεθέντα κρύπτουσι, τὸ δὲ παιδίον αὐ-
τῶν νομίζουσι, τῇ δὲ αἰγὶ τὴν τροφὴν ἐπιτρέπουσιν.
Ὡς δ᾽ ἂν καὶ τοὔνομα τοῦ παιδίου ποιμενικὸν δο-
κοίη, Δάφνιν αὐτὸν ἔγνωσαν καλεῖν.

4 Ἤδη δὲ διετοῦς χρόνου διικνουμένου, ποιμὴν ἐξ
ἀγρῶν ὁμόρων νέμων, Δρύας τοὔνομα, καὶ αὐτὸς
ὁμοίοις ἐπιτυγχάνει καὶ εὑρήμασι καὶ θεάμασι. Νυμ-
φῶν ἄντρον ἦν, πέτρα μεγάλη, τὰ ἔνδοθεν κοίλη,
2 τὰ ἔξωθεν περιφερής. Τὰ ἀγάλματα τῶν Νυμφῶν
αὐτῶν λίθοις ἐπεποίητο· πόδες ἀνυπόδητοι, χεῖρες
εἰς ὤμους γυμναί, κόμαι μέχρι τῶν αὐχένων λελυμέ-
ναι, ζῶμα περὶ τὴν ἰξύν, μειδίαμα περὶ τὴν ὀφρύν·
τὸ πᾶν σχῆμα χορεία ἦν ὀρχουμένων. Ἡ ὤα τοῦ
3 ἄντρου τῆς μεγάλης πέτρας ἦν τὸ μεσαίτατον. Ἐκ
πηγῆς ἀναβλύζον ὕδωρ ῥεῖθρον ἐποίει χεόμενον, ὥστε
καὶ λειμὼν πάνυ γλαφυρὸς ἐξετέτατο πρὸ τοῦ ἄντρου,
πολλῆς καὶ μαλθακῆς πόας ὑπὸ τῆς νοτίδος τρεφομέ-
νης. Ἀνέκειντο δὲ καὶ γαυλοὶ καὶ αὐλοὶ πλάγιοι
καὶ σύριγγες καὶ κάλαμοι, πρεσβυτέρων ποιμένων
ἀναθήματα.

5 Εἰς τοῦτο τὸ νυμφαῖον οἷς ἀρτιτόκος συχνὰ φοι-
τῶσα δόξαν πολλάκις ἀπωλείας παρεῖχε. Κολάσαι
δὴ βουλόμενος αὐτὴν καὶ εἰς τὴν πρότερον εὐνομίαν
καταστῆσαι, δεσμὸν ῥάβδου χλωρᾶς λυγίσας ὅμοιον
βρόχῳ τῇ πέτρᾳ προσῆλθεν, ὡς ἐκεῖ συλληψόμενος
2 αὐτήν. Ἐπιστὰς δὲ οὐδὲν εἶδεν ὧν ἤλπισεν, ἀλλὰ

*τὴν μὲν διδοῦσαν πάνυ ἀνθρωπίνως τὴν θηλὴν εἰς
ἄφθονον τοῦ γάλακτος ὁλκήν, τὸ δὲ παιδίον ἀκλαυτὶ
λάβρως εἰς ἀμφοτέρας τὰς θηλὰς μεταφέρον τὸ στόμα
καθαρὸν καὶ φαιδρόν, οἷα τῆς οἰὸς τῇ γλώττῃ τὸ
πρόσωπον ἀπολιχμωμένης μετὰ τὸν κόρον τῆς τρο-
φῆς. Θῆλυ ἦν τοῦτο τὸ παιδίον, καὶ παρέκειτο καὶ* 3
*τούτῳ γνωρίσματα· μίτρα διάχρυσος, ὑποδήματα
ἐπίχρυσα, περισκελίδες χρυσαῖ.*

Θεῖον δή τι νομίσας τὸ εὕρημα καὶ διδασκόμενος 6
*παρὰ τῆς οἰὸς ἐλεεῖν τε τὸ παιδίον καὶ φιλεῖν ἀναι-
ρεῖται μὲν τὸ βρέφος ἐπ᾽ ἀγκῶνος, ἀποτίθεται δὲ τὰ
γνωρίσματα κατὰ τῆς πήρας, εὔχεται δὲ ταῖς Νύμφαις
ἐπὶ χρηστῇ τύχῃ θρέψαι τὴν ἱκέτιν αὐτῶν. Καὶ* 2
*ἐπεὶ καιρὸς ἦν ἀπελαύνειν τὴν ποίμνην, ἐλθὼν εἰς
τὴν ἔπαυλιν τῇ γυναικὶ διηγεῖται τὰ ὀφθέντα, δεί-
κνυσι τὰ εὑρεθέντα, παρακελεύεται θυγάτριον νο-
μίζειν καὶ λανθάνουσαν ὡς ἴδιον τρέφειν. Ἡ μὲν* 3
*δὴ Νάπη (τοῦτο γὰρ ἐκαλεῖτο) μήτηρ εὐθὺς ἦν καὶ
ἐφίλει τὸ παιδίον, ὥσπερ ὑπὸ τῆς οἰὸς παρευδοκιμη-
θῆναι δεδοικυῖα, καὶ τίθεται καὶ αὐτὴ ποιμενικὸν
ὄνομα πρὸς πίστιν αὐτῷ, Χλόην.*

Ταῦτα τὰ παιδία ταχὺ μάλα ηὔξησε, καὶ κάλλος 7
*αὐτοῖς ἐνεφαίνετο κρεῖττον ἀγροικίας. Ἤδη τε ἦν ὁ
μὲν πέντε καὶ δέκα ἐτῶν ἀπὸ γενεᾶς, ἡ δὲ τοσούτων,
δυοῖν ἀποδεόντων, καὶ ὁ Δρύας καὶ ὁ Λάμων ἐπὶ
μιᾶς νυκτὸς ὁρῶσιν ὄναρ τοιόνδε τι. Τὰς Νύμφας* 2
*ἐδόκουν ἐκείνας, τὰς ἐν τῷ ἄντρῳ, ἐν ᾧ ἡ πηγή, ἐν
ᾧ τὸ παιδίον εὗρεν ὁ Δρύας, τὸν Δάφνιν καὶ τὴν
Χλόην παραδιδόναι παιδίῳ μάλα σοβαρῷ καὶ καλῷ,
πτερὰ ἐκ τῶν ὤμων ἔχοντι, βέλη σμικρὰ ἅμα τοξαρίῳ*

---

7 post *τούτῳ*: *σπάργανα*

φέροντι· τὸ δὲ ἐφαψάμενον ἀμφοτέρων ἑνὶ βέλει
κελεῦσαι λοιπὸν ποιμαίνειν τὸν μὲν τὸ αἰπόλιον, τὴν
δὲ τὸ ποίμνιον.

8 Τοῦτο τὸ ὄναρ ἰδόντες ἤχθοντο μὲν εἰ ποιμέ-
νες ἔσονται οἱ τύχην ἐκ σπαργάνων ἐπαγγελλόμενοι
κρείττονα (διὸ αὐτοὺς καὶ τροφαῖς ἔτρεφον ἁβροτέ-
ραις καὶ γράμματα ἐπαίδευον καὶ πάντα ὅσα καλὰ ἦν
ἐπ᾽ ἀγροικίας), ἐδόκει δὲ πείθεσθαι θεοῖς περὶ τῶν
2 σωθέντων προνοίᾳ θεῶν. Καὶ κοινώσαντες ἀλλήλοις
τὸ ὄναρ καὶ θύσαντες τῷ τὰ πτερὰ ἔχοντι παιδίῳ
παρὰ ταῖς Νύμφαις (τὸ γὰρ ὄνομα λέγειν οὐκ εἶχον)
ὡς ποιμένας ἐκπέμπουσιν αὐτοὺς ἅμα ταῖς ἀγέλαις,
ἐκδιδάξαντες ἕκαστα· πῶς δεῖ νέμειν πρὸ μεσημβρίας,
3 πῶς κοπάσαντος τοῦ καύματος· πότε ἐξάγειν ἐπὶ
πότον, πότε ἀπάγειν ἐπὶ κοῖτον· ἐπὶ τίσι καλαύροπι
χρηστέον, ἐπὶ τίσι φωνῇ μόνῃ. Οἱ δὲ μάλα χαίρον-
τες ὡς ἀρχὴν μεγάλην παρελάμβανον καὶ ἐφίλουν
τὰς αἶγας καὶ τὰ πρόβατα μᾶλλον ἢ ποιμέσιν ἔθος,
ἡ μὲν ἐς ποίμνιον ἀνάγουσα τῆς σωτηρίας τὴν αἰ-
τίαν, ὁ δὲ μεμνημένος ὡς ἐκκείμενον αὐτὸν αἲξ
ἀνέθρεψεν.

9 Ἦρος ἦν ἀρχὴ καὶ πάντα ἤκμαζεν ἄνθη, τὰ ἐν
δρυμοῖς, τὰ ἐν λειμῶσι καὶ ὅσα ὄρεια· βόμβος ἦν
ἤδη μελιττῶν, ἦχος ὀρνίθων μουσικῶν, σκιρτήματα
ποιμνίων ἀρτιγεννήτων· ἄρνες ἐσκίρτων ἐν τοῖς
ὄρεσιν, ἐβόμβουν ἐν τοῖς λειμῶσι μέλιτται, ἐν ταῖς
2 λόχμαις κατῇδον ὄρνιθες. Τοσαύτης δὴ πάντα κατε-
χούσης εὐωρίας οἱ ἁπαλοὶ καὶ νέοι μιμηταὶ τῶν ἀκουο-
μένων ἐγίνοντο καὶ βλεπομένων· ἀκούοντες μὲν τῶν
ὀρνίθων ᾀδόντων ᾖδον, βλέποντες δὲ σκιρτῶντας

---

14 ante κοπάσαντος: ποιμαίνειν

τοὺς ἄρνας ἥλλοντο κοῦφα, τὰς μελίττας δὲ μιμού-
μενοι ἄνθη συνέλεγον· καὶ τὰ μὲν εἰς τοὺς κόλ-
πους ἔβαλλον, τὰ δὲ στεφανίσκους πλέκοντες ταῖς
Νύμφαις ἐπέφερον.

Ἔπραττον δὲ κοινῇ πάντα, πλησίον ἀλλήλων νέ- 10
μοντες. Καὶ πολλάκις μὲν ὁ Δάφνις τῶν προβάτων
τὰ ἀποπλανώμενα συνέστελλε, πολλάκις δὲ ἡ Χλόη
τὰς θρασυτέρας τῶν αἰγῶν ἀπὸ τῶν κρημνῶν κατή-
λαυνεν, ἤδη δέ τις καὶ τὰς ἀγέλας ἀμφοτέρας ἐφρού-
ρησε θατέρου προσλιπαρήσαντος ἀθύρματι. Ἀθύρ-
ματα δὲ ἦν αὐτοῖς ποιμενικὰ καὶ παιδικά. Ἡ μὲν ἀν- 2
θερίκους ἀνελομένη ποθὲν ἐξ ἕλους ἀκριδοθήραν
ἔπλεκε καὶ περὶ τοῦτο πονουμένη τῶν ποιμνίων ἠμέ-
λησεν· ὁ δὲ καλάμους ἐκτεμὼν λεπτοὺς καὶ τρήσας
τὰς τῶν γονάτων διαφυὰς ἐπαλλήλους τε κηρῷ μαλ-
θακῷ συναρτήσας μέχρι νυκτὸς συρίττειν ἐμελέτα·
ποτὲ δὲ ἐκοινώνουν γάλακτος καὶ οἴνου, καὶ τροφάς, 3
ἃς οἴκοθεν ἔφερον, εἰς κοινὸν ἔφερον. Θᾶττον ἂν
τις εἶδε τὰ ποίμνια καὶ τὰς αἶγας ἀπ' ἀλλήλων με-
μερισμένας ἢ Χλόην καὶ Δάφνιν.

Τοιαῦτα δὲ αὐτῶν παιζόντων τοιάνδε σπουδὴν 11
Ἔρως ἀνέπλασε. Λύκαινα τρέφουσα σκύμνους νέους
ἐκ τῶν πλησίον ἀγρῶν ἐξ ἄλλων ποιμνίων πολλάκις
ἥρπαζε, πολλῆς τροφῆς ἐς ἀνατροφὴν τῶν σκύμνων
δεομένη. Συνελθόντες οὖν οἱ κωμῆται νύκτωρ σι- 2
ροὺς ὀρύττουσι τὸ εὖρος ὀργυιᾶς, τὸ βάθος τεττά-
ρων. Τὸ μὲν δὴ χῶμα τὸ πολὺ σπείρουσι κομίσαν-
τες μακράν, ξύλα δὲ ξηρὰ μακρὰ τείναντες ὑπὲρ τοῦ
χάσματος τὸ περιττὸν τοῦ χώματος κατέπασαν τῆς
πρότερον γῆς εἰκόνα, ὥστε κἂν λαγὼς ἐπιδράμῃ,
κατακλᾷ τὰ ξύλα κάρφων ἀσθενέστερα ὄντα, καὶ τότε
παρέχει μαθεῖν ὅτι γῆ οὐκ ἦν, ἀλλὰ ἐμεμίμητο γῆν.

Τοιαῦτα πολλὰ ὀρύγματα κἀν τοῖς ὄρεσι κἀν τοῖς πεδίοις
ὀρύξαντες τὴν μὲν λύκαιναν οὐκ εὐτύχησαν λαβεῖν·
αἰσθάνεται γὰρ γῆς σεσοφισμένης· πολλὰς δὲ αἶγας καὶ
ποίμνια διέφθειραν, καὶ Δάφνιν παρ' ὀλίγον ὧδε.
12 Τράγοι παροξυνθέντες ἐς μάχην συνέπεσον. Τῷ
οὖν ἑτέρῳ τὸ ἕτερον κέρας βιαιοτέρας γενομένης συμ-
βολῆς θραύεται, καὶ ἀλγήσας φριμαξάμενος ἐς φυ-
γὴν ἐτράπετο· ὁ δὲ νικῶν κατ' ἴχνος ἑπόμενος ἄπαυ-
στον ἐποίει τὴν φυγήν. Ἀλγεῖ Δάφνις περὶ τῷ
κέρατι καὶ τῇ θρασύτητι ἀχθεσθεὶς τὴν καλαύροπα
2 λαβὼν ἐδίωκε τὸν διώκοντα. Οἷα δὲ τοῦ μὲν ὑπεκ-
φεύγοντος, τοῦ δὲ ὀργῇ διώκοντος οὐκ ἀκριβὴς ἦν
τῶν ἐν ποσὶν ἡ πρόσοψις, ἀλλὰ κατὰ ⟦τοῦ⟧ χάσματος
ἄμφω πίπτουσιν, ὁ τράγος πρότερος, ὁ Δάφνις δεύ-
τερος. Τοῦτο καὶ ἔσωσε Δάφνιν, χρήσασθαι τῆς κα-
3 ταφορᾶς ὀχήματι τῷ τράγῳ. Ὁ μὲν δὴ τὸν ἀνιμησό-
μενον, εἴ τις ἄρα γένοιτο, δακρύων ἀνέμενεν· ἡ δὲ
Χλόη θεασαμένη τὸ συμβὰν δρόμῳ παραγίνεται πρὸς
τὸν σιρόν, καὶ μαθοῦσα ὅτι ζῇ, καλεῖ τινὰ βουκόλον
4 ἐκ τῶν ἀγρῶν τῶν πλησίον πρὸς ἐπικουρίαν. Ὁ δὲ
ἐλθὼν σχοῖνον ἐζήτει μακράν, ἧς ἐχόμενος ἀνιμώ-
μενος ἐκβήσεται. Καὶ σχοῖνος μὲν οὐκ ἦν, ἡ δὲ Χλόη
λυσαμένη ταινίαν δίδωσι καθεῖναι τῷ βουκόλῳ· καὶ
οὕτως οἱ μὲν ἐπὶ τοῦ χείλους ἑστῶτες εἷλκον, ὁ δὲ
ἀνέβη ταῖς τῆς ταινίας ὁλκαῖς ταῖς χερσὶν ἀκολουθῶν.
5 Ἀνιμήσαντο δὲ καὶ τὸν ἄθλιον τράγον συντεθραυ-
σμένον ἄμφω τὰ κέρατα· τοσοῦτον ἄρα ἡ δίκη μετῆλ-
θε τοῦ νικηθέντος τράγου. Τοῦτον μὲν δὴ τυθησό-
μενον χαρίζονται σῶστρα τῷ βουκόλῳ, καὶ ἔμελλον
ψεύδεσθαι πρὸς τοὺς οἴκοι λύκων ἐπιδρομήν, εἴ τις

---

10 post ἀχθεσθείς: ξύλῳ vel ξύλον καί

αὐτὸν ἐπόθησεν· αὐτοὶ δὲ ἐπανελθόντες ἐπεσκόπουν
τὴν ποίμνην καὶ τὸ αἰπόλιον· καὶ ἐπεὶ κατέμαθον ἐν
κόσμῳ νομῆς καὶ τὰς αἶγας καὶ τὰ πρόβατα, καθίσαν-
τες ὑπὸ στελέχει δρυὸς ἐσκόπουν μή τι μέρος τοῦ
σώματος ὁ Δάφνις ᾕμαξε καταπεσών. Ἐτέτρωτο μὲν 6
οὖν οὐδὲν οὐδὲ ᾕμακτο οὐδέν, χώματος δὲ καὶ πηλοῦ
ἐπέπαστο καὶ τὰς κόμας καὶ τὸ ἄλλο σῶμα. Ἐδόκει
δὴ λούσασθαι, πρὶν αἴσθησιν γενέσθαι τοῦ συμβάν-
τος Λάμωνι καὶ Μυρτάλῃ.

Καὶ ἐλθὼν ἅμα τῇ Χλόῃ πρὸς τὸ νυμφαῖον τῇ 13
μὲν ἔδωκε καὶ τὸν χιτωνίσκον καὶ τὴν πήραν φυλάτ-
τειν, αὐτὸς δὲ τῇ πηγῇ παραστὰς τήν τε κόμην καὶ
τὸ σῶμα πᾶν ἀπελούετο. Ἦν δὲ ἡ μὲν κόμη μέλαινα 2
καὶ πολλή, τὸ δὲ σῶμα ἐπίκαυτον ἡλίῳ· εἴκασεν ἄν
τις αὐτὸ χρώζεσθαι τῇ σκιᾷ τῆς κόμης. Ἐδόκει δὲ
τῇ Χλόῃ θεωμένῃ καλὸς ὁ Δάφνις, ⟦καὶ⟧ ὅτι ⟦τότε⟧
πρῶτον αὐτῇ καλὸς ἐδόκει, τὸ λουτρὸν ἐνόμιζε τοῦ
κάλλους αἴτιον. Τὰ νῶτα δὲ ἀπολουούσης ἡ σὰρξ
ὑπέπιπτε μαλθακή, ὥστε λαθοῦσα ἑαυτῆς ἥψατο
πολλάκις, εἰ τρυφερωτέρα εἴη πειρωμένη. Καὶ (τότε 3
γὰρ ἐπὶ δυσμαῖς ἦν ὁ ἥλιος) ἀπήλασαν τὰς ἀγέλας
οἴκαδε, καὶ ἐπεπόνθει Χλόη περιττὸν οὐδέν, ὅτι μὴ
Δάφνιν ἐπεθύμει λουόμενον ἰδέσθαι πάλιν. Τῆς δὲ 4
ἐπιούσης ὡς ἧκον εἰς τὴν νομήν, ὁ μὲν Δάφνις ὑπὸ
τῇ δρυῒ τῇ συνήθει καθεζόμενος ἐσύριττε καὶ ἅμα
τὰς αἶγας ἐπεσκόπει κατακειμένας καὶ ὥσπερ τῶν
μελῶν ἀκροωμένας, ἡ δὲ Χλόη πλησίον καθημένη
τὴν ἀγέλην μὲν τῶν προβάτων ἐπέβλεπε, τὸ δὲ πλέον
εἰς Δάφνιν ἑώρα· καὶ ἐδόκει καλὸς αὐτῇ συρίττων
πάλιν, καὶ αὖθις αἰτίαν ἐνόμιζε τὴν μουσικὴν τοῦ
κάλλους, ὥστε μετ᾽ ἐκεῖνον καὶ αὐτὴ τὴν σύριγγα
ἔλαβεν, εἴ πως γένοιτο καὶ αὐτὴ καλή. Ἔπεισε δὲ 5

*αὐτὸν καὶ λούσασθαι πάλιν καὶ λουόμενον εἶδε καὶ
ἰδοῦσα ἥψατο καὶ ἀπῆλθε πάλιν ἐπαινέσασα, καὶ ὁ
ἔπαινος ἦν ἔρωτος ἀρχή. Ὅ τι μὲν οὖν ἔπασχεν οὐκ
ᾔδει νέα κόρη καὶ ἐν ἀγροικίᾳ τεθραμμένη καὶ οὐδὲ
ἄλλου λέγοντος ἀκούσασα τὸ τοῦ ἔρωτος ὄνομα· ἄση
6 δὲ αὐτῆς εἶχε τὴν ψυχήν, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν οὐκ
ἐκράτει καὶ πολλὰ ἐλάλει Δάφνιν· τροφῆς ἠμέλει,
νύκτωρ ἠγρύπνει, τῆς ἀγέλης κατεφρόνει· νῦν ἐγέλα,
νῦν ἔκλαεν· εἶτα ἐκάθευδεν, εἶτα ἀνεπήδα· ὠχρία
τὸ πρόσωπον, ἐρυθήματι αὖθις ἐφλέγετο. Οὐδὲ
βοὸς οἴστρῳ πληγείσης τοιαῦτα ἔργα. Ἐπῆλθόν ποτε
αὐτῇ καὶ τοιοίδε λόγοι μόνῃ γενομένῃ.*

14 *"Νῦν ἐγὼ νοσῶ μέν, τί δὲ ἡ νόσος ἀγνοῶ· ἀλγῶ,
καὶ ἕλκος οὐκ ἔστι μοι· λυποῦμαι, καὶ οὐδὲν τῶν
προβάτων ἀπόλωλέ μοι· κάομαι, καὶ ἐν σκιᾷ τοσαύτῃ
2 κάθημαι. Πόσοι βάτοι με ἤμυξαν, καὶ οὐκ ἔκλαυσα·
πόσαι μέλιτται κέντρον ἐνῆκαν, ἀλλὰ ἔφαγον· τουτὶ
δὲ τὸ νύττον μου τὴν καρδίαν πάντων ἐκείνων πι-
κρότερον. Καλὸς ὁ Δάφνις, καὶ γὰρ τὰ ἄνθη· κα-
λὸν ἡ σύριγξ αὐτοῦ φθέγγεται, καὶ γὰρ αἱ ἀηδό-
νες. Ἀλλ᾽ ἐκείνων οὐδείς μοι λόγος. Εἴθε αὐτοῦ
3 σύριγξ ἐγενόμην, ἵν᾽ ἐμπνέῃ μοι· εἴθε αἴξ, ἵν᾽ ὑπ᾽
ἐκείνου νέμωμαι. Ὦ πονηρὸν ὕδωρ, μόνον Δάφνιν
καλὸν ἐποίησας, ἐγὼ δὲ μάτην ἀπελουσάμην. Οἴχο-
μαι, Νύμφαι φίλαι· οὐδὲ ὑμεῖς σῴζετε τὴν παρθέ-
νον τὴν ἐν ὑμῖν τραφεῖσαν; Τίς ὑμᾶς στεφανώσει
4 μετ᾽ ἐμέ; τίς τοὺς ἀθλίους ἄρνας ἀναθρέψει; τίς
τὴν λάλον ἀκρίδα θεραπεύσει, ἣν πολλὰ καμοῦσα
ἐθήρασα, ἵνα με κατακοιμίζῃ φθεγγομένη πρὸ τοῦ*

---

16 post *με*: *πολλάκις*

ἄντρου; νῦν δὲ ἐγὼ μὲν ἀγρυπνῶ διὰ Δάφνιν, ἡ δὲ μάτην λαλεῖ."

Τοιαῦτα ἔπασχε, τοιαῦτα ἔλεγεν, ἐπιζητοῦσα τὸ 15
ἔρωτος ὄνομα. Δόρκων δὲ ὁ βουκόλος, ὁ τὸν Δάφνιν ἐκ τοῦ σιροῦ ἀνιμησάμενος, ἀρτιγένειος μειρακίσκος καὶ εἰδὼς ἔρωτος καὶ τὰ ἔργα καὶ τοὔνομα, εὐθὺς μὲν ἐπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐρωτικῶς τῆς Χλόης διετέθη, πλειόνων δὲ διαγενομένων μᾶλλον τὴν ψυχὴν ἐξεπυρσεύθη καὶ τοῦ Δάφνιδος ὡς παιδὸς καταφρονήσας ἔγνω κατεργάσασθαι δώροις ἢ βίᾳ. Τὰ 2
μὲν δὴ πρῶτα δῶρα αὐτοῖς ἐκόμισε τῷ μὲν σύριγγα βουκολικὴν καλάμων ἐννέα χαλκῷ δεδεμένων ἀντὶ κηροῦ, τῇ δὲ νεβρίδα βακχικήν· καὶ αὐτῇ τὸ χρῶμα ἦν ὥσπερ γεγραμμένον χρώμασιν. Ἐντεῦθεν δὲ φί- 3
λος νομιζόμενος τοῦ μὲν Δάφνιδος ἠμέλει κατ' ὀλίγον, τῇ Χλόῃ δὲ ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν ἐπέφερεν ἢ τυρὸν ἁπαλὸν ἢ στέφανον ἀνθηρὸν ἢ μῆλον ὡραῖον· ἐκόμισε δέ ποτε αὐτῇ καὶ μόσχον ἀρτιγέννητον καὶ κισσύβιον διάχρυσον καὶ ὀρνίθων ὀρείων νεοττούς. Ἡ δὲ ἄπειρος οὖσα τέχνης ἐραστοῦ, λαμβάνουσα τὰ δῶρα ἔχαιρεν, ὅτι Δάφνιδι εἶχεν αὐτὰ χαρίζεσθαι.

Καὶ (ἔδει γὰρ ἤδη καὶ Δάφνιν γνῶναι τὰ ἔρω- 4
τος ἔργα) γίνεταί ποτε τῷ Δόρκωνι πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ κάλλους ἔρις, καὶ ἐδίκαζε μὲν Χλόη, ἔκειτο δὲ ἆθλον τῷ νικήσαντι φιλῆσαι Χλόην. Δόρκων δὲ πρότερος ὧδε ἔλεγεν.

"Ἐγώ, παρθένε, μείζων εἰμὶ Δάφνιδος, κἀγὼ 16
*μὲν βουκόλος, ὁ δ' αἰπόλος· τοσοῦτον * * κρείττων ὅσον αἰγῶν βόες· καὶ λευκός εἰμι ὡς γάλα, καὶ πυρρὸς ὡς θέρος μέλλον ἀμᾶσθαι, καὶ ἔθρεψε μήτηρ,*

---

5 post *σιροῦ*: *καὶ τὸν τράγον*

2 οὐ θηρίον. Οὗτος δέ ἐστι σμικρὸς καὶ ἀγένειος ὡς
γυνή, καὶ μέλας ὡς λύκος· νέμει δὲ τράγους, ὀδω-
δὼς ἀπ' αὐτῶν δεινόν, καὶ ἔστι πένης ὡς μηδὲ κύνα
τρέφειν. Εἰ δ', ὡς λέγουσι, καὶ αἴξ αὐτῷ γάλα δέ-
δωκεν, οὐδὲν ἐρίφου διαφέρει."
3 Ταῦτα καὶ τοιαῦτα ὁ Δόρκων· καὶ μετὰ ταῦτα
ὁ Δάφνις
"Ἐμὲ αἴξ ἀνέθρεψεν ὥσπερ τὸν Δία· νέμω δὲ
τράγους τῶν τούτου βοῶν μείζονας· ὄζω δὲ οὐδὲν
ἀπ' αὐτῶν, ὅτι μηδὲ ὁ Πάν, καίτοιγε ὢν τὸ πλέον
4 τράγος. Ἀρκεῖ δέ μοι τυρὸς καὶ ἄρτος ὀβελίας καὶ
οἶνος λευκός, ὅσα ἀγροίκων πλουσίων κτήματα.
Ἀγένειός εἰμι, καὶ γὰρ ὁ Διόνυσος· μέλας, καὶ γὰρ
ὁ ὑάκινθος· ἀλλὰ κρείττων καὶ ὁ Διόνυσος Σατύρων
5 [[καὶ]] ὁ ὑάκινθος κρίνων. Οὗτος δὲ καὶ πυρρὸς ὡς
ἀλώπηξ καὶ προγένειος ὡς τράγος καὶ λευκὸς ὡς ἐξ
ἄστεος γυνή· κἂν δέῃ σε φιλεῖν, ἐμοῦ μὲν φιλήσεις
τὸ στόμα, τούτου δὲ τὰς ἐπὶ τοῦ γενείου τρίχας. Μέ-
μνησο δέ, ὦ παρθένε, ὅτι [[καὶ]] σὲ ποίμνιον ἔθρεψεν,
ἀλλὰ καὶ [[ὡς]] εἶ καλή."
17 Οὐκέθ' ἡ Χλόη περιέμεινεν, ἀλλὰ τὰ μὲν ἡσθεῖ-
σα τῷ ἐγκωμίῳ, τὰ δὲ πάλαι ποθοῦσα φιλῆσαι
Δάφνιν, ἀναπηδήσασα αὐτὸν ἐφίλησεν, ἀδίδακτον
μὲν καὶ ἄτεχνον, πάνυ δὲ ψυχὴν θερμᾶναι δυνάμε-
2 νον. Δόρκων μὲν οὖν ἀλγήσας ἀπέδραμε ζητῶν
ἄλλην ὁδὸν ἔρωτος· Δάφνις δέ, ὥσπερ οὐ φιληθείς,
ἀλλὰ δηχθείς, σκυθρωπός τις εὐθὺς ἦν καὶ πολλά-
κις ἐψύχετο καὶ τὴν καρδίαν παλλομένην εἶχε, καὶ
βλέπειν μὲν ἤθελε τὴν Χλόην, βλέπων δ' ἐρυθήμα-
3 τος ἐνεπίμπλατο. Τότε πρῶτον καὶ τὴν κόμην αὐ-
τῆς ἐθαύμασεν ὅτι ξανθή, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὅτι
μεγάλοι καθάπερ βοός, καὶ τὸ πρόσωπον ὅτι λευ-

*κότερον ἀληθῶς καὶ τοῦ τῶν αἰγῶν γάλακτος, ὥσπερ
τότε πρῶτον ὀφθαλμοὺς κτησάμενος, τὸν δὲ πρότε-
ρον χρόνον πεπηρωμένος. Οὔτε οὖν τροφὴν προσε-* 4
*φέρετο πλὴν ὅσον ἀπογεύσασθαι· καὶ πότον, εἴ ποτε
ἐβιάσθη, μέχρι τοῦ διαβρέξαι τὸ στόμα προσεφέ-
ρετο. Σιωπηλὸς ἦν ὁ πρότερον τῶν ἀκρίδων λαλί-
στερος, ἀργὸς ὁ περιττότερα τῶν αἰγῶν κινούμενος.
Ἠμέλητο ἡ ἀγέλη· ἔρριπτο ἡ σύριγξ· χλωρότερον τὸ
πρόσωπον ἦν πόας θερινῆς. Πρὸς μόνην Χλόην ἐγί-
νετο λάλος· καὶ εἴ ποτε ἀπ' αὐτῆς ἐγένετο, τοιαῦτα
πρὸς αὐτὸν ἀπελήρει*

"Τί ποτέ με Χλόης ἐργάζεται φίλημα; Χείλη μὲν 18
*ῥόδων ἁπαλώτερα καὶ στόμα κηρίων γλυκύτερον· τὸ
δὲ φίλημα κέντρου μελίττης πικρότερον. Πολλάκις
ἐφίλησα ἐρίφους, πολλάκις ἐφίλησα σκύλακας ἀρτι-
γεννήτους καὶ τὸν μόσχον, ὃν ὁ Δόρκων ἐδωρήσατο·
ἀλλὰ τοῦτο φίλημα καινόν· ἐκπηδᾷ μου τὸ πνεῦμα,
ἐξάλλεται ἡ καρδία, τήκεται ἡ ψυχή, καὶ ὅμως πάλιν
φιλῆσαι θέλω. Ὢ νίκης κακῆς· ὢ νόσου καινῆς, ἧς* 2
*οὐδὲ εἰπεῖν οἶδα τοὔνομα. Ἆρα φαρμάκων ἐγεύσατο
ἡ Χλόη μέλλουσά με φιλεῖν; Πῶς οὖν οὐκ ἀπέθανεν;
Οἷον ᾄδουσιν αἱ ἀηδόνες, ἡ δὲ ἐμὴ σύριγξ σιωπᾷ·
οἷον σκιρτῶσιν οἱ ἔριφοι, κἀγὼ κάθημαι· οἷον ἀκμάζει
τὰ ἄνθη, κἀγὼ στεφάνους οὐ πλέκω, ἀλλὰ τὰ μὲν ἴα
καὶ ὁ ὑάκινθος ἀνθεῖ, Δάφνις δὲ μαραίνεται. Ἆρά* 3
μου καὶ Δόρκων εὐμορφότερος ὀφθήσεται;"

*Τοιαῦτα ὁ βέλτιστος Δάφνις ἔπασχε καὶ ἔλεγεν,
οἷα πρῶτον γευόμενος τῶν ἔρωτος ἔργων καὶ λόγων.*

Ὁ δὲ Δόρκων ὁ βουκόλος ὁ τῆς Χλόης ἐραστὴς 19
φυλάξας τὸν Δρύαντα φυτὸν κατορύττοντα κλήματος

---

10 post *ποτε*: *μόνος*
30 post *κατορύττοντα*: *πλησίον*

πρόσεισιν αὐτῷ μετὰ τυρίσκων τινῶν γεννικῶν, καὶ
τοὺς μὲν δῶρον εἶναι δίδωσι, πάλαι φίλος ὤν, ἡνίκα
αὐτὸς ἔνεμεν· ἐντεῦθεν δὲ ἀρξάμενος ἐνέβαλε λόγον
2 *περὶ τοῦ τῆς Χλόης γάμου· καὶ εἰ λαμβάνοι γυναῖκα,*
δῶρα πολλὰ καὶ μεγάλα, ὡς βουκόλος, ἐπηγγέλλετο·
ζεῦγος βοῶν ἀροτήρων, σμήνη τέτταρα μελιττῶν,
φυτὰ μηλεῶν πεντήκοντα, δέρμα ταύρου τεμεῖν ὑπο-
δήματα, μόσχον ἀνὰ πᾶν ἔτος, μηκέτι γάλακτος δεό-
3 *μενον· ὥστε σμικροῦ δεῖν ὁ Δρύας θελχθεὶς τοῖς δώ-*
ροις ἐπένευσε τὸν γάμον. Ἐννοήσας δὲ ὡς κρείττονος
ἡ παρθένος ἀξία νυμφίου, καὶ δείσας μήποτε κακοῖς
ἀνηκέστοις περιπέσῃ, τόν τε γάμον ἀνένευσε καὶ συγ-
γνώμην ἔχειν ᾐτήσατο καὶ τὰ ὀνομασθέντα δῶρα παρ-
ῃτήσατο.

20 *Δευτέρας δὴ διαμαρτὼν ὁ Δόρκων ἐλπίδος καὶ*
μάτην τυροὺς ἀγαθοὺς ἀπολέσας ἔγνω διὰ χειρῶν ἐπι-
θέσθαι τῇ Χλόῃ μόνῃ γενομένῃ· καὶ παραφυλάξας
ὅτι παρ' ἡμέραν ἐπὶ πότον ἄγουσι τὰς ἀγέλας ποτὲ
μὲν ὁ Δάφνις ποτὲ δὲ ἡ παῖς, ἐπιτεχνᾶται τέχνην
ποιμένι πρέπουσαν.

2 *Λύκου μεγάλου δέρμα λαβών, ὃν ταῦρός ποτε*
πρὸ τῶν βοῶν μαχόμενος τοῖς κέρασι διέφθειρε, πε-
ριέτεινε τῷ σώματι, ποδῆρες καταινωτισάμενος, ὡς
τούς τ' ἐμπροσθίους πόδας ἐφηπλῶσθαι ταῖς χερσὶ
καὶ τοὺς κατόπιν τοῖς σκέλεσιν ἄχρι πτέρνης καὶ τοῦ
στόματος τὸ χάσμα σκέπειν τὴν κεφαλήν, ὥσπερ ἀν-
3 *δρὸς ὁπλίτου κράνος· ἐκθηριώσας δὲ αὐτὸν ὡς ἔνι*
μάλιστα, παραγίνεται πρὸς τὴν πηγήν, ἧς ἔπινον αἱ
αἶγες καὶ τὰ πρόβατα μετὰ τὴν νομήν. Ἐν κοίλῃ δὲ
πάνυ γῇ ἦν ἡ πηγή, καὶ περὶ αὐτὴν πᾶς ὁ τόπος ἀ-

---

11 post *δείσας*: *καὶ φωραθείς*

κάνθαις καὶ βάτοις καὶ ἀρκεύθῳ ταπεινῇ καὶ σκολύ-
μοις ἠγρίωτο· ῥᾳδίως ἂν ἐκεῖ καὶ λύκος ἀληθινὸς 4
ἔλαθε λοχῶν. Ἐνταῦθα κρύψας ἑαυτὸν ἐπετήρει τοῦ
πότου τὴν ὥραν ὁ Δόρκων, καὶ πολλὴν εἶχεν ἐλπίδα
τῷ σχήματι φοβήσας λαβεῖν ταῖς χερσὶ τὴν Χλόην.

Χρόνος ὀλίγος διαγίνεται καὶ Χλόη κατήλαυνε 21
τὰς ἀγέλας εἰς τὴν πηγήν, καταλιποῦσα τὸν Δάφνιν
φυλλάδα χλωρὰν κόπτοντα τοῖς ἐρίφοις τροφὴν μετὰ
τὴν νομήν. Καὶ οἱ κύνες οἱ τῶν προβάτων ἐπὶ φυ- 2
λακῇ καὶ τῶν αἰγῶν ἑπόμενοι, οἷα δὴ κυνῶν ἐν ῥινη-
λασίαις περιεργία, κινούμενον τὸν Δόρκωνα πρὸς
τὴν ἐπίθεσιν τῆς κόρης φωράσαντες, πικρὸν μάλα ὑ-
λακτήσαντες ὥρμησαν ὡς ἐπὶ λύκον· καὶ περισχόντες,
πρὶν ὅλως ἀναστῆναι δι᾽ ἔκπληξιν, ἔδακνον κατὰ τοῦ
δέρματος. Τέως μὲν οὖν τὸν ἔλεγχον αἰδούμενος καὶ 3
ὑπὸ τοῦ δέρματος ⟦τοῦ⟧ ἐπισκέποντος φρουρούμενος
ἔκειτο σιωπῶν ἐν τῇ λόχμῃ· ἐπεὶ δὲ ἥ τε Χλόη πρὸς
τὴν πρώτην θέαν διαταραχθεῖσα τὸν Δάφνιν ἐκάλει
βοηθόν, οἵ τε κύνες περισπῶντες τὸ δέρμα τοῦ σώμα-
τος ἥπτοντο αὐτοῦ, μέγα οἰμώξας ἱκέτευε βοηθεῖν τὴν
κόρην καὶ τὸν Δάφνιν ἤδη παρόντα. Τοὺς μὲν δὴ 4
κύνας ἀνακλήσει συνήθει ταχέως ἡμέρωσαν, τὸν δὲ
Δόρκωνα κατά τε μηρῶν καὶ ὤμων δεδηγμένον ἀγα-
γόντες ἐπὶ τὴν πηγὴν ἀπένιψαν τὰ δήγματα καὶ δια-
μασησάμενοι φλοιὸν χλωρὸν πτελέας ἐπέπασαν· ὑπό 5
τε ἀπειρίας ἐρωτικῶν τολμημάτων ποιμενικὴν παιδιὰν
νομίζοντες τὴν ἐπιβολὴν τοῦ δέρματος, οὐδὲν ὀργι-
σθέντες, ἀλλὰ καὶ παραμυθησάμενοι καὶ μέχρι τινὸς
χειραγωγήσαντες ἀπέπεμψαν.

Καὶ ὁ μὲν κινδύνου παρὰ τοσοῦτον ἐλθὼν καὶ σω- 22

---

24 post δήγματα: ἵν᾽ ἦσαν τῶν ὀδόντων αἱ ἐμβολαί

θεὶς ἐκ κυνός, οὐ λύκου στόματος, ἐθεράπευε
τὸ σῶμα· ὁ δὲ Δάφνις καὶ ἡ Χλόη κάματον πολὺν
ἔσχον μέχρι νυκτὸς τὰς αἶγας καὶ τὰς οἷς συλλέγοντες·
2 ὑπὸ γὰρ τοῦ δέρματος πτοηθεῖσαι καὶ ὑπὸ τῶν κυνῶν
ὑλακτησάντων ταραχθεῖσαι αἱ μὲν εἰς πέτρας ἀνέδρα-
μον, αἱ δὲ μέχρι τῆς θαλάττης αὐτῆς κατέδραμον.
Καίτοιγε ἐπεπαίδευντο καὶ φωνῇ πείθεσθαι καὶ
σύριγγι θέλγεσθαι καὶ χειρὸς πλαταγῇ συλλέγεσθαι·
3 ἀλλὰ τότε πάντων αὐταῖς ὁ φόβος λήθην ἐνέβαλε. Καὶ
μόλις ὥσπερ λαγὼς ἐκ τῶν ἰχνῶν εὑρίσκοντες εἰς τὰς
ἐπαύλεις ἤγαγον. Ἐκείνης μόνης τῆς νυκτὸς ἐκοιμή-
θησαν βαθὺν ὕπνον καὶ τῆς ἐρωτικῆς λύπης φάρμα-
4 κον τὸν κάματον ἔσχον. Αὖθις δὲ ἡμέρας ἐπελθούσης,
πάλιν ἔπασχον παραπλήσια. Ἔχαιρον ἰδόντες, ἀπαλ-
λαγέντες ἤλγουν· ἤθελόν τι, ἠγνόουν ὅ τι θέλουσι.
Τοῦτο μόνον ᾔδεσαν ὅτι τὸν μὲν φίλημα, τὴν δὲ λου-
τρὸν ἀπώλεσεν.

23 Ἐξέκαε δ' αὐτοὺς καὶ ἡ ὥρα τοῦ ἔτους. Ἦρος ἦν
ἤδη τέλος καὶ θέρους ἀρχή, καὶ πάντα ἐν ἀκμῇ· δέν-
δρα ἐν καρποῖς, πεδία ἐν ληίοις. Ἡδεῖα μὲν τεττίγων
ἠχή, γλυκεῖα δὲ ὀπώρας ὀδμή, τερπνὴ δὲ ποιμνίων
2 βληχή. Εἴκασεν ἄν τις καὶ τοὺς ποταμοὺς ᾄδειν ἠρέμα
ῥέοντας καὶ τοὺς ἀνέμους συρίττειν ταῖς πίτυσιν
ἐμπνέοντας καὶ τὰ μῆλα ἐρῶντα πίπτειν χαμαὶ καὶ
τὸν ἥλιον φιλόκαλον ὄντα πάντας ἀποδύειν. Ὁ μὲν
οὖν Δάφνις θαλπόμενος τούτοις ἅπασιν εἰς τοὺς πο-
ταμοὺς ἐνέβαινε, καὶ ποτὲ μὲν ἐλούετο, ποτὲ δὲ τῶν
ἰχθύων τοὺς ἐνδινεύοντας ἐθήρα· πολλάκις δὲ καὶ
3 ἔπινεν, ὡς τὸ ἔνδοθεν καῦμα σβέσων. Ἡ δὲ Χλόη
μετὰ τὸ ἀμέλξαι τὰς οἷς καὶ τῶν αἰγῶν τὰς πολλὰς ἐπὶ

---

1 post κυνός: φασίν
14 post ἰδόντες: ἐλυποῦντο

πολὺν μὲν χρόνον [[πράγματα]] εἶχε πηγνῦσα τὸ γάλα·
δειναὶ γὰρ αἱ μυῖαι λυπῆσαι καὶ δακεῖν, εἰ διώκοιντο·
τὸ δὲ ἐντεῦθεν ἀπολουσαμένη τὸ πρόσωπον πίτυος
ἐστεφανοῦτο κλάδοις καὶ τῇ νεβρίδι ἐζώννυτο καὶ τὸν
γαυλὸν ἀναπλήσασα οἴνου καὶ γάλακτος κοινὸν μετὰ
τοῦ Δάφνιδος πότον εἶχε.

Τῆς δὲ μεσημβρίας ἐπελθούσης ἐγίνετο ἤδη τῶν 24
ὀφθαλμῶν ἅλωσις αὐτοῖς· ἡ μὲν γὰρ γυμνὸν ὁρῶσα
τὸν Δάφνιν ἐς ἄθρουν ἐνέπιπτε τὸ κάλλος, καὶ ἐτή-
κετο μηδὲν αὐτοῦ μέρος μέμψασθαι δυναμένη· ὁ δὲ
ἰδὼν ἐν νεβρίδι καὶ στεφάνῳ πίτυος ὀρέγουσαν τὸν
γαυλὸν μίαν ᾤετο τῶν ἐκ τοῦ ἄντρου Νυμφῶν ὁρᾶν.
Ὁ μὲν οὖν τὴν πίτυν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἁρπάζων αὐ- 2
τὸς ἐστεφανοῦτο, πρότερον φιλήσας τὸν στέφανον· ἡ
δὲ τὴν ἐσθῆτα αὐτοῦ λουομένου καὶ γυμνωθέντος
ἐνεδύετο, πρότερον καὶ αὐτὴ φιλήσασα. Ἤδη ποτὲ 3
καὶ μήλοις ἀλλήλους ἔβαλον καὶ τὰς κεφαλὰς ἀλλήλων
ἐκόσμησαν διακρίνοντες τὰς κόμας· καὶ ἡ μὲν εἴκασεν
αὐτοῦ τὴν κόμην, ὅτι μέλαινα, μύρτοις, ὁ δὲ μήλῳ
τὸ πρόσωπον αὐτῆς, ὅτι λευκὸν καὶ ἐνερευθὲς ἦν.
Ἐδίδασκεν αὐτὴν καὶ συρίττειν· καὶ ἀρξαμένης ἐμ- 4
πνεῖν ἁρπάζων τὴν σύριγγα τοῖς χείλεσιν αὐτὸς τοὺς
καλάμους ἐπέτρεχε· καὶ ἐδόκει μὲν διδάσκειν ἁμαρτά-
νουσαν, εὐπρεπῶς δὲ διὰ τῆς σύριγγος Χλόην κατε-
φίλει.

Συρίττοντος δὲ αὐτοῦ τὸ μεσημβρινὸν καὶ τῶν 25
ποιμνίων σκιαζομένων ἔλαθεν ἡ Χλόη κατανυστάξασα.
Φωράσας τοῦτο ὁ Δάφνις καὶ καταθέμενος τὴν σύριγ-
γα πᾶσαν αὐτὴν ἔβλεπεν ἀπλήστως, οἷα μηδὲν αἰδού-
μενος, καὶ ἅμα ἠρέμα ὑπεφθέγγετο "οἷον καθεύδου-

26 post αὐτοῦ: κατά
30 post ἅμα: κρύφα

2 σιν ὀφθαλμοί, οἷον δὲ ἀποπνεῖ τὸ στόμα. Οὐδὲ τὰ
μῆλα τοιοῦτον, οὐδὲ αἱ ὄχναι. Ἀλλὰ φιλῆσαι μὲν δέ-
δοικα· δάκνει τὸ φίλημα τὴν καρδίαν, καὶ ὥσπερ τὸ
νέον μέλι μαίνεσθαι ποιεῖ· ὀκνῶ δὲ καὶ μὴ φιλήσας
3 αὐτὴν ἀφυπνίσω. Ὢ λάλων τεττίγων, οὐκ ἐάσουσιν
αὐτὴν καθεύδειν μέγα ἠχοῦντες. Ἀλλὰ καὶ οἱ τράγοι
τοῖς κέρασι παταγοῦσι μαχόμενοι. Ὢ λύκων ἀλωπέ-
κων δειλοτέρων, οἳ τούτους οὐχ ἥρπασαν."

26 Ἐν τοιούτοις ὄντος αὐτοῦ λόγοις τέττιξ φεύγων
χελιδόνα θηρᾶσαι θέλουσαν κατέπεσεν εἰς τὸν κόλπον
τῆς Χλόης· καὶ ἡ χελιδὼν ἑπομένη τὸν μὲν οὐκ ἠδυ-
νήθη λαβεῖν, ταῖς δὲ πτέρυξιν ἐγγὺς διὰ τὴν δίωξιν
2 γενομένη τῶν παρειῶν αὐτῆς ἥψατο. Ἡ δὲ οὐκ εἰδυῖα
τὸ πραχθὲν μέγα βοήσασα τῶν ὕπνων ἐξέθορεν. Ἰδοῦ-
σα δὲ καὶ τὴν χελιδόνα ἔτι πλησίον πετομένην καὶ
τὸν Δάφνιν ἐπὶ τῷ δέει γελῶντα τοῦ φόβου μὲν ἐπαύ-
σατο, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς ἀπέματτεν ἔτι καθεύδειν
3 θέλοντας. Καὶ ὁ τέττιξ ἐκ τῶν κόλπων ἐπήχησεν ὅ-
μοιον ἱκέτῃ χάριν ὁμολογοῦντι τῆς σωτηρίας. Πάλιν
οὖν ἡ Χλόη μέγα ἐβόησεν, ὁ δὲ Δάφνις ἐγέλασε· καὶ
προφάσεως λαβόμενος καθῆκεν αὐτῆς εἰς τὰ στέρνα
τὰς χεῖρας καὶ ἐξάγει τὸν βέλτιστον τέττιγα, μηδὲ ἐν
τῇ δεξιᾷ σιωπῶντα. Ἡ δὲ ἥδετο ἰδοῦσα καὶ ἐφίλησε
λαβοῦσα καὶ αὖθις ἐνέβαλε τῷ κόλπῳ λαλοῦντα.

27 Ἔτερψεν αὐτοὺς τότε φάττα βουκολικὸν ἐκ τῆς ὕλης φθεγξαμένη. Καὶ τῆς Χλόης ζητούσης μαθεῖν ὅ τι λέγει, διδάσκει αὐτὴν ὁ Δάφνις μυθολογῶν τὰ θρυλούμενα.

2 „Ἦν οὕτω, παρθένε, παρθένος καλὴ καὶ ἔνεμε
βοῦς πολλὰς ἐν ὕλῃ· ἦν δὲ ἄρα καὶ ᾠδικὴ καὶ ἑτέρ-

30 post πολλάς: οὕτως

*κοντο αἱ βόες αὐτῆς τῇ μουσικῇ, καὶ ἔνεμεν οὔτε κα-
λαύροπος πληγῇ οὔτε κέντρου προσβολῇ, ἀλλὰ καθί-
σασα ὑπὸ πίτυν καὶ στεφανωσαμένη πίτυϊ ᾖδε Πᾶνα
καὶ τὴν Πίτυν, καὶ αἱ βόες τῇ φωνῇ παρέμενον. Παῖς* 3
*οὐ μακρὰν νέμων βοῦς, καὶ αὐτὸς καλὸς καὶ ᾠδικὸς
ὡς ἡ παρθένος, φιλονεικήσας πρὸς τὴν μελῳδίαν,
μείζονα ὡς ἀνήρ, ἡδίονα ὡς παῖς φωνὴν ἀντεπεδείξα-
το, καὶ τῶν βοῶν ὀκτὼ τὰς ἀρίστας ἐς τὴν ἰδίαν ἀγέ-
λην θέλξας ἀπεβουκόλησεν. Ἄχθεται ἡ παρθένος τῇ* 4
*βλάβῃ τῆς ἀγέλης, τῇ ἥττῃ τῆς ᾠδῆς, καὶ εὔχεται τοῖς
θεοῖς ὄρνις γενέσθαι πρὶν οἴκαδε ἀφικέσθαι. Πεί-
θονται οἱ θεοὶ καὶ ποιοῦσι τήνδε τὴν ὄρνιν, ὄρειον
ὡς παρθένον, μουσικὴν ὡς ἐκείνην. Καὶ ἔτι νῦν ᾄ-
δουσα μηνύει τὴν συμφοράν, ὅτι βοῦς ζητεῖ πεπλα-
νημένας.“*

Τοιάσδε τέρψεις αὐτοῖς τὸ θέρος παρεῖχε. Μετο- 28
*πώρου δὲ ἀκμάζοντος καὶ τοῦ βότρυος ** Τύριοι λῃ-
σταὶ Καρικὴν ἔχοντες ἡμιολίαν, ὡς ἂν μὴ δοκοῖεν
βάρβαροι, προσέσχον τοῖς ἀγροῖς, καὶ ἐκβάντες σὺν
μαχαίραις καὶ ἡμιθωρακίοις κατέσυρον πάντα τὰ εἰς
χεῖρας ἐλθόντα, οἶνον ἀνθοσμίαν, πυρὸν ἄφθονον,
μέλι ἐν κηρίοις· ἤλασάν τινας καὶ βοῦς ἐκ τῆς Δόρ-
κωνος ἀγέλης. Λαμβάνουσι καὶ τὸν Δάφνιν ἀλύοντα* 2
*παρὰ τὴν θάλατταν· ἡ γὰρ Χλόη βραδύτερον ὡς
κόρη τὰ πρόβατα ἐξῆγε τοῦ Δρύαντος, φόβῳ τῶν ἀγε-
ρώχων ποιμένων. Ἰδόντες δὲ μειράκιον μέγα καὶ κα-
λὸν καὶ κρεῖττον τῆς ἐξ ἀγρῶν ἁρπαγῆς, μηκέτι μη-
δὲν μήτε ἐς τὰς αἶγας μήτε ἐς τοὺς ἄλλους ἀγροὺς πε-
ριεργασάμενοι κατῆγον αὐτὸν ἐπὶ τὴν ναῦν κλάοντα
καὶ ἠπορημένον καὶ μέγα Χλόην καλοῦντα. Καὶ οἱ* 3
*μὲν τὸ πεῖσμα ἄρτι ἀπολύσαντες καὶ τὰς κώπας ταῖς
χερσὶν ἐμβαλόντες ἀνέπλεον εἰς τὸ πέλαγος· Χλόη δὲ*

κατήλαυνε τὸ ποίμνιον, σύριγγα καινὴν τῷ Δάφνιδι δῶρον κομίζουσα. Ἰδοῦσα δὲ τὰς αἶγας τεταραγμένας καὶ ἀκούσασα τοῦ Δάφνιδος ἀεὶ μεῖζον αὐτὴν βοῶντος, προβάτων μὲν ἀμελεῖ καὶ τὴν σύριγγα ῥίπτει, δρόμῳ δὲ πρὸς τὸν Δόρκωνα παραγίνεται δεησομένη βοηθεῖν.

29 Ὁ δὲ ἔκειτο πληγαῖς νεανικαῖς συγκεκομμένος
ὑπὸ τῶν λῃστῶν καὶ ὀλίγον ἐμπνέων, αἵματος πολ-
λοῦ χεομένου. Ἰδὼν δὲ τὴν Χλόην καὶ ὀλίγον ἐκ τοῦ
πρότερον ἔρωτος ἐμπύρευμα λαβὼν "ἐγὼ μὲν" εἶπε,
"Χλόη, τεθνήξομαι μετ' ὀλίγον· οἱ γάρ με ἀσεβεῖς
λῃσταὶ πρὸ τῶν βοῶν μαχόμενον κατέκοψαν ὡς βοῦν.
2 Σὺ δὲ καὶ Δάφνιν σῶσον κἀμοὶ τιμώρησον κἀκείνους
ἀπόλεσον. Ἐπαίδευσα τὰς βοῦς ἤχῳ σύριγγος ἀκο-
λουθεῖν καὶ διώκειν τὸ μέλος αὐτῆς, κἂν νέμωνταί
που μακράν. Ἴθι δή, λαβοῦσα τὴν σύριγγα ταύτην
ἔμπνευσον αὐτῇ μέλος ἐκεῖνο, ὃ Δάφνιν μὲν ἐγώ ποτε
ἐδιδαξάμην, Δάφνις δὲ σέ· τὸ δὲ ἐντεῦθεν τῇ σύ-
3 ριγγι μελήσει καὶ τῶν βοῶν ταῖς ἐκεῖ. Χαρίζομαι δέ
σοι καὶ τὴν σύριγγα αὐτήν, ᾗ πολλοὺς ἐρίζων καὶ βου-
κόλους ἐνίκησα καὶ αἰπόλους. Σὺ δὲ ἀντὶ τῶνδε καὶ
ζῶντα ἔτι φίλησον καὶ ἀποθανόντα κλαῦσον· κἂν ἴδῃς
ἄλλον νέμοντα τὰς βοῦς, ἐμοῦ μνημόνευσον."

30 Δόρκων μὲν [[δὴ]] τοσαῦτα εἰπὼν καὶ φίλημα φι-
λήσας ὕστατον ἀφῆκεν ἅμα τῷ φιλήματι τὴν ψυχήν·
ἡ δὲ Χλόη λαβοῦσα τὴν σύριγγα καὶ ἐνθεῖσα τοῖς χεί-
λεσιν ἐσύριττεν ὡς ἐδύνατο μέγιστον· καὶ αἱ βόες
ἀκούουσι καὶ τὸ μέλος γνωρίζουσι καὶ ὁρμῇ μιᾷ μυ-
2 κησάμεναι πηδῶσιν εἰς τὴν θάλατταν. Βιαίου δὲ πη-
δήματος εἰς ἕνα τοῖχον τῆς νεὼς γενομένου κἀκ τῆς

25 post φιλήματι: καὶ τῇ φωνῇ

ἐμπτώσεως τῶν βοῶν κοίλης τῆς θαλάττης διαστάσης
στρέφεται μὲν ἡ ναῦς καὶ τοῦ κλύδωνος συνιόντος
ἀπόλλυται, οἱ δὲ ἐκπίπτουσιν οὐχ ὁμοίαν ἔχοντες ἐλ-
πίδα σωτηρίας. Οἱ μὲν γὰρ λῃσταὶ τὰς μαχαίρας παρ- 3
ήρτηντο καὶ τὰ ἡμιθωράκια [[τὰ]] λεπιδωτὰ ἐνεδέ-
δυντο καὶ κνημῖδας εἰς μέσην κνήμην ὑπεδέδεντο· ὁ
δὲ Δάφνις ἀνυπόδητος, ὡς ἐν πεδίῳ νέμων, καὶ ἡμί-
γυμνος, ὡς ἔτι τῆς ὥρας οὔσης καυματώδους. Ἐκεί- 4
νους μὲν οὖν ἐπ᾽ ὀλίγον νηξαμένους τὰ ὅπλα κατή-
νεγκεν εἰς βυθόν· ὁ δὲ Δάφνις τὴν μὲν ἐσθῆτα ῥᾳ-
δίως ἀπεδύσατο, περὶ δὲ τὴν νῆξιν ἔκαμνεν, οἷα πρό-
τερον νηχόμενος ἐν ποταμοῖς μόνοις· ὕστερον δὲ παρὰ 5
τῆς ἀνάγκης τὸ πρακτέον διδαχθεὶς εἰς μέσας ὥρμησε
τὰς βοῦς, καὶ βοῶν δύο κεράτων ταῖς δύο χερσὶ λα-
βόμενος ἐκομίζετο μέσος ἀλύπως καὶ ἀπόνως, ὥσπερ
ἐλαύνων ἅμαξαν. Νήχεται δὲ ἄρα βοῦς ὅσον οὐδὲ 6
ἄνθρωπος· μόνων λείπεται τῶν ἐνύδρων ὀρνίθων καὶ
αὐτῶν ἰχθύων· οὐδ᾽ ἂν ἀπόλοιτο βοῦς νηχόμενος, εἰ
μὴ τῶν χηλῶν οἱ ὄνυχες περιπέσοιεν διάβροχοι γενό-
μενοι. Μαρτυροῦσι τῷ λόγῳ μέχρι νῦν πολλοὶ τόποι
τῆς θαλάττης, βοὸς πόροι λεγόμενοι.

Σώζεται μὲν δὴ τοῦτον τὸν τρόπον ὁ Δάφνις, 31
δύο κινδύνους παρ᾽ ἐλπίδα πᾶσαν διαφυγών, λῃστη-
ρίου καὶ ναυαγίας· ἐξελθὼν δὲ καὶ τὴν Χλόην ἐπὶ
τῆς γῆς γελῶσαν ἅμα καὶ δακρύουσαν εὑρὼν ἐμπίπτει
τε αὐτῆς τοῖς κόλποις καὶ ἐπυνθάνετο τί βουλομένη
συρίσειεν· ἡ δὲ αὐτῷ διηγεῖται πάντα· τὸν δρόμον 2
τὸν ἐπὶ τὸν Δόρκωνα, τὸ παίδευμα τῶν βοῶν, πῶς
κελευσθείη συρίσαι, καὶ ὅτι τέθνηκε Δόρκων· μόνον
αἰδεσθεῖσα τὸ φίλημα οὐκ εἶπεν. Ἔδοξε δὴ τιμῆσαι
τὸν εὐεργέτην, καὶ ἐλθόντες μετὰ τῶν προσηκόντων
Δόρκωνα θάπτουσι τὸν ἄθλιον. Γῆν μὲν οὖν πολλὴν 3

ἐπένησαν, φυτὰ δὲ ἥμερα πολλὰ ἐφύτευσαν καὶ ἐξήρ-
τησαν αὐτῶν τῶν ἔργων ἀπαρχάς· ἀλλὰ καὶ γάλα
κατέσπεισαν καὶ βότρυς κατέθλιψαν καὶ σύριγγας
4 πολλὰς κατέκλασαν. Ἠκούσθη καὶ τῶν βοῶν ἐλεεινὰ
μυκήματα καὶ δρόμοι τινὲς ὤφθησαν ἅμα τοῖς μυκή-
μασιν ἄτακτοι· καὶ ὡς ἐν ποιμέσιν εἰκάζετο καὶ αἰ-
πόλοις, ταῦτα θρῆνος ἦν τῶν βοῶν ἐπὶ βουκόλῳ τε-
τελευτηκότι.

32 Μετὰ δὲ τὸν τοῦ Δόρκωνος τάφον λούει τὸν Δάφ-
νιν ἡ Χλόη πρὸς τὰς Νύμφας ἀγαγοῦσα. Καὶ αὐτὴ
τότε πρῶτον Δάφνιδος ὁρῶντος ἐλούσατο τὸ σῶμα
λευκὸν καὶ καθαρὸν ὑπὸ κάλλους καὶ οὐδὲν λουτρῶν
2 ἐς κάλλος δεόμενον· καὶ ἄνθη συλλέξαντες, ὅσα τῆς
ὥρας ἐκείνης, ἐστεφάνωσαν τὰ ἀγάλματα καὶ τὴν τοῦ
Δόρκωνος σύριγγα τῆς πέτρας ἐξήρτησαν ἀνάθημα.
Καὶ μετὰ τοῦτο ἐλθόντες ἐπεσκόπουν τὰς αἶγας καὶ
3 τὰ πρόβατα. Τὰ δὲ πάντα κατέκειτο μήτε νεμόμενα
μήτε βληχώμενα, ἀλλ', οἶμαι, τὸν Δάφνιν καὶ τὴν
Χλόην ἀφανεῖς ὄντας ποθοῦντα. Ἐπειδὴ οὖν ὀφθέν-
τες καὶ ἐβόησαν τὸ σύνηθες καὶ ἐσύρισαν, τὰ μὲν
⟦ποίμνια⟧ ἀναστάντα ἐνέμετο, αἱ δὲ αἶγες ἐσκίρτων
φριματτόμεναι, καθάπερ ἡδόμεναι σωτηρίᾳ συνή-
4 θους αἰπόλου. Οὐ μὴν ὁ Δάφνις χαίρειν ἔπειθε τὴν
ψυχήν, ἰδὼν τὴν Χλόην γυμνὴν καὶ τὸ πρότερον λαν-
θάνον κάλλος ἐκκεκαλυμμένον. Ἤλγει τὴν καρ-
δίαν ὡς ἐσθιομένην ὑπὸ φαρμάκων, καὶ αὐτῷ τὸ
πνεῦμα ποτὲ μὲν λάβρον ἐξέπνει, καθάπερ τινὸς διώ-
κοντος αὐτόν, ποτὲ δὲ ἐξέλειπε, καθάπερ ἐκδαπανη-
5 θὲν ἐν ταῖς πρότερον ἐπιδρομαῖς. Ἐδόκει τὸ λουτρὸν

---

10 post ἀγαγοῦσα: εἰς τὸ ἄντρον εἰσαγαγοῦσα
13 post ὅσα: ἄνθη

εἶναι τῆς θαλάττης φοβερώτερον· ἐνόμιζε τὴν ψυχὴν ἔτι παρὰ τοῖς λῃσταῖς μένειν, οἷα νέος καὶ ἄγροικος καὶ ἔτι ἀγνοῶν τὸ ἔρωτος λῃστήριον.

B

Ἤδη δὲ τῆς ὀπώρας ἀκμαζούσης καὶ ἐπείγοντος 1
τοῦ τρυγητοῦ πᾶς ἦν κατὰ τοὺς ἀγροὺς ἐν ἔργῳ· ὁ μὲν
ληνοὺς ἐπεσκεύαζεν, ὁ δὲ πίθους ἐξεκάθαιρεν, ὁ δὲ
ἀρρίχους ἔπλεκεν· ἔμελέ τινι δρεπάνης μικρᾶς ἐς βό- 2
τρυος τομὴν καὶ ἑτέρῳ λίθου θλῖψαι τὰ ἔνοινα τῶν
βοτρύων δυναμένου καὶ ἄλλῳ λύγου ξηρᾶς πληγαῖς
κατεξασμένης, ὡς ἂν ὑπὸ φωτὶ νύκτωρ τὸ γλεῦκος
φέροιτο. Ἀμελήσαντες οὖν καὶ ὁ Δάφνις καὶ ἡ Χλόη 3
τῶν αἰγῶν καὶ τῶν προβάτων, χειρὸς ὠφέλειαν ἄλ-
λοις μετεδίδοσαν. Ὁ μὲν ἐβάσταζεν ἐν ἀρρίχοις βό-
τρυς καὶ ἐπάτει ταῖς ληνοῖς ἐμβαλὼν καὶ εἰς τοὺς πί-
θους ἔφερε τὸν οἶνον· ἡ δὲ τροφὴν παρεσκεύαζε τοῖς
τρυγῶσι καὶ ἐνέχει ποτὸν αὐτοῖς πρεσβύτερον οἶνον
καὶ τῶν ἀμπέλων δὲ τὰς ταπεινοτέρας ἀπετρύγα. Πᾶσα 4
γὰρ [[ἡ]] κατὰ τὴν Λέσβον ἄμπελος ταπεινή, οὐ μετέω-
ρος οὐδὲ ἀναδενδράς, ἀλλὰ κάτω τὰ κλήματα ἀποτεί-
νουσα καὶ ὥσπερ κιττὸς νεμομένη· καὶ παῖς ἂν ἐφί-
κοιτο βότρυος ἄρτι τὰς χεῖρας ἐκ σπαργάνων λελυμέ-
νος.

Οἷον οὖν εἰκὸς ἐν ἑορτῇ Διονύσου καὶ οἴνου γε- 2
νέσεως αἱ μὲν γυναῖκες ἐκ τῶν πλησίον ἀγρῶν εἰς
ἐπικουρίαν κεκλημέναι τῷ Δάφνιδι τοὺς ὀφθαλμοὺς
ἐπέβαλλον καὶ ἐπῄνουν ὡς ὅμοιον τῷ Διονύσῳ τὸ
κάλλος, καί τις τῶν θρασυτέρων καὶ ἐφίλησε καὶ τὸν

2 *Δάφνιν παρώξυνε, τὴν δὲ Χλόην ἐλύπησεν· οἱ δὲ ἐν
ταῖς ληνοῖς ποικίλας φωνὰς ἔρριπτον ἐπὶ τὴν Χλόην
καὶ ὥσπερ ἐπί τινα Βάκχην Σάτυροι μανικώτερον
ἐπήδων καὶ εὔχοντο γενέσθαι ποίμνια καὶ ὑπ' ἐκεί-
νης νέμεσθαι· ὥστε αὖ πάλιν ἡ μὲν ἥδετο, Δάφνις
3 δὲ ἐλυπεῖτο. Εὔχοντο [δὲ] δὴ ταχέως παύσασθαι
τὸν τρυγητὸν καὶ λαβέσθαι τῶν συνήθων χωρίων καὶ
ἀντὶ τῆς ἀμούσου βοῆς ἀκούειν σύριγγος ἢ τῶν ποι-
4 μνίων αὐτῶν βληχωμένων. Καὶ ἐπεὶ διαγενομένων
ὀλίγων ἡμερῶν αἱ μὲν ἄμπελοι ἐτετρύγηντο, πίθοι δὲ
τὸ γλεῦκος εἶχον, ἔδει δὲ οὐκέτ' οὐδὲν πολυχειρίας,
κατήλαυνον τὰς ἀγέλας ἐς τὸ πεδίον καὶ μάλα χαίρον-
τες τὰς Νύμφας προσεκύνουν, βότρυς αὐταῖς κομί-
5 ζοντες ἐπὶ κλημάτων, ἀπαρχὰς τοῦ τρυγητοῦ. Οὐδὲ
τὸν πρότερον χρόνον ἀμελῶς ποτε παρῆλθον, ἀλλ' ἀεὶ
ἀρχόμενοι νομῆς προσήδρευον καὶ ἐκ νομῆς ἀνιόντες
προσεκύνουν· καὶ πάντως τι ἐπέφερον, ἢ ἄνθος ἢ
ὀπώραν ἢ φυλλάδα χλωρὰν ἢ γάλακτος σπονδήν. Καὶ
τούτων μὲν ὕστερον ἀμοιβὰς ἐκομίσαντο παρὰ τῶν
6 θεῶν· τότε δὲ κύνες, φασίν, ἐκ δεσμῶν λυθέντες
ἐσκίρτων, ἐσύριττον, ᾖδον, τοῖς τράγοις καὶ τοῖς
προβάτοις συνεπάλαιον.*

3 *Τερπομένοις δὲ αὐτοῖς ἐφίσταται πρεσβύτης σι-
σύραν ἐνδεδυμένος, καρβατίνας ὑποδεδεμένος, πή-
ραν ἐξηρτημένος, καὶ τὴν πήραν παλαιάν. Οὗτος
πλησίον καθίσας αὐτῶν ὧδε εἶπε*

2 *"Φιλητᾶς, ὦ παῖδες, ὁ πρεσβύτης ἐγώ, ὃς πολλα
μὲν ταῖσδε ταῖς Νύμφαις ᾖσα, πολλὰ δὲ τῷ Πανὶ
ἐκείνῳ ἐσύρισα, βοῶν δὲ πολλῆς ἀγέλης ἡγησάμην
μόνῃ μουσικῇ. Ἥκω δὲ ὑμῖν ὅσα εἶδον μηνύσων, ὅσα
3 ἤκουσα ἀπαγγελῶν. Κῆπός ἐστί μοι τῶν ἐμῶν χει-
ρῶν, ὃν ἐξ οὗ νέμων διὰ γῆρας ἐπαυσάμην, ἐξεπονη-*

σάμην· ὅσα ὧραι φέρουσι, πάντα ἔχων ἐν αὑτῷ καθ᾽
ὥραν ἑκάστην. Ἦρος ῥόδα [καὶ] κρίνα καὶ ὑάκινθος 4
καὶ ἴα ἀμφότερα, θέρους μήκωνες καὶ ἀχράδες καὶ
μῆλα πάντα, νῦν ἄμπελοι καὶ συκαῖ καὶ ῥοιαὶ καὶ
μύρτα χλωρά. Εἰς τοῦτον τὸν κῆπον ὀρνίθων ἀγέ- 5
λαι συνέρχονται τὸ ἑωθινόν, τῶν μὲν ἐς τροφήν, τῶν
δὲ ἐς ᾠδήν· συνηρεφὴς γὰρ καὶ κατάσκιος καὶ πηγαῖς
τρισὶ κατάρρυτος· ἂν περιέλῃ τις τὴν αἱμασιάν, ἄλ-
σος ὁρᾶν οἰήσεται.

Εἰσελθόντι δέ μοι τήμερον ἀμφὶ μέσην ἡμέραν 4
ὑπὸ ταῖς ῥοιαῖς καὶ ταῖς μυρρίναις βλέπεται παῖς,
μύρτα καὶ ῥοιὰς ἔχων, λευκὸς ὡς γάλα, ξανθὸς ὡς
πῦρ, στιλπνὸς ὡς ἄρτι λελουμένος· γυμνὸς ἦν, μό-
νος ἦν· ἔπαιζεν ὡς ἴδιον κῆπον τρυγῶν. Ἐγὼ μὲν 2
οὖν ὥρμησα ἐπ᾽ αὐτὸν ὡς συλληψόμενος, δείσας μὴ
ὑπ᾽ ἀγερωχίας τὰς μυρρίνας καὶ τὰς ῥοιὰς κατακλάσῃ·
ὁ δέ με κούφως καὶ ῥᾳδίως ὑπέφευγε, ποτὲ μὲν ταῖς
ῥοδωνιαῖς ὑποτρέχων, ποτὲ δὲ ταῖς μήκωσιν ὑποκρυ-
πτόμενος, ὥσπερ πέρδικος νεοττός. Καίτοι πολλάκις 3
μὲν πράγματα ἔσχον ἐρίφους γαλαθηνοὺς διώκων,
πολλάκις δὲ ἔκαμον μεταθέων μόσχους ἀρτιγεννή-
τους· ἀλλὰ τοῦτο ποικίλον τι χρῆμα ἦν καὶ ἀθήρα-
τον. Καμὼν οὖν ὡς γέρων καὶ ἐπερεισάμενος τῇ βα-
κτηρίᾳ καὶ ἅμα φυλάττων μὴ φύγοι, ἐπυνθανόμην
τίνος ἐστὶ τῶν γειτόνων, καὶ τί βουλόμενος ἀλλότριον
κῆπον τρυγᾷ. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο μὲν οὐδέν, στὰς δὲ 4
πλησίον ἐγέλα πάνυ ἁπαλὸν καὶ ἔβαλλέ με τοῖς μύρ-
τοις καὶ οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ἔθελγε μηκέτι θυμοῦσθαι.
Ἐδεόμην οὖν εἰς χεῖρας ἐλθεῖν μηδὲν φοβούμενον
ἔτι, καὶ ὤμνυον κατὰ τῶν μύρτων ἀφήσειν, ἐπιδοὺς
μήλων καὶ ῥοιῶν, παρέξειν τε ἀεὶ τρυγᾶν τὰ φυτὰ
καὶ δρέπειν τὰ ἄνθη, τυχὼν παρ᾽ αὐτοῦ φιλήματος ἑνός.

5 Ἐνταῦθα πάνυ καπυρὸν γελάσας ἀφίησι φωνήν,
οἵαν οὔτε χελιδὼν οὔτε ἀηδὼν οὔτε κύκνος, ὁμοίως
ἐμοὶ γέρων γενόμενος. ‘Ἐμοὶ μέν, ὦ Φιλητᾶ, φιλῆ-
σαί σε φθόνος οὐδείς· βούλομαι γὰρ φιλεῖσθαι μᾶλ-
λον ἢ σὺ γενέσθαι νέος· ὅρα δὲ εἴ σοι καθ’ ἡλικίαν
2 τὸ δῶρον· οὐδὲν γάρ σε ὠφελήσει τὸ γῆρας πρὸς τὸ
μὴ διώκειν ἐμὲ μετὰ τὸ ἓν φίλημα. Δυσθήρατος ἐγὼ
καὶ ἱέρακι καὶ ἀετῷ καὶ εἴ τις ἄλλος τούτων ὠκύτερος
ὄρνις. Οὔ τοι παῖς ἐγὼ καὶ εἰ δοκῶ παῖς, ἀλλὰ καὶ
3 τοῦ Κρόνου πρεσβύτερος καὶ αὐτοῦ τοῦ παντός. Καί
σε οἶδα νέμοντα πρωθήβην ἐν ἐκείνῳ τῷ ὄρει τὸ
πλατὺ βουκόλιον καὶ παρήμην σοι συρίττοντι πρὸς
ταῖς φηγοῖς ἐκείναις, ἡνίκα ἤρας Ἀμαρυλλίδος· ἀλλά
με οὐχ ἑώρας καίτοι πλησίον μάλα τῇ κόρῃ παρεστῶτα.
Σοὶ μὲν οὖν ἐκείνην ἔδωκα· καὶ ἤδη σοι παῖδες, ἀγα-
4 θοὶ βουκόλοι καὶ γεωργοί· νῦν δὲ Δάφνιν ποιμαίνω
καὶ Χλόην· καὶ ἡνίκα ἂν αὐτοὺς εἰς ἓν συναγάγω τὸ
ἑωθινόν, εἰς τὸν σὸν ἔρχομαι κῆπον καὶ τέρπομαι τοῖς
ἄνθεσι καὶ τοῖς φυτοῖς κἀν ταῖς πηγαῖς ταύταις λούο-
μαι. Διὰ τοῦτο καλὰ καὶ τὰ ἄνθη καὶ τὰ φυτά, τοῖς
5 ἐμοῖς λουτροῖς ἀρδόμενα. Ὅρα δὲ μή τί σοι τῶν φυ-
τῶν κατακέκλασται, μή τις ὀπώρα τετρύγηται, μή τις
ἄνθους ῥίζα πεπάτηται, μή τις πηγὴ τετάρακται, καὶ
χαῖρε μόνος ἀνθρώπων ἐν γήρᾳ θεασάμενος τοῦτο τὸ
παιδίον.’

6 Ταῦτ’ εἰπὼν ἀνήλατο καθάπερ ἀηδόνος νεοττὸς
ἐπὶ τὰς μυρρίνας, καὶ κλάδον ἀμείβων ἐκ κλάδου διὰ
τῶν φύλλων ἀνεῖρπεν εἰς ἄκρον. Εἶδον αὐτοῦ καὶ
πτέρυγας ἐκ τῶν ὤμων καὶ τοξάρια μεταξὺ τῶν πτε-
2 ρύγων, καὶ οὐκέτι εἶδον οὔτε ταῦτα οὔτε αὐτόν. Εἰ

---

10 post παντός: χρόνου
30 post πτερύγων: καὶ τῶν ὤμων

δὲ μὴ μάτην ταύτας τὰς πολιὰς ἔφυσα μηδὲ γηράσας
ματαιοτέρας τὰς φρένας ἐκτησάμην, Ἔρωτι, ὦ παῖδες,
κατέσπεισθε καὶ Ἔρωτι ὑμῶν μέλει."
Πάνυ ἐτέρφθησαν ὥσπερ μῦθον οὐ λόγον ἀκούον- 7
τες καὶ ἐπυνθάνοντο τί ἐστί ποτε ὁ Ἔρως, πότερα
παῖς ἢ ὄρνις, καὶ τί δύναται. Πάλιν οὖν ὁ Φιλητᾶς
ἔφη " θεός ἐστιν, ὦ παῖδες, ὁ Ἔρως, νέος καὶ καλὸς
καὶ πετόμενος· διὰ τοῦτο καὶ νεότητι χαίρει καὶ κάλ-
λος διώκει καὶ τὰς ψυχὰς ἀναπτεροῖ. Δύναται δὲ το- 2
σοῦτον ὅσον οὐδὲ ὁ Ζεύς. Κρατεῖ μὲν στοιχείων,
κρατεῖ δὲ ἄστρων, κρατεῖ δὲ τῶν ὁμοίων θεῶν· οὐδὲ
ὑμεῖς τοσοῦτον τῶν αἰγῶν καὶ τῶν προβάτων. Τὰ 3
ἄνθη πάντα Ἔρωτος ἔργα· τὰ φυτὰ πάντα τούτου
ποιήματα· διὰ τοῦτον καὶ ποταμοὶ ῥέουσι καὶ ἄνεμοι
πνέουσιν. Ἔγνων δὲ ἐγὼ καὶ ταῦρον ἐρασθέντα, καὶ 4
ὡς οἴστρῳ πληγεὶς ἐμυκᾶτο· καὶ τράγον φιλήσαντα
αἶγα, καὶ ἠκολούθει πανταχοῦ. Αὐτὸς μὲν γὰρ ἤμην
νέος καὶ ἠράσθην Ἀμαρυλλίδος· καὶ οὔτε τροφῆς
ἐμεμνήμην οὔτε ποτὸν προσεφερόμην οὔτε ὕπνον ᾑ-
ρούμην. Ἤλγουν τὴν ψυχήν, τὴν καρδίαν ἐπαλλό- 5
μην, τὸ σῶμα ἐψυχόμην· ἐβόων ὡς παιόμενος, ἐσιώ-
πων ὡς νεκρούμενος, εἰς ποταμοὺς ἐνέβαινον ὡς καό-
μενος. Ἐκάλουν τὸν Πᾶνα βοηθόν, ὡς καὶ αὐτὸν τῆς 6
Πίτυος ἐρασθέντα· ἐπῄνουν τὴν Ἠχὼ τὸ Ἀμαρυλλί-
δος ὄνομα μετ' ἐμὲ καλοῦσαν· κατέκλων τὰς σύριγ-
γας, ὅτι μοι τὰς μὲν βοῦς ἔθελγον, Ἀμαρυλλίδα δὲ
οὐκ ἦγον. Ἔρωτος γὰρ οὐδὲν φάρμακον, οὐ πινόμε- 7
νον, οὐκ ἐσθιόμενον, οὐκ ἐν ᾠδαῖς λαλούμενον, ὅτι
μὴ φίλημα καὶ περιβολὴ καὶ συγκατακλινῆναι γυμνοῖς
σώμασι."
Φιλητᾶς μὲν τοσαῦτα παιδεύσας αὐτοὺς ἀπαλλάτ- 8
τεται, τυρούς τινας παρ' αὐτῶν καὶ ἔριφον ἤδη κε-

ράστην λαβών· οἱ δὲ μόνοι καταλειφθέντες, [καὶ]
τότε πρῶτον ἀκούσαντες τὸ Ἔρωτος ὄνομα τάς τε ψυ-
χὰς συνεστάλησαν ὑπὸ λύπης, καὶ ἐπανελθόντες νύ-
κτωρ εἰς τὰς ἐπαύλεις παρέβαλλον οἷς ἤκουσαν τὰ
2 αὐτῶν. "Ἀλγοῦσιν οἱ ἐρῶντες· καὶ ἡμεῖς ⟦ἀλγοῦμεν.
Τροφῆς⟧ ἀμελοῦσιν· ἠμελήκαμεν ὁμοίως. Καθεύδειν
οὐ δύνανται· τοῦτο νῦν πάσχομεν καὶ ἡμεῖς. Κάε-
σθαι δοκοῦσι· καὶ παρ' ἡμῖν τὸ πῦρ. Ἐπιθυμοῦσιν
ἀλλήλους ὁρᾶν· διὰ τοῦτο θᾶττον εὐχόμεθα γενέσθαι
3 τὴν ἡμέραν. Σχεδὸν τοῦτ' ἔστιν ὁ ἔρως, καὶ ἐρῶμεν
ἀλλήλων οὐκ εἰδότες. Εἰ ⟦γὰρ⟧ τοῦτο μή ἐστιν ὁ
ἔρως** ἐγὼ δὲ ὁ ἐρώμενος, τί οὖν ταῦτ' ἀλγοῦμεν,
τί δὲ ἀλλήλους ζητοῦμεν; ἀληθῆ πάντα εἶπεν ὁ Φι-
4 λητᾶς. Τὸ ἐκ τοῦ κήπου παιδίον ὤφθη καὶ τοῖς πα-
τράσιν ἡμῶν ὄναρ [ἐκεῖνο] καὶ νέμειν ἡμᾶς τὰς ἀγέ-
λας ἐκέλευσε. Πῶς ἄν τις αὐτὸ λάβοι; σμικρόν ἐστι
καὶ φεύξεται. [Καὶ] πῶς ἄν τις αὐτὸ φύγοι; πτερὰ
5 ἔχει καὶ καταλήψεται. Ἐπὶ τὰς Νύμφας δεῖ βοηθοὺς
καταφεύγειν. Ἀλλ' οὐδὲ Φιλητᾶν ὁ Πὰν ὠφέλησεν
Ἀμαρυλλίδος ἐρῶντα. Ὅσα εἶπεν ἄρα φάρμακα, ταῦτα
ζητητέον, φίλημα καὶ περιβολὴν καὶ κεῖσθαι γυμνοὺς
χαμαί. Κρύος μέν, ἀλλὰ καρτερήσομεν δεύτεροι μετὰ
Φιλητᾶν."

9 Τοῦτο αὐτοῖς γίνεται νυκτερινὸν παιδευτήριον.
Καὶ ἀγαγόντες τῆς ἐπιούσης ἡμέρας τὰς ἀγέλας ἐς νο-
μήν, ἐφίλησαν ἀλλήλους ἰδόντες καὶ (ὃ μήπω πρότε-
ρον ἐποίησαν) περιέβαλον τὰς χεῖρας ἐπαλλάξαντες·
τὸ δὲ τρίτον ὤκνουν φάρμακον [ἀποδυθέντες κατα-
κλιθῆναι·] θρασύτερον γὰρ οὐ μόνον παρθένῳ ἀλλὰ
2 καὶ νέῳ αἰπόλῳ. Πάλιν οὖν νὺξ ἀγρυπνίαν ἔχουσα
καὶ ἔννοιαν τῶν γεγενημένων καὶ κατάμεμψιν τῶν
παραλελειμμένων. "Ἐφιλήσαμεν, καὶ οὐδὲν ὄφελος·

*περιεβάλομεν, καὶ οὐδὲν πλέον ἔσχομεν· τὸ οὖν
συγκατακλινῆναι μόνον φάρμακον ἔρωτος. Πειρατέον
καὶ τούτου· πάντως ἐν αὐτῷ τι κρεῖττόν ἐστι φιλή-
ματος."*

Ἐπὶ τούτοις τοῖς λογισμοῖς οἷον εἰκὸς καὶ ὀνείρατα 10
*ἑώρων ἐρωτικά, τὰ φιλήματα, τὰς περιβολάς· καὶ ὅσα
μεθ' ἡμέραν οὐκ ἔπραξαν, ταῦτα ὄναρ ἔπραξαν· γυ-
μνοὶ μετ' ἀλλήλων ἔκειντο. Ἐνθεώτεροι δὴ κατὰ τὴν* 2
*ἐπιοῦσαν ἡμέραν ἀνέστησαν καὶ ῥοίζῳ τὰς ἀγέλας κατ-
ήλαυνον ἐπειγόμενοι πρὸς τὰ φιλήματα· καὶ ἰδόν-
τες ἀλλήλους ἅμα μειδιάματι προσέδραμον. Τὰ μὲν* 3
*οὖν φιλήματα ἐγένετο καὶ ἡ περιβολὴ τῶν χειρῶν ἠ-
κολούθησε, τὸ δὲ τρίτον φάρμακον ἐβράδυνε, μήτε
τοῦ Δάφνιδος τολμῶντος εἰπεῖν, μήτε τῆς Χλόης βου-
λομένης κατάρχεσθαι, ἔστε τύχῃ καὶ τοῦτο ἔπραξαν.*

Καθεζόμενοι ὑπὸ στελέχει δρυὸς πλησίον ἀλλή- 11
*λων καὶ γευσάμενοι τῆς ἐν φιλήματι τέρψεως ἀπλή-
στως ἐνεφοροῦντο τῆς ἡδονῆς. Ἦσαν δὲ καὶ χειρῶν
περιβολαὶ θλῖψιν τοῖς σώμασι παρέχουσαι. Κατὰ* [δὲ] 2
*τὴν τῶν χειρῶν περιβολὴν βιαιότερόν τι τοῦ Δάφνι-
δος ἐπισπασαμένου κλίνεταί πως ἐπὶ πλευρὰν ἡ Χλόη·
κἀκεῖνος δὲ συγκατακλίνεται τῷ φιλήματι ἀκολου-
θῶν. Καὶ γνωρίσαντες τῶν ὀνείρων τὴν εἰκόνα κατ-
έκειντο πολὺν χρόνον ὥσπερ συνδεδεμένοι. Εἰδό-* 3
*τες δὲ τῶν ἐντεῦθεν οὐδὲν καὶ νομίσαντες τοῦτο εἶναι
πέρας ἐρωτικῆς ἀπολαύσεως, μάτην τὸ πλεῖστον τῆς
ἡμέρας δαπανήσαντες διελύθησαν καὶ τὰς ἀγέλας
ἀπήλαυνον, τὴν νύκτα μισοῦντες. Ἴσως δὲ ἄν τι καὶ
τῶν ἀληθῶν ἔπραξαν, εἰ μὴ θόρυβος τοιόσδε πᾶσαν
τὴν ἀγροικίαν ἐκείνην κατέλαβε.*

Νέοι Μηθυμναῖοι πλούσιοι διαθέσθαι τὸν τρυ- 12
γητὸν ἐν ξενικῇ τέρψει θελήσαντες, ναῦν σμικρὰν

καθελκύσαντες καὶ οἰκέτας προσκώπους καθίσαντες,
τοὺς Μυτιληναίων ἀγροὺς παρέπλεον, ὅσοι θαλάττης
2 πλησίον. Εὐλίμενός τε γὰρ ἡ παραλία καὶ οἰκήσεσιν
ἠσκημένη πολυτελῶς, καὶ λουτρὰ συνεχῆ, παράδεισοί
τε καὶ ἄλση· τὰ μὲν φύσεως ἔργα, τὰ δ' ἀνθρώπων
3 τέχνη· πάντα ἐνηβῆσαι καλά. Παραπλέοντες δὲ καὶ
ἐνορμιζόμενοι κακὸν μὲν ἐποίουν οὐδέν, τέρψεις δὲ
ποικίλας ἐτέρποντο, ποτὲ μὲν ἀγκίστροις καλάμων
ἀπηρτημένοις ἐκ λίνου λεπτοῦ πετραίους ἰχθῦς ἁλιεύ-
οντες ἐκ πέτρας ἁλιτενοῦς, ποτὲ δὲ κυσὶ καὶ δικτύοις
λαγὼς φεύγοντας τὸν ἐν ταῖς ἀμπέλοις θόρυβον λαμ-
4 βάνοντες· ἤδη δὲ καὶ ὀρνίθων ἄγρας ἐμέλησεν αὐτοῖς,
καὶ ἔλαβον βρόχοις χῆνας ἀγρίους καὶ νήττας καὶ ὠτί-
δας, ὥστε ἡ τέρψις αὐτοῖς καὶ τραπέζης ὠφέλειαν παρ-
εῖχεν. Εἰ δέ τινος προσέδει, παρὰ τῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς
ἐλάμβανον, περιττοτέρους τῆς ἀξίας ὀβολοὺς κατα-
5 βάλλοντες. Ἔδει δὲ μόνον ἄρτου καὶ οἴνου καὶ στέ-
γης· οὐ γὰρ ἀσφαλὲς ἐδόκει μετοπωρινῆς ὥρας ἐνε-
στώσης ἐνθαλαττεύειν· ὥστε καὶ τὴν ναῦν ἀνεῖλκον
ἐπὶ τὴν γῆν νύκτα χειμέριον δεδοικότες.

13 Τῶν δή τις ἀγροίκων ἐς ἀνολκὴν λίθου θλίβον-
τος τὰ πατηθέντα βοτρύδια χρήζων σχοίνου, τῆς
πρότερον ῥαγείσης, κρύφα ἐπὶ τὴν θάλατταν ἐλθών,
ἀφρουρήτῳ τῇ νηὶ προσελθών, τὸ πεῖσμα ἐκλύσας,
2 οἴκαδε κομίσας ἐς ὅ τι ἔχρῃζεν ἐχρήσατο. Ἕωθεν οὖν
οἱ Μηθυμναῖοι νεανίσκοι ζήτησιν ἐποιοῦντο τοῦ πεί-
σματος καὶ (ὡμολόγει γὰρ οὐδεὶς τὴν κλοπὴν) ὀλίγα
μεμψάμενοι τοὺς ξενοδόκους παρέπλεον· καὶ στα-
δίους τριάκοντα παρελάσαντες προσορμίζονται τοῖς
ἀγροῖς, ἐν οἷς ᾤκουν ὁ Δάφνις καὶ ἡ Χλόη· ἐδόκει
γὰρ αὐτοῖς καλὸν εἶναι τὸ πεδίον ἐς θήραν λαγῶν.
3 Σχοῖνον μὲν οὖν οὐκ εἶχον ὥστε ἐκδήσασθαι πεῖσμα·

λύγον δὲ χλωρὰν μακρὰν στρέψαντες ὡς σχοῖνον, ταύτῃ τὴν ναῦν ἐκ τῆς πρύμνης ἄκρας εἰς τὴν γῆν ἔδησαν. Ἔπειτα τοὺς κύνας ἀφέντες ῥινηλατεῖν ἐν ταῖς εὐκαίροις φαινομέναις τῶν ὁδῶν ἐλινοστάτουν. Οἱ μὲν δὴ κύνες ἅμα ὑλακῇ διαθέοντες ἐφόβησαν τὰς αἶγας, αἱ δὲ τὰ ὀρεινὰ καταλιποῦσαι μᾶλλόν τι πρὸς τὴν θάλατταν ὥρμησαν· ἔχουσαι δὲ οὐδὲν ἐν ψάμμῳ τρώξιμον, ἐλθοῦσαι πρὸς τὴν ναῦν αἱ θρασύτεραι αὐτῶν, τὴν λύγον τὴν χλωράν, ᾗ ἐδέδετο ἡ ναῦς, ἀπέφαγον.

Ἦν δέ τι καὶ κλυδώνιον ἐν τῇ θαλάττῃ, κινηθέντος ἀπὸ τῶν ὀρῶν πνεύματος. Ταχὺ δὴ μάλα λυθεῖσαν αὐτὴν ὑπήνεγκεν ἡ παλίρροια τοῦ κύματος καὶ ἐς τὸ πέλαγος μετέωρον ἔφερεν. Αἰσθήσεως δὲ τοῖς Μηθυμναίοις γενομένης οἱ μὲν ἐπὶ τὴν θάλατταν ἔθεον, οἱ δὲ τοὺς κύνας συνέλεγον· ἐβόων δὲ πάντες, ὡς πάντας τοὺς ἐκ τῶν πλησίον ἀγρῶν ἀκούσαντας συνελθεῖν. Ἀλλ' ἦν οὐδὲν ὄφελος· τοῦ γὰρ πνεύματος ἀκμάζοντος ἀσχέτῳ τάχει κατὰ ῥοῦν ἡ ναῦς ἐφέρετο. Οἱ οὖν Μηθυμναῖοι οὐκ ὀλίγων κτημάτων στερόμενοι ἐζήτουν τὸν νέμοντα τὰς αἶγας· καὶ εὑρόντες τὸν Δάφνιν ἔπαιον, ἀπέδυον· εἷς δέ τις καὶ κυνόδεσμον ἀράμενος περιῆγε τὰς χεῖρας ὡς δήσων. Ὁ δὲ ἐβόα τε παιόμενος καὶ ἱκέτευε τοὺς ἀγροίκους καὶ πρώτους τὸν Λάμωνα καὶ τὸν Δρύαντα βοηθοὺς ἐπεκαλεῖτο. Οἱ δὲ ἀντείχοντο σκληροὶ γέροντες καὶ χεῖρας ἐκ γεωργικῶν ἔργων ἰσχυρὰς ἔχοντες, καὶ ἠξίουν δικαιολογήσασθαι περὶ τῶν γεγενημένων.

Ταὐτὰ δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀξιούντων δικαστὴν καθίζουσι Φιλητᾶν τὸν βουκόλον· πρεσβύτατός τε γὰρ ἦν τῶν παρόντων καὶ κλέος εἶχεν ἐν τοῖς κωμήταις δικαιοσύνης περιττῆς. Πρῶτοι δὲ κατηγόρουν οἱ Μη-

θυμναῖοι σαφῆ καὶ σύντομα, ⟦ἅτε⟧ βουκόλον ἔχοντες
δικαστήν.
2 „Ἤλθομεν εἰς τούτους τοὺς ἀγροὺς θηρᾶσαι θέ-
λοντες. Τὴν μὲν οὖν ναῦν λύγῳ χλωρᾷ δήσαντες ἐπὶ
τῆς ἀκτῆς κατελίπομεν, αὐτοὶ δὲ διὰ τῶν κυνῶν ζή-
τησιν ἐποιούμεθα θηρίων. Ἐν τούτῳ πρὸς τὴν θά-
λατταν αἱ αἶγες τούτου κατελθοῦσαι τήν τε λύγον κατ-
3 εσθίουσι καὶ τὴν ναῦν ἀπολύουσιν. Εἶδες αὐτὴν ἐν
τῇ θαλάττῃ φερομένην, πόσων οἴει μεστὴν ἀγαθῶν;
Οἵα μὲν ἐσθὴς ἀπόλωλεν, οἷος δὲ κόσμος σκευῶν, ὅ-
σον δὲ ἀργύριον. Τοὺς ἀγροὺς ἄν τις τούτους ἐκεῖνα
ἔχων ὠνήσαιτο. Ἀνθ᾽ ὧν ἀξιοῦμεν ἄγειν τοῦτον, πο-
νηρὸν ὄντα αἰπόλον, ὃς ἐπὶ τῆς θαλάττης νέμει τὰς
αἶγας ὡς ναύτης."
16 Τοσαῦτα οἱ Μηθυμναῖοι κατηγόρησαν· ὁ δὲ Δάφ-
νις διέκειτο μὲν κακῶς ὑπὸ τῶν πληγῶν, Χλόην δὲ
ὁρῶν παροῦσαν πάντων κατεφρόνει καὶ ὧδε εἶπεν
„Ἐγὼ νέμω τὰς αἶγας καλῶς. Οὐδέποτε ᾐτιάσατο
κωμήτης οὐδὲ εἷς ὡς ἢ κῆπόν τινος αἲξ ἐμὴ κατεβο-
2 σκήσατο ἢ ἄμπελον βλαστάνουσαν κατέκλασεν. Οὗτοι
δέ εἰσι κυνηγέται πονηροὶ καὶ κύνας ἔχουσι κακῶς πε-
παιδευμένους, οἵτινες τρέχοντες πολλὰ καὶ ὑλακτοῦν-
τες σκληρὰ κατεδίωξαν αὐτὰς ἐκ τῶν ὀρῶν καὶ τῶν
3 πεδίων ἐπὶ τὴν θάλατταν, ὥσπερ λύκοι. Ἀλλὰ ἀπέ-
φαγον τὴν λύγον· οὐ γὰρ εἶχον ἐν ψάμμῳ πόαν ἢ κό-
μαρον ἢ θύμον. Ἀλλὰ ἀπώλετο ἡ ναῦς ὑπὸ τοῦ πνεύ-
ματος καὶ τῆς θαλάττης· ταῦτα χειμῶνος, οὐκ αἰγῶν
ἐστὶν ἔργα. Ἀλλὰ ἐσθὴς ἐνέκειτο καὶ ἄργυρος· καὶ
τίς πιστεύσει νοῦν ἔχων ὅτι τοσαῦτα φέρουσα ναῦς
πεῖσμα εἶχε λύγον;"
17 Τούτοις ἐπεδάκρυσεν ὁ Δάφνις καὶ εἰς οἶκτον
ὑπηγάγετο τοὺς ἀγροίκους πολύν, ὥστε ὁ Φιλητᾶς, ὁ

δικαστής, ὄμνυε Πᾶνα καὶ Νύμφας μηδὲν ἀδικεῖν
Δάφνιν, ἀλλὰ μηδὲ τὰς αἶγας, τὴν δὲ θάλατταν καὶ
τὸν ἄνεμον, ὧν ἄλλους εἶναι δικαστάς. Ταῦτα λέγων 2
οὐκ ἔπειθε Φιλητᾶς [[τοὺς]] Μηθυμναίους, ἀλλ' ὑπ'
ὀργῆς ὁρμήσαντες ἦγον πάλιν τὸν Δάφνιν καὶ συν-
δεῖν ἤθελον. Ἐνταῦθα οἱ κωμῆται ταραχθέντες ἐπι- 3
πηδῶσιν αὐτοῖς ὡσεὶ ψᾶρες ἢ κολοιοί· καὶ ταχὺ μὲν
ἀφαιροῦνται τὸν Δάφνιν ἤδη καὶ αὐτὸν μαχόμενον,
ταχὺ δὲ ξύλοις παίοντες ἐκείνους εἰς φυγὴν ἐτρέψαν-
το· ἀπέστησαν δὲ οὐ πρότερον ἔστε τῶν ὅρων αὐτοὺς
ἐξήλασαν ἐς ἄλλους ἀγρούς.

Διωκόντων δὴ τοὺς Μηθυμναίους ἐκείνων ἡ 18
Χλόη κατὰ πολλὴν ἡσυχίαν ἄγει πρὸς τὰς Νύμφας
τὸν Δάφνιν καὶ ἀπονίπτει τε τὸ πρόσωπον ᾑμαγμέ-
νον ἐκ τῶν ῥινῶν ῥαγεισῶν ὑπὸ πληγῆς τινος, κἀκ
τῆς πήρας προκομίσασα ζυμίτου μέρος καὶ τυροῦ τμῆ-
μά τι, δίδωσι φαγεῖν· τό τε μάλιστα ἀνακτησόμενον
αὐτόν, φίλημα ἐφίλησε μελιτῶδες ἁπαλοῖς τοῖς χείλεσι.

Τότε μὲν δὴ παρὰ τοσοῦτον Δάφνις ἦλθε κακοῦ. 19
Τὸ δὲ πρᾶγμα οὐ ταύτῃ ἐπέπαυτο, ἀλλ' ἐλθόντες οἱ
Μηθυμναῖοι μόλις εἰς τὴν ἑαυτῶν, ὁδοιπόροι μὲν
ἀντὶ ναυτῶν τραυματίαι δὲ ἀντὶ τρυφώντων, ἐκκλη-
σίαν τε συνήγαγον τῶν πολιτῶν καὶ ἱκετηρίας θέντες
ἱκέτευον τιμωρίας ἀξιωθῆναι· τῶν μὲν ἀληθῶν λέ- 2
γοντες οὐδὲ ἕν, μὴ καὶ πρὸς καταγέλαστοι γένοιντο
τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα παθόντες ὑπὸ ποιμένων, κατη-
γοροῦντες δὲ Μυτιληναίων, ὡς τὴν ναῦν ἀφελομέ-
νων καὶ τὰ χρήματα διαρπασάντων πολέμου νόμῳ.
Οἱ δὲ πιστεύοντες διὰ τὰ τραύματα καὶ νεανίσκοις 3
τῶν πρώτων παρ' αὐτοῖς οἰκιῶν τιμωρῆσαι δίκαιον
νομίζοντες Μυτιληναίοις μὲν πόλεμον ἀκήρυκτον ἐψη-
φίσαντο· τὸν δὲ στρατηγὸν ἐκέλευσαν δέκα ναῦς καθ-

ελκύσαντα κακουργεῖν αὐτῶν τὴν παραλίαν· πλη-
σίον γὰρ χειμῶνος ὄντος οὐκ ἦν ἀσφαλὲς μείζονα στό-
λον πιστεύειν τῇ θαλάττῃ.

20 Ὁ δὲ εὐθὺς τῆς ἐπιούσης ἀναγόμενος αὐτερέταις
στρατιώταις ἐπέπλει τοῖς παραθαλαττίοις τῶν Μυτι-
ληναίων ἀγροῖς. Καὶ πολλὰ μὲν ἥρπαξε ποίμνια, πο-
λὺν δὲ σῖτον καὶ οἶνον, ἄρτι πεπαυμένου τοῦ τρυγη-
τοῦ, καὶ ἀνθρώπους δὲ οὐκ ὀλίγους, ὅσοι τούτων ἐρ-
2 γάται. Ἐπέπλευσε καὶ τοῖς τῆς Χλόης ἀγροῖς καὶ τοῦ
Δάφνιδος, καὶ ἀπόβασιν ὀξεῖαν θέμενος λείαν ἤλαυνε
τὰ ἐν ποσίν. Ὁ μὲν [[οὖν]] Δάφνις οὐκ ἔνεμε τὰς αἶγας
ἀλλὰ ἐς τὴν ὕλην ἀνελθὼν φυλλάδα χλωρὰν ἔκοπτεν,
ὡς ἔχοι τοῦ χειμῶνος παρέχειν τοῖς ἐρίφοις τροφήν·
ὥστε ἄνωθεν θεασάμενος τὴν καταδρομὴν ἐνέκρυψεν
3 ἑαυτὸν στελέχει κοίλῳ ξηρᾶς ὀξύης· ἡ δὲ Χλόη παρ-
ῆν ταῖς ἀγέλαις καὶ διωκομένη καταφεύγει πρὸς τὰς
Νύμφας ἱκέτις καὶ ἐδεῖτο φείσασθαι καὶ ὧν ἔνεμε καὶ
αὐτῆς διὰ τὰς θεάς. Ἀλλ' ἦν οὐδὲν ὄφελος· οἱ γὰρ
Μηθυμναῖοι πολλὰ τῶν ἀγαλμάτων κατακερτομήσαν-
τες καὶ τὰς ἀγέλας ἤλασαν κἀκείνην ἤγαγον ὥσπερ
αἶγα ἢ πρόβατον παίοντες λύγοις.

21 Ἔχοντες δὲ ἤδη τὰς ναῦς παντοδαπῆς ἁρπαγῆς
μεστάς, οὐκέτ' ἐγίνωσκον περαιτέρω πλεῖν, ἀλλὰ τὸν
οἴκαδε πλοῦν ἐποιοῦντο καὶ τὸν χειμῶνα καὶ τοὺς πο-
λεμίους δεδιότες. Οἱ μὲν οὖν ἀπέπλεον εἰρεσίᾳ προσ-
2 ταλαιπωροῦντες· ἄνεμος γὰρ οὐκ ἦν· ὁ δὲ Δάφνις
ἡσυχίας γενομένης ἐλθὼν εἰς τὸ πεδίον ἔνθα ἔνεμον,
καὶ μήτε τὰς αἶγας ἰδὼν μήτε τὰ πρόβατα καταλαβὼν
μήτε Χλόην εὑρὼν ἀλλ' ἐρημίαν πολλὴν καὶ τὴν σύ-
3 ριγγα ἐρριμμένην, ᾗ συνήθως ἐτέρπετο ἡ Χλόη, μέγα
βοῶν καὶ ἐλεεινὸν κωκύων ποτὲ μὲν πρὸς τὴν φηγὸν
ἔτρεχεν ἔνθα ἐκαθέζοντο, ποτὲ δὲ ἐπὶ τὴν θάλατταν

ὡς ὀψόμενος αὐτήν, ποτὲ δὲ ἐπὶ τὰς Νύμφας, ἐφ' ἃς
ἑλκομένη κατέφυγεν. Ἐνταῦθα καὶ ἔρριψεν ἑαυτὸν
χαμαὶ καὶ ταῖς Νύμφαις ὡς προδούσαις κατεμέμφετο.

"Ἀφ' ὑμῶν ἡρπάσθη Χλόη, καὶ τοῦτο ὑμεῖς ἰδεῖν 22
ὑπεμείνατε; ἡ τοὺς στεφάνους ὑμῖν πλέκουσα, ἡ
σπένδουσα τοῦ πρώτου γάλακτος, ἧς καὶ ἡ σύριγξ ἥδε
ἀνάθημα; Αἶγα μὲν οὐδὲ μίαν μοι λύκος ἥρπασε, 2
πολέμιοι δὲ τὴν ἀγέλην καὶ τὴν συννέμουσαν. Καὶ
τὰς μὲν αἶγας ἀποδεροῦσι καὶ τὰ πρόβατα καταθύ-
σουσι, Χλόη δὲ λοιπὸν πόλιν οἰκήσει. Ποίοις ποσὶν 3
ἄπειμι παρὰ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα ἄνευ τῶν αἰ-
γῶν, ἄνευ Χλόης, λιπερνήτης γενόμενος; ἔχω γὰρ
νέμειν ἔτι οὐδέν. Ἐνταῦθα περιμενῶ κείμενος ἢ θά- 4
νατον ἢ πόλεμον δεύτερον. Ἆρα καὶ σύ, Χλόη, τοι-
αῦτα πάσχεις; ἆρα μέμνησαι τοῦ πεδίου τοῦδε καὶ
τῶν Νυμφῶν τῶνδε κἀμοῦ; ἢ παραμυθοῦνταί σε τὰ
πρόβατα καὶ αἱ αἶγες αἰχμάλωτοι μετὰ σοῦ γενόμεναι;"

Τοιαῦτα λέγοντα αὐτὸν ἐκ τῶν δακρύων καὶ τῆς 23
λύπης ὕπνος βαθὺς καταλαμβάνει. Καὶ αὐτῷ αἱ τρεῖς
ἐφίστανται Νύμφαι, μεγάλαι γυναῖκες καὶ καλαί,
ἡμίγυμνοι καὶ ἀνυπόδητοι, τὰς κόμας λελυμέναι καὶ
τοῖς ἀγάλμασιν ὅμοιαι. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐῴκεσαν 2
ἐλεοῦσαι τὸν Δάφνιν· ἔπειτα ἡ πρεσβυτάτη λέγει
ἐπιρρωννύουσα

"Μηδὲν ἡμᾶς μέμφου, Δάφνι· Χλόης γὰρ ἡμῖν
μᾶλλον μέλει ἢ σοί. Ἡμεῖς τοι καὶ παιδίον οὖσαν αὐ-
τὴν ἠλεήσαμεν καὶ ἐν τῷδε τῷ ἄντρῳ κειμένην αὐτὴν
ἀνεθρέψαμεν. Ἐκείνη ⟦καὶ⟧ πεδίοις κοινὸν οὐδέν. 3
Καὶ νῦν δὲ ἡμῖν πεφρόντισται τὸ κατ' ἐκείνην, ὡς
μήτε εἰς τὴν Μήθυμναν κομισθεῖσα δουλεύοι μήτε

---

28 post οὐδέν: καὶ τοῖς προβατίοις τοῦ Λάμωνος

4 μέρος γένοιτο λείας πολεμικῆς. Τὸν Πᾶνα ἐκεῖνον τὸν
ὑπὸ τῇ πίτυι ἱδρυμένον, ὃν ὑμεῖς οὐδέποτε οὐδὲ ἄν-
θεσιν ἐτιμήσατε, τούτου ἐδεήθημεν ἐπίκουρον γενέ-
σθαι Χλόης· συνήθης γὰρ στρατοπέδοις μᾶλλον ἡμῶν
καὶ πολλοὺς ἤδη πολέμους ἐπολέμησε τὴν ἀγροικίαν
καταλιπών· καὶ ἔπεισι τοῖς Μηθυμναίοις οὐκ ἀγα-
5 θὸς πολέμιος. Κάμνε δὲ μηδέν, ἀλλ' ἀναστὰς ὄφθητι
Λάμωνι καὶ Μυρτάλῃ, οἳ καὶ αὐτοὶ κεῖνται χαμαί,
νομίζοντες καὶ σὲ μέρος γεγονέναι τῆς ἁρπαγῆς·
Χλόη γάρ σοι τῆς ἐπιούσης ἀφίξεται μετὰ τῶν αἰγῶν,
μετὰ τῶν προβάτων, καὶ νεμήσετε κοινῇ καὶ συρίσετε
κοινῇ· τὰ δὲ ἄλλα μελήσει περὶ ὑμῶν Ἔρωτι."
24 Τοιαῦτα ἰδὼν καὶ ἀκούσας Δάφνις ἀναπηδήσας
τῶν ὕπνων καὶ ὑφ' ἡδονῆς καὶ λύπης μεστὸς δα-
κρύων τὰ ἀγάλματα τῶν Νυμφῶν προσεκύνει καὶ
ἐπηγγέλλετο σωθείσης Χλόης θύσειν τῶν αἰγῶν τὴν
2 ἀρίστην. Δραμὼν δὲ καὶ ἐπὶ τὴν πίτυν, ἔνθα τὸ τοῦ
Πανὸς ἄγαλμα ἵδρυτο κερασφόρον, τραγοσκελές, τῇ
μὲν σύριγγα τῇ δὲ τράγον πηδῶντα κατέχον, κἀκεῖ-
νον προσεκύνει καὶ εὔχετο ὑπὲρ τῆς Χλόης καὶ τρά-
3 γον θύσειν ἐπηγγέλλετο. Καὶ μόλις ποτὲ περὶ ἡλίου
καταφορὰς παυσάμενος δακρύων καὶ εὐχῶν, ἀράμε-
νος τὰς φυλλάδας, ἃς ἔκοψεν, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν
ἔπαυλιν, καὶ τοὺς ἀμφὶ τὸν Λάμωνα πένθους ἀπαλ-
4 λάξας, εὐφροσύνης ἐμπλήσας, τροφῆς τε ἐγεύσατο
καὶ ἐς ὕπνον ὥρμησεν οὐδὲ τοῦτον ἄδακρυν, ἀλλ' εὐ-
χόμενος μὲν αὖθις τὰς Νύμφας ὄναρ ἰδεῖν, εὐχόμε-
νος δὲ τὴν ἡμέραν γενέσθαι ταχέως, ἐν ᾗ Χλόην ἐπηγ-
γείλαντο αὐτῷ. Νυκτῶν πασῶν ἐκείνη ἔδοξε μακρο-
τάτη γεγονέναι· ἐπράχθη δὲ ἐπ' αὐτῆς τάδε.
25 Ὁ στρατηγὸς ὁ τῶν Μηθυμναίων ὅσον δέκα στα-
δίους ἀπελάσας ἠθέλησε τοὺς στρατιώτας τῇ κατα-

δρομῇ κεκμηκότας ἀναλαβεῖν. Ἄκρας οὖν ἐπεμβαι-
νούσης τῷ πελάγει λαβόμενος ἐπεκτεινομένης μηνοει- 2
δῶς, ἧς ἐντὸς θάλαττα γαληνότερον τῶν λιμένων ὅρ-
μον εἰργάζετο, ἐνταῦθα τὰς ναῦς ἐπ' ἀγκυρῶν με-
τεώρους διορμίσας, ὡς μηδὲ μίαν ἐκ τῆς γῆς τῶν
ἀγροίκων τινὰ λυπῆσαι, ἀνῆκε τοὺς Μηθυμναίους
εἰς τέρψιν εἰρηνικήν. Οἱ δὲ ἔχοντες πάντων ἀφθο- 3
νίαν ἐκ τῆς ἁρπαγῆς ἔπινον, ἔπαιζον, ἐπινίκιον ἑορ-
τὴν ἐμιμοῦντο. Ἄρτι δὲ παυομένης ἡμέρας καὶ τῆς
τέρψεως ἐς νύκτα ληγούσης αἰφνίδιον μὲν ἡ γῆ πᾶσα
ἐδόκει λάμπεσθαι πυρί, κτύπος δὲ ἠκούετο ῥόθιος
κωπῶν, ὡς ἐπιπλέοντος μεγάλου στόλου. Ἐβόα τις 4
ὁπλίζεσθαι τὸν στρατηγόν, ἄλλος ἄλλον ἐκάλει, καὶ
τετρῶσθαί τις ἐδόκει, καὶ σχῆμά τις ἔκειτο νεκροῦ
μιμούμενος. Εἴκασεν ἄν τις ὁρᾶν νυκτομαχίαν οὐ παρ-
όντων πολεμίων.

Τῆς δὲ νυκτὸς αὐτοῖς τοιαύτης γενομένης ἐπῆλ- 26
θεν ἡ ἡμέρα πολὺ τῆς νυκτὸς φοβερωτέρα. Οἱ τράγοι
μὲν οἱ τοῦ Δάφνιδος καὶ αἱ αἶγες κιττὸν ἐν τοῖς κέ-
ρασι κορυμβοφόρον εἶχον, οἱ δὲ κριοὶ καὶ αἱ οἶς τῆς
Χλόης λύκων ὠρυγμὸν ὠρύοντο. Ὤφθη δὲ καὶ αὐτὴ 2
πίτυος ἐστεφανωμένη. Ἐγίνετο καὶ περὶ τὴν θάλατ-
ταν αὐτὴν πολλὰ παράδοξα. Αἵ τε γὰρ ἄγκυραι πει-
ρωμένων ἀναφέρειν κατὰ βυθοῦ ἔμενον, αἵ τε κῶπαι
καθιέντων εἰς εἰρεσίαν ἐθραύοντο· καὶ δελφῖνες πη-
δῶντες ἐξ ἁλὸς ταῖς οὐραῖς παίοντες τὰς ναῦς ἔλυον
τὰ γομφώματα. Ἠκούετό τις καὶ ἀπὸ τῆς ὀρθίου πέ- 3
τρας τῆς ὑπὲρ τὴν ἄκραν σύριγγος ἦχος· ἀλλὰ οὐκ
ἔτερπεν ὡς σύριγξ, ἐφόβει δὲ τοὺς ἀκούοντας ὡς σάλ-
πιγξ. Ἐταράττοντο οὖν καὶ ἐπὶ τὰ ὅπλα ἔθεον καὶ 4
πολεμίους ἐκάλουν τοὺς οὐ βλεπομένους, ὥστε πάλιν
εὔχοντο νύκτα ἐπελθεῖν, ὡς τευξόμενοι σπονδῶν ἐν

5 αὐτῇ. Συνετὰ μὲν οὖν πᾶσιν ἦν τὰ γινόμενα τοῖς
φρονοῦσιν ὀρθῶς ὅτι ἐκ Πανὸς ἦν τὰ φαντάσματα καὶ
ἀκούσματα μηνίοντός τι τοῖς ναύταις· οὐκ εἶχον δὲ
τὴν αἰτίαν συμβαλεῖν (οὐδὲν γὰρ ἱερὸν ἐσεσύλητο Πα-
νός), ἔστε ἀμφὶ μέσην ἡμέραν ἐς ὕπνον οὐκ ἀθεεὶ
τοῦ στρατηγοῦ καταπεσόντος αὐτὸς ὁ Πὰν ὤφθη
τοιάδε λέγων
27 "Ὦ πάντων ἀνοσιώτατοι καὶ ἀσεβέστατοι, τί
ταῦτα μαινομέναις φρεσὶν ἐτολμήσατε; Πολέμου μὲν
τὴν ἀγροικίαν ἐνεπλήσατε τὴν ἐμοὶ φίλην, ἀγέλας δὲ
βοῶν καὶ αἰγῶν καὶ ποιμνίων ἀπηλάσατε τὰς ἐμοὶ
2 μελομένας· ἀπεσπάσατε δὲ βωμῶν παρθένον, ἐξ ἧς
Ἔρως μῦθον ποιῆσαι θέλει· καὶ οὔτε τὰς Νύμφας
ᾐδέσθητε βλεπούσας οὔτε τὸν Πᾶνα ἐμέ. Οὔτ' οὖν
Μήθυμναν ὄψεσθε μετὰ τοιούτων λαφύρων πλέον-
τες, οὔτε τήνδε φεύξεσθε τὴν σύριγγα τὴν ὑμᾶς τα-
3 ράξασαν· ἀλλὰ ὑμᾶς βορὰν ἰχθύων θήσω καταδύσας,
εἰ μὴ τὴν ταχίστην καὶ Χλόην ταῖς Νύμφαις ἀποδώ-
σεις καὶ τὰς ἀγέλας Χλόης. Ἀνάστα δὴ καὶ ἐκβίβαζε
τὴν κόρην μεθ' ὧν εἶπον. Ἡγήσομαι δὲ ἐγὼ καὶ σοὶ
τοῦ πλοῦ κἀκείνῃ τῆς ὁδοῦ."
28 Πάνυ οὖν τεθορυβημένος ὁ Βρύαξις (τοῦτο γὰρ
ἐκαλεῖτο ὁ στρατηγὸς) ἀναπηδᾷ καὶ τῶν νεῶν καλέ-
σας τοὺς ἡγεμόνας ἐκέλευσε τὴν ταχίστην ἐν τοῖς
2 αἰχμαλώτοις ἀναζητεῖσθαι Χλόην. Οἱ δὲ ταχέως καὶ
ἀνεῦρον καὶ εἰς ὀφθαλμοὺς ἐκόμισαν· ἐκαθέζετο γὰρ
τῆς πίτυος ἐστεφανωμένη. Σύμβολον δὴ καὶ τοῦτο
τῆς ἐν τοῖς ὀνείροις ὄψεως ποιούμενος ἐπ' αὐτῆς τῆς
3 ναυαρχίδος εἰς τὴν γῆν αὐτὴν κομίζει. Κἀκείνη ἄρτι
ἀπεβεβήκει καὶ σύριγγος ἦχος ἀκούεται πάλιν ἐκ τῆς

---

19 post Χλόης: καὶ τὰς αἶγας καὶ τὰ πρόβατα

πέτρας, οὐκέτι πολεμικὸς καὶ φοβερός, ἀλλὰ ποιμενι-
κὸς καὶ οἷος εἰς νομὴν ἡγεῖται ποιμνίων. Καὶ τά τε
πρόβατα κατὰ τῆς ἀποβάθρας ἐξέτρεχεν ἐξολισθάνοντα
τοῖς κέρασι τῶν χηλῶν, καὶ αἱ αἶγες πολὺ θρασύτε-
ρον, οἷα καὶ κρημνοβατεῖν εἰθισμέναι.

Καὶ ταῦτα μὲν περιίσταται κύκλῳ τὴν Χλόην 29
ὥσπερ χορός, σκιρτῶντα καὶ βληχώμενα καὶ ὅμοια
χαίρουσιν· αἱ δὲ τῶν ἄλλων αἰπόλων αἶγες καὶ τὰ
πρόβατα καὶ τὰ βουκόλια κατὰ χώραν ἔμενεν ἐν κοίλῃ
νηί, καθάπερ αὐτὰ τοῦ μέλους μὴ καλοῦντος. Θαύ- 2
ματι δὲ πάντων ἐχομένων καὶ τὸν Πᾶνα εὐφημούν-
των ὤφθη τούτων ἐν τοῖς στοιχείοις ἀμφοτέροις θαυ-
μασιώτερα. Τῶν μὲν Μηθυμναίων, πρὶν ἀνασπάσαι 3
τὰς ἀγκύρας, ἔπλεον αἱ νῆες καὶ τῆς ναυαρχίδος ἡγεῖτο
δελφὶν πηδῶν ἐξ ἁλός· τῶν δὲ αἰγῶν καὶ τῶν προ-
βάτων ἡγεῖτο σύριγγος ἦχος ἥδιστος, καὶ τὸν συρίτ-
τοντα ἔβλεπεν οὐδείς, ὥστε τὰ ποίμνια καὶ αἱ αἶγες
προήεσαν ἅμα καὶ ἐνέμοντο τερπόμεναι τῷ μέλει.

Δευτέρας που νομῆς καιρὸς ἦν, καὶ ὁ Δάφνις 30
ἀπὸ σκοπῆς τινος μετεώρου θεασάμενος τὰς ἀγέλας
καὶ τὴν Χλόην, μέγα βοήσας „ὦ Νύμφαι καὶ Πὰν“
κατέδραμεν εἰς τὸ πεδίον καὶ περιπλακεὶς τῇ Χλόῃ
λιποθυμήσας κατέπεσε. Μόλις δὲ ἔμβιος ὑπὸ τῆς 2
Χλόης φιλούσης καὶ ταῖς περιβολαῖς θαλπούσης γε-
νόμενος ἐπὶ τὴν συνήθη φηγὸν ἔρχεται· καὶ ὑπὸ τῷ
στελέχει καθίσας ἐπυνθάνετο πῶς ἀπέδρα τοσούτους
πολεμίους. Ἡ δὲ αὐτῷ κατέλεξε πάντα, τὸν τῶν αἰ- 3
γῶν κιττόν, τὸν τῶν προβάτων ὠρυγμόν, τὴν ἐπαν-
θήσασαν τῇ κεφαλῇ πίτυν, τὸ ἐν τῇ γῇ πῦρ, τὸν ἐν
τῇ θαλάττῃ κτύπον, τὰ συρίγματα ἀμφότερα, τὸ πο-
λεμικὸν καὶ τὸ εἰρηνικόν, τὴν νύκτα τὴν φοβεράν,
[[καὶ]] ὅπως αὐτῇ τὴν ὁδὸν ἀγνοούσῃ καθηγήσατο τῆς

4 ὁδοῦ μουσική. Γνωρίσας οὖν ὁ Δάφνις τὰ τῶν Νυμ-
φῶν ὀνείρατα καὶ τὰ τοῦ Πανὸς ἔργα διηγεῖται καὶ
αὐτὸς ὅσα εἶδεν, ὅσα ἤκουσεν· ὅτι μέλλων ἀποθνή-
5 σκειν διὰ τὰς Νύμφας ἔζησε. Καὶ τὴν μὲν ἀποπέμπει
κομιοῦσαν τοὺς ἀμφὶ τὸν Δρύαντα καὶ Λάμωνα καὶ
ὅσα πρέπει θυσίᾳ· αὐτὸς δὲ ἐν τούτῳ τῶν αἰγῶν τὴν
ἀρίστην συλλαβὼν καὶ κιττῷ στεφανώσας, ὥσπερ
ὤφθησαν τοῖς πολεμίοις, καὶ γάλα τῶν κεράτων κα-
τασπείσας, ἔθυσέ τε ταῖς Νύμφαις καὶ κρεμάσας ἀπέ-
δειρε καὶ τὸ δέρμα ἀνέθηκεν.

31 Ἤδη δὲ παρόντων τῶν ἀμφὶ τὴν Χλόην, πῦρ
ἀνακαύσας καὶ τὰ μὲν ἑψήσας τῶν κρεῶν τὰ δὲ ὀπτή-
σας ἀπήρξατό τε ταῖς Νύμφαις καὶ κρατῆρα μεστὸν
γλεύκους ἐπέσπεισε· καὶ ἐκ φυλλάδος στιβάδας ὑπο-
στορέσας ἐντεῦθεν ἐν τροφῇ ἦν καὶ πότῳ καὶ παιδιᾷ·
καὶ ἅμα τὰς ἀγέλας ἐπεσκόπει, μὴ λύκος ἐμπεσὼν
2 ἔργα ποιήσῃ πολεμίων. Ἦσάν τινας καὶ ᾠδὰς εἰς τὰς
Νύμφας, παλαιῶν ποιμένων ποιήματα. Νυκτὸς δὲ
ἐπελθούσης αὐτοῦ κοιμηθέντες ἐν τῷ ἀγρῷ, τῆς
ἐπιούσης τοῦ Πανὸς ἐμνημόνευσαν, καὶ τῶν τράγων
τὸν ἀγελάρχην στεφανώσαντες πίτυος προσήγαγον
τῇ πίτυι, καὶ ἀποσπείσαντες οἴνου καὶ εὐφημοῦντες
3 τὸν θεὸν ἔθυσαν, ἐκρέμασαν, ἀπέδειραν· καὶ τὰ μὲν
κρέα ὀπτήσαντες καὶ ἑψήσαντες πλησίον ἔθηκαν ἐν
τῷ λειμῶνι, ἐν τοῖς φύλλοις· τὸ δὲ δέρμα κέρασιν
αὐτοῖς ἐνέπηξαν τῇ πίτυι πρὸς τῷ ἀγάλματι, ποιμε-
νικὸν ἀνάθημα ποιμενικῷ θεῷ. Ἀπήρξαντο καὶ τῶν
κρεῶν, ἀπέσπεισαν καὶ κρατῆρος μείζονος· ᾖσεν ἡ
Χλόη, [[ὁ]] Δάφνις ἐσύρισεν.

32 Ἐπὶ τούτοις κατακλινέντες ἤσθιον· καὶ αὐτοῖς
ἐφίσταται Φιλητᾶς ὁ βουκόλος κατὰ τύχην στεφανί-
σκους τινὰς τῷ Πανὶ κομίζων καὶ βότρυς ἔτι ἐν φύλ-

λοις καὶ κλήμασι· καὶ αὐτῷ τῶν παίδων ὁ νεώτατος
εἵπετο Τίτυρος, πυρρὸν παιδίον καὶ γλαυκόν, λευ-
κὸν παιδίον καὶ ἀγέρωχον· καὶ ἥλλετο κοῦφα, βαδί-
ζων ὥσπερ ἔριφος. Ἀναπηδήσαντες οὖν συνεστεφά- 2
νουν τὸν Πᾶνα καὶ τὰ κλήματα τῆς κόμης τῆς πίτυος
ἐξήρτων, καὶ κατακλίναντες πλησίον αὐτῶν συμπό-
την ἐποιοῦντο. Καὶ οἷα δὴ γέροντες ὑποβεβρεγμένοι 3
πρὸς ἀλλήλους πολλὰ ἔλεγον· ὡς ἔνεμον ἡνίκα ἦσαν
νέοι, ὡς πολλὰς λῃστῶν καταδρομὰς διέφυγον· ἐσε-
μνύνετό τις ὡς λύκον ἀποκτείνας, ἄλλος ὡς μόνου τοῦ
Πανὸς δεύτερα συρίσας· τοῦτο τοῦ Φιλητᾶ τὸ σεμνο-
λόγημα ἦν.

Ὁ οὖν Δάφνις καὶ ἡ Χλόη πάσας δεήσεις προσέ- 33
φερον μεταδοῦναι καὶ αὐτοῖς τῆς τέχνης, συρίσαι τε
ἐν ἑορτῇ θεοῦ σύριγγι χαίροντος. Ἐπαγγέλλεται Φι-
λητᾶς, καίτοι τὸ γῆρας ὡς ἄπνουν μεμψάμενος, καὶ
ἔλαβε σύριγγα τὴν τοῦ Δάφνιδος. Ἡ δὲ ἦν μικρὰ 2
πρὸς μεγάλην τέχνην, οἷα ἐν στόματι παιδὸς ἐμπνεο-
μένη. Πέμπει οὖν Τίτυρον ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ σύριγγα,
τῆς ἐπαύλεως ἀπεχούσης σταδίους δέκα. Ὁ μὲν ⟦οὖν⟧ 3
ῥίψας τὸ ἐγκόμβωμα γυμνὸς ὥρμησε τρέχειν, ὥσπερ
νεβρός· ὁ δὲ Λάμων ἐπηγγείλατο αὐτοῖς τὸν περὶ τῆς
σύριγγος ἀφηγήσεσθαι μῦθον, ὃν αὐτῷ Σικελὸς αἰ-
πόλος ᾖσεν ἐπὶ μισθῷ τράγῳ καὶ σύριγγι.

“Αὕτη ἡ σῦριγξ τὸ ὄργανον οὐκ ἦν ὄργανον ἀλλὰ 34
παρθένος καλὴ καὶ τὴν φωνὴν μουσική. Αἶγας ἔνε-
μεν, Νύμφαις συνέπαιζεν, ᾖδεν οἷον νῦν. Πὰν ταύ-
της νεμούσης παιζούσης ᾀδούσης προσελθὼν ἔπειθεν
ἐς ὅ τι ἔχρῃζε, καὶ ἐπηγγέλλετο τὰς αἶγας πάσας θή-
σειν διδυματόκους. Ἡ δὲ ἐγέλα τὸν ἔρωτα αὐτοῦ, 2
οὐδὲ ἐραστὴν ἔφη δέξεσθαι ⟦τὸν⟧ μήτε τράγον ⟦ὄντα⟧
μήτε ἄνθρωπον ὁλόκληρον. Ὁρμᾷ διώκειν ὁ Πὰν

πρὸς βίαν· ἡ Σύριγξ ἔφευγε καὶ τὸν Πᾶνα καὶ τὴν
βίαν· φεύγουσα κάμνουσα ἐς δόνακας κρύπτεται, εἰς
3 ἕλος ἀφανίζεται. Πὰν τοὺς δόνακας ὀργῇ τεμών, τὴν
κόρην οὐχ εὑρών, τὸ πάθος μαθὼν τὸ ὄργανον νοεῖ,
τοὺς καλάμους κηρῷ συνδήσας ἀνίσους, καθ᾽ ὅ τι καὶ
ὁ ἔρως ἄνισος αὐτοῖς· καὶ ἡ τότε παρθένος καλὴ νῦν
ἐστι σύριγξ μουσική."

35 Ἄρτι ἐπέπαυτο τοῦ μυθολογήματος ὁ Λάμων, καὶ
ἐπῄνει Φιλητᾶς αὐτὸν ὡς εἰπόντα μῦθον ᾠδῆς γλυ-
κύτερον, καὶ ὁ Τίτυρος ἐφίσταται τὴν σύριγγα τῷ
πατρὶ κομίζων, μέγα ὄργανον καὶ αὐλῶν μεγάλων,
2 καὶ ἵνα κεκήρωτο, χαλκῷ πεποίκιλτο. Εἴκασεν ἄν τις
εἶναι ταύτην ἐκείνην, ἣν ὁ Πὰν πρώτην ἐπήξατο. Διε-
γερθεὶς οὖν ὁ Φιλητᾶς καὶ καθίσας ἐν καθέδρᾳ ὀρθὸς
3 πρῶτον μὲν ἀπεπειράθη τῶν καλάμων εἰ εὔπνοι· ἔπει-
τα μαθὼν ὡς ἀκώλυτον διατρέχει τὸ πνεῦμα, ἐνέπνει
τὸ ἐντεῦθεν πολὺ καὶ νεανικόν. Αὐλῶν τις ἂν ᾠήθη
συναυλούντων ἀκούειν· τοσοῦτον ἦχει τὸ σύριγμα.
Κατ᾽ ὀλίγον δὲ τῆς βίας ἀφαιρῶν εἰς τὸ τερπνότερον
4 μετέβαλλε τὸ μέλος. Καὶ πᾶσαν τέχνην ἐπιδεικνύμε-
νος εὐνομίας μουσικῆς ἐσύριττεν οἷον βοῶν ἀγέλῃ
πρέπον, οἷον αἰπολίῳ πρόσφορον, οἷον ποίμναις φί-
λον. Τερπνὸν ἦν τὸ ποιμνίων, μέγα τὸ βοῶν, ὀξὺ τὸ
αἰγῶν· ὅλως πάσας σύριγγας μία σύριγξ ἐμιμήσατο.

36 Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι σιωπῇ κατέκειντο τερπόμενοι·
Δρύας δὲ ἀναστὰς καὶ κελεύσας συρίττειν Διονυσια-
κὸν μέλος, ἐπιλήνιον αὐτοῖς ὄρχησιν ὠρχήσατο· καὶ
ἐῴκει ποτὲ μὲν τρυγῶντι, ποτὲ δὲ φέροντι ἀρρίχους,
2 εἶτα πατοῦντι τοὺς βότρυς, εἶτα πληροῦντι τοὺς πί-
θους, εἶτα πίνοντι τοῦ γλεύκους. Ταῦτα πάντα οὕ-
τως εὐσχημόνως ὠρχήσατο Δρύας καὶ ἐναργῶς, ὥστε

ἐδόκουν βλέπειν καὶ τὰς ἀμπέλους καὶ τὴν ληνὸν καὶ
τοὺς πίθους καὶ ἀληθῶς Δρύαντα πίνοντα.

Τρίτος δὴ γέρων οὗτος εὐδοκιμήσας ἐπ᾽ ὀρχήσει 37
φιλεῖ Χλόην καὶ Δάφνιν· οἱ δὲ μάλα ταχέως ἀναστάν-
τες ὠρχήσαντο τὸν μῦθον τοῦ Λάμωνος. Ὁ Δάφνις
Πᾶνα ἐμιμεῖτο, τὴν Σύριγγα Χλόη· ὁ μὲν ἱκέτευε
πείθων, ἡ δὲ ἀμελοῦσα ἐμειδία· ὁ μὲν ἐδίωκε καὶ 2
ἐπ᾽ ἄκρων τῶν ὀνύχων ἔτρεχε τὰς χηλὰς μιμούμενος,
ἡ δὲ ἐνέφαινε τὴν κάμνουσαν ἐν τῇ φυγῇ. Ἔπειτα
Χλόη μὲν εἰς τὴν ὕλην ὡς εἰς ἕλος κρύπτεται, Δάφνις
δὲ λαβὼν τὴν Φιλητᾶ σύριγγα τὴν μεγάλην ἐσύρισε 3
γοερὸν ὡς ἐρῶν, ἐρωτικὸν ὡς πείθων, ἀνακλητικὸν
ὡς ἐπιζητῶν, ὥστε ὁ Φιλητᾶς θαυμάσας φιλεῖ τε ἀνα-
πηδήσας καὶ τὴν σύριγγα χαρίζεται φιλήσας καὶ εὔ-
χεται καὶ Δάφνιν καταλιπεῖν αὐτὴν ὁμοίῳ διαδόχῳ.

Ὁ δὲ τὴν ἰδίαν ἀναθεὶς τῷ Πανὶ τὴν σμικρὰν 38
καὶ φιλήσας ὡς ἐκ φυγῆς ἀληθινῆς εὑρεθεῖσαν τὴν
Χλόην ἀπήλαυνε τὴν ἀγέλην συρίττων νυκτὸς ἤδη
ἐπιγινομένης· ἀπήλαυνε ⟦δὲ⟧ καὶ ἡ Χλόη τὴν ποί-
μνην τῷ μέλει τῆς σύριγγος συνᾴδουσα· καὶ αἵ τε 2
αἶγες πλησίον τῶν προβάτων ᾔεσαν, ὅ τε Δάφνις
ἐβάδιζεν ἐγγὺς τῆς Χλόης, ὥστε ἐνέπλησαν ἕως
νυκτὸς ἀλλήλους καὶ συνέθεντο θᾶττον τὰς ἀγέλας
τῆς ἐπιούσης κατελάσαι· καὶ οὕτως ἐποίησαν. Ἄρτι 3
γοῦν ἀρχομένης ἡμέρας ἦλθον εἰς τὴν νομήν· καὶ
τὰς Νύμφας προτέρας, εἶτα τὸν Πᾶνα προσαγορεύ-
σαντες, τὸ ἐντεῦθεν ὑπὸ τῇ δρυὶ καθεσθέντες ἐσύ-
ριττον· εἶτα ἀλλήλους ἐφίλουν, περιέβαλλον, κατε-
κλίνοντο, καὶ οὐδὲν δράσαντες πλέον ἀνίσταντο.
Ἐμέλησεν αὐτοῖς καὶ τροφῆς, καὶ ἔπιον οἶνον μίξαν-
τες γάλα.

Καὶ τούτοις ἅπασι θερμότεροι γενόμενοι καὶ θρα- 39

σύτεροι, πρὸς ἀλλήλους ἤριζον ἔριν ἐρωτικήν, καὶ
μετ' ὀλίγον εἰς ὅρκων πίστιν προῆλθον. Ὁ μὲν δὴ
Δάφνις τὸν Πᾶνα ὤμοσεν ἐλθὼν ἐπὶ τὴν πίτυν μὴ
ζήσεσθαι μόνος ἄνευ Χλόης μηδὲ μιᾶς χρόνον ἡμέρας·
2 ἡ δὲ Χλόη τὰς Νύμφας εἰσελθοῦσα εἰς τὸ ἄντρον τὸν
αὐτὸν Δάφνιδι ἕξειν καὶ θάνατον καὶ βίον. Τοσοῦ-
τον δὲ ἄρα τῇ Χλόῃ τὸ ἀφελὲς προσῆν ὡς κόρῃ, ὥστε
ἐξιοῦσα τοῦ ἄντρου καὶ δεύτερον ἠξίου λαβεῖν ὅρκον
παρ' αὐτοῦ "ὦ Δάφνι" λέγουσα "θεὸς ὁ Πὰν ἐρωτι-
3 κός ἐστι καὶ ἄπιστος· ἠράσθη μὲν Πίτυος, ἠράσθη
δὲ Σύριγγος· παύεται δὲ οὐδέποτε Δρυάσιν ἐνοχλῶν
καὶ Ἐπιμηλίσι Νύμφαις παρέχων πράγματα. Οὗτος
μὲν οὖν ἀμεληθεὶς ἐν τοῖς ὅρκοις ἀμελήσει σε κολά-
σαι, κἂν ἐπὶ πλείονας ἔλθῃς γυναῖκας τῶν ἐν τῇ
4 σύριγγι καλάμων· σὺ δέ μοι τὸ αἰπόλιον τοῦτο ὄμοσον
καὶ τὴν αἶγα ἐκείνην, ἥ σε ἀνέθρεψε, μὴ καταλιπεῖν
Χλόην, ἔστ' ἂν πιστή σοι μένῃ· ἄδικον δὲ εἰς σὲ καὶ
τὰς Νύμφας γενομένην καὶ φεῦγε καὶ μίσει καὶ ἀπό-
κτεινον ὥσπερ λύκον."
5 Ἥδετο ὁ Δάφνις ἀπιστούμενος καὶ στὰς εἰς μέ-
σον τὸ αἰπόλιον καὶ τῇ μὲν τῶν χειρῶν αἰγὸς τῇ δὲ
τράγου λαβόμενος ὤμνυε Χλόην φιλήσειν φιλοῦσαν·
κἂν ἕτερον προκρίνῃ Δάφνιδος, ἀντ' ἐκείνης αὑτὸν
6 ἀποκτενεῖν. Ἡ δὲ ἔχαιρε καὶ ἐπίστευεν ὡς κόρη
καὶ νομίζουσα τὰς αἶγας καὶ τὰ πρόβατα ποιμένων
καὶ αἰπόλων ἰδίους θεούς.

---

24 post κόρῃ: καὶ νέμουσα

Γ

Μυτιληναῖοι δὲ ὡς ᾔσθοντο τὸν ἐπίπλουν τῶν 1
δέκα νεῶν καί τινες ἐμήνυσαν αὐτοῖς τὴν ἁρπαγὴν
ἐλθόντες ἐκ τῶν ἀγρῶν, οὐκ ἀνασχετὸν νομίσαντες
ταῦτα ἐκ Μηθυμναίων παθεῖν, ἔγνωσαν καὶ αὐτοὶ
τὴν ταχίστην ἐπ' αὐτοὺς ὅπλα κινεῖν· καὶ καταλέξαν- 2
τες ἀσπίδα τρισχιλίαν καὶ ἵππον πεντακοσίαν ἐξέ-
πεμψαν κατὰ γῆν τὸν στρατηγὸν Ἵππασον, ὀκνοῦντες
ἐν ὥρᾳ χειμῶνος τὴν θάλατταν.
Ὁ δὲ ἐξορμηθεὶς ἀγροὺς μὲν οὐκ ἐλεηλάτει τῶν 2
Μηθυμναίων οὐδὲ ἀγέλας καὶ κτήματα ἥρπαζε γεωρ-
γῶν καὶ ποιμένων, λῃστοῦ νομίζων ταῦτα ἔργα μᾶλ-
λον ἢ στρατηγοῦ· ταχὺ δὲ ἐπὶ τὴν πόλιν αὐτὴν [ἧγεν]
ὡς ἐπιπεσούμενος ἀφρουρήτοις ταῖς πύλαις. Καὶ αὐ- 2
τῷ σταδίους ὅσον ἑκατὸν ἀπέχοντι κῆρυξ ἀπαντᾷ
σπονδὰς κομίζων. Οἱ γὰρ Μηθυμναῖοι μαθόντες 3
παρὰ τῶν ἑαλωκότων ὡς οὐδὲν ἴσασι Μυτιληναῖοι τῶν
γεγενημένων, ἀλλὰ γεωργοὶ καὶ ποιμένες ὑβρίζοντας
τοὺς νεανίσκους ταῦτα ἔδρασαν, μετεγίνωσκον μὲν
ὀξύτερα τολμήσαντες εἰς γείτονα πόλιν ἢ σωφρονέστε-
ρα, σπουδὴν δὲ εἶχον ἀποδόντες πᾶσαν τὴν ἁρπαγὴν
ἀδεῶς ἐπιμίγνυσθαι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.
Τὸν μὲν οὖν κήρυκα τοῖς Μυτιληναίοις ὁ Ἵππασος 4
ἀποστέλλει, καίτοιγε αὐτοκράτωρ στρατηγὸς κεχειρο-
τονημένος· αὐτὸς δὲ τῆς Μηθύμνης ὅσον ἀπὸ δέκα
σταδίων στρατόπεδον βαλόμενος τὰς ἐκ τῆς πόλεως
ἐντολὰς ἀνέμενε. Καὶ δύο διαγενομένων ἡμερῶν 5
ἐλθὼν ὁ ἄγγελος τήν τε ἁρπαγὴν ἐκέλευσε κομίσασθαι
καὶ ἀδικήσαντα μηδὲν ἀναχωρεῖν οἴκαδε· πολέμου
γὰρ καὶ εἰρήνης ἐν αἱρέσει γενόμενοι, τὴν εἰρήνην
εὕρισκον κερδαλεωτέραν.

3 Ὁ μὲν δὴ Μηθυμναίων καὶ Μυτιληναίων πόλε-
μος ἀδόκητον λαβὼν ἀρχὴν καὶ τέλος οὕτω διελύθη.
Γίνεται δὲ χειμὼν Δάφνιδι καὶ Χλόῃ τοῦ πολέμου
πικρότερος· ἐξαίφνης γὰρ περιπεσοῦσα χιὼν πολλὴ
πάσας μὲν ἀπέκλεισε τὰς ὁδούς, πάντας δὲ κατέ-
2 κλεισε τοὺς γεωργούς. Λάβροι μὲν οἱ χείμαρροι κατ-
έρρεον, ἐπεπήγει δὲ κρύσταλλος· τὰ δένδρα ἐῴκει
κατεσκελετευμένοις· ἡ γῆ πᾶσα ἀφανὴς ἦν ὅτι μὴ
3 περὶ πηγάς που καὶ ῥεύματα. Οὔτ' οὖν ἀγέλην τις ἐς
νομὴν ἦγεν οὔτε αὐτὸς προῄει τῶν θυρῶν, ἀλλὰ πῦρ
καύσαντες μέγα περὶ ᾠδὰς ἀλεκτρυόνων οἱ μὲν λί-
νον ἔστρεφον, οἱ δὲ αἰγῶν τρίχας ἔπλεκον, οἱ δὲ
4 πάγας ὀρνίθων ἐσοφίζοντο. Τότε βοῶν ἐπὶ φάτναις
φροντὶς ἦν ἄχυρον ἐσθιόντων, αἰγῶν καὶ προβάτων
ἐν τοῖς σηκοῖς φυλλάδας, ὑῶν ἐν τοῖς συφεοῖς ἄκυ-
λον καὶ βαλάνους.

4 Ἀναγκαίας οὖν οἰκουρίας ἐπεχούσης ἅπαντας οἱ
μὲν ἄλλοι γεωργοὶ καὶ νομεῖς ἔχαιρον πόνων τε ἀπηλ-
λαγμένοι πρὸς ὀλίγον καὶ τροφὰς ἑωθινὰς ἐσθίοντες
καὶ καθεύδοντες μακρὸν ὕπνον, ὥστε αὐτοῖς τὸν
χειμῶνα δοκεῖν καὶ θέρους καὶ μετοπώρου καὶ ἦρος
2 αὐτοῦ γλυκύτερον. Χλόη δὲ καὶ Δάφνις ἐν μνήμῃ
γενόμενοι τῶν καταλειφθέντων τερπνῶν, ὡς ἐφίλουν,
ὡς περιέβαλλον, ὡς ἅμα τὴν τροφὴν προσεφέροντο, νύ-
κτας τε ἀγρύπνους διῆγον καὶ λυπηρὰς καὶ τὴν ἠρινὴν
3 ὥραν ἀνέμενον ἐκ θανάτου παλιγγενεσίαν. Ἐλύπει
δὲ αὐτοὺς ἢ πήρα τις ἐλθοῦσα εἰς χεῖρας, ἐξ ἧς συν-
ήσθιον, ἢ γαυλὸς ὀφθείς, ἐξ οὗ συνέπιον, ἢ σῦριγξ
4 ἀμελῶς ἐρριμμένη, δῶρον ἐρωτικὸν γεγενημένη. Εὔ-
χοντο δὴ ταῖς Νύμφαις καὶ τῷ Πανὶ καὶ τούτων αὐ-
τοὺς ἐκλύσασθαι τῶν κακῶν καὶ δεῖξαί ποτε αὐτοῖς
καὶ ταῖς ἀγέλαις ἥλιον· ἅμα τε εὐχόμενοι τέχνην ἐξή-

τουν, δι' ἧς ἀλλήλους θεάσονται. Ἡ μὲν δὴ Χλόη 5
δεινῶς ἄπορος ἦν καὶ ἀμήχανος· ἀεὶ γὰρ αὐτῇ συνῆν
ἡ δοκοῦσα μήτηρ ἔριά τε ξαίνειν διδάσκουσα καὶ
ἀτράκτους στρέφειν καὶ γάμου μνημονεύουσα· ὁ δὲ
Δάφνις, οἷα σχολὴν ἄγων καὶ συνετώτερος κόρης,
τοιόνδε σόφισμα εὗρεν ἐς θέαν τῆς Χλόης.

Πρὸ τῆς αὐλῆς τοῦ Δρύαντος, ὑπ' αὐτῇ τῇ 5
αὐλῇ, μυρρίναι μεγάλαι δύο καὶ κιττὸς ἐπεφύκει· αἱ
μυρρίναι πλησίον ἀλλήλων, ὁ κιττὸς ἀμφοτέρων μέ-
σος, ὥστε ἐφ' ἑκατέραν διαθεὶς τοὺς ἀκρεμόνας ὡς
ἄμπελος ἄντρου σχῆμα διὰ τῶν φύλλων ἐπαλλαττόν-
των ἐποίει· καὶ ὁ κόρυμβος πολὺς καὶ μέγας ὅσος
βότρυς κλημάτων ἐξεκρέματο. Ἦν οὖν πολὺ πλῆθος 2
περὶ αὐτὸν τῶν χειμερινῶν ὀρνίθων ἀπορίᾳ τῆς ἔξω
τροφῆς· πολὺς μὲν κόψιχος, πολλὴ δὲ κίχλη, καὶ φάτ-
ται καὶ ψᾶρες καὶ ὅσον ἄλλο κιττοφάγον πτερόν. Τού- 3
των τῶν ὀρνίθων ἐπὶ προφάσει θήρας ἐξώρμησεν ὁ
Δάφνις, ἐμπλήσας μὲν τὴν πήραν ὀψημάτων μεμελι-
τωμένων, κομίζων δὲ ἐς πίστιν ἰξὸν καὶ βρόχους.
Τὸ μὲν οὖν μεταξὺ σταδίων ἦν οὐ πλέον δέκα· οὔ- 4
πω δὲ ἡ χιὼν λελυμένη πολὺν αὐτῷ κάματον παρ-
έσχεν· ἔρωτι δὲ ἄρα πάντα βάσιμα καὶ πῦρ καὶ ὕδωρ
καὶ Σκυθικὴ χιών.

Δρόμῳ οὖν πρὸς τὴν αὐλὴν ἔρχεται καὶ ἀποσει- 6
σάμενος τῶν σκελῶν τὴν χιόνα τούς τε βρόχους
ἔστησε καὶ τὸν ἰξὸν ῥάβδοις μακραῖς ἐπήλειψε· καὶ
ἐκαθέζετο τὸ ἐντεῦθεν ὄρνιθας καὶ τὴν Χλόην μερι-
μνῶν. Ἀλλ' ὄρνιθες μὲν καὶ ἧκον πολλοὶ καὶ ἐλήφθη- 2
σαν ἱκανοί, ὥστε πράγματα μυρία ἔσχε συλλέγων αὐ-
τοὺς καὶ ἀποκτιννὺς καὶ ἀποδύων τὰ πτερά· τῆς δὲ αὐ-
λῆς προῆλθεν οὐδείς, οὐκ ἀνήρ, οὐ γύναιον, οὐ κατοι-
κίδιος ὄρνις, ἀλλὰ πάντες τῷ πυρὶ παραμένοντες ἔνδον

*κατεκέκλειντο, ὥστε πάνυ ἠπορεῖτο ὁ Δάφνις ὡς οὐκ
⟦ἐπ'⟧ αἰσίοις ὄρνισιν ἐλθών· καὶ ἐτόλμα πρόφασιν
σκηψάμενος ὤσασθαι διὰ θυρῶν καὶ ἐζήτει πρὸς αὐ-
3 τὸν ὅ τι λεχθῆναι πιθανώτατον. "Πῦρ ἐναυσόμενος
ἦλθον.' 'Μὴ γὰρ οὐκ ἦσαν ἀπὸ σταδίου γείτονες;'
'Ἄρτους αἰτησόμενος ἧκον.' 'Ἀλλ' ἡ πήρα μεστὴ τρο-
φῆς.' 'Οἴνου δέομαι.' 'Καὶ μὴν χθὲς καὶ πρώην ἐτρύ-
γησας.' 'Λύκος με ἐδίωκε.' 'Καὶ ποῦ τὰ ἴχνη τοῦ λύ-
κου;' 'Θηράσων ἀφικόμην τοὺς ὄρνιθας.' 'Τί οὖν
4 θηράσας οὐκ ἄπει;' 'Χλόην θεάσασθαι βούλομαι."
Πατρὶ δὲ τίς καὶ μητρὶ παρθένου τοῦτο ὁμολογεῖ;
Πταίων δὴ πανταχοῦ "ἀλλ' οὐδὲν" ⟦ἔφη⟧ "τούτων
ἁπάντων ἀνύποπτον. Ἄμεινον ἄρα σιγᾶν· Χλόην δὲ
ἦρος ὄψομαι, ἐπεὶ μὴ εἵμαρτο, ὡς ἔοικε, χειμῶνός με
5 ταύτην ἰδεῖν." Τοιαῦτα δή τινα διανοηθεὶς καὶ σιωπῇ
τὰ θηραθέντα συλλαβὼν ὥρμητο ἀπιέναι· καὶ ὥσπερ
αὐτὸν οἰκτείραντος τοῦ Ἔρωτος τάδε γίνεται.*

7 *Περὶ τράπεζαν εἶχον οἱ ἀμφὶ τὸν Δρύαντα· κρέα
διῃρεῖτο, ἄρτοι παρετίθεντο, κρατὴρ ἐκίρνατο. Εἷς
δὴ κύων τῶν προβατευτικῶν ἀμέλειαν φυλάξας,
2 κρέας ἁρπάσας ἔφυγε διὰ θυρῶν. Ἀλγήσας ὁ Δρύας
(καὶ γὰρ ἦν ἐκείνου μοῖρα) ξύλον ἀράμενος ἐδίωκε
κατ' ἴχνος ὥσπερ κύων· διώκων δὲ κατὰ τὸν κιττὸν
γενόμενος ὁρᾷ τὸν Δάφνιν ἀνατεθειμένον ἐπὶ τοὺς
3 ὤμους τὴν ἄγραν καὶ ἀποσοβεῖν ἐγνωκότα. Κρέως
μὲν οὖν καὶ κυνὸς αὐτίκα ἐπελάθετο, μέγα δὲ βοήσας
"χαῖρε, ὦ παῖ" περιεπλέκετο καὶ κατεφίλει καὶ ἦγεν
ἔσω λαβόμενος. Μικροῦ μὲν οὖν ἰδόντες ἀλλήλους
εἰς τὴν γῆν κατερρύησαν· μεῖναι δὲ καρτερήσαντες
ὀρθοὶ προσηγόρευσάν τε καὶ κατεφίλησαν· καὶ τοῦτο
οἱονεὶ ἔρεισμα αὐτοῖς τοῦ μὴ πεσεῖν ἐγένετο.*

8 *Τυχὼν οὖν ὁ Δάφνις παρ' ἐλπίδας καὶ φιλήματος*

*καὶ Χλόης τοῦ τε πυρὸς ἐκαθέσθη πλησίον καὶ ἐπὶ
τὴν τράπεζαν ἀπὸ τῶν ὤμων τὰς φάττας ἀπεφορτί-
σατο καὶ τοὺς κοψίχους, καὶ διηγεῖτο πῶς ἀσχάλλων
πρὸς τὴν οἰκουρίαν ὥρμησε πρὸς ἄγραν, καὶ ὅπως τὰ
μὲν αὐτῶν βρόχοις τὰ δὲ ἰξῷ λάβοι τῶν μύρτων καὶ
τοῦ κιττοῦ γλιχόμενα. Οἱ δὲ ἐπῄνουν τὸ ἐνεργὸν καὶ* 2
*ἐκέλευον ἐσθίειν ὧν ὁ κύων κατέλιπεν, ἐκέλευον δὲ
καὶ τῇ Χλόῃ πιεῖν ἐγχέαι. Καὶ ἣ χαίρουσα τοῖς τε ἄλ-
λοις ὤρεξε καὶ Δάφνιδι μετὰ τοὺς ἄλλους· ἐσκήπτετο
γὰρ ὀργίζεσθαι, διότι ἐλθὼν ἔμελλεν ἀποτρέχειν οὐκ
ἰδών· ὅμως μέντοι πρὶν προσενεγκεῖν ἀπέπιεν, εἶθ᾿
οὕτως ἔδωκεν. Ὁ δέ, καίτοι διψῶν, βραδέως ἔπινε,
παρέχων ἑαυτῷ διὰ τῆς βραδυτῆτος μακροτέραν ἡδο-
νήν.*

Ἡ μὲν δὴ τράπεζα ταχέως ἐγένετο κενὴ ἄρτων καὶ 9
*κρεῶν· καθήμενοι δὲ περὶ τῆς Μυρτάλης καὶ τοῦ
Λάμωνος ἐπυνθάνοντο καὶ εὐδαιμόνιζον αὐτοὺς τοιού-
του γηροτρόφου εὐτυχήσαντας. Καὶ τοῖς ἐπαίνοις μὲν* 2
*ἥδετο Χλόης ἀκροωμένης· ὅτε δὲ κατεῖχον αὐτόν, ὡς
θύσοντες Διονύσῳ τῆς ἐπιούσης ἡμέρας, μικροῦ δεῖν
ὑφ᾿ ἡδονῆς ἐκείνους ἀντὶ τοῦ Διονύσου προσεκύνη-
σεν. Αὐτίκα οὖν ἐκ τῆς πήρας προυκόμιζε μελιτώματα* 3
*πολλὰ καὶ τοὺς θηραθέντας δὲ τῶν ὀρνίθων· καὶ τού-
τους ἐς τράπεζαν νυκτερινὴν ηὐτρέπιζον. Δεύτερος
κρατὴρ ἵστατο καὶ δεύτερον πῦρ ἀνεκάετο. Καὶ ταχὺ* 4
*μάλα νυκτὸς γενομένης, δευτέρας τραπέζης ἐνεφο-
ροῦντο, μεθ᾿ ἣν τὰ μὲν μυθολογήσαντες τὰ δὲ ᾄσαν-
τες εἰς ὕπνον ἐχώρουν, Χλόη μετὰ τῆς μητρός, Δρύας
ἅμα Δάφνιδι. Χλόῃ μὲν οὖν οὐδὲν χρηστὸν ἦν ὅτι μὴ* 5
*τῆς ἐπιούσης ἡμέρας ὀφθησόμενος ὁ Δάφνις· Δάφνις
δὲ κενὴν τέρψιν ἐτέρπετο· τερπνὸν γὰρ ἐνόμιζε καὶ
πατρὶ συγκοιμηθῆναι Χλόης· ὥστε καὶ περιέβαλλεν*

αὐτὸν καὶ κατεφίλει πολλάκις, ταῦτα πάντα ποιεῖν
Χλόην ὀνειροπολούμενος.
10 Ὡς δὲ ἐγένετο ἡμέρα, κρύος μὲν ἦν ἐξαίσιον καὶ
αὔρα βόρειος ἀπέκαε πάντα. Οἱ δὲ ἀναστάντες θύουσι
τῷ Διονύσῳ κριὸν ἐνιαύσιον καὶ πῦρ ἀνακαύσαντες
2 μέγα παρεσκευάζοντο τροφήν. Τῆς οὖν Νάπης ἀρτο-
ποιούσης καὶ τοῦ Δρύαντος τὸν κριὸν ἕψοντος, σχο-
λῆς ὁ Δάφνις καὶ ἡ Χλόη λαβόμενοι προῆλθον τῆς
αὐλῆς ἵνα ὁ κιττός· καὶ πάλιν βρόχους στήσαντες καὶ
ἰξὸν ἐπαλείψαντες ἐθήρων πλῆθος οὐκ ὀλίγον ὀρνί-
3 θων. Ἦν δ' αὐτοῖς καὶ φιλημάτων ἀπόλαυσις συνε-
χὴς καὶ λόγων ὁμιλία τερπνή. „Διὰ σὲ ἦλθον, Χλόη."
„Οἶδα, Δάφνι." „Διὰ σὲ ἀπολλύω τοὺς ἀθλίους κοψί-
χους." „Τί οὖν σοι γένωμαι;" „Μέμνησό μου." „Μνη-
μονεύω, νὴ τὰς Νύμφας, ἃς ὤμοσά ποτε εἰς ἐκεῖνο
τὸ ἄντρον **, εἰς ὃ ἥξομεν εὐθύς, ἂν ἡ χιὼν τακῇ."
4 „Ἀλλὰ πολλή ἐστι, Χλόη, καὶ δέδοικα μὴ ἐγὼ πρὸ
ταύτης τακῶ." „Θάρρει, Δάφνι, θερμός ἐστιν ὁ
ἥλιος." „Εἰ γὰρ οὕτως γένοιτο, Χλόη, θερμός, ὡς
τὸ κᾶον πῦρ τὴν καρδίαν τὴν ἐμήν." „Παίζεις ἀπα-
τῶν με." „Οὐ μὰ τὰς αἶγας, ἃς σύ με ἐκέλευες ὀμνύειν."
11 Τοιαῦτα ἀντιφωνήσασα πρὸς τὸν Δάφνιν ἡ Χλόη
καθάπερ ἠχώ, καλούντων αὐτοὺς τῶν περὶ τὴν Νά-
πην εἰσέδραμον, πολὺ περιττοτέραν τῆς χθιζῆς θήραν
κομίζοντες· καὶ ἀπαρξάμενοι τῷ Διονύσῳ κρατῆρος
2 ἤσθιον κιττῷ τὰς κεφαλὰς ἐστεφανωμένοι. Καὶ ἐπεὶ
καιρὸς ἦν, ἰακχάσαντες καὶ εὐάσαντες προύπεμπον
τὸν Δάφνιν, πλήσαντες αὐτοῦ τὴν πήραν κρεῶν καὶ
ἄρτων. Ἔδωκαν δὲ καὶ τὰς φάττας καὶ τὰς κίχλας Λά-
μωνι καὶ Μυρτάλῃ κομίζειν, ὡς αὐτοὶ θηράσοντες
ἄλλας, ἔστ' ἂν ὁ χειμὼν μένῃ καὶ ὁ κιττὸς μὴ λείπῃ.
3 Ὁ δὲ ἀπῄει, φιλήσας αὐτοὺς προτέρους Χλόης, ἵνα

τὸ ἐκείνης φίλημα καθαρὸν μείνῃ. Καὶ ἄλλας δὲ πολ-
λὰς ἦλθεν ὁδοὺς ἐπ' ἄλλαις τέχναις, ὥστε μὴ παντά-
πασιν αὐτοῖς γενέσθαι τὸν χειμῶνα ἀνέραστον.

Ἤδη δὲ ἦρος ἀρχομένου καὶ τῆς μὲν χιόνος λυο- 12
μένης, τῆς δὲ γῆς γυμνουμένης καὶ τῆς πόας ὑπαν-
θούσης οἵ τε ἄλλοι νομεῖς ἦγον τὰς ἀγέλας εἰς νομὴν
καὶ πρὸ τῶν ἄλλων Χλόη καὶ Δάφνις, οἷα μείζονι δου-
λεύοντες ποιμένι. Εὐθὺς οὖν δρόμος ἦν ἐπὶ τὰς Νύμ- 2
φας καὶ τὸ ἄντρον, ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸν Πᾶνα καὶ τὴν
πίτυν, εἶτα ἐπὶ τὴν δρῦν, ὑφ' ἣν καθίζοντες καὶ τὰς
ἀγέλας ἔνεμον καὶ ἀλλήλους κατεφίλουν. Ἀνεζήτη-
σαν δὲ καὶ ἄνθη στεφανῶσαι θέλοντες τοὺς θεούς·
τὰ δὲ ἄρτι ὁ ζέφυρος τρέφων καὶ ὁ ἥλιος θερμαίνων
ἐξῆγεν· ὅμως δὲ εὑρέθη καὶ ἴα καὶ νάρκισσος καὶ
ἀναγαλλὶς καὶ ὅσα ἦρος πρωτοφορήματα. Ἡ μὲν [[*οὖν*]] 3
Χλόη καὶ ὁ Δάφνις ** *ἀπὸ αἰγῶν καὶ ἀπὸ οἰῶν τινων*
γάλα νέον καὶ τοῦτο στεφανοῦντες τὰ ἀγάλματα κατέ-
σπεισαν. Ἀπήρξαντο καὶ σύριγγος, καθάπερ τὰς ἀη- 4
δόνας ἐς τὴν μουσικὴν ἐρεθίζοντες· αἱ δ' ὑπεφθέγ-
γοντο ἐν ταῖς λόχμαις καὶ τὸν Ἴτυν κατ' ὀλίγον ἠκρί-
βουν, ὥσπερ ἀναμιμνησκόμεναι τῆς ᾠδῆς ἐκ μακρᾶς
σιωπῆς.

Ἐβληχήσατό που καὶ ποίμνιον· ἐσκίρτησάν που 13
καὶ ἄρνες καὶ ταῖς μητράσιν ὑποκλάσαντες τὴν θηλὴν
ἔσπασαν· τὰς δὲ μήπω τετοκυίας οἱ κριοὶ καταδιώ-
κοντες καὶ κάτω στήσαντες ἔβαινον ἄλλος ἄλλην. Ἐγί- 2
νοντο καὶ τράγων διώγματα καὶ ἐς τὰς αἶγας ἐρωτι-
κώτερα πηδήματα, καὶ ἐμάχοντο περὶ τῶν αἰγῶν· καὶ
ἕκαστος εἶχεν ἰδίας καὶ ἐφύλαττε μή τις αὐτὰς μοι-
χεύσῃ λαθών. Καὶ γέροντας ὁρῶντας ἐξώρμησεν [[*ἂν*]] 3

---

24 post *ὑποκλάσαντες*: *αὐτούς*

εἰς ἀφροδίτην τὰ τοιαῦτα θεάματα· οἱ δὲ καὶ νέοι
καὶ σφριγῶντες καὶ πολὺν ἤδη χρόνον ἔρωτα ζητοῦν-
τες ἐξεκάοντο πρὸς τὰ ἀκούσματα καὶ ἐτήκοντο πρὸς
τὰ θεάματα καὶ ἐζήτουν καὶ αὐτοὶ περιττότερόν τι φι-
4 λήματος καὶ περιβολῆς, μάλιστα δὲ ὁ Δάφνις. Οἷα
γοῦν ἐνηβήσας τῇ κατὰ τὸν χειμῶνα οἰκουρίᾳ καὶ εὐ-
σχολίᾳ πρός τε τὰ φιλήματα ὤργα καὶ πρὸς τὰς πε-
ριβολὰς ἐσκιτάλιζε καὶ ἦν ἐς πᾶν ἔργον περιεργότερος
καὶ θρασύτερος.
14 Ἤτει δὴ τὴν Χλόην χαρίσασθαί οἱ πᾶν ὅσον βού-
λεται καὶ γυμνὴν γυμνῷ συγκατακλινῆναι μακρότε-
ρον ἢ πρόσθεν εἰώθεσαν· τοῦτο γὰρ λείπειν τοῖς Φι-
λητᾶ παιδεύμασιν, ἵνα δὴ γένηται τὸ μόνον ἔρωτα
2 παῦον φάρμακον. Τῆς δὲ πυνθανομένης τί πλέον
ἐστὶ φιλήματος καὶ περιβολῆς καὶ αὐτῆς κατακλίσεως
καὶ τί ἔγνωκε δρᾶσαι γυμνὸς γυμνῇ συγκατακλινείς,
"τοῦτο" εἶπεν "ὃ οἱ κριοὶ ποιοῦσι τὰς οἶς καὶ οἱ τράγοι
3 τὰς αἶγας. Ὁρᾷς ὡς μετὰ τοῦτο τὸ ἔργον οὔτε ἐκεῖναι
φεύγουσιν ἔτι αὐτοὺς οὔτε ἐκεῖνοι κάμνουσι διώκον-
τες, ἀλλ' ὥσπερ κοινῆς λοιπὸν ἀπολαύσαντες ἡδονῆς
συννέμονται; Γλυκύ τι, ὡς ἔοικεν, ἐστὶ τὸ ἔργον καὶ
4 νικᾷ τὸ ἔρωτος πικρόν." "Εἶτα οὐχ ὁρᾷς, ὦ Δάφνι,
τὰς αἶγας καὶ τοὺς τράγους καὶ τοὺς κριοὺς καὶ τὰς
οἶς ὡς ὀρθοὶ μὲν ἐκεῖνοι δρῶσιν, ὀρθαὶ δὲ ἐκεῖναι πά-
σχουσιν, οἱ μὲν ἐπιπηδήσαντες, αἱ δὲ κατανωτισάμε-
ναι; Σὺ δέ με ἀξιοῖς συγκατακλινῆναι καὶ ταῦτα
γυμνήν; Καίτοιγε ἐκεῖναι πόσον ἐκδεδυμένης ἐμοῦ
5 λασιώτεραι;" Πείθεται Δάφνις καὶ συγκατακλινεὶς
αὐτῇ πολὺν χρόνον ἔκειτο καὶ οὐδὲν ὧν ἕνεκα ὤργα
ποιεῖν ἐπιστάμενος ἀνίστησιν αὐτὴν καὶ κατόπιν πε-
ριεφύετο μιμούμενος τοὺς τράγους. Πολὺ δὲ μᾶλλον

ἀπορηθείς, καθίσας ἔκλαεν εἰ καὶ κριῶν ἀμαθέστερος
εἰς τὰ ἔρωτος ἔργα.

Ἦν δέ τις αὐτῷ γείτων, γεωργὸς γῆς ἰδίας, Χρῶ- 15
μις τοὔνομα, παρηβῶν ἤδη τὸ σῶμα. Τούτῳ γύναιον
ἦν ἐπακτὸν ἐξ ἄστεος, νέον καὶ ὡραῖον καὶ ἀγροικίας
ἁβρότερον· τούτῳ Λυκαίνιον ὄνομα ἦν. Αὕτη ἡ Λυ- 2
καίνιον ὁρῶσα τὸν Δάφνιν καθ' ἑκάστην ἡμέραν παρ-
ελαύνοντα τὰς αἶγας ἕωθεν εἰς νομήν, νύκτωρ ἐκ
νομῆς, ἐπεθύμησεν ἐραστὴν κτήσασθαι δώροις δε-
λεάσασα. Καὶ δή ποτε λοχήσασα μόνον καὶ σύριγγα 3
δῶρον ἔδωκε καὶ μέλι ἐν κηρίῳ καὶ πήραν ἐλάφου·
εἰπεῖν δέ τι ὤκνει, τὸν Χλόης ἔρωτα καταμαντευομένη·
πάνυ γὰρ ἑώρα προσκείμενον αὐτὸν τῇ κόρῃ. Πρό- 4
τερον μὲν οὖν ἐκ νευμάτων καὶ γέλωτος συνεβάλετο
τοῦτο, τότε δὲ ἐξ ἑωθινοῦ σκηψαμένη πρὸς Χρῶμιν
ὡς παρὰ τίκτουσαν ἄπεισι γείτονα κατόπιν τε αὐτοῖς
παρηκολούθησε καὶ εἴς τινα λόχμην ἐγκρύψασα ἑαυ-
τήν, ὡς μὴ βλέποιτο, πάντα ἤκουσεν ὅσα εἶπον, πάντα
εἶδεν ὅσα ἔπραξαν· οὐκ ἔλαθεν αὐτὴν οὐδὲ κλαύσας
ὁ Δάφνις. Συναλγήσασα δὴ τοῖς ἀθλίοις καὶ καιρὸν 5
ἥκειν νομίσασα διττόν, τὸν μὲν εἰς τὴν ἐκείνων σω-
τηρίαν, τὸν δὲ εἰς τὴν ἑαυτῆς ἐπιθυμίαν, ἐπιτεχνᾶ-
ταί τι τοιόνδε.

Τῆς ἐπιούσης ὡς πάλιν παρὰ τὴν γυναῖκα τὴν 16
τίκτουσαν ἀπιοῦσα φανερῶς ἐπὶ τὴν δρῦν, ἔνθα ἐκαθ-
έζοντο Δάφνις καὶ Χλόη, παραγίνεται καὶ ἀκριβῶς
μιμησαμένη τὴν τεταραγμένην "σῶσόν με" εἶπε 2
"Δάφνι, τὴν ἀθλίαν· ἐκ γάρ μοι τῶν χηνῶν τῶν εἴκοσιν
ἕνα τὸν κάλλιστον ἀετὸς ἥρπασε καὶ οἷα μέγα φορτίον
ἀράμενος οὐκ ἐδυνήθη μετέωρος ἐπὶ τὴν συνήθη τὴν
ὑψηλὴν κομίσαι ἐκείνην πέτραν, ἀλλ' εἰς τήνδε τὴν ὕλην
τὴν ταπεινὴν ἔχων κατέπεσε. Σὺ τοίνυν, πρὸς τῶν 3

Νυμφῶν καὶ τοῦ Πανὸς ἐκείνου, συνεισελθὼν εἰς τὴν
ὕλην (μόνη γὰρ δέδοικα) σῶσόν μοι τὸν χῆνα, μηδὲ
4 περιίδῃς ἀτελῆ μοι τὸν ἀριθμὸν γενόμενον. Τάχα δὲ
καὶ αὐτὸν τὸν ἀετὸν ἀποκτενεῖς καὶ οὐκέτι πολλοὺς
ὑμῶν ἄρνας καὶ ἐρίφους ἁρπάσει. Τὴν δὲ ἀγέλην τέως
φρουρήσει Χλόη· πάντως αὐτὴν ἴσασιν αἱ αἶγες ἀεί
σοι συννέμουσαν."

17 Οὐδὲν τῶν μελλόντων ὑποπτεύσας ὁ Δάφνις εὐ-
θὺς ἀνίσταται καὶ ἀράμενος τὴν καλαύροπα κατόπιν
ἠκολούθει τῇ Λυκαινίῳ· ἡ δὲ ἡγεῖτο ὡς μακροτάτω
τῆς Χλόης. Καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸ πυκνότατον ἐγένοντο,
πηγῆς πλησίον καθίσαι κελεύσασα αὐτὸν "ἐρᾷς" εἶπε
"Δάφνι, Χλόης· τοῦτο ἔμαθον ἐγὼ νύκτωρ παρὰ τῶν
2 Νυμφῶν. Δι' ὀνείρατος ἐμοὶ τὰ χθιζά σου διηγήσαντο
δάκρυα καὶ ἐκέλευσάν σε σῶσαι διδαξαμένην τὰ ἔρω-
τος ἔργα. Τὰ δ' ἐστὶν οὐ φιλήματα καὶ περιβολαὶ καὶ
οἷα δρῶσι κριοὶ καὶ τράγοι· ἄλλα ταῦτα πηδήματα
καὶ τῶν ἐκεῖ γλυκύτερα· πρόσεστι γὰρ αὐτοῖς χρόνος
3 μακροτέρας ἡδονῆς. Εἰ δή σοι φίλον ἀπηλλάχθαι κα-
κῶν καὶ ἐν πείρᾳ γενέσθαι ⟦τῶν⟧ ζητουμένων τερ-
πνῶν, ἴθι, παραδίδου μοι τερπνὸν σαυτὸν μαθητήν·
ἐγὼ δὲ χαριζομένη ταῖς Νύμφαις ἐκεῖνα διδάξω."

18 Οὐκ ἐκαρτέρησεν ὁ Δάφνις ὑφ' ἡδονῆς, ἀλλ' ἅτε
ἄγροικος καὶ αἰπόλος καὶ ἐρῶν καὶ νέος, πρὸ τῶν πο-
δῶν καταπεσὼν τὴν Λυκαίνιον ἱκέτευεν ὅτι τάχιστα
διδάξαι τὴν τέχνην, δι' ἧς ὃ βούλεται δράσει Χλόην·
2 καὶ ὥσπερ τι μέγα καὶ θεόπεμπτον ἀληθῶς μέλλων
διδάσκεσθαι καὶ ἔριφον αὐτῇ σηκίτην δώσειν ἐπηγ-
γείλατο καὶ τυροὺς ἁπαλοὺς πρωτορρύτου γάλακτος
3 καὶ τὴν αἶγα αὐτήν. Εὑροῦσα δὴ ἡ Λυκαίνιον αἰπο-
λικὴν ἀφθονίαν, οἵαν οὐ προσεδόκησεν, ἤρχετο παι-
δεύειν τὸν Δάφνιν τοῦτον τὸν τρόπον. Ἐκέλευσεν

αὐτὸν καθίσαι πλησίον αὐτῆς, ὡς εἶχε, καὶ φιλήματα
φιλεῖν οἷα εἰώθει καὶ ὅσα, καὶ φιλοῦντα ἅμα περι-
βάλλειν καὶ κατακλίνεσθαι χαμαί. Ὡς δὲ ἐκαθέσθη 4
καὶ ἐφίλησε καὶ κατεκλίνη, μαθοῦσα ἐνεργεῖν δυνά-
μενον καὶ σφριγῶντα, ἀπὸ μὲν τῆς ἐπὶ πλευρὰν κα-
τακλίσεως ἀνίστησιν, αὐτὴν δὲ ὑποστορέσασα ἐντέ-
χνως ἐς τὴν τέως ζητουμένην ὁδὸν ἦγε. Τὸ δὲ ἐντεῦ-
θεν οὐδὲν περιειργάζετο ξένον· αὐτὴ γὰρ ἡ φύσις
λοιπὸν ἐπαίδευσε τὸ πρακτέον.

Τελεσθείσης δὲ τῆς ἐρωτικῆς παιδαγωγίας ὁ μὲν 19
Δάφνις ἔτι ποιμενικὴν γνώμην ἔχων ὥρμητο τρέχειν
ἐπὶ τὴν Χλόην καὶ ὅσα ἐπεπαίδευτο δρᾶν αὐτίκα, κα-
θάπερ δεδοικὼς μὴ βραδύνας ἐπιλάθοιτο· ἡ δὲ Λυ-
καίνιον κατασχοῦσα αὐτὸν ἔλεξεν ὧδε "ἔτι καὶ ταῦτά
σε δεῖ μαθεῖν, Δάφνι. Ἐγὼ γυνὴ τυγχάνουσα πέ- 2
πονθα νῦν οὐδέν· πάλαι γάρ με ταῦτα ἀνὴρ ἄλλος
ἐπαίδευσε, μισθὸν τὴν παρθενίαν λαβών· Χλόη δὲ
συμπαλαίουσά σοι ταύτην τὴν πάλην καὶ οἰμώξεται
καὶ κλαύσεται καὶ αἵματι ῥεύσεται πολλῷ καθάπερ
πεφονευμένη. Ἀλλὰ σὺ τὸ αἷμα μὴ φοβηθῇς, ἀλλ' 3
ἡνίκα ἂν πείσῃς αὐτήν σοι παρασχεῖν, ἄγαγε αὐτὴν
εἰς τοῦτο τὸ χωρίον, ἵνα, κἂν βοήσῃ, μηδεὶς ἀκούσῃ,
κἂν δακρύσῃ, μηδεὶς ἴδῃ, κἂν αἱμαχθῇ, λούσηται τῇ
πηγῇ· καὶ μέμνησο ὅτι σε ἄνδρα ἐγὼ πρὸ Χλόης πε-
ποίηκα."

Ἡ μὲν οὖν Λυκαίνιον τοσαῦτα ὑποθεμένη κατ' 20
ἄλλο μέρος τῆς ὕλης ἀπῆλθεν, ὡς ἔτι ζητοῦσα τὸν
χῆνα· ὁ δὲ Δάφνις εἰς λογισμὸν ἄγων τὰ εἰρημένα,
τῆς μὲν πρότερον ὁρμῆς ἀπήλλακτο, διοχλεῖν δὲ τῇ
Χλόῃ περιττότερον ὤκνει φιλήματος καὶ περιβολῆς,
μήτε βοῆσαι θέλων αὐτὴν ὡς πρὸς πολέμιον, μήτε δα-
κρῦσαι ὡς ἀλγοῦσαν, μήτε αἱμαχθῆναι καθάπερ πε- 2

φονευμένην· ἀρτιμαθὴς γὰρ ὢν ἐδεδοίκει τὸ αἷμα
καὶ ἐνόμιζεν ὅτι ἄρα ἐκ μόνου τραύματος αἷμα γίνε-
ται. Γνοὺς δὲ τὰ συνήθη τέρπεσθαι μετ' αὐτῆς ἐξέβη
τῆς ὕλης· καὶ ἐλθὼν ἵνα ἐκάθητο στεφανίσκον ἴων
πλέκουσα, τόν τε χῆνα τῶν τοῦ ἀετοῦ ὀνύχων ἐψεύ-
σατο ἐξαρπάσαι καὶ περιφὺς ἐφίλησεν, οἷον ἐν τῇ
3 τέρψει Λυκαίνιον· τοῦτο γὰρ ἐξῆν ὡς ἀκίνδυνον· ἡ
δὲ τὸν στέφανον ἐφήρμοσεν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ καὶ τὴν
κόμην ἐφίλησεν ὡς τῶν ἴων κρείττονα. Κἀκ τῆς πή-
ρας προκομίσασα παλάθης μοῖραν καὶ ἄρτους τινὰς
ἔδωκε φαγεῖν· καὶ ἐσθίοντος ἀπὸ τοῦ στόματος ἥρ-
παζε καὶ οὕτως ἤσθιεν ὥσπερ νεοττὸς ὄρνιθος.

21 Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν καὶ περιττότερα φιλούντων
ὧν ἤσθιον, ναῦς ἁλιέων ὤφθη παραπλέουσα. Ἄνε-
μος μὲν οὐκ ἦν, γαλήνη δὲ ἦν καὶ ἐρέττειν ἐδόκει.
Καὶ ἤρεττον ἐρρωμένως· ἠπείγοντο γὰρ νεαλεῖς ἰχθῦς
2 εἰς τὴν πόλιν διασώσασθαι τῶν τινι πλουσίων. Οἷον
οὖν εἰώθασι ναῦται δρᾶν ἐς καμάτων ἀμέλειαν, τοῦτο
κἀκεῖνοι δρῶντες τὰς κώπας ἀνέφερον. Εἷς μὲν αὐ-
τοῖς κελευστὴς ναυτικὰς ᾖδεν ᾠδάς, οἱ δὲ λοιποὶ κα-
θάπερ χορὸς ὁμοφώνως κατὰ καιρὸν τῇ ἐκείνου φωνῇ
3 ἐβόων. Ἡνίκ' οὖν ἐν ἀναπεπταμένῃ τῇ θαλάττῃ ταῦτα
ἔπραττον, ἠφανίζετο ἡ βοὴ χεομένης τῆς φωνῆς εἰς
πολὺν ἀέρα· ἐπεὶ δὲ ἄκρᾳ τινὶ ὑποδραμόντες εἰς κόλ-
πον μηνοειδῆ καὶ κοῖλον εἰσήλασαν, μείζων μὲν
ἠκούετο βοή, σαφῆ δὲ ἐξέπιπτεν εἰς τὴν γῆν τὰ τῶν
4 κελευστῶν ᾄσματα. Κοῖλος γὰρ τῷ πεδίῳ αὐλὼν ὑπο-
κείμενος καὶ τὸν ἦχον εἰς αὐτὸν ὡς ὄργανον δεχόμε-
νος πάντων τῶν φθεγγομένων μιμητὴν φωνὴν ἀπε-
δίδου, ἰδίᾳ μὲν τῶν κωπῶν τὸν ἦχον, ἰδίᾳ δὲ τὴν
φωνὴν τῶν ναυτῶν· καὶ ἐγίνετο ἄκουσμα τερπνόν.

Φθανούσης γὰρ τῆς ἀπὸ τῆς θαλάττης φωνῆς, ἡ ἐκ 5
τῆς γῆς φωνὴ τοσοῦτον ἐπαύετο βράδιον, ὅσον ἤρξατο.

Ὁ μὲν οὖν Δάφνις εἰδὼς τὸ πραττόμενον μόνῃ 22
τῇ θαλάττῃ προσεῖχε καὶ ἐτέρπετο τῇ νηὶ παρατρε-
χούσῃ τὸ πεδίον θᾶττον πτεροῦ καὶ ἐπειρᾶτό τινα δια-
σώσασθαι τῶν ᾀσμάτων, ὡς γένοιτο τῆς σύριγγος
μέλη· ἡ δὲ Χλόη τότε πρῶτον πειρωμένη τῆς καλου- 2
μένης ἠχοῦς ποτὲ μὲν εἰς τὴν θάλατταν ἀπέβλεπε,
τῶν ναυτῶν κελευόντων, ποτὲ δὲ εἰς τὴν ὕλην ἐπε-
στρέφετο, ζητοῦσα τοὺς ἀντιφωνοῦντας. Καὶ ἐπεὶ 3
παραπλευσάντων ἦν κἀν τῷ αὐλῶνι σιγή, ἐπυνθά-
νετο τοῦ Δάφνιδος, εἰ καὶ ὀπίσω τῆς ἄκρας ἐστὶ θά-
λαττα καὶ ναῦς ἄλλη παρέπλει καὶ ἄλλοι ναῦται τὰ
αὐτὰ ᾖδον καὶ ἅμα πάντες σιωπῶσι. Γελάσας οὖν ὁ 4
Δάφνις ἡδὺ καὶ φιλήσας ἥδιον φίλημα καὶ τὸν τῶν
ἴων στέφανον ἐκείνῃ περιθεὶς ἤρξατο αὐτῇ μυθολο-
γεῖν τὸν μῦθον τῆς Ἠχοῦς, αἰτήσας, εἰ διδάξειε, μι-
σθὸν παρ' αὐτῆς ἄλλα φιλήματα δέκα.

"Νυμφῶν, ὦ κόρη, πολὺ γένος, Μελίαι καὶ 23
Δρυάδες καὶ Ἕλειοι· πᾶσαι καλαί, πᾶσαι μουσικαί.
Καὶ μιᾶς τούτων θυγάτηρ Ἠχὼ γίνεται, θνητὴ μὲν
ὡς ἐκ πατρὸς θνητοῦ, καλὴ δὲ ὡς ἐκ μητρὸς καλῆς.
Τρέφεται μὲν ὑπὸ Νυμφῶν, παιδεύεται δὲ ὑπὸ Μου- 2
σῶν συρίττειν, αὐλεῖν, τὰ πρὸς λύραν, τὰ πρὸς κι-
θάραν, πᾶσαν ᾠδήν, ὥστε καὶ παρθενίας εἰς ἄνθος
ἀκμάσασα ταῖς Νύμφαις συνεχόρευε, ταῖς Μούσαις
συνῇδεν· ἄρρενας δὲ ἔφευγε πάντας, καὶ ἀνθρώπους
καὶ θεούς, φιλοῦσα τὴν παρθενίαν. Ὁ Πὰν ὀργίζεται 3
τῇ κόρῃ, τῆς μουσικῆς φθονῶν, τοῦ κάλλους μὴ τυ-
χών, καὶ μανίαν ἐμβάλλει τοῖς ποιμέσι καὶ τοῖς αἰπό-
λοις. Οἱ δὲ ὥσπερ κύνες ἢ λύκοι διασπῶσιν αὐτὴν
καὶ ῥίπτουσιν εἰς πᾶσαν γῆν ἔτι ᾄδοντα τὰ μέλη. Καὶ 4

τὰ μέλη Γῆ χαριζομένη Νύμφαις ἔκρυψε πάντα. Καὶ ἐτήρησε τὴν μουσικὴν καὶ γνώμῃ Μουσῶν ἀφίησι φωνὴν καὶ μιμεῖται πάντα, καθάπερ τότε ἡ κόρη, θεούς, ἀνθρώπους, ὄργανα, θηρία· μιμεῖται καὶ
5 αὐτὸν συρίττοντα τὸν Πᾶνα. Ὁ δὲ ἀκούσας ἀναπηδᾷ καὶ διώκει κατὰ τῶν ὀρῶν, οὐκ ἐρῶν τυχεῖν ἀλλ' ἢ τοῦ μαθεῖν, τίς ἐστιν ὁ λανθάνων μαθητής."

Ταῦτα μυθολογήσαντα τὸν Δάφνιν οὐ δέκα μόνον φιλήματα ἀλλὰ πάνυ πολλὰ κατεφίλησεν ἡ Χλόη· μικροῦ δὲ καὶ τὰ αὐτὰ εἶπεν ἡ Ἠχώ, καθάπερ μαρτυροῦσα ὅτι μηδὲν ἐψεύσατο.

24 Θερμοτέρου δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν γινομένου τοῦ ἡλίου, οἷα τοῦ μὲν ἦρος παυομένου τοῦ δὲ θέρους ἀρχομένου, πάλιν αὐτοῖς ἐγίνοντο καιναὶ τέρψεις
2 καὶ θέρειοι. Ὁ μὲν γὰρ ἐνήχετο ἐν τοῖς ποταμοῖς, ἡ δὲ ἐν ταῖς πηγαῖς ἐλούετο· ὁ μὲν ἐσύριττεν ἁμιλλώμενος πρὸς τὰς πίτυς, ἡ δὲ ᾖδε ταῖς ἀηδόσιν ἐρίζουσα· ἐθήρων ἀκρίδας λάλους, ἐλάμβανον τέττιγας ἠχοῦντας, ἄνθη συνέλεγον, δένδρα ἔσειον, ὀπώραν ἤσθιον· ἤδη ποτὲ καὶ γυμνοὶ συγκατεκλίνησαν καὶ ἓν δέρμα
3 αἰγὸς ἐπεσύραντο. Καὶ ἐγένετο ἂν γυνὴ Χλόη ῥᾳδίως, εἰ μὴ Δάφνιν ἐτάραξε τὸ αἷμα. Ἀμέλει καὶ δεδοικὼς μὴ νικηθῇ τὸν λογισμόν ποτε, πολλὰ γυμνοῦσθαι τὴν Χλόην οὐκ ἐπέτρεπεν, ὥστε ἐθαύμαζε μὲν ἡ Χλόη, τὴν δὲ αἰτίαν ᾐδεῖτο πυθέσθαι.

25 Ἐν τῷ θέρει τῷδε καὶ μνηστήρων πλῆθος ἦν περὶ τὴν Χλόην καὶ πολλοὶ πολλαχόθεν ἐφοίτων παρὰ τὸν Δρύαντα πρὸς γάμον αἰτοῦντες αὐτήν. Καὶ οἱ μέν τι
2 δῶρον ἔφερον, οἱ δὲ ἐπηγγέλλοντο μεγάλα. Ἡ μὲν οὖν Νάπη ταῖς ἐλπίσιν ἐπαιρομένη συνεβούλευεν ἐκδιδόναι τὴν Χλόην μηδὲ κατέχειν οἴκοι πρὸς πλέον τηλικαύτην κόρην, ἣ τάχα μικρὸν ὕστερον νέμουσα

τὴν παρθενίαν ἀπολέσει καὶ ἄνδρα ποιήσεταί τινα τῶν ποιμένων ἐπὶ μήλοις ἢ ῥόδοις, ἀλλ' ἐκείνην τε ποιῆσαι δέσποιναν οἰκίας καὶ αὐτοὺς πολλὰ λαβόντας ἰδίῳ φυλάττειν αὐτὰ καὶ γνησίῳ παιδίῳ (ἐγεγόνει γὰρ αὐτοῖς ἄρρεν παιδίον οὐ πρὸ πολλοῦ τινος)· ὁ δὲ 3
Δρύας ποτὲ μὲν ἐθέλγετο τοῖς λεγομένοις (μείζονα γὰρ ἢ κατὰ ποιμαίνουσαν κόρην δῶρα ὠνομάζετο παρ' ἑκάστου), ποτὲ δὲ ⟦ἐννοήσας⟧ ὡς κρείττων ἐστὶν ἡ παρθένος μνηστήρων γεωργῶν καὶ ὡς, εἴ ποτε τοὺς ἀληθινοὺς γονέας εὕροι, μεγάλως αὐτοὺς εὐδαίμονας θήσει, ἀνεβάλλετο τὴν ἀπόκρισιν καὶ εἷλκε χρόνον ἐκ χρόνου καὶ ἐν τῷ τέως ἀπεκέρδαινεν οὐκ ὀλίγα δῶρα.
Ἡ μὲν δὴ μαθοῦσα λυπηρῶς πάνυ διῆγε καὶ τὸν 4
Δάφνιν ἐλάνθανεν ἐπὶ πολύ, λυπεῖν οὐ θέλουσα· ὡς δὲ ἐλιπάρει καὶ ἐνέκειτο πυνθανόμενος καὶ ἐλυπεῖτο μᾶλλον μὴ μανθάνων ἢ ἔμελλε μαθών, πάντα αὐτῷ διηγεῖται, τοὺς μνηστευομένους ὡς πολλοὶ καὶ πλούσιοι, τοὺς λόγους οὓς ἡ Νάπη σπεύδουσα τὸν γάμον ἔλεγεν, ⟦καὶ⟧ ὡς οὐκ ἀπείπατο Δρύας, ἀλλ' ὡς εἰς τὸν τρυγητὸν ἀναβέβληται.

Ἔκφρων ἐπὶ τούτοις ὁ Δάφνις γίνεται καὶ ἐδά- 26
κρυσε καθήμενος, ἀποθανεῖσθαι μηκέτι συννεμούσης Χλόης λέγων· καὶ οὐκ αὐτὸς μόνος, ἀλλὰ καὶ τὰ πρόβατα μετὰ τοιοῦτον ποιμένα. Εἶτα ἀνενεγκὼν ἐθάρρει καὶ πείσειν ἐνενόει τὸν πατέρα καὶ ἕνα τῶν μνωμένων αὐτὸν ἠρίθμει καὶ πολὺ κρατήσειν ἤλπιζε τῶν ἄλλων.
Ἓν αὐτὸν ἐτάραττεν· οὐκ ἦν Λάμων πλούσιος· τοῦτο 2
μόνον αὐτοῦ τὴν ἐλπίδα λεπτὴν εἰργάζετο· ὅμως δὲ ἐδόκει μνᾶσθαι, καὶ τῇ Χλόῃ συνεδόκει. Τῷ Λάμωνι μὲν οὖν οὐδὲν ἐτόλμησεν εἰπεῖν, τῇ Μυρτάλῃ δὲ θαρρήσας καὶ τὸν ἔρωτα ἐμήνυσε καὶ περὶ τοῦ γάμου λόγους προσήνεγκεν· ἡ δὲ τῷ Λάμωνι νύκτωρ ἐκοινώ-

3 σατο. Σκληρῶς δὲ ἐκείνου τὴν ἔντευξιν ἐνεγκόντος
καὶ λοιδορήσαντος εἰ παιδὶ θυγάτριον ποιμένων προξε-
νεῖ μεγάλην ἐν τοῖς γνωρίσμασιν ἐπαγγελλομένῳ
τύχην, ὃς αὐτούς, εὑρὼν τοὺς οἰκείους, καὶ ἐλευθέ-
ρους θήσει καὶ δεσπότας ἀγρῶν μειζόνων, ἡ Μυρτάλη
διὰ τὸν ἔρωτα φοβουμένη μὴ τελέως ἀπελπίσας ὁ
Δάφνις τὸν γάμον τολμήσῃ τι θανατῶδες, ἄλλας αὐτῷ
4 τῆς ἀντιρρήσεως αἰτίας ἀπήγγειλε. "Πένητες ἐσμέν,
ὦ παῖ, καὶ δεόμεθα νύμφης φερούσης τι μᾶλλον· οἱ
δὲ πλούσιοι καὶ πλουσίων νυμφίων δεόμενοι. Ἴθι
δή, πεῖσον Χλόην, ἡ δὲ τὸν πατέρα, μηδὲν αἰτεῖν
μέγα· πάντως δή που κἀκείνη φιλεῖ σε καὶ βούλεται
συγκαθεύδειν πένητι καλῷ μᾶλλον ἢ πιθήκῳ πλου-
σίῳ."
27 Μυρτάλη μὲν οὔποτε ἐλπίσασα Δρύαντα τούτοις
συνθήσεσθαι μνηστῆρας ἔχοντα πλουσιωτέρους εὐ-
πρεπῶς ᾤετο παρῃτῆσθαι τὸν γάμον· Δάφνις δὲ οὐκ
εἶχε μέμφεσθαι τὰ λελεγμένα. Λειπόμενος δὲ πολὺ
τῶν αἰτουμένων τὸ σύνηθες ἐρασταῖς πενομένοις
ἔπραττεν· ἐδάκρυε καὶ τὰς Νύμφας αὖθις ἐκάλει
2 βοηθούς. Αἱ δὲ αὐτῷ καθεύδοντι νύκτωρ ἐν τοῖς αὐ-
τοῖς ἐφίστανται σχήμασιν, ἐν οἷς καὶ πρότερον· ἔλεγε
δὲ ἡ πρεσβυτάτη πάλιν "γάμου μὲν μέλει τῆς Χλόης
ἄλλῳ θεῷ, δῶρα δέ σοι δώσομεν ἡμεῖς, ἃ θέλξει Δρύ-
3 αντα. Ἡ ναῦς ἡ τῶν Μηθυμναίων νεανίσκων, ἧς τὴν
λύγον αἵ σαί ποτε αἶγες κατέφαγον, ἡμέρᾳ μὲν ἐκείνῃ
μακρὰν τῆς γῆς ὑπηνέχθη πνεύματι· νυκτὸς δὲ πε-
λαγίου ταράξαντος ἀνέμου τὴν θάλατταν εἰς τὴν γῆν
4 εἰς τὰς τῆς ἄκρας πέτρας ἐξεβράσθη. Αὐτὴ μὲν οὖν
διεφθάρη καὶ πολλὰ τῶν ἐν αὐτῇ· βαλάντιον δὲ τρισ-

12 post μέγα: καὶ γαμεῖν

*χιλίων δραχμῶν ὑπὸ τοῦ κύματος ἀπεπτύσθη καὶ
κεῖται φυκίοις κεκαλυμμένον πλησίον δελφῖνος νε-
κροῦ, δι' ὃν οὐδεὶς προσῆλθεν ὁδοιπόρος, τὸ δυσώ-
δες τῆς σηπεδόνος παρατρέχων. Ἀλλὰ σὺ πρόσελθε* 5
*καὶ προσελθὼν ἀνελοῦ καὶ ἀνελόμενος δός. Ἱκανόν
σοι νῦν μὲν δόξαι μὴ πένητι, χρόνῳ δὲ ὕστερον ἔσῃ
καὶ πλούσιος."*

Αἱ μὲν ταῦτα εἰποῦσαι τῇ νυκτὶ συναπῆλθον· 28
*γενομένης δὲ ἡμέρας ἀναπηδήσας ὁ Δάφνις περιχα-
ρὴς ἤλαυνε ῥοίζῳ πολλῷ τὰς αἶγας εἰς τὴν νομήν· καὶ
τὴν Χλόην φιλήσας καὶ τὰς Νύμφας προσκυνήσας κατ-
ῆλθεν ἐπὶ θάλατταν, ὡς περιρράνασθαι θέλων· καὶ
ἐπὶ τῆς ψάμμου πλησίον τῆς κυματωγῆς ἐβάδιζε ζη-
τῶν τὰς τρισχιλίας. Ἔμελλε δὲ ἄρ' οὐ πολὺν κάματον* 2
*ἕξειν· ὁ γὰρ δελφὶς [ὁ] οὐκ ἀγαθὸν ὀδωδὼς αὐτῷ
προσέπιπτεν ἐρριμμένος καὶ μυδῶν· οὗ τῇ σηπεδόνι
καθάπερ ἡγεμόνι χρώμενος ὁδοῦ προσῆλθέ τε εὐθὺς
καὶ τὰ φυκία ἀφελὼν εὑρίσκει τὸ βαλάντιον ἀργυρίου
μεστόν. Τοῦτο ἀνελόμενος καὶ εἰς τὴν πήραν ἐνθέ-* 3
*μενος οὐ πρόσθεν ἀπῆλθε, πρὶν τὰς Νύμφας εὐφη-
μῆσαι καὶ αὐτὴν τὴν θάλατταν· καίπερ γὰρ αἰπόλος
ὤν, ἤδη καὶ τὴν θάλατταν ἐνόμιζε τῆς γῆς γλυκυτέ-
ραν, ὡς εἰς τὸν γάμον αὐτῷ τὸν Χλόης συλλαμβά-
νουσαν.*

Εἰλημμένος δὲ τῶν τρισχιλίων οὐκέτ' ἔμελλεν, 29
*ἀλλ' ὡς πάντων ἀνθρώπων πλουσιώτατος, οὐ μόνον
τῶν ἐκεῖ γεωργῶν, αὐτίκα ἐλθὼν παρὰ τὴν Χλόην
διηγεῖται τὸ ὄναρ, δείκνυσι τὸ βαλάντιον, κελεύει τὰς
ἀγέλας φυλάττειν, ἔστ' ἂν ἐπανέλθῃ, καὶ συντείνας
σοβεῖ παρὰ τὸν Δρύαντα. Καὶ εὑρὼν πυρούς τινας
ἁλωνοτριβοῦντα μετὰ τῆς Νάπης πάνυ θρασὺν ἐμ-
βάλλει λόγον περὶ γάμου. "Ἐμοὶ δὸς Χλόην γυναῖκα·* 2

ἐγὼ καὶ συρίττειν οἶδα καλῶς καὶ κλᾶν ἄμπελον καὶ
φυτὰ κατορύττειν· οἶδα καὶ γῆν ἀροῦν καὶ λικμῆσαι
πρὸς ἄνεμον. Ἀγέλην δὲ ὅπως νέμω μάρτυς Χλόη·
πεντήκοντα αἶγας παραλαβὼν διπλασίονας πεποίηκα·
ἔθρεψα καὶ τράγους μεγάλους καὶ καλούς· πρότερον
3 δὲ ἀλλοτρίοις τὰς αἶγας ὑπεβάλλομεν. Ἀλλὰ καὶ νέος
εἰμὶ καὶ γείτων ὑμῖν ἄμεμπτος· καί με ἔθρεψεν αἴξ,
ὡς Χλόην οἶς. Τοσοῦτον δὲ τῶν ἄλλων κρατῶν οὐδὲ
4 δώροις ἡττηθήσομαι. Ἐκεῖνοι δώσουσιν αἶγας καὶ
πρόβατα καὶ ζεῦγος ψωραλέων βοῶν καὶ σῖτον μηδὲ
ἀλεκτορίδας θρέψαι δυνάμενον· παρ' ἐμοῦ δὲ αἵδε
ὑμῖν τρισχίλιαι. Μόνον ἴστω τοῦτο μηδείς, μὴ Λά-
μων αὐτὸς οὑμὸς πατήρ." Ἅμα τ' ἐδίδου καὶ περιβα-
λὼν κατεφίλει.

30 Οἱ δὲ παρ' ἐλπίδα ἰδόντες τοσοῦτον ἀργύριον,
αὐτίκα τε δώσειν ἐπηγγέλλοντο τὴν Χλόην καὶ πεί-
2 σειν ὑπισχνοῦντο τὸν Λάμωνα. Ἡ μὲν δὴ Νάπη μετὰ
τοῦ Δάφνιδος αὐτοῦ μένουσα περιήλαυνε τὰς βοῦς
καὶ τοῖς τριβόλοις κατειργάζετο τὸν στάχυν· ὁ δὲ
Δρύας θησαυρίσας τὸ βαλάντιον ἔνθα ἀπέκειτο τὰ
γνωρίσματα, ταχὺ παρὰ τὸν Λάμωνα καὶ τὴν Μυρ-
τάλην ἐφέρετο, μέλλων παρ' αὐτῶν, τὸ καινότατον,
3 μνᾶσθαι νυμφίον. Εὑρὼν δὲ κἀκείνους κριθία με-
τροῦντας οὐ πρὸ πολλοῦ λελικμημένα ἀθύμως τε
ἔχοντας ὅτι μικροῦ δεῖν ὀλιγώτερα ἦν τῶν καταβλη-
θέντων σπερμάτων, ἐπ' ἐκείνοις μὲν παρεμυθήσατο,
4 κοινὴν ὁμολογήσας ἀφορίαν πανταχοῦ γεγονέναι, τὸν
δὲ Δάφνιν ᾐτεῖτο Χλόῃ καὶ ἔλεγεν ὅτι πολλὰ ἄλλων
διδόντων, οὐδὲν παρ' αὐτῶν λήψεται, μᾶλλον δέ τι
οἴκοθεν αὐτοῖς ἐπιδώσει· συντετράφθαι γὰρ ἀλλή-
λοις κἀν τῷ νέμειν συνῆφθαι φιλίᾳ ῥᾳδίως λυθῆναι

μὴ δυναμένῃ· ἤδη δὲ καὶ ἡλικίαν ἔχειν ὡς καθεύδειν
μετ᾽ ἀλλήλων.

Ὁ μὲν [[οὖν]] ταῦτα καὶ ἔτι πλείω ἔλεγεν, οἷα τοῦ
πεῖσαι ἆθλον ἔχων τὰς τρισχιλίας· ὁ δὲ Λάμων μήτε
πενίαν ἔτι προβάλλεσθαι δυνάμενος (αὐτοὶ γὰρ οὐχ
ὑπερηφάνουν) μήτε ἡλικίαν Δάφνιδος (ἤδη γὰρ μει-
ράκιον ἦν) τὸ μὲν ἀληθὲς οὐδ᾽ ὣς ἐξηγόρευσεν, ὅτι
κρείττων ἐστὶ τοιούτου γάμου, χρόνον δὲ σιωπήσας
ὀλίγον οὕτως ἀπεκρίνατο

“Δίκαια ποιεῖτε τοὺς γείτονας προτιμῶντες τῶν 3
ξένων καὶ πενίας ἀγαθῆς πλοῦτον μὴ νομίζοντες κρείτ-
τονα. Ὁ Πὰν ὑμᾶς καὶ αἱ Νύμφαι ἀντὶ τῶνδε φιλή-
σειαν. Ἐγὼ δὲ σπεύδω μὲν καὶ αὐτὸς τὸν γάμον τοῦ- 2
τον· καὶ γὰρ ἂν μαινοίμην, εἰ μὴ γέρων τε ὢν ἤδη
καὶ χειρὸς εἰς τὰ ἔργα περιττοτέρας δεόμενος ᾤμην
καὶ τὸν ὑμέτερον οἶκον φίλον προσλαβεῖν· περισπού- 3
δαστος δὲ καὶ Χλόη, καλὴ καὶ ὡραία κόρη καὶ πάντα
ἀγαθή· δοῦλος δὲ ὢν οὐδενός εἰμι τῶν ἐμῶν κύριος,
ἀλλὰ δεῖ τὸν δεσπότην μανθάνοντα ταῦτα συγχωρεῖν.
Φέρε οὖν ἀναβαλώμεθα τὸν γάμον εἰς τὸ μετόπωρον.
Ἀφίξεσθαι τότε λέγουσιν αὐτὸν οἱ παραγενόμενοι πρὸς 4
ἡμᾶς ἐξ ἄστεος. Τότε ἔσονται ἀνὴρ καὶ γυνή· νῦν δὲ
φιλείτωσαν ἀλλήλους ὡς ἀδελφοί. Ἴσθι μόνον, ὦ
Δρύα, τοσοῦτον· σπεύδεις περὶ μειράκιον κρεῖττον
ἡμῶν.”

[[Καὶ]] ὁ μὲν ταῦτα εἰπὼν ἐφίλησέ τε αὐτὸν καὶ 35
ὤρεξε πότον ἤδη μεσημβρίας ἀκμαζούσης καὶ πρού-
πεμψε μέχρι τινός, φιλοφρονούμενος πάντα· ὁ δὲ
Δρύας οὐ παρέργως ἀκούσας τὸν ὕστερον λόγον τοῦ
Λάμωνος ἐφρόντιζε βαδίζων καθ᾽ αὑτὸν ὅστις ὁ

---

16 post προσλαβεῖν: ἀγαθόν τι μέγα

Δάφνις. "Ἐτράφη μὲν ὑπ' αἰγὸς ὡς κηδομένων θεῶν·
ἔστι δὲ καλὸς καὶ οὐδὲν ἐοικὼς σιμῷ γέροντι καὶ μα-
δώσῃ γυναικί· εὐπόρησε δὲ καὶ τρισχιλίων, ὅσον
2 οὐδὲ ἀχράδων εἰκὸς ἔχειν αἰπόλον. Ἆρα καὶ τοῦτον
ἐξέθηκέ τις ὡς Χλόην; Ἆρα καὶ τοῦτον εὗρε Λάμων
ὡς ἐκείνην ἐγώ; Ἆρα καὶ γνωρίσματα ὅμοια παρέ-
κειτο τοῖς εὑρεθεῖσιν ὑπ' ἐμοῦ; Ἐὰν ταῦτα οὕτως, ὦ
δέσποτα Πὰν καὶ Νύμφαι φίλαι, τάχα οὗτος τοὺς
ἰδίους εὑρὼν εὑρήσει τι καὶ τῶν Χλόης ἀπορρήτων."

3 Τοιαῦτα μὲν πρὸς αὑτὸν ἐφρόντιζε καὶ ὠνειρο-
πόλει μέχρι τῆς ἅλω· ἐλθὼν δὲ ἐκεῖ καὶ τὸν Δάφνιν
μετέωρον πρὸς τὴν ἀκοὴν καταλαβὼν ἀνέρρωσέ τε
γαμβρὸν προσαγορεύσας καὶ τῷ μετοπώρῳ τοὺς γά-
μους θύσειν ἐπαγγέλλεται, δεξιάν τε ἔδωκεν ὡς οὐ-
δενὸς ἐσομένης ὅτι μὴ Δάφνιδος Χλόης.

33 Θᾶττον οὖν νοήματος, μηδὲν πιὼν μηδὲ φαγὼν
παρὰ τὴν Χλόην κατέδραμε· καὶ εὑρὼν αὐτὴν ἀμέλ-
γουσαν καὶ τυροποιοῦσαν, τόν τε γάμον εὐηγγελίζετο
καὶ ὡς γυναῖκα λοιπὸν μὴ λανθάνων κατεφίλει καὶ
2 ἐκοινώνει τοῦ πόνου. Ἤμελγε μὲν εἰς γαυλοὺς τὸ
γάλα, ἐνεπήγνυ δὲ ταρσοῖς τοὺς τυρούς, προσέβαλλε
[δὲ] ταῖς μητράσι τοὺς ἄρνας καὶ τοὺς ἐρίφους. Κα-
λῶς δὲ ἐχόντων τούτων ἀπελούσαντο, ἐνέφαγον,
3 ἔπιον, περιῄεσαν ζητοῦντες ὀπώραν ἀκμάζουσαν. Ἦν
δὲ ἀφθονία πολλὴ διὰ τὸ τῆς ὥρας πάμφορον· πολ-
λαὶ μὲν ἀχράδες, πολλαὶ δὲ ὄχναι, πολλὰ δὲ μῆλα·
τὰ μὲν ἤδη πεπτωκότα κάτω, τὰ δὲ ἔτι ἐπὶ τῶν φυ-
τῶν· τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εὐωδέστερα, τὰ ἐπὶ τῶν κλάδων
εὐανθέστερα· τὰ μὲν οἷον οἶνος ἀπῶζε, τὰ δὲ οἷον
4 χρυσὸς ἀπέλαμπε. Μία μηλέα ἐτετρύγητο καὶ οὔτε
καρπὸν εἶχεν οὔτε φύλλον· γυμνοὶ πάντες ἦσαν οἱ
κλάδοι· καὶ ἓν μῆλον ἐλέλειπτο ἐν αὐτοῖς ἄκροις

ἀκρότατον, μέγα καὶ καλὸν καὶ τῶν πολλῶν τὴν εὐω-
δίαν ἐνίκα μόνον· ἔδεισεν ὁ τρυγῶν ἀνελθεῖν, ἠμέ-
λησε καθελεῖν· τάχα δὲ καὶ ἐφύλαττε τὸ καλὸν μῆλον
ἐρωτικῷ ποιμένι.

Τοῦτο τὸ μῆλον ὡς εἶδεν ὁ Δάφνις, ὥρμα τρυγᾶν 34
ἀνελθὼν καὶ Χλόης κωλυούσης ἠμέλησεν· ἡ μὲν ἀμε-
ληθεῖσα, ὀργισθεῖσα πρὸς τὰς ἀγέλας ἀπῆλθε· Δάφνις
δὲ ἀναδραμὼν ἐφίκετο τρυγῆσαι καὶ ἐκόμισε δῶρον
Χλόῃ καὶ λόγον τοιόνδ' εἶπεν ὠργισμένῃ "ὦ παρθένε,
τοῦτο τὸ μῆλον ἔφυσαν Ὧραι καλαὶ καὶ φυτὸν καλὸν
ἔθρεψε πεπαίνοντος ἡλίου, καὶ ἐτήρησε Τύχη. Καὶ οὐκ 2
ἔμελλον αὐτὸ καταλιπεῖν ὀφθαλμοὺς ἔχων, ἵνα πέσῃ
χαμαὶ καὶ ἢ ποίμνιον αὐτὸ πατήσῃ νεμόμενον ἢ ἑρπε-
τὸν φαρμάξῃ συρόμενον ἢ χρόνος δαπανήσῃ κείμενον.
Βλεπόμενον ἐπαινούμενον. Τοῦτο Ἀφροδίτη κάλλους
ἔλαβεν ἆθλον· τοῦτο ἐγὼ σοὶ δίδωμι νικητήριον. Ὁμοί- 3
ως ἔχομεν τοὺς σοὺς μάρτυρας· ἐκεῖνος ἦν ποιμήν, αἰ-
πόλος ἐγώ." Ταῦτα εἰπὼν ἐντίθησι τοῖς κόλποις· ἡ δὲ
ἐγγὺς γενόμενον κατεφίλησεν, ὥστε ὁ Δάφνις οὐ μετ-
έγνω τολμήσας ἀνελθεῖν εἰς τοσοῦτον ὕψος· ἔλαβε
γὰρ κρεῖττον καὶ χρυσοῦ μήλου φίλημα.

Δ

Ἧκων δέ τις ἐκ τῆς Μυτιλήνης ὁμόδουλος τοῦ Λά- 1
μωνος ἤγγειλεν ὅτι ὀλίγον πρὸ τοῦ τρυγητοῦ ὁ δε-
σπότης ἀφίξεται μαθησόμενος μή τι τοὺς ἀγροὺς ὁ
τῶν Μηθυμναίων ἐπίπλους ἐλυμήνατο. Ἤδη οὖν τοῦ 2
θέρους ἀπιόντος καὶ τοῦ μετοπώρου προσιόντος παρε-
σκεύαζεν αὐτῷ τὴν καταγωγὴν ὁ Λάμων εἰς πᾶσαν

3 θέας ἡδονήν. Πηγὰς ἐξεκάθαιρεν, ὡς τὸ ὕδωρ κα-
θαρὸν ἔχοιεν· τὴν κόπρον ἐξεφόρει τῆς αὐλῆς, ὡς
ἀπόζουσα μὴ διοχλοίη· τὸν παράδεισον ἐθεράπευεν,
ὡς ὀφθείη καλός.

2 Ἦν δὲ ὁ παράδεισος πάγκαλόν τι χρῆμα καὶ κατὰ
τοὺς βασιλικούς. Ἐξετέτατο μὲν εἰς σταδίου μῆκος,
ἐπέκειτο δὲ ἐν χώρῳ μετεώρῳ, τὸ εὖρος ἔχων πλέ-
2 θρων τεττάρων. Εἴκασεν ἄν τις αὐτὸν πεδίῳ μακρῷ.
Εἶχε δὲ πάντα δένδρα, μηλέας, μυρρίνας, ὄχνας καὶ
ῥοιὰς καὶ συκῆν καὶ ἐλαίας· ἑτέρωθι ἄμπελον ὑψη-
λήν· καὶ ἐπέκειτο ταῖς μηλέαις καὶ ταῖς ὄχναις περ-
κάζουσα, καθάπερ περὶ τοῦ καρποῦ αὐταῖς προσερί-
3 ζουσα. Τοσαῦτα [[τὰ]] ἥμερα. Ἦσαν δὲ καὶ κυπάριτ-
τοι καὶ δάφναι καὶ πλάτανοι καὶ πίτυς. Ταύταις πά-
σαις ἀντὶ τῆς ἀμπέλου κιττὸς ἐπέκειτο· καὶ ὁ κόρυμ-
βος αὐτοῦ μέγας ὢν καὶ μελαινόμενος βότρυν ἐμιμεῖτο.
4 Ἔνδον ἦν τὰ καρποφόρα φυτά, καθάπερ φρουρού-
μενα· ἔξωθεν περιειστήκει τὰ ἄκαρπα, καθάπερ
θριγκὸς χειροποίητος· ταῦτα μέντοι λεπτῆς αἱμασιᾶς
5 περιέθει περίβολος. Ἐτέτμητο καὶ διακέκριτο πάντα
καὶ στέλεχος στελέχους ἀφειστήκει, ἐν μετεώρῳ δὲ οἱ
κλάδοι συνέπιπτον ἀλλήλοις καὶ ἐπήλλαττον τὰς κό-
μας· ἐδόκει μέντοι καὶ ἡ τούτων φύσις εἶναι τέχνη.
6 Ἦσαν καὶ ἀνθῶν πρασιαί, ὧν τὰ μὲν ἔφερεν ἡ γῆ,
τὰ δὲ ἐποίει τέχνη· ῥοδωνιὰ καὶ ὑάκινθοι καὶ κρίνα
χειρὸς ἔργα· ἰωνιὰς καὶ ναρκίσσους καὶ ἀναγαλλίδας
ἔφερεν ἡ γῆ. Σκιά τε ἦν θέρους καὶ ἦρος ἄνθη καὶ
μετοπώρου ὀπώρα καὶ κατὰ πᾶσαν ὥραν τρυφή.

3 Ἐντεῦθεν εὔοπτον μὲν ἦν τὸ πεδίον καὶ ἦν ὁρᾶν
τοὺς νέμοντας, εὔοπτος δ' ἡ θάλαττα καὶ ἑωρῶντο οἱ
παραπλέοντες· ὥστε καὶ ταῦτα μέρος ἐγίνετο τῆς ἐν
τῷ παραδείσῳ τρυφῆς. Ἵνα τοῦ παραδείσου τὸ με-

σαίτατον ἐπὶ μῆκος καὶ εὖρος ἦν, νεὼς Διονύσου καὶ
βωμὸς ἦν· περιεῖχε τὸν μὲν βωμὸν κιττός, τὸν νεὼν
δὲ κλήματα. Εἶχε δὲ καὶ ἔνδοθεν ὁ νεὼς Διονυσιακὰς 2
γραφάς· Σεμέλην τίκτουσαν, Ἀριάδνην καθεύδου-
σαν, Λυκοῦργον δεδεμένον, Πενθέα διαιρούμενον·
ἐπῆσαν καὶ Ἰνδοὶ νικώμενοι καὶ Τυρρηνοὶ μεταμορ-
φούμενοι· πανταχοῦ Σάτυροι πατοῦντες, πανταχοῦ
Βάκχαι χορεύουσαι· οὐδὲ ὁ Πὰν ἠμέλητο· ἐκαθέζετο
δὲ [καὶ αὐτὸς] συρίττων ἐπὶ πέτρας, ὅμοιος ἐνδιδόντι
κοινὸν μέλος καὶ τοῖς πατοῦσι καὶ ταῖς χορευούσαις.

Τοιοῦτον ὄντα τὸν παράδεισον ὁ Λάμων ἐθερά- 4
πευε, τὰ ξηρὰ ἀποτέμνων, τὰ κλήματα ἀναλαμβάνων.
Τὸν Διόνυσον ἐστεφάνωσε· τοῖς ἄνθεσιν ὕδωρ ἐπω-
χέτευσε. Πηγή τις ἦν, ⟦ἣν⟧ εὗρεν ἐς τὰ ἄνθη Δάφ-
νις· ἐσχόλαζε μὲν τοῖς ἄνθεσιν ἡ πηγή, Δάφνιδος
δὲ ὅμως ἐκαλεῖτο πηγή. Παρεκελεύετο δὲ καὶ τῷ Δάφ- 2
νιδι ὁ Λάμων πιαίνειν τὰς αἶγας ὡς δυνατὸν μάλιστα,
πάντως που κἀκείνας λέγων ὄψεσθαι τὸν δεσπότην
ἀφικόμενον διὰ μακροῦ. Ὁ δὲ ἐθάρρει μὲν ὡς ἐπαι- 3
νεθησόμενος ἐπ' αὐταῖς· διπλασίονάς τε γὰρ ὧν ἔλα-
βεν ἐποίησε καὶ λύκος οὐδὲ μίαν ἥρπασε, καὶ ἦσαν
πιότεραι τῶν οἰῶν· βουλόμενος δὲ προθυμότερον
αὐτὸν γενέσθαι πρὸς τὸν γάμον πᾶσαν θεραπείαν καὶ
προθυμίαν προσέφερεν, ἐξάγων τε αὐτὰς πάνυ ἕωθεν
καὶ ἀπάγων τὸ δειλινόν. Δὶς ἠγεῖτο ἐπὶ πότον· ἀνε- 4
ζήτει τὰ εὐνομώτατα τῶν χωρίων· ἐμέλησεν αὐτῷ
καὶ σκαφίδων καινῶν καὶ γαυλῶν πολλῶν καὶ ταρσῶν
μειζόνων· τοσαύτη δὲ ἦν κηδεμονία, ὥστε καὶ τὰ κέ-
ρατα ἤλειφε καὶ τὰς τρίχας ἐθεράπευε. Πανὸς ἄν τις 5
ἱερὰν ἀγέλην ἔδοξεν ὁρᾶν. Ἐκοινώνει δὲ παντὸς εἰς
αὐτὰς καμάτου καὶ ἡ Χλόη, καὶ τῆς ποίμνης παραμε-

λοῦσα τὸ πλέον ἐκείνας ἐσχόλαζεν, ὥστε ἐνόμιζεν ὁ
Δάφνις δι' ἐκείνην αὐτὰς φαίνεσθαι καλάς.
5 Ἐν τούτοις οὖσιν αὐτοῖς δεύτερος ἄγγελος ἐλθὼν
ἐξ ἄστεος ἐκέλευεν ἀποτρυγᾶν τὰς ἀμπέλους ὅτι τά-
χιστα, καὶ αὐτὸς ἔφη παραμενεῖν ἔστ' ἂν τοὺς βότρυς
ποιήσωσι γλεῦκος, εἶτα οὕτως κατελθὼν εἰς τὴν πό-
λιν ἄξειν τὸν δεσπότην ** ἤδη τῆς μετοπωρινῆς τρύ-
2 γης. Τοῦτόν τε οὖν τὸν Εὔδρομον (οὕτω γὰρ ἐκα-
λεῖτο, ὅτι ἦν αὐτῷ ἔργον τρέχειν) ἐδεξιοῦντο πᾶσαν
δεξίωσιν καὶ ἅμα τὰς ἀμπέλους ἀπετρύγων, τοὺς βό-
τρυς ἐς τὰς ληνοὺς κομίζοντες, τὸ γλεῦκος εἰς τοὺς
πίθους φέροντες, τῶν βοτρύων τοὺς ἡβῶντας ἐπὶ
κλημάτων ἀφαιροῦντες, ὡς εἴη καὶ τοῖς ἐκ τῆς πό-
λεως ἐλθοῦσιν ἐν εἰκόνι καὶ ἡδονῇ γενέσθαι τρυ-
γητοῦ.
6 Μέλλοντος δὲ ἤδη σοβεῖν ἐς ἄστυ τοῦ Εὐδρόμου
καὶ ἄλλα μὲν οὐκ ὀλίγα αὐτῷ Δάφνις ἔδωκεν, ἔδωκε
δὲ καὶ ὅσα ἀπ' αἰπολίου δῶρα, τυροὺς εὐπαγεῖς,
ἔριφον ὀψίγονον, δέρμα αἰγὸς λευκὸν καὶ λάσιον, ὡς
2 ἔχοι χειμῶνος ἐπιβάλλεσθαι τρέχων. Ὁ δὲ ἥδετο καὶ
ἐφίλει τὸν Δάφνιν καὶ ἀγαθόν τι ἐρεῖν περὶ αὐτοῦ
πρὸς τὸν δεσπότην ἐπηγγέλλετο. Καὶ ὁ μὲν ἀπήει
φίλα φρονῶν, ὁ δὲ Δάφνις ἀγωνιῶν τῇ Χλόῃ συνέ-
νεμεν. Εἶχε δὲ κἀκείνην πολὺ δέος· μειράκιον γὰρ
εἰωθὸς αἶγας βλέπειν καὶ οἶς καὶ γεωργοὺς καὶ Χλόην
πρῶτον ἔμελλεν ὄψεσθαι δεσπότην, οὗ πρότερον μό-
3 νον ἤκουε τοὔνομα. Ὑπέρ τε οὖν τοῦ Δάφνιδος
ἐφρόντιζεν, ὅπως ἐντεύξεται τῷ δεσπότῃ καὶ περὶ
τοῦ γάμου τὴν ψυχὴν ἐταράττετο, μὴ μάτην ὀνειρο-
πολοῦσιν αὐτόν. Συνεχῆ μὲν οὖν τὰ φιλήματα καὶ
ὥσπερ συμπεφυκότων αἱ περιβολαί· καὶ τὰ φιλήματα
δειλὰ ἦν καὶ αἱ περιβολαὶ σκυθρωπαί, καθάπερ ἤδη

παρόντα τὸν δεσπότην φοβουμένων ἢ λανθανόντων.
Προσγίνεται δέ τις αὐτοῖς καὶ τοιόσδε τάραχος.
Λάμπις τις ἦν ἀγέρωχος βουκόλος. Οὗτος καὶ 7
αὐτὸς ἐμνᾶτο τὴν Χλόην παρὰ τοῦ Δρύαντος καὶ δῶρα
ἤδη πολλὰ ἐδεδώκει σπεύδων τὸν γάμον. Αἰσθόμενος 2
οὖν ὡς, εἰ συγχωρηθείη παρὰ τοῦ δεσπότου, Δάφνις
αὐτὴν ἄξεται, τέχνην ἐζήτει, δι' ἧς τὸν δεσπότην αὐ-
τοῖς ποιήσει πικρόν· καὶ εἰδὼς πάνυ αὐτὸν τῷ παρα-
δείσῳ τερπόμενον, ἔγνω τοῦτον ὅσον οἷός τέ ἐστι
διαφθεῖραι καὶ ἀποκοσμῆσαι. Δένδρα μὲν οὖν τέμνων 3
ἔμελλεν ἁλώσεσθαι διὰ τὸν κτύπον· ἐπεῖχε δὲ τοῖς
ἄνθεσιν, ὥστε διαφθεῖραι αὐτά. Νύκτα δὴ φυλάξας
καὶ ὑπερβὰς τὴν αἱμασιὰν τὰ μὲν ἀνώρυξε, τὰ δὲ κατ-
έκλασε, τὰ δὲ κατεπάτησεν ὥσπερ σῦς. Καὶ ὁ μὲν 4
λαθὼν ἀπεληλύθει· Λάμων δὲ τῆς ἐπιούσης παρελ-
θὼν εἰς τὸν κῆπον ἔμελλεν ὕδωρ αὐτοῖς ἐκ τῆς πηγῆς
ἐπάξειν. Ἰδὼν δὲ πᾶν τὸ χωρίον δεδῃωμένον καὶ ἔρ- 5
γον οἷον [[ἂν]] ἐχθρός, οὐ λῃστὴς ἐργάσαιτο, κατερρή-
ξατο μὲν εὐθὺς τὸν χιτωνίσκον, βοῇ δὲ μεγάλῃ θεοὺς
ἀνεκάλει, ὥστε καὶ ἡ Μυρτάλη τὰ ἐν χερσὶ καταλι-
ποῦσα ἐξέδραμε καὶ ὁ Δάφνις ἐάσας τὰς αἶγας ἀνέ-
δραμε· καὶ ἰδόντες ἐβόων καὶ βοῶντες ἐδάκρυον.
Ἀλλ' οἱ μὲν πτοούμενοι τὸν δεσπότην ἔκλαον· 8
ἔκλαυσε δ' ἄν τις καὶ ξένος ἐπιστάς· ἀπεκεκόσμητο
γὰρ ὁ τόπος καὶ ἦν λοιπὸν γῆ πηλώδης. Τῶν δὲ εἴ τι
διέφυγε τὴν ὕβριν, ὑπήνθει καὶ ἔλαμπε καὶ ἦν ἔτι
καλὸν καὶ κείμενον. Ἐπέκειντο δὲ αὐτοῖς καὶ μέλιτ- 2
ται συνεχὲς καὶ ἄπαυστον βομβοῦσαι καὶ θρηνούσαις
ὅμοιον. Ὁ μὲν οὖν Λάμων ὑπ' ἐκπλήξεως κἀκεῖνα
ἔλεγε

---

22 post ἐδάκρυον: καὶ ἦν μὲν κενὸν πένθος ἀνθῶν

3 "Φεῦ τῆς ῥοδωνιᾶς, ὡς κατακέκλασται· φεῦ τῆς
ἰωνιᾶς, ὡς πεπάτηται· φεῦ τῶν ὑακίνθων καὶ τῶν
ναρκίσσων, οὓς ἀνώρυξέ τις πονηρὸς ἄνθρωπος. Ἀφί-
ξεται τὸ ἦρ, τὰ δὲ οὐκ ἀνθήσει· ἔσται τὸ θέρος, τὰ
δὲ οὐκ ἀκμάσει· ** [τὸ] μετόπωρον, τὰ δὲ οὐδένα
4 στεφανώσει. Οὐδὲ σύ, δέσποτα Διόνυσε, τὰ ἄθλια
ταῦτα ἠλέησας ἄνθη, οἷς παρῴκεις, ἃ ἔβλεπες, ἀφ'
ὧν ἐστεφάνωσά σε πολλάκις; Πῶς δείξω νῦν τὸν πα-
ράδεισον τῷ δεσπότῃ; Τίς ἐκεῖνος θεασάμενος ἔσται;
Κρεμᾷ γέροντα ἄνθρωπον ἐκ μιᾶς πίτυος ὡς Μαρ-
σύαν· τάχα δὲ καὶ Δάφνιν, ὡς τῶν αἰγῶν ταῦτα εἰρ-
γασμένων."

9 Δάκρυα ἦν ἐπὶ τούτοις θερμότερα, καὶ ἐθρήνουν
οὐ τὰ ἄνθη λοιπόν, ἀλλὰ τὰς αὑτῶν συμφοράς. Ἐθρή-
νει καὶ Χλόη Δάφνιν εἰ κρεμήσεται καὶ εὔχετο μηκέτι
ἐλθεῖν τὸν δεσπότην αὐτῶν καὶ ἡμέρας διήντλει
μοχθηράς, ὡς ἤδη Δάφνιν βλέπουσα μαστιγούμενον.
2 Καὶ δὴ νυκτὸς ἀρχομένης ὁ Εὔδρομος αὐτοῖς ἀπήγ-
γελλεν ὅτι ὁ μὲν πρεσβύτερος δεσπότης μεθ' ἡμέρας
ἀφίξεται τρεῖς, ὁ δὲ παῖς αὐτοῦ τῆς ἐπιούσης πρόσ-
3 εισι. Σκέψις οὖν ἦν περὶ τῶν συμβεβηκότων καὶ
κοινωνὸν εἰς τὴν γνώμην τὸν Εὔδρομον παρελάμβα-
νον· ὁ δὲ εὔνους ὢν τῷ Δάφνιδι παρῄνει τὸ συμβὰν
ὁμολογῆσαι πρότερον τῷ νέῳ δεσπότῃ καὶ αὐτὸς συμ-
πράξειν ἐπηγγέλλετο, τιμώμενος ὡς ὁμογάλακτος· καὶ
ἡμέρας γενομένης οὕτως ἐποίησαν.

10 Ἧκε μὲν ὁ Ἀστύλος ἐπὶ ἵππου καὶ παράσιτος αὐ-
τοῦ, καὶ οὗτος ἐπὶ ἵππου· ὁ μὲν ἀρτιγένειος, ὁ δὲ
Γνάθων (τουτὶ γὰρ ἐκαλεῖτο) τὸν πώγωνα ξυρώμενος
πάλαι· ὁ δὲ Λάμων ἅμα τῇ Μυρτάλῃ καὶ τῷ Δάφ-
νιδι πρὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ καταπεσὼν ἱκέτευεν οἰ-
κτεῖραι γέροντα ἀτυχῆ καὶ πατρῴας ὀργῆς ἐξαρπάσαι

τὸν οὐδὲν ἀδικήσαντα, ἅμα τε αὐτῷ καταλέγει πάντα.
Οἰκτείρει τὴν ἱκεσίαν ὁ Ἀστύλος καὶ ἐπὶ τὸν παρά- 2
δεισον ἐλθὼν καὶ τὴν ἀπώλειαν τῶν ἀνθέων ἰδὼν αὐ-
τὸς ἔφη παραιτήσεσθαι τὸν πατέρα καὶ κατηγορήσειν
τῶν ἵππων, ὡς ἐκεῖ δεθέντες ἐξύβρισαν καὶ τὰ μὲν
κατέκλασαν, τὰ δὲ κατεπάτησαν, τὰ δὲ ἀνώρυξαν λυ-
θέντες. Ἐπὶ τούτοις εὔχοντο μὲν αὐτῷ πάντα τὰ 3
ἀγαθὰ Λάμων καὶ Μυρτάλη· Δάφνις δὲ δῶρα προσ-
εκόμισεν ἐρίφους, τυρούς, ὄρνιθας καὶ τὰ ἔκγονα
αὐτῶν, βότρυς ἐπὶ κλημάτων, μῆλα ἐπὶ κλάδων. Ἦν
ἐν τοῖς δώροις καὶ ἀνθοσμίας οἶνος [Λέσβιος, ποθῆ-
ναι κάλλιστος οἶνος].

Ὁ μὲν δὴ Ἀστύλος ἐπῄνει ταῦτα καὶ περὶ θήραν 11
εἶχε λαγῶν, οἷα πλούσιος νεανίσκος καὶ τρυφῶν ἀεὶ
καὶ ἀφιγμένος εἰς τὸν ἀγρὸν εἰς ἀπόλαυσιν ξένης ἡδο-
νῆς. Ὁ δὲ Γνάθων, οἷα μαθὼν ἐσθίειν ἄνθρωπος καὶ 2
πίνειν εἰς μέθην καὶ λαγνεύειν μετὰ τὴν μέθην καὶ
οὐδὲν ἄλλο ὢν ἢ γνάθος καὶ γαστὴρ καὶ τὰ ὑπὸ γα-
στέρα, οὐ παρέργως εἶδε τὸν Δάφνιν τὰ δῶρα κομί-
σαντα, ἀλλὰ καὶ φύσει παιδεραστὴς ὢν καὶ κάλλος
οἷον οὐδὲ ἐπὶ τῆς πόλεως εὑρών, ἐπιθέσθαι ἔγνω τῷ
Δάφνιδι καὶ πείσειν ᾤετο ῥᾳδίως ὡς αἰπόλον. Γνοὺς 3
δὲ ταῦτα θήρας μὲν οὐκ ἐκοινώνει τῷ Ἀστύλῳ, κατ-
ιὼν δὲ ἵνα ἔνεμεν ὁ Δάφνις, λόγῳ μὲν τῶν αἰγῶν,
τὸ δὲ ἀληθὲς Δάφνιδος ἐγίνετο θεατής· μαλθάξων
δὲ αὐτὸν τάς τε αἶγας ἐπῄνει καὶ συρίσαι τὸ αἰπολι-
κὸν ἠξίωσε καὶ ἔφη ταχέως ἐλεύθερον θήσειν τὸ πᾶν
δυνάμενος.

Ὡς δὲ εἶχε χειροήθη, νύκτωρ λοχήσας ἐκ τῆς νο- 12
μῆς ἐλαύνοντα τὰς αἶγας πρῶτον μὲν ἐφίλησε προσ-
δραμών, εἶτα ὄπισθεν παρασχεῖν * * τοιοῦτον οἷον αἱ
αἶγες τοῖς τράγοις. Τοῦ δὲ βραδέως νοήσαντος καὶ 2

λέγοντος, ὡς αἶγας μὲν βαίνειν τράγους καλόν, τρά-
γον δὲ οὐπώποτε εἶδέ τις βαίνοντα τράγον οὐδὲ κριὸν
ἀντὶ τῶν οἰῶν κριὸν οὐδὲ ἀλεκτρυόνας ἀντὶ τῶν
ἀλεκτορίδων ἀλεκτρυόνας, οἷος ἦν ὁ Γνάθων βιά-
3 ζεσθαι τὰς χεῖρας προσφέρων· ὁ δὲ μεθύοντα ἄνθρω-
πον καὶ ἑστῶτα μόλις παρωσάμενος ἔσφηλεν εἰς τὴν
γῆν καὶ ὥσπερ σκύλαξ ἀποδραμὼν κείμενον κατέλι-
πεν ἀνδρός, οὐ παιδὸς πρὸς χειραγωγίαν δεόμενον·
καὶ οὐκέτι προσίετο ὅλως, ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλῃ τὰς αἶγας
4 ἔνεμεν, ἐκεῖνον μὲν φεύγων, Χλόην δὲ τηρῶν. Οὐδὲ
ὁ Γνάθων ἔτι περιειργάζετο, καταμαθὼν ὡς οὐ μό-
νον καλός, ἀλλὰ καὶ ἰσχυρός ἐστιν· ἐπετήρει δὲ και-
ρὸν διαλεχθῆναι περὶ αὐτοῦ τῷ Ἀστύλῳ καὶ ἤλπιζε
δῶρον αὐτὸν ἕξειν παρὰ τοῦ νεανίσκου πολλὰ καὶ με-
γάλα χαρίζεσθαι θέλοντος.

13 Τότε μὲν οὖν οὐκ ἠδυνήθη, προσῄει γὰρ ὁ Διο-
νυσοφάνης ἅμα τῇ Κλεαρίστῃ, καὶ ἦν θόρυβος πολὺς
κτηνῶν, οἰκετῶν, ἀνδρῶν, γυναικῶν· μετὰ δὲ τοῦτο
2 συνέταττε λόγον καὶ ἐρωτικὸν καὶ μακρόν. Ἦν δὲ ὁ
Διονυσοφάνης μεσαιπόλιος μὲν ἤδη, μέγας δὲ καὶ κα-
λὸς καὶ μειρακίοις ἁμιλλᾶσθαι δυνάμενος· ἀλλὰ καὶ
πλούσιος ἐν ὀλίγοις καὶ χρηστὸς ὡς οὐδεὶς ἕτερος.
3 Οὗτος ἐλθὼν τῇ πρώτῃ μὲν ἡμέρᾳ θεοῖς ἔθυσεν,
ὅσοι προεστᾶσιν ἀγροικίας, Δήμητρι καὶ Διονύσῳ καὶ
Πανὶ καὶ Νύμφαις, καὶ κοινὸν πᾶσι τοῖς παροῦσιν
ἔστησε κρατῆρα· ταῖς δὲ ἄλλαις ἡμέραις ἐπεσκόπει
4 τὰ τοῦ Λάμωνος ἔργα. Καὶ ὁρῶν τὰ μὲν πεδία ἐν αὔ-
λακι, τὰς δὲ ἀμπέλους ἐν κλήματι, τὸν δὲ παράδει-
σον ἐν κάλλει (περὶ γὰρ τῶν ἀνθέων Ἀστύλος τὴν αἰ-
τίαν ἀνελάμβανεν) ἥδετο περιττῶς καὶ τὸν Λάμωνα
5 ἐπῄνει καὶ ἐλεύθερον θήσειν ἐπηγγέλλετο. Κατῆλθε

μετὰ ταῦτα καὶ εἰς τὸ αἰπόλιον τάς τε αἶγας ὀψόμενος
καὶ τὸν νέμοντα.

Χλόη μὲν οὖν εἰς τὴν ὕλην ἔφυγεν, ὄχλον τοσοῦ- 14
τον αἰδεσθεῖσα καὶ φοβηθεῖσα· ὁ δὲ Δάφνις εἱστήκει
δέρμα λάσιον αἰγὸς ἐζωσμένος, πήραν νεορραφῆ κατὰ
τῶν ὤμων ἐξηρτημένος, κρατῶν ταῖς χερσὶν ἀμφοτέ-
ραις τῇ μὲν ἀρτιπαγεῖς τυρούς, τῇ δὲ ἐρίφους γαλα-
θηνούς. Εἴ ποτε Ἀπόλλων Λαομέδοντι θητεύων ἐβου- 2
κόλησε, τοιόσδε ἦν, οἷος τότε ὤφθη Δάφνις. Αὐτὸς
μὲν οὖν εἶπεν οὐδέν, ἀλλὰ ἐρυθήματος πλησθεὶς
ἔνευσε κάτω, προτείνας τὰ δῶρα· ὁ δὲ Λάμων "οὗ-
τος" εἶπε "σοί, δέσποτα, τῶν αἰγῶν αἰπόλος. Σὺ μὲν 3
ἐμοὶ πεντήκοντα νέμειν δέδωκας καὶ δύο τράγους,
οὗτος δέ σοι πεποίηκεν ἑκατὸν καὶ δέκα τράγους.
Ὁρᾷς ὡς λιπαραὶ καὶ τὰς τρίχας λάσιαι καὶ τὰ κέρατα
ἄθραυστοι. Πεποίηκε δὲ αὐτὰς καὶ μουσικάς· σύ-
ριγγος γοῦν ἀκούουσαι ποιοῦσι πάντα."

Παροῦσα δὲ τοῖς λεγομένοις ἡ Κλεαρίστη πεῖραν 15
ἐπεθύμησε τοῦ λεχθέντος λαβεῖν καὶ κελεύει τὸν Δάφ-
νιν ταῖς αἰξὶν οἷον εἴωθε συρίσαι καὶ ἐπαγγέλλεται
συρίσαντι χαριεῖσθαι χιτῶνα καὶ χλαῖναν καὶ ὑποδή-
ματα. Ὁ δὲ καθίσας αὐτοὺς ὥσπερ θέατρον, στὰς ὑπὸ 2
τῇ φηγῷ κἀκ τῆς πήρας τὴν σύριγγα προκομίσας
πρῶτα μὲν ὀλίγον ἐνέπνευσε· καὶ αἱ αἶγες ἔστησαν
τὰς κεφαλὰς ἀράμεναι· εἶτα ἐνέπνευσε τὸ νόμιον, καὶ
αἱ αἶγες ἐνέμοντο νεύσασαι κάτω· αὖθις λιγυρὸν ἐνέ-
δωκε, καὶ ἀθρόαι κατεκλίνησαν· ἐσύρισέ τι καὶ ὀξὺ 3
μέλος, αἱ δὲ ὥσπερ λύκου προσιόντος εἰς τὴν ὕλην
κατέφυγον· μετ' ὀλίγον ἀνακλητικὸν ἐφθέγξατο, καὶ
ἐξελθοῦσαι τῆς ὕλης πλησίον αὐτοῦ τῶν ποδῶν συνέ-
δραμον. Οὐδὲ ἀνθρώπους οἰκέτας εἶδεν ἄν τις οὕτω 4
πειθομένους προστάγματι δεσπότου. Οἵ τε οὖν ἄλλοι

πάντες ἐθαύμαζον καὶ πρὸ πάντων ἡ Κλεαρίστη καὶ τὰ δῶρα ἀποδώσειν ὤμοσε καλῷ τε ὄντι αἰπόλῳ καὶ μουσικῷ· καὶ ἀνελθόντες εἰς τὴν ἔπαυλιν ἀμφὶ ἄριστον εἶχον καὶ τῷ Δάφνιδι ἀφ' ὧν ἤσθιον ἔπεμψαν.

16 Ὁ δὲ μετὰ τῆς Χλόης ἤσθιε καὶ ἥδετο γευόμενος ἀστικῆς ὀψαρτυσίας καὶ εὔελπις ἦν τεύξεσθαι τοῦ γάμου, πείσας τοὺς δεσπότας. Ὁ δὲ Γνάθων προσεκκαυθεὶς τοῖς κατὰ τὸ αἰπόλιον γεγενημένοις καὶ ἀβίωτον νομίζων τὸν βίον, εἰ μὴ τεύξεται Δάφνιδος, περιπατοῦντα τὸν Ἀστύλον ἐν τῷ παραδείσῳ φυλάξας καὶ ἀναγαγὼν εἰς τὸν τοῦ Διονύσου νεὼν πόδας καὶ
2 χεῖρας κατεφίλει. Τοῦ δὲ πυνθανομένου τίνος ἕνεκα ταῦτα δρᾷ, καὶ λέγειν κελεύοντος καὶ ὑπουργήσειν ὀμνύοντος, "οἴχεταί σοι Γνάθων" ἔφη "δέσποτα. Ὁ μέχρι νῦν μόνης τραπέζης τῆς σῆς ἐρῶν, ὁ πρότερον ὀμνὺς ὅτι μηδέν ἐστιν ὡραιότερον οἴνου γέροντος, ὁ κρείττους τῶν ἐφήβων τῶν ἐν Μυτιλήνῃ τοὺς σοὺς ὀψαρτυτὰς λέγων, μόνον λοιπὸν καλὸν εἶναι Δάφνιν
3 νομίζω. Καὶ τροφῆς μὲν τῆς πολυτελοῦς οὐ γεύομαι, καίτοι τοσούτων παρασκευαζομένων ἑκάστης ἡμέρας κρεῶν, ἰχθύων, μελιτωμάτων, ἡδέως δ' ἂν αἲξ γενόμενος πόαν ἐσθίοιμι καὶ φύλλα, τῆς Δάφνιδος ἀκούων σύριγγος καὶ ὑπ' ἐκείνου νεμόμενος. Σὺ δὲ σῶσον Γνάθωνα τὸν σὸν καὶ τὸν ἀήττητον ἔρωτα νί-
4 κησον. Εἰ δὲ μή, σὲ ἐπόμνυμι, τὸν ἐμὸν θεόν, ξιφίδιον λαβὼν καὶ ἐμπλήσας τὴν γαστέρα τροφῆς ἐμαυτὸν ἀποκτενῶ πρὸ τῶν Δάφνιδος θυρῶν· σὺ δὲ οὐκέτι καλέσεις Γναθωνάριον, ὥσπερ εἰώθεις παίζων ἀεί."

17 Οὐκ ἀντέσχε κλάοντι καὶ αὖθις τοὺς πόδας καταφιλοῦντι νεανίσκος μεγαλόφρων καὶ οὐκ ἄπειρος ἐρωτικῆς λύπης, ἀλλ' αἰτήσειν αὐτὸν παρὰ τοῦ πα-

τρὸς ἐπηγγείλατο καὶ κομιεῖν εἰς τὴν πόλιν αὐτῷ μὲν
δοῦλον, ἐκείνῳ δὲ ἐρώμενον. Εἰς εὐθυμίαν δὲ [καὶ] 2
αὐτὸν [ἐκεῖνον] θέλων προαγαγεῖν ἐπυνθάνετο μει-
διῶν εἰ οὐκ αἰσχύνεται Λάμωνος υἱὸν φιλῶν, ἀλλὰ καὶ
σπουδάζει συγκατακλινῆναι νέμοντι αἶγας μειρακίῳ·
καὶ ἅμα ὑπεκρίνετο τὴν τραγικὴν δυσωδίαν μυσάτ-
τεσθαι. Ὁ δέ, οἷα πᾶσαν ἐρωτικὴν μυθολογίαν ἐν 3
τοῖς τῶν ἀσώτων συμποσίοις πεπαιδευμένος, οὐκ ἀπὸ
σκοποῦ καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Δάφνιδος ἔλε-
γεν "οὐδεὶς ταῦτα, δέσποτα, ἐραστὴς πολυπραγμο-
νεῖ· ἀλλ' ἐν οἵῳ ποτε ἂν σώματι εὕρῃ τὸ κάλλος,
ἑάλωκε. Διὰ τοῦτο καὶ φυτοῦ τις ἠράσθη καὶ ποτα- 4
μοῦ καὶ θηρίου. Καίτοι τίς οὐκ ἂν ἐραστὴν ἠλέησεν,
ὃν ἔδει φοβεῖσθαι τὸν ἐρώμενον; Ἐγὼ δὲ σώματος
μὲν ἐρῶ δούλου, κάλλους δὲ ἐλευθέρου. Ὁρᾷς ὡς ὑα- 5
κίνθῳ μὲν τὴν κόμην ὁμοίαν ἔχει, λάμπουσι δὲ ὑπὸ
ταῖς ὀφρύσιν οἱ ὀφθαλμοὶ καθάπερ ἐν χρυσῇ σφεν-
δόνῃ ψηφίς; Καὶ τὸ μὲν πρόσωπον ἐρυθήματος με-
στόν, τὸ δὲ στόμα λευκῶν ὀδόντων ὥσπερ ἐλέφαντος.
Τίς ἐκεῖθεν οὐκ ἂν εὔξαιτο λαβεῖν ἐραστὴς γλυκέα 6
φιλήματα; Εἰ δὲ νέμοντος ἠράσθην, θεοὺς ἐμιμη-
σάμην. Βουκόλος ἦν Ἀγχίσης, καὶ ἔσχεν αὐτὸν Ἀφρο-
δίτη· αἶγας ἔνεμε Βράγχος, καὶ Ἀπόλλων αὐτὸν ἐφί-
λησε· ποιμὴν ἦν Γανυμήδης, καὶ αὐτὸν ὁ Ζεὺς ἥρ-
πασε. Μὴ καταφρονῶμεν παιδός, ᾧ καὶ αἶγας ὡς 7
ἐρώσας πειθομένας εἴδομεν· ἀλλὰ ὅτι μένειν ἐπὶ γῆς
ἐπιτρέπουσι τοιοῦτον κάλλος χάριν ἔχωμεν τοῖς Διὸς
ἀετοῖς."

Ἡδὺ γελάσας ὁ Ἀστύλος ἐπὶ τούτῳ μάλιστα τῷ 18
λεχθέντι καὶ ὡς μεγάλους ὁ Ἔρως ποιεῖ σοφιστὰς εἰ-
πὼν ἐπετήρει καιρόν, ἐν ᾧ τῷ πατρὶ περὶ Δάφνιδος
διαλέξεται. Ἀκούσας δὲ τὰ λεχθέντα κρύφα πάντα ὁ

Εὔδρομος καὶ τὰ μὲν τὸν Δάφνιν φιλῶν ὡς ἀγαθὸν
νεανίσκον, τὰ δὲ ἀχθόμενος εἰ Γνάθωνος ἐμπαροί-
νημα γενήσεται τοιοῦτον κάλλος, αὐτίκα καταλέγει
2 πάντα κἀκείνῳ καὶ Λάμωνι. Ὁ μὲν οὖν Δάφνις ἐκ-
πλαγεὶς ἐγίνωσκεν ἅμα τῇ Χλόῃ τολμῆσαι φυγεῖν ἢ
ἀποθανεῖν, κοινωνὸν κἀκείνην λαβών· ὁ δὲ Λάμων
προκαλεσάμενος ἔξω τῆς αὐλῆς τὴν Μυρτάλην "οἰ-
χόμεθα" εἶπεν "ὦ γύναι. Ἥκει καιρὸς ἐκκαλύπτειν
3 τὰ κρυπτά. Ἔρρει μοι ** καὶ αἱ αἶγες καὶ τὰ λοιπὰ
πάντα· ἀλλ' οὐ μὰ τὸν Πᾶνα καὶ τὰς Νύμφας, οὐδ'
εἰ μέλλω βοῦς, φασίν, ἐν αὐλίῳ καταλείπεσθαι, τὴν
Δάφνιδος τύχην ἥτις ἐστὶν οὐ σιωπήσομαι, ἀλλὰ καὶ
ὅτι εὗρον ἐκκείμενον ἐρῶ καὶ ὅπως τρεφόμενον μη-
νύσω καὶ ὅσα εὗρον συνεκκείμενα δείξω. Μαθέτω
Γνάθων ὁ μιαρὸς οἷος ὢν οἵων ἐρᾷ. Παρασκεύαζέ
μοι μόνον εὐτρεπῆ τὰ γνωρίσματα."

19 ⟦Καὶ⟧ οἱ μὲν ταῦτα συνθέμενοι ἀπῆλθον εἴσω πά-
λιν· ὁ δὲ Ἀστύλος σχολὴν ἄγοντι τῷ πατρὶ προσρυεὶς
αἰτεῖ τὸν Δάφνιν εἰς τὴν πόλιν καταγαγεῖν ὡς καλόν
τε ὄντα καὶ ἀγροικίας κρείττονα καὶ ταχέως ὑπὸ Γνά-
2 θωνος καὶ τὰ ἀστικὰ διδαχθῆναι δυνάμενον. Χαί-
ρων ὁ πατὴρ δίδωσι καὶ μεταπεμψάμενος τὸν Λά-
μωνα καὶ τὴν Μυρτάλην εὐηγγελίζετο μὲν αὐτοῖς ὅτι
Ἀστύλον θεραπεύσει λοιπὸν ἀντὶ αἰγῶν καὶ τράγων
Δάφνις, ἐπηγγέλλετο δὲ δύο ἀντ' ἐκείνου δώσειν
3 αὐτοῖς αἰπόλους. Ἐνταῦθα ὁ Λάμων, πάντων ἤδη συν-
ερρυηκότων καὶ ὅτι καλὸν ὁμόδουλον ἕξουσιν ἡδο-
μένων, αἰτήσας λόγον ἤρξατο λέγειν "ἄκουσον, ὦ δέ-
σποτα, παρ' ἀνδρὸς γέροντος ἀληθῆ λόγον· ἐπόμνυμι
δὲ τὸν Πᾶνα καὶ τὰς Νύμφας ὡς οὐδὲν ψεύσομαι.
4 Οὐκ εἰμὶ Δάφνιδος πατήρ, οὐδ' εὐτύχησέ ποτε Μυρ-
τάλη μήτηρ γενέσθαι. Ἄλλοι πατέρες ἐξέθηκαν τοῦτο

τὸ παιδίον, ἴσως παιδίων πρεσβυτέρων ἅλις ἔχοντες·
ἐγὼ δὲ εὗρον ἐκκείμενον καὶ ὑπὸ αἰγὸς ἐμῆς τρεφόμε-
νον, ἣν καὶ ἀποθανοῦσαν ἔθαψα ἐν τῷ περικήπῳ
φιλῶν ὅτι ἐποίησε μητρὸς ἔργα. Εὗρον αὐτῷ καὶ γνω- 5
ρίσματα συνεκκείμενα ὁμόλογ[[α]], ὦ δέσποτα, καὶ
φυλάττω· τύχης γάρ ἐστι μείζονος ἢ καθ' ἡμᾶς
σύμβολα. Ἀστύλου μὲν οὖν εἶναι δοῦλον αὐτὸν οὐχ
ὑπερήφανῶ, καλὸν οἰκέτην καλοῦ κἀγαθοῦ δεσπό-
του· παροίνημα δὲ Γνάθωνος οὐ δύναμαι περιιδεῖν
γενόμενον, ὃς ἐς Μυτιλήνην αὐτὸν ἄγειν ἐπὶ γυναι-
κῶν ἔργα σπουδάζει."

Ὁ μὲν Λάμων ταῦτα εἰπὼν ἐσιώπησε καὶ πολλὰ 20
ἀφῆκε δάκρυα· τοῦ δὲ Γνάθωνος θρασυνομένου καὶ
πληγὰς ἀπειλοῦντος, ὁ Διονυσοφάνης τοῖς εἰρημένοις
ἐκπλαγεὶς τὸν μὲν Γνάθωνα σιωπᾶν ἐκέλευσε, σφό-
δρα τὴν ὀφρὺν εἰς αὐτὸν τοξοποιήσας, τὸν δὲ Λάμωνα
πάλιν ἀνέκρινε καὶ παρεκελεύετο τἀληθῆ λέγειν μηδὲ
ὅμοια πλάττειν μύθοις ἐπὶ τῷ κατέχειν τὸν υἱόν. Ὡς 2
δ' ἀτενὴς ἦν καὶ κατὰ πάντων ὤμνυε θεῶν καὶ ἐδί-
δου βασανίζειν αὐτόν, εἴ τι ψεύδεται, παρακαθημέ-
νης τῆς Κλεαρίστης ἐβασάνιζε τὰ λελεγμένα. "Τί δ'
ἂν ἐψεύδετο Λάμων, μέλλων ἀνθ' ἑνὸς δύο λαμβά-
νειν αἰπόλους; Πῶς δ' ἂν καὶ ταῦτ' ἔπλασσεν ἄγροι-
κος; Οὐ γὰρ εὐθὺς ἦν ἄπιστον ἐκ τοιούτου γέροντος
καὶ μητρὸς εὐτελοῦς υἱὸν καλὸν οὕτω γενέσθαι;"

Ἐδόκει μὴ μαντεύεσθαι ἐπὶ πλέον, ἀλλὰ ἤδη τὰ 21
γνωρίσματα σκοπεῖν εἰ λαμπρᾶς καὶ ἐνδοξοτέρας τύ-
χης. Ἀπῄει μὲν Μυρτάλη κομιοῦσα πάντα φυλαττό-
μενα ἐν πήρᾳ παλαιᾷ· κομισθέντα δὲ πρῶτος Διονυ- 2
σοφάνης ἐπέβλεπε καὶ ἰδὼν χλαμύδιον ἁλουργές,
πόρπην χρυσήλατον, ξιφίδιον ἐλεφαντόκωπον, μέγα
βοήσας "ὦ Ζεῦ δέσποτα" καλεῖ τὴν γυναῖκα θεασο-

3 μένην. Ἡ δὲ ἰδοῦσα μέγα καὶ αὐτὴ βοᾷ "φίλαι Μοῖ-
ραι· οὐ ταῦτα ἡμεῖς συνεξεθήκαμεν ἰδίῳ παιδί; Οὐκ
εἰς τούτους τοὺς ἀγροὺς κομιοῦσαν Σωφροσύνην ἀπε-
στείλαμεν; Οὐκ ἄλλα μὲν οὖν, ἀλλ' αὐτὰ ταῦτα. Φίλε
ἄνερ, ἡμέτερόν ἐστι τὸ παιδίον· σὸς υἱός ἐστι Δάφ-
νις, καὶ πατρῴας ἔνεμεν αἶγας."
22 Ἔτι λεγούσης αὐτῆς καὶ τοῦ Διονυσοφάνους τὰ
γνωρίσματα φιλοῦντος καὶ ὑπὸ περιττῆς ἡδονῆς δα-
κρύοντος ὁ Ἀστύλος συνεὶς ὡς ἀδελφός ἐστι, ῥίψας
θοἰμάτιον ἔθει κατὰ τοῦ παραδείσου, πρῶτος τὸν Δάφ-
2 νιν φιλῆσαι θέλων. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Δάφνις θέοντα
μετὰ πολλῶν καὶ βοῶντα "Δάφνι," νομίσας ὅτι συλ-
λαβεῖν αὐτὸν βουλόμενος τρέχει, ῥίψας τὴν πήραν
καὶ τὴν σύριγγα πρὸς τὴν θάλατταν ἐφέρετο ῥίψων
3 ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς μεγάλης πέτρας. Καὶ ἴσως ἄν, τὸ και-
νότατον, εὑρεθεὶς ἀπωλώλει Δάφνις, εἰ μὴ συνεὶς
ὁ Ἀστύλος ἐβόα πάλιν "στῆθι, Δάφνι, μηδὲν φοβη-
θῇς· ἀδελφός εἰμί σου, καὶ γονεῖς οἱ μέχρι νῦν δε-
4 σπόται. Νῦν ἡμῖν Λάμων τὴν αἶγα εἶπε καὶ τὰ γνω-
ρίσματα ἔδειξεν· ὅρα δὲ ἐπιστραφεὶς πῶς ἐπίασι φαι-
δροὶ καὶ γελῶντες. Ἀλλ' ἐμὲ πρῶτον φίλησον· ὄμνυμι
δὲ τὰς Νύμφας ὡς οὐ ψεύδομαι."
23 Μόλις μετὰ τὸν ὅρκον ἔστη καὶ τὸν Ἀστύλον τρέ-
χοντα περιέμεινε καὶ προσελθόντα κατεφίλησεν. Ἐν
ᾧ δὲ ἐκεῖνον ἐφίλει, πλῆθος τὸ λοιπὸν ἐπιρρεῖ θερα-
πόντων, θεραπαινῶν, αὐτὸς ὁ πατήρ, ἡ μήτηρ μετ'
αὐτοῦ. Οὗτοι πάντες περιέβαλλον, κατεφίλουν, χαί-
2 ροντες κλάοντες. Ὁ δὲ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα
πρὸ τῶν ἄλλων ἐφιλοφρονεῖτο, καὶ ὡς πάλαι εἰδὼς
προσεστερνίζετο καὶ ἐξελθεῖν τῶν περιβολῶν οὐκ ἤθε-
λεν· οὕτω φύσις ταχέως πιστοῦται. Ἐξελάθετο καὶ
Χλόης πρὸς ὀλίγον· καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν ἔπαυλιν ἐσθῆτά

τε ἔλαβε πολυτελῆ καὶ παρὰ τὸν πατέρα τὸν ἴδιον
καθεσθεὶς ἤκουσεν αὐτοῦ λέγοντος οὕτως
"Ἔγημα, ὦ παῖδες, κομιδῇ νέος. Καὶ χρόνου 24
διελθόντος ὀλίγου πατήρ, ὡς ᾤμην, εὐτυχὴς ἐγεγό-
νειν· ἐγένετο γάρ μοι πρῶτος υἱὸς καὶ δευτέρα θυγά-
τηρ καὶ τρίτος Ἀστύλος. Ὤμην ἱκανὸν εἶναι τὸ γένος,
καὶ γενόμενον ἐπὶ πᾶσι τοῦτο τὸ παιδίον ἐξέθηκα,
οὐ γνωρίσματα ταῦτα συνεκθείς, ἀλλ' ἐντάφια. Τὰ 2
δὲ τῆς τύχης ἄλλα βουλεύματα. Ὁ μὲν γὰρ πρεσβύτε-
ρος παῖς καὶ ἡ θυγάτηρ ὁμοίᾳ νόσῳ μιᾶς ἡμέρας ἀπώ-
λοντο· σὺ δέ μοι προνοίᾳ θεῶν ἐσώθης, ἵνα πλείους
ἔχωμεν χειραγωγούς. Μήτε οὖν σύ μοι μνησικακή- 3
σῃς ποτὲ τῆς ἐκθέσεως (ἑκὼν γὰρ οὐκ ἐβουλευσάμην),
μήτε σὺ λυπηθῇς, Ἀστύλε, μέρος ληψόμενος ἀντὶ
πάσης τῆς οὐσίας (κρεῖττον γὰρ τοῖς εὖ φρονοῦσιν
ἀδελφοῦ κτῆμα οὐδέν), ἀλλὰ φιλεῖτε ἀλλήλους καὶ
χρημάτων ἕνεκα καὶ βασιλεῦσιν ἐρίζετε. Πολλὴν μὲν 4
γὰρ ἐγὼ ὑμῖν καταλείψω γῆν, πολλοὺς δὲ οἰκέτας δε-
ξιούς, χρυσόν, ἄργυρον [[καὶ]] ὅσα ἄλλα εὐδαιμόνων
κτήματα. Μόνον ἐξαίρετον τοῦτο Δάφνιδι τὸ χωρίον
δίδωμι καὶ Λάμωνα καὶ Μυρτάλην καὶ τὰς αἶγας, ἃς
αὐτὸς ἔνεμεν."
Ἔτι αὐτοῦ λέγοντος Δάφνις ἀναπηδήσας "καλῶς 25
με" εἶπε "ταῦτα, πάτερ, ἀνέμνησας. Ἄπειμι τὰς αἶ-
γας ἀπάξων ἐπὶ πότον, αἵ που νῦν διψῶσαι περιμέ-
νουσι τὴν σύριγγα τὴν ἐμήν· ἐγὼ δὲ ἐνταυθὶ καθέ-
ζομαι." Ἡδὺ πάντες ἐγέλασαν ὅτι δεσπότης γεγενη-
μένος ἔτι θέλει εἶναι αἰπόλος. Κἀκείνας μὲν θερα- 2
πεύσων ἐπέμφθη τις ἄλλος· οἱ δὲ θύσαντες Διὶ Σω-
τῆρι συμπόσιον συνεκρότουν. Εἰς τοῦτο τὸ συμπόσιον
μόνος οὐχ ἧκε Γνάθων, ἀλλὰ φοβούμενος ἐν τῷ νεῷ
τοῦ Διονύσου καὶ τὴν ἡμέραν ἔμεινε καὶ τὴν νύκτα,

3 ὥσπερ ἱκέτης. Ταχείας δὲ φήμης εἰς πάντας ἐλθού-
σης ὅτι Διονυσοφάνης εὗρεν υἱόν, καὶ ὅτι Δάφνις ὁ
αἰπόλος δεσπότης τῶν ἀγρῶν εὑρέθη, ἅμα ἕῳ συνέ-
τρεχον ἄλλος ἀλλαχόθεν, τῷ μὲν μειρακίῳ συνηδόμε-
νοι, τῷ δὲ πατρὶ αὐτοῦ δῶρα κομίζοντες· ἐν οἷς καὶ
ὁ Δρύας πρῶτος ὁ τρέφων τὴν Χλόην.
26 Ὁ δὲ Διονυσοφάνης κατεῖχε πάντας, κοινωνοὺς
μετὰ τὴν εὐφροσύνην καὶ τῆς ἑορτῆς ἐσομένους. Παρ-
εσκεύαστο δὲ πολὺς μὲν οἶνος, πολλὰ δὲ ἄλευρα, ὄρ-
νιθες ἕλειοι, χοῖροι γαλαθηνοί, μελιτώματα ποικίλα·
2 καὶ ἱερεῖα δὲ πολλὰ τοῖς ἐπιχωρίοις θεοῖς ἐθύετο. Ἐν-
ταῦθα ὁ Δάφνις συναθροίσας πάντα τὰ ποιμενικὰ
κτήματα διένειμεν ἀναθήματα τοῖς θεοῖς. Τῷ Διο-
νύσῳ μὲν ἀνέθηκε τὴν πήραν καὶ τὸ δέρμα, τῷ Πανὶ
⟦δὲ⟧ τὴν σύριγγα καὶ τὸν πλάγιον αὐλόν, τὴν καλαύ-
ροπα ταῖς Νύμφαις καὶ τοὺς γαυλοὺς οὓς αὐτὸς
3 ἐτεκτήνατο. Οὕτω δὲ ἄρα τὸ σύνηθες ξενιζούσης εὐ-
δαιμονίας τερπνότερόν ἐστιν, ὥστε ἐδάκρυεν ἐφ' ἑκά-
στῳ τούτων ἀπαλλαττόμενος· καὶ οὔτε τοὺς γαυλοὺς
ἀνέθηκε πρὶν ἀμέλξαι, οὔτε τὸ δέρμα πρὶν ἐνδύσα-
4 σθαι, οὔτε τὴν σύριγγα πρὶν συρίσαι· ἀλλὰ καὶ ἐφί-
λησεν αὐτὰ πάντα καὶ τὰς αἶγας προσεῖπε καὶ τοὺς
τράγους ἐκάλεσεν ὀνομαστί. Τῆς μὲν γὰρ πηγῆς καὶ
ἔπιεν, ὅτι πολλάκις καὶ μετὰ Χλόης. Οὔπω δὲ ὡμο-
λόγει τὸν ἔρωτα καιρὸν παραφυλάττων.
27 Ἐν ᾧ δὲ Δάφνις ἐν θυσίαις ἦν, τάδε γίνεται περὶ
τὴν Χλόην. Ἐκάθητο κλάουσα, λέγουσα οἷα εἰκὸς ἦν.
"Ἐξελάθετό μου Δάφνις. Ὀνειροπολεῖ γάμους πλου-
2 σίους. Τί γὰρ αὐτὸν ὀμνύειν ἀντὶ τῶν Νυμφῶν τὰς
αἶγας ἐκέλευον; Κατέλιπε ταύτας ὡς καὶ Χλόην.

---

27 post κλάουσα: τὰ πρόβατα νέμουσα

Οὐδὲ θύων ταῖς Νύμφαις καὶ τῷ Πανὶ ἐπεθύμησεν
ἰδεῖν Χλόην. Εὗρεν ἴσως παρὰ τῇ μητρὶ θεραπαίνας
ἐμοῦ κρείττονας. Χαιρέτω· ἐγὼ δὲ οὐ ζήσομαι."

Τοιαῦτα λέγουσαν, τοιαῦτα ἐννοοῦσαν ὁ Λάμπις 28
ὁ βουκόλος μετὰ χειρὸς γεωργικῆς ἐπιστὰς ἥρπασεν
αὐτήν, ὡς οὔτε Δάφνιδος ἔτι γαμήσοντος καὶ Δρύαν-
τος ἐκεῖνον ἀγαπήσοντος. Ἡ μὲν οὖν ἐκομίζετο βοῶσα
ἐλεεινόν, τῶν δέ τις ἰδόντων ἐμήνυσε τῇ Νάπῃ κά-
κείνη τῷ Δρύαντι καὶ ὁ Δρύας τῷ Δάφνιδι. Ὁ δὲ 2
ἔξω τῶν φρενῶν γενόμενος οὔτε εἰπεῖν πρὸς τὸν πα-
τέρα ἐτόλμα καὶ καρτερεῖν μὴ δυνάμενος εἰς τὸν πε-
ρίκηπον εἰσελθὼν ὠδύρετο "ὢ [[τῆς]] πικρᾶς ἀνευρέ-
σεως" λέγων· "πόσον ἦν μοι κρεῖττον νέμειν; Πό- 3
σον ἤμην μακαριώτερος, δοῦλος ὤν; Τότε ἔβλεπον
Χλόην, τότε **, νῦν δὲ τὴν μὲν Λάμπις ἁρπάσας οἴ-
χεται, νυκτὸς δὲ γενομένης συγκοιμήσεται. Ἐγὼ δὲ
πίνω καὶ τρυφῶ καὶ μάτην τὸν Πᾶνα καὶ τὰς αἶγας
καὶ τὰς Νύμφας ὤμοσα."

Ταῦτα τοῦ Δάφνιδος λέγοντος ἤκουσεν ὁ Γνάθων 29
ἐν τῷ παραδείσῳ λανθάνων· καὶ καιρὸν ἥκειν διαλ-
λαγῶν πρὸς αὐτὸν νομίζων τινὰς τῶν τοῦ Ἀστύλου
νεανίσκων προσλαβὼν μεταδιώκει τὸν Δρύαντα. Καὶ 2
ἡγεῖσθαι κελεύσας ἐπὶ τὴν τοῦ Λάμπιδος ἔπαυλιν
συνέτεινε δρόμον· καὶ καταλαβὼν ἄρτι εἰσάγοντα
τὴν Χλόην, ἐκείνην τε ἀφαιρεῖται καὶ ἀνθρώπους
γεωργοὺς συνηλόησε πληγαῖς. Ἐσπούδαζε δὲ καὶ τὸν 3
Λάμπιν δήσας ἄγειν ὡς αἰχμάλωτον ἐκ πολέμου τι-
νός, εἰ μὴ φθάσας ἀπέδρα. Κατορθώσας δὲ τηλικοῦ-
τον ἔργον νυκτὸς ἀρχομένης ἐπανέρχεται. Καὶ τὸν 4
μὲν Διονυσοφάνην εὑρίσκει καθεύδοντα, τὸν δὲ Δάφ-
νιν ἀγρυπνοῦντα καὶ ἔτι ἐν τῷ περικήπῳ δακρύοντα.
Προσάγει δὴ τὴν Χλόην αὐτῷ καὶ διδοὺς διηγεῖται

πάντα· καὶ δεῖται μηδὲν ἔτι μνησικακοῦντα δοῦλον
ἔχειν οὐκ ἄχρηστον, μηδὲ ἀφελέσθαι τραπέζης, μεθ'
5 ἣν τεθνήξεται λιμῷ. Ὁ δὲ ἰδὼν καὶ ἔχων ἐν ταῖς χερσὶ
τὴν Χλόην τῷ μὲν ὡς εὐεργέτῃ διηλλάττετο, τῇ δὲ
ὑπὲρ τῆς ἀμελείας ἀπελογεῖτο.

30 Βουλευομένοις δὲ αὐτοῖς ἐδόκει τὸν γάμον κρύ-
πτειν, ἔχειν δὲ κρύφα τὴν Χλόην πρὸς μόνην ὁμολο-
γήσαντα τὸν ἔρωτα τὴν μητέρα· ἀλλ' οὐ συνεχώρει
Δρύας, ἠξίου δὲ τῷ πατρὶ λέγειν καὶ πείσειν αὐτὸς
2 ἐπηγγέλλετο. Καὶ γενομένης ἡμέρας ἔχων ἐν τῇ πήρᾳ
τὰ γνωρίσματα πρόσεισι τῷ Διονυσοφάνει καὶ τῇ
Κλεαρίστῃ καθημένοις ἐν τῷ παραδείσῳ (παρῆν δὲ
καὶ ὁ Ἄστυλος καὶ αὐτὸς ὁ Δάφνις) καὶ σιωπῆς γενο-
μένης ἤρξατο λέγειν

3 "Ὁμοία με ἀνάγκη Λάμωνι τὰ μέχρι νῦν ἄρρητα
ἐκέλευσε λέγειν. Χλόην ταύτην οὔτε ἐγέννησα οὔτε
ἀνέθρεψα, ἀλλὰ ἐγέννησαν μὲν ἄλλοι, κειμένην δὲ
4 ἐν ἄντρῳ Νυμφῶν ἀνέθρεψεν οἶς. Εἶδον τοῦτο αὐ-
τὸς καὶ ἰδὼν ἐθαύμασα [[καὶ]] θαυμάσας ἔθρεψα. Μαρ-
τυρεῖ μὲν καὶ τὸ κάλλος, ἔοικε γὰρ οὐδὲν ἡμῖν· μαρ-
τυρεῖ δὲ καὶ τὰ γνωρίσματα, πλουσιώτερα γὰρ ἢ
κατὰ ποιμένα. Ἴδετε ταῦτα καὶ τοὺς προσήκοντας τῇ
κόρῃ ζητήσατε, ἵν' ἀξία ποτὲ Δάφνιδος φανῇ."

31 Τοῦτο οὔτε Δρύας ἀσκόπως ἔρριψεν οὔτε Διονυ-
σοφάνης ἀμελῶς ἤκουσεν, ἀλλ' ἰδὼν εἰς τὸν Δάφνιν
καὶ ὁρῶν αὐτὸν χλωριῶντα καὶ κρύφα δακρύοντα τα-
χέως ἐφώρασε τὸν ἔρωτα· καὶ ὡς ὑπὲρ παιδὸς ἰδίου
μᾶλλον ἢ κόρης ἀλλοτρίας δεδοικὼς διὰ πάσης ἀκρι-
2 βείας ἤλεγχε τοὺς λόγους τοῦ Δρύαντος. Ἐπεὶ δὲ καὶ
τὰ γνωρίσματα εἶδε κομισθέντα, [[τὰ]] ὑποδήματα [[τὰ]]
κατάχρυσα, τὰς περισκελίδας, τὴν μίτραν, προσκα-
λεσάμενος τὴν Χλόην παρεκελεύετο θαρρεῖν, ὡς ἄν-

δρα μὲν ἔχουσαν ἤδη, ταχέως δὲ εὑρήσουσαν καὶ τὸν
πατέρα καὶ τὴν μητέρα. Καὶ τὴν μὲν ἡ Κλεαρίστη πα- 3
ραλαβοῦσα ἐκόσμει λοιπὸν ὡς υἱοῦ γυναῖκα, τὸν δὲ
Δάφνιν ὁ Διονυσοφάνης ἀναστήσας μόνον ἀνέκρινεν
εἰ παρθένος ἐστί· τοῦ δὲ ὀμόσαντος μηδὲν γεγονέναι
φιλήματος καὶ ὅρκων πλέον, ἡσθεὶς ἐπὶ τῷ συνω-
μοσίῳ κατέκλινεν αὐτούς.

Ἦν οὖν μαθεῖν οἷόν ἐστι τὸ κάλλος, ὅταν κόσμον 32
προσλάβῃ. Ἐνδυθεῖσα γὰρ ἡ Χλόη καὶ ἀναπλεξαμένη
τὴν κόμην καὶ ἀπολούσασα τὸ πρόσωπον εὐμορφοτέρα
τοσοῦτον ἐφάνη πᾶσιν, ὥστε καὶ Δάφνις αὐτὴν μόλις
ἐγνώρισεν. Ὤμοσεν ἄν τις καὶ ἄνευ τῶν γνωρισμά- 2
των ὅτι τοιαύτης κόρης οὐκ ἦν Δρύας πατήρ. Ὅμως
μέντοι παρῆν καὶ αὐτὸς καὶ συνειστιᾶτο μετὰ τῆς
Νάπης, συμπότας ἔχων ἐπὶ κλίνης ἰδίας τὸν Λάμωνα
καὶ τὴν Μυρτάλην. Πάλιν οὖν ταῖς ἑξῆς ἡμέραις 3
ἐθύετο ἱερεῖα καὶ κρατῆρες ἵσταντο καὶ ἀνετίθει καὶ
Χλόη τὰ ἑαυτῆς, τὴν σύριγγα, τὴν πήραν, τὸ δέρμα,
τοὺς γαυλούς· ἐκέρασε δὲ καὶ τὴν πηγὴν οἴνῳ τὴν ἐν
τῷ ἄντρῳ, ὅτι καὶ ἐτράφη παρ' αὐτῇ, καὶ ἐλούσατο
πολλάκις ἐν αὐτῇ· ἐστεφάνωσε καὶ τὸν τάφον τῆς 4
οἰός, δείξαντος Δρύαντος, καὶ ἐσύρισέ τι καὶ αὐτὴ τῇ
ποίμνῃ, καὶ ταῖς θεαῖς συρίσασα εὔξατο τοὺς ἐκθέν-
τας εὑρεῖν ἀξίους τῶν Δάφνιδος γάμων.

Ἐπεὶ δὲ ἅλις ἦν τῶν κατ' ἀγρὸν ἑορτῶν, ἔδοξε 33
βαδίζειν εἰς τὴν πόλιν καὶ τούς τε τῆς Χλόης πατέρας
ἀναζητεῖν καὶ περὶ τὸν γάμον αὐτῶν μηκέτι βραδύ-
νειν. Ἕωθεν οὖν συσκευασάμενοι τῷ Δρύαντι μὲν 2
ἔδωκαν ἄλλας τρισχιλίας, τῷ Λάμωνι δὲ τὴν ἡμίσειαν
μοῖραν τῶν ἀγρῶν θερίζειν καὶ τρυγᾶν καὶ τὰς αἶγας
ἅμα τοῖς αἰπόλοις καὶ ζεύγη βοῶν τέτταρα καὶ ἐσθῆ-
τας χειμερινὰς καὶ ἐλευθέραν τὴν γυναῖκα· καὶ μετὰ

τοῦτο ἤλαυνον ἐπὶ Μυτιλήνην ἵπποις καὶ ζεύγεσι καὶ
τρυφῇ πολλῇ.
3 Τότε μὲν οὖν ἔλαθον τοὺς πολίτας, νυκτὸς κατελ-
θόντες· τῆς δὲ ἐπιούσης ὄχλος ἠθροίσθη περὶ τὰς
θύρας ἀνδρῶν, γυναικῶν. Οἱ μὲν τῷ Διονυσοφάνει
συνήδοντο παῖδα εὑρόντι, καὶ μᾶλλον ὁρῶντες τὸ
κάλλος τοῦ Δάφνιδος· αἱ δὲ τῇ Κλεαρίστῃ συνέχαι-
4 ρον ἅμα κομιζούσῃ καὶ παῖδα καὶ νύμφην. Ἐξέπλησσε
γὰρ κἀκείνας ἡ Χλόη κάλλος ἐκφαίνουσα παρευδοκι-
μηθῆναι μὴ δυνάμενον· ὅλη γὰρ ἐκίττα ἡ πόλις ἐπὶ
τῷ μειρακίῳ καὶ τῇ παρθένῳ· καὶ εὐδαιμόνιζον μὲν
ἤδη τὸν γάμον, εὔχοντο δὲ καὶ τὸ γένος ἄξιον τῆς
μορφῆς εὑρεθῆναι τῆς κόρης· καὶ γυναῖκες πολλαὶ
τῶν μέγα πλουσίων ἠράσαντο θεοῖς αὐταὶ πιστευθῆ-
ναι μητέρες θυγατρὸς οὕτω καλῆς.
34 Ὄναρ δὲ Διονυσοφάνει μετὰ φροντίδα πολλὴν
εἰς βαθὺν ὕπνον κατενεχθέντι τοιόνδε γίνεται. Ἐδό-
κει τὰς Νύμφας δεῖσθαι τοῦ Ἔρωτος ἤδη ποτε αὐτοῖς
κατανεῦσαι τὸν γάμον· τὸν δὲ ἐκλύσαντα τὸ τοξάριον
καὶ ἀποθέμενον τὴν φαρέτραν κελεῦσαι τῷ Διονυσο-
φάνει πάντας τοὺς ἀρίστους Μυτιληναίων θέμενον
συμπότας, ἡνίκα ἂν τὸν ὕστατον πλήσῃ κρατῆρα,
τότε δεικνύειν ἑκάστῳ τὰ γνωρίσματα, τὸ δὲ ἐντεῦ-
θεν ᾄδειν τὸν ὑμέναιον.
2 Ταῦτα ἰδὼν καὶ ἀκούσας ἕωθεν ἀνίσταται καὶ κε-
λεύσας λαμπρὰν ἑστίασιν παρασκευασθῆναι τῶν ἀπὸ
γῆς τῶν ἀπὸ θαλάττης καὶ εἴ τι ἐν λίμναις καὶ εἴ τι
ἐν ποταμοῖς, πάντας τοὺς ἀρίστους Μυτιληναίων ποι-
3 εῖται συμπότας. Ὡς δὲ ἤδη νὺξ ἦν καὶ ἐπέπληστο [[ὁ]]
κρατὴρ ἐξ οὗ σπένδουσιν Ἑρμῇ, εἰσκομίζει τις ἐπὶ
σκεύους ἀργυροῦ θεράπων τὰ γνωρίσματα καὶ περι-
φέρων ἐνδέξια πᾶσιν ἐδείκνυε.

Τῶν μὲν οὖν ἄλλων ἐγνώρισεν οὐδείς, Μεγακλῆς 35
δέ τις διὰ γῆρας ὕστατος κατακείμενος ὡς εἶδε, γνω-
ρίσας πάνυ μέγα καὶ νεανικὸν ἐβόα “τίνα ὁρῶ ταῦτα;
Τί γέγονάς μοι θυγάτριον; Ἆρα σὺ ζῇς ἢ ταῦτά τις
ἐβάστασε μόνα ποιμὴν ἐντυχών; Δέομαι, Διονυσό- 2
φανες, εἰπέ μοι· πόθεν ἔχεις ἐμοῦ παιδίου γνωρί-
σματα; Μὴ φθονήσῃς μετὰ Δάφνιν εὑρεῖν τι κἀμέ.”
Κελεύσαντος δὲ τοῦ Διονυσοφάνους πρότερον ἐκεῖνον
λέγειν τὴν ἔκθεσιν, ὁ Μεγακλῆς οὐδὲν ὑφελὼν τοῦ
τόνου τῆς φωνῆς ἔφη “ἦν ὀλίγος μοι βίος τὸν πρότε- 3
ρον χρόνον· ὃν γὰρ εἶχον εἰς χορηγίας καὶ τριηραρ-
χίας ἐξεδαπάνησα. Ὅτε ταῦτα ἦν, γίνεταί μοι θυγά-
τριον. Τοῦτο τρέφειν ὀκνήσας ἐν πενίᾳ, τούτοις τοῖς
γνωρίσμασι κοσμήσας ἐξέθηκα, εἰδὼς ὅτι πολλοὶ καὶ
οὕτω σπουδάζουσι πατέρες γενέσθαι. Καὶ τὸ μὲν 4
ἐξέκειτο ἐν ἄντρῳ Νυμφῶν πιστευθὲν ταῖς θεαῖς,
ἐμοὶ δὲ πλοῦτος ἐπέρρει καθ’ ἑκάστην ἡμέραν κλη-
ρονόμον οὐκ ἔχοντι. Οὐκέτι γοῦν οὐδὲ θυγατρίου γε- 5
νέσθαι πατὴρ εὐτύχησα, ἀλλ’ οἱ θεοὶ ὥσπερ γέλωτά
με ποιούμενοι νύκτωρ ὀνείρους μοι ἐπιπέμπουσι, δη-
λοῦντες ὅτι με πατέρα ποιήσει ποίμνιον.”

Ἀνεβόησεν ὁ Διονυσοφάνης μεῖζον τοῦ Μεγα- 36
κλέους καὶ ἀναπηδήσας εἰσάγει Χλόην πάνυ καλῶς
κεκοσμημένην καὶ λέγει “τοῦτο τὸ παιδίον ἐξέθηκας.
Ταύτην σοὶ τὴν παρθένον οἷς προνοίᾳ θεῶν ἐξέθρε-
ψεν, ὡς αἲξ Δάφνιν ἐμοί. Λαβὲ τὰ γνωρίσματα καὶ 2
τὴν θυγατέρα, λαβὼν δὲ ἀπόδος Δάφνιδι νύμφην.
Ἀμφοτέρους ἐξεθήκαμεν, ἀμφοτέρους εὑρήκαμεν,
ἀμφοτέρων ἐμέλησε Πανὶ καὶ Νύμφαις καὶ Ἔρωτι.”
Ἐπῄνει τὰ λεγόμενα ὁ Μεγακλῆς καὶ τὴν γυναῖκα 3
Ῥόδην μετεπέμπετο καὶ τὴν Χλόην ἐν τοῖς κόλποις
εἶχε. Καὶ ὕπνον αὐτοῦ μένοντες εἵλοντο· Δάφνις γὰρ

οὐδενὶ διώμνυτο προήσεσθαι τὴν Χλόην, οὐδὲ αὐτῷ
τῷ πατρί.
37 Ἡμέρας δὲ γενομένης συνθέμενοι πάλιν εἰς τὸν
ἀγρὸν ἤλαυνον· ἐδεήθησαν γὰρ τοῦτο Δάφνις καὶ
Χλόη, μὴ φέροντες τὴν ἐν ἄστει διατριβήν. Ἐδόκει
δὲ κἀκείνοις ποιμενικούς τινας αὐτοῖς ποιῆσαι τοὺς
2 γάμους. Ἐλθόντες οὖν παρὰ τὸν Λάμωνα τόν τε
Δρύαντα τῷ Μεγακλεῖ προσήγαγον καὶ τῇ Ῥόδῃ τὴν
Νάπην συνέστησαν καὶ τὰ πρὸς τὴν ἑορτὴν παρε-
σκευάζοντο λαμπρῶς. Παρέδωκε μὲν οὖν ἐπὶ ταῖς
Νύμφαις τὴν Χλόην ὁ πατὴρ καὶ μετ' ἄλλων πολλῶν
ἐποίησεν ἀναθήματα τὰ γνωρίσματα καὶ Δρύαντι τὰς
λειπούσας εἰς τὰς μυρίας ἐπλήρωσεν.
38 Ὁ δὲ Διονυσοφάνης, εὐημερίας οὔσης, αὐτοῦ πρὸ
τοῦ ἄντρου στιβάδας ὑπεστόρεσεν ἐκ χλωρᾶς φυλλά-
δος καὶ πάντας τοὺς κωμήτας κατακλίνας εἱστία πο-
2 λυτελῶς. Παρῆσαν δὲ Λάμων καὶ Μυρτάλη, Δρύας
καὶ Νάπη, οἱ Δόρκωνι προσήκοντες, ⟦Φιλητᾶς⟧, οἱ
Φιλητᾶ παῖδες, Χρῶμις καὶ Λυκαίνιον· οὐκ ἀπῆν
3 οὐδὲ Λάμπις συγγνώμης ἀξιωθείς. Ἦν οὖν ὡς ἐν
τοιοῖσδε συμπόταις πάντα γεωργικὰ καὶ ἄγροικα· ὁ
μὲν ᾖδεν οἷα ᾄδουσι θερίζοντες, ὁ δὲ ἔσκωπτε τὰ ἐπὶ
ληνοῖς σκώμματα· Φιλητᾶς ἐσύρισε, Λάμπις ηὔλησε,
Δρύας καὶ Λάμων ὠρχήσαντο, Χλόη καὶ Δάφνις ἀλ-
4 λήλους κατεφίλουν. Ἐνέμοντο δὲ καὶ αἱ αἶγες πλη-
σίον, ὥσπερ καὶ αὐταὶ κοινωνοῦσαι τῆς ἑορτῆς. Τοῦτο
τοῖς μὲν ἀστικοῖς οὐ πάνυ τερπνὸν ἦν· ὁ δὲ Δάφνις
καὶ ἐκάλεσέ τινας αὐτῶν ὀνομαστὶ καὶ φυλλάδα χλω-
ρὰν ἔδωκε καὶ κρατήσας ἐκ τῶν κεράτων κατεφίλησε.
39 Κατὰ ταυτὰ οὐ τότε μόνον ἀλλ' ἔστε ἔζων τὸν
πλεῖστον χρόνον ποιμενικῶς διῆγον, θεοὺς σέβοντες
Νύμφας καὶ Πᾶνα καὶ Ἔρωτα, ἀγέλας δὲ προβάτων

καὶ αἰγῶν πλείστας κτησάμενοι, ἡδίστην δὲ τροφὴν
νομίζοντες ὀπώραν καὶ γάλα. Ἀλλὰ καὶ ἄρρεν παι- 2
δίον ὑπέθηκαν [[αἰγὶ]] καὶ θυγάτριον γενόμενον δεύ-
τερον οἰὸς ἑλκύσαι θηλὴν ἐποίησαν, καὶ ἐκάλεσαν τὸν
μὲν Φιλοποίμενα τὴν δὲ Ἀγέλην, καὶ τὸ ἄντρον ἐκό-
σμησαν καὶ εἰκόνας ἀνέθεσαν καὶ βωμὸν εἵσαντο Ποι-
μένος Ἔρωτος· καὶ τῷ Πανὶ δὲ ἔδοσαν ἀντὶ τῆς πί-
τυος νεὼν Πανὸς Στρατιώτου ὀνομάσαντες.

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὕστερον καὶ ὠνόμασαν καὶ ἔπρα- 40
ξαν· τότε δὲ νυκτὸς γενομένης πάντες αὐτοὺς παρέ-
πεμπον εἰς τὸν θάλαμον, οἱ μὲν συρίττοντες, οἱ δὲ
αὐλοῦντες, οἱ δὲ δᾷδας μεγάλας ἀνίσχοντες. Καὶ ἐπεὶ 2
πλησίον ἦσαν τῶν θυρῶν, ᾖδον σκληρᾷ καὶ ἀπηνεῖ
τῇ φωνῇ, καθάπερ τριαίναις γῆν ἀναρρηγνύντες, οὐχ
ὑμέναιον ᾄδοντες. Δάφνις δὲ καὶ Χλόη γυμνοὶ συγ- 3
κατακλινέντες περιέβαλλον ἀλλήλους καὶ κατεφίλουν,
ἀγρυπνήσαντες τῆς νυκτὸς ὅσον οὐδὲ γλαῦκες· καὶ
ἔδρασέ τι Δάφνις ὧν αὐτὸν ἐπαίδευσε Λυκαίνιον, καὶ
τότε Χλόη πρῶτον ἔμαθεν ὅτι τὰ ἐπὶ τῆς ὕλης γενό-
μενα ἦν ποιμένων παίγνια.

---

5 post Ἀγέλην: οὕτως αὐτοῖς καὶ ταῦτα συνεγήρασεν.
οὗτοι

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΑΝΘΕΙΑΝ ΚΑΙ ΑΒΡΟΚΟΜΗΝ ΕΦΕΣΙΑΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΑ Ε

Α

1 Ἦν ἐν Ἐφέσῳ ἀνὴρ τῶν τὰ πρῶτα ἐκεῖ δυναμέ-
νων, Λυκομήδης ὄνομα. Τούτῳ τῷ Λυκομήδει ἐκ
γυναικὸς ἐπιχωρίου Θεμιστοῦς γίνεται παῖς Ἁβροκό-
μης, μέγα τι χρῆμα κάλλους οὔτε ἐν Ἰωνίᾳ οὔτε ἐν
2 ἄλλῃ γῇ πρότερον γενομένου. Οὗτος ὁ Ἁβροκόμης
ἀεὶ μὲν καὶ καθ' ἡμέραν εἰς κάλλος ηὔξετο, συνήνθει
δὲ αὐτῷ τοῖς τοῦ σώματος καλοῖς καὶ τὰ τῆς ψυχῆς
ἀγαθά· παιδείαν τε γὰρ πᾶσαν ἐμελέτα καὶ μουσι-
κὴν ποικίλην ἤσκει, θήρα δὲ αὐτῷ καὶ ἱππασία καὶ
3 ὁπλομαχία συνήθη γυμνάσματα. Ἦν δὲ περισπούδα-
στος ἅπασιν Ἐφεσίοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς τὴν ἄλλην Ἀσίαν
οἰκοῦσι, καὶ μεγάλας εἶχον ἐν αὐτῷ τὰς ἐλπίδας ὅτι
πολίτης ἔσοιτο διαφέρων. Προσεῖχον δὲ ὡς θεῷ τῷ
μειρακίῳ· καί εἰσιν ἤδη τινὲς οἳ καὶ προσεκύνησαν
4 ἰδόντες καὶ προσεύξαντο. Ἐφρόνει δὲ τὸ μειράκιον
ἐφ' ἑαυτῷ μέγα καὶ ἠγάλλετο μὲν καὶ τοῖς τῆς ψυχῆς
κατορθώμασι, πολὺ δὲ μᾶλλον τῷ κάλλει τοῦ σώματος·
πάντων δὲ τῶν ἄλλων, ὅσα δὴ ἐλέγετο καλά, ὡς ἐλατ-
τόνων κατεφρόνει καὶ οὐδὲν αὐτῷ, οὐ θέαμα, οὐκ
5 ἄκουσμα ἄξιον Ἁβροκόμου κατεφαίνετο· καὶ εἴ τινα
ἢ παῖδα καλὸν ἀκούσαι ἢ παρθένον εὔμορφον, κατε-
γέλα τῶν λεγόντων ὡς οὐκ εἰδότων ὅτι εἴη εἷς καλὸς
αὐτός. Ἔρωτά γε μὴν οὐδὲ ἐνόμιζεν εἶναι θεόν, ἀλλὰ

---

4 post χρῆμα: ὡραιότητι σώματος ὑπερβαλλούσῃ

πάντη ἐξέβαλεν οὐδὲν ἡγούμενος, λέγων ὡς οὐκ ἄν
ποτέ τις ἐρασθείη οὐδὲ ὑποταγείη τῷ θεῷ μὴ θέλων·
εἰ δέ που ἱερὸν ἢ ἄγαλμα Ἔρωτος εἶδε, κατεγέλα, 6
ἀπέφαινέ τε ἑαυτὸν Ἔρωτος παντὸς καλλίονα. Καὶ
εἶχεν οὕτως· ὅπου γὰρ Ἁβροκόμης ὀφθείη, οὔτε
ἄγαλμα καλὸν ἐφαίνετο οὔτε εἰκὼν ἐπῃνεῖτο.

Μηνίει πρὸς ταῦτα ὁ Ἔρως· φιλόνεικος γὰρ ὁ 2
θεὸς καὶ ὑπερηφάνοις ἀπαραίτητος· ἐζήτει δὲ τέχνην
κατὰ τοῦ μειρακίου· καὶ γὰρ καὶ τῷ θεῷ δυσάλωτος
ἐφαίνετο. Ἐξοπλίσας οὖν ἑαυτὸν καὶ πᾶσαν δύναμιν
ἐρωτικῶν φαρμάκων περιβαλόμενος ἐστράτευεν ἐφ᾽
Ἁβροκόμην. Ἤγετο δὲ τῆς Ἀρτέμιδος ἐπιχώριος ἑορτὴ 2
ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ ἱερόν· στάδιοι δέ εἰσιν ἑπτά·
ἔδει δὲ πομπεύειν πάσας τὰς ἐπιχωρίους παρθένους
κεκοσμημένας πολυτελῶς καὶ τοὺς ἐφήβους, ὅσοι τὴν
αὐτὴν ἡλικίαν εἶχον τῷ Ἁβροκόμῃ. Ἦν δὲ αὐτὸς περὶ
τὰ ἓξ καὶ δέκα ἔτη καὶ τῶν ἐφήβων προσήπτετο καὶ
ἐν τῇ πομπῇ τὰ πρῶτα ἐφέρετο. Πολὺ δὲ πλῆθος ἐπὶ 3
τὴν θέαν, πολὺ μὲν ἐγχώριον, πολὺ δὲ ξενικόν· καὶ
γὰρ ἔθος ἦν [[ἐν]] ἐκείνῃ τῇ πανηγύρει καὶ νυμφίους
ταῖς παρθένοις εὑρίσκεσθαι καὶ γυναῖκας τοῖς ἐφή-
βοις. Παρῄεσαν δὲ κατὰ στίχον οἱ πομπεύοντες· πρῶτα 4
μὲν τὰ ἱερὰ καὶ δᾷδες καὶ κανᾶ καὶ θυμιάματα· ἐπὶ
τούτοις ἵπποι καὶ κύνες καὶ σκεύη κυνηγετικὰ ** ὧδε
πολεμικά, τὰ δὲ πλεῖστα εἰρηνικά. ** ἑκάστη δὲ αὐ-
τῶν οὕτως ὡς πρὸς ἐραστὴν ἐκεκόσμητο. Ἦρχε δὲ 5
τῆς τῶν παρθένων τάξεως Ἄνθεια, θυγάτηρ Μεγα-
μήδους καὶ Εὐίππης, ἐγχωρίων. Ἦν δὲ τὸ κάλλος τῆς
Ἀνθείας οἷον θαυμάσαι καὶ πολὺ τὰς ἄλλας ὑπερε-
βάλλετο παρθένους. Ἔτη μὲν τεσσαρεσκαίδεκα ἐγεγό-

---

4 post καλλίονα: καὶ κάλλει σώματος καὶ δυνάμει

6 νει, ἤνθει δὲ αὐτῆς τὸ σῶμα ἐπ' εὐμορφίᾳ, καὶ ὁ τοῦ
σχήματος κόσμος πολὺς εἰς ὥραν συνεβάλλετο· κόμη
ξανθή, ἡ πολλὴ καθειμένη, ὀλίγη πεπλεγμένη, πρὸς
τὴν τῶν ἀνέμων φορὰν κινουμένη· ὀφθαλμοὶ γοργοί,
φαιδροὶ μὲν ὡς κόρης, φοβεροὶ δὲ ὡς σώφρονος· χι-
τὼν ἁλουργής, ζωστὸς εἰς γόνυ, μεχρὶ βραχιόνων καθ-
ειμένος, νεβρὶς περικειμένη, γωρυτὸς ἀνημμένος,
7 τόξα, ἄκοντες φερόμενοι, κύνες ἑπόμενοι. Πολλάκις
αὐτὴν ἐπὶ τοῦ τεμένους ἰδόντες Ἐφέσιοι προσεκύνη-
σαν ὡς Ἄρτεμιν. Καὶ τότ' οὖν ὀφθείσης ἀνεβόησε τὸ
πλῆθος, καὶ ἦσαν ποικίλαι παρὰ τῶν θεωμένων φω-
ναί, τῶν μὲν ὑπ' ἐκπλήξεως τὴν θεὸν εἶναι λεγόν-
των, τῶν δὲ ἄλλην τινὰ ὑπὸ τῆς θεοῦ περιποιημένην·
προσεύχοντο δὲ πάντες καὶ προσεκύνουν καὶ τοὺς γο-
νεῖς αὐτῆς ἐμακάριζον· ἦν δὲ διαβόητος τοῖς θεωμέ-
8 νοις ἅπασιν Ἄνθεια ἡ καλή. Ὡς δὲ παρῆλθε τὸ τῶν
παρθένων πλῆθος, οὐδεὶς ἄλλο τι ἢ Ἄνθειαν ἔλεγεν·
ὡς δὲ Ἁβροκόμης μετὰ τῶν ἐφήβων ἐπέστη, τοὐν-
θένδε, καίτοι καλοῦ ὄντος τοῦ κατὰ τὰς παρθένους
θεάματος, πάντες ἰδόντες Ἁβροκόμην ἐκείνων ἐπε-
λάθοντο, ἔτρεψαν δὲ τὰς ὄψεις ἐπ' αὐτὸν βοῶντες
ὑπὸ τῆς θέας ἐκπεπληγμένοι, "καλὸς Ἁβροκόμης" λέ-
9 γοντες, "καὶ οἷος οὐδὲ εἷς καλοῦ μίμημα θεοῦ." Ἤδη
δέ τινες καὶ τοῦτο προσέθεσαν "οἷος ἂν γάμος γένοιτο
Ἁβροκόμου καὶ Ἀνθείας."

Καὶ ταῦτ' ἦν πρῶτα τῆς Ἔρωτος τέχνης μελετήματα. Ταχὺ μὲν δὴ εἰς ἑκατέρους ἡ περὶ ἀλλήλων ἦλθε δόξα· καὶ ἥ τε Ἄνθεια τὸν Ἁβροκόμην ἐπεθύμει

---

5 ante χιτών: ἐσθής
8 post τόξα: ὅπλα

*ἰδεῖν, καὶ ὁ τέως ἀνέραστος Ἁβροκόμης ἤθελεν Ἄν-
θειαν ἰδεῖν.*

Ὡς οὖν ἐτετέλεστο ἡ πομπή, ἦλθον δὲ εἰς τὸ ἱερὸν 3
*θύσοντες ἅπαν τὸ πλῆθος καὶ ὁ τῆς πομπῆς κόσμος
ἐλέλυτο, ᾖεσαν δὲ ἐς ταὐτὸν ἄνδρες καὶ γυναῖκες,
ἔφηβοι καὶ παρθένοι, ἐνταῦθα ὁρῶσιν ἀλλήλους, καὶ
ἁλίσκεται Ἄνθεια ὑπὸ τοῦ Ἁβροκόμου, ἡττᾶται δὲ
ὑπὸ ⟦τοῦ⟧ Ἔρωτος Ἁβροκόμης καὶ ἐνεώρα τε συνεχέ-
στερον τῇ κόρῃ καὶ ἀπαλλαγῆναι τῆς ὄψεως ἐθέλων
οὐκ ἐδύνατο· κατεῖχε δὲ αὐτὸν ἐγκείμενος ὁ θεός.
Διέκειτο δὲ καὶ Ἄνθεια πονήρως, ὅλοις μὲν καὶ ἀνα-* 2
*πεπταμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ Ἁβροκόμου κάλλος
εἰσρέον δεχομένη, ἤδη δὲ καὶ τῶν παρθένοις πρεπόν-
των καταφρονοῦσα· καὶ γάρ ἐλάλησεν ἄν τι, ἵνα
Ἁβροκόμης ἀκούσῃ, καὶ μέρη τοῦ σώματος ἐγύμνωσεν
ἂν τὰ δυνατά, ἵνα Ἁβροκόμης ἴδῃ· ὁ δὲ αὐτὸν ἐδε-
δώκει πρὸς τὴν θέαν καὶ ἦν αἰχμάλωτος τοῦ θεοῦ.*

Καὶ τότε μὲν θύσαντες ἀπηλλάττοντο λυπούμενοι 3
*καὶ τῷ τάχει τῆς ἀπαλλαγῆς μεμφόμενοι· ⟦καὶ⟧ ἀλ-
λήλους βλέπειν ἐθέλοντες ἐπιστρεφόμενοι καὶ ὑφι-
στάμενοι πολλὰς προφάσεις διατριβῆς εὕρισκον. Ὡς* 4
*δὲ ἦλθον ἑκάτερος παρ᾽ ἑαυτόν, ἔγνωσαν τότε οἷ κα-
κῶν ἐγεγόνεσαν· καὶ ἔννοια ἐκείνους ὑπῄει τῆς ὄψεως
θατέρου καὶ ὁ ἔρως ἐν αὐτοῖς ἀνεκαίετο καὶ τὸ περιτ-
τὸν τῆς ἡμέρας αὐξήσαντες τὴν ἐπιθυμίαν, ἐπειδὴ εἰς
ὕπνον ᾖεσαν, ἐν ἀθρόῳ γίνονται τῷ δεινῷ, καὶ ὁ ἔρως
ἐν ἑκατέροις ἦν ἀκατάσχετος.*

Λαβὼν δὴ τὴν κόμην ὁ Ἁβροκόμης καὶ σπαράξας 4
*τὴν ἐσθῆτα "φεῦ μοι τῶν κακῶν" εἶπε, "τί πέπονθα
⟦ὁ⟧ δυστυχής; ὁ μέχρι νῦν ἀνδρικὸς Ἁβροκόμης, ὁ
καταφρονῶν Ἔρωτος, ὁ τῷ θεῷ λοιδορούμενος ἑάλωκα
καὶ νενίκημαι καὶ παρθένῳ δουλεύειν ἀναγκάζομαι,*

καὶ φαίνεταί τις ἤδη καλλίων ἐμοῦ καὶ θεὸν Ἔρωτα
2 καλῶ. Ὢ πάντα ἄνανδρος ἐγὼ καὶ πονηρός· οὐ καρ-
τερήσω νῦν; οὐ μενῶ γεννικός; οὐκ ἔσομαι καλλίων
3 Ἔρωτος; [νῦν] οὐδὲν ὄντα θεὸν νικῆσαί με δεῖ. Καλὴ
παρθένος· τί δέ; τοῖς σοῖς ὀφθαλμοῖς, Ἁβροκόμη, εὔ-
μορφος Ἄνθεια, ἀλλ', ἐὰν θέλῃς, οὐχὶ σοί. Δεδόχθω
ταῦτα· οὐκ ἄν Ἔρως ποτέ μου κρατήσειε."
4 Ταῦτα ἔλεγε, καὶ ὁ θεὸς σφοδρότερος αὐτῷ ἐνέ-
κειτο καὶ εἷλκεν ἀντιτείνοντα καὶ ὠδύνα μὴ θέλοντα.
Οὐκέτι δὴ καρτερῶν, ῥίψας ἑαυτὸν εἰς γῆν "νενίκη-
κας" εἶπεν, "Ἔρως, μέγα σοι τρόπαιον ἐγήγερται καθ'
5 Ἁβροκόμου τοῦ σώφρονος· ἱκέτην ἔχεις. ⟦Σὺ δὲ⟧ σῶ-
σον τὸν ἐπὶ σὲ καταπεφευγότα τὸν πάντων δεσπότην.
Μή με περιίδῃς μηδὲ ἐπὶ πολὺ τιμωρήσῃ τὸν θρασύν.
Ἄπειρος ὤν, Ἔρως, ἔτι τῶν σῶν ὑπερηφάνουν· ἀλλὰ
νῦν Ἄνθειαν ἡμῖν ἀπόδος· γενοῦ μὴ πικρὸς μόνον
ἀντιλέγοντι, ἀλλ' εὐεργέτης ἡττωμένῳ θεός."
5 Ταῦτα ἔλεγεν, ὁ δὲ Ἔρως ἔτι ὠργίζετο καὶ μεγά-
λην τῆς ὑπεροψίας ἐνενόει τιμωρίαν εἰσπράξασθαι
τὸν Ἁβροκόμην.
6 Διέκειτο δὲ καὶ ἡ Ἄνθεια πονήρως· καὶ οὐκέτι
φέρειν δυναμένη ἐπεγείρει ἑαυτήν, πειρωμένη τοὺς
παρόντας λανθάνειν. "Τί" φησὶν "ἡ δυστυχὴς πέ-
πονθα; παρθένος παρ' ἡλικίαν ἐρῶ καὶ ὀδυνῶμαι
καινὰ καὶ κόρῃ μὴ πρέποντα. Ἐφ' Ἁβροκόμῃ μαίνο-
7 μαι καλῷ μέν, ἀλλ' ὑπερηφάνῳ. Καὶ τίς ἔσται ὁ τῆς
ἐπιθυμίας ὅρος καὶ τί τὸ πέρας τοῦ κακοῦ; Σοβαρὸς
οὗτος ἐρώμενος, παρθένος ἐγὼ φρουρουμένη· τίνα
βοηθὸν λήψομαι; τίνι τἀμὰ κοινώσομαι; ποῦ δ'
Ἁβροκόμην ὄψομαι;"
5 Ταῦθ' ἑκάτερος αὐτῶν δι' ὅλης ⟦τῆς⟧ νυκτὸς
ὠδύρετο, εἶχον δὲ πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς ὄψεις τὰς ἑαυ-

τῶν, τὰς εἰκόνας ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἀλλήλων ἀναπλάτ-
τοντες· ὡς δὲ ἡμέρα ἐγένετο, ᾔει μὲν Ἁβροκόμης ἐπὶ
τὰ συνήθη γυμνάσματα, ᾔει δὲ ἡ παρθένος ἐπὶ τὴν
ἐξ ἔθους θρησκείαν τῆς θεοῦ. Ἦν δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ 2
σώματα ἐκ τῆς παρελθούσης νυκτὸς πεπονηκότα καὶ
τὸ βλέμμα ἄθυμον καὶ οἱ χρῶτες ἠλλαγμένοι· καὶ
τοῦτο ἐπὶ πολὺ ἐγίνετο καὶ πλέον οὐδὲν αὐτοῖς ἦν.
Ἐν τούτῳ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς θεοῦ διημερεύοντες ἐνεώ- 3
ρων ἀλλήλοις, εἰπεῖν τἀληθὲς φόβῳ πρὸς ἑκατέρους
αἰδούμενοι· τοσοῦτο δέ· ἐστέναξεν ἄν ποτε Ἁβρο-
κόμης καὶ ἐδάκρυσε καὶ προσεύχετο τῆς κόρης ἀκου-
ούσης ἐλεεινῶς· ἡ δὲ Ἄνθεια ἔπασχε μὲν τὰ αὐτά, 4
πολὺ δὲ μείζονι τῇ συμφορᾷ κατείχετο· εἰ δέ ποτε
ἄλλας παρθένους ἢ γυναῖκας ἴδοι βλεπούσας εἰς ἐκεῖ-
νον (ἑώρων δὲ ἅπασαι ⟦εἰς⟧ Ἁβροκόμην), δήλη ἦν λυ-
πουμένη, μὴ παρευδοκιμηθῇ φοβουμένη. Εὐχαὶ δὲ
αὐτοῖς ἑκατέροις ἦσαν πρὸς τὴν θεὸν κοινῇ, λανθά-
νουσαι μέν, ἀλλ' ἐγίνοντο ὅμοιαι.
Χρόνου δὲ προϊόντος οὐκέτι τὸ μειράκιον ἐκαρ- 5
τέρει, ἤδη δὲ αὐτῷ καὶ τὸ σῶμα πᾶν ἠφάνιστο καὶ ἡ
ψυχὴ κατεπεπτώκει, ὥστε ἐν πολλῇ ἀθυμίᾳ τὸν Λυ-
κομήδην καὶ τὴν Θεμιστὼ γεγονέναι, οὐκ εἰδότας μὲν
ὅ τι εἴη τὸ συμβαῖνον Ἁβροκόμῃ, δεδοικότας δὲ ἐκ
τῶν ὁρωμένων. Ἐν ὁμοίῳ δὲ φόβῳ καὶ ὁ Μεγαμήδης 6
καὶ ⟦ἡ⟧ Εὐίππη περὶ τῆς Ἀνθείας καθειστήκεσαν,
ὁρῶντες αὐτῆς τὸ μὲν κάλλος μαραινόμενον, τὴν δὲ
αἰτίαν οὐ φαινομένην τῆς συμφορᾶς. Τέλος ⟦δ'⟧ εἰσά-
γουσι παρὰ τὴν Ἄνθειαν μάντεις καὶ ἱερέας, ὡς εὑ-
ρήσοντας λύσιν τοῦ δεινοῦ. Οἱ δὲ ἐλθόντες ἔθυόν τε 7
ἱερεῖα καὶ ποικίλα ἐπέσπενδον καὶ ἐπέλεγον φωνὰς
βαρβαρικάς, ἐξιλάσκεσθαί τινας λέγοντες δαίμονας,
καὶ προσεποιοῦντο ὡς εἴη τὸ δεινὸν ἐκ τῶν ὑποχθο-

8 νίων θεῶν. Πολλὰ δὲ καὶ ὑπὲρ Ἁβροκόμου οἱ περὶ
τὸν Λυκομήδην ἔθυόν τε καὶ εὔχοντο· λύσις δὲ οὐδε-
μία τοῦ δεινοῦ οὐδὲ ἑτέρῳ αὐτῶν ἐγίνετο, ἀλλὰ καὶ
9 ἔτι μᾶλλον ὁ ἔρως ἀνεκάετο. Ἔκειντο μὲν δὴ ἑκάτεροι
νοσοῦντες, πάνυ ἐπισφαλῶς διακείμενοι, ὅσον οὐ-
δέπω τεθνήξεσθαι προσδοκώμενοι, κατειπεῖν αὐτῶν
τὴν συμφορὰν μὴ δυνάμενοι. Τέλος ⟦δὲ⟧ πέμπουσιν
οἱ πατέρες ἑκατέρων εἰς θεοῦ μαντευσόμενοι τήν τε
αἰτίαν τῆς νόσου καὶ τὴν ἀπαλλαγήν.

6 Ὀλίγον δὲ ἀπέχει τὸ ἱερὸν τοῦ ἐν Κολοφῶνι Ἀπόλ-
λωνος· διάπλους ἀπ' Ἐφέσου σταδίων ὀγδοήκοντα.
Ἐνταῦθα οἱ παρ' ἑκατέρων ἀφικόμενοι δέονται τοῦ
θεοῦ ἀληθῆ μαντεύεσθαι· ἐληλύθεσαν δὴ κατὰ ταὐτά.
2 Χρᾷ δὲ ὁ θεὸς κοινὰ ἀμφοτέροις τὰ μαντεύματα ἐμ-
μέτρως. Τὰ ⟦δ'⟧ ἔπη τάδε·

Τίπτε ποθεῖτε μαθεῖν νούσου τέλος ἠδὲ καὶ ἀρχήν;
Ἀμφοτέρους μία νοῦσος ἔχει, λύσις ἔνθεν ἀνέστη.
Δεινὰ δ' ὁρῶ τοῖσδεσσι πάθη καὶ ἀνήνυτα ἔργα·
ἀμφότεροι φεύξονται ὑπεὶρ ἅλα λυσσοδίωκτοι,
δεσμὰ δὲ μοχθήσουσι παρ' ἀνδράσι μιξοθαλάσσοις
καὶ τάφος ἀμφοτέροις θάλαμος καὶ πῦρ ἀΐδηλον,
καὶ ποταμοῦ Νείλου παρὰ ῥεύμασιν Ἴσιδι σεμνῇ
σωτείρῃ μετόπισθε παραστῆς ὄλβια δῶρα.
Ἀλλ' ἔτι που μετὰ πήματ' ἀρείονα πότμον ἔχουσι.

7 Ταῦτα ὡς ἐκομίσθη τὰ μαντεύματα εἰς Ἔφεσον,
εὐθὺς μὲν οἱ πατέρες αὐτῶν ἦσαν ἐν ἀμηχανίᾳ καὶ τὸ
δεινὸν ὅ τι ἦν πάνυ ἠπόρουν· συμβάλλειν δὲ τὰ τοῦ
θεοῦ λόγια οὐκ ἐδύναντο· οὔτε γὰρ τίς ἡ νόσος οὔτε
τίς ἡ φυγή, οὔτε τίνα τὰ δεσμὰ οὔτε ὁ τάφος τίς οὔτε
2 ὁ ποταμὸς τίς οὔτε τίς ἡ ἐκ τοῦ θεοῦ βοήθεια. Ἔδοξεν
οὖν αὐτοῖς πολλὰ βουλευσαμένοις παραμυθήσασθαι
τὸν χρησμὸν ὡς οἷόν τε καὶ συζεῦξαι γάμῳ τοὺς παῖ-

δας, ὡς τοῦτο καὶ τοῦ θεοῦ βουλομένου δι' ὧν ἐμαν-
τεύσατο. Ἐδόκει δὴ ταῦτα καὶ διέγνωσαν μετὰ τὸν
γάμον ἐκπέμψαι χρόνῳ τινὶ ἀποδημήσοντας αὐτούς.
Μεστὴ μὲν ἤδη ἡ πόλις ἦν τῶν εὐωχουμένων, 3
πάντα δ' ἦν ἐστεφανωμένα καὶ διαβόητος ὁ μέλλων
γάμος· ἐμακαρίζετο δὲ ὑπὸ πάντων ὁ μὲν οἵαν ἄξεται
γυναῖκα, ἡ δὲ οἵῳ μειρακίῳ συγκατακλιθήσεται. Ὁ 4
δὲ Ἁβροκόμης ὡς ἐπύθετο καὶ τὸν χρησμὸν καὶ τὸν
γάμον, ἐπὶ μὲν τῷ τὴν Ἄνθειαν ἕξειν μεγάλως ἔχαι-
ρεν· ἐφόβει δὲ αὐτὸν οὐδὲν τὰ μεμαντευμένα, ἀλλ'
ἐδόκει παντὸς εἶναι δεινοῦ τὰ παρόντα ἡδίονα. Κατὰ
ταυτὰ δὲ καὶ ἡ Ἄνθεια ἥδετο μὲν ὅτι Ἁβροκόμην ἕξει·
τίς δὲ ἡ φυγὴ καὶ τίνες αἱ συμφοραὶ κατεφρόνει, πάν-
των τῶν ἐσομένων κακῶν Ἁβροκόμην ἔχουσα παρα-
μυθίαν.
Ὡς οὖν ἐφέστηκεν ὁ τῶν γάμων καιρός, καὶ παν- 8
νυχίδες ἤγοντο καὶ ἱερεῖα πολλὰ ἐθύετο τῇ θεῷ. Καὶ
ἐπειδὴ ταῦτα ἐξετετέλεστο, ἥκούσης τῆς νυκτὸς (βρα-
δύνειν δὲ πάντα ἐδόκει Ἁβροκόμῃ καὶ Ἀνθείᾳ) ἦγον
τὴν κόρην εἰς τὸν θάλαμον μετὰ λαμπάδων, τὸν ὑμέ-
ναιον ᾄδοντες, ἐπευφημοῦντες, καὶ εἰσαγαγόντες κατ-
έκλιναν. Ἦν δ' αὐτοῖς ὁ θάλαμος ⟦οὕτως⟧ πεποιη- 2
μένος· κλίνη χρυσῆ στρώμασιν ἔστρωτο πορφυροῖς
καὶ ἐπὶ τῆς κλίνης Βαβυλωνία ἐπεποίκιλτο σκηνή·
παίζοντες Ἔρωτες, οἱ μὲν Ἀφροδίτην θεραπεύοντες (ἦν
δὲ καὶ Ἀφροδίτης εἰκών), οἱ δὲ ἱππεύοντες ἀναβάται
στρουθοῖς, οἱ δὲ στεφάνους πλέκοντες, οἱ δὲ ἄνθη φέ-
ροντες· ταῦτα ἐν τῷ ἑτέρῳ μέρει τῆς σκηνῆς· ἐν δὲ τῷ 3
ἑτέρῳ Ἄρης ἦν οὐχ ὡπλισμένος, ἀλλ' ὡς πρὸς ἐρω-
μένην τὴν Ἀφροδίτην κεκοσμημένος, ἐστεφανωμένος,

7 post γυναῖκα: Ἄνθειαν

χλανίδα ἔχων· Ἔρως αὐτὸν ὡδήγει, λαμπάδα ἔχων
ἡμμένην. Ὑπ᾽ αὐτῇ τῇ σκηνῇ κατέκλιναν τὴν Ἀν-
θειαν, ἀγαγόντες πρὸς τὸν Ἁβροκόμην, ἐπέκλεισάν
τε τὰς θύρας.
9 Τοῖς δὲ ἑκατέροις πάθος συνέβη ταὐτόν, καὶ οὔτε
προσειπεῖν ἔτι ἀλλήλους ἠδύναντο οὔτε ἀντιβλέψαι
τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἔκειντο δὲ ὑφ᾽ ἡδονῆς παρειμένοι,
αἰδούμενοι, φοβούμενοι, πνευστιῶντες· ἐπάλλετο δὲ
αὐτοῖς τὰ σώματα καὶ ἐκραδαίνοντο αὐτοῖς αἱ ψυχαί.
2 Ὀψὲ δὲ ὁ Ἁβροκόμης ἀνενεγκὼν περιέλαβε τὴν Ἀν-
θειαν· ἡ δὲ ἐδάκρυε τῆς ψυχῆς αὐτῆς σύμβολα προ-
πεμπούσης τῆς ἐπιθυμίας τὰ δάκρυα. Καὶ ὁ Ἁβρο-
κόμης „ὦ τῆς ἐμοὶ" φησὶ „ποθεινοτάτης νυκτός, ἣν
μόλις ἀπείληφα, πολλὰς πρότερον νύκτας δυστυχήσας.
3 Ὦ φωτὸς ἡδίων ἐμοὶ κόρη καὶ τῶν πώποτε λαλουμέ-
νων εὐτυχεστέρα· τὸν ἐραστὴν ἔχεις ἄνδρα, μεθ᾽ οὗ
ζῆν καὶ ἀποθανεῖν ὑπάρξει γυναικὶ σώφρονι." Εἰπὼν
κατεφίλει τε καὶ ὑπεδέχετο τὰ δάκρυα, καὶ αὐτῷ
ἐδόκει παντὸς μὲν εἶναι νέκταρος ποτιμώτερα τὰ δά-
κρυα, παντὸς δὲ τοῦ πρὸς ὀδύνην φαρμάκου δυνατώ-
4 τερα. Ἡ δὲ ὀλίγα αὐτὸν προσφθεγξαμένη „ναὶ" φησὶν
„Ἁβροκόμη, δοκῶ σοι καλή, καὶ μετὰ τὴν σὴν εὐμορ-
φίαν ἀρέσκω σοι; Ἄνανδρε καὶ δειλέ, πόσον ἐβράδυ-
νας ἐρῶν χρόνον; πόσον ἠμέλησας; ἀπὸ τῶν ἐμαυτῆς
5 κακῶν ἃ πέπονθας οἶδα. Ἀλλ᾽ ἰδού, δάκρυα μὲν
ὑποδέχου τἀμά, καὶ ἡ καλή σου κόμη πινέτω πῶμα
τὸ ἐρωτικόν, καὶ συμφύντες ἀλλήλοις ἀναμιγῶμεν,
καταβρέχωμεν δὲ καὶ τοὺς στεφάνους τοῖς παρ᾽ ἀλλή-
6 λων δάκρυσιν, ἵν᾽ ἡμῖν καὶ οὗτοι συνερῶσιν." Εἰ-
ποῦσα ἅπαν μὲν αὐτοῦ τὸ πρόσωπον ἠσπάζετο, ἅπα-

8 post πνευστιῶντες: ἡδόμενοι

σαν δὲ τὴν κόμην τοῖς αὐτῆς ὀφθαλμοῖς προσετίθει
καὶ τοὺς στεφάνους ἀνελάμβανε καὶ τὰ χείλη τοῖς
χείλεσι φιλοῦσα συνηρμόκει, καὶ ὅσα ἐνενόουν, [διὰ
τῶν χειλέων] ἐκ ψυχῆς εἰς τὴν θατέρου ψυχὴν διὰ
τοῦ φιλήματος παρεπέμπετο. Φιλοῦσα δὲ αὐτοῦ τοὺς 7
ὀφθαλμοὺς "ὦ" φησὶ "πολλάκις με λυπήσαντες
ὑμεῖς, ὦ τὸ πρῶτον ἐνθέντες τῇ ἐμῇ κέντρον ψυχῇ,
οἱ τότε μὲν σοβαροί, νῦν δὲ ἐρωτικοί, καλῶς μοι δι-η-
κονήσατε, καὶ τὸν ἔρωτα τὸν ἐμὸν καλῶς εἰς τὴν
Ἁβροκόμου ψυχὴν ὡδηγήσατε. Τοιγαροῦν ὑμᾶς πολλὰ 8
φιλῶ καὶ ὑμῖν ἐφαρμόζω τοὺς ὀφθαλμοὺς τοὺς ἐμούς,
τοὺς Ἁβροκόμου διακόνους· ὑμεῖς δὲ ἀεὶ βλέποιτε
ταῦτα, καὶ μήτε Ἁβροκόμῃ ἄλλην δείξητε καλήν, μήτε
ἐμοὶ δόξῃ τις ἄλλος εὔμορφος· ἔχετε ψυχάς, ἃς αὐτοὶ
ἐξεκαύσατε· ταύτας ὁμοίως τηρήσατε."

Ταῦτα εἶπε, καὶ περιφύντες ἀνεπαύοντο καὶ τὰ 9
πρῶτα τῶν Ἀφροδίτης ἀπέλαυον· ἐφιλονείκουν δὲ
δι' ὅλης ⟦τῆς⟧ νυκτὸς πρὸς ἀλλήλους, φιλοτιμούμενοι
τίς φανεῖται μᾶλλον ἐρῶν.

Ἐπειδὴ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, ἀνίσταντο πολὺ μὲν 10
ἡδίονες, πολὺ δὲ εὐθυμότεροι, ἀπολαύσαντες ὧν ἐπε-
θύμησαν χρόνῳ καλῶς. Ἑορτὴ δὲ ἦν ἅπας ὁ βίος 2
αὐτοῖς καὶ μεστὰ εὐωχίας πάντα καὶ ἤδη καὶ τῶν με-
μαντευμένων λήθη· ἀλλ' οὐχὶ τὸ εἱμαρμένον ἐπελέ-
λῃστο, οὐδ' ὅτῳ ἐδόκει ταῦτα θεῷ ἠμέλει. Χρόνου δὲ 3
διελθόντος ὀλίγου ἔγνωσαν οἱ πατέρες ἐκπέμπειν
αὐτοὺς τῆς πόλεως κατὰ τὰ βεβουλευμένα· ἤμελλόν
τε γὰρ ἄλλην ὄψεσθαι γῆν καὶ ἄλλας πόλεις καὶ τὸν
τοῦ θεοῦ χρησμόν, ὡς οἷόν τε ἦν, παραμυθήσεσθαι

---

17 post Ἀφροδίτης: ἐρώτων
21 post ἀπολαύσαντες: ἀλλήλων

4 ἀπαλλαγέντες χρόνῳ τινὶ Ἐφέσου. Παρεσκευάζετο
δὴ πάντα αὐτοῖς πρὸς τὴν ἔξοδον, ναῦς τε μεγάλη καὶ
ναῦται πρὸς ἀναγωγὴν ἕτοιμοι, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνε-
βάλλετο, πολλὴ μὲν ἐσθὴς καὶ ποικίλη, πολὺς δὲ ἄρ-
γυρος καὶ χρυσός, ἥ τε τῶν σιτίων ὑπερβάλλουσα
5 ἀφθονία. Θυσίαι δὲ πρὸ τῆς ἀναγωγῆς τῇ Ἀρτέμιδι
καὶ εὐχαὶ τοῦ δήμου παντὸς καὶ δάκρυα πάντων, ὡς
μελλόντων ἀπαλλάττεσθαι παίδων κοινῶν. Ἦν δὲ ὁ
6 πλοῦς αὐτοῖς ἐπ' Αἴγυπτον παρεσκευασμένος. Ὡς
δ' ἦλθεν ἡ τῆς ἀναγωγῆς ἡμέρα, πολλοὶ μὲν οἰκέται,
πολλαὶ δὲ θεράπαιναι ** μελλούσης δὲ τῆς νεὼς ἐπ-
ανάξεσθαι, πᾶν μὲν τὸ Ἐφεσίων [[πλῆθος]] παρῆν
παραπέμπον, πολλαὶ δὲ καὶ τῶν ..... μετὰ λαμπάδων
7 καὶ θυσιῶν. Ἐν τούτῳ μὲν οὖν ὁ Λυκομήδης καὶ ἡ
Θεμιστώ, πάντων ἅμα ἐν ὑπομνήσει γενόμενοι, τοῦ
χρησμοῦ, τοῦ παιδός, τῆς ἀποδημίας, ἔκειντο εἰς γῆν
ἀθυμοῦντες· ὁ δὲ Μεγαμήδης καὶ ἡ Εὐίππη ἐπεπόν-
θεσαν μὲν τὰ αὐτά, εὐθυμότεροι δὲ ἦσαν, τὰ τέλη
8 σκοποῦντες τῶν μεμαντευμένων. Ἤδη μὲν οὖν ἐθο-
ρύβουν οἱ ναῦται, καὶ ἐλύετο τὰ πρυμνήσια, καὶ ὁ κυ-
βερνήτης τὴν αὐτοῦ χώραν κατελάμβανε, καὶ ἡ ναῦς
9 ἀπεκινεῖτο. Βοὴ δὲ τῶν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν τῇ
νηὶ πολλὴ [[καὶ]] συμμιγής, τῶν μὲν "ὦ παῖδες" λε-
γόντων "φίλτατοι, ἆρα ἔτι ὑμᾶς οἱ φύντες ὀψόμεθα;"
τῶν δὲ "ὦ πατέρες, ἆρα ὑμᾶς ἀποληψόμεθα;" Δάκρυα
δὴ καὶ οἰμωγή, καὶ ἕκαστος ὀνομαστὶ τὸν οἰκεῖον ἐκάλει,
εἰς ὑπόμνησιν ἀλλήλοις ἐγκαταλείποντες τοὔνομα.
10 Ὁ δὲ Μεγαμήδης φιάλην λαβὼν καὶ ἐπισπένδων εὔ-
χετο ὡς ἐξάκουστον εἶναι τοῖς ἐν τῇ νηὶ "ὦ παῖδες"
λέγων "μάλιστα μὲν εὐτυχοῖτε καὶ φύγοιτε τὰ σκληρὰ

---

26 post ἐκάλει: μέγα

τῶν μαντευμάτων, καὶ ὑμᾶς ἀνασωθέντας ὑποδέξαιντο
Ἐφέσιοι, καὶ τὴν φιλτάτην ἀπολάβοιτε πατρίδα· εἰ
δὲ ἄλλο [[τι]] συμβαίη, τοῦτο μὲν ἴστε οὐδὲ ἡμᾶς ἔτι
ζησομένους· προΐεμεν δὲ ὑμᾶς ὁδὸν μὲν δυστυχῆ
ἀλλ' ἀναγκαίαν.

Ἔτι λέγοντα ἐξιόντα ἐπέσχε τὰ δάκρυα· καὶ οἱ 11
μὲν ἀπῄεσαν εἰς τὴν πόλιν, τοῦ πλήθους αὐτοὺς θαρ-
ρεῖν παρακαλοῦντος, ὁ δὲ Ἁβροκόμης καὶ ἡ Ἄνθεια
ἀλλήλοις περιφύντες ἔκειντο πολλὰ ἅμα ἐννοοῦντες,
τοὺς πατέρας οἰκτείροντες, τῆς πατρίδος ἐπιθυμοῦν-
τες, τὸν χρησμὸν δεδοικότες, τὴν ἀποδημίαν ὑπο-
πτεύοντες· παρεμυθεῖτο δ' αὐτοὺς εἰς ἅπαντα ὁ μετ'
ἀλλήλων πλοῦς. Κἀκείνην μὲν τὴν ἡμέραν οὐρίῳ 2
χρησάμενοι πνεύματι, διανύσαντες τὸν πλοῦν εἰς
Σάμον κατήντησαν τὴν τῆς Ἥρας ἱερὰν νῆσον· κἀν-
ταῦθα θύσαντες καὶ δειπνοποιησάμενοι, πολλὰ εὐξά-
μενοι τῆς νυκτὸς ἐπιγινομένης ἐπανήγοντο. Καὶ ἦν 3
ὁ πλοῦς αὐτοῖς οὔριος· λόγοι δὲ ἐν αὐτοῖς πολλοὶ
πρὸς ἀλλήλους "ἆρα ἡμῖν ὑπάρξει συγκαταβιῶναι
μετ' ἀλλήλων;" Καὶ δή ποτε ὁ Ἁβροκόμης μέγα ἀναστε-
νάξας, ἐν ὑπομνήσει τῶν ἑαυτοῦ γενόμενος "Ἄνθεια"
ἔφησε, "τῆς ψυχῆς μοι ποθεινοτέρα, μάλιστα μὲν εὐ-
τυχεῖν εἴη καὶ σώζεσθαι μετ' ἀλλήλων· ἂν δ' ἄρα τι 4
ᾖ πεπρωμένον παθεῖν, καὶ πως ἀλλήλων ἀπαλλαγῶ-
μεν, ὀμόσωμεν ἑαυτοῖς, φιλτάτη, ὡς σὺ μὲν ἐμοὶ
μενεῖς ἁγνὴ καὶ ἄλλον ἄνδρα οὐχ ὑπομενεῖς, ἐγὼ δὲ
ὅτι οὐκ [[ἂν]] ἄλλῃ γυναικὶ συνοικήσαιμι." Ἀκούουσα 5
δὲ Ἄνθεια μέγα ἀνωλόλυξε καὶ "τί τοῦτο" ἔφησεν
"Ἁβροκόμη, πεπίστευκας ὅτι ἐὰν ἀπαλλαγῶ σοῦ,
περὶ ἀνδρὸς ἔτι καὶ γάμου σκέψομαι, ἥτις οὐδὲ ζήσο-
μαι τὴν ἀρχὴν ἄνευ σοῦ; Ὡς ὀμνύω γέ σοι τὴν πάτριον
ἡμῖν θεόν, τὴν μεγάλην Ἐφεσίων Ἄρτεμιν, καὶ ταύ-

την ἣν διανύομεν θάλατταν καὶ τὸν ἐπ' ἀλλήλους
ἡμᾶς καλῶς ἐκμήναντα θεόν, ὡς ἐγὼ καὶ βραχύ τι
ἀποσπασθεῖσα σοῦ οὔτε ζήσομαι οὔτε τὸν ἥλιον ὄψο-
6 μαι." Ταῦτα ἔλεγεν ἡ Ἄνθεια· ἐπώμνυε δὲ καὶ ὁ
Ἁβροκόμης, καὶ ὁ καιρὸς αὐτῶν ἐποίει τοὺς ὅρκους
φοβερωτέρους.

Ἐν τούτῳ δὲ ἡ ναῦς Κῶ μὲν παραμείβει καὶ Κνί-
δον, κατεφαίνετο δ' ἡ Ῥοδίων νῆσος μεγάλη καὶ
καλή· καὶ αὐτοὺς ἐνταῦθα ἔδει καταχθῆναι πάντως·
δεῖν γὰρ ἔφασκον οἱ ναῦται καὶ ὑδρεύσασθαι καὶ
αὐτοὺς ἀναπαύσασθαι, μέλλοντας εἰς μακρὸν ἐμ-
πεσεῖσθαι πλοῦν.

12 Κατήγετο δὴ ἡ ναῦς εἰς Ῥόδον καὶ ἐξέβαινον οἱ
ναῦται, ἐξῄει δὲ ὁ Ἁβροκόμης ἔχων μετὰ χεῖρα τὴν
Ἄνθειαν· συνῄεσαν δὲ πάντες οἱ Ῥόδιοι, τὸ κάλλος
τῶν παίδων καταπεπληγότες, καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις τῶν
ἰδόντων παρῆλθε σιωπῶν· ἀλλ' οἱ μὲν ἔλεγον ἐπι-
δημίαν θεῶν, οἱ δὲ προσεκύνουν καὶ προσεποιοῦντο.
Ταχὺ δὲ δι' ὅλης τῆς πόλεως διεπεφοιτήκει τοὔνομα
2 Ἁβροκόμου καὶ Ἀνθείας. Ἐπεύχονται δὲ αὐτοῖς δη-
μοσίᾳ καὶ θυσίας τε θύουσι πολλὰς καὶ ἑορτὴν ἄγουσι
τὴν ἐπιδημίαν αὐτῶν. Οἱ δὲ τήν τε πόλιν ἅπασαν
ἐξιστόρησαν καὶ ἀνέθεσαν εἰς τὸ τοῦ Ἡλίου ἱερὸν
πανοπλίαν χρυσῆν καὶ ἐπέγραψαν ἐπίγραμμα εἰς
ὑπόμνημα τῶν ἀναθέντων

Οἱ ξεῖνοι τάδε σοι χρυσήλατα τεύχε' ἔθηκαν,
Ἀνθία Ἁβροκόμης θ', ἱερῆς Ἐφέσοιο πολῖται.

3 Ταῦτα ἀναθέντες, ὀλίγας ἡμέρας ἐν τῇ νήσῳ μείναν-
τες, ἐπειγόντων τῶν ναυτῶν ἀνήγοντο ἐπισιτισάμενοι·
παρέπεμπε δὲ αὐτοὺς ἅπαν τὸ Ῥοδίων πλῆθος. Καὶ
τὰ μὲν πρῶτα ἐφέροντο οὐρίῳ πνεύματι, καὶ ἦν αὐτοῖς

18 post ἐπιδημίαν: ἐκ τῶν

ὁ πλοῦς ἀσμένοις, κἀκείνην τε τὴν ἡμέραν καὶ τὴν
ἐπιοῦσαν νύκτα ἐφέροντο ἀναμετροῦντες τὴν Αἰγυ-
πτίαν καλουμένην θάλατταν· τῇ δὲ δευτέρᾳ ἐπέπαυτο
μὲν ὁ ἄνεμος, γαλήνη δὲ [ἦν] καὶ πλοῦς βραδὺς καὶ
ναυτῶν ῥᾳθυμία καὶ πότος καὶ μέθη καὶ ἀρχὴ τῶν
μεμαντευμένων. Τῷ δὲ Ἁβροκόμῃ ἐν τούτῳ ἐφίστα- 4
ται γυνὴ ὀφθῆναι φοβερά, τὸ μέγεθος ὑπὲρ ἄνθρω-
πον, ἐσθῆτα ἔχουσα φοινικῆν· ἐπιστᾶσα δὲ τὴν ναῦν
ἐδόκει κάειν καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἀπόλλυσθαι, αὐτὸν
δὲ μετὰ τῆς Ἀνθείας διανήχεσθαι. Ταῦτα ὡς εὐθὺς
εἶδεν ἐταράχθη καὶ προσεδόκα τι δεινὸν ἐκ τοῦ ὀνεί-
ρατος· καὶ τὸ δεινὸν ἐγίνετο.

Ἔτυχον μὲν ἐν Ῥόδῳ πειραταὶ παρορμοῦντες αὐ- 13
τοῖς, Φοίνικες τὸ γένος, ἐν τριήρει μεγάλῃ· παρώρ-
μουν δὲ ὡς φορτίον ἔχοντες καὶ πολλοὶ καὶ γεννικοί.
Οὗτοι κατεμεμαθήκεσαν ** τῇ νηὶ ὅτι χρυσὸς καὶ
ἄργυρος καὶ ἀνδράποδα πολλὰ καὶ τίμια. Διέγνωσαν 2
οὖν ἐπιθέμενοι τοὺς μὲν ἀντιμαχομένους ἀποκτιν-
νύειν, τοὺς δὲ ἄλλους ἄγειν εἰς Φοινίκην πραθησο-
μένους καὶ τὰ χρήματα· κατεφρόνουν δὲ ὡς οὐκ
ἀξιομάχων αὐτῶν. Τῶν δὲ πειρατῶν ὁ ἔξαρχος Κό- 3
ρυμβος ἐκαλεῖτο, νεανίας ὀφθῆναι μέγας, φοβερὸς τὸ
βλέμμα· κόμη ἦν αὐτῷ αὐχμηρὰ καθειμένη. Ὡς δὲ 4
ταῦτα οἱ πειραταὶ ἐβουλεύσαντο, τὰ μὲν πρῶτα παρ-
έπλεον ἡσυχῇ τοῖς περὶ Ἁβροκόμην· τελευταῖον δὲ
(ἦν μὲν περὶ μέσον ἡμέρας, ἔκειντο δὲ πάντες οἱ ἐν
τῇ νηὶ ὑπὸ μέθης καὶ ῥᾳθυμίας οἱ μὲν καθεύδοντες,
οἱ δὲ ἀλύοντες) ἐφίστανται δὲ αὐτοῖς οἱ περὶ τὸν
Κόρυμβον ἐλαυνομένῃ τῇ νηὶ σὺν ὀξύτητι πολλῇ.
Ὡς δὲ πλησίον ἐγένοντο, ἀνεπήδησαν ἐπὶ τὴν ναῦν 5

---

29 post νηί: τριήρης ἦν

ὡπλισμένοι, τὰ ξίφη γυμνὰ ἔχοντες· κἀνταῦθα οἱ μὲν
ἐρρίπτουν ἑαυτοὺς ὑπ' ἐκπλήξεως εἰς τὴν θάλατταν
καὶ ἀπώλλυντο, οἱ δὲ ἀμύνεσθαι θέλοντες ἀπεσφά-
6 ζοντο. Ὁ δὲ Ἁβροκόμης καὶ ἡ Ἄνθεια προστρέχουσι
τῷ Κορύμβῳ τῷ πειρατῇ, καὶ λαβόμενοι τῶν γονάτων
αὐτοῦ "τὰ μὲν χρήματα" ἔφασαν, "ὦ δέσποτα, καὶ
ἡμᾶς οἰκέτας ἔχε, φεῖσαι δὲ τῆς ψυχῆς καὶ μηκέτι φό-
νευε τοὺς ἑκόντας ὑποχειρίους σοι γενομένους· μὴ πρὸς
αὐτῆς θαλάσσης, μὴ πρὸς δεξιᾶς τῆς σῆς· ἀγαγὼν δὲ
ἡμᾶς ὅποι θέλεις, ἀπόδου τοὺς σοὺς οἰκέτας· μόνον
οἴκτειρον ἡμᾶς ὑφ' ἑνὶ ποιήσας δεσπότῃ."

14 Ἀκούσας ὁ Κόρυμβος εὐθὺς μὲν ἐκέλευσε φεί-
σασθαι φονεύοντας, μεταθέμενος δὲ τὰ τιμιώτερα
τῶν φορτίων καὶ τὸν Ἁβροκόμην καὶ τὴν Ἄνθειαν
ἄλλους τε τινὰς τῶν οἰκετῶν ὀλίγους ἐνέπρησε τὴν
ναῦν, καὶ οἱ λοιποὶ πάντες κατεφλέχθησαν· τὸ γὰρ
2 πάντας ἄγειν οὔτε ἐδύνατο οὔτε ἀσφαλὲς ἑώρα. Ἦν
δὲ τὸ θέαμα ἐλεεινόν, τῶν μὲν ἐν τῇ τριήρει ἀναγο-
μένων τῶν δὲ ἐν τῇ νηὶ φλεγομένων τὰς χεῖρας
3 ἐκτεινόντων καὶ ὀλοφυρομένων. Καὶ οἱ μὲν ἔλεγον
"ποῖ ποτε ἀχθήσεσθε, δεσπόται; τίς ὑμᾶς ὑποδέξεται
γῆ, καὶ τίνα πόλιν οἰκήσετε;" οἱ δὲ "ὦ μακάριοι,
μέλλοντες ἀποθνήσκειν εὐτυχῶς πρὸ τοῦ πειραθῆναι
δεσμῶν, πρὸ τοῦ δουλείαν λῃστρικὴν ἰδεῖν." Ταῦτα
4 λέγοντες οἱ μὲν ἀνήγοντο, οἱ δὲ κατεφλέγοντο. Ἐν
τούτῳ δὲ ὁ τροφεὺς τοῦ Ἁβροκόμου πρεσβύτης ἤδη,
σεμνὸς ἰδεῖν καὶ διὰ τὸ γῆρας ἐλεεινός, οὐκ ἐνεγκὼν
ἀναγόμενον τὸν Ἁβροκόμην, ῥίψας ἑαυτὸν εἰς τὴν
θάλασσαν ἐνήχετο ὡς καταληψόμενος τὴν τριήρη
"τίνι με καταλείπεις, τέκνον" λέγων, "τὸν γέροντα,
5 τὸν παιδαγωγόν; ποῖ δὲ ἀπερχόμενος, Ἁβροκόμη;
αὐτὸς ἀπόκτεινόν με τὸν δυστυχῆ καὶ θάψον· τί γὰρ

*ἐστί μοι ζῆν ἄνευ σοῦ;" Ταῦτα ἔλεγε καὶ τέλος ἀπελ-
πίσας ἔτι Ἀβροκόμην ὄψεσθαι, παραδοὺς ἑαυτὸν τοῖς
κύμασιν ἀπέθανε. Τοῦτο δὲ Ἀβροκόμῃ πάντων ἦν* 6
*ἐλεεινότατον· καὶ γὰρ τὰς χεῖρας ἐξέτεινε τῷ πρε-
σβύτῃ καὶ τοὺς πειρατὰς ἀναλαμβάνειν παρεκάλει· οἱ
δὲ οὐδένα λόγον ποιησάμενοι, διανύσαντες ἡμέραις
τρισὶ τὸν πλοῦν κατήχθησαν εἰς πόλιν τῆς Φοινίκης
Τύρον, ἔνθα ἦν τοῖς πειραταῖς τὰ οἰκεῖα. Ἦγον δὲ* 7
*αὐτοὺς εἰς αὐτὴν μὲν τὴν πόλιν οὐχί, εἰς πλησίον δέ
τι χωρίον ἀνδρὸς ἄρχοντος ληστηρίου, Ἀψύρτου τοὔ-
νομα, οὗ καὶ ὁ Κόρυμβος ἦν ὑπηρέτης ἐπὶ μισθῷ καὶ
μέρει τῶν λαμβανομένων. Ἐν δὲ τῷ τοῦ πλοὸς δια-
στήματι ἐκ πολλῆς τῆς καθ' ἡμέραν ὄψεως ἐρᾷ ὁ Κό-
ρυμβος τοῦ Ἀβροκόμου σφοδρὸν ἔρωτα, καὶ αὐτὸν ἡ
πρὸς τὸ μειράκιον συνήθεια ἐπὶ πλέον ἐξέκαε.*

Καὶ ἐν μὲν τῷ πλῷ οὔτε πεῖσαι δυνατὸν ἐδόκει 15
*εἶναι· ἑώρα γὰρ ὡς διάκειται μὲν ὑπ' ἀθυμίας πονή-
ρως, ἑώρα δὲ καὶ τῆς Ἀνθείας ἐρῶντα· ἀλλὰ καὶ τὸ
βιάζεσθαι χαλεπὸν εἶναι αὐτῷ κατεφαίνετο· ἐδεδοίκει
γὰρ μή τι ἑαυτὸν ἐργάσηται δεινόν· ἐπεὶ δὲ κατή-* 2
*χθησαν εἰς Τύρον, οὐκέτι καρτερῶν τὰ μὲν πρῶτα
ἐθεράπευε τὸν Ἀβροκόμην καὶ θαρρεῖν παρεκάλει
καὶ πᾶσαν ἐπιμέλειαν προσέφερεν· ὁ δὲ ἐλεοῦντα τὸν* 3
*Κόρυμβον ἐνόμιζεν αὐτοῦ ποιεῖσθαι τὴν ἐπιμέλειαν· τὸ
δεύτερον δὲ ἀνακοινοῦται ὁ Κόρυμβος τὸν ἔρωτα τῶν
συλληστῶν τινι, Εὐξείνῳ τοὔνομα, καὶ δεῖται βοηθὸν
γενέσθαι καὶ συμβουλεῦσαι τίνι τρόπῳ δυνήσεται
πεῖσαι τὸ μειράκιον. Ὁ δὲ Εὔξεινος ἄσμενος ἀκούει* 4
*τὰ περὶ τοῦ Κορύμβου· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐπ' Ἀνθείᾳ
διέκειτο πονήρως καὶ ἤρα τῆς κόρης σφοδρὸν ἔρωτα·
λέγει δὲ πρὸς τὸν Κόρυμβον καὶ τὰ αὐτοῦ καὶ συν-
εβούλευσε μὴ ἐπὶ πλέον ἐπανιᾶσθαι, ἀλλ' ἔργου*

5 *ἔχεσθαι· "καὶ γὰρ" ἔφη "σφόδρα ἀγεννὲς κινδυνεύ-
οντας καὶ παραβαλλομένους μὴ ἀπολαύειν μετὰ
ἀδείας ὧν ἐκτησάμεθα πόνων· δυνησόμεθα δὲ αὐ-
τοὺς" ἔλεγεν "ἐξαιρέτους παρὰ Ἀψύρτου λαβεῖν δω-*
6 *ρεάν." Ταῦτα εἰπὼν ῥαδίως ἔπεισεν αὐτὸν ἐρῶντα.
Καὶ δὴ συντίθενται κατὰ ταὐτὰ τοὺς ὑπὲρ ἀλλήλων
ποιήσασθαι λόγους καὶ πείθειν οὗτος μὲν Ἁβροκόμην,
Κόρυμβος δὲ Ἄνθειαν.*

16 *Ἐν τούτῳ [τῷ χρόνῳ] ἔκειντο ἄθυμοι, πολλὰ
προσδοκῶντες, ἀλλήλοις διαλεγόμενοι, συνεχὲς ὀμνύ-*
2 *οντες τηρήσειν τὰ συγκείμενα. Ἔρχονται δὴ πρὸς
αὐτοὺς ὁ Κόρυμβος καὶ ὁ Εὔξεινος καὶ φράσαντες
ἰδίᾳ τι θέλειν εἰπεῖν, ἀπάγουσι καθ' αὑτοὺς ὁ μὲν
τὴν Ἄνθειαν, ὁ δὲ τὸν Ἁβροκόμην. Τοῖς δὲ αἵ τε
ψυχαὶ ἐκραδαίνοντο καὶ οὐδὲν ὑγιὲς ὑπενόουν.*
3 *Λέγει οὖν ὁ Εὔξεινος πρὸς τὸν Ἁβροκόμην ὑπὲρ
Κορύμβου "μειράκιον, εἰκὸς μέν* ⟦*σε*⟧ *ἐπὶ τῇ συμφορᾷ
φέρειν χαλεπῶς, οἰκέτην μὲν ἐξ ἐλευθέρου γενόμενον,
πένητα δὲ ἀντ' εὐδαίμονος· δεῖ δέ σε τῇ τύχῃ πάντα
λογίσασθαι καὶ στέργειν τὸν κατέχοντα δαίμονα καὶ*
4 *τοὺς γενομένους δεσπότας ἀγαπᾶν. Ἴσθι γὰρ ὡς
ἔνεστί σοι καὶ εὐδαιμοσύνην καὶ ἐλευθερίαν ἀπολα-
βεῖν, εἰ θελήσεις πείθεσθαι τῷ δεσπότῃ Κορύμβῳ·
ἐρᾷ γάρ σου σφοδρὸν ἔρωτα καὶ πάντων ἕτοιμός ἐστι
δεσπότην ποιεῖν τῶν ἑαυτοῦ. Πείσῃ δὲ χαλεπὸν μὲν
οὐδέν, εὐνούστερον δὲ σεαυτῷ τὸν δεσπότην ἐργάσῃ.*
5 *Ἐννόησον δὲ ἐν οἷς ὑπάρχεις· βοηθὸς μὲν οὐδείς, γῆ
δὲ αὕτη ξένη καὶ δεσπόται λῃσταὶ καὶ οὐδεμία τιμω-
ρίας ἀποφυγὴ ὑπερηφανήσαντι Κόρυμβον. Τί δέ σοι
γυναικὸς δεῖ νῦν καὶ πραγμάτων; τί δὲ ἐρωμένης τη-
λικῷδε ὄντι; πάντα ἀπόρριψον, πρὸς μόνον δεῖ σε
τὸν δεσπότην βλέπειν, τούτῳ κελεύσαντι ὑπακούειν."*

’Ακούσας ὁ ῾Αβροκόμης εὐθὺς μὲν ἀχανὴς ἦν καὶ οὔτε 6
τι ἀποκρίνεσθαι εὕρισκεν, ἐδάκρυε δὲ καὶ ἀνέστενε
πρὸς αὑτὸν ἀφορῶν, εἰς οἷα ἄρα ἐλήλυθε· καὶ δὴ
λέγει πρὸς τὸν Εὔξενον “ἐπίτρεψον, δέσποτα, βου-
λεύσασθαι βραχύ, καὶ πρὸς πάντα ἀποκρινοῦμαί σοι
τὰ ῥηθέντα.”

Καὶ ὁ μὲν Εὔξεινος ἀνεχώρει· ὁ δὲ Κόρυμβος τῇ 7
’Ανθείᾳ διείλεκτο τὸν ἔρωτα τὸν Εὐξείνου καὶ τὴν
παροῦσαν ἀνάγκην καὶ ὅτι δεῖ πάντως αὐτὴν πείθε-
σθαι τοῖς δεσπόταις· ὑπέσχετο δὲ πολλά καὶ γάμον
νόμιμον καὶ χρήματα πεισθείσῃ καὶ περιουσίαν. ῾Η
δὲ αὐτῷ τὰ ὅμοια ἀπεκρίνατο, αἰτησαμένη βραχὺν
βουλεύσασθαι χρόνον.

B

Καὶ ὁ μὲν Εὔξεινος καὶ ὁ Κόρυμβος μετ’ ἀλλήλων 1
ἦσαν περιμένοντες ὅ τι ἀκούσονται, ἤλπιζον δ’ αὐτοὺς
ῥᾳδίως πείσειν· ὁ δὲ ῾Αβροκόμης καὶ ἡ ῎Ανθεια ἧκον
εἰς τὸ δωμάτιον ἔνθα συνήθως διῃτῶντο, καὶ πρὸς
ἀλλήλους εἰπόντες ἅπερ ἠκηκόεσαν, καταβαλόντες
ἑαυτοὺς ἔκλαον, ὠδύροντο. “῏Ω πάτερ” ἔλεγον, “ὦ 2
μῆτερ, ὦ πατρὶς φιλτάτη καὶ οἰκεῖοι καὶ συγγενεῖς.”
Τελευταῖον δὲ ἀνενεγκὼν ὁ ῾Αβροκόμης “ὢ κακοδαί-
μονες” ἔφησεν “ἡμεῖς, τί ἄρα πεισόμεθα ἐν γῇ βαρ-
βάρῳ, πειρατῶν ὕβρει παραδοθέντες; ῎Αρχεται τὰ
μεμαντευμένα· τιμωρίαν ἤδη με ὁ θεὸς τῆς ὑπερη-
φανίας εἰσπράττει· ἐρᾷ Κόρυμβος ἐμοῦ, σοῦ δὲ
Εὔξεινος. ῏Ω τῆς ἀκαίρου πρὸς ἑκατέρους εὐμορφίας. 3

εἰς τοῦτο ἄρα μέχρι νῦν σώφρων ἐτηρήθην, ἵνα
ἐμαυτὸν ὑποθῶ λῃστῇ ἐρῶντι τὴν αἰσχρὰν ἐπιθυ-
μίαν; Καὶ τίς ἐμοὶ βίος περιλείπεται πόρνῃ μὲν ἀντὶ
ἀνδρὸς γενομένῳ, ἀποστερηθέντι δὲ Ἀνθείας τῆς
4 ἐμῆς; Ἀλλ' οὐ μὰ τὴν μέχρις ἄρτι σωφροσύνην ἐκ
παιδός μοι σύντροφον, οὐκ ἂν ἐμαυτὸν ὑποθείην Κο-
ρύμβῳ· τεθνήξομαι δὲ πρότερον καὶ φανοῦμαι νεκρὸς
5 σώφρων." Ταῦτα ἔλεγε καὶ ἐπεδάκρυεν· ἡ δὲ Ἀν-
θεια "φεῦ τῶν κακῶν" εἶπεν, "ταχέως τι τῶν ὅρκων **
ἀναγκαζόμεθα, ταχέως τῆς δουλείας πειρώμεθα· ἐρᾷ
τις ἐμοῦ καὶ πείσειν ἤλπιζεν ⟦καὶ⟧ εἰς εὐνὴν ἐλεύσε-
σθαι τὴν ἐμὴν μετὰ Ἁβροκόμην καὶ συγκατακλιθή-
6 σεσθαι καὶ ἀπολαύσειν ἐπιθυμίας. Ἀλλὰ μὴ οὕτως
ἐγὼ φιλόζωος γενοίμην, μηδ' ὑπομείναιμι ὑβρισθεῖσα
ἰδεῖν τὸν ἥλιον. Δεδόχθω ταῦτα· ἀποθνήσκωμεν,
Ἁβροκόμη· ἕξομεν ἀλλήλους μετὰ θάνατον, ὑπ' οὐ-
δενὸς ἐνοχλούμενοι."

2 Καὶ τοῖς μὲν ταῦτα ἐδέδοκτο· ἐν δὲ τούτῳ Ἄψυρ-
τος ὁ προεστὼς τοῦ λῃστηρίου πυθόμενος ὅτι τε ἥκου-
σιν οἱ περὶ τὸν Κόρυμβον καὶ ὅτι πολλὰ εἶεν καὶ θαυ-
μάσια κομίζοντες χρήματα, ἧκεν εἰς τὸ χωρίον καὶ
εἶδέ τε τοὺς περὶ ⟦τὸν⟧ Ἁβροκόμην καὶ κατεπλάγη τὴν
εὐμορφίαν καὶ εὐθὺς μέγα κέρδος νομίζων ᾐτήσατο
2 ἐκείνους. Τὰ μὲν οὖν ἄλλα χρήματα καὶ κτήματα καὶ
παρθένους ὅσαι συνελήφθησαν διένειμε τοῖς περὶ τὸν
Κόρυμβον [πειραταῖς·] ὁ δὲ Εὔξεινος καὶ ὁ Κόρυμβος
ἄκοντες μὲν συνεχώρουν τοὺς περὶ τὸν Ἁβροκόμην
3 τῷ Ἀψύρτῳ, συνεχώρουν δ' οὖν ἀνάγκῃ. Καὶ οἱ μὲν
ἀπηλλάσσοντο· ὁ δὲ Ἄψυρτος παραλαβὼν τὸν Ἁβρο-
κόμην καὶ τὴν Ἄνθειαν καὶ οἰκέτας δύο, Λεύκωνα
4 καὶ Ῥόδην, ἤγαγεν εἰς τὴν Τύρον. Περίβλεπτος δὲ
ἦν αὐτῶν ἡ πομπὴ καὶ πάντες ἐτεθαυμάκεσαν τὸ κάλ-

λος, καὶ ἄνθρωποι βάρβαροι μήπω πρότερον τοσαύ-
την ἰδόντες εὐμορφίαν θεοὺς ἐνόμιζον εἶναι τοὺς βλε-
πομένους, ἐμακάριζον δὲ τὸν Ἄψυρτον οἵους οἰκέτας
εἴη κεκτημένος. Ἀγαγὼν δὲ αὐτοὺς εἰς τὴν οἰκίαν 5
παραδίδωσιν οἰκέτῃ πιστῷ δι' ἐπιμελείας κελεύσας
ἔχειν, ὡς μεγάλα κερδανῶν εἰ ἀπόδοιτο τῆς ἀξίας αὐ-
τοὺς τιμῆς.

Καὶ οἱ μὲν περὶ τὸν Ἁβροκόμην ἐν τούτοις ἦσαν· 3
ἡμερῶν δὲ διαγενομένων ὀλίγων ὁ μὲν Ἄψυρτος ἐπ'
ἄλλην ἐμπορίαν εἰς Συρίαν ἀπῆλθε, θυγάτηρ δὲ αὐ-
τοῦ, Μαντὼ ὄνομα, ἠράσθη τοῦ Ἁβροκόμου· ἦν δὲ
καλὴ καὶ ὡραία γάμων ἤδη, πολὺ δὲ τοῦ Ἀνθείας
κάλλους ἀπελείπετο. Αὕτη ἡ Μαντὼ ἐκ τῆς συνήθους 2
μετὰ τοῦ Ἁβροκόμου διαίτης ἁλίσκεται καὶ ἀκατασχέ-
τως εἶχε καὶ ἠπόρει ὅ τι ποιήσαι· οὔτε γὰρ πρὸς τὸν
Ἁβροκόμην εἰπεῖν ἐτόλμα, γυναῖκα εἰδυῖα ἔχοντα καὶ
πείσειν οὐδέποτε ἐλπίζουσα, οὔτε ἄλλῳ τινὶ τῶν ἑαυ-
τῆς δέει τοῦ πατρός· δι' ἃ δὴ καὶ μᾶλλον ἀνεκάετο 3
καὶ διέκειτο πονήρως· καὶ οὐκέτι καρτεροῦσα ἔγνω
πρὸς τὴν Ῥόδην, τὴν σύντροφον τῆς Ἀνθείας, οὖσαν
ἡλικιῶτιν καὶ κόρην, κατειπεῖν τὸν ἔρωτα· ταύτην
γὰρ μόνην ἤλπιζε συνεργήσειν αὐτῇ πρὸς τὴν ἐπιθυ-
μίαν. Καὶ δὴ σχολῆς λαβομένη ἄγει τὴν κόρην πρὸς 4
τὰ πατρῷα ἐπὶ τῆς οἰκίας ἱερά, καὶ δεῖται μὴ κατει-
πεῖν αὐτῆς καὶ ὅρκους λαμβάνει καὶ λέγει τὸν ἔρωτα
τοῦ Ἁβροκόμου καὶ ἱκετεύει συλλαβέσθαι καὶ πολλὰ
ὑπέσχετο συλλαβομένῃ. Ἔφη δ' "ἴσθι μὲν οἰκέτις οὖσα 5
ἐμή, ἴσθι δὲ ὀργῆς πειρασομένη βαρβάρου καὶ ἠδικη-
μένης." Ταῦτα εἰποῦσα ἀπέπεμπε τὴν Ῥόδην· ἡ δὲ
ἐν ἀμηχάνῳ κακῷ ἐγεγόνει· τὸ γὰρ εἰπεῖν Ἁβροκόμῃ
παρῃτεῖτο, φιλοῦσα τὴν Ἄνθειαν· πάνυ δὲ ἐδεδοίκει
τῆς βαρβάρου τὴν ὀργήν. Ἔδοξεν οὖν αὐτῇ καλῶς 6

ἔχειν Λεύκωνι πρῶτον ἀνακοινῶσαι τὰ ὑπὸ τῆς Μαν-
τοῦς εἰρημένα. Ἦν δὲ καὶ τῇ Ῥόδῃ κοινωνήματα ἐξ
ἔρωτος γενόμενα πρὸς Λεύκωνα, καὶ συνῆσαν ἀλλή-
7 λοις ἔτι ἐν Ἐφέσῳ. Τότε δὴ λαβομένη μόνου “ὦ Λεύ-
κων” ἔφη, “ἀπολώλαμεν τελέως· νῦν οὐκέτι τοὺς
συντρόφους ἕξομεν· ἡ τοῦ δεσπότου θυγάτηρ Ἀψύρ-
του ἐρᾷ μὲν Ἁβροκόμου σφοδρὸν ἔρωτα, ἀπειλεῖ δέ,
8 εἰ μὴ τύχοι, δεινὰ ἡμᾶς ἐργάσεσθαι· σκόπει τοίνυν
τί δεῖ ποιεῖν· τὸ γὰρ ἀντειπεῖν τῇ βαρβάρῳ σφαλε-
ρόν, τὸ δὲ ἀποζεῦξαι Ἁβροκόμην Ἀνθείας ἀδύνατον.”
Ἀκούσας ὁ Λεύκων δακρύων ἐνεπλήσθη, μεγάλας ἐκ
τούτων συμφορὰς προσδοκῶν· ὀψὲ δὲ ἀνενεγκὼν
“σιώπα” ἔφη, “Ῥόδη, ἐγὼ γὰρ ἕκαστα διοικήσω.”
4 Ταῦτα εἰπὼν ἔρχεται πρὸς Ἁβροκόμην. Τῷ δὲ
ἄρα οὐδὲν ἔργον ἦν ἢ φιλεῖν Ἄνθειαν καὶ ὑπ' ἐκείνης
φιλεῖσθαι καὶ λαλεῖν ἐκείνῃ καὶ ἀκούειν λαλούσης.
Ἐλθὼν δὲ παρ' αὐτοὺς “τί ποιοῦμεν, σύντροφοι;” “Τί
2 δὲ βουλευόμεθα, οἰκέται;” “Δοκεῖς τινι τῶν δεσπο-
τῶν, Ἁβροκόμη, καλός· ἡ θυγατὴρ ἡ Ἀψύρτου πο-
νήρως ἐπὶ σοὶ διάκειται, καὶ ἀντειπεῖν ἐρώσῃ βαρ-
βάρῳ παρθένῳ χαλεπόν· σὺ οὖν ὅπως σοι δοκεῖ βου-
λευσάμενος σῶσον ἡμᾶς ἅπαντας καὶ μὴ περιίδῃς
ὀργῇ δεσποτῶν ὑποπεσόντας.”
3 Ἀκούσας ὁ Ἁβροκόμης εὐθὺς μὲν ὀργῆς ἐνεπλή-
σθη, ἀποβλέψας δὲ ἀτενὲς εἰς τὸν Λεύκωνα “ὦ πο-
νηρὲ” ἔφη “καὶ Φοινίκων τῶν ἐνταῦθα βαρβαρώτερε,
ἐτόλμησας εἰπεῖν πρὸς Ἁβροκόμην τοιαῦτα ῥήματα
καὶ παρούσης Ἀνθείας ἄλλην παρθένον μοι διηγῇ;
4 Δοῦλος μέν εἰμι ἀλλὰ συνθήκας οἶδα τηρεῖν. Ἔχου-
σιν ἐξουσίαν μου τοῦ σώματος, τὴν ψυχὴν δὲ ἐλευ-
θέραν ἔχω. Ἀπειλείτω νῦν, εἰ θέλει, Μαντὼ ξίφη
καὶ βρόχους καὶ πῦρ καὶ πάντα ὅσα δύναται σῶμα

ἐνεγκεῖν οἰκέτου· οὐ γὰρ ἄν ποτε πεισθείην ἑκὼν Ἄνθειαν ἀδικῆσαι."

[[Καὶ]] ὁ μὲν ταῦτα ἔλεγεν, ἡ δὲ Ἄνθεια ὑπὸ [[τῆς]] 5
συμφορᾶς ἔκειτο ἀχανής, οὐδὲ φθέγξασθαί τι δυναμένη· ὀψὲ δὲ καὶ μόλις αὑτὴν ἐγείρασα "ἔχω μὲν" φησίν, "Ἁβροκόμη, τὴν εὔνοιαν τὴν σὴν καὶ στέργεσθαι διαφερόντως ὑπὸ σοῦ πεπίστευκα· ἀλλὰ δέομαί σου, τῆς ψυχῆς τῆς ἐμῆς δέσποτα, μὴ προδῷς σεαυτὸν μηδὲ εἰς ὀργὴν ἐμβάλῃς βαρβαρικήν, συγκατάθου δὲ τῇ τῆς δεσποίνης ἐπιθυμίᾳ· κἀγὼ ὑμῖν ἄπειμι 6
ἐκποδών, ἐμαυτὴν ἀποκτείνασα. Τοσοῦτον σοῦ δεήσομαι, θάψον αὐτὸς καὶ φίλησον πεσοῦσαν καὶ μέμνησο Ἀνθείας."

Ταῦτα πάντα εἰς μείζονα συμφορὰν τὸν Ἁβροκόμην ἦγε καὶ ἠπόρει ὅστις γένηται.

Καὶ οἱ μὲν ἐν τούτοις ἦσαν· ἡ δὲ Μαντὼ χρονι- 5
ζούσης τῆς Ῥόδης οὐκέτι καρτεροῦσα γράφει γραμματίδιον πρὸς τὸν Ἁβροκόμην· ἦν δὲ τὰ ἐγγεγραμμένα τοιάδε

ἉΒΡΟΚΟΜΗι ΤΩι ΚΑΛΩι ΔΕΣΠΟΙΝΑ Η ΣΗ ΧΑΙΡΕΙΝ. Μαντὼ ἐρῶ σου, μηκέτι φέρειν δυναμένη· ἀπρεπὲς μὲν ἴσως παρθένῳ, ἀναγκαῖον δὲ φιλούσῃ· δέομαι, μή με περιίδῃς μηδὲ ὑβρίσῃς τὴν τὰ σὰ ᾑρημένην. Ἐὰν γὰρ πεισθῇς, πατέρα 2
τὸν ἐμὸν Ἄψυρτον ἐγὼ πείσω σοί με συνοικίσαι, καὶ τὴν νῦν σοι γυναῖκα ἀποσκευασόμεθα, πλουτήσεις δὲ καὶ μακάριος ἔσῃ· ἐὰν δὲ ἀντείπῃς, ἐννόει μὲν οἷα πείσῃ τῆς ὑβρισμένης ἑαυτὴν ἐκδικούσης, οἷα δὲ οἱ μετὰ σοῦ, κοινωνοὶ τῆς σῆς ὑπερηφανίας [[καὶ]] σύμβουλοι γενόμενοι.

Ταῦτα τὰ γράμματα λαβοῦσα καὶ κατασημηναμέ- 3
νη δίδωσι θεραπαίνῃ τινὶ ἑαυτῆς βαρβάρῳ, εἰποῦσα Ἁβροκόμῃ κομίζειν· ὁ δὲ ἔλαβε καὶ ἀνέγνω καὶ πᾶσι μὲν ἤχθετο τοῖς ἐγγεγραμμένοις, μάλιστα δὲ αὐτὸν ἐλύπει τὰ περὶ τῆς Ἀνθείας. Κἀκείνην μὲν τὴν πι- 4

νακίδα κατέχει, ἄλλην δὲ γράφει καὶ δίδωσι τῇ θεραπαίνῃ· ἦν δὲ τὰ ἐγγεγραμμένα [[τοιάδε]]

Δέσποινα, ὅ τι βούλει ποίει, καὶ χρῶ σώματι ὡς οἰκέτου· καὶ εἴτε ἀποκτείνειν θέλεις, ἕτοιμος, εἴτε βασανίζειν, ὅπως ἐθέλεις βασάνιζε· εἰς εὐνὴν δὲ τὴν σὴν οὐκ ἂν ἔλθοιμι, οὐδ' ἂν τοιαῦτα πεισθείην κελευούσῃ.

5 Λαβοῦσα ταῦτα τὰ γράμματα ἡ Μαντὼ ἐν ὀργῇ ἀκατασχέτῳ γίνεται καὶ ἀναμίξασα πάντα, φθόνον, ζηλοτυπίαν, λύπην, φόβον, ἐνενόει ὅπως τιμωρήσεται τὸν ὑπερηφανοῦντα.

6 Καὶ δὴ ἐν τούτῳ ἔρχεται μὲν ἀπὸ Συρίας Ἄψυρτος, ἄγων τινὰ τῇ θυγατρὶ νυμφίον ἐκεῖθεν, Μοῖριν ὄνομα· ὡς δὲ ἀφίκετο, εὐθὺς ἡ Μαντὼ τὴν κατὰ Ἁβροκόμου τέχνην συνετάττετο, καὶ σπαράξασα τὰς κόμας καὶ περιρρηξαμένη τὴν ἐσθῆτα, ὑπαντήσασα τῷ πατρὶ καὶ προσπεσοῦσα πρὸς τὰ γόνατα "οἴκτειρον" ἔφη, "πάτερ, θυγατέρα τὴν σὴν ὑβρισμένην ὑπ' οἰκέ-
7 του· ὁ γὰρ σώφρων Ἁβροκόμης ἐπείρασε μὲν παρθενίαν τὴν ἐμὴν ἀφανίσαι, ἐπεβούλευσε δὲ καὶ σοί, λέγων ἐρᾶν μου. Σὺ οὖν ὑπὲρ τηλικούτων τολμημάτων εἴσπραξαι παρ' αὐτοῦ τιμωρίαν τὴν ἀξίαν, ἢ εἰ δίδως ἔκδοτον θυγατέρα τὴν σὴν τοῖς οἰκέταις, ἐμαυτὴν φθάσασα ἀποκτενῶ."

6 Ἀκούσας ὁ Ἄψυρτος καὶ δόξας ἀληθῆ λέγειν αὐτὴν ἠρεύνησε μὲν τὸ πραχθὲν οὐκέτι, μεταπεμψάμενος δὲ τὸν Ἁβροκόμην "ὦ τολμηρὰ καὶ μιαρὰ" εἶπε "κεφαλή, ἐτόλμησας εἰς δεσπότας τοὺς σοὺς ὑβρίσαι καὶ διαφθεῖραι παρθένον ἠθέλησας οἰκέτης ὤν; ἀλλ' οὔτι χαιρήσεις· ἐγὼ γάρ σε τιμωρήσομαι καὶ τοῖς ἄλλοις οἰκέταις τὴν σὴν αἰκίαν ποιήσομαι παράδειγμα."
2 Εἰπὼν οὐκέτι ἀνασχόμενος οὐδὲ λόγου ἀκοῦσαι ἐκέλευσε περιρρῆξαι τὴν ἐσθῆτα αὐτοῦ τοῖς οἰκέταις καὶ
3 φέρειν πῦρ καὶ μάστιγας καὶ παίειν τὸ μειράκιον. Ἦν

δὲ τὸ θέαμα ἐλεεινόν· αἵ τε γὰρ ..... τὸ σῶμα
πᾶν ἠφάνιζον βασάνων ἄηθες ὂν οἰκετικῶν, τό τε
αἷμα κατέρρει καὶ τὸ κάλλος ἐμαραίνετο. Προσῆγεν 4
αὐτῷ καὶ δεσμὰ φοβερὰ καὶ πῦρ καὶ μάλιστα ἐχρῆτο
ταῖς βασάνοις κατ' αὐτοῦ, τῷ νυμφίῳ τῆς θυγατρὸς
ἐνδεικνύμενος ὅτι σώφρονα παρθένον ἄξεται. Ἐν 5
τούτῳ ἡ Ἄνθεια προσπίπτει τοῖς γόνασι τοῦ Ἀψύρτου
καὶ ἐδεῖτο ὑπὲρ Ἁβροκόμου· ὁ δὲ "ἀλλὰ καὶ μᾶλλον"
ἔφη "διὰ σὲ κολασθήσεται, ὅτι καὶ σὲ ἠδίκησε, γυ-
ναῖκα ἔχων ἄλλης ἐρῶν." Καὶ τότε ἐκέλευσε δήσαντας
αὐτὸν ἐγκαθεῖρξαί τινι οἰκήματι σκοτεινῷ.

Καὶ ὁ μὲν ἐδέδετο καὶ ἦν ἐν εἱρκτῇ, δεινὴ δὲ αὐ- 7
τὸν ἀθυμία καταλαμβάνει καὶ μάλιστα ἐπεὶ Ἄνθειαν
οὐχ ἑώρα· ἐζήτει δὲ θανάτου τρόπους πολλούς, ἀλλ'
εὕρισκεν οὐδένα, πολλῶν τῶν φρουρούντων ὄντων.
Ὁ δὲ Ἄψυρτος ἐποίει τῆς θυγατρὸς τοὺς γάμους καὶ
ἑώρταζον πολλαῖς ἡμέραις. Ἄνθεια δὲ πάντα πένθος 2
ἦν, καὶ εἴ ποτε δυνηθείη πεῖσαι τοὺς ἐπὶ τοῦ δεσμω-
τηρίου, εἰσῄει πρὸς Ἁβροκόμην λανθάνουσα καὶ κατ-
ωδύρετο τὴν συμφοράν. Ὡς δὲ ἤδη παρεσκευάζοντο 3
εἰς Συρίαν ἀπιέναι, προύπεμψεν ὁ Ἄψυρτος τὴν θυ-
γατέρα μετὰ δώρων πολλῶν, ἐσθῆτάς τε Βαβυλωνίας
καὶ χρυσὸν ἄφθονον καὶ ἄργυρον ἐδίδου· ἐδωρήσατο δὲ
τῇ θυγατρὶ Μαντοῖ τὴν Ἄνθειαν καὶ τὴν Ῥόδην καὶ τὸν
Λεύκωνα. Ὡς οὖν ταῦτα ἔγνω ἡ Ἄνθεια καὶ ὅτι εἰς 4
Συρίαν ἀναχθήσεται μετὰ Μαντοῦς, δυνηθεῖσα εἰσελ-
θεῖν εἰς τὸ δεσμωτήριον, περιπλεξαμένη τῷ Ἁβρο-
κόμῃ "δέσποτα" εἶπεν, "εἰς Συρίαν ἄγομαι δῶρον δο-
θεῖσα τῇ Μαντοῖ καὶ εἰς χεῖρας τῆς ζηλοτυπούσης
ἄγομαι· σὺ δὲ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ μείνας οἰκτρῶς 5
ἀποθνήσκεις, οὐκ ἔχων οὐδὲ ὅστις σου τὸ σῶμα κο-

3 post κατέρρει: πᾶν

σμήσει· ἀλλ' ὀμνύω σοι τὸν ἀμφοτέρων δαίμονα ὡς
ἐγὼ μενῶ σὴ καὶ ζῶσα κἂν ἀποθανεῖν δεήσῃ."

Ταῦτα λέγουσα ἐφίλει τε αὐτὸν καὶ περιέβαλλε
καὶ τὰ δεσμὰ ἠσπάζετο καὶ τῶν ποδῶν προυκυλίετο.

8 Τέλος δὲ ἡ μὲν ἐξῄει τοῦ δεσμωτηρίου, ὁ δὲ ὡς
εἶχεν ἑαυτὸν ἐπὶ γῆς ῥίψας ἔστενεν, ἔκλαεν "ὦ πάτερ"
λέγων "φίλτατε, ὦ μῆτερ Θεμιστώ· ποῦ μὲν ἡ ἐν
Ἐφέσῳ δοκοῦσά ποτ' εὐδαιμονία; ποῦ δ' οἱ λαμπροὶ
καὶ οἱ περίβλεπτοι Ἄνθεια καὶ Ἁβροκόμης, οἱ καλοί;
ἡ μὲν οἴχεται πόρρω ποι τῆς γῆς αἰχμάλωτος, ἐγὼ δὲ
καὶ τὸ μόνον ἀφῄρημαι παραμύθιον, καὶ τεθνήξομαι
[[ὁ]] δυστυχὴς ἐν δεσμωτηρίῳ μόνος."

2 Ταῦτα λέγοντα αὐτὸν ὕπνος καταλαμβάνει, καὶ
αὐτῷ ὄναρ ἐφίσταται. Ἔδοξεν ἰδεῖν αὐτοῦ τὸν πα-
τέρα Λυκομήδην ἐν ἐσθῆτι μελαίνῃ πλανώμενον κατὰ
πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν, ἐπιστάντα δὲ τῷ δεσμωτη-
ρίῳ λῦσαί τ' αὐτὸν καὶ ἀφιέναι ἐκ τοῦ οἰκήματος·
αὐτὸν δ' ἵππον γενόμενον ἐπὶ πολλὴν φέρεσθαι γῆν
διώκοντα ἵππον ἄλλην θήλειαν, καὶ τέλος εὑρεῖν τὴν
ἵππον καὶ ἄνθρωπον γενέσθαι. Ταῦτα ὡς ἔδοξεν
ἰδεῖν, ἀνέθορέ τε καὶ μικρὰ εὔελπις ἦν.

9 Ὁ μὲν οὖν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ κατεκέκλειστο, ἡ
δὲ Ἄνθεια εἰς Συρίαν ἤγετο καὶ ὁ Λεύκων καὶ ἡ Ῥόδη.
Ὡς δὲ ἧκον οἱ περὶ τὴν Μαντὼ εἰς Ἀντιόχειαν (ἐκεῖ-
θεν γὰρ ἦν Μοῖρις), ἐμνησικάκει μὲν τὴν Ῥόδην, ἐμί-
2 σει δὲ καὶ τὴν Ἄνθειαν. Καὶ δὴ τὴν μὲν Ῥόδην εὐ-
θὺς μετὰ τοῦ Λεύκωνος κελεύει ἐμβιβάσαντάς τινας
πλοίῳ [[ὡς]] πορρωτάτω τῆς Σύρων ἀποδόσθαι γῆς,
τὴν δὲ Ἄνθειαν οἰκέτῃ συνουσιάζειν ἐνενόει καὶ ταῦτα
τῶν ἀτιμοτάτων, αἰπόλῳ τινὶ ἀγροίκῳ, ἡγουμένη διὰ
3 τούτου τιμωρήσεσθαι αὐτήν. Μεταπέμπεται δὲ τὸν
αἰπόλον, Λάμπωνα τοὔνομα, καὶ παραδίδωσι τὴν

Ἄνθειαν καὶ κελεύει γυναῖκα ἔχειν, καὶ ἐὰν ἀπειθῇ
προσέταξε βιάζεσθαι. Καὶ ἡ μὲν ἤγετο ἐπ' ἀγρὸν συν- 4
εσομένη τῷ αἰπόλῳ· γενομένη δὲ ἐν τῷ χωρίῳ ἔνθα
ὁ Λάμπων ἔνεμε τὰς αἶγας, προσπίπτει τοῖς γόνασιν
αὐτοῦ καὶ ἱκετεύει κατοικτεῖραι καὶ ** τηρῆσαι· διη-
γεῖται δὲ ἥτις ἦν, τὴν προτέραν εὐγένειαν, τὸν ἄν-
δρα, τὴν αἰχμαλωσίαν· ἀκούσας δὲ ὁ Λάμπων οἰ-
κτείρει τὴν κόρην καὶ ὄμνυσιν ἦ μὴν φυλάξειν ἀμό-
λυντον, καὶ θαρρεῖν παρεκελεύετο.

Καὶ ἡ μὲν παρὰ τῷ αἰπόλῳ ἦν ἐν τῷ χωρίῳ πάντα 10
χρόνον Ἁβροκόμην θρηνοῦσα· ὁ δὲ Ἄψυρτος ἐρευ-
νώμενος τὸ οἰκημάτιον ἔνθα ὁ Ἁβροκόμης πρὸ τῆς
κολάσεως διῆγεν, ἐπιτυγχάνει τῷ γραμματιδίῳ τῷ
Μαντοῦς πρὸς Ἁβροκόμην καὶ γνωρίζει τὰ γράμματα,
καὶ ὅτι ἀδίκως Ἁβροκόμην τιμωρεῖται ἔμαθεν· εὐ-
θὺς οὖν λῦσαί τε αὐτὸν προσέταξε καὶ ἀγαγεῖν εἰς
ὄψιν. Πόνηρα δὲ καὶ ἐλεεινὰ πεπονθὼς προσπίπτει 2
τοῖς γόνασι τοῖς Ἀψύρτου, ὁ δὲ αὐτὸν ἀνίστησι καὶ
"θάρρει" ἔφη, "ὦ μειράκιον· ἀδίκως σου κατέγνων
πεισθεὶς θυγατρὸς λόγοις· ἀλλὰ νῦν μέν σε ἐλεύθε-
ρον ἀντὶ δούλου ποιήσω, δίδωμι δέ σοι τῆς οἰκίας
ἄρχειν τῆς ἐμῆς καὶ γυναῖκα ἄξομαι τῶν πολιτῶν τι-
νος θυγατέρα· σὺ δὲ μὴ μνησικακήσῃς τῶν γεγενη-
μένων, οὐ γὰρ ἑκών σε ἠδίκησα." Ταῦτα ἔλεγεν ὁ 3
Ἄψυρτος· ὁ δὲ Ἁβροκόμης "ἀλλὰ χάρις" ἔφη "σοι,
δέσποτα, ὅτι καὶ τἀληθὲς ἔμαθες καὶ τῆς σωφροσύνης
ἀμείβῃ με." Ἔχαιρον δὲ πάντες οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν
ὑπὲρ Ἁβροκόμου καὶ χάριν ᾔδεσαν ὑπὲρ αὐτοῦ τῷ δε-
σπότῃ· αὐτὸς δὲ ἐν μεγάλῃ συμφορᾷ κατ' Ἄνθειαν
ἦν· ἐνενόει δὲ πρὸς ἑαυτὸν πολλάκις "τί δεῖ ἐλευθε-
ρίας ἐμοί; τί δὲ πλούτων καὶ ἐπιμελείας τῶν Ἀψύρ-

του χρημάτων; οὐ τοιοῦτον εἶναί με δεῖ· ἐκείνην ἢ ζῶσαν ἢ τεθνεῶσαν εὕροιμι."

4 Ὁ μὲν οὖν ἐν τούτοις ἦν, διοικῶν μὲν τὰ Ἀψύρτου, ἐννοῶν δὲ ὅπως καὶ ποῦ τὴν Ἄνθειαν εὑρήσει· ὁ δὲ Λεύκων καὶ ἡ Ῥόδη ἤχθησαν εἰς Λυκίαν εἰς πόλιν Ξάνθον (ἀνώτερον δὲ θαλάσσης ἡ πόλις) κἀνταῦθα ἐπράθησαν πρεσβύτῃ τινί, ὃς αὐτοὺς εἶχε μετὰ πάσης ἐπιμελείας, παῖδας αὐτοῦ νομίζων, καὶ γὰρ ἄτεκνος ἦν· διῆγον δὲ ἐν ἀφθόνοις μὲν πᾶσιν, ἐλύπουν δὲ αὐτοὺς Ἄνθεια καὶ Ἁβροκόμης οὐχ ὁρώμενοι.

11 Ἡ δὲ Ἄνθεια ἦν μέν τινα χρόνον παρὰ τῷ αἰπόλῳ, συνεχὲς δὲ ὁ Μοῖρις ὁ ἀνὴρ τῆς Μαντοῦς εἰς τὸ χωρίον ἐρχόμενος ἐρᾷ τῆς Ἀνθείας σφοδρὸν ἔρωτα. Καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἐπειρᾶτο λανθάνειν, τελευταῖον δὲ λέγει τῷ αἰπόλῳ τὸν ἔρωτα καὶ πολλὰ ὑπισχνεῖτο
2 συγκύψαντι. Ὁ δὲ τῷ μὲν Μοίριδι συντίθεται, δεδοικὼς δὲ τὴν Μαντὼ ἔρχεται πρὸς αὐτὴν καὶ λέγει τὸν ἔρωτα τὸν Μοίριδος. Ἡ δὲ ἐν ὀργῇ γενομένη "πασῶν" ἔφη "δυστυχεστάτη γυναικῶν ἐγώ· τὴν ζήλην περιάγομαι, δι' ἣν τὰ μὲν πρῶτα ἐν Φοινίκῃ ἀφῃρέθην [[τοῦ]] ἐρωμένου, νυνὶ δὲ κινδυνεύω [[περὶ]] τοῦ ἀνδρός· ἀλλ' οὐ χαίρουσά γε Ἄνθεια φανεῖται καλὴ καὶ Μοίριδι· ἐγὼ γὰρ αὐτὴν καὶ ὑπὲρ τῶν ἐν Τύρῳ πράξομαι δίκας."

3 Τότε μὲν οὖν τὴν ἡσυχίαν ἦγαγεν· ἀποδημήσαντος δὲ τοῦ Μοίριδος μεταπέμπεται τὸν αἰπόλον καὶ κελεύει λαβόντα τὴν Ἄνθειαν εἰς τὸ δασύτατον ἀγαγόντα τῆς ὕλης ἀποκτεῖναι καὶ τούτου μισθὸν αὐτῷ
4 δώσειν ὑπέσχετο. Ὁ δὲ οἰκτείρει μὲν τὴν κόρην, δεδοικὼς δὲ τὴν Μαντὼ ἔρχεται παρὰ τὴν Ἄνθειαν καὶ λέγει τὰ κατ' αὐτῆς δεδογμένα. Ἡ δὲ ἀνεκώκυέ τε καὶ ἀνωδύρετο "φεῦ" λέγουσα, "τοῦτο τὸ κάλλος ἐπίβου-

λον ἀμφοτέροις πανταχοῦ· διὰ τὴν ἄκαιρον εὐμορ-
φίαν Ἁβροκόμης μὲν ἐν Τύρῳ τέθνηκεν, ἐγὼ δὲ ἐν-
ταῦθα· ἀλλὰ δέομαί σου, Λάμπων αἰπόλε, ὃς μέχρι 5
νῦν εὐσέβησας, ἂν ἀποκτείνῃς, κἂν ὀλίγον θάψον με
τῇ παρακειμένῃ γῇ καὶ ὀφθαλμοῖς τοῖς ἐμοῖς χεῖρας
ἐπίβαλε τὰς σὰς καὶ θάπτων συνεχὲς Ἁβροκόμην κά-
λει· αὕτη γένοιτ' ἂν εὐδαίμων ἐμοὶ μεθ' Ἁβροκό-
μου ταφή."

Ἔλεγε ταῦτα, ὁ δὲ αἰπόλος εἰς οἶκτον ἔρχεται ἐν- 6
νοῶν ὡς ἀνόσιον ἔργον ἐργάσεται κόρην οὐδὲν ἀδι-
κοῦσαν ἀποκτείνων οὕτω καλήν. Λαβὼν δὲ τὴν κό- 7
ρην ὁ αἰπόλος φονεῦσαι μὲν οὐκ ἠνέσχετο, φράζει δὲ
πρὸς αὐτὴν τάδε. "Ἄνθεια, οἶδας ὅτι ἡ δέσποινα
Μαντὼ ἐκέλευσέ μοι λαβεῖν καὶ φονεῦσαί σε· ἐγὼ δὲ
καὶ θεοὺς δεδιὼς καὶ τὸ κάλλος οἰκτείρας βούλομαί σε
μᾶλλον πωλῆσαι πόρρω ποι τῆς γῆς ταύτης, μὴ μα-
θοῦσα ἡ Μαντὼ ὅτι οὐ τέθνηκας, ἐμὲ κακῶς διαθή-
σει. Ἡ δὲ μετὰ δακρύων λαβομένη τῶν ποδῶν αὐτοῦ 8
ἔφη "θεοὶ καὶ Ἄρτεμι πατρῴα, τὸν αἰπόλον ὑπὲρ τού-
των τῶν ἀγαθῶν ἀμείψασθε," καὶ παρεκάλει πρα-
θῆναι. Ὁ δὲ αἰπόλος λαβόμενος τῆς Ἀνθείας ᾤχετο 9
ἐπὶ τὸν λιμένα· εὑρὼν δὲ ἐκεῖ ἐμπόρους ἄνδρας Κί-
λικας ἀπέδοτο τὴν κόρην, καὶ λαβὼν τὴν ὑπὲρ αὐτῆς
τιμὴν ἧκεν εἰς τὸν ἀγρόν. Οἱ δὲ ἔμποροι λαβόντες 10
τὴν Ἄνθειαν εἰς τὸ πλοῖον ἦγον καὶ νυκτὸς ἐπελθού-
σης ᾔεσαν τὴν ἐπὶ Κιλικίας· ἐναντίῳ δὲ πνεύματι
κατεχόμενοι καὶ τῆς νεὼς διαρραγείσης μόλις ἐν σα-
νίδι τινὲς σωθέντες ἐπ' αἰγιαλοῦ τινος ἦλθον· εἶχον
δὲ καὶ τὴν Ἄνθειαν. Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ὕλη 11

---

17 post ἐμέ: μᾶλλον

δασεῖα. Τὴν οὖν νύκτα ἐκείνην πλανώμενοι ἐν αὐτῇ ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἱππόθοον τὸν λῃστὴν συνελήφθησαν.

12 Ἐν δὲ τούτῳ τις ἧκεν ἀπὸ τῆς Συρίας οἰκέτης παρὰ τῆς Μαντοῦς γράμματα κομίζων τῷ πατρὶ Ἀψύρτῳ τάδε

Ἔδωκάς με ἀνδρὶ ἐν ξένῃ· Ἄνθειαν δέ, ἣν μετὰ τῶν ἄλλων οἰκετῶν ἐδωρήσω μοι, πολλὰ διαπραξαμένην κακὰ εἰς ἀγρὸν οἰκεῖν ἐκελεύσαμεν. Ταύτην συνεχῶς ἐν τῷ χωρίῳ θεώμενος ὁ καλὸς Μοῖρις ἐρᾷ· μηκέτι δὲ φέρειν δυναμένη μετεπεμψάμην τὸν αἰπόλον καὶ τὴν κόρην πραθῆναι ἐκέλευσα ἐν πόλει τινὶ τῆς Συρίας.

2 Ταῦτα μαθὼν ὁ Ἁβροκόμης οὐκέτι μένειν ἐκαρτέρει· λαθὼν οὖν τὸν Ἄψυρτον καὶ πάντας τοὺς κατὰ τὸν οἶκον εἰς ἐπιζήτησιν τῆς Ἀνθείας ἔρχεται. Ἐλθὼν οὖν ἐν τῷ ἀγρῷ ἔνθα μετὰ τοῦ αἰπόλου ἡ Ἄνθεια διέτριβεν, ** ἄγει δὴ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τὸν Λάμπωνα τὸν αἰπόλον, ᾧ πρὸς γάμον ἐδεδώκει τὴν Ἄνθειαν ἡ Μαντώ, ἐδεῖτο δὲ τοῦ Λάμπωνος εἰπεῖν αὐτῷ εἴ τι
3 οἶδε περὶ κόρης ἐκ Τύρου. Ὁ δὲ αἰπόλος καὶ τοὔνομα εἶπεν ὅτι Ἄνθεια καὶ τὸν γάμον καὶ τὴν εὐσέβειαν τὴν περὶ αὐτὴν καὶ τὸν Μοίριδος ἔρωτα καὶ τὸ πρόσταγμα τὸ κατ᾽ αὐτῆς καὶ τὴν εἰς Κιλικίαν ὁδόν· ἔλεγέ τε ὡς ἀεί τινος Ἁβροκόμου μέμνηται ἡ κόρη. Ὁ δὲ αὐτὸν ὅστις ἦν οὐ λέγει, ἕωθεν δὲ ἀναστὰς ἤλαυνε τὴν ἐπὶ Κιλικίας ἐλπίζων Ἄνθειαν εὑρήσειν ἐκεῖ.

13 Οἱ δὲ περὶ τὸν Ἱππόθοον τὸν λῃστὴν ἐκείνης μὲν τῆς νυκτὸς ἔμειναν εὐωχούμενοι, τῇ δὲ ἑξῆς περὶ τὴν θυσίαν ἐγίνοντο. Παρεσκευάζετο δὲ πάντα καὶ ἀγάλ-
2 ματα τοῦ Ἄρεος καὶ ξύλα καὶ στεφανώματα· ἔδει δὲ

---

1 post αὐτῇ: τῇ ὕλῃ
11 post πραθῆναι: πάλιν

τὴν θυσίαν γενέσθαι τρόπῳ τῷ συνήθει. Τὸ μέλλον
ἱερεῖον θύεσθαι, εἴτε ἄνθρωπος εἴτε βόσκημα εἴη,
κρεμάσαντες ἐκ δένδρου καὶ διαστάντες ἠκόντιζον·
καὶ ὁπόσοι μὲν ἐπέτυχον, τούτων ὁ θεὸς ἐδόκει δέχε-
σθαι τὴν θυσίαν· ὁπόσοι δὲ ἀπέτυχον, αὖθις ἐξιλά-
σκοντο· ἔδει δὲ τὴν Ἄνθειαν οὕτως ἱερουργηθῆναι.
Ὡς δὲ πάντα ἕτοιμα ἦν καὶ κρεμᾶν τὴν κόρην ἤθελον, 3
ψόφος τῆς ὕλης ἠκούετο καὶ ἀνθρώπων κτύπος. Ἦν
δὲ ὁ τῆς εἰρήνης τῆς ἐν Κιλικίᾳ προεστώς, Περίλαος
τοὔνομα, ἀνὴρ τῶν τὰ πρῶτα ἐν Κιλικίᾳ δυναμένων.
Οὗτος ὁ Περίλαος ἐπέστη τοῖς λησταῖς μετὰ πλήθους 4
πολλοῦ καὶ πάντας ἀπέκτεινεν, ὀλίγους δὲ καὶ ζῶν-
τας ἔλαβε· μόνος δὲ ὁ Ἱππόθοος ἠδυνήθη διαφυγεῖν
ἀράμενος τὰ ὅπλα. Ἔλαβε δὲ τὴν Ἄνθειαν Περίλαος 5
καὶ πυθόμενος τὴν μέλλουσαν συμφορὰν ἠλέησεν· εἶχε
δὲ ἄρα μεγάλης ἀρχὴν συμφορᾶς ὁ ἔλεος Ἀνθείας·
ἄγει δὲ αὐτὴν καὶ τοὺς συλληφθέντας τῶν ληστῶν εἰς
Ταρσὸν τῆς Κιλικίας. Ἡ δὲ συνήθης αὐτὸν τῆς κόρης 6
ὄψις εἰς ἔρωτα ἤγαγε, καὶ κατὰ μικρὸν ἑαλώκει Περί-
λαος Ἀνθείας. Ὡς δὲ ἧκον εἰς Ταρσόν, τοὺς μὲν λη-
στὰς εἰς τὴν εἱρκτὴν παρέδωκε, τὴν δὲ Ἄνθειαν ἐθε-
ράπευεν. Ἦν δὲ οὔτε γυνὴ τῷ Περιλάῳ οὔτε παῖδες,
καὶ περιβολὴ χρημάτων οὐκ ὀλίγη. Ἔλεγεν οὖν πρὸς 7
τὴν Ἄνθειαν ὡς πάντα ἂν αὐτῇ γένοιτο Περιλάῳ,
γυνὴ καὶ δεσπότις καὶ παῖδες. Ἡ δὲ τὰ μὲν πρῶτα 8
ἀντεῖχεν, οὐκ ἔχουσα δὲ ὅ τι ποιήσειε βιαζομένῳ καὶ
πολλῷ ἐγκειμένῳ, δείσασα μὴ καί τι τολμήσῃ βιαιό-
τερον, συγκατατίθεται μὲν τὸν γάμον, ἱκετεύει δὲ αὐ-
τὸν ἀναμεῖναι χρόνον ὀλίγον ὅσον ἡμερῶν τριάκοντα,
καὶ ἄχραντον τηρῆσαι· καὶ σκήπτεται ** ὁ δὲ Περί-
λαος πείθεται καὶ ἐπόμνυται τηρήσειν αὐτὴν γάμων
ἁγνὴν εἰς ὅσον ἂν ὁ χρόνος διέλθῃ.

14 Καὶ ἡ μὲν ἐν Ταρσῷ ἦν μετὰ Περιλάου, τὸν χρό-
νον ἀναμένουσα τοῦ γάμου· ὁ δὲ Ἁβροκόμης ᾔει τὴν
ἐπὶ Κιλικίας ὁδόν· καὶ [[οὐ]] πρὸ πολλοῦ τοῦ ἄντρου
τοῦ ληστρικοῦ (ἀπεπεπλάνητο γὰρ καὶ αὐτὸς τῆς ἐπ'
2 εὐθὺ ὁδοῦ) συντυγχάνει τῷ Ἱπποθόῳ ὡπλισμένῳ. Ὁ
δὲ αὐτὸν ἰδὼν προστρέχει καὶ φιλοφρονεῖται καὶ δεῖ-
ται κοινωνὸν γενέσθαι τῆς ὁδοῦ. "Ὁρῶ γάρ σε, ὦ μει-
ράκιον, ὅστις ποτὲ εἶ, καὶ ὀφθῆναι καλὸν καὶ ἄλλως
ἀνδρικόν· καὶ ἡ πλάνη φαίνεται πάντως ἀδικουμέ-
3 νου. Ἴωμεν οὖν Κιλικίαν μὲν ἀφέντες ἐπὶ Καππα-
δοκίαν καὶ τὸν ἐκεῖ Πόντον· λέγονται γὰρ οἰκεῖν ἄν-
4 δρες εὐδαίμονες." Ὁ δὲ Ἁβροκόμης τὴν μὲν Ἀνθείας
ζήτησιν οὐ λέγει, συγκατατίθεται δὲ ἀναγκάζοντι τῷ
Ἱπποθόῳ, καὶ ὅρκους ποιοῦσι συνεργήσειν τε καὶ συλ-
λήψεσθαι· ἤλπιζε δὲ καὶ ὁ Ἁβροκόμης ἐν τῇ πολλῇ
πλάνῃ τὴν Ἄνθειαν εὑρήσειν.

Γ

1 Ἐκείνην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν ἐπανελθόντες εἰς τὸ
ἄντρον, εἴ τι αὐτοῖς ἔτι περιττὸν ἦν, αὐτοὺς καὶ τοὺς
ἵππους ἀνελάμβανον· ἦν γὰρ [[καὶ]] τῷ Ἱπποθόῳ ἵπ-
πος ἐν τῇ ὕλῃ κρυπτόμενος· τῇ δὲ ἑξῆς παρῄεσαν μὲν
Κιλικίαν, ἐποιοῦντο δὲ τὴν ὁδὸν ἐπὶ Μάζακον, πόλιν
2 τῆς Καππαδοκίας μεγάλην καὶ καλήν. Ἐκεῖθεν γὰρ
Ἱππόθοος ἐνενόει συλλεξάμενος νεανίσκους ἀκμάζον-
τας συστήσασθαι πάλιν τὸ ληστήριον. Ἰοῦσι δὲ αὐ-
τοῖς διὰ κωμῶν μεγάλων πάντων ἦν ἀφθονία τῶν ἐπι-
τηδείων· καὶ γὰρ ὁ Ἱππόθοος ἐμπείρως εἶχε τῆς Καπ-
παδοκῶν φωνῆς, καὶ αὐτῷ πάντες ὡς οἰκείῳ προσε-

φέροντο. Διανύσαντες δὲ τὴν ὁδὸν ἡμέραις δέκα εἰς 3
Μάζακον ἔρχονται κἀνταῦθα πλησίον τῶν πυλῶν εἰσ-
ῳκίσαντο καὶ ἔγνωσαν ἑαυτοὺς ἡμερῶν τινων ἐκ τοῦ
καμάτου θεραπεῦσαι. Καὶ δὴ εὐωχουμένων αὐτῶν 4
ἐστέναξεν ὁ Ἱππόθοος καὶ ἐπεδάκρυσεν· ὁ δὲ Ἁβρο-
κόμης ἤρετο αὐτὸν τίς ἡ αἰτία τῶν δακρύων. Καὶ ὃς
"μεγάλα" ἔφη "τἀμὰ διηγήματα καὶ πολλὴν ἔχοντα
τραγῳδίαν." Ἐδεῖτο Ἁβροκόμης εἰπεῖν, ὑπισχνούμε- 5
νος καὶ τὰ καθ' αὑτὸν διηγήσεσθαι. Ὁ δ' ἀναλαβὼν
ἄνωθεν (μόνοι δ' ἐτύγχανον ὄντες) διηγεῖται τὰ
καθ' αὑτόν.

"Ἐγὼ" ἔφη "εἰμὶ τὸ γένος πόλεως Περίνθου 2
(πλησίον δὲ τῆς Θρᾴκης ἡ πόλις) τῶν τὰ πρῶτα ἐκεῖ
δυναμένων· ἀκούεις δὲ καὶ τὴν Πέρινθον ὡς ἔνδο-
ξος, καὶ τοὺς ἄνδρας ὡς εὐδαίμονες ἐνταῦθα. Νέος 2
ὢν ἠράσθην μειρακίου καλοῦ· ἦν δὲ τὸ μειράκιον
τῶν ἐπιχωρίων· ὄνομα Ὑπεράνθης ἦν αὐτῷ. Ἠρά-
σθην δὲ τὰ πρῶτα ἐν γυμνασίοις διαπαλαίοντα ἰδὼν
καὶ οὐκ ἐκαρτέρησα. Ἑορτῆς ⟦οὖν⟧ ἀγομένης ἐπιχω- 3
ρίου καὶ παννυχίδος ἐπ' αὐτῆς πρόσειμι τῷ Ὑπεράνθῃ
καὶ ἱκετεύω κατοικτεῖραι· ἀκοῦσαν δὲ τὸ μειράκιον
πάντα ὑπισχνεῖται κατελεῆσαί με. Καὶ τὰ πρῶτά γε 4
τοῦ ἔρωτος ὁδοποιεῖ φιλήματα καὶ ψαύσματα καὶ
πολλὰ παρ' ἐμοῦ δάκρυα· τέλος δὲ ἠδυνήθημεν και-
ροῦ λαβόμενοι γενέσθαι μετ' ἀλλήλων μόνοι καὶ τὸ
τῆς ἡλικίας ἀνύποπτον ἦν. Καὶ χρόνῳ συνῆμεν πολλῷ,
στέργοντες ἀλλήλους διαφερόντως, ἕως δαίμων τις
ἡμῖν ἐνεμέσησε. Καὶ ἔρχεταί τις ἀπὸ Βυζαντίου (πλη- 5
σίον δὲ τὸ Βυζάντιον τῇ Περίνθῳ) ἀνὴρ τῶν τὰ πρῶτα

---

15 post ἐνταῦθα: ἐκεῖ
26 post ἡλικίας: ἀλλήλοις

ἐκεῖ δυναμένων, ἐπὶ πλούτῳ καὶ περιουσίᾳ μέγα φρο-
6 νῶν· Ἀριστόμαχος ἐκαλεῖτο. Οὗτος εὐθὺς ἐπιβὰς τῇ
Περίνθῳ, ὡς ὑπό τινος ἀπεσταλμένος κατ' ἐμοῦ θεοῦ,
ὁρᾷ τὸν Ὑπεράνθην σὺν ἐμοὶ καὶ εὐθέως ἁλίσκεται,
τοῦ μειρακίου θαυμάσας τὸ κάλλος, πάντα ὁντινοῦν
7 ἐπάγεσθαι δυνάμενον. Ἐρασθεὶς δὲ οὐκέτι μετρίως
κατεῖχε τὸν ἔρωτα, ἀλλὰ τὰ μὲν πρῶτα τῷ μειρακίῳ * *
προσέπεμπεν· ὡς δ' ἀδύνατον ἦν αὐτῷ (ὁ γὰρ Ὑπεράν-
θης διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ εὔνοιαν οὐδένα προσίετο), πεί-
θει τὸν πατέρα αὐτοῦ, πονηρὸν ἄνδρα καὶ ἐλάττονα
8 χρημάτων· ὁ δὲ αὐτῷ δίδωσι τὸν Ὑπεράνθην προ-
φάσει διδασκαλίας· ἔλεγε γὰρ εἶναι λόγων τεχνίτης.
Παραλαβὼν δὲ αὐτὸν τὰ μὲν πρῶτα κατάκλειστον
9 εἶχε, μετὰ τοῦτο δὲ ἀπῆρεν ἐς Βυζάντιον. Εἰπόμην
κἀγώ, πάντων καταφρονήσας τῶν ἐμαυτοῦ, καὶ ὅσα
ἐδυνάμην συνήμην τῷ μειρακίῳ· ἐδυνάμην δὲ ὀλίγα,
καί μοι φίλημα σπάνιον ἐγίνετο καὶ λαλιὰ δυσχερής·
10 ἐφρουρούμην γὰρ ὑπὸ πολλῶν. Τελευταῖον [[δ']] οὐκ-
έτι καρτερῶν, ἐμαυτὸν παροξύνας ἐπάνειμι εἰς Πέ-
ρινθον καὶ πάντα ὅσά ἦν μοι κτήματα ἀποδόμενος,
συλλέξας ἀργύριον εἰς Βυζάντιον ἔρχομαι καὶ λαβὼν
ξιφίδιον (συνδοκοῦν τοῦτο καὶ τῷ Ὑπεράνθῃ) εἴσειμι
νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀριστομάχου καὶ εὑρίσκω
συγκατακείμενον τῷ παιδὶ καὶ ὀργῆς πλησθεὶς παίω
11 τὸν Ἀριστόμαχον καιρίαν. Ἡσυχίας δὲ οὔσης καὶ πάν-
των ἀναπαυομένων ἔξειμι ὡς εἶχον λαθών, ἐπαγόμε-
νος καὶ τὸν Ὑπεράνθην, καὶ δι' ὅλης [[τῆς]] νυκτὸς
ὁδεύσας εἰς Πέρινθον, εὐθὺς νεὼς ἐπιβὰς οὐδενὸς
12 εἰδότος ἔπλεον εἰς Ἀσίαν. Καὶ μέχρι μέν τινος διη-
νύετο εὐτυχῶς ὁ πλοῦς· τελευταῖον δὲ κατὰ Λέσβον
ἡμῖν γενομένοις |ἐμπίπτει πνεῦμα σφοδρὸν καὶ ἀνα-
τρέπει τὴν ναῦν. Κἀγὼ μὲν τῷ Ὑπεράνθῃ συνενη-

*χόμην ὑπιὼν αὐτὸν καὶ κουφοτέραν τὴν νῆξιν ἐποιού-
μην· νυκτὸς δὲ γενομένης οὐκέτι ἐνεγκὸν τὸ μειρά-
κιον παρείθη τῷ κολύμβῳ καὶ ἀποθνήσκει. Ἐγὼ δὲ* 13
*τοσοῦτον ἠδυνήθην τὸ σῶμα διασῶσαι ἐπὶ τὴν γῆν
καὶ θάψαι· καὶ πολλὰ δακρύσας καὶ στενάξας, ἀφε-
λὼν λείψανα καὶ δυνηθεὶς εὐπορῆσαί που ἑνὸς ἐπι-
τηδείου λίθου στήλην ἐπέστησα τῷ τάφῳ καὶ ἐπέγραψα
εἰς μνήμην τοῦ δυστυχοῦς μειρακίου ἐπίγραμμα παρ'
αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν καιρὸν πλασάμενος*

*Ἱππόθοος κλεινῷ τεῦξεν τόδε [[σῆμ']] Ὑπεράνθῃ,
οὐ τάφον ἐκ θανάτου ἀγαθὸν ἱεροῖο πολίτου
ἐς βάθος ἐκ γαίης, ἄνθος κλυτόν, ὅν ποτε δαίμων
ἥρπασεν ἐν πελάγει μεγάλου πνεύσαντος ἀήτου.*

Τοὐντεῦθεν δὲ εἰς μὲν Πέρινθον ἐλθεῖν οὐ διέγνων, 14
*ἐτράπην δὲ δι' Ἀσίας ἐπὶ Φρυγίαν τὴν μεγάλην καὶ
Παμφυλίαν· κἀνταῦθα ἀπορίᾳ βίου καὶ ἀθυμίᾳ τῆς
συμφορᾶς ἐπέδωκα ἐμαυτὸν λῃστηρίῳ. Καὶ τὰ μὲν
πρῶτα ὑπηρέτης λῃστηρίου γενόμενος, τελευταῖον δὲ
περὶ Κιλικίαν αὐτὸς συνεστησάμην λῃστήριον, εὐδο-
κιμῆσαν ἐπὶ πολύ, ἕως ἐλήφθησαν οἱ σὺν ἐμοὶ οὐ πρὸ
πολλοῦ τοῦ σε ἰδεῖν. Αὕτη μὲν ἡ τῶν ἐμῶν διηγη-* 15
*μάτων τύχη· σὺ δέ, ὦ φίλτατε, εἰπέ μοι τὰ σεαυτοῦ·
δῆλος γὰρ εἶ μεγάλῃ τινὶ ἀνάγκῃ τῇ κατὰ τὴν πλάνην
χρώμενος."*

Λέγει δὲ ὁ Ἁβροκόμης ὅτι Ἐφέσιος καὶ ὅτι ἠρά- 3
*σθη κόρης καὶ ὅτι ἔγημεν αὐτὴν καὶ τὰ μαντεύματα
καὶ τὴν ἀποδημίαν καὶ τοὺς πειρατὰς καὶ τὸν Ἄψυρ-
τον καὶ τὴν Μαντὼ καὶ τὰ δεσμὰ καὶ τὴν φυγὴν καὶ
τὸν αἰπόλον καὶ τὴν μέχρι Κιλικίας ὁδόν. Ἔτι λέγον-* 2
*τος αὐτοῦ συνανεθρήνησεν ὁ Ἱππόθοος λέγων "ὦ πα-
τέρες ἐμοί, ὦ πατρίς, ἣν οὔποτε ὄψομαι, ὦ πάντων
μοι Ὑπεράνθη φίλτατε· σὺ μὲν οὖν, Ἁβροκόμη, καὶ*

ὄψει τὴν ἐρωμένην καὶ ἀπολήψει χρόνῳ ποτέ· ἐγὼ δὲ
3 Ὑπεράνθην ἰδεῖν οὐκέτι δυνήσομαι." Λέγων ἐδεί-
κνυέ τε τὴν κόμην καὶ ἐπεδάκρυεν αὐτῇ. Ὡς δὲ ἱκα-
νῶς ἐθρήνησαν ἀμφότεροι, ἀποβλέψας εἰς τὸν Ἁβρο-
κόμην ὁ Ἱππόθοος "ἄλλο" ἔφη "σοὶ διήγημα παρῆλ-
4 θον οὐκ εἰπών· πρὸ ὀλίγου τοῦ τὸ ληστήριον ἁλῶναι
ἐπέστη τῷ ἄντρῳ κόρη καλὴ πλανωμένη, τὴν ἡλικίαν
ἔχουσα τὴν αὐτὴν σοί, καὶ πατρίδα ἔλεγε τὴν σήν·
πλέον γὰρ οὐδὲν ἔμαθον· ταύτην ἔδοξε τῷ Ἄρει θῦ-
σαι. Καὶ δὴ πάντα ἦν παρεσκευασμένα καὶ ἐπέστη-
σαν οἱ διώκοντες· κἀγὼ μὲν ἐξέφυγον, ἡ δὲ οὐκ οἶδα
5 ὅ τι ἐγένετο. Ἦν δὲ καλὴ πάνυ, Ἁβροκόμη, καὶ ἐσταλ-
μένη λιτῶς· κόμη ξανθή, χαρίεντες ὀφθαλμοί." Ἔτι
λέγοντος αὐτοῦ ἀνεβόησεν Ἁβροκόμης "τὴν ἐμὴν Ἄν-
θειαν ἑώρακας, Ἱππόθοε· ποῖ δὲ ἄρα καὶ πέφευγε;
τίς δὲ αὐτὴν ἔχει γῆ; Ἐπὶ Κιλικίαν τραπώμεθα, ἐκεί-
6 νην ζητήσωμεν, οὐκ ἔστι πόρρω τοῦ ληστηρίου. Ναί,
πρὸς αὐτῆς σε ψυχῆς Ὑπεράνθους, μή με ἑκὼν ἀδι-
κήσῃς, ἀλλ' ἴωμεν ὅπου δυνησόμεθα Ἄνθειαν εὑρεῖν."
Ὑπισχνεῖται ὁ Ἱππόθοος πάντα ποιήσειν, ἔλεγε δὲ
ἀνθρώπους δεῖν ὀλίγους συλλέξασθαι πρὸς ἀσφάλειαν
τῆς ὁδοῦ.
7 Καὶ οἱ μὲν ἐν τούτοις ἦσαν, ἐννοοῦντες ὅπως
ὀπίσω τὴν εἰς Κιλικίαν ἐλεύσονται· τῇ δὲ Ἀνθείᾳ αἱ
τριάκοντα παρεληλύθεσαν ἡμέραι καὶ παρεσκευάζετο
τῷ Περιλάῳ τὰ περὶ τὸν γάμον, καὶ ἱερεῖα κατήγετο
ἐκ τῶν χωρίων, πολλὴ δὲ ἡ τῶν ἄλλων ἀφθονία·
συμπαρῆσαν δὲ αὐτῷ οἵ τε οἰκεῖοι καὶ συγγενεῖς· πολ-
λοὶ δὲ καὶ τῶν πολιτῶν συνεώρταζον τὸν Ἀνθείας
γάμον.

---

5 post σοί: ὀλίγον

Ἐν δὲ τῷ χρόνῳ ὃν ἡ Ἄνθεια ληφθεῖσα ἐκ τοῦ 4
λῃστηρίου ἦλθεν εἰς τὴν Ταρσὸν πρεσβύτης Ἐφέ-
σιος ἰατρὸς τὴν τέχνην, Εὔδοξος τοὔνομα· ἧκε
δὲ ναυαγίᾳ περιπεσὼν εἰς Αἴγυπτον πλέων. Οὗτος 2
ὁ Εὔδοξος περιῄει μὲν καὶ τοὺς ἄλλους ἄνδρας, ὅσοι
Ταρσέων εὐδοκιμώτατοι, οὓς μὲν ἐσθῆτας, οὓς δὲ
ἀργύριον αἰτῶν, διηγούμενος ἑκάστῳ τὴν συμφοράν,
προσῆλθε δὲ καὶ τῷ Περιλάῳ καὶ εἶπεν ὅτι Ἐφέσιος
καὶ ἰατρὸς τὴν τέχνην. Ὁ δὲ αὐτὸν λαβὼν ἄγει πρὸς 3
τὴν Ἄνθειαν, ἡσθήσεσθαι νομίζων ἀνδρὶ ὀφθέντι
Ἐφεσίῳ. Ἡ δὲ ἐφιλοφρονεῖτό τε τὸν Εὔδοξον καὶ ἀνε-
πυνθάνετο εἴ τι περὶ τῶν αὐτῆς λέγειν ἔχοι· ὁ δὲ * *
ὅτι οὐδὲν ἐπίσταιτο μακρᾶς αὐτῷ τῆς ἀποδημίας τῆς
ἀπὸ Ἐφέσου γεγενημένης· ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ἔχαιρεν
αὐτῷ ἡ Ἄνθεια, ἀναμιμνησκομένη τῶν οἴκοι. Καὶ δὴ 4
συνήθης τε ἐγεγόνει τοῖς κατὰ τὴν οἰκίαν καὶ εἰσῄει
παρ' ἕκαστα πρὸς τὴν Ἄνθειαν, πάντων ἀπολαύων
τῶν ἐπιτηδείων, ἀεὶ δεόμενος αὐτῆς εἰς Ἔφεσον πα-
ραπεμφθῆναι· καὶ γὰρ καὶ παῖδες ἦσαν αὐτῷ καὶ
γυνή.

Ὡς οὖν πάντα τὰ περὶ τὸν γάμον ἐξετετέλεστο τῷ 5
Περιλάῳ, ἐφειστήκει δὲ ἡ ἡμέρα, δεῖπνον μὲν
αὐτῷ πολυτελὲς ἡτοίμαστο καὶ ἡ Ἄνθεια ἐκεκόσμητο
κόσμῳ νυμφικῷ· ἐπαύετο δὲ οὔτε νύκτωρ οὔτε μεθ'
ἡμέραν δακρύουσα, ἀλλ' ἀεὶ πρὸ ὀφθαλμῶν εἶχεν
Ἁβροκόμην. Ἐνενόει δὲ ἅμα πολλά, τὸν ἔρωτα, τοὺς 2
ὅρκους, τὴν πατρίδα, τοὺς πατέρας, τὴν ἀνάγκην,
τὸν γάμον. Καὶ δὴ καθ' αὐτὴν γενομένη, καιροῦ λα-
βομένη, σπαράξασα τὰς κόμας "ὦ πάντα ἄδικος ἐγὼ"
φησὶ "καὶ πονηρά, ἥτις οὐχὶ τοῖς ἴσοις Ἁβροκόμην
ἀμείβομαι. Ὁ μὲν γὰρ ἵνα ἐμὸς ἀνὴρ μείνῃ καὶ δεσμὰ 3

ὑπομένει καὶ βασάνους καὶ ἴσως που καὶ τέθνηκεν·
ἐγὼ δὲ καὶ ἐκείνων ἀμνημονῶ καὶ γαμοῦμαι [[ἡ]] δυσ-
τυχής, καὶ τὸν ὑμέναιον ᾄσει τις ἐπ' ἐμοί, καὶ ἐπ'
4 εὐνὴν ἀφίξομαι τὴν Περιλάου. Ἀλλ', ὦ φιλτάτη μου
πασῶν Ἁβροκόμου ψυχή, μηδέν τι ὑπὲρ ἐμοῦ λυπη-
θῇς, οὐ γὰρ [[ἂν]] ποτε ἑκοῦσα ἀδικήσαιμί σε· ἐλεύσο-
μαι, καὶ μέχρι θανάτου μείνασα νύμφη σή."
5 Ταῦτα εἶπε καὶ ἀφικομένου παρ' αὐτὴν τοῦ Εὐ-
δόξου τοῦ Ἐφεσίου ἰατροῦ ἀπαγαγοῦσα αὐτὸν ἐπ' οἴ-
κημά τι ἠρεμαῖον προσπίπτει τοῖς γόνασιν αὐτοῦ καὶ
ἱκετεύει μηδενὶ κατειπεῖν τῶν ῥηθησομένων μηδὲν
καὶ ὁρκίζει τὴν πάτριον θεὸν Ἄρτεμιν ξυμπράξειν
6 πάντα ὅσα ἂν αὐτοῦ δεηθῇ. Ἀνίστησιν αὐτὴν ὁ Εὔ-
δοξος πολλὰ θρηνοῦσαν καὶ θαρρεῖν παρεκάλει καὶ
ἐπώμνυε, πάντα ποιήσειν ὑπισχνούμενος. Λέγει δὴ
αὐτῷ τὸν Ἁβροκόμου ἔρωτα καὶ τοὺς ὅρκους τοὺς πρὸς
ἐκεῖνον καὶ τὰς περὶ τῆς σωφροσύνης συνθήκας·
7 καὶ "εἰ μὲν ἦν ζῶσαν" ἔφη "με ἀπολαβεῖν ζῶντα Ἁβρο-
κόμην ἢ λαθεῖν ἀποδρᾶσαν ἐντεῦθεν, περὶ τούτων ἂν
ἐβουλευόμην· ἐπειδὴ δὲ ὁ μὲν τέθνηκε, φυγεῖν δὲ
ἀδύνατον καὶ τὸν μέλλοντα ἀμήχανον ὑπομεῖναι γά-
μον (οὔτε γὰρ τὰς συνθήκας παραβήσομαι τὰς πρὸς
Ἁβροκόμην οὔτε τοὺς ὅρκους ὑπερόψομαι), σὺ τοίνυν
βοηθὸς ἡμῖν γενοῦ, φάρμακον εὑρών ποθεν, ὃ κακῶν
8 με ἀπαλλάξει τὴν κακοδαίμονα. Ἔσται δὲ ἀντὶ τού-
των σοι πολλὰ μὲν καὶ παρὰ τῶν θεῶν, οἷς ἐπεύ-
ξομαι καὶ πρὸ τοῦ θανάτου πολλάκις ὑπὲρ σοῦ, αὐτὴ
δέ σοι καὶ ἀργύριον δώσω καὶ τὴν παραπομπὴν ἐπι-
σκευάσω. Δυνήσῃ δὲ πρὸ τοῦ πυθέσθαι τινὰ ἐπιβὰς
νεὼς τὴν ἐπ' Ἐφέσου πλεῖν· ἐκεῖ δὲ γενόμενος, ἀνα-
ζητήσας τοὺς γονεῖς Μεγαμήδη τε καὶ Εὐίππην ἀγ-

*γελλε αὐτοῖς τὴν ἐμὴν τελευτὴν καὶ πάντα τὰ κατὰ
τὴν ἀποδημίαν, [καὶ] ὅτι Ἁβροκόμης ἀπόλωλε λέγε."*
Εἰποῦσα τῶν ποδῶν αὐτοῦ προυκυλίετο καὶ ἐδεῖτο 9
*μηδὲν ἀντειπεῖν αὐτῇ δοῦναί τε τὸ φάρμακον. Καὶ
προκομίσασα εἴκοσι μνᾶς ἀργυρίου περιδέραιά τε αὐ-
τῆς (ἦν δὲ αὐτῇ πάντα ἄφθονα, πάντων γὰρ ἐξουσίαν
εἶχε τῶν Περιλάου) δίδωσι τῷ Εὐδόξῳ. Ὁ δὲ βουλευ-
σάμενος πολλὰ καὶ τὴν κόρην οἰκτείρας τῆς συμφορᾶς
καὶ τῆς εἰς Ἔφεσον ἐπιθυμῶν ὁδοῦ καὶ τοῦ ἀργυρίου
καὶ τῶν δώρων ἡττώμενος ὑπισχνεῖται δώσειν τὸ
φάρμακον, καὶ ἀπήει κομιῶν. Ἡ δὲ ἐν τούτῳ πολλὰ* 10
*[μὲν] καταθρηνεῖ, τήν τε ἡλικίαν κατοδυρομένη τὴν
ἑαυτῆς καὶ ὅτι μέλλοι πρὸ ὥρας ἀποθανεῖσθαι λυπου-
μένη, πολλὰ δὲ Ἁβροκόμην ὡς παρόντα ἀνεκάλει.
Ἐν τούτῳ ὀλίγον διαλιπὼν ὁ Εὔδοξος ἔρχεται κομί-* 11
*ζων θανάσιμον [μὲν] οὐχὶ φάρμακον, ὑπνωτικὸν δέ,
ὡς μήτε τι παθεῖν τὴν κόρην καὶ αὐτὸν ἐφοδίων τυ-
χόντα ἀνασωθῆναι. Λαβοῦσα δὲ ἡ Ἄνθεια καὶ πολ-
λὴν ἐπιγνοῦσα χάριν αὐτὸν ἀποπέμπει.
Καὶ ὁ μὲν εὐθὺς ἐπιβὰς νεὼς ἐπανήχθη, ἡ δὲ
καιρὸν ἐπιτήδειον ἐζήτει πρὸς τὴν πόσιν τοῦ φαρ-
μάκου.*

Καὶ ἤδη μὲν νὺξ ἦν, παρεσκευάζετο δὲ ὁ θάλα- 6
*μος, καὶ ἧκον οἱ ἐπὶ τούτῳ τεταγμένοι τὴν Ἄνθειαν
ἐξάξοντες· ἡ δὲ ἄκουσα καὶ δεδακρυμένη ἐξῄει, ἐν τῇ
χειρὶ κρύπτουσα τὸ φάρμακον· καὶ ὡς πλησίον τοῦ
θαλάμου γίνεται, οἱ οἰκεῖοι ἀνευφήμησαν τὸν ὑμέ-
ναιον· ἡ δὲ ἀνωδύρετο καὶ ἐδάκρυεν "οὕτως ἐγὼ" λέ-* 2
*γουσα "πρότερον ἠγόμην Ἁβροκόμῃ νυμφίῳ, καὶ παρ-
έπεμπεν ἡμᾶς πῦρ ἐρωτικόν, καὶ ὑμέναιος ᾔδετο
ἐπὶ γάμοις εὐδαίμοσι. Νυνὶ δὲ τί ποιήσεις, Ἄνθεια;* 3
ἀδικήσεις Ἁβροκόμην τὸν ἄνδρα, τὸν ἐρώμενον, τὸν

διὰ σὲ τεθνηκότα; Οὐχ οὕτως ἄνανδρος ἐγὼ οὐδ' ἐν
τοῖς κακοῖς δειλή. Δεδόχθω ταῦτα, πίνωμεν τὸ φάρ-
μακον· Ἁβροκόμην εἶναί μοι δεῖ ἄνδρα· ἐκεῖνον καὶ
4 τεθνηκότα βούλομαι." Ταῦτα ἔλεγε καὶ ἤγετο εἰς τὸν
θάλαμον.

Καὶ δὴ μόνη μὲν ἐγεγόνει, ἔτι γὰρ Περίλαος
μετὰ τῶν φίλων εὐωχεῖτο· σκηψαμένη δὲ τῇ ἀγωνίᾳ
ὑπὸ δίψους κατειλῆφθαι ἐκέλευσεν αὐτῇ τινι τῶν οἰ-
κετῶν ὕδωρ ἐνεγκεῖν, ὡς δὴ πιομένη· καὶ δὴ κομι-
σθέντος ἐκπώματος, λαβοῦσα οὐδενὸς ἔνδον αὐτῇ
παρόντος ἐμβάλλει τὸ φάρμακον καὶ δακρύσασα "ὦ
5 φιλτάτου" φησὶν "Ἁβροκόμου ψυχή, ἰδού σοι τὰς
ὑποσχέσεις ἀποδίδωμι καὶ ὁδὸν ἔρχομαι τὴν παρὰ σέ,
δυστυχῆ μὲν ἀλλ' ἀναγκαίαν· καὶ δέχου με ἄσμενος
καί μοι πάρεχε τὴν ἐκεῖ μετὰ σοῦ δίαιταν εὐδαίμονα."

Εἰποῦσα ἔπιε τὸ φάρμακον, καὶ εὐθὺς ὕπνος τε
αὐτὴν κατεῖχε καὶ ἔπιπτεν εἰς γῆν, καὶ ἐποίει τὸ φάρ-
μακον ὅσα ἐδύνατο.

7 Ὡς δὲ εἰσῆλθεν ὁ Περίλαος, εὐθὺς ἰδὼν τὴν Ἄν-
θειαν κειμένην ἐξεπλάγη καὶ ἀνεβόησε, θόρυβός τε
πολὺς τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν ἦν καὶ πάθη συμμιγῆ, οἰ-
μωγή, φόβος, ἔκπληξις. Οἱ μὲν ᾤκτειρον τὴν δοκοῦ-
σαν τεθνηκέναι, οἱ δὲ συνήχθοντο Περιλάῳ, πάντες
2 δὲ ἐθρήνουν τὸ γεγονός. Ὁ δὲ Περίλαος τὴν ἐσθῆτα
περιρρηξάμενος, ἐπιπεσὼν τῷ σώματι "ὦ φιλτάτη μοι
κόρη" φησίν, "ὦ πρὸ τῶν γάμων καταλιποῦσα τὸν
ἐρῶντα, ὀλίγαις ἡμέραις νύμφη Περιλάου γενομένη,
3 εἰς οἷόν σε θάλαμον τὸν τάφον ἄξομεν; εὐδαίμων
ἄρα ὅστις ποτε Ἁβροκόμης ἦν· μακάριος ἐκεῖνος ὡς
ἀληθῶς, τηλικαῦτα παρ' ἐρωμένης λαβὼν δῶρα."

Ὁ μὲν [οὖν] τοιαῦτα ἐθρήνει, περιεβεβλήκει δὲ
ἅπασαν καὶ ἠσπάζετο χεῖράς τε καὶ πόδας "νύμφη"

λέγων "ἀθλία, γύναι δυστυχεστέρα." Ἐκόσμει δὲ 4
αὐτὴν πολλὴν [[μὲν]] ἐσθῆτα ἐνδύων, πολὺν δὲ περι-
θεὶς χρυσόν· καὶ οὐκέτι φέρων τὴν θέαν, ἡμέρας γε-
νομένης ἐνθέμενος κλίνῃ τὴν Ἄνθειαν (ἡ δὲ ἔκειτο
ἀναισθητοῦσα) ἦγεν εἰς τοὺς πλησίον τῆς πόλεως τά-
φους· κἀνταῦθα κατέθετο ἔν τινι οἰκήματι, πολλὰ
μὲν ἐπισφάξας ἱερεῖα, πολλὴν δὲ ἐσθῆτα καὶ κόσμον
ἄλλον ἐπικαύσας.

[[Καὶ]] ὁ μὲν ἐκτελέσας τὰ νομιζόμενα ὑπὸ τῶν οἰ- 8
κείων εἰς τὴν πόλιν ἤγετο· καταλειφθεῖσα δὲ ἐν τῷ
τάφῳ ἡ Ἄνθεια ἑαυτῆς γενομένη καὶ συνεῖσα ὅτι μὴ
τὸ φάρμακον θανάσιμον ἦν, στενάξασα καὶ δακρύ-
σασα "ὦ ψευσάμενόν με" φησίν, "ὦ κωλῦσαν ὁδεῦ-
σαι πρὸς τὸν Ἁβροκόμην ὁδὸν εὐτυχῆ· ἐσφάλην ἄρα
(πάντα καινὰ) καὶ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ θανάτου. Ἀλλ' 2
ἔνεστί γε ἐν τῷ τάφῳ μείνασαν τὸ ἔργον ἐργάσασθαι
τοῦ φαρμάκου λιμῷ. Οὐ γὰρ [[ἂν]] ἐντεῦθέν μέ τις
ἀνέλοιτο, οὐδ' ἂν ἐπίδοιμι τὸν ἥλιον οὐδ' εἰς φῶς
ἐλεύσομαι." Ταῦτα εἰποῦσα ἐκαρτέρει, τὸν θάνατον
προσδεχομένη γενναίως.

Ἐν δὲ τούτῳ νυκτὸς ἐπιγενομένης λῃσταί τινες 3
μαθόντες ὅτι κόρη τέθαπται πλουσίως, καὶ πολὺς
μὲν αὐτῇ κόσμος συγκατάκειται γυναικεῖος, πολὺς δὲ
ἄργυρος καὶ χρυσός, ἦλθον ἐπὶ τὸν τάφον καὶ ἀναρ-
ρήξαντες τοῦ τάφου τὰς θύρας, εἰσελθόντες τόν τε
κόσμον ἀνῃροῦντο καὶ τὴν Ἄνθειαν ζῶσαν ὁρῶσι·
μέγα δὲ καὶ τοῦτο κέρδος ἡγούμενοι ἀνίστων τε αὐ-
τὴν καὶ ἄγειν ἐβούλοντο. Ἡ δὲ τῶν ποδῶν αὐτῶν 4
προκυλιομένη πολλὰ ἐδεῖτο "ἄνδρες, οἵτινές ποτ'
ἐστὲ" λέγουσα, "τὸν μὲν κόσμον τοῦτον ἅπαντα ὅστις

13 post με: τὸ φάρμακον

ἐστὶ καὶ ἅπαντα τὰ συνταφέντα λαβόντες κομίζετε,
5 φείσασθε δὲ τοῦ σώματος. Δυοῖν ἀνάκειμαι θεοῖς,
Ἔρωτι καὶ Θανάτῳ· τούτοις ἐάσατε σχολάσαι με.
Ναὶ πρὸς θεῶν αὐτῶν τῶν πατρῴων ὑμῖν, μή με
ἡμέρᾳ δείξητε τὴν ἄξια νυκτὸς καὶ σκότους δυστυ-
χοῦσαν." Ταῦτα ἔλεγεν· οὐκ ἔπειθε δὲ τοὺς λῃστάς,
ἀλλ' ἐξαγαγόντες αὐτὴν τοῦ τάφου κατήγαγον ἐπὶ
θάλατταν καὶ ἐνθέμενοι σκάφει τὴν εἰς Ἀλεξάνδρειαν
ἀνήγοντο· ἐν δὲ τῷ πλῷ ἐθεράπευον αὐτὴν καὶ θαρ-
6 ρεῖν παρεκάλουν. Ἡ δὲ ἐν οἵοις κακοῖς ἐγεγόνει ἐν-
νοήσασα, θρηνοῦσα καὶ ὀδυρομένη "πάλιν" ἔφησε
"λῃσταὶ καὶ θάλαττα, πάλιν αἰχμάλωτος ἐγώ· ἀλλὰ
7 νῦν δυστυχέστερον, ὅτι μὴ μετὰ Ἁβροκόμου. Τίς με
ἄρα ὑποδέξεται γῆ; τίνας δὲ ἀνθρώπους ὄψομαι; μὴ
Μοῖριν ἔτι, μὴ Μαντώ, μὴ Περίλαον, μὴ Κιλικίαν·
ἔλθοιμι δὲ ἔνθα κἂν τάφον Ἁβροκόμου μόνον ὄψο-
μαι." Ταῦτα ἑκάστοτε ἐδάκρυε καὶ αὐτὴ μὲν οὐ πό-
τον, οὐ τροφὴν προσίετο, ἠνάγκαζον δὲ οἱ λῃσταί.
9 Καὶ οἱ μὲν ἀνύσαντες ἡμέραις οὐ πολλαῖς τὸν
πλοῦν κατῆραν εἰς Ἀλεξάνδρειαν κἀνταῦθα ἐξεβί-
βασαν τὴν Ἄνθειαν καὶ διέγνωσαν ἐκ τοῦ πλοῦ [[ἀνε-
νεγκοῦσαν]] παραδοῦναί τισιν ἐμπόροις· ὁ δὲ Περίλαος
μαθὼν τὴν τοῦ τάφου διορυγὴν καὶ [[τὴν]] τοῦ σώματος
2 ἀπώλειαν ἐν πολλῇ καὶ ἀκατασχέτῳ λύπῃ ἦν. Ὁ δὲ
Ἁβροκόμης ἐζήτει καὶ ἐπολυπραγμόνει εἴ τις ἐπί-
σταιτο κόρην ποθὲν ξένην αἰχμάλωτον μετὰ λῃστῶν
ἀχθεῖσαν· ὡς δὲ οὐδὲν εὗρεν, ἀποκαμὼν ἦλθεν οὗ
κατήγοντο. Δεῖπνον δὲ αὐτοῖς οἱ περὶ τὸν Ἱππόθοον
3 παρεσκεύασαν. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἐδειπνοποιοῦντο, ὁ
δὲ Ἁβροκόμης πάνυ ἄθυμος ἦν καὶ αὐτὸν ἐπὶ τῆς εὐ-

---

10 post ἐγεγόνει: πάλιν

νῆς ῥίψας ἔκλαε καὶ ἔκειτο οὐδὲν προσιέμενος. Προ- 4
ιόντος δὲ τοῦ πότου εὐκαίρως τοῖς περὶ τὸν Ἱππό-
θοον παροῦσά τις πρεσβῦτις ἄρχεται διηγήματος, ᾗ
ὄνομα Χρυσίον. “Ἀκούσατε” ἔφη, “ὦ ξένοι, πάθους
οὐ πρὸ πολλοῦ γενομένου ἐν τῇ πόλει. Περίλαός τις, 5
ἀνὴρ τῶν τὰ πρῶτα δυναμένων, ἄρχειν μὲν ἐχειρο-
τονήθη τῆς εἰρήνης τῆς ἐν Κιλικίᾳ, ἐξελθὼν δὲ ἐπὶ
λῃστῶν ζήτησιν, ἤγαγέ τινας συλλαβὼν λῃστὰς καὶ
μετ’ αὐτῶν κόρην καλὴν καὶ ταύτην ἔπεισεν αὐτῷ
γαμηθῆναι. Καὶ πάντα μὲν τὰ πρὸς τὸν γάμον ἐξετε- 6
τέλεστο· ἡ δὲ εἰς τὸν θάλαμον εἰσελθοῦσα, εἴτε μα-
νεῖσα εἴτε ἄλλου τινὸς ἐρῶσα, πιοῦσα φάρμακόν πο-
θεν ἀποθνήσκει· οὗτος γὰρ ὁ τοῦ θανάτου τρόπος
αὐτῆς ἐλέγετο.” Ἀκούσας ὁ Ἱππόθοος “αὕτη” ἔφησεν
“ἐστὶν ἡ κόρη, ἣν Ἁβροκόμης ζητεῖ.” Ὁ δὲ Ἁβροκό- 7
μης ἤκουε μὲν τοῦ διηγήματος, παρεῖτο δὲ ὑπὸ ἀθυ-
μίας· ὀψὲ δὲ * * καὶ ἀναθορὼν ἐκ τῆς τοῦ Ἱπποθόου
φωνῆς “ἀλλὰ νῦν μὲν σαφῶς τέθνηκεν Ἄνθεια καὶ
τάφος ἴσως αὐτῆς ἐστιν ἐνθάδε καὶ τὸ σῶμα σῴζεται.”
Λέγων ἐδεῖτο τῆς πρεσβύτιδος τῆς Χρυσίου ἄγειν 8
ἐπὶ τὸν τάφον αὐτῆς καὶ δεῖξαι τὸ σῶμα· ἡ δὲ ἀναστε-
νάξασα “τοῦτο γὰρ” ἔφη “τῇ κόρῃ ⟦τῇ⟧ ταλαιπώρῳ
τὸ δυστυχέστατον· ὁ μὲν γὰρ Περίλαος καὶ ἔθαψεν
αὐτὴν πολυτελῶς καὶ ἐκόσμησε· πυθόμενοι δὲ τὰ
συνταφέντα λῃσταί, ἀνορύξαντες τὸν τάφον τόν τε
κόσμον ἀνείλοντο καὶ τὸ σῶμα ἀφανὲς ἐποίησαν· ἐφ’
οἷς πολλὴ καὶ μεγάλη ζήτησις ὑπὸ Περιλάου γίνεται.”

Ἀκούσας ὁ Ἁβροκόμης περιερρήξατο τὸν χιτῶνα 10
καὶ μεγάλως ἀνωδύρετο καλῶς μὲν καὶ σωφρόνως
ἀποθανοῦσαν Ἄνθειαν, δυστυχῶς δὲ μετὰ τὸν θά-
νατον ἀπολομένην. “Τίς ἄρα λῃστὴς οὕτως ἐρωτικός, 2
ἵνα καὶ νεκρᾶς ἐπιθυμήσῃ σου; ἵνα καὶ τὸ σῶμα ἀφέ-

ληται; Ἀπεστερήθην σοῦ ὁ δυστυχὴς τῆς μόνης ἐμοὶ
3 παραμυθίας. Ἀποθανεῖν [μὲν] οὖν ἔγνωσται πάντως·
ἀλλὰ τὰ πρῶτα καρτερήσω, μέχρι οὗ τὸ σῶμα εὕρω
τὸ σὸν καὶ περιβαλὼν ἐμαυτὸν ἐκείνῳ συγκαταθά-
ψω." Ταῦτα ἔλεγεν ὀδυρόμενος· θαρρεῖν δὲ αὐτὸν
παρεκάλουν οἱ περὶ τὸν Ἱππόθοον.
4 Καὶ τότε μὲν ἀνεπαύσαντο δι' ὅλης ⟦τῆς⟧ νυκτός·
ἔννοια δὲ πάντων Ἁβροκόμην εἰσήρχετο, Ἀνθείας,
τοῦ θανάτου, τοῦ τάφου, τῆς ἀπωλείας. Καὶ δὴ οὐκ-
έτι καρτερῶν, λαθὼν πάντας (ἔκειντο δὲ ὑπὸ μέθης
οἱ περὶ τὸν Ἱππόθοον) ἔξεισιν ὡς δή τινος χρῄζων,
καὶ καταλιπὼν πάντας ἐπὶ τὴν θάλατταν ἔρχεται καὶ
ἐπιτυγχάνει νεὼς εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀναγομένης, καὶ
ἐπιβὰς ἀνάγεται ⟦ἐλπίζων⟧ δὴ τοὺς λῃστὰς τοὺς συ-
λήσαντας πάντα ἐν Αἰγύπτῳ καταλήψεσθαι· ὡδήγει
5 δὲ αὐτὸν εἰς ταῦτα ἐλπὶς δυστυχής. Καὶ ὁ μὲν ἔπλει
τὴν ἐπ' Ἀλεξανδρείας, ἡμέρας δὲ γενομένης οἱ περὶ
τὸν Ἱππόθοον ἠνιῶντο μὲν ἐπὶ τῷ ἀπαλλαγῆναι τοῦ
Ἁβροκόμου, ἀναλαβόντες δ' αὐτοὺς ἡμερῶν ὀλίγων
ἔγνωσαν τὴν ἐπὶ Συρίας καὶ Φοινίκης λῃστεύοντες
ἰέναι.

11 Οἱ δὲ λῃσταὶ τὴν Ἄνθειαν εἰς Ἀλεξάνδρειαν παρ-
έδωκαν ἐμπόροις πολὺ λαβόντες ἀργύριον· οἱ δὲ
ἔτρεφόν τε αὐτὴν πολυτελῶς καὶ τὸ σῶμα ἐθερά-
πευον, ζητοῦντες ἀεὶ τὸν ὠνησόμενον κατ' ἀξίαν.
2 Ἔρχεται δή τις εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς τῶν
ἐκεῖ βασιλέων κατὰ θέαν τῆς πόλεως καὶ κατὰ χρείαν
3 ἐμπορίας, Ψάμμις τοὔνομα. Οὗτος ὁ Ψάμμις ὁρᾷ
τὴν Ἄνθειαν παρὰ τοῖς ἐμπόροις καὶ ἰδὼν ἁλίσκεται
καὶ ἀργύριον δίδωσι τοῖς ἐμπόροις πολὺ καὶ λαμβά-
4 νει θεράπαιναν αὐτήν. Ὠνησάμενος δὲ ἄνθρωπος
βάρβαρος εὐθὺς ἐπιχειρεῖ βιάζεσθαι καὶ χρῆσθαι πρὸς

συνουσίαν· οὐ θέλουσα δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἀντέλεγε,
τελευταῖον δὲ σκήπτεται πρὸς τὸν Ψάμμιν (δεισιδαί-
μονες δὲ φύσει βάρβαροι) ὅτι αὐτὴν ὁ πατὴρ γεννω-
μένην ἀναθείη τῇ Ἴσιδι μέχρι ὥρας γάμων καὶ ἔλε-
γεν ἔτι τὸν χρόνον ἐνιαυτῷ τίθεσθαι. „Ἢν οὖν" φη- 5
σὶν „ἐξυβρίσῃς εἰς τὴν ἱερὰν τῆς θεοῦ, μηνίσει μὲν
ἐκείνη, χαλεπὴ δὲ ἡ τιμωρία." Πείθεται Ψάμμις καὶ
τὴν θεὸν προσεκύνει καὶ Ἀνθείας ἀπέχεται· ἡ δὲ ἔτι
παρὰ Ψάμμιδι ἦν φρουρουμένη, ἱερὰ τῆς Ἴσιδος νο-
μιζομένη.

Ἡ δὲ ναῦς ἡ τὸν Ἁβροκόμην ἔχουσα τοῦ μὲν κατ' 12
Ἀλεξάνδρειαν πλοῦ διαμαρτάνει, ἐκπίπτει δὲ ἐπὶ τὰς
ἐκβολὰς τοῦ Νείλου τήν τε Παραίτιον καλουμένην
καὶ Φοινίκης ὅση παραθαλάσσιος. Ἐκπεσοῦσι δὲ αὐ- 2
τοῖς ἐπιδραμόντες τῶν ἐκεῖ ποιμένων τά τε φορτία
διαρπάζουσι καὶ τοὺς ἄνδρας δεσμεύουσι καὶ ἄγουσιν
ὁδὸν ἔρημον πολλὴν εἰς Πηλούσιον τῆς Αἰγύπτου
πόλιν, κἀνταῦθα πιπράσκουσιν ἄλλον ἄλλῳ. Ὠνεῖ-
ται δὴ τὸν Ἁβροκόμην πρεσβύτης στρατιώτης (ἦν δὲ
πεπαυμένος), Ἄραξος τοὔνομα. Οὗτος ὁ Ἄραξος εἶχε 3
γυναῖκα ὀφθῆναι μιαράν, ἀκουσθῆναι πολὺ χείρω,
ἅπασαν ἀκρασίαν ὑπερβεβλημένην, Κυνὼ τοὔνομα.
Αὕτη ἡ Κυνὼ ἐρᾷ τοῦ Ἁβροκόμου εὐθὺς ἀχθέντος
εἰς τὴν οἰκίαν καὶ οὐκέτι κατεῖχε· δεινὴ καὶ ἐρασθῆ-
ναι καὶ ἀπολαύειν ἐθέλειν τῆς ἐπιθυμίας. Ὁ μὲν δὴ 4
Ἄραξος ἠγάπα τὸν Ἁβροκόμην καὶ παῖδα ἐποιεῖτο, ἡ
δὲ Κυνὼ προσφέρει λόγον περὶ συνουσίας καὶ δεῖται
πείθεσθαι καὶ ἄνδρα ἕξειν ὑπισχνεῖτο καὶ Ἄραξον
ἀποκτενεῖν. Δεινὸν ἐδόκει τοῦτο Ἁβροκόμῃ, καὶ
πολλὰ ἅμα ἐσκόπει, τὴν Ἄνθειαν, τοὺς ὅρκους, τὴν
πολλάκις αὐτὸν σωφροσύνην ἀδικήσασαν ἤδη· τέλος
δὲ ἐγκειμένης τῆς Κυνοῦς συγκατατίθεται. Καὶ νυ- 5

κτὸς γενομένης ἡ μὲν ὡς ἄνδρα ἔξουσα τὸν Ἁβροκόμην τὸν Ἄραξον ἀποκτιννύει καὶ λέγει τὸ πραχθὲν τῷ Ἁβροκόμῃ, ὁ δὲ οὐκ ἐνεγκὼν τὴν τῆς γυναικὸς ἀσέλγειαν ἀπηλλάγη τῆς οἰκίας, καταλιπὼν αὐτήν,
6 οὐκ ἄν ποτε μιαιφόνῳ συγκατακλιθῆναι φήσας. Ἡ δὲ 53
ἐν αὐτῇ γενομένη, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ προσελθοῦσα ἔνθα τὸ πλῆθος τῶν Πηλουσιωτῶν ἦν, ἀνωδύρετο τὸν ἄνδρα καὶ ἔλεγεν ὅτι αὐτὸν ὁ νεώνητος δοῦλος ἀποκτείνειε καὶ πολλὰ ὅσα ἐπεθρήνει καὶ ἐδόκει λέγειν τῷ πλήθει πιστά. Οἱ δὲ εὐθὺς συνέλαβον τὸν Ἁβροκόμην καὶ δήσαντες ἀνέπεμπον τῷ τῆς Αἰγύπτου τότε ἄρχοντι.

Δ

1 Καὶ ὁ μὲν δίκην δώσων εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἤγετο ὑπὲρ ὧν ἐδόκει τὸν δεσπότην Ἄραξον ἀποκτεῖναι· οἱ δὲ περὶ τὸν Ἱππόθοον ἀπὸ Ταρσοῦ κινήσαντες ᾔεσαν τὴν ἐπὶ Συρίας, πᾶν ὅ τι ἐμποδὼν λάβοιεν ὑποχείριον ποιούμενοι· ἐνέπρησαν δὲ καὶ κώμας καὶ ἄνδρας ἀπέσφαξαν πολλούς. Καὶ οὕτως ἀπελθόντες εἰς Λαοδίκειαν τῆς Συρίας ἔρχονται κἀνταῦθα ἐπεδήμουν οὐκέτι ὡς λῃσταί, ἀλλ' ὡς κατὰ θέαν τῆς πόλεως
2 ἥκοντες. Ἐνταῦθα ὁ Ἱππόθοος ἐπολυπραγμόνει [[εἴ]] ποθεν Ἁβροκόμην εὑρεῖν δυνήσεται· ὡς δ' οὐδὲν ἤνυε, ἀναλαβόντες αὐτούς, τὴν [[ἐπὶ]] Φοινίκης ἐτράποντο, κἀκεῖθεν ἐπ' Αἴγυπτον· ἐδόκει γὰρ αὐτοῖς
3 καταδραμεῖν Αἴγυπτον. Καὶ συλλεξάμενοι μέγα λῃστήριον ἔρχονται τὴν ἐπὶ Πηλουσίου καὶ τῷ ποταμῷ τῷ Νείλῳ πλεύσαντες εἰς Ἑρμοῦ πόλιν τῆς Αἰγύπτου

καὶ Σχεδίαν, ἐμβαλόντες εἰς διώρυγα τοῦ ποταμοῦ
τὴν ὑπὸ Μενελάου γενομένην Ἀλεξάνδρειαν μὲν παρ-
ῆλθον, ἦλθον δὲ ἐπὶ Μέμφιν τὴν ἱερὰν τῆς Ἴσιδος,
κἀκεῖθεν ἐπὶ Μένδην· παρέλαβον δὲ καὶ τῶν ἐπιχω- 4
ρίων κοινωνοὺς τοῦ λῃστηρίου καὶ ἐξηγητὰς τῆς ὁδοῦ.
Διελθόντες μὲν δὴ ταῦτα ἐπὶ Λεόντων ἔρχονται πό-
λιν καὶ ἄλλας παρελθόντες κώμας οὐκ ὀλίγας, ὧν αἱ
πολλαὶ ἀφανεῖς, εἰς Κοπτὸν ἔρχονται τῆς Αἰθιοπίας
πλησίον. Ἐνταῦθα ἔγνωσαν λῃστεύειν· πολὺ γὰρ 5
πλῆθος ἐμπόρων τὸ διοδεῦον ἦν τῶν τε ἐπ' Αἰθιο-
πίαν καὶ τῶν ἐπὶ Ἰνδικὴν φοιτώντων· ἦν δὲ αὐτοῖς
καὶ τὸ λῃστήριον ἀνθρώπων πεντακοσίων. Καταλα-
βόντες δὲ τῆς Αἰθιοπίας τὰ ἄκρα, καὶ πάντα κατα-
στησάμενοι διέγνωσαν τοὺς παριόντας λῃστεύειν.

Ὁ δὲ Ἁβροκόμης ὡς ἧκε παρὰ τὸν ἄρχοντα τῆς 2
Αἰγύπτου (ἐπεστάλκεσαν δὲ οἱ Πηλουσιῶται τὰ γε-
νόμενα αὐτῷ καὶ τὸν τοῦ Ἀράξου φόνον καὶ ὅτι οἰκέ-
της ὢν τοιαῦτα ἐτόλμησε) μαθὼν οὖν ἕκαστα, οὐκέτι
οὐδὲ πυθόμενος τὰ γενόμενα κελεύει τὸν Ἁβροκόμην
ἀγαγόντας προσαρτῆσαι σταυρῷ. Ὁ δὲ ὑπὸ μὲν τῶν 2
κακῶν ἀχανὴς ἦν, παρεμυθεῖτο δὲ αὐτὸν τῆς τελευ-
τῆς ὅτι ἐδόκει καὶ Ἄνθειαν τεθνηκέναι. Ἄγουσι δὲ
αὐτὸν οἷς τοῦτο προσετέτακτο παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ
Νείλου· ἦν δὲ κρημνὸς ἀπότομος εἰς ⟦τὸ⟧ ῥεῦμα τοῦ
ποταμοῦ βλέπων· καὶ ἀναστήσαντες τὸν σταυρὸν 3
προσαρτῶσι, σπάρτοις τὰς χεῖρας σφίγξαντες καὶ
τοὺς πόδας· τοῦτο γὰρ τῆς ἀνασταυρώσεως ἔθος τοῖς
ἐκεῖ· καταλιπόντες δὲ ᾤχοντο, ὡς ἐν ἀσφαλεῖ τοῦ
προσηρτημένου μενοῦντος. Ὁ δὲ ἀναβλέψας εἰς τὸν 4
ἥλιον καὶ τὸ ῥεῦμα ἰδὼν τοῦ Νείλου "ὦ θεῶν" φησὶ
"φιλανθρωπότατε, ὃς Αἴγυπτον ἔχεις, δι' ὃν καὶ γῆ
καὶ θάλασσα πᾶσιν ἀνθρώποις πέφηνεν, εἰ μέν τι

Ἀβροκόμης ἀδικῶ, καὶ ἀπολοίμην οἰκτρῶς καὶ μεί-
5 ζονα τιμωρίαν εἴ τις ἐστὶ ταύτης ὑποσχοίμι· εἰ δὲ
ὑπὸ γυναικὸς προδέδομαι πονηρᾶς, μήτε τὸ Νείλου
ῥεῦμα μιανθείη ποτε ἀδίκως ἀπολομένου σώματος,
μήτε σὺ τοιοῦτον ἴδοις θέαμα, ἄνθρωπον οὐδὲν ἀδι-
6 κήσαντα ἀπολλύμενον ἐπὶ τῆς σῆς." Ταῦτα εὔξατο,
καὶ αὐτὸν ὁ θεὸς οἰκτείρει, καὶ πνεῦμα ἐξαίφνης ἀνέ-
μου γίνεται καὶ ἐμπίπτει τῷ σταυρῷ καὶ ἀποβάλλει
μὲν τοῦ κρημνοῦ τὸ γεῶδες, εἰς ὃ ἦν ὁ σταυρὸς ἐρη-
ρεισμένος, ἐμπίπτει δὲ ὁ Ἀβροκόμης τῷ ῥεύματι καὶ
ἐφέρετο οὔτε τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀδικοῦντος οὔτε τῶν
δεσμῶν ἐμποδιζόντων οὔτε τῶν θηρίων παραβλα-
7 πτόντων, ἀλλὰ παραπέμποντος τοῦ ῥεύματος· φερό-
μενος δὲ εἰς τὰς ἐκβολὰς ἔρχεται [τὰς εἰς τὴν θάλασ-
σαν] τοῦ Νείλου, κἀνταῦθα οἱ παραφυλάσσοντες
λαμβάνουσιν αὐτὸν καὶ ὡς δραπέτην τῆς τιμωρίας
8 ἄγουσι παρὰ τὸν διοικοῦντα τὴν Αἴγυπτον. Ὁ δὲ ἔτι
μᾶλλον ὀργισθεὶς καὶ πονηρὸν εἶναι νομίσας τελέως
κελεύει πυρὰν ποιήσαντας, ἐπιθέντας καταφλέξαι
τὸν Ἀβροκόμην. Καὶ ἦν μὲν ἅπαντα παρεσκευασμένα,
καὶ ἡ πυρὰ παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Νείλου, καὶ ἐπετέ-
θειτο μὲν ὁ Ἀβροκόμης καὶ τὸ πῦρ ὑπετέθειτο, ἄρτι
δὲ τῆς φλογὸς μελλούσης ἅπτεσθαι τοῦ σώματος εὔ-
χετο πάλιν ὀλίγα, ὅσα ἐδύνατο, σῶσαι αὐτὸν ἐκ τῶν
9 καθεστώτων κακῶν. Κἀνταῦθα κυματοῦται μὲν ὁ
Νεῖλος, ἐπιπίπτει δὲ τῇ πυρᾷ τὸ ῥεῦμα καὶ κατα-
σβέννυσι τὴν φλόγα· θαῦμα δὲ τὸ γενόμενον τοῖς
παροῦσιν ἦν, καὶ λαβόντες ἄγουσι τὸν Ἀβροκόμην
πρὸς τὸν ἄρχοντα τῆς Αἰγύπτου καὶ λέγουσι τὰ συμ-
βάντα καὶ τὴν τοῦ Νείλου βοήθειαν διηγοῦνται.
10 Ἐθαύμασεν ἀκούσας τὰ γενόμενα καὶ ἐκέλευσεν αὐ-
τὸν τηρεῖσθαι μὲν ἐν τῇ εἱρκτῇ, ἐπιμέλειαν δὲ ἔχειν

πᾶσαν, "ἕως" ἔφη "μάθωμεν ὅστις ὁ ἄνθρωπός ἐστιν
καὶ ὅ τι οὕτως αὐτοῦ μέλει θεοῖς."

Καὶ ὁ μὲν ἦν ἐν τῇ εἱρκτῇ· ὁ δὲ Ψάμμις ὁ τὴν 3
Ἄνθειαν ὠνησάμενος διέγνω μὲν ἀπιέναι τὴν ἐπ' οἴ-
κου καὶ πάντα πρὸς τὴν ὁδοιπορίαν παρεσκευάζετο·
ἔδει δὲ αὐτὸν ὁδεύσαντα τὴν ἄνω Αἴγυπτον ἐπ' Αἰ-
θιοπίαν ἐλθεῖν, ἔνθα ἦν τὸ Ἱπποθόου ληστήριον. Ἦν 2
δὲ πάντα εὐτρεπῆ, κάμηλοί τε πολλαὶ καὶ ὄνοι καὶ
ἵπποι σκευαγωγοί· ἦν δὲ πολὺ μὲν πλῆθος χρυσοῦ,
πολὺ δὲ ἀργύρου, πολλὴ δὲ ἐσθής· ἦγε δὲ καὶ τὴν
Ἄνθειαν. Ἡ δὲ ὡς Ἀλεξάνδρειαν παρελθοῦσα ἐγέ- 3
νετο ἐν Μέμφει, εὔχετο τῇ Ἴσιδι στᾶσα πρὸ τοῦ ἱεροῦ
"ὦ μεγίστη θεῶν, μέχρι μὲν νῦν ἁγνὴ μένω λογιζο-
μένη σή, καὶ γάμον ἄχραντον Ἁβροκόμῃ τηρῶ· τοὐν-
τεῦθεν δὲ ἐπὶ Ἰνδοὺς ἔρχομαι, μακρὰν μὲν τῆς Ἐφε-
σίων γῆς, μακρὰν δὲ τῶν Ἁβροκόμου λειψάνων. Ἢ 4
σῶσον οὖν ἐντεῦθεν τὴν δυστυχῆ καὶ ζῶντι ἀπόδος
Ἁβροκόμῃ, ἢ εἰ πάντως εἵμαρται χωρὶς ἀλλήλων
ἀποθανεῖν, ἔργασαι τοῦτο, μεῖναί με σωφρονοῦσαν
τῷ νεκρῷ." Ταῦτα εὔχετο, καὶ προῄεσαν τῆς ὁδοῦ, 5
καὶ ἤδη μὲν διεληλύθεσαν Κοπτόν, ἐνέβαινον δὲ τοῖς
Αἰθιόπων ὅροις, καὶ αὐτοῖς Ἱππόθοος ἐπιπίπτει καὶ
αὐτὸν μὲν τὸν Ψάμμιν ἀποκτιννύει καὶ πολλοὺς τῶν
σὺν αὐτῷ καὶ τὰ χρήματα λαμβάνει καὶ τὴν Ἄνθειαν
αἰχμάλωτον· συλλεξάμενος δὲ τὰ ληφθέντα χρήματα 6
ἦγεν εἰς ἄντρον τὸ ἀποδεδειγμένον αὐτοῖς εἰς ἀπόθε-
σιν τῶν χρημάτων· ἐνταῦθα ἤγετο καὶ ἡ Ἄνθεια·
οὐκ ἐγνώριζε δὲ Ἱππόθοον, οὐδὲ Ἱππόθοος τὴν Ἄν-
θειαν. Ὁπότε δὲ αὐτῆς πύθοιτο ἥτις τε εἴη καὶ πό-
θεν, τὸ μὲν ἀληθὲς οὐκ ἔλεγεν, ἔφασκε δὲ Αἰγυπτία
εἶναι ἐπιχώριος, τοὔνομα Μεμφῖτις.

Καὶ ἡ μὲν ἦν παρὰ τῷ Ἱπποθόῳ ἐν τῷ ἄντρῳ τῷ 4

ληστρικῷ· ἐν τούτῳ δὲ μεταπέμπεται τὸν Ἁβροκόμην
ὁ ἄρχων τῆς Αἰγύπτου καὶ πυνθάνεται τὰ κατ' αὐτὸν
καὶ μανθάνει τὸ διήγημα καὶ οἰκτείρει τὴν τύχην καὶ
δίδωσι χρήματα καὶ εἰς Ἔφεσον ἄξειν ὑπισχνεῖτο.
2 Ὁ δὲ ἅπασαν μὲν ᾔδει χάριν αὐτῷ τῆς σωτηρίας,
ἐδεῖτο δὲ ἐπιτρέψαι ζητῆσαι τὴν Ἄνθειαν. Καὶ ὁ μὲν
πολλὰ δῶρα λαβών, ἐπιβὰς σκάφους ἀνήγετο τὴν ἐπ'
Ἰταλίας, [[ὡς]] ἐκεῖ πευσόμενός τι περὶ Ἀνθείας. Ὁ
δὲ ἄρχων τῆς Αἰγύπτου μαθὼν τὰ κατὰ τὸν Ἄραξον,
μεταπεμψάμενος ἀνεσταύρωσε τὴν Κυνώ.

5 Τῆς δὲ Ἀνθείας οὔσης ἐν τῷ ἄντρῳ ἐρᾷ τῶν
φρουρούντων αὐτὴν ληστῶν εἷς, Ἀγχίαλος τοὔνομα.
Οὗτος ὁ Ἀγχίαλος ἦν μὲν τῶν ἀπὸ Συρίας Ἱπποθόῳ
συνεληλυθότων, Λαοδικεὺς τὸ γένος, ἐτιμᾶτο δὲ
παρὰ τῷ Ἱπποθόῳ νεανικός τε καὶ μεγάλα ἐν τῷ λη-
2 στηρίῳ δυνάμενος. Ἐρασθεὶς δὲ αὐτῆς τὰ μὲν πρῶτα
λόγους προσέφερεν ὡς πείσων καὶ ἔφασκε λόγῳ λή-
3 ψεσθαι καὶ παρὰ τοῦ Ἱπποθόου δῶρον αἰτήσειν. Ἡ
δὲ πάντα ἠρνεῖτο, καὶ οὐδὲν αὐτὴν ἐδυσώπει, οὐκ
ἄντρον, οὐ δεσμά, οὐ ληστὴς ἀπειλῶν· ἐφύλασσε δὲ
ἑαυτὴν ἔτι Ἁβροκόμῃ καὶ δοκοῦντι τεθνηκέναι, καὶ
πολλάκις ἀνεβόα εἴποτε λαθεῖν ἠδύνατο "Ἁβροκόμου
μόνου γυνὴ μενῶ, κἂν ἀποθανεῖν δέῃ, κἂν ὧν πέ-
4 πονθα χείρω παθεῖν." Ταῦτα εἰς μείζω συμφορὰν
ἦγε τὸν Ἀγχίαλον, καὶ ἡ καθ' ἡμέραν τῆς Ἀνθείας
ὄψις ἐξέκαεν αὐτὸν εἰς τὸν ἔρωτα· οὐκέτι δὲ φέρειν
5 δυνάμενος, ἐπεχείρει βιάζεσθαι τὴν Ἄνθειαν. Καὶ
νύκτωρ ποτέ, οὐ παρόντος Ἱπποθόου, ἀλλὰ μετὰ τῶν
ἄλλων ὄντος ἐν τῷ ληστηρίῳ, ἐπανίστατο καὶ ὑβρίζειν
ἐπειρᾶτο· ἡ δὲ ἐν ἀμηχάνῳ κακῷ γενομένη, σπάσα-

---

8 post τι: μαθεῖν

μένη τὸ παρακείμενον ξίφος παίει τὸν Ἀγχίαλον, καὶ
ἡ πληγὴ γίνεται καιρία· ὁ μὲν γὰρ περιληψόμενος
καὶ φιλήσων ὅλος ἐνενεύκει πρὸς αὐτήν, ἡ δὲ κατεγ-
κοῦσα τὸ ξίφος κατὰ τῶν στέρνων ἔπληξε.

Καὶ Ἀγχίαλος μὲν δίκην ἱκανὴν ἐδεδώκει τῆς πο- 6
νηρᾶς ἐπιθυμίας, ἡ δὲ Ἄνθεια εἰς φόβον τῶν δεδρα-
μένων ἔρχεται καὶ πολλὰ ἐβουλεύετο ποτὲ μὲν ἑαυ-
τὴν ἀποκτεῖναι (ἀλλ' ἔτι ὑπὲρ Ἁβροκόμου τι ἤλπιζε),
ποτὲ δὲ φυγεῖν ἐκ τοῦ ἄντρου (ἀλλὰ τοῦτο ἀμήχανον
ἦν· οὔτε γὰρ ἡ ὁδὸς αὐτῇ εὔπορος ἦν οὔτε ὁ ἐξηγησό-
μενος τὴν πορείαν). Ἔγνω οὖν μένειν ἐν τῷ ἄντρῳ
καὶ φέρειν ὅ τι ἂν τῷ δαίμονι δοκῇ.

Κἀκείνην μὲν τὴν νύκτα ἔμεινεν, οὔτε ὕπνου τυ- 6
χοῦσα καὶ πολλὰ ἐννοοῦσα· ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο,
ἧκον οἱ περὶ τὸν Ἱππόθοον καὶ ὁρῶσι τὸν Ἀγχίαλον
ἀνῃρημένον καὶ τὴν Ἄνθειαν παρὰ τῷ σώματι καὶ
εἰκάζουσι τὸ γενόμενον καὶ ἀνακρίναντες αὐτὴν μαν-
θάνουσι πάντα. Ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς ἐν ὀργῇ τὸ γενό- 2
μενον ἔχειν καὶ τὸν τεθνηκότα ἐκδικῆσαι φίλον· καὶ
ἐβουλεύοντο κατὰ Ἀνθείας ποικίλα, ὁ μέν τις ἀπο-
κτεῖναι κελεύων καὶ συνθάψαι τῷ Ἀγχιάλου σώματι,
ἄλλος δὲ ἀνασταυρῶσαι· ὁ δὲ Ἱππόθοος ἠνιᾶτο μὲν 3
ἐπὶ τῷ Ἀγχιάλῳ, ἐβουλεύετο δὲ κατὰ Ἀνθείας μεί-
ζονα κόλασιν· καὶ δὴ κελεύει τάφρον ὀρύξαντας με-
γάλην καὶ βαθεῖαν ἐμβάλλειν τὴν Ἄνθειαν καὶ κύνας
μετ' αὐτῆς δύο, ἵνα ἐκ τούτου μεγάλην δίκην ὑπό-
σχῃ τῶν τετολμημένων.

Καὶ οἱ μὲν ἐποίουν τὸ προσταχθέν, ἤγετο δὲ ἡ 4
Ἄνθεια ἐπὶ τὴν τάφρον καὶ οἱ κύνες· ἦσαν δὲ Αἰ-
γύπτιοι, καὶ τἆλλα μεγάλοι καὶ ὀφθῆναι φοβεροί. Ὡς
δὲ ἐνεβλήθησαν, ξύλα ἐπιτιθέντες μεγάλα ἐπέχωσαν
τὴν τάφρον (ἦν δὲ τοῦ Νείλου ὀλίγον ἀπέχουσα) καὶ

κατέστησαν φρουρὸν ἕνα τῶν λῃστῶν, Ἀμφίνομον
5 [[τοὔνομα]]. Οὗτος ὁ Ἀμφίνομος ἤδη μὲν καὶ πρότερον ἑαλώκει τῆς Ἀνθείας, τότε δ' οὖν ἠλέει μᾶλλον αὐτὴν καὶ τῆς συμφορᾶς ᾤκτειρεν· ἐνενόει δὲ ὅπως ἐπὶ πλέον αὐτὴ ζήσεται, ὅπως τε οἱ κύνες αὐτῇ μηδὲν ἐνοχλήσουσι, καὶ ἑκάστοτε ἀφαιρῶν τῶν ἐπικειμένων τῇ τάφρῳ ξύλων ἄρτους ἐνέβαλλε καὶ ὕδωρ παρεῖχε καὶ ἐκ τούτου τὴν Ἄνθειαν θαρρεῖν παρεκά-
6 λει. Καὶ οἱ κύνες τρεφόμενοι οὐδέν τι δεινὸν αὐτὴν εἰργάζοντο, ἀλλ' ἤδη τιθασοὶ ἐγίνοντο καὶ ἥμεροι· ἡ δὲ Ἄνθεια ἀποβλέψασα εἰς ἑαυτὴν καὶ τὴν παροῦσαν τύχην ἐννοήσασα "οἴμοι" φησὶ "τῶν κακῶν, οἵαν ὑπομένω τιμωρίαν; τάφρος καὶ δεσμωτήριον καὶ κύνες συγκαθειργμένοι πολὺ τῶν λῃστῶν ἡμερώτεροι· τὰ
7 αὐτά, Ἁβροκόμη, σοι πάσχω· ἧς γάρ ποτε ἐν ὁμοίᾳ τύχῃ καὶ σύ· καὶ σὲ ἐν Τύρῳ κατέλιπον ἐν δεσμωτηρίῳ· ἀλλ' εἰ μὲν ζῇς ἔτι, δεινὸν οὐδέν· ἴσως γάρ ποτε ἀλλήλους ἕξομεν· εἰ δὲ ἤδη τέθνηκας, μάτην ἐγὼ φιλοτιμοῦμαι ζῆν, μάτην δὲ οὗτος, ὅστις ποτέ ἐστιν, ἐλεεῖ με τὴν δυστυχῆ." Ταῦτα ἔλεγε καὶ ἐπεθρήνει συνεχῶς.

E

1 Καὶ ἡ μὲν ἐν τῇ τάφρῳ κατεκέκλειστο μετὰ τῶν κυνῶν, ὁ δ' Ἀμφίνομος ἑκάστοτε κἀκείνην παρεμυθεῖτο καὶ τοὺς κύνας ἡμέρους ἐποίει τρέφων· ὁ δὲ Ἁβροκόμης διανύσας τὸν [[ἀπ']] Αἰγύπτου πλοῦν εἰς αὐτὴν μὲν Ἰταλίαν οὐκ ἔρχεται (τὸ γὰρ πνεῦμα τὴν ναῦν ἀπῶσαν τοῦ κατ' εὐθὺ ἀπέσφηλε πλοῦ), ἤγαγε

δὲ εἰς Σικελίαν καὶ κατήχθησαν εἰς πόλιν Συρακού-
σας μεγάλην καὶ καλήν. Ἐνταῦθα ὁ Ἁβροκόμης γε- 2
νόμενος ἔγνω περιιέναι τὴν νῆσον καὶ ἀναζητεῖν εἴ τι
περὶ Ἀνθείας πύθοιτο. Καὶ δὴ ἐνοικίζεται πλησίον
τῆς θαλάττης παρὰ ἀνδρὶ Αἰγιαλεῖ πρεσβύτῃ, ἁλιεῖ
τὴν τέχνην. Οὗτος ὁ Αἰγιαλεὺς πένης μὲν ἦν καὶ ξέ-
νος καὶ ἀγαπητῶς αὑτὸν διέτρεφεν ἐκ τῆς τέχνης·
ὑπεδέξατο δὲ τὸν Ἁβροκόμην ἄσμενος καὶ παῖδα ἐνό-
μιζεν αὑτοῦ καὶ ἠγάπα διαφερόντως. Καὶ ἤδη ποτὲ 3
καὶ ἐκ πολλῆς τῆς πρὸς ἀλλήλους συνηθείας ὁ μὲν
Ἁβροκόμης αὐτῷ διηγήσατο τὰ καθ' αὑτόν, καὶ τὴν
Ἄνθειαν εἰρήκει καὶ τὸν ἔρωτα καὶ τὴν πλάνην, ὁ δὲ
Αἰγιαλεὺς ἄρχεται τῶν αὑτοῦ διηγημάτων.
"Ἐγὼ" ἔφη, "τέκνον Ἁβροκόμη, οὔτε Σικελιώτης 4
οὔτε ἐπιχώριος, ἀλλὰ Σπαρτιάτης Λακεδαιμόνιος
τῶν τὰ πρῶτα ἐκεῖ δυναμένων, καὶ περιουσίαν ἔχων
πολλήν. Νέος δὲ ὢν ἠράσθην κόρης πολίτιδος Θελ- 5
ξινόης τοὔνομα, ἀντερᾷ δέ μου καὶ ἡ Θελξινόη. Καὶ
τῇ πόλει παννυχίδος ἀγομένης συνήλθομεν ἀλλήλοις,
ἀμφοτέρους ὁδηγοῦντος ⟦τοῦ⟧ θεοῦ, καὶ ἀπελαύσαμεν
ὧν ἕνεκα συνήλθομεν. Καὶ χρόνῳ τινὶ ἀλλήλοις συν- 6
ῆμεν λανθάνοντες καὶ ὠμόσαμεν ἀλλήλοις πολλάκις
στέρξειν καὶ μέχρι θανάτου· ἐνεμέσησε δέ τις ἄρα
θεῶν. Κἀγὼ μὲν ἔτι ἐν τοῖς ἐφήβοις ἤμην, τὴν δὲ
Θελξινόην ἐδίδοσαν πρὸς γάμον οἱ πατέρες ἐπιχωρίῳ
τινὶ νεανίσκῳ Ἀνδροκλεῖ τοὔνομα· ἤδη δὲ αὐτῆς καὶ
ἤρα ὁ Ἀνδροκλῆς. Τὰ μὲν οὖν πρῶτα ἡ κόρη πολλὰς 7
προφάσεις ἐποιεῖτο ἀναβαλλομένη τὸν γάμον· τελευ-
ταῖον δὲ δυνηθεῖσα ἐν ταὐτῷ μοι γενέσθαι συντίθε-
ται νύκτωρ ἐξελθεῖν Λακεδαίμονος μετ' ἐμοῦ. Καὶ

---

17 post ἠράσθην: ἐν τοῖς ἐφήβοις καταλελεγμένος

δὴ ἐστείλαμεν ἑαυτοὺς νεανικῶς, ἀπέκειρα δὲ καὶ
8 τὴν κόμην τῆς Θελξινόης. Ἐν αὐτῇ οὖν τῇ τῶν γάμων
νυκτὶ ἐξελθόντες τῆς πόλεως ᾔειμεν ἐπ' Ἄργος καὶ
Κόρινθον, κἀκεῖθεν ἀναγόμενοι ἐπλεύσαμεν εἰς Σι-
κελίαν. Λακεδαιμόνιοι δὲ πυθόμενοι τὴν φυγὴν
ἡμῶν θάνατον κατεψηφίσαντο. Ἡμεῖς δὲ ἐνταῦθα
διήγομεν ἀπορίᾳ μὲν τῶν ἐπιτηδείων, ἡδόμενοι δὲ
καὶ πάντων ἀπολαύειν δοκοῦντες, ὅτι ἦμεν μετ' ἀλ-
9 λήλων. Καὶ τέθνηκεν ἐνταῦθα οὐ πρὸ πολλοῦ Θελ-
ξινόη καὶ τὸ σῶμα οὐ τέθαπται, ἀλλ' ἔχω γὰρ μετ'
10 ἐμαυτοῦ καὶ ἀεὶ φιλῶ καὶ σύνειμι." Καὶ ἅμα λέγων
εἰσάγει τὸν Ἁβροκόμην εἰς τὸ ἐνδότερον δωμάτιον
καὶ δεικνύει τὴν Θελξινόην, γυναῖκα πρεσβῦτιν μὲν
ἤδη, καλὴν [[δὲ]] γενομένην ἔτι Αἰγιαλεῖ κόρην· τὸ δὲ
σῶμα αὐτῆς ἐτέθαπτο ταφῇ Αἰγυπτίᾳ· ἦν γὰρ καὶ
11 τούτων ἔμπειρος ὁ γέρων. "Ταύτῃ οὖν" ἔφη, "ὦ τέ-
κνον Ἁβροκόμη, ἀεί τε ὡς ζώσῃ λαλῶ καὶ συγκατά-
κειμαι καὶ συνευωχοῦμαι· κἂν ἔλθω ποτὲ ἐκ τῆς ἁλι-
είας κεκμηκώς, αὕτη με παραμυθεῖται βλεπομένη·
οὐ γὰρ οἵα νῦν ὁρᾶται σοὶ τοιαύτη φαίνεται ἐμοί·
ἀλλ' ἐννοῶ, τέκνον, οἵα μὲν ἦν ἐν Λακεδαίμονι, οἵα
δὲ ἐν τῇ φυγῇ· τὰς παννυχίδας ἐννοῶ, τὰς συνθήκας
ἐννοῶ."

12 Ἔτι λέγοντος τοῦ Αἰγιαλέως ἀνωδύρετο ὁ Ἁβρο-
κόμης "σὲ δὲ" λέγων, "ὦ πασῶν δυστυχεστάτη κόρη,
πότε ἀνευρήσω κἂν νεκράν; Αἰγιαλεῖ μὲν γὰρ τοῦ
βίου μεγάλη παραμυθία τὸ σῶμα τὸ Θελξινόης, καὶ
νῦν ἀληθῶς μεμάθηκα ὅτι ἔρως ἀληθινὸς ὅρον ἡλικίας
13 οὐκ ἔχει· ἐγὼ δὲ πλανῶμαι μὲν κατὰ πᾶσαν γῆν καὶ
θάλασσαν, οὐ δεδύνημαι δὲ οὐδὲν ἀκοῦσαι περὶ σοῦ.
Ὦ μαντεύματα δυστυχῆ, ὦ τὰ πάντων ἡμῖν Ἄπολλον

χρήσας χαλεπώτατα, οἴκτειρον ἤδη καὶ τὰ τέλη τῶν
μεμαντευμένων ἀπόδίδου."

Καὶ ὁ μὲν Ἁβροκόμης ταυτὶ κατοδυρόμενος, πα- 2
ραμυθουμένου αὐτὸν Αἰγιαλέως διῆγεν ἐν Συρακού-
σαις, ἤδη καὶ τῆς τέχνης Αἰγιαλεῖ κοινωνῶν· οἱ δὲ
περὶ τὸν Ἱππόθοον μέγα μὲν ἤδη τὸ ληστήριον κατε-
στήσαντο, ἔγνωσαν δὲ ἀπαίρειν Αἰθιοπίας καὶ μείζο-
σιν ἤδη πράγμασιν ἐπιτίθεσθαι. Οὐ γὰρ ἐδόκει τῷ 2
Ἱπποθόῳ αὔταρκες εἶναι ληστεύειν κατ' ἄνδρα, εἰ μὴ
καὶ κώμαις καὶ πόλεσιν ἐπιβάλοι. Καὶ ὁ μὲν παραλα-
βὼν τοὺς σὺν αὐτῷ καὶ ἐπιφορτισάμενος πάντα (ἦν
δὲ αὐτῷ καὶ ὑποζύγια πολλὰ καὶ κάμηλοι οὐκ ὀλίγαι)
Αἰθιοπίαν μὲν κατέλιπεν, ᾔει δὲ ἐπ' Αἴγυπτόν τε καὶ
Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἐνενόει Φοινίκην καὶ Συρίαν πά-
λιν· τὴν δὲ Ἄνθειαν προσεδόκα τεθνηκέναι· ὁ δὲ 3
Ἀμφίνομος, ὁ φρουρῶν ἐν τῇ τάφρῳ αὐτήν, ἐρωτι-
κῶς διακείμενος, οὐχ ὑπομένων ἀποσπασθῆναι τῆς
κόρης διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν φιλοστοργίαν καὶ τὴν ἐπι-
κειμένην συμφοράν, Ἱπποθόῳ μὲν οὐχ εἵπετο, λαν-
θάνει δὲ ἐν πολλοῖς τοῖς ἄλλοις καὶ ἀποκρύπτεται ἐν
ἄντρῳ τινὶ σὺν τοῖς ἐπιτηδείοις οἷς συνελέξατο. Νυ- 4
κτὸς δὲ γενομένης οἱ περὶ τὸν Ἱππόθοον ἐπὶ κώμην
ἐληλύθεσαν τῆς Αἰγύπτου, Ἀρείαν καλουμένην, πορ-
θῆσαι θέλοντες· ὁ δὲ Ἀμφίνομος ἀνορύσσει τὴν τά-
φρον καὶ ἐξάγει τὴν Ἄνθειαν καὶ θαρρεῖν παρεκάλει.
τῆς δὲ ἔτι φοβουμένης καὶ ὑποπτευούσης, τὸν ἥλιον 5
ἐπόμνυσι καὶ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ θεοὺς ἦ μὴν τηρήσειν
γάμων ἁγνήν, μέχρι ἂν καὶ αὐτή ποτε πεισθεῖσα θε-
λήσῃ συγκαταθέσθαι. Πείθεται τοῖς ὅρκοις Ἀμφινό-
μου Ἄνθεια καὶ ἕπεται αὐτῷ· οὐκ ἀπελείποντο δὲ οἱ
κύνες ἀλλ' ἔστεργον συνήθεις γενόμενοι.

Ἔρχονται δὴ εἰς Κοπτόν, κἀνταῦθα ἔγνωσαν ἡμέ- 6

ρας διαγαγεῖν, μέχρι ἂν προέλθωσιν οἱ περὶ τὸν Ἱπ-
πόθοον τῆς ὁδοῦ· ἐπεμελοῦντο δὲ τῶν κυνῶν ὡς
ἔχοιεν τὰ ἐπιτήδεια.
7 Οἱ δὲ περὶ τὸν Ἱππόθοον προσβαλόντες τῇ κώμῃ
τῇ Ἀρείᾳ πολλοὺς μὲν τῶν ἐνοικούντων ἀπέκτειναν
καὶ τὰ οἰκήματα ἐνέπρησαν καὶ κατῄεσαν οὐ τὴν αὐ-
τὴν ὁδὸν ἀλλὰ διὰ τοῦ Νείλου· πάντα γὰρ τὰ ἐκ τῶν
μεταξὺ κωμῶν σκάφη συλλεξάμενοι, ἐπιβάντες ἔπλεον
ἐπὶ Σχεδίαν, καὶ . . . . . . κἀντεῦθεν ἐκβάντες παρὰ
τὰς ὄχθας τοῦ Νείλου διώδευον τὴν ἄλλην Αἴγυπτον.
3 Ἐν τούτῳ δὲ ὁ ἄρχων τῆς Αἰγύπτου ἐπέπυστο μὲν
τὰ περὶ τὴν Ἀρείαν καὶ τὸ Ἱπποθόου ληστήριον καὶ
ὅτι ἀπ' Αἰθιοπίας ἔρχονται· παρασκευάσας δὲ στρα-
τιώτας πολλοὺς καὶ ἄρχοντα τούτοις ἐπιστήσας τῶν
συγγενῶν τῶν αὐτοῦ Πολύιδον, νεανίσκον ὀφθῆναι
χαρίεντα, δρᾶσαι γεννικόν, ἔπεμψεν ἐπὶ τοὺς λῃστάς.
2 Οὗτος ὁ Πολύιδος παραλαβὼν τὸ στράτευμα, ἀπήντα
κατὰ Πηλούσιον τοῖς περὶ τὸν Ἱππόθοον, καὶ εὐθὺς
παρὰ τὰς ὄχθας μάχη τε αὐτῶν γίνεται καὶ πίπτουσιν
ἑκατέρων πολλοί· νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης τρέπονται
μὲν οἱ λῃσταὶ καὶ πάντες ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν φο-
3 νεύονται· εἰσὶ δὲ οἳ καὶ ζῶντες ἐλήφθησαν. Ἱππό-
θοος μόνος, ἀπορρίψας τὰ ὅπλα, ἔφυγε τῆς νυκτὸς
καὶ ἦλθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν· κἀκεῖθεν, δυνηθεὶς
λαθεῖν, ἐπιβὰς ἀναγομένου πλοίου ἐπανήχθη. Ἦν δὲ
αὐτῷ ἡ πᾶσα ἐπὶ Σικελίαν ὁρμή· ἐκεῖ γὰρ ἐδόκει μά-
λιστα διαλήσεσθαί τε καὶ διατραφήσεσθαι· ἤκουε δὲ
τὴν νῆσον εἶναι μεγάλην τε καὶ εὐδαίμονα.
4 Ὁ δὲ Πολύιδος οὐχ ἱκανὸν εἶναι ἐνόμισε κρατῆ-
σαι τῶν συμβαλόντων λῃστῶν, ἀλλ' ἔγνω δεῖν ἀνε-
ρευνῆσαί τε καὶ ἐκκαθῆραι τὴν Αἴγυπτον, εἴ που ἢ
2 τὸν Ἱππόθοον ἢ τῶν σὺν αὐτῷ τινα ἀνεύροι. Παρα-

λαβὼν οὖν μέρος τι τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ τοὺς εἰλημ-
μένους τῶν λῃστῶν, ἵν', εἴ τις φαίνοιτο, οἱ μηνύ-
σειαν, ἀνέπλει τὸν Νεῖλον καὶ τὰς πόλεις διηρεύνα
καὶ ἐνενόει μέχρι Αἰθιοπίας ἐλθεῖν. Ἔρχονται δὴ 3
καὶ εἰς Κοπτόν, ἔνθα ἦν Ἄνθεια μετὰ Ἀμφινόμου.
Καὶ αὐτὴ μὲν ἔτυχεν ἐπὶ τῆς οἰκίας, τὸν δὲ Ἀμφίνο-
μον γνωρίζουσιν οἱ τῶν λῃστῶν εἰλημμένοι καὶ λέ-
γουσι τῷ Πολυΐδῳ· καὶ Ἀμφίνομος λαμβάνεται καὶ
ἀνακρινόμενος τὰ περὶ τὴν Ἄνθειαν διηγεῖται. Ὁ δὲ 4
ἀκούσας κελεύει καὶ αὐτὴν ἄγεσθαι καὶ ἐλθούσης ἀνε-
πυνθάνετο ἥτις εἴη καὶ πόθεν· ἡ δὲ τῶν μὲν ἀλη-
θῶν οὐδὲν λέγει, ὅτι δὲ Αἰγυπτία εἴη καὶ ὑπὸ τῶν
λῃστῶν εἴληπτο.

Ἐν τούτῳ ἐρᾷ καὶ ὁ Πολύιδος Ἀνθείας ἔρωτα 5
σφοδρόν (ἦν δὲ αὐτῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γυνή)· ἐρασθεὶς
δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐπειρᾶτο πείθειν μεγάλα ὑπισχνού-
μενος· τελευταῖον δὲ ὡς κατῄεσαν εἰς Ἀλεξάνδρειαν
ἐγένοντο δὲ ἐν Μέμφει, ἐπεχείρησεν ὁ Πολύιδος βιά-
ζεσθαι τὴν Ἄνθειαν· ἡ δὲ ἐκφυγεῖν δυνηθεῖσα, ἐπὶ 6
τὸ τῆς Ἴσιδος ἱερὸν ἔρχεται [[καὶ]] ἱκέτις γενομένη "σύ
με" εἶπεν, "ὦ δέσποινα Αἰγύπτου, πάλιν σῶσον, ᾗ
ἐβοήθησας πολλάκις· φεισάσθω μου καὶ Πολύιδος
τῆς διὰ σὲ σώφρονος Ἁβροκόμῃ τηρουμένης." Ὁ δὲ 7
Πολύιδος ἅμα μὲν τὴν θεὸν ἐδεδοίκει, ἅμα δὲ ἤρα
τῆς Ἀνθείας καὶ τῆς τύχης αὐτὴν ἠλέει· πρόσεισι δὲ
τῷ ἱερῷ μόνος καὶ ὄμνυσι μήποτε βιάσασθαι τὴν Ἄν-
θειαν, μηδὲ ὑβρίσαι τι εἰς αὐτήν, ἀλλὰ τηρῆσαι
ἁγνὴν ἐς ὅσον αὐτὴ θελήσει· αὔταρκες γὰρ αὐτῷ φι-
λοῦντι ἐδόκει εἶναι κἂν βλέπειν μόνον καὶ λαλεῖν
αὐτῇ.

Ἐπείσθη τοῖς ὅρκοις ἡ Ἄνθεια καὶ κατῆλθεν ἐκ 8
τοῦ ἱεροῦ· κἀπειδὴ ἔγνωσαν ἡμέραις τρισὶν αὐτοὺς

ἀναλαβεῖν ἐν Μέμφει, ἔρχεται ἡ Ἄνθεια εἰς τὸ τοῦ
Ἄπιδος ἱερόν. Διασημότατον δὲ τοῦτο ἐν Αἰγύπτῳ,
9 καὶ ὁ θεὸς τοῖς βουλομένοις μαντεύεται. Ἐπειδὰν γάρ
τις προσελθὼν εὔξηται καὶ δεηθῇ τοῦ θεοῦ, αὐτὸς μὲν
ἔξεισιν, οἱ δὲ πρὸ τοῦ νεὼ παῖδες Αἰγύπτιοι ἃ μὲν κα-
ταλογάδην ἃ δ' ἐν μέτρῳ προλέγουσι τῶν ἐσομένων
10 ἕκαστα. Ἐλθοῦσα δὴ καὶ ἡ Ἄνθεια προσπίπτει τῷ
Ἄπιδι. "Ὦ θεῶν" ἔφη "φιλανθρωπότατε, ὁ πάντας
οἰκτείρων ξένους, ἐλέησον κἀμὲ τὴν κακοδαίμονα καί
11 μοι μαντείαν ἀληθῆ περὶ Ἁβροκόμου πρόειπε. Εἰ μὲν
γὰρ αὐτὸν ἔτι ὄψομαι καὶ ἄνδρα λήψομαι, καὶ μενῶ
καὶ ζήσομαι· εἰ δὲ ἐκεῖνος τέθνηκεν, ἀπαλλαγῆναι
κἀμὲ καλῶς ἔχει τοῦ πονήρου τούτου βίου." Εἰποῦσα
καὶ καταδακρύσασα ἐξῄει τοῦ ἱεροῦ· κἂν τούτῳ οἱ παῖ-
δες [[οἱ]] πρὸ τοῦ τεμένους παίζοντες ἅμα ἐξεβόησαν
"Ἀνθία Ἁβροκόμην ταχὺ λήψεται ἄνδρα τὸν αὐτῆς."
Ἀκούσασα εὐθυμοτέρα ἐγένετο καὶ προσεύχεται τοῖς
θεοῖς· καὶ ἅμα μὲν ἀπῄεσαν εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

5 Ἐπέπυστο δὲ ἡ Πολυΐδου γυνὴ ὅτι ἄγει κόρην
ἐρωμένην, καὶ φοβηθεῖσα μή πως αὐτὴν ἡ ξένη παρ-
ευδοκιμήσῃ, Πολυΐδῳ μὲν οὐδὲν λέγει, ἐβουλεύετο
δὲ καθ' αὐτὴν ὅπως τιμωρήσεται τὴν δοκοῦσαν ἐπι-
2 βουλεύειν τοῖς γάμοις. Καὶ δὴ ὁ μὲν Πολύιδος ἀπήγ-
γελλέ τε τῷ ἄρχοντι τῆς Αἰγύπτου τὰ γενόμενα καὶ
τὰ λοιπὰ ἐπὶ τοῦ στρατοπέδου διῴκει τὰ τῆς ἀρχῆς·
ἀπόντος δὲ αὐτοῦ Ῥηναία (τοῦτο γὰρ ἐκαλεῖτο ἡ τοῦ
Πολυΐδου γυνὴ) μεταπέμπεται τὴν Ἄνθειαν (ἦν δὲ
ἐπὶ τῆς οἰκίας) καὶ περιρρήγνυσι τὴν ἐσθῆτα καὶ αἰ-
3 κίζεται τὸ σῶμα "ὦ πονηρὰ" λέγουσα "καὶ τῶν γάμων
τῶν ἐμῶν ἐπίβουλε, ματαίως ἔδοξας Πολυΐδῳ καλή,
οὐ γάρ σε ὀνήσει τὸ κάλλος τοῦτο. Ἴσως μὲν γὰρ πεί-
θειν λῃστὰς ἐδύνασο καὶ συγκαθεύδειν νεανίσκοις

*μεθύουσι πολλοῖς· τὴν δὲ Ῥηναίας εὐνὴν οὔποτε
ὑβριεῖς χαίρουσα.” Ταῦτα εἰποῦσα ἀπέκειρε τὴν κό- 4
μην αὐτῆς καὶ δεσμὰ περιτίθησι καὶ παραδοῦσα οἰ-
κέτῃ τινὶ πιστῷ, Κλυτῷ τοὔνομα, κελεύει ἐμβιβά-
σαντα εἰς ναῦν, ἀπαγαγόντα εἰς Ἰταλίαν ἀποδόσθαι
πορνοβοσκῷ τὴν Ἄνθειαν. “Οὕτω γὰρ” ἔφη “δυνήσῃ
ἡ καλὴ τῆς ἀκρασίας κόρον λαβεῖν.” Ἤγετο δὲ ἡ Ἄν- 5
θεια ὑπὸ τοῦ Κλυτοῦ κλάουσα καὶ ὀδυρομένη “ὦ κάλ-
λος ἐπίβουλον” λέγουσα, “ὦ δυστυχὴς εὐμορφία, τί
μοι παραμένετε ἐνοχλοῦντα; τί δὲ αἴτια πολλῶν κα-
κῶν μοι γίνεσθε; οὐκ ἤρκουν οἱ τάφοι, οἱ φόνοι, τὰ
δεσμά, τὰ ληστήρια, ἀλλ᾽ ἤδη καὶ ἐπὶ οἰκήματος στή-
σομαι καὶ τὴν μέχρι νῦν Ἁβροκόμῃ τηρουμένην σω-
φροσύνην πορνοβοσκὸς ἀναγκάσει με λύειν; Ἀλλ᾽, 6
ὦ δέσποτα,” προσπεσοῦσα ἔλεγε τοῖς γόνασι τοῦ Κλυ-
τοῦ, “μή με ἐπ᾽ ἐκείνην τὴν τιμωρίαν [ἅμα] προαγά-
γῃς, ἀλλ᾽ ἀπόκτεινόν με αὐτός· οὐκ οἴσω πορνοβο-
σκὸν δεσπότην· σωφρονεῖν, πίστευσον, εἰθίσμεθα.”
Ταῦτα ἐδεῖτο, ἠλέει δὲ αὐτὴν ὁ Κλυτός.
Καὶ ἡ μὲν ἀπήγετο εἰς Ἰταλίαν, ἡ δὲ Ῥηναία ἐλ- 7
θόντι τῷ Πολυΐδῳ λέγει ὅτι ἀπέδρα ἡ Ἄνθεια, κἀ-
κεῖνος ἐκ τῶν ἤδη πεπραγμένων ἐπίστευσεν αὐτῇ. Ἡ
δὲ Ἄνθεια κατήχθη μὲν εἰς Τάραντα, πόλιν τῆς Ἰτα-
λίας· ἐνταῦθα δὲ ὁ Κλυτὸς δεδοικὼς τὰς τῆς Ῥηναίας
ἐντολὰς ἀποδίδοται αὐτὴν πορνοβοσκῷ. Ὁ δὲ ἰδὼν 8
κάλλος οἷον οὔπω πρότερον ἐτεθέατο, μέγα κέρδος
ἕξειν τὴν παῖδα ἐνόμιζε, καὶ ἡμέραις μέν τισιν αὐτὴν
ἀνελάμβανεν ἐκ τοῦ πλοῦ κεκμηκυῖαν καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ
τῆς Ῥηναίας βασάνων· ὁ δὲ Κλυτὸς ἧκεν εἰς Ἀλεξάν-
δρειαν καὶ τὰ πραχθέντα ἐμήνυσε τῇ Ῥηναίᾳ.
Ὁ δὲ Ἱππόθοος διανύσας τὸν πλοῦν κατήχθη μὲν
εἰς Σικελίαν, οὐκ εἰς Συρακούσας δέ, ἀλλ᾽ εἰς Ταυ-*

ρομένιον καὶ ἐζήτει καιρόν, δι' οὗ τὰ ἐπιτήδεια ἕξει.
Τῷ δὲ Ἁβροκόμῃ ἐν Συρακούσαις ὡς χρόνος πολὺς
ἐγένετο, ἀθυμία ἐμπίπτει καὶ ἀπορία δεινή, ὅτι μήτε
Ἄνθειαν εὑρίσκοι μήτε εἰς τὴν πατρίδα ἀνασώζοιτο.
2 Διέγνω οὖν ἀποπλεύσας ἐκ Σικελίας εἰς Ἰταλίαν ἀνελ-
θεῖν κἀκεῖθεν, εἰ μηδὲν εὑρίσκοι τῶν ζητουμένων,
εἰς Ἔφεσον πλεῦσαι πλοῦν δυστυχῆ. Ἤδη δὲ καὶ οἱ
γονεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Ἐφέσιοι πάντες ἐν πολλῷ πένθει
ἦσαν, οὔτε ἀγγέλου παρ' αὐτῶν ἀφιγμένου οὔτε γραμ-
μάτων· ἀπέπεμπον δὲ πανταχοῦ τοὺς ἀναζητήσοντας.
3 Ὑπὸ ἀθυμίας δὲ καὶ γήρως οὐ δυνηθέντες ἀντισχεῖν
οἱ γονεῖς ἑκατέρων ἑαυτοὺς ἐξήγαγον τοῦ βίου. Καὶ
ὁ μὲν Ἁβροκόμης ᾔει τὴν ἐπὶ Ἰταλίας ὁδόν· ὁ δὲ Λεύ-
κων καὶ ἡ Ῥόδη, οἱ σύντροφοι τοῦ Ἁβροκόμου καὶ
τῆς Ἀνθείας, τεθνηκότος αὐτοῖς ἐν Ξάνθῳ τοῦ δε-
σπότου καὶ τὸν κλῆρον (ἦν δὲ πολὺς) ἐκείνοις κατα-
λιπόντος, διέγνωσαν εἰς Ἔφεσον πλεῖν, ὡς ἤδη μὲν
αὐτοῖς τῶν δεσποτῶν σεσωσμένων, ἱκανῶς δὲ τῆς
4 κατὰ τὴν ἀποδημίαν συμφορᾶς πεπειραμένοι. Ἐνθέ-
μενοι δὲ πάντα τὰ αὐτῶν νηὶ ἀνήγοντο εἰς Ἔφεσον,
καὶ ἡμέραις οὐ πολλαῖς διανύσαντες τὸν πλοῦν ἧκον
εἰς Ῥόδον· κἀκεῖ μαθόντες ὅτι οὐδέπω μὲν Ἁβροκό-
μης καὶ Ἄνθεια σώζοιντο, τεθνήκασι δὲ αὐτῶν οἱ
πατέρες, διέγνωσαν εἰς Ἔφεσον μὴ κατελθεῖν, χρόνῳ
δέ τινι ἐκεῖ γενέσθαι, μέχρι οὗ τι περὶ τῶν δεσπο-
τῶν πύθωνται.

7 Ὁ δὲ πορνοβοσκὸς ὁ τὴν Ἄνθειαν ὠνησάμενος
χρόνου διελθόντος ἠνάγκασεν αὐτὴν οἰκήματος προε-
στάναι. Καὶ δὴ κοσμήσας καλῇ μὲν ἐσθῆτι πολλῷ δὲ
χρυσῷ ἦγεν ὡς προστησομένην τέγους· ἡ δὲ μέγα
2 ἀνακωκύσασα "φεῦ μοι τῶν κακῶν" εἶπεν, "οὐχ ἱκα-
ναὶ γὰρ αἱ πρότερον συμφοραί, τὰ δεσμά, τὰ ληστή-

ρια, ἀλλ' ἔτι καὶ πορνεύειν ἀναγκάζομαι; ὦ κάλλος
δικαίως ὑβρισμένον, τί γὰρ ἡμῖν ἀκαίρως παραμέ-
νεις; Ἀλλὰ τί ταῦτα θρηνῶ καὶ οὐχ εὑρίσκω τινὰ
μηχανήν, δι' ἧς φυλάξω τὴν μέχρι νῦν τετηρημένην
σωφροσύνην;" Ταῦτα λέγουσα ἤγετο ἐπὶ τὸ οἴκημα 3
τοῦ πορνοβοσκοῦ τὰ μὲν δεομένου θαρρεῖν τὰ δὲ ἀπει-
λοῦντος. Ὡς δὲ ἦλθε καὶ προέστη, πλῆθος ἐπέρρει
τῶν τεθαυμακότων τὸ κάλλος, οἵ τε πολλοὶ ἦσαν ἕτοι-
μοι ἀργύριον κατατίθεσθαι τῆς ἐπιθυμίας. Ἡ δὲ ἐν 4
ἀμηχάνῳ γενομένη κακῷ εὑρίσκει τέχνην ἀποφυγῆς·
πίπτει μὲν γὰρ εἰς γῆν καὶ παρεῖται τὸ σῶμα καὶ ἐμι-
μεῖτο τοὺς νοσοῦντας τὴν ἐκ θεῶν καλουμένην νόσον·
ἦν δὲ τῶν παρόντων ἔλεος ἅμα καὶ φόβος καὶ τοῦ μὲν
ἐπιθυμεῖν συνουσίας ἀπείχοντο, ἐθεράπευον δὲ τὴν
Ἄνθειαν· ὁ δὲ πορνοβοσκὸς συνεὶς οἷ κακῶν ἐγεγόνει 5
καὶ νομίσας ἀληθῶς νοσεῖν τὴν κόρην, ἦγεν εἰς τὴν
οἰκίαν καὶ κατέκλινέ τε καὶ ἐθεράπευε, καὶ ὡς ἔδοξεν
αὑτῆς γεγονέναι, ἀνεπυνθάνετο τὴν αἰτίαν τῆς νόσου.
Ἡ δὲ Ἄνθεια "καὶ πρότερον" ἔφη, "δέσποτα, εἰπεῖν 6
πρὸς σὲ ἐβουλόμην τὴν συμφορὰν τὴν ἐμὴν καὶ διη-
γήσασθαι τὰ συμβάντα, ἀλλὰ ἀπέκρυπτον αἰδουμένη·
νυνὶ δὲ οὐδὲν χαλεπὸν εἰπεῖν πρὸς σέ, πάντα ἤδη με-
μαθηκότα τὰ κατ' ἐμέ. Παῖς ἔτι οὖσα ἐν ἑορτῇ καὶ 7
παννυχίδι ἀποπλανηθεῖσα τῶν ἐμαυτῆς ἧκον πρός
τινα τάφον ἀνδρὸς νεωστὶ τεθνηκότος· κἀνταῦθα
ἐφάνη μοί τις ἀναθορῶν ἐκ τοῦ τάφου καὶ κατέχειν
ἐπειρᾶτο· ἐγὼ δ' ἀπέφευγον καὶ ἐβόων· ὁ δὲ ἄν- 8
θρωπος ἦν μὲν ὀφθῆναι φοβερός, φωνὴν δὲ πολλῷ
εἶχε χαλεπωτέραν· καὶ τέλος ἡμέρα μὲν ἤδη ἐγίνετο,
ἀφεὶς δέ με ἔπληξέ τε κατὰ τοῦ στήθους καὶ νόσον
ταύτην ἔλεγεν ἐμβεβληκέναι. Ἐκεῖθεν ἀρξαμένη ἄλ- 9
λοτε ἄλλως ὑπὸ τῆς συμφορᾶς κατέχομαι. Ἀλλὰ δέο-

*μαί σου, δέσποτα, μηδέν μοι χαλεπήνῃς· οὐ γὰρ ἐγὼ
τούτων αἰτία. Δυνήσῃ γάρ με ἀποδόσθαι καὶ μηδὲν
ἀπολέσαι τῆς δοθείσης τιμῆς." Ἀκούσας ὁ πορνοβο-
σκὸς ἠνιᾶτο μέν, συνεγίνωσκε δὲ αὐτῇ, ὡς οὐχ ἑκούσῃ
ταῦτα πασχούσῃ.*

8 *Καὶ ἡ μὲν ἐθεραπεύετο ὡς νοσοῦσα παρὰ τῷ πορ-
νοβοσκῷ· ὁ δὲ Ἁβροκόμης ἀπὸ τῆς Σικελίας ἐπαν-
αχθεὶς καταίρει μὲν εἰς Νουκέριον τῆς Ἰταλίας, ἀπο-
ρίᾳ δὲ τῶν ἐπιτηδείων ἀμηχανῶν ὅ τι ποιήσειε, τὰ
2 μὲν πρῶτα περιῄει τὴν Ἄνθειαν ζητῶν· αὕτη γὰρ ἦν
αὐτῷ τοῦ βίου παντὸς καὶ τῆς πλάνης ἡ ὑπόθεσις· ὡς
δὲ οὐδὲν εὕρισκεν (ἦν γὰρ ἐν Τάραντι ἡ κόρη παρὰ
τῷ πορνοβοσκῷ), αὑτὸν ἀπεμίσθωσε τοῖς τοὺς λίθους
3 ἐργαζομένοις. Καὶ ἦν αὐτῷ τὸ ἔργον ἐπίπονον, οὐ
γὰρ συνείθιστο τὸ σῶμα οὐδὲ αὑτὸν ὑποβάλλειν ἔργοις
εὐτόνοις καὶ σκληροῖς· διέκειτο δὲ πονήρως καὶ πολ-
λάκις κατοδυρόμενος τὴν αὑτοῦ τύχην "ἰδοὺ" φησὶν
"Ἄνθεια, ὁ σὸς Ἁβροκόμης ἐργάτης τέχνης πονήρας
4 καὶ τὸ σῶμα ὑποτέθεικα δουλείᾳ· καὶ εἰ μὲν εἶχόν
τινα ἐλπίδα εὑρήσειν σὲ καὶ τοῦ λοιποῦ συγκαταβιώ-
σεσθαι, τοῦτο πάντων ἂν τῶν δεινῶν με παρεμυ-
θεῖτο· νυνὶ δὲ ἴσως κἀγὼ [ὁ] δυστυχὴς κενὰ καὶ ἀνό-
νητα πονῶ, καὶ σύ που τέθνηκας πόθῳ τῷ πρὸς Ἁβρο-
κόμην. Πέπεισμαι γάρ, φιλτάτη, ὡς οὐκ ἄν ποτε
οὐδὲ ἀποθανοῦσα ἐκλάθοιό μου."*

5 *Καὶ ὁ μὲν ταῦτα ὠδύρετο καὶ τοὺς πόνους ἔφερεν
ἀλγεινῶς, τῇ δὲ Ἀνθείᾳ ὄναρ ἐπέστη ἐν Τάραντι κοι-
μωμένῃ. Ἐδόκει μὲν αὐτὴν εἶναι μετὰ Ἁβροκόμου,
καλὴν οὖσαν μετ' ἐκείνου καλοῦ καὶ τὸν πρῶτον εἶναι
6 τοῦ ἔρωτος αὐτοῖς χρόνον· φανῆναι δέ τινα ἄλλην
γυναῖκα καλὴν καὶ ἀφέλκειν αὐτῆς τὸν Ἁβροκόμην·
καὶ τέλος ἀναβοῶντος καὶ καλοῦντος ὀνομαστὶ ἐξανα-*

στῆναί τε καὶ παύσασθαι τὸ ὄναρ. Ταῦτα ὡς ἔδοξεν 7
ἰδεῖν, εὐθὺς μὲν ἀνέθορέ τε καὶ ἀνεθρήνησε καὶ ἀλη-
θῆ τὰ ὀφθέντα ἐνόμιζεν "οἴμοι τῶν κακῶν" λέγουσα,
"ἐγὼ μὲν καὶ πόνους ὑπομένω πάντας καὶ ποικίλων
πειρῶμαι [[ἡ]] δυστυχὴς συμφορῶν καὶ τέχνας σωφρο-
σύνης ὑπὲρ γυναῖκας εὑρίσκω Ἁβροκόμη· σοὶ δὲ ἴσως
ἄλλη που δέδοκται καλή· ταῦτα γάρ μοι σημαίνει τὰ
ὀνείρατα. Τί οὖν ἔτι ζῶ; τί δ' ἐμαυτὴν λυπῶ; κάλ- 8
λιον οὖν ἀπολέσθαι καὶ ἀπαλλαγῆναι [[μὲν]] τοῦ πονή-
ρου τούτου βίου, ἀπαλλαγῆναι δὲ τῆς ἀπρεποῦς ταύ-
της καὶ ἐπισφαλοῦς δουλείας. Ἁβροκόμης μὲν εἰ καὶ 9
τοὺς ὅρκους παραβέβηκε, μηδὲν οἱ θεοὶ τιμωρήσαιντο
τοῦτον· ἴσως ἀνάγκη τι εἴργασται· ἐμοὶ δὲ ἀποθανεῖν
καλῶς ἔχει σωφρονούσῃ." Ταῦτα ἔλεγε θρηνοῦσα καὶ
μηχανὴν ἐζήτει τελευτῆς.

Ὁ δὲ Ἱππόθοος ὁ Περίνθιος ἐν τῷ Ταυρομενίῳ 9
τὰ μὲν πρῶτα διῆγε πονήρως ἀπορίᾳ τῶν ἐπιτηδείων·
χρόνου δὲ προϊόντος ἠράσθη πρεσβῦτις αὐτοῦ, καὶ
ἔγημέ τε ὑπ' ἀνάγκης τῆς κατὰ τὴν ἀπορίαν τὴν πρε-
σβῦτιν, καὶ ὀλίγῳ συγγενόμενος χρόνῳ, ἀποθανού-
σης αὐτῆς πλοῦτόν τε διαδέχεται πολὺν καὶ εὐδαιμο-
νίαν· πολλὴ μὲν οἰκετῶν παραπομπή, πολλὴ δὲ ἐσθή-
των ὕπαρξις καὶ σκευῶν πολυτέλεια. Διέγνω δὲ πλεῦ- 2
σαι μὲν εἰς Ἰταλίαν, ὠνήσασθαι δὲ οἰκέτας ὡραίους
καὶ θεραπαίνας καὶ ἄλλην σκευῶν περιβολήν, ὅση
γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ εὐδαίμονι· ἐμέμνητο δὲ ἀεὶ τοῦ
Ἁβροκόμου καὶ τοῦτον ἀνευρεῖν εὔχετο, περὶ πολλοῦ
ποιούμενος κοινωνῆσαί τε αὐτῷ τοῦ βίου παντὸς καὶ
τῶν κτημάτων.

Καὶ ὁ μὲν ἐπαναχθεὶς κατῆρεν εἰς Ἰταλίαν, εἵ- 3
πετο δὲ αὐτῷ μειράκιον τῶν ἐν Σικελίᾳ εὖ γεγονό-
των, Κλεισθένης τοὔνομα, καὶ πάντων μετεῖχε τῶν

4 Ἱπποθόου κτημάτων, καλὸς ὤν. Ὁ δὲ πορνοβοσκὸς
ἤδη τῆς Ἀνθείας ὑγιαίνειν δοκούσης ἐνενόει ὅπως
αὐτὴν ἀποδώσεται, καὶ δὴ προῆγεν αὐτὴν εἰς τὴν
5 ἀγορὰν καὶ τοῖς ὠνησομένοις ἐπεδείκνυεν. Ἐν τούτῳ
δ᾽ ὁ Ἱππόθοος περιῄει τὴν πόλιν τὴν Τάραντα, εἴ τι
καλὸν ὠνήσασθαι ζητῶν· καὶ ὁρᾷ τὴν Ἄνθειαν καὶ
γνωρίζει καὶ ἐπὶ τῷ συμβάντι καταπλήσσεται καὶ πολλὰ
πρὸς ἑαυτὸν ἐλογίζετο "οὐχ αὕτη ἡ κόρη, ἣν ἐγώ ποτε
ἐν Αἰγύπτῳ τιμωρῶν τῷ Ἀγχιάλου φόνῳ εἰς τάφρον
κατώρυξα καὶ κύνας αὐτῇ συγκαθεῖρξα; Τίς οὖν ἡ
μεταβολή; πῶς δὲ σώζεται; τίς ἡ ἐκ τῆς τάφρου φυγή;
6 τίς ἡ παράλογος σωτηρία;" Εἰπὼν ταῦτα προσῆλθεν
ὡς ὠνήσασθαι θέλων, καὶ παραστὰς αὐτῇ "ὦ κόρη"
ἔφησεν, "Αἴγυπτον οὐκ οἶδας οὐδὲ λῃσταῖς ἐν Αἰγύ-
πτῳ περιπέπτωκας οὐδὲ ἄλλο τι ἐν ἐκείνῃ τῇ γῇ πέ-
πονθας δεινόν; εἰπὲ θαρροῦσα, γνωρίζω γάρ σε."
7 Αἴγυπτον ἀκούσασα καὶ ἀναμνησθεῖσα Ἀγχιάλου καὶ
τοῦ λῃστηρίου καὶ τῆς τάφρου ἀνῴμωξέ τε καὶ ἀνω-
δύρατο, ἀποβλέψασα δὲ εἰς τὸν Ἱππόθοον (ἐγνώρισε
δὲ αὐτὸν οὐδαμῶς) "πέπονθα" φησὶν "ἐν Αἰγύπτῳ
πολλά, ὦ ξένε, καὶ δεινά, ὅστις ποτὲ ὢν τυγχάνεις,
καὶ λῃσταῖς περιπέπτωκα· ἀλλὰ σὺ πῶς" εἶπε "γνω-
8 ρίζεις τὰ ἐμὰ διηγήματα; πόθεν δὲ εἰδέναι λέγεις ἐμὲ
τὴν δυστυχῆ; διαβόητα μὲν γὰρ καὶ ἔνδοξα πέπον-
9 θα, ἀλλὰ σὲ οὐ γινώσκω τὸ σύνολον." Ἀκούσας ὁ
Ἱππόθοος καὶ μᾶλλον ἐξ ὧν ἔλεγεν ἀναγνωρίσας αὐ-
τὴν τότε μὲν ἡσυχίαν ἤγαγεν, ὠνησάμενος δὲ αὐτὴν
παρὰ τοῦ πορνοβοσκοῦ ἄγει πρὸς ἑαυτὸν καὶ θαρρεῖν
παρεκελεύετο καὶ ὅστις ἦν λέγει καὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ
γενομένων ἀναμιμνήσκει καὶ τὸν ἑαυτοῦ πλοῦτον διη-

---

16 post σε: ἐν ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ

γεῖται καὶ τὴν φυγήν. Ἡ δὲ ᾐτεῖτο συγγνώμην ἔχειν 10
καὶ αὐτῷ διηγεῖτο ὅτι Ἀγχίαλον ἀπέκτεινε μὴ σωφρο-
νοῦντα, καὶ τὴν τάφρον καὶ τὸν Ἀμφίνομον καὶ τὴν
τῶν κυνῶν πραότητα καὶ τὴν σωτηρίαν διηγεῖται.
Κατῴκτειρεν αὐτὴν ὁ Ἱππόθοος καὶ ἥτις μὲν ἦν ἐπέ- 11
πυστο οὐδέπω, ἐκ δὲ τῆς καθημερινῆς σὺν τῇ κόρῃ
διαίτης εἰς ἐπιθυμίαν Ἀνθείας καὶ Ἱππόθοος ἔρχεται
καὶ συνελθεῖν ἐβούλετο καὶ πολλὰ ὑπισχνεῖται αὐτῇ.
Ἡ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἀντέλεγεν αὐτῷ, ἀναξία εἶναι λέ- 12
γουσα εὐνῆς δεσποτικῆς· τελευταῖον δὲ ὡς ἐνέκειτο
Ἱππόθοος, οὐκέτ' ἔχουσα ὅ τι ποιήσειε, κάλλιον εἶναι
νομίζουσα εἰπεῖν πάντα αὐτῷ τὰ ἀπόρρητα ἢ παρα-
βῆναι τὰς πρὸς Ἁβροκόμην συνθήκας, λέγει τὸν Ἁβρο-
κόμην, τὴν Ἔφεσον, τὸν ἔρωτα, τοὺς ὅρκους, τὰς
συμφοράς, τὰ ληστήρια καὶ συνεχὲς Ἁβροκόμην ἀνω-
δύρετο· ὁ δὲ Ἱππόθοος ἀκούσας ὅτι τε Ἄνθεια εἴη 13
καὶ ὅτι γυνὴ τοῦ πάντων αὐτῷ φιλτάτου, ἀσπάζεταί
τε αὐτὴν καὶ εὐθυμεῖν παρεκάλει καὶ τὴν αὐτοῦ πρὸς
Ἁβροκόμην φιλίαν διηγεῖται. Καὶ τὴν μὲν εἶχεν ἐπὶ
τῆς οἰκίας, πᾶσαν προσάγων ἐπιμέλειαν, Ἁβροκόμην
αἰδούμενος· αὐτὸς δὲ πάντα ἀνηρεύνα, εἴ που τὸν
Ἁβροκόμην ἀνεύροι.

Ὁ δὲ Ἁβροκόμης τὰ μὲν πρῶτα ἐπιπόνως ἐν τῷ 10
Νουκερίῳ εἰργάζετο, τελευταῖον δὲ οὐκέτι φέρων τοὺς
πόνους διέγνω νεὼς ἐπιβὰς εἰς Ἔφεσον ἀνάγεσθαι.
Καὶ ὁ μὲν νύκτωρ κατελθὼν ἐπὶ θάλασσαν ἐπιτυγχά- 2
νει πλοίῳ ἀναγομένῳ καὶ ἐπιβὰς ἔπλει τὴν ἐπὶ Σικε-
λίας πάλιν, ὡς ἐκεῖθεν ἐπὶ Κρήτην τε καὶ Κύπρον
καὶ Ῥόδον ἀφιξόμενος κἀκεῖθεν εἰς Ἔφεσον γενησό-
μενος· ἤλπιζε δὲ ἐν τῷ μακρῷ πλῷ καὶ περὶ Ἀνθείας
τι πεύσεσθαι. Καὶ ὁ μὲν ὀλίγα ἔχων τὰ ἐπιτήδεια 3
ἀναγαγόμενος καὶ διανύσας τὸν πλοῦν τὰ μὲν πρῶτα

ἐπὶ τῆς Σικελίας ἔρχεται καὶ εὑρίσκει τὸν πρότερον
ξένον τὸν Αἰγιαλέα τεθνηκότα· ἐπενέγκας δὲ αὐτῷ
χοὰς καὶ πολλὰ καταδακρύσας, ἀναχθεὶς πάλιν καὶ
Κρήτην παρελθών, ἐν Κύπρῳ γενόμενος, ἡμέρας δια-
τρίψας ὀλίγας καὶ εὐξάμενος τῇ πατρίῳ Κυπρίων θεῷ
ἀνήγετο καὶ ἧκεν εἰς Ῥόδον· ἐνταῦθα πλησίον τοῦ λι-
4 μένος εἰσῳκίσατο. Καὶ ἤδη τε ἐγγὺς ἐγίνετο Ἐφέσου καὶ
πάντων αὐτὸν ἔννοια τῶν δεινῶν εἰσήρχετο, τῆς πα-
τρίδος, τῶν πατέρων, τῆς Ἀνθείας, τῶν οἰκετῶν·
καὶ ἀναστενάξας "φεῦ" ἔφη "τῶν κακῶν· εἰς Ἔφεσον
ἵξομαι μόνος καὶ πατράσιν ὀφθήσομαι τοῖς ἐμαυτοῦ
χωρὶς Ἀνθείας καὶ πλεύσομαι πλοῦν ὁ δυστυχὴς κε-
νὸν καὶ διηγήσομαι διηγήματα ἴσως ἄπιστα, κοινω-
5 νὸν ὧν πέπονθα οὐκ ἔχων· ἀλλὰ καρτέρησον, Ἁβρο-
κόμη, καὶ γενόμενος ἐν Ἐφέσῳ τοσοῦτον ἐπιβίωσον
χρόνον· τάφον ἔγειρον Ἀνθείᾳ καὶ θρήνησον αὐτὴν
καὶ χοὰς ἐπένεγκον καὶ σαυτὸν ἤδη παρ' αὐτὴν ἄγε."
Ταῦτα ἔλεγε καὶ περιῄει τὴν πόλιν ἀλύων, ἀπορίᾳ
μὲν τῶν κατὰ τὴν Ἄνθειαν, ἀπορίᾳ δὲ τῶν ἐπιτη-
δείων.

6 Ὁ δὲ Λεύκων ἐν τούτῳ καὶ ἡ Ῥόδη διατρίβοντες
ἐν Ῥόδῳ ἀνάθημα ἀνατεθείκεσαν ἐν τῷ τοῦ Ἡλίου
ἱερῷ παρὰ τὴν χρυσῆν πανοπλίαν, ἣν Ἄνθεια καὶ
Ἁβροκόμης ἀνατεθείκεσαν· ἀνέθεσαν στήλην γράμ-
μασι χρυσοῖς γεγραμμένην ὑπὲρ Ἁβροκόμου καὶ Ἀν-
θείας, ἀνεγέγραπτο δὲ καὶ τῶν ἀναθέντων τὰ ὀνό-
7 ματα, ὅ τε Λεύκων καὶ ἡ Ῥόδη. Ταύτῃ τῇ στήλῃ ὁ
Ἁβροκόμης ἐπιτυγχάνει, ἐληλύθει δὲ προσεύξασθαι
τῷ θεῷ. Ἀναγνοὺς οὖν καὶ γνωρίσας τοὺς ἀναθέντας
καὶ τὴν τῶν οἰκετῶν εὔνοιαν, πλησίον δὲ καὶ τὴν
πανοπλίαν ἰδών, μέγα ἀνωδύρετο παρακαθεσθεὶς τῇ
8 στήλῃ. "Ὦ πάντα" ἔλεγεν "ἐγὼ δυστυχής· ἐπὶ τὸ

τέρμα ἥκω τοῦ βίου καὶ εἰς ἀνάμνησιν τῶν ἐμαυτοῦ
συμφορῶν· ἰδοὺ ταύτην μὲν τὴν πανοπλίαν ἐγὼ μετ᾽
Ἀνθείας ἀνέθηκα καὶ μετ᾽ ἐκείνης ἀποπλεύσας Ῥόδου
ἥκω νῦν ἐκείνην οὐκ ἄγων· εἰ δὲ αὕτη ἡ στήλη τῶν
συντρόφων τῶν ἡμετέρων ὑπὲρ ἀμφοτέρων τὸ ἀνά-
θημα, τίς οὖν γένωμαι μόνος; ποῦ δὲ τοὺς φιλτάτους
ἀνεύρω;"

Ταῦτα ἐθρήνει λέγων· καὶ ἐν τούτῳ ἐφίστανται 9
ὁ Λεύκων καὶ ἡ Ῥόδη συνήθως εὐχόμενοι τῷ θεῷ καὶ
θεωροῦσι τὸν Ἁβροκόμην τῇ στήλῃ παρακαθεζόμενον
καὶ εἰς τὴν πανοπλίαν ἀποβλέποντα καὶ γνωρίζουσι
μὲν οὐχί, θαυμάζουσι δὲ ὅστις ὢν ἀλλοτρίοις ἀναθή-
μασι παραμένοι. Καὶ δὴ ὁ Λεύκων ἔφη "ὦ μειράκιον, 10
τί βουλόμενος ἀναθήμασιν οὐδέν σοι προσήκουσι πα-
ρακαθεζόμενος ὀδύρῃ καὶ θρηνεῖς; τί δὲ σοὶ τούτων
μέλει; τί δὲ τῶν ἐνταῦθα ἀναγεγραμμένων κοινωνεῖ
σοί;" Ἀποκρίνεται πρὸς αὐτὸν Ἁβροκόμης "ἐμά" φη-
σὶν "ἐμὰ τὰ ἀναθήματα Λεύκωνος καὶ Ῥόδης, οὓς ἰδεῖν
εὔχομαι μετὰ Ἄνθειαν Ἁβροκόμης ὁ δυστυχής."
Ἀκούσαντες οἱ περὶ τὸν Λεύκωνα εὐθὺς μὲν ἀχανεῖς 11
ἐγένοντο, ἀνενεγκόντες δὲ κατὰ μικρὸν ἐγνώριζον ἐκ
τοῦ σχήματος, ἐκ τῆς φωνῆς, ἐξ ὧν ἔλεγεν, ἐξ ὧν Ἀν-
θείας ἐμέμνητο, καὶ πίπτουσι πρὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ
τὰ καθ᾽ αὐτοὺς διηγοῦνται, τὴν ὁδὸν τὴν εἰς Συρίαν
ἀπὸ Τύρου, τὴν Μαντοῦς ὀργήν, τὴν ἔκδοσιν, τὴν πρᾶ-
σιν τὴν εἰς Λυκίαν, τὴν τοῦ δεσπότου τελευτήν, τὴν πε-
ριουσίαν, τὴν εἰς Ῥόδον ἄφιξιν· καὶ δὴ παραλαβόν- 12
τες ἄγουσιν εἰς τὴν οἰκίαν, ἔνθα αὐτοὶ κατήγοντο, καὶ
τὰ κτήματα αὐτῶν παραδιδόασι καὶ ἐπεμελοῦντο καὶ
ἐθεραπεύοντο καὶ θαρρεῖν παρεκάλουν· τῷ δὲ ἦν
οὐδὲν Ἀνθείας τιμιώτερον, ἀλλ᾽ ἐκείνην ἐθρήνει παρ᾽
ἕκαστα.

11 ὅ τ… …αι, δέσποινα, Ἁβροκόμης σώζεται καὶ
Ἀν… …σε θρηνῶν." Ἀκούσασα ἡ Ἄνθεια
δώ… …μόγις δὲ ἀνενεγκοῦσα καὶ γνω-
πευ… …τοὺς καὶ ἀσπάζεται καὶ σα-
μεγ… …ν μανθάνει.
2 δια… …ος τῶν Ῥοδίων, πυν-
εἰς … …ν καὶ Ἁβροκόμου·
παρ… …γνωρίσθη τε τοῖς
θαλ… …τινές εἰσι· καὶ
καὶ … …δὲ . . . ὅτι
ἑξῆς … …ν δὲ ὡς
ἤγετ… …ινος
τῷ Ἡ… …ῆς
3 ταξό…
ἡ Ῥό…
ἀναζη… …ας πύθοιντο. Καὶ δὴ ἧκεν ὁ Ἱππόθοος εἰς τὸ ἱερόν, ἄγων τὴν Ἄνθειαν· ἡ δὲ ἀπιδοῦσα εἰς τὰ ἀναθήματα καὶ ἐν ἀναμνήσει τῶν
4 πρότερον γενομένη "ὦ τὰ πάντων" ἔφησεν "ἀνθρώπων ἐφορῶν Ἥλιε, μόνην ἐμὲ τὴν δυστυχῆ παρελθών, πρότερον μὲν ἐν Ῥόδῳ γενομένη εὐτυχῶς τέ σε προσεκύνουν καὶ θυσίας ἔθυον μετὰ Ἁβροκόμου καὶ εὐδαίμων τότε ἐνομιζόμην· νυνὶ δὲ δούλη μὲν ἀντ' ἐλευθέρας, αἰχμάλωτος δὲ ἡ δυστυχὴς ἀντὶ τῆς μακαρίας, καὶ εἰς Ἔφεσον ἔρχομαι μόνη καὶ φανοῦμαι τοῖς οἰκείοις Ἁβροκόμην οὐκ ἔχουσα."

5 Ταῦτα ἔλεγε καὶ πολλὰ ἐπεδάκρυε καὶ δεῖται τοῦ Ἱπποθόου ἐπιτρέψαι αὐτῇ τῆς κόμης ἀφελεῖν τῆς αὐτῆς καὶ ἀναθεῖναι τῷ Ἡλίῳ καὶ εὔξασθαί τι περὶ
6 Ἁβροκόμου. Συγχωρεῖ ὁ Ἱππόθοος· καὶ ἀποτεμοῦσα τῶν πλοκάμων ὅσα ἐδύνατο καὶ ἐπιτηδείου καιροῦ

---

396 ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥ

λαβομένη, πάντων ἀπηλλαγμένων, …
γράψασα ΥΠΕΡ. ΤΟΥ. ΑΝΔΡΟΣ …
ΑΝΘΕΙΑ. ΤΗΝ. ΚΟΜΗΝ. …
ΘΗΚΕ. Ταῦτα ποιήσασα κ…
τοῦ Ἱπποθόου.
Ὁ δὲ Λεύκων κα…
πομπὴν ἐφίστανται …
ματα καὶ γνωρίζ…
πρῶτον ἀσπά…
ροντο οὔτο…
περιήεσ…
δὲ κ…

λαβομένη, πάντων ἀπηλλαγμένων, ἀνατίθησιν ἐπι-
γράψασα ΥΠΕΡ. ΤΟΥ. ΑΝΔΡΟΣ. ΑΒΡΟΚΟΜΟΥ.
ΑΝΘΕΙΑ. ΤΗΝ. ΚΟΜΗΝ. ΤΩΙ. ΘΕΩΙ. ΑΝΕ-
ΘΗΚΕ. Ταῦτα ποιήσασα καὶ εὐξαμένη ἀπῄει μετὰ
τοῦ Ἱπποθόου.

Ὁ δὲ Λεύκων καὶ ἡ Ῥόδη τέως ὄντες περὶ τὴν 12
πομπὴν ἐφίστανται τῷ ἱερῷ καὶ βλέπουσι τὰ ἀναθή-
ματα καὶ γνωρίζουσι τῶν δεσποτῶν τὰ ὀνόματα καὶ
πρῶτον ἀσπάζονται τὴν κόμην καὶ πολλὰ κατωδύ-
ροντο οὕτως ὡς Ἄνθειαν βλέποντες, τελευταῖον δὲ
περιῄεσαν, εἴ που κἀκείνην εὑρεῖν δυνήσονται (ἤδη
δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν Ῥοδίων ἐγνώριζεν τὰ ὀνόματα
ἐκ τῆς προτέρας ἐπιδημίας). Κἀκείνην μὲν τὴν ἡμέραν 2
οὐδὲν εὑρίσκοντες ἀπηλλάγησαν καὶ τῷ Ἁβροκόμῃ τὰ
ἐν τῷ ἱερῷ ὄντα ἐμήνυσαν· ὁ δὲ ἔπαθε μὲν τὴν ψυ-
χὴν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τοῦ πράγματος, εὔελπις δὲ ἦν
ὡς Ἄνθειαν εὑρήσων.

Τῇ δὲ ἑξῆς ἧκεν ἡ Ἄνθεια πάλιν εἰς τὸ ἱερὸν μετὰ 3
τοῦ Ἱπποθόου, οὐκ ὄντος αὐτοῖς πλοός, προσκαθ-
ίσασα δὲ τοῖς ἀναθήμασιν ἐδάκρυέ τε καὶ ἀνέ-
στενεν· ἐν τούτῳ δὲ ἐπεισίασιν ὁ Λεύκων καὶ ἡ Ῥόδη
τὸν Ἁβροκόμην καταλιπόντες ἔνδον, ἀθύμως ἐπὶ τοῖς
αὐτοῖς διακείμενον· ἐλθόντες δὲ ὁρῶσι τὴν Ἄνθειαν
καὶ ἦν μὲν ἔτι ἄγνωστος αὐτοῖς, συμβάλλουσι δὲ
πάντα ἅμα, τὰ δάκρυα, τὰ ἀναθήματα, τὰ ὀνόματα,
τὸ εἶδος. Οὕτως κατὰ βραχὺ ἐγνώριζον αὐτήν· προσ- 4
πεσόντες δὲ τοῖς γόνασιν ἔκειντο ἀχανεῖς· ἡ δὲ ἐτε-
θαυμάκει τίνες τε ἦσαν καὶ τί βούλοιντο· οὐ γὰρ ἄν
ποτε Λεύκωνα καὶ Ῥόδην ἤλπισεν. Οἱ δ' ἐν ἑαυτοῖς 5
γενόμενοι "ὦ δέσποινα" ἔφασαν "Ἄνθεια, ἡμεῖς οἰ-
κέται σοί, Λεύκων καὶ Ῥόδη, οἱ τῆς ἀποδημίας κοινω-
νήσαντες καὶ τοῦ λῃστηρίου· ἀλλὰ τίς ἐνταῦθα ἄγει

σε τύχῃ; θάρρει, δέσποινα, Ἁβροκόμης σώζεται καὶ
6 ἔστιν ἐνταῦθα ἀεί σε θρηνῶν." Ἀκούσασα ἡ Ἄνθεια
ἐξεπλάγη τοῦ λόγου, μόγις δὲ ἀνενεγκοῦσα καὶ γνω-
ρίσασα περιβάλλει τε αὐτοὺς καὶ ἀσπάζεται καὶ σα-
φέστατα τὰ κατὰ Ἁβροκόμην μανθάνει.
13 Συνέρρει δὲ ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν Ῥοδίων, πυν-
θανόμενον τὴν Ἀνθείας εὕρεσιν καὶ Ἁβροκόμου·
παρῆν δὲ ἐν τούτῳ καὶ ὁ Ἱππόθοος, ἐγνωρίσθη τε τοῖς
περὶ τὸν Λεύκωνα καὶ αὐτὸς ἔμαθεν οἵ τινές εἰσι· καὶ
ἦν τὰ μὲν ἄλλα ἐν αὐτοῖς ἐπιτηδείως, τὸ δὲ . . . ὅτι
μηδέπω Ἁβροκόμης ταῦτα ἐπίσταται· ἔτρεχον δὲ ὡς
2 εἶχον ἐπὶ τὴν οἰκίαν. Ὁ δὲ ὡς ἤκουσεν παρά τινος
τῶν Ῥοδίων τὴν τῆς Ἀνθείας εὕρεσιν, διὰ μέσης τῆς
πόλεως βοῶν "Ἄνθεια" ἐοικὼς μεμηνότι ἔθει. Καὶ δὴ
συντυγχάνει τοῖς περὶ τὴν Ἄνθειαν πρὸς τῷ ἱερῷ τῆς
3 Ἴσιδος, πολὺ δὲ τῶν Ῥοδίων πλῆθος ἐφείπετο. Ὡς δὲ
εἶδον ἀλλήλους, εὐθὺς ἀνεγνώρισαν· τοῦτο γὰρ αὐ-
τοῖς ἐβούλοντο αἱ ψυχαί· καὶ περιλαβόντες ἀλλήλους
εἰς γῆν κατηνέχθησαν· κατεῖχε δὲ αὐτοὺς πολλὰ ἅμα
πάθη, ἡδονή, λύπη, φόβος, ἡ τῶν προτέρων μνήμη,
τὸ τῶν μελλόντων δέος· ὁ δὲ δῆμος ὁ Ῥοδίων ἀνευ-
φήμησέ τε καὶ ἀνωλόλυξε, μεγάλην θεὸν ἀνακαλοῦν-
τες τὴν Ἶσιν, "πάλιν" λέγοντες "ὁρῶμεν Ἁβροκόμην
4 καὶ Ἄνθειαν τοὺς καλούς." Οἱ δὲ ἀναλαβόντες ἑαυ-
τούς, ἐξαναστάντες εἰς τὸ τῆς Ἴσιδος ἱερὸν εἰσῆλθον
"σοὶ" λέγοντες, "ὦ μεγίστη θεά, τὴν ὑπὲρ τῆς σωτη-
ρίας ἡμῶν χάριν οἴδαμεν· διὰ σέ, ὦ πάντων ἡμῖν
τιμιωτάτη, ἑαυτοὺς ἀπειλήφαμεν·" προυκυλίοντό τε
τοῦ τεμένους καὶ τῷ βωμῷ προσέπιπτον.

Καὶ τότε μὲν αὐτοὺς ἄγουσι παρὰ τὸν Λεύκωνα
εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ὁ Ἱππόθοος τὰ αὐτοῦ μετεσκευάζετο

παρὰ τὸν Λεύκωνα, καὶ ἦσαν ἕτοιμοι πρὸς τὸν εἰς
Ἔφεσον πλοῦν· ὡς δὲ ἔθυσαν ἐκείνης τῆς ἡμέρας καὶ
εὐωχήθησαν, πολλὰ καὶ ποικίλα παρὰ πάντων τὰ διη-
γήματα, ὅσα τε ἔπαθεν ἕκαστος καὶ ὅσα ἔδρασε, παρ-
εξέτεινόν τε ἐπὶ πολὺ τὸ συμπόσιον, ὡς αὑτοὺς ἀπο-
λαβόντες χρόνῳ. Ἐπεὶ δὲ νὺξ ἤδη ἐγεγόνει, ἀνεπαύ- 5
οντο οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ὅπως ἔτυχον, Λεύκων μὲν
καὶ Ῥόδη, Ἱππόθοος δὲ καὶ τὸ μειράκιον τὸ ἐκ Σικε-
λίας τὸ ἀκολουθῆσαν εἰς Ἰταλίαν ἰόντι αὐτῷ ὁ Κλει-
σθένης ὁ καλός· ἡ δὲ Ἄνθεια ἀνεπαύετο μετὰ Ἁβρο-
κόμου.

Ὡς δὲ οἱ μὲν ἄλλοι πάντες κατεκοιμήθησαν, ἡσυ- 14
χία δὲ ἦν ἀκριβής, περιλαβοῦσα ἡ Ἄνθεια τὸν Ἁβρο-
κόμην ἔκλαεν "ἄνερ" λέγουσα "καὶ δέσποτα, ἀπείληφά
σε πολλὴν γῆν πλανηθεῖσα καὶ θάλασσαν, ληστῶν
ἀπειλὰς ἐκφυγοῦσα καὶ πειρατῶν ἐπιβουλὰς καὶ πορ-
νοβοσκῶν ὕβρεις καὶ δεσμὰ καὶ τάφρους καὶ ξύλα καὶ
φάρμακα καὶ τάφους· ἀλλ' ἥκω σοι τοιαύτη, τῆς 2
ἐμῆς ψυχῆς Ἁβροκόμη δέσποτα, οἵα τὸ πρῶτον ἀπηλ-
λάγην εἰς Συρίαν ἐκ Τύρου· ἔπεισε δέ με ἁμαρτεῖν
οὐδείς, οὐ Μοῖρις ἐν Συρίᾳ, οὐ Περίλαος ἐν Κιλικίᾳ,
οὐκ ἐν Αἰγύπτῳ Ψάμμις καὶ Πολύιδος, οὐκ Ἀγχίαλος
ἐν Αἰθιοπίᾳ, οὐκ ἐν Τάραντι ὁ δεσπότης, ἀλλ' ἁγνὴ
μένω σοι πᾶσαν σωφροσύνης μηχανὴν πεποιημένη·
σὺ δὲ ἆρα, Ἁβροκόμη, σώφρων ἔμεινας, ἤ μέ τις παρ- 3
ευδοκίμησεν ἄλλη καλή; ἢ μή τις ἠνάγκασέ σε ἐπι-
λαθέσθαι τῶν ὅρκων τε κἀμοῦ;" Ταῦτα ἔλεγε καὶ 4
κατεφίλει συνεχῶς, ὁ δὲ Ἁβροκόμης "ἀλλ' ὀμνύω
σοι" φησὶ "τὴν μόγις ἡμῖν ἡμέραν ποθεινὴν εὑρημέ-
νην ὡς οὔτε παρθένος ἐμοί τις ἔδοξεν εἶναι καλή,
οὔτ' ἄλλη τις ὀφθεῖσα ἤρεσε γυνή, ἀλλὰ τοιοῦτον εἴ-

ληφας Ἁβροκόμην, οἷον ἐν Τύρῳ κατέλιπες ἐν δεσμωτηρίῳ."

15 Ταῦτα δι' ὅλης [τῆς] νυκτὸς ἀλλήλοις ἀπελογοῦν-
το καὶ ῥᾳδίως ἔπειθον ἀλλήλους ἐπεὶ τοῦτο ἤθελον·
ἐπειδὴ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, ἐπιβάντες νεώς, πάντα ἐν-
θέμενοι τὰ αὑτῶν ἐπανήγοντο παραπέμποντος αὐτοὺς
παντὸς τοῦ Ῥοδίων πλήθους· συναπῄει δὲ καὶ ὁ Ἱπ-
πόθοος τά τε αὑτοῦ πάντα ἐπαγόμενος καὶ τὸν Κλει-
σθένη· καὶ ἡμέραις ὀλίγαις διανύσαντες τὸν πλοῦν
2 κατῆραν εἰς Ἔφεσον. Προεπέπυστο τὴν σωτηρίαν αὐ-
τῶν ἡ πόλις ἅπασα· ὡς δὲ ἐξέβησαν, εὐθὺς ὡς εἶχον
ἐπὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος ᾔεσαν καὶ πολλὰ εὔχοντο
καὶ θύσαντες ἄλλα [τε] ἀνέθεσαν ἀναθήματα καὶ δὴ
καὶ γραφῇ τῇ θεῷ ἀνέθεσαν πάντα ὅσα τε ἔπαθον καὶ
3 ὅσα ἔδρασαν· καὶ ταῦτα ποιήσαντες, ἀνελθόντες εἰς
τὴν πόλιν τοῖς γονεῦσιν αὐτῶν τάφους κατεσκεύασαν
μεγάλους (ἔτυχον γὰρ ὑπὸ γήρως καὶ ἀθυμίας προτε-
θνηκότες), καὶ αὐτοὶ τοῦ λοιποῦ διῆγον ἑορτὴν ἄγον-
4 τες τὸν μετ' ἀλλήλων βίον. Καὶ ὁ Λεύκων καὶ ἡ Ῥόδη
κοινωνοὶ πάντων τοῖς συντρόφοις ἦσαν, διέγνω δὲ
καὶ ὁ Ἱππόθοος ἐν Ἐφέσῳ τὸν λοιπὸν διαβιῶναι χρό-
νον. Καὶ δὴ Ὑπεράνθους τάφον ἤγειρε μέγαν κατὰ
Λέσβον γενόμενος, καὶ τὸν Κλεισθένη παῖδα ποιη-
σάμενος ὁ Ἱππόθοος διῆγεν ἐν Ἐφέσῳ μεθ' Ἁβροκό-
μου καὶ Ἀνθείας.

Ξενοφῶντος
τῶν κατὰ Ἄνθειαν καὶ Ἁβροκόμην Ἐφεσιακῶν λόγων
τέλος

---

1 post Ἁβροκόμην: καθαρόν

γεῖται καὶ τὴν φυγήν. Ἡ δὲ ᾐτεῖτο συγγνώμην ἔχειν 10
καὶ αὐτῷ διηγεῖτο ὅτι Ἀγχίαλον ἀπέκτεινε μὴ σωφρο-
νοῦντα, καὶ τὴν τάφρον καὶ τὸν Ἀμφίνομον καὶ τὴν
τῶν κυνῶν πραότητα καὶ τὴν σωτηρίαν διηγεῖται.
Κατῴκτειρεν αὐτὴν ὁ Ἱππόθοος καὶ ἥτις μὲν ἦν ἐπέ- 11
πυστο οὐδέπω, ἐκ δὲ τῆς καθημερινῆς σὺν τῇ κόρῃ
διαίτης εἰς ἐπιθυμίαν Ἀνθείας καὶ Ἱππόθοος ἔρχεται
καὶ συνελθεῖν ἐβούλετο καὶ πολλὰ ὑπισχνεῖται αὐτῇ.
Ἡ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἀντέλεγεν αὐτῷ, ἀναξία εἶναι λέ- 12
γουσα εὐνῆς δεσποτικῆς· τελευταῖον δὲ ὡς ἐνέκειτο
Ἱππόθοος, οὐκέτ' ἔχουσα ὅ τι ποιήσειε, κάλλιον εἶναι
νομίζουσα εἰπεῖν πάντα αὐτῷ τὰ ἀπόρρητα ἢ παρα-
βῆναι τὰς πρὸς Ἁβροκόμην συνθήκας, λέγει τὸν Ἁβρο-
κόμην, τὴν Ἔφεσον, τὸν ἔρωτα, τοὺς ὅρκους, τὰς
συμφοράς, τὰ ληστήρια καὶ συνεχὲς Ἁβροκόμην ἀνω-
δύρετο· ὁ δὲ Ἱππόθοος ἀκούσας ὅτι τε Ἄνθεια εἴη 13
καὶ ὅτι γυνὴ τοῦ πάντων αὐτῷ φιλτάτου, ἀσπάζεταί
τε αὐτὴν καὶ εὐθυμεῖν παρεκάλει καὶ τὴν αὐτοῦ πρὸς
Ἁβροκόμην φιλίαν διηγεῖται. Καὶ τὴν μὲν εἶχεν ἐπὶ
τῆς οἰκίας, πᾶσαν προσάγων ἐπιμέλειαν, Ἁβροκόμην
αἰδούμενος· αὐτὸς δὲ πάντα ἀνηρεύνα, εἴ που τὸν
Ἁβροκόμην ἀνεύροι.

Ὁ δὲ Ἁβροκόμης τὰ μὲν πρῶτα ἐπιπόνως ἐν τῷ 10
Νουκερίῳ εἰργάζετο, τελευταῖον δὲ οὐκέτι φέρων τοὺς
πόνους διέγνω νεὼς ἐπιβὰς εἰς Ἔφεσον ἀνάγεσθαι.
Καὶ ὁ μὲν νύκτωρ κατελθὼν ἐπὶ θάλασσαν ἐπιτυγχά- 2
νει πλοίῳ ἀναγομένῳ καὶ ἐπιβὰς ἔπλει τὴν ἐπὶ Σικε-
λίας πάλιν, ὡς ἐκεῖθεν ἐπὶ Κρήτην τε καὶ Κύπρον
καὶ Ῥόδον ἀφιξόμενος κἀκεῖθεν εἰς Ἔφεσον γενησό-
μενος· ἤλπιζε δὲ ἐν τῷ μακρῷ πλῷ καὶ περὶ Ἀνθείας
τι πεύσεσθαι. Καὶ ὁ μὲν ὀλίγα ἔχων τὰ ἐπιτήδεια 3
ἀναγαγόμενος καὶ διανύσας τὸν πλοῦν τὰ μὲν πρῶτα

ἐπὶ τῆς Σικελίας ἔρχεται καὶ εὑρίσκει τὸν πρότερον
ξένον τὸν Αἰγιαλέα τεθνηκότα· ἐπενέγκας δὲ αὐτῷ
χοὰς καὶ πολλὰ καταδακρύσας, ἀναχθεὶς πάλιν καὶ
Κρήτην παρελθών, ἐν Κύπρῳ γενόμενος, ἡμέρας δια-
τρίψας ὀλίγας καὶ εὐξάμενος τῇ πατρίῳ Κυπρίων θεῷ
ἀνήγετο καὶ ἧκεν εἰς Ῥόδον· ἐνταῦθα πλησίον τοῦ λι-
4 μένος εἰσῳκίσατο. Καὶ ἤδη τε ἐγγὺς ἐγίνετο Ἐφέσου καὶ
πάντων αὐτὸν ἔννοια τῶν δεινῶν εἰσήρχετο, τῆς πα-
τρίδος, τῶν πατέρων, τῆς Ἀνθείας, τῶν οἰκετῶν·
καὶ ἀναστενάξας "φεῦ" ἔφη "τῶν κακῶν· εἰς Ἔφεσον
ἴξομαι μόνος καὶ πατράσιν ὀφθήσομαι τοῖς ἐμαυτοῦ
χωρὶς Ἀνθείας καὶ πλεύσομαι πλοῦν ὁ δυστυχὴς κε-
νὸν καὶ διηγήσομαι διηγήματα ἴσως ἄπιστα, κοινω-
5 νὸν ὧν πέπονθα οὐκ ἔχων· ἀλλὰ καρτέρησον, Ἁβρο-
κόμη, καὶ γενόμενος ἐν Ἐφέσῳ τοσοῦτον ἐπιβίωσον
χρόνον· τάφον ἔγειρον Ἀνθείᾳ καὶ θρήνησον αὐτὴν
καὶ χοὰς ἐπένεγκον καὶ σαυτὸν ἤδη παρ' αὐτὴν ἄγε."
Ταῦτα ἔλεγε καὶ περιῄει τὴν πόλιν ἀλύων, ἀπορίᾳ
μὲν τῶν κατὰ τὴν Ἄνθειαν, ἀπορίᾳ δὲ τῶν ἐπιτη-
δείων.

6 Ὁ δὲ Λεύκων ἐν τούτῳ καὶ ἡ Ῥόδη διατρίβοντες
ἐν Ῥόδῳ ἀνάθημα ἀνατεθείκεσαν ἐν τῷ τοῦ Ἡλίου
ἱερῷ παρὰ τὴν χρυσῆν πανοπλίαν, ἣν Ἄνθεια καὶ
Ἁβροκόμης ἀνατεθείκεσαν· ἀνέθεσαν στήλην γράμ-
μασι χρυσοῖς γεγραμμένην ὑπὲρ Ἁβροκόμου καὶ Ἀν-
θείας, ἀνεγέγραπτο δὲ καὶ τῶν ἀναθέντων τὰ ὀνό-
7 ματα, ὅ τε Λεύκων καὶ ἡ Ῥόδη. Ταύτῃ τῇ στήλῃ ὁ
Ἁβροκόμης ἐπιτυγχάνει, ἐληλύθει δὲ προσεύξασθαι
τῷ θεῷ. Ἀναγνοὺς οὖν καὶ γνωρίσας τοὺς ἀναθέντας
καὶ τὴν τῶν οἰκετῶν εὔνοιαν, πλησίον δὲ καὶ τὴν
πανοπλίαν ἰδών, μέγα ἀνωδύρετο παρακαθεσθεὶς τῇ
8 στήλῃ. "Ὦ πάντα" ἔλεγεν "ἐγὼ δυστυχής· ἐπὶ τὸ

τέρμα ἥκω τοῦ βίου καὶ εἰς ἀνάμνησιν τῶν ἐμαυτοῦ
συμφορῶν· ἰδοὺ ταύτην μὲν τὴν πανοπλίαν ἐγὼ μετ'
Ἀνθείας ἀνέθηκα καὶ μετ' ἐκείνης ἀποπλεύσας Ῥόδου
ἥκω νῦν ἐκείνην οὐκ ἄγων· εἰ δὲ αὕτη ἡ στήλη τῶν
συντρόφων τῶν ἡμετέρων ὑπὲρ ἀμφοτέρων τὸ ἀνά-
θημα, τίς οὖν γένωμαι μόνος; ποῦ δὲ τοὺς φιλτάτους
ἀνεύρω;"

Ταῦτα ἐθρήνει λέγων· καὶ ἐν τούτῳ ἐφίστανται 9
ὁ Λεύκων καὶ ἡ Ῥόδη συνήθως εὐχόμενοι τῷ θεῷ καὶ
θεωροῦσι τὸν Ἁβροκόμην τῇ στήλῃ παρακαθεζόμενον
καὶ εἰς τὴν πανοπλίαν ἀποβλέποντα καὶ γνωρίζουσι
μὲν οὐχί, θαυμάζουσι δὲ ὅστις ὢν ἀλλοτρίοις ἀναθή-
μασι παραμένοι. Καὶ δὴ ὁ Λεύκων ἔφη "ὦ μειράκιον, 10
τί βουλόμενος ἀναθήμασιν οὐδέν σοι προσήκουσι πα-
ρακαθεζόμενος ὀδύρῃ καὶ θρηνεῖς; τί δὲ σοὶ τούτων
μέλει; τί δὲ τῶν ἐνταῦθα ἀναγεγραμμένων κοινωνεῖ
σοί;" Ἀποκρίνεται πρὸς αὐτὸν Ἁβροκόμης "ἐμὰ" φη-
σὶν "ἐμὰ τὰ ἀναθήματα Λεύκωνος καὶ Ῥόδης, οὓς ἰδεῖν
εὔχομαι μετὰ Ἄνθειαν Ἁβροκόμης ὁ δυστυχής."
Ἀκούσαντες οἱ περὶ τὸν Λεύκωνα εὐθὺς μὲν ἀχανεῖς 11
ἐγένοντο, ἀνενεγκόντες δὲ κατὰ μικρὸν ἐγνώριζον ἐκ
τοῦ σχήματος, ἐκ τῆς φωνῆς, ἐξ ὧν ἔλεγεν, ἐξ ὧν Ἀν-
θείας ἐμέμνητο, καὶ πίπτουσι πρὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ
τὰ καθ' αὐτοὺς διηγοῦνται, τὴν ὁδὸν τὴν εἰς Συρίαν
ἀπὸ Τύρου, τὴν Μαντοῦς ὀργήν, τὴν ἔκδοσιν, τὴν πρᾶ-
σιν τὴν εἰς Λυκίαν, τὴν τοῦ δεσπότου τελευτήν, τὴν πε-
ριουσίαν, τὴν εἰς Ῥόδον ἄφιξιν· καὶ δὴ παραλαβόν- 12
τες ἄγουσιν εἰς τὴν οἰκίαν, ἔνθα αὐτοὶ κατήγοντο, καὶ
τὰ κτήματα αὐτῶν παραδιδόασι καὶ ἐπεμελοῦντο καὶ
ἐθεραπεύοντο καὶ θαρρεῖν παρεκάλουν· τῷ δὲ ἦν
οὐδὲν Ἀνθείας τιμιώτερον, ἀλλ' ἐκείνην ἐθρήνει παρ'
ἕκαστα.

11 Καὶ ὁ μὲν ἐν Ῥόδῳ διῆγε μετὰ τῶν συντρόφων,
ὅ τι πράξει βουλευόμενος· ὁ δὲ Ἱππόθοος διέγνω τὴν
Ἄνθειαν ἀγαγεῖν ἀπὸ Ἰταλίας εἰς Ἔφεσον, ὡς ἀπο-
δώσων τε τοῖς γονεῦσι καὶ περὶ Ἀβροκόμου ἐκεῖ τι
πευσόμενος· καὶ δὴ ἐμβαλὼν πάντα τὰ αὑτοῦ εἰς ναῦν
μεγάλην Ἐφεσίαν, μετὰ τῆς Ἀνθείας ἀνήγετο, καὶ
2 διανύσας μάλα ἄσμενος τὸν πλοῦν οὐ πολλαῖς ἡμέραις
εἰς Ῥόδον καταίρει νυκτὸς ἔτι κἀνταῦθα κατάγεται
παρά τινι πρεσβύτιδι, Ἀλθαίᾳ τοὔνομα, πλησίον τῆς
θαλάσσης, καὶ τήν τε Ἄνθειαν ἀνάγει παρὰ τὴν ξένην
καὶ αὐτὸς ἐκείνης μὲν τῆς νυκτὸς ἀνεπαύσατο, τῇ δὲ
ἑξῆς ἤδη μὲν περὶ τὸν πλοῦν ἐγίνοντο, ἑορτὴ δέ τις
ἤγετο μεγαλοπρεπὴς δημοσίᾳ τῶν Ῥοδίων ἀγόντων
τῷ Ἡλίῳ, καὶ πομπή τε καὶ θυσία καὶ πολιτῶν ἑορ-
3 ταζόντων πλῆθος. Ἐνταῦθα παρῆσαν ὁ Λεύκων καὶ
ἡ Ῥόδη, οὐ τοσοῦτον τῆς ἑορτῆς μεθέξοντες, ὅσον
ἀναζητήσοντες εἴ τι περὶ Ἀνθείας πύθοιντο. Καὶ δὴ
ἧκεν ὁ Ἱππόθοος εἰς τὸ ἱερόν, ἄγων τὴν Ἄνθειαν· ἡ
δὲ ἀπιδοῦσα εἰς τὰ ἀναθήματα καὶ ἐν ἀναμνήσει τῶν
4 πρότερον γενομένη "ὦ τὰ πάντων" ἔφησεν "ἀνθρώ-
πων ἐφορῶν Ἥλιε, μόνην ἐμὲ τὴν δυστυχῆ παρελ-
θών, πρότερον μὲν ἐν Ῥόδῳ γενομένη εὐτυχῶς τέ σε
προσεκύνουν καὶ θυσίας ἔθυον μετὰ Ἀβροκόμου καὶ
εὐδαίμων τότε ἐνομιζόμην· νυνὶ δὲ δούλη μὲν ἀντ'
ἐλευθέρας, αἰχμάλωτος δὲ ἡ δυστυχὴς ἀντὶ τῆς μακα-
ρίας, καὶ εἰς Ἔφεσον ἔρχομαι μόνη καὶ φανοῦμαι τοῖς
οἰκείοις Ἀβροκόμην οὐκ ἔχουσα."
5 Ταῦτα ἔλεγε καὶ πολλὰ ἐπεδάκρυε καὶ δεῖται τοῦ
Ἱπποθόου ἐπιτρέψαι αὐτῇ τῆς κόμης ἀφελεῖν τῆς αὐ-
τῆς καὶ ἀναθεῖναι τῷ Ἡλίῳ καὶ εὔξασθαί τι περὶ
6 Ἀβροκόμου. Συγχωρεῖ ὁ Ἱππόθοος· καὶ ἀποτεμοῦσα
τῶν πλοκάμων ὅσα ἐδύνατο καὶ ἐπιτηδείου καιροῦ

λαβομένη, πάντων ἀπηλλαγμένων, ἀνατίθησιν ἐπιγράψασα ΥΠΕΡ. ΤΟΥ. ΑΝΔΡΟΣ. ΑΒΡΟΚΟΜΟΥ. ΑΝΘΕΙΑ. ΤΗΝ. ΚΟΜΗΝ. ΤΩΙ. ΘΕΩΙ. ΑΝΕΘΗΚΕ. Ταῦτα ποιήσασα καὶ εὐξαμένη ἀπῄει μετὰ τοῦ Ἱπποθόου.

Ὁ δὲ Λεύκων καὶ ἡ Ῥόδη τέως ὄντες περὶ τὴν 12 πομπὴν ἐφίστανται τῷ ἱερῷ καὶ βλέπουσι τὰ ἀναθήματα καὶ γνωρίζουσι τῶν δεσποτῶν τὰ ὀνόματα καὶ πρῶτον ἀσπάζονται τὴν κόμην καὶ πολλὰ κατωδύροντο οὕτως ὡς Ἄνθειαν βλέποντες, τελευταῖον δὲ περιῄεσαν, εἴ που κἀκείνην εὑρεῖν δυνήσονται (ἤδη δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν Ῥοδίων ἐγνώριζεν τὰ ὀνόματα ἐκ τῆς προτέρας ἐπιδημίας). Κἀκείνην μὲν τὴν ἡμέραν 2 οὐδὲν εὑρίσκοντες ἀπηλλάγησαν καὶ τῷ Ἁβροκόμῃ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ ὄντα ἐμήνυσαν· ὁ δὲ ἔπαθε μὲν τὴν ψυχὴν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τοῦ πράγματος, εὔελπις δὲ ἦν ὡς Ἄνθειαν εὑρήσων.

Τῇ δὲ ἑξῆς ἧκεν ἡ Ἄνθεια πάλιν εἰς τὸ ἱερὸν μετὰ 3 τοῦ Ἱπποθόου, οὐκ ὄντος αὐτοῖς πλοός, προσκαθίσασα δὲ τοῖς ἀναθήμασιν ἐδάκρυέ τε καὶ ἀνέστενεν· ἐν τούτῳ δὲ ἐπεισίασιν ὁ Λεύκων καὶ ἡ Ῥόδη τὸν Ἁβροκόμην καταλιπόντες ἔνδον, ἀθύμως ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς διακείμενον· ἐλθόντες δὲ ὁρῶσι τὴν Ἄνθειαν καὶ ἦν μὲν ἔτι ἄγνωστος αὐτοῖς, συμβάλλουσι δὲ πάντα ἅμα, τὰ δάκρυα, τὰ ἀναθήματα, τὰ ὀνόματα, τὸ εἶδος. Οὕτως κατὰ βραχὺ ἐγνώριζον αὐτήν· προσπεσόντες 4 δὲ τοῖς γόνασιν ἔκειντο ἀχανεῖς· ἡ δὲ ἐτεθαυμάκει τίνες τε ἦσαν καὶ τί βούλοιντο· οὐ γὰρ ἄν ποτε Λεύκωνα καὶ Ῥόδην ἤλπισεν. Οἱ δ' ἐν ἑαυτοῖς 5 γενόμενοι "ὦ δέσποινα" ἔφασαν "Ἄνθεια, ἡμεῖς οἰκέται σοί, Λεύκων καὶ Ῥόδη, οἱ τῆς ἀποδημίας κοινωνήσαντες καὶ τοῦ λῃστηρίου· ἀλλὰ τίς ἐνταῦθα ἄγει

σε τύχῃ; θάρρει, δέσποινα, Ἁβροκόμης σώζεται καὶ
6 ἔστιν ἐνταῦθα ἀεί σε θρηνῶν.” Ἀκούσασα ἡ Ἄνθεια
ἐξεπλάγη τοῦ λόγου, μόγις δὲ ἀνενεγκοῦσα καὶ γνω-
ρίσασα περιβάλλει τε αὐτοὺς καὶ ἀσπάζεται καὶ σα-
φέστατα τὰ κατὰ Ἁβροκόμην μανθάνει.
13 Συνέρρει δὲ ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν Ῥοδίων, πυν-
θανόμενον τὴν Ἀνθείας εὕρεσιν καὶ Ἁβροκόμου·
παρῆν δὲ ἐν τούτῳ καὶ ὁ Ἱππόθοος, ἐγνωρίσθη τε τοῖς
περὶ τὸν Λεύκωνα καὶ αὐτὸς ἔμαθεν οἵ τινές εἰσι· καὶ
ἦν τὰ μὲν ἄλλα ἐν αὐτοῖς ἐπιτηδείως, τὸ δὲ . . . ὅτι
μηδέπω Ἁβροκόμης ταῦτα ἐπίσταται· ἔτρεχον δὲ ὡς
2 εἶχον ἐπὶ τὴν οἰκίαν. Ὁ δὲ ὡς ἤκουσεν παρά τινος
τῶν Ῥοδίων τὴν τῆς Ἀνθείας εὕρεσιν, διὰ μέσης τῆς
πόλεως βοῶν “Ἄνθεια” ἐοικὼς μεμηνότι ἔθει. Καὶ δὴ
συντυγχάνει τοῖς περὶ τὴν Ἄνθειαν πρὸς τῷ ἱερῷ τῆς
3 Ἴσιδος, πολὺ δὲ τῶν Ῥοδίων πλῆθος ἐφείπετο. Ὡς δὲ
εἶδον ἀλλήλους, εὐθὺς ἀνεγνώρισαν· τοῦτο γὰρ αὐ-
τοῖς ἐβούλοντο αἱ ψυχαί· καὶ περιλαβόντες ἀλλήλους
εἰς γῆν κατηνέχθησαν· κατεῖχε δὲ αὐτοὺς πολλὰ ἅμα
πάθη, ἡδονή, λύπη, φόβος, ἡ τῶν προτέρων μνήμη,
τὸ τῶν μελλόντων δέος· ὁ δὲ δῆμος ὁ Ῥοδίων ἀνευ-
φήμησέ τε καὶ ἀνωλόλυξε, μεγάλην θεὸν ἀνακαλοῦν-
τες τὴν Ἶσιν, “πάλιν” λέγοντες “ὁρῶμεν Ἁβροκόμην
4 καὶ Ἄνθειαν τοὺς καλούς.” Οἱ δὲ ἀναλαβόντες ἑαυ-
τούς, ἐξαναστάντες εἰς τὸ τῆς Ἴσιδος ἱερὸν εἰσῆλθον
“σοὶ” λέγοντες, “ὦ μεγίστη θεά, τὴν ὑπὲρ τῆς σωτη-
ρίας ἡμῶν χάριν οἴδαμεν· διὰ σέ, ὦ πάντων ἡμῖν
τιμιωτάτη, ἑαυτοὺς ἀπειλήφαμεν·” προυκυλίοντό τε
τοῦ τεμένους καὶ τῷ βωμῷ προσέπιπτον.

Καὶ τότε μὲν αὐτοὺς ἄγουσι παρὰ τὸν Λεύκωνα εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ὁ Ἱππόθοος τὰ αὐτοῦ μετεσκευάζετο

παρὰ τὸν Λεύκωνα, καὶ ἦσαν ἕτοιμοι πρὸς τὸν εἰς
Ἔφεσον πλοῦν· ὡς δὲ ἔθυσαν ἐκείνης τῆς ἡμέρας καὶ
εὐωχήθησαν, πολλὰ καὶ ποικίλα παρὰ πάντων τὰ διη-
γήματα, ὅσα τε ἔπαθεν ἕκαστος καὶ ὅσα ἔδρασε, παρ-
εξέτεινόν τε ἐπὶ πολὺ τὸ συμπόσιον, ὡς αὑτοὺς ἀπο-
λαβόντες χρόνῳ. Ἐπεὶ δὲ νὺξ ἤδη ἐγεγόνει, ἀνεπαύ- 5
οντο οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ὅπως ἔτυχον, Λεύκων μὲν
καὶ Ῥόδη, Ἱππόθοος δὲ καὶ τὸ μειράκιον τὸ ἐκ Σικε-
λίας τὸ ἀκολουθῆσαν εἰς Ἰταλίαν ἰόντι αὐτῷ ὁ Κλει-
σθένης ὁ καλός· ἡ δὲ Ἄνθεια ἀνεπαύετο μετὰ Ἁβρο-
κόμου.

Ὡς δὲ οἱ μὲν ἄλλοι πάντες κατεκοιμήθησαν, ἡσυ- 14
χία δὲ ἦν ἀκριβής, περιλαβοῦσα ἡ Ἄνθεια τὸν Ἁβρο-
κόμην ἔκλαεν "ἄνερ" λέγουσα "καὶ δέσποτα, ἀπείληφά
σε πολλὴν γῆν πλανηθεῖσα καὶ θάλασσαν, ληστῶν
ἀπειλὰς ἐκφυγοῦσα καὶ πειρατῶν ἐπιβουλὰς καὶ πορ-
νοβοσκῶν ὕβρεις καὶ δεσμὰ καὶ τάφρους καὶ ξύλα καὶ
φάρμακα καὶ τάφους· ἀλλ' ἥκω σοι τοιαύτη, τῆς 2
ἐμῆς ψυχῆς Ἁβροκόμη δέσποτα, οἵα τὸ πρῶτον ἀπηλ-
λάγην εἰς Συρίαν ἐκ Τύρου· ἔπεισε δέ με ἁμαρτεῖν
οὐδείς, οὐ Μοῖρις ἐν Συρίᾳ, οὐ Περίλαος ἐν Κιλικίᾳ,
οὐκ ἐν Αἰγύπτῳ Ψάμμις καὶ Πολύιδος, οὐκ Ἀγχίαλος
ἐν Αἰθιοπίᾳ, οὐκ ἐν Τάραντι ὁ δεσπότης, ἀλλ' ἁγνὴ
μένω σοι πᾶσαν σωφροσύνης μηχανὴν πεποιημένη·
σὺ δὲ ἆρα, Ἁβροκόμη, σώφρων ἔμεινας, ἤ μέ τις παρ- 3
ευδοκίμησεν ἄλλη καλή; ἤ μή τις ἠνάγκασέ σε ἐπι-
λαθέσθαι τῶν ὅρκων τε κἀμοῦ;" Ταῦτα ἔλεγε καὶ 4
κατεφίλει συνεχῶς, ὁ δὲ Ἁβροκόμης "ἀλλ' ὀμνύω
σοι" φησὶ "τὴν μόγις ἡμῖν ἡμέραν ποθεινὴν εὑρημέ-
νην ὡς οὔτε παρθένος ἐμοί τις ἔδοξεν εἶναι καλή,
οὔτ' ἄλλη τις ὀφθεῖσα ἤρεσε γυνή, ἀλλὰ τοιοῦτον εἶ-

ληφας Ἁβροκόμην, οἷον ἐν Τύρῳ κατέλιπες ἐν δεσμω-
τηρίῳ."
15 Ταῦτα δι' ὅλης [[τῆς]] νυκτὸς ἀλλήλοις ἀπελογοῦν-
το καὶ ῥᾳδίως ἔπειθον ἀλλήλους ἐπεὶ τοῦτο ἤθελον·
ἐπειδὴ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, ἐπιβάντες νεώς, πάντα ἐν-
θέμενοι τὰ αὑτῶν ἐπανήγοντο παραπέμποντος αὐτοὺς
παντὸς τοῦ Ῥοδίων πλήθους· συναπῄει δὲ καὶ ὁ Ἱπ-
πόθοος τά τε αὑτοῦ πάντα ἐπαγόμενος καὶ τὸν Κλει-
σθένη· καὶ ἡμέραις ὀλίγαις διανύσαντες τὸν πλοῦν
2 κατῆραν εἰς Ἔφεσον. Προεπέπυστο τὴν σωτηρίαν αὐ-
τῶν ἡ πόλις ἅπασα· ὡς δὲ ἐξέβησαν, εὐθὺς ὡς εἶχον
ἐπὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος ᾖεσαν καὶ πολλὰ εὔχοντο
καὶ θύσαντες ἄλλα [[τε]] ἀνέθεσαν ἀναθήματα καὶ δὴ
καὶ γραφῇ τῇ θεῷ ἀνέθεσαν πάντα ὅσα τε ἔπαθον καὶ
3 ὅσα ἔδρασαν· καὶ ταῦτα ποιήσαντες, ἀνελθόντες εἰς
τὴν πόλιν τοῖς γονεῦσιν αὐτῶν τάφους κατεσκεύασαν
μεγάλους (ἔτυχον γὰρ ὑπὸ γήρως καὶ ἀθυμίας προτε-
θνηκότες), καὶ αὐτοὶ τοῦ λοιποῦ διῆγον ἑορτὴν ἄγον-
4 τες τὸν μετ' ἀλλήλων βίον. Καὶ ὁ Λεύκων καὶ ἡ Ῥόδη
κοινωνοὶ πάντων τοῖς συντρόφοις ἦσαν, διέγνω δὲ
καὶ ὁ Ἱππόθοος ἐν Ἐφέσῳ τὸν λοιπὸν διαβιῶναι χρό-
νον. Καὶ δὴ Ὑπεράνθους τάφον ἤγειρε μέγαν κατὰ
Λέσβον γενόμενος, καὶ τὸν Κλεισθένη παῖδα ποιη-
σάμενος ὁ Ἱππόθοος διῆγεν ἐν Ἐφέσῳ μεθ' Ἁβροκό-
μου καὶ Ἀνθείας.

Ξενοφῶντος
τῶν κατὰ Ἄνθειαν καὶ Ἁβροκόμην Ἐφεσιακῶν λόγων
τέλος

---

1 post Ἁβροκόμην: καθαρόν